Novi Zavjet

Sadržaj

Jevanđelje po Mateju	1
Jevanđelje po Marku	21
Jevanđelje po Luki	34
Jevanđelje po Jovanu	55
Djela apostolska	71
Poslanica Rimljanima	92
Prva poslanica Korinćanima	101
Druga poslanica Korinćanima	109
Poslanica Galatima	115
Poslanica Efežanima	118
Poslanica Filipljanima	121
Poslanica Kološanima	123
Prva poslanica Solunjanima	125
Druga poslanica Solunjanima	127
Prva poslanica Timoteju	128
Druga poslanica Timoteju	131
Poslanica Titu	133
Poslanica Filimonu	134
Poslanica Jevrejima	135
Jakovljeva poslanica	142
Prva Petrova poslanica	145
Druga Petrova poslanica	148
Prva Jovanova poslanica	150
Druga Jovanova poslanica	153
Treća Jovanova poslanica	153
Judina poslanica	154
Otkrivenje	155

Matthew

POGLAVLJE 1

1 Knjiga o naraštaju Isusa Krista, sina Davidova, sina Abrahamova.
2. Abrahamu se rodi Izak; a Izak rodi Jakova; a Jakov rodi Judu i njegovu braću;
3 Juda rodi Faresa i Zaru od Tamara; a Phares je rodio Esroma; a Esromu se rodio Aram;
4 Aramu se rodi Aminadab; a Aminadab je rodio Naassona; a Naasson je rodio Salmona;
5 Salmon rodi Booza od Rachaba; a Booz je rodio Obeda od Rute; a Obed je rodio Jesseja;
6 Jesej je rodio kralja Davida; a kralj David rodi Solomona od nje koja je bila Urijina žena;
7 Salomon rodi Roboama; a Roboam rodi Abiju; a Abija rodi Asu;
8 Asa rodi Josafata; a Josafat rodi Jorama; a Joramu se rodi Ozija;
9 A Ozija rodi Joatama; a Joatamu se rodi Ahaz; Ahazu se rodi Ezekija;
10 Ezekiji se rodi Manasija; a Manasi rodi Amona; a Amon rodi Josiju;
11 Jošiji se rodi Jehonija i njegova braća, otprilike u vrijeme kada su odvedeni u Babilon.
12 A nakon što su dovedeni u Babilon, Jehonija je rodio Salatiela; a Salathiel je rodio Zorobabela;
13 Zorobabelu se rodi Abiud; Abiudu se rodi Elijakim; Elijakimu se rodi Azor;
14 Azoru se rodi Sadok; a Sadoc rodi Ahima; a Achim je rodio Eliuda;
15 Eliudu se rodi Eleazar; a Eleazar rodi Matana; a Matan rodi Jakova;
16 I Jakov rodi Josipa, muža Marije, od koje se rodi Isus, koji se zove Krist.
17 Tako je svih naraštaja od Abrahama do Davida četrnaest naraštaja; i od Davida do odlaska u Babilon četrnaest naraštaja; a od odvođenja u Babilon do Krista je četrnaest naraštaja.
18 A rođenje Isusa Krista bilo je na ovaj način: kada je njegova majka Marija bila zaručena za Josipa, prije nego što su se okupili, pronađena je s djetetom od Duha Svetoga.
19 Tada je Josip, njen muž, pošto je bio pravedan čovjek, i nije htio da je učini javnim primjerom, htio da je potajno otpusti.
20 Ali dok je razmišljao o ovim stvarima, gle, anđeo mu se Gospodnji ukazao u snu govoreći: Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju ženu svoju, jer ono što je u njoj začeto je Duha Svetoga.
21 I ona će roditi sina, i nadjenut ćeš mu ime ISUS, jer će on spasiti svoj narod od grijeha njegovih.
22 Sada se sve ovo učini da se ispuni ono što je Gospod rekao preko proroka, govoreći:
23 Gle, djevica će biti trudna i rodit će sina, i daće mu ime Emanuel, što se tumači: Bog s nama.
24 Tada je Josip, uskrsnuvši iz sna, učinio kako mu je anđeo Gospodnji naredio, i uzeo k sebi svoju ženu.
25 I nije je poznavao dok nije rodila svog prvorođenog sina; i nadjenuo mu ime ISUS.

POGLAVLJE 2

1 A kad se Isus rodio u Betlehemu judejskom u dane Iroda kralja, gle, dođoše mudraci s istoka u Jeruzalem,
2 Govoreći: Gdje je rođeni Kralj Židovski? jer smo vidjeli njegovu zvijezdu na istoku, i došli smo da mu se poklonimo.
3 Kad je to čuo kralj Herod, uznemirio se i sav Jeruzalem s njim.
4 I kada je sabrao sve prvosvešteničke i književnike narodne, zatražio je od njih gdje će se Krist roditi.
5 A oni mu rekoše: U Betlehemu judejskom, jer ovako je pisano po proroku:
6 A ti Betlehem, u zemlji Judinoj, nisi najmanji među knezovima Judinim, jer će iz tebe izaći namjesnik, koji će vladati mojim narodom Izraelom.
7 Tada Irod, kada je tajno pozvao mudrace, marljivo ih je upitao u koje vrijeme se zvijezda pojavila.
8 I posla ih u Betlehem i reče: "Idite i tražite malo dijete; a kad ga nađete, javite mi ponovo da dođem i poklonim mu se.
9 Kad su čuli kralja, otišli su; i gle, zvijezda, koju su vidjeli na istoku, išla je pred njima, dok nije došla i stala iznad mjesta gdje je bilo dijete.
10 Kad ugledaše zvijezdu, obradovaše se velikom radošću.
11 I kad uđoše u kuću, vidješe dijete s njegovom majkom Marijom, padoše i pokloniše mu se; i kad otvoriše svoje riznice, prinesoše mu darove; zlato, i tamjan i smirna.
12 I pošto su u snu upozoreni od Boga da se ne vraćaju Irodu, otidoše u svoju zemlju drugim putem.
13 I kad su otišli, gle, anđeo se Gospodnji pojavi Josipu u snu govoreći: Ustani, uzmi dijete i majku njegovu, i bježi u Egipat, i budi tamo dok ti ne javim, jer Herod će tražiti dijete da ga uništi.
14 Kad je ustao, uzeo je dijete i njegovu majku noću i otišao u Egipat.
15 I bijaše ondje sve do smrti Irodove, da se ispuni ono što je Gospod rekao preko proroka, govoreći: Iz Egipta dozvah sina svoga.
16 Tada je Herod, kada je vidio da su mu mudraci rugali, silno razgnjevio, te poslao i pobio svu djecu koja su bila u Betlehemu i u svim njegovim primorjima, od dvije godine i niže, prema vreme koje je marljivo ispitivao od mudraca.
17 Tada se ispuni ono što je rekao prorok Jeremije govoreći:
18 U Rami se čuo glas, jadikovanje i plač, i velika žalost, Rahela je plakala za svojom djecom, i nije se htjela utješiti, jer oni nisu.
19 Ali kad je Irod bio mrtav, gle, anđeo se Gospodnji javlja u snu Josipu u Egiptu,
20 Govoreći: Ustani, uzmi dijete i majku njegovu i idi u zemlju Izraelovu, jer su mrtvi koji su tražili život djeteta.
21 I on ustane, uze dijete i njegovu majku i dođe u zemlju Izraelovu.
22 Ali kada je čuo da je Arhelaj vladao u Judeji u sobi svog oca Iroda, pobojao se otići onamo; ali, upozoren od Boga u snu, skrenuo je u krajeve Galileje:
23 I dođe i nastani se u gradu zvanom Nazaret, da se ispuni ono što su proroci rekli: Nazaret će se zvati.

POGLAVLJE 3

1 U one dane dođe Jovan Krstitelj propovijedajući u pustinji Judeji,
2 I govoreći: Pokajte se, jer se približilo kraljevstvo nebesko.
3 Jer ovo je onaj o kome je govorio prorok Isaija govoreći: Glas onoga koji viče u pustinji: Pripremite put Gospodnji, poravnite mu staze.
4 I isti Ivan je imao svoju odjeću od kamilje dlake i kožni pojas oko slabina; a njegovo meso bili su skakavci i divlji med.
5 Tada mu iziđe Jeruzalem, i sva Judeja, i sva oblast oko Jordana,
6 I kršteni su od njega u Jordanu, priznajući svoje grijehe.
7 Ali kad je vidio mnoge fariseje i sadukeje kako dolaze na njegovo krštenje, reče im: O rode zmije, ko vas je upozorio da bježite od gnjeva koji dolazi?
8 Donesite, dakle, plodove za pokajanje:
9 I nemojte misliti da kažete u sebi: Imamo Abrahama za oca; jer vam kažem da Bog može od ovog kamenja podići djecu Abrahamu.
10 A sada je i sjekira položena uz korijen drveća; stoga se svako drvo koje ne donosi dobar plod siječe i baca u vatru.
11 Zaista vas krstim vodom na pokajanje; ali onaj koji ide za mnom moćniji je od mene, čije cipele nisam dostojan nositi: on će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.
12 Čija je lepeza u njegovoj ruci, i on će temeljito očistiti svoj pod i sabrati svoju pšenicu u žitnicu; ali će sagorjeti pljevu neugasivom vatrom.
13 Tada dolazi Isus iz Galileje na Jordan k Ivanu da se od njega krsti.
14 Ali mu je Ivan zabranio govoreći: "Moram se od tebe krstiti, a ti dolaziš k meni?"
15 A Isus mu odgovarajući reče: Pusti da tako bude sada, jer tako nam dolikuje da ispunimo svu pravednost. Onda ga je pretrpio.
16 I Isus, kad se krstio, iziđe odmah iz vode; i gle, otvoriše mu se nebesa, i on ugleda Duha Božjega gdje silazi kao golub i obasjava ga.
17 I gle, glas s neba koji govori: Ovo je Sin moj ljubljeni, koji je po mojoj volji.

POGLAVLJE 4

1 Tada je Isus odveden od Duha u pustinju da ga đavo iskušava.
2 I kad je postio četrdeset dana i četrdeset noći, ogladneo je.
3 I kad mu dođe kušač, reče: "Ako si Sin Božji, zapovjedi da ovo kamenje bude kruh."
4 Ali on odgovori i reče: Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih.
5 Tada ga đavo odnese u sveti grad i postavi ga na vrh hrama,
6 I kaže mu: "Ako si Sin Božji, baci se dolje, jer je napisano: On će svojim anđelima zapovjediti o tebi, i u svojim će te rukama nositi, da ne udariš nogom svojom." protiv kamena.
7 Isus mu reče: Opet je pisano: Ne kušaj Gospoda Boga svojega.
8 Opet ga đavo odnese na goru vrlo visoku i pokazuje mu sva kraljevstva svijeta i njihovu slavu;
9 I reče mu: "Sve ću ti to dati ako padneš i pokloniš mi se."
10 Tada mu Isus reče: Odlazi odatle, Sotono, jer je pisano: Klanjaj se Gospodu Bogu svome i njemu jedinome služi.
11 Tada ga đavo ostavi, i gle, anđeli su došli i služili mu.
12 A kad je Isus čuo da je Ivan bačen u tamnicu, otišao je u Galileju;
13 I ostavivši Nazaret, dođe i nastani se u Kafarnaumu, koji je na obali mora, u granicama Zabulona i Neftalama.
14 Da se ispuni ono što je rekao prorok Isaija, govoreći:
15 Zabulonova zemlja i Neftalimova, kraj mora, s onu stranu Jordana, Galileja od pogana;
16 Narod koji je sjedio u tami vidio je veliku svjetlost; i onima koji su sjedili u toj oblasti i sjenka smrtne svjetlosti se pojavila.
17 Od tog vremena Isus je počeo propovijedati i govoriti: Pokajte se, jer se približilo kraljevstvo nebesko.
18 I dok je Isus hodao uz more Galilejsko, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar, i Andriju, njegovog brata, kako bacaju mrežu u more, jer bijahu ribari.
19 I reče im: Pođite za mnom i učinit ću vas lovcima ljudi.
20 I oni odmah ostaviše svoje mreže i pođoše za njim.
21 I otišavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova, Zebedejeva sina, i Ivana njegovog brata, u lađi sa svojim ocem Zebedejem, kako popravljaju svoje mreže; i on ih je pozvao.
22 I oni su odmah napustili brod i svog oca i krenuli za njim.
23 I Isus je išao po cijeloj Galileji, poučavajući u njihovim sinagogama, i propovijedajući evanđelje kraljevstva, i liječeći svaku bolest i svaku bolest među ljudima.
24 I njegova je slava prošla po cijeloj Siriji: i doveli su k njemu sve bolesnike koji su bili zahvaćeni raznim bolestima i mukama, i one koji su bili opsjednuti đavolima, i one koji su bili ludi, i one koji su imali paralizu; i on ih je izliječio.
25 Za njim je išlo veliko mnoštvo naroda iz Galileje, i iz Dekapolja, i iz Jeruzalema, i iz Judeje, i s onu stranu Jordana.

POGLAVLJE 5

1 I vidjevši mnoštvo, pope se na goru, i kad se postavi, dođoše mu učenici njegovi.
2 I otvori usta svoja i pouči ih govoreći:
3 Blago siromasima duhom, jer je njihovo kraljevstvo nebesko.
4 Blago onima koji tuguju, jer će se utješiti.
5 Blaženi su krotki, jer će naslijediti zemlju.
6 Blago onima koji su gladni i žedni pravednosti, jer će se nasititi.
7 Blaženi su milosrdni, jer će biti pomilovani.
8 Blaženi su čisti srcem, jer će Boga vidjeti.
9 Blago mirotvorcima, jer će se sinovima Božjim zvati.
10 Blago progonjenima radi pravde, jer je njihovo kraljevstvo nebesko.
11 Blago vama, kada vas ljudi pogrde i progone i budu lažno govorili protiv vas svako zlo, radi mene.
12 Radujte se i veselite se, jer velika je vaša nagrada na nebesima, jer su tako progonili proroke prije vas.
13 Vi ste sol zemlje; ali ako je sol izgubila svoj miris, čime će se soliti? od sada je ni za šta, osim da bude izbačen i da ga ljudi gaze.

14 Vi ste svjetlost svijeta. Grad koji se nalazi na brdu ne može se sakriti.
15 Ni ljudi ne pale svijeću i ne stavljaju je ispod posude, nego na svijećnjak; i daje svjetlost svima koji su u kući.
16 Neka vaša svjetlost tako svijetli pred ljudima da vide vaša dobra djela i proslave Oca vašeg koji je na nebesima.
17 Ne mislite da sam došao porušiti zakon ili proroke: nisam došao da uništim, nego da izvršim.
18 Jer, zaista vam kažem, dok ne prođu nebo i zemlja, ni jedna jota ili jedna sitnica neće proći iz zakona, dok se sve ne ispuni.
19 Tko dakle prekrši jednu od ovih najmanjih zapovijedi i tako nauči ljude, najmanji će se zvati u kraljevstvu nebeskom;
20 Jer vam kažem: osim što vaša pravednost ne bude veća od pravednosti književnika i farizeja, nećete ni u kom slučaju ući u kraljevstvo nebesko.
21 Čuli ste da su oni stari rekli: Ne ubij; a ko god ubije bit će u opasnosti od presude:
22 Ali ja vam kažem da će svaki koji se ljuti na brata svog bez razloga biti u opasnosti od suda; i ko god kaže svom bratu: Raca, bit će u opasnosti od vijeća; , biće u opasnosti od vatre pakla.
23 Ako dakle doneseš svoj dar na žrtvenik i ondje se sjetiš da tvoj brat ima što protiv tebe;
24 Ostavi ondje svoj dar pred oltarom i idi; prvo se pomiri sa svojim bratom, a onda dođi i prinesi svoj dar.
25 Složi se brzo sa svojim protivnikom, dok si na putu s njim; da te u bilo koje vrijeme protivnik ne preda sudiji, a sudija ne preda službeniku, i da te ne baci u tamnicu.
26 Zaista ti kažem, nećeš izaći odande dok ne platiš do kraja.
27 Čuli ste da su oni stari rekli: Ne čini preljubu.
28 Ali ja vam kažem da svaki koji gleda na ženu da je poželi, već je počinio preljubu s njom u svom srcu.
29 I ako te tvoje desno oko sablazni, iskopaj ga i baci od sebe, jer ti je korisno da jedan od tvojih udova pogine, a ne da cijelo tijelo tvoje bude bačeno u pakao.
30 I ako te tvoja desnica sablazni, odsijeci je i baci je od sebe, jer ti je korisno da jedan od tvojih udova pogine, a ne da cijelo tijelo tvoje bude bačeno u pakao.
31 Rečeno je: "Ko otpusti svoju ženu, neka joj da razvodno pismo.
32 Ali ja vam kažem da tko god otpusti svoju ženu, osim zbog bluda, navodi je na preljubu; i tko god se oženi razvedenom čini preljubu.
33 Opet ste čuli da su oni iz starih vremena rekli: Ne zaklinji se, nego izvršavaj Gospodu svoje zakletve.
34 Ali ja vam kažem: ne kunite se uopće; ni na nebu; jer to je Božiji tron:
35 Niti zemljom; jer je to podnožje njegovim nogama: ni Jerusalimom; jer je to grad velikog kralja.
36 Niti se kuni glavom svojom, jer ne možeš ni jednu kosu učiniti bijelom ili crnom.
37 Ali neka vaša komunikacija bude, da, da; Ne, ne: jer sve što je više od ovoga dolazi od zla.
38 Čuli ste da je rečeno: oko za oko i zub za zub.
39 Ali ja vam kažem da se ne protivite zlu; nego ko vas udari po desnom obrazu, okreni mu i drugi.
40 I ako te tko hoće tužiti i oduzeti tvoju haljinu, daj mu i tvoj ogrtač.
41 I tko god te prisili da ideš jednu milju, idi s njim dvije.
42 Daj onome koji te traži, i ne odvraćaj se od onoga koji želi od tebe uzeti u zajam.
43 Čuli ste da je rečeno: Ljubi bližnjega svojega, a mrzi neprijatelja svojega.
44 Ali ja vam kažem: Ljubite svoje neprijatelje, blagosiljajte one koji vas proklinju, činite dobro onima koji vas mrze i molite se za one koji vas zlobno iskorištavaju i progone;
45 Da budete sinovi Oca svog koji je na nebesima, jer on daje da svoje sunce izlazi nad zlima i dobrima, i daje kišu pravednima i nepravednima.
46 Jer ako volite one koji vas ljube, kakvu nagradu imate? zar ni carinici nisu isti?
47 I ako pozdravljate samo svoju braću, šta činite više od drugih? zar ni carinici nisu tako?
48 Budite dakle savršeni, kao što je savršen Otac vaš koji je na nebesima.

POGLAVLJE 6

1 Pazite da svoju milostinju ne činite pred ljudima, da vas oni vide: inače nemate nagrade od Oca svoga koji je na nebesima.
2 Zato, kad činiš milostinju, ne trubi pred sobom, kao što to čine licemjeri u sinagogama i na ulicama, da bi imali slavu ljudi. Zaista vam kažem, oni imaju svoju nagradu.
3 Ali kad činiš milostinju, neka tvoja lijeva ruka ne zna šta radi desnica tvoja.
4 Da milostinja tvoja bude u tajnosti; i Otac tvoj koji sam vidi u tajnosti, naplatit će ti javno.
5 I kad se moliš, ne budi kao licemjeri: jer oni vole da se mole stojeći u sinagogama i na uglovima ulica, da ih ljudi vide. Zaista vam kažem, oni imaju svoju nagradu.
6 A ti, kad se moliš, uđi u svoj ormar, i kad zatvoriš vrata svoja, pomoli se Ocu svome koji je u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi u tajnosti, nagradit će te javno.
7 Ali kada se molite, nemojte uzaludno ponavljati, kao što to čine neznabošci, jer misle da će biti uslišani zbog svojih mnogo govora.
8 Ne budite dakle slični njima: jer vaš Otac zna što vam treba prije nego što ga zamolite.
9 Molite se dakle ovako: Oče naš koji jesi na nebesima, da se sveti ime tvoje.
10 Da dođe kraljevstvo tvoje. Neka bude volja Tvoja na zemlji, kao i na nebu.
11 Hljeb naš nasušni daj nam danas.
12 I oprosti nam dugove naše, kao što i mi opraštamo dužnicima svojim.
13 I ne uvedi nas u napast, nego nas izbavi od zla: jer tvoje je kraljevstvo i moć i slava dovijeka. Amen.
14 Jer ako oprostite ljudima grijehe njihove, oprostit će i Otac vaš nebeski vama.
15 Ali ako vi ne oprostite ljudima prijestupe njihove, ni Otac vaš neće oprostiti vaše prijestupe.
16 Štoviše, kad postite, ne budite tužni kao licemjeri, jer oni izobličavaju svoja lica da bi izgledali ljudima da poste. Zaista vam kažem, oni imaju svoju nagradu.
17 A ti, kad postiš, namaži glavu svoju i operi lice svoje;
18 Da se ne pokažeš ljudima da postiš, nego svom Ocu koji je u tajnosti; i tvoj Otac, koji vidi u tajnosti, uzvratit će ti javno.

19 Ne skupljajte sebi blaga na zemlji, gdje moljac i rđa kvare, i gdje lopovi provaljuju i kradu.
20 Ali skupljajte sebi blago na nebu, gdje ni moljac ni rđa ne kvare, i gdje lopovi ne provaljuju i ne kradu.
21 Jer gdje je vaše blago, tamo će biti i vaše srce.
22 Svjetlost tijela je oko: ako je, dakle, oko tvoje jedno, cijelo će tvoje tijelo biti puno svjetla.
23 Ali ako tvoje oko bude zlo, cijelo će ti tijelo biti puno tame. Ako je, dakle, svjetlost koja je u tebi tama, kolika je ta tama!
24 Nitko ne može služiti dvojici gospodara: jer ili će jednoga mrziti, a drugoga voljeti; ili će se jednoga držati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i mamonu.
25 Zato vam kažem: Ne brinite za život svoj, šta ćete jesti ili što ćete piti; niti za svoje tijelo, šta ćete obući. Nije li život više od mesa, a tijelo od odjeće?
26 Pogledajte ptice nebeske, jer ne siju, niti žanju, niti skupljaju u žitnice; ipak ih vaš nebeski Otac hrani. Niste li vi mnogo bolji od njih?
27 Ko od vas, razmišljajući, može povećati svoj rast za jedan lakat?
28 A zašto ste mislili za odjeću? Razmotrite poljske ljiljane, kako rastu; ne trude se, niti predu:
29 Pa ipak vam kažem, da se ni Salomon u svoj svojoj slavi nije obukao kao jedan od ovih.
30 Zato, ako Bog tako oblači travu u polju, koja je danas, a sutra je bačena u peć, zar neće mnogo više obući vas, malovjerni?
31 Zato ne razmišljajte govoreći: Šta ćemo jesti? ili: Šta ćemo piti? ili: Čime ćemo se obući?
32 (Jer sve ovo traže pogani:) jer vaš nebeski Otac zna da vam je sve to potrebno.
33 Nego tražite najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu; i sve će vam se to dodati.
34 Ne brinite, dakle, o sutrašnjici: jer sutra će se za sebe brinuti. Dovoljno je za dan njegovo zlo.

POGLAVLJE 7

1 Ne sudite, da vam se ne sudi.
2 Jer kakvim sudom sudite, takvim će vam se suditi; i kakvom mjerom mjerite, takvom će vam se opet mjeriti.
3 I zašto gledaš trun u oku brata svoga, a ne vidiš gredu što je u svom oku?
4 Ili kako ćeš bratu svome reći: Daj da ti izvadim trun iz oka; i gle, greda je u oku tvome?
5 Licemjere, najprije izbaci brvno iz oka svoga; i tada ćeš jasno vidjeti da izbaciš trun iz oka svoga brata.
6 Ne dajte psima ono što je sveto, niti bacajte svoje bisere pred svinje, da ih ne pogaze nogama svojim, pa se ne okrenu i ne rastrgnu vas.
7 Tražite, i dat će vam se; tražite, i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se:
8 Jer svaki koji ište prima; a ko traži, nalazi; i onome koji kuca otvoriće se.
9 Ili koji je od vas čovjek kome će, ako mu sin zamoli kruha, dati kamen?
10 Ili ako zamoli ribu, hoće li mu dati zmiju?
11 Ako dakle vi, budući zli, znate darivati dobre darove svojoj djeci, koliko će više Otac vaš koji je na nebesima dati dobra onima koji ga mole?
12 Dakle, sve što želite da vam ljudi čine, činite i vi njima; jer ovo je zakon i proroci.
13 Uđite na uska vrata, jer široka su vrata i širok je put, koji vode u propast, i mnogo ih ima koji ulaze na njih.
14 Jer su tesna vrata, i uzak put, koji vode u život, i malo ih je koji ga nalaze.
15 Čuvajte se lažnih proroka, koji vam dolaze u ovčjem ruhu, a iznutra su vuci grabljivi.
16 Po plodovima ćete ih upoznati. Beru li ljudi grožđe od trnja ili smokve od čička?
17 Tako svako dobro drvo donosi dobre plodove; ali pokvareno drvo rađa zle plodove.
18 Dobro drvo ne može rađati zle plodove, niti pokvareno drvo donosi dobre plodove.
19 Svako drvo koje ne donosi dobre plodove siječe se i baca u oganj.
20 Zato ćete ih poznavati po plodovima.
21 Neće svaki koji mi kaže: Gospode, Gospode, ući u kraljevstvo nebesko; nego onaj koji vrši volju Oca moga koji je na nebesima.
22 Mnogi će mi reći u onaj dan: Gospode, Gospode, nismo li u tvoje ime prorokovali? i u tvoje ime izgonili đavole? i u tvoje ime učinio mnoga divna djela?
23 I tada ću im priznati: nikad vas nisam poznavao; idite od mene vi koji činite bezakonje.
24 Stoga, ko god čuje ove moje riječi i izvrši ih, uporedit ću ga s mudrim čovjekom koji je sagradio svoju kuću na stijeni.
25 I kiša je pala, i poplave su došle, i vjetrovi su puhali i udarali u tu kuću; i nije pao, jer je bio utemeljen na stijeni.
26 I svaki koji čuje ove moje riječi, a ne izvrši ih, bit će upodobljen čovjeku bezumnom, koji je sagradio svoju kuću na pijesku.
27 I kiša je pala, i poplave su došle, i vjetrovi su puhali i udarali u tu kuću; i pao je: i veliki je bio njegov pad.
28 I dogodi se, kada je Isus završio ove riječi, ljudi su bili zapanjeni njegovom naukom:
29 Jer ih je učio kao onaj koji ima vlast, a ne kao književnici.

POGLAVLJE 8

1 Kad je sišao s planine, za njim je krenulo veliko mnoštvo.
2 I gle, dođe jedan gubavac i pokloni mu se govoreći: Gospode, ako hoćeš, možeš me očistiti.
3 I Isus pruži ruku i dotakne ga se govoreći: Hoću; budi čist. I odmah je njegova guba očišćena.
4 A Isus mu reče: Gledaj da nikome ne govoriš; nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi dar koji je Mojsije naredio, za svjedočanstvo njima.
5 I kad je Isus ušao u Kafarnaum, dođe k njemu jedan satnik moleći ga:
6 I govoreći: Gospode, moj sluga leži kod kuće uzet, teško izmučen.
7 A Isus mu reče: Doći ću i izliječiti ga.
8 Stotnik odgovori i reče: Gospode, nisam dostojan da uđeš pod moj krov, nego reci samo riječ i ozdraviće sluga moj.
9 Jer ja sam čovjek pod vlašću, imam vojnike pod sobom; i kažem ovom čovjeku: Idi, i on ide; a drugome: Dođi i on dolazi; i mom sluzi: Učini ovo, i on će to učiniti.

10 Kad je Isus to čuo, začudio se i rekao onima koji su slijedili: Zaista, kažem vam, nisam našao tako veliku vjeru, ne, ne u Izraelu.
11 A ja vam kažem, da će mnogi doći s istoka i zapada, i sjesti će s Abrahamom, Izakom i Jakovom, u kraljevstvo nebesko.
12 Ali sinovi kraljevstva bit će izbačeni u vanjsku tamu: tamo će biti plač i škrgut zuba.
13 A Isus reče satniku: " Idi; i kako si vjerovao, neka ti bude. I njegov sluga je ozdravio u isti čas.
14 I kada je Isus ušao u Petrovu kuću, vidio je majku njegove žene položenu i bolesnu od groznice.
15 I dotaknuo se njezine ruke, i groznica ju je napustila; i ona je ustala i služila im.
16 Kad je došlo veče, dovedoše k njemu mnoge opsjednute đavolima; i on svojom riječju izgoni duhove i izliječi sve bolesne.
17 Da se ispuni ono što je rekao prorok Isaija, govoreći: On je uzeo naše slabosti i ponio naše bolesti.
18 A kad je Isus vidio veliko mnoštvo oko sebe, zapovjedio je da ode na drugu stranu.
19 I dođe neki književnik i reče mu: Učitelju, slijedit ću te kuda god pođeš.
20 A Isus mu reče: Lisice imaju rupe, a ptice nebeske gnijezda; ali Sin Čovječji nema gdje glavu prignuti.
21 A drugi od njegovih učenika reče mu: "Gospodine, dopusti mi da prvi odem i sahranim oca."
22 Ali Isus mu reče: Pođi za mnom; i neka mrtvi sahranjuju svoje mrtve.
23 I kada je ušao u lađu, njegovi učenici su krenuli za njim.
24 I gle, nastala je velika oluja u moru, tako da je lađa bila prekrivena valovima; ali on je zaspao.
25 I dođoše k njemu njegovi učenici i probudiše ga govoreći: Gospode, spasi nas!
26 I reče im: Zašto ste vi malovjerni? Zatim je ustao i zaprijetio vjetrovima i moru; i vladala je velika tišina.
27 Ali ljudi se čudiše govoreći: Kakav je ovo čovjek da mu se i vjetrovi i more pokoravaju!
28 I kad je došao na drugu stranu u zemlju Gergesenova, srela ga dva opsjednuta đavolima, koji su izlazili iz grobova, vrlo žestoki, tako da niko ne bi mogao proći tim putem.
29 I gle, oni povikaše govoreći: Šta mi imamo s tobom, Isuse, Sine Božji? jesi li došao ovamo da nas mučiš prije vremena?
30 I bilo je dosta daleko od njih krdo mnogih svinja koje se hranilo.
31 Zato su ga đavoli molili govoreći: "Ako nas izbaciš, pusti nas da odemo u krdo svinja."
32 I reče im: Idite. I kad izađoše, uđoše u krdo svinja; i gle, cijelo krdo svinja potrča nasilno niz strmo mjesto u more i pogine u vodama.
33 A oni koji su ih čuvali pobjegoše i otidoše u grad i ispričaše sve i što se dogodilo opsjednutima đavolima.
34 I gle, cijeli grad iziđe u susret Isusu; i kad ga ugledaše, zamoliše ga da ode iz njihovih krajeva.

POGLAVLJE 9

1 I uđe u lađu, pređe i dođe u svoj grad.
2 I gle, dovedoše k njemu uzetog čovjeka koji je ležao na krevetu. Sine, budi hrabar; oprošteni su ti grijesi.
3 I gle, neki od književnika rekoše u sebi: Ovaj čovjek huli.
4 A Isus znajući njihove misli reče: Zašto mislite zlo u svojim srcima?
5 Jer je li lakše reći: Oprošteni su ti grijesi; ili reći: Ustani i hodaj?
6 Ali da znate da Sin Čovječji ima moć na zemlji opraštati grijehe, (tada kaže uzetome): Ustani, uzmi postelju svoju i idi kući svojoj.
7 I on ustane i ode svojoj kući.
8 Ali kad je mnoštvo to vidjelo, začudilo se i proslavilo Boga koji je ljudima dao takvu moć.
9 I dok je Isus odlazio odande, ugleda čovjeka, po imenu Matej, kako sjedi na carini; i reče mu: Pođi za mnom. I on ustade i pođe za njim.
10 I dogodi se, dok je Isus sjedio za stolom u kući, gle, mnogi carinici i grešnici dođoše i sjedoše s njim i njegovim učenicima.
11 A kad to vidješe fariseji, rekoše učenicima njegovim: Zašto vaš Učitelj jede s carinicima i grešnicima?
12 Ali kad je Isus to čuo, rekao im je: Ne trebaju oni koji su zdravi, nego oni koji su bolesni.
13 Ali idite i naučite šta to znači, imaću milost, a ne žrtvu, jer nisam došao da pozovem pravednike, nego grešnike na pokajanje.
14 Tada mu pristupiše Jovanovi učenici govoreći: Zašto mi i fariseji često postimo, a tvoji učenici ne poste?
15 A Isus im reče: Mogu li djeca svadbene sobe tugovati dok je mladoženja s njima? ali će doći dani kada će im se uzeti mladoženja i tada će postiti.
16 Nitko ne stavlja komad nove tkanine na staru haljinu, jer ono što je stavljeno da je napuni oduzima od haljine, i rascjep je još gori.
17 Niti ljudi ne točе novo vino u stare boce: inače se boce lome, i vino iscuri, a boce propadaju; nego novo vino ulijevaju u nove boce, i oboje se čuva.
18 Dok im je to govorio, gle, dođe jedan vladar i pokloni mu se govoreći: Moja kćer je već umrla;
19 I Isus ustade i pođe za njim, kao i njegovi učenici.
20 I gle, žena, koja je dvanaest godina bila bolesna od krvarenja, pristupi mu iza leđa i dotakne se ruba njegove haljine.
21 Jer ona reče u sebi: "Ako samo dotaknem njegovu odjeću, bit ću zdrava."
22 Ali Isus ga je okrenuo i kad je ugledao, rekao je: " Kćeri, utješi se!" tvoja vjera te je izliječila. I žena je ozdravila od tog časa.
23 I kad je Isus došao u vladarevu kuću i vidio svirače i narod kako galame,
24 On im reče: Dajte mjesto, jer sluškinja nije mrtva, nego spava. I smijali su mu se na prezir.
25 Ali kad je narod bio izveden, on je ušao i uzeo je za ruku, a sluškinja je ustala.
26 I slava o tome se proširila po svoj zemlji.
27 A kad je Isus otišao odande, za njim su išla dva slijepa čovjeka vičući i govoreći: Sine Davidov, smiluj nam se!
28 I kad je ušao u kuću, pridoše mu slijepci, a Isus im reče: Vjerujete li da ja to mogu učiniti? Rekoše mu: Da, Gospode.
29 Tada im se dotakne očiju govoreći: Neka vam bude po vjeri vašoj.
30 I otvoriše im se oči; a Isus ih strogo zapovjedi govoreći: Gledajte da to niko ne sazna.

31 Ali oni, kad su otišli, pronijeli su njegovu slavu po cijeloj toj zemlji.
32 Kad su izašli, gle, dovedoše mu nijemog čovjeka opsjednutog đavolom.
33 I kad je đavo izgnan, nijemi progovori; i mnoštvo se čudi govoreći: Nikada se tako nije vidjelo u Izraelu.
34 Ali fariseji rekoše: On izgoni đavole preko kneza đavola.
35 I Isus je obilazio sve gradove i sela, poučavajući u njihovim sinagogama, i propovijedajući evanđelje o kraljevstvu, i liječeći svaku bolest i svaku bolest među ljudima.
36 Ali kad je vidio mnoštvo, sažalio se na njih, jer su se onesvijestili i razbježali se kao ovce bez pastira.
37 Tada reče svojim učenicima: Žetva je zaista obilna, a radnika malo;
38 Molite dakle Gospodara žetve da pošalje radnike u svoju žetvu.

POGLAVLJE 10

1 I kada je pozvao k sebi svojih dvanaest učenika, dao im je moć protiv nečistih duhova, da ih izgone i da liječe svaku bolest i svaku bolest.
2 Sada su imena dvanaestorice apostola ova; Prvi, Šimun, koji se zove Petar, i Andrija njegov brat; Jakov, sin Zebedejev, i Ivan njegov brat;
3 Filip i Bartolomej; Toma i Matija carinik; Jakov, sin Alfejev, i Lebej, koji se prezivao Tadej;
4 Simon Kanaanac i Juda Iskariotski, koji ga je također izdao.
5 Ovu dvanaestoricu posla Isus i zapovjedi im govoreći: Ne idite na put neznabošcima i ni u koji grad Samarijanski ne ulazite.
6 Ali radije idite k izgubljenim ovcama doma Izraelova.
7 I dok idete, propovijedajte govoreći: Približilo se kraljevstvo nebesko.
8 Bolesne liječite, gubave čistite, mrtve vaskrsavajte, đavole izgonite: besplatno ste primili, besplatno dajte.
9 Ne stavljajte ni zlato, ni srebro, ni mesing u svoje torbice,
10 Niti za tvoj put, ni dva kaputa, ni cipela, ni štapova, jer je radnik dostojan svoje hrane.
11 I u koji god grad ili mjesto uđete, raspitajte se tko je u njemu dostojan; i tu ostanite dok ne odete odande.
12 I kada uđete u kuću, pozdravite je.
13 I ako je kuća dostojna, neka dođe na nju vaš mir, a ako nije dostojna, neka se vaš mir vrati k vama.
14 A ko vas ne primi, niti čuje vaše riječi, kad izađete iz te kuće ili grada, otresite prah sa svojih nogu.
15 Zaista, kažem vam, bit će lakše zemlji Sodomi i Gomori na dan suda, nego tom gradu.
16 Evo, šaljem vas kao ovce usred vukova: budite dakle mudri kao zmije i bezopasni kao golubovi.
17 Ali čuvajte se ljudi, jer će vas predati vijećima, i bičevat će vas u svojim sinagogama;
18 I bit ćete izvedeni pred namjesnike i kraljeve radi mene, za svjedočanstvo protiv njih i neznabožaca.
19 Ali kad vas predaju, ne brinite kako ili šta ćete govoriti, jer će vam se u isti čas dati šta ćete govoriti.
20 Jer ne govorite vi, nego Duh vašeg Oca govori u vama.
21 I brat će predati brata na smrt, a otac dijete, a djeca će ustati na roditelje svoje i učiniti da ih se pogubi.
22 I svi ćete biti omraženi zbog imena moga; a tko istraje do kraja, bit će spašen.
23 Ali kada vas budu progonili u ovom gradu, bježite u drugi, jer zaista vam kažem: nećete prijeći gradove Izraelove dok ne dođe Sin Čovječji.
24 Učenik nije iznad svog gospodara, niti sluga iznad svog gospodara.
25 Učeniku je dovoljno da mu bude kao gospodar, a sluga kao njegov gospodar. Ako su gospodara kuće nazvali Belzebubom, koliko će više nazvati svoje ukućane?
26 Ne bojte ih se, dakle, jer nema ničega pokrivenog, što se neće otkriti; i sakriven, to se neće saznati.
27 Što vam kažem u tami, govorite na svjetlu, i što čujete na uho, to propovijedajte na krovovima.
28 I ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a dušu ne mogu, nego se više bojte onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu.
29 Ne prodaju li se dva vrapca za farting? i nijedan od njih neće pasti na zemlju bez vašeg Oca.
30 Ali same su vam vlasi na glavi sve izbrojane.
31 Ne bojte se dakle, vi ste vredniji od mnogih vrabaca.
32 Dakle, tko god prizna mene pred ljudima, priznat ću ga i ja pred svojim Ocem koji je na nebesima.
33 Ali koji se odrekne mene pred ljudima, njega ću se i ja odreći pred svojim Ocem koji je na nebesima.
34 Ne mislite da sam došao poslati mir na zemlju: nisam došao da pošaljem mir, nego mač.
35 Jer sam došao da razdvojim čovjeka protiv njegovog oca, kćer protiv njene majke i snahu protiv svekrve njezine.
36 I čovjeku će neprijatelji biti njegovi ukućani.
37 Ko voli oca ili majku više od mene, nije mene dostojan; i ko voli sina ili kćer više od mene, nije mene dostojan.
38 A tko ne uzme svoj križ i pođe za mnom, nije mene dostojan.
39 Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj radi mene, naći će ga.
40 Tko vas prima, mene prima, a tko prima mene, prima onoga koji me je poslao.
41 Tko primi proroka u ime proroka, primiće proročku nagradu; i ko primi pravednika u ime pravednika, primiće nagradu pravednika.
42 I ko napoji jednom od ovih malih čašom hladne vode samo u ime učenika, zaista vam kažem, on neće izgubiti svoju nagradu.

POGLAVLJE 11

1 I dogodi se, kada je Isus završio sa zapovijedanjem svojih dvanaest učenika, otišao je odande da poučava i propovijeda u njihovim gradovima.
2 A kad je Ivan čuo u tamnici djela Kristova, posla dvojicu svojih učenika,
3 I reče mu: "Jesi li ti taj koji treba doći, ili da tražimo drugoga?"
4 Isus odgovori i reče im: Idite i pokažite opet Ivanu što čujete i vidite.
5 Slijepi progledaju, a hromi hodaju, gubavci se čiste, gluvi čuju, mrtvi ustaju, a siromašnima im se propovijeda evanđelje.
6 I blagosloven je onaj ko se ne sablazni u meni.
7 I dok su odlazili, Isus je počeo govoriti narodu za Ivana: Šta ste izašli u pustinju da vidite? Trska potresena od vjetra?

8 Ali šta ste izašli da vidite? Čovek obučen u meku odeću? gle, oni koji nose meku odjeću su u kraljevim kućama.
9 Ali šta ste izašli da vidite? Prorok? da, kažem vam, i više od proroka.
10 Jer ovo je onaj za koga je pisano: Evo, ja šaljem glasnika svoga pred licem tvojim, koji će ti pripremiti put pred tobom.
11 Zaista vam kažem, među onima koji su rođeni od žena nije ustao veći od Ivana Krstitelja; ali onaj koji je najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega.
12 I od dana Ivana Krstitelja do sada kraljevstvo nebesko trpi nasilje, a nasilnici ga silom uzimaju.
13 Jer svi su proroci i zakon proricali do Ivana.
14 I ako hoćete da ga primite, ovo je Ilija koji je trebao doći.
15 Ko ima uši da čuje, neka čuje.
16 Ali s čime da uporedim ovaj naraštaj? To je kao djeca koja sjede na pijaci i dozivaju svoje drugove,
17 I govoreći: Mi smo vam svirali, a vi niste plesali; mi smo vas oplakivali, a vi niste jadikovali.
18 Jer Jovan je došao ni jeo ni pio, a oni kažu: Ima đavola.
19 Dođe Sin Čovječji koji jede i pije, a oni govore: Evo čovjeka proždrljiv i pijući vino, prijatelj carinika i grešnika. Ali mudrost je opravdana za njenu decu.
20 Tada je počeo da kudi gradove u kojima je izvršena većina njegovih moćnih djela, jer se nisu pokajali:
21 Teško tebi, Chorazine! teško tebi, Betsaida! jer da su se u Tiru i Sidonu dogodila silna djela koja su se u vama učinila, oni bi se davno pokajali u kostrijeti i pepelu.
22 Ali ja vam kažem: Tiru i Sidonu će biti lakše na dan Suda nego vama.
23 A ti, Kafarnaume, koji si uzdignut do neba, bit ćeš spušten u pakao: jer da su se silna djela, koja su u tebi učinjena, učinila u Sodomi, ostala bi do danas.
24 Ali ja vam kažem da će zemlji Sodomskoj biti lakše na sudnji dan nego vama.
25 U to vrijeme odgovori Isus i reče: Zahvaljujem ti, Oče, Gospodaru neba i zemlje, jer si ovo sakrio od mudrih i razboritih, a otkrio si to bebama.
26 Pa ipak, oče: jer je tako izgledalo dobro u tvojim očima.
27 Sve mi je predao moj Otac; i nitko ne poznaje Sina osim Oca; ni Oca niko ne poznaje, osim Sina i onoga kome Sin hoće da ga otkrije.
28 Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni, i ja ću vas odmoriti.
29 Uzmite jaram moj na sebe i naučite se od mene; jer sam krotka i ponizna srca, i naći ćete pokoj dušama svojim.
30 Jer je jaram moj blag i breme moje lako.

POGLAVLJE 12

1 U to vrijeme Isus je išao u subotu kroz žito; a učenici njegovi ogladnješe i stadoše trgati klasove i jesti.
2 Ali kad su to vidjeli farizeji, rekoše mu: "Evo, tvoji učenici čine ono što nije dopušteno činiti u subotu.
3 Ali on im reče: " Zar niste čitali što je David učinio kad je bio gladan i oni koji su bili s njim?"
4 Kako je ušao u dom Božji i jeo hljebove koje nije smjelo jesti ni on, ni oni koji su bili s njim, nego samo sveštenici?
5 Ili niste čitali u zakonu, kako subotom svećenici u hramu krše subotu i da su neporočni?
6 Ali ja vam kažem da je na ovom mjestu jedan veći od hrama.
7 Ali da ste znali šta ovo znači, imaću milost, a ne žrtvu, ne biste osudili nevine.
8 Jer Sin čovječji je gospodar i subote.
9 I kad je otišao odande, ušao je u njihovu sinagogu.
10 I gle, bijaše čovjek kojemu se osušila ruka. A oni ga upitaše govoreći: Je li dopušteno liječiti subotom? da bi ga mogli optužiti.
11 I reče im: " Koji će među vama biti čovjek koji će imati jednu ovcu, pa ako u subotu padne u jamu, neće li je uhvatiti i izvaditi?"
12 Koliko je dakle čovjek bolji od ovce? Zato je dozvoljeno činiti dobro subotom.
13 Tada reče čovjeku: Pruži ruku svoju. I on ga ispruži; i restauriran je cijeli, kao i drugi.
14 Tada izađoše farizeji i sazvaše savjet protiv njega kako da ga unište.
15 Ali kada je Isus to saznao, povukao se odande; i veliko mnoštvo je pošlo za njim, i on ih je sve izliječio;
16 I zapovjedio im da ga ne objavljuju:
17 Da se ispuni ono što je rekao prorok Isaija govoreći:
18 Evo sluge moga, koga sam izabrao; ljubljeni moj, u kome je mila duša moja: stavit ću duh svoj na njega, i on će pokazati sud neznabošcima.
19 Neće se boriti niti vikati; niti će niko čuti njegov glas na ulicama.
20 Trske nagnječene neće slomiti, i lana koji se dimi neće ugasiti, dok ne pošalje sud u pobjedu.
21 I u njegovo ime imat će se pogani.
22 Tada mu je doveden opsjednut đavolom, slijep i nijem; i on ga izliječi, tako da slijepi i nijemi i progovoriše i progledaše.
23 I sav se narod začudi i rekoše: Nije li ovo Davidov sin?
24 Ali kad su farizeji to čuli, rekli su: "Ovaj ne izgoni đavole, nego preko Belzebuba, kneza đavola."
25 A Isus je znao njihove misli i rekao im: " Svako kraljevstvo koje se podijelilo samo u sebi opustjelo je; i svaki grad ili kuća podijeljena sama protiv sebe neće stajati:
26 I ako Sotona protjera Sotonu, on je podijeljen protiv sebe; kako će onda stajati njegovo kraljevstvo?
27 I ako ja putem Belzebuba izgonim đavole, pomoću koga ih vaša djeca izgone? zato će vam oni biti suci.
28 Ali ako izgonim đavole Duhom Božjim, tada vam je došlo kraljevstvo Božje.
29 Ili kako se inače može ući u kuću jakog čovjeka i pokvariti njegovu imovinu, osim da prvo ne sveže snažnog čovjeka? a onda će mu pokvariti kuću.
30 Tko nije sa mnom, protiv mene je; a ko ne skuplja sa mnom, rasipa.
31 Zato vam kažem: Svaki grijeh i hula bit će oproštena ljudima; ali hula na Duha Svetoga neće biti oproštena ljudima.
32 I ko god kaže riječ protiv Sina Čovječjega, oprostit će mu se; a tko god kaže protiv Duha Svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovome, ni na budućem.
33 Ili učini dobro drvo i plod njegov; ili pokvari drvo i pokvari plod njegov, jer se drvo poznaje po plodu.
34 O rode zmije, kako možete, budući zli, govoriti dobre stvari? jer iz obilja srca usta govore.
35 Dobar čovjek iz dobrog blaga srca iznosi dobro, a zao čovjek iz zle riznice iznosi zlo.

36 Ali ja vam kažem, da će za svaku praznu riječ koju ljudi izgovore dati račun na dan suda.
37 Jer po svojim riječima bit ćeš opravdan, i po svojim riječima bit ćeš osuđen.
38 Tada odgovoriše neki od književnika i fariseja govoreći: Učitelju, od tebe bismo vidjeli znak.
39 Ali on odgovori i reče im: Zli i preljubnički rod traži znak; i neće mu se dati znak osim znaka proroka Jone:
40 Jer kao što je Jonas bio tri dana i tri noći u kitovom trbuhu; tako će Sin Čovječji biti tri dana i tri noći u srcu zemlje.
41 Ljudi iz Ninive ustat će na sud s ovim naraštajem, i osudit će ga: jer su se pokajali zbog Joninog propovijedanja; i, gle, ovdje je veći od Jonasa.
42 Kraljica juga će ustati na sud s ovim naraštajem, i osudit će ga, jer je došla s krajnjih krajeva zemlje da čuje mudrost Salomonovu; i gle, ovdje je veći od Solomona.
43 Kad nečisti duh izađe iz čovjeka, on ide po suhim mjestima, tražeći odmor, i ne nalazi.
44 Zatim reče: Vratit ću se u svoju kuću odakle sam izašao; a kada dođe, nađe je praznu, pometenu i ukrašenu.
45 Onda on ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova zlijih od sebe, i oni uđu unutra i nastanju se tamo; i posljednje stanje tog čovjeka je gore od prvog. Tako će biti i s ovim zlim naraštajem.
46 Dok je još razgovarao s narodom, gle, njegova majka i njegova braća stajahu napolju, želeći razgovarati s njim.
47 Tada mu jedan reče: Evo, tvoja majka i tvoja braća stoje vani, želeći razgovarati s tobom.
48 Ali on odgovori i reče onome koji mu je rekao: Ko je moja majka? a ko su moja braća?
49 I on pruži ruku prema svojim učenicima i reče: Evo moje majke i moje braće!
50 Jer tko god vrši volju Oca moga koji je na nebesima, taj je moj brat i sestra i majka.

POGLAVLJE 13

1 Istog dana iziđe Isus iz kuće i sjede na obali mora.
2 I skupi se k njemu veliko mnoštvo, tako da je ušao u lađu i sjeo; i čitavo mnoštvo stajaše na obali.
3 I mnogo im je govorio u prispodobama govoreći: Gle, sijač je izašao da sije;
4 I kad je on sijao, palo je malo sjemena pored puta, a ptice su došle i progutale ih.
5 Neki su pali na kamenita mjesta, gdje nisu imali mnogo zemlje, i odmah su iznikli, jer nisu imali dubine zemlje.
6 I kad je sunce izašlo, oni su bili sprženi; i pošto nisu imali korijena, osušili su se.
7 A neki padoše među trnje; i trnje je izniklo i zadavilo ih:
8 Ali drugi su pali u dobru zemlju i doneli plod, neki stostruki, neki šezdesetostruki, neki trideseterostruki.
9 Ko ima uši da čuje, neka čuje.
10 I pristupiše učenici i rekoše mu: Zašto im govoriš u prispodobama?
11 On odgovori i reče im: Jer vam je dano da znate tajne kraljevstva nebeskog, a njima nije dano.
12 Jer tko ima, njemu će se dati, i imat će u izobilju; a tko nema, oduzet će mu se i ono što ima.
13 Zato im govorim u prispodobama: jer oni vide ne vide; a slušajući ne čuju, niti razumiju.
14 I u njima se ispunjava Izaijino proročanstvo koje kaže: Slušanjem ćete čuti, a nećete razumjeti; i gledajući vidjet ćete, a nećete primijetiti:
15 Jer je srce ovog naroda ojađeno, i uši su im tupe za sluh, i oči su im zatvorene; da u bilo koje vrijeme ne vide svojim očima i čuju svojim ušima, i razumiju svojim srcem, i da se obrate, i da ih ja izliječim.
16 Ali blagoslovene su vaše oči, jer vide, i vaše uši, jer čuju.
17 Jer, zaista vam kažem, da su mnogi proroci i pravednici željeli vidjeti ono što vi vidite, a nisu vidjeli; i da čujete ono što čujete, a niste čuli.
18 Čujte dakle prispodobu o sijaču.
19 Kad neko čuje riječ o kraljevstvu, a ne razumije je, tada dolazi zli i hvata ono što je posijano u njegovom srcu. Ovo je onaj koji je usput primio sjeme.
20 Ali onaj koji je primio sjeme u kamenita mjesta, taj je onaj koji čuje riječ, i odmah je s radošću prima;
21 Ali on nema korijena u sebi, nego traje neko vrijeme: jer kada dođe do nevolje ili progona zbog riječi, on se maločas uvrijedi.
22 Onaj koji je primio sjeme među trnje je onaj koji sluša riječ; i briga o ovome svijetu i obmana bogatstva guše riječ, i ona postaje neplodna.
23 Ali onaj koji je primio sjeme u dobru zemlju je onaj koji čuje riječ i razumije je; koja također donosi plod i donosi, neko stostruko, neko šezdeset, neko trideset.
24 Drugu prispodobu iznio im je govoreći: Kraljevstvo nebesko je slično čovjeku koji je posijao dobro sjeme na svojoj njivi.
25 Ali dok su ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posija kukolj među pšenicu i ode svojim putem.
26 Ali kada je oštrica iznikla i donela plod, tada se pojavio i kukolj.
27 Tada dođoše domaćinske sluge i rekoše mu: "Gospodine, zar nisi posijao dobro sjeme u svojoj njivi?" odakle onda kukolj?
28 On im reče: "Neprijatelj je ovo učinio." Sluge mu rekoše: "Hoćeš li onda da ih pokupimo?"
29 Ali on reče: Ne; da, dok skupljate kukolj, ne iskorijenite s njima i pšenicu.
30 Neka oboje zajedno rastu do žetve, a u vrijeme žetve reći ću žeteocima: skupite najprije kukolj i vežite ga u snopove da ga spalite, a pšenicu skupite u moju žitnicu.
31 Drugu prispodobu iznese im govoreći: " Kraljevstvo je nebesko kao zrno gorušičino, koje je čovjek uzeo i posijao na svojoj njivi.
32 Koje je zaista najmanje od svih sjemenki; ali kad izraste, ono je najveće među biljem i postaje drvo, tako da ptice nebeske dolaze i borave u granama njegovim.
33 Drugu prispodobu im reče; Kraljevstvo nebesko je kao kvasac, koji je žena uzela i sakrila u tri mjere brašna, dok sve ne ukisne.
34 Sve je to Isus govorio mnoštvu u usporedbama; i bez parabole im nije govorio:
35 Da se ispuni ono što je rekao prorok govoreći: Otvorit ću usta svoja u prispodobama; Izreći ću stvari koje su bile tajne od postanka svijeta.
36 Tada Isus otpusti mnoštvo i uđe u kuću, a njegovi učenici pristupe k njemu govoreći: Objasni nam prispodobu o kukolju u polju.

37 On odgovori i reče im: Onaj koji sije dobro sjeme je Sin Čovječji;
38 Polje je svijet; dobro sjeme su djeca kraljevstva; ali kukolj je sin zloga;
39 Neprijatelj koji ih je posijao je đavo; žetva je smak svijeta; a žeteoci su anđeli.
40 Kako se dakle kukolj skuplja i spaljuje u vatri; tako će biti i na kraju ovoga svijeta.
41 Sin Čovječji poslat će svoje anđele, i oni će sabrati iz njegovog kraljevstva sve što vrijeđa i one koji čine bezakonje;
42 I bacit će ih u peć ognjenu: tamo će biti plač i škrgut zuba.
43 Tada će pravednici zasjati kao sunce u kraljevstvu svog Oca. Ko ima uši da čuje neka čuje.
44 Opet, kraljevstvo nebesko je kao blago skriveno u polju; koju čovjek kad nađe, sakrije, i od radosti ode i proda sve što ima, i kupi tu njivu.
45 Opet je kraljevstvo nebesko kao trgovac koji traži lijepe bisere:
46 Koji je, kada je našao jedan biser velike cijene, otišao i prodao sve što je imao, i kupio ga.
47 Opet je kraljevstvo nebesko kao mreža bačena u more i sakupljena svake vrste.
48 Koje su, kad se napuni, izvukli na obalu, i sjeli, i skupili dobro u posude, a zle odbacili.
49 Tako će biti i na kraju svijeta: anđeli će izaći i odvojiti zle od pravednih,
50 I bacit će ih u peć ognjenu: tamo će biti plač i škrgut zuba.
51 Isus im reče: Jeste li razumjeli sve ove stvari? Rekoše mu: Da, Gospode.
52 Tada im reče: Zato je svaki književnik koji je poučen u kraljevstvo nebesko sličan čovjeku koji je domaćin, koji iz svoje riznice iznosi novo i staro.
53 I dogodilo se, kada je Isus završio ove parabole, otišao je odande.
54 I kada je došao u svoju zemlju, poučavao ih je u njihovoj sinagogi, tako da su bili zaprepašteni, i govorili: Odakle ovom čovjeku ova mudrost i ova moćna djela?
55 Nije li ovo stolarov sin? zar se njegova majka ne zove Marija? i njegova braća, Jakov, Josij, Šimun i Juda?
56 A njegove sestre, nisu li sve s nama? Odakle ovom čovjeku sve ove stvari?
57 I oni su se uvrijedili na njega. Ali Isus im reče: Nije prorok bez časti, osim u svojoj zemlji i u svojoj kući.
58 I nije učinio mnogo moćnih djela tamo zbog njihovog nevjerovanja.

POGLAVLJE 14

1 U to vrijeme Herod tetrarh čuo je za Isusovu slavu,
2 I reče svojim slugama: Ovo je Ivan Krstitelj; on je uskrsnuo iz mrtvih; i stoga se moćna djela pokazuju u njemu.
3 Jer Irod je uhvatio Ivana, svezao ga i stavio u tamnicu radi Irodijade, žene svoga brata Filipa.
4 Jer mu Jovan reče: Nije ti dopušteno imati je.
5 I kad ga je htio pogubiti, bojao se naroda, jer su ga smatrali za proroka.
6 Ali kada se slavio Irodov rođendan, Irodijadina kći je igrala pred njima i ugodila Irodu.
7 Nakon čega je obećao uz zakletvu da će joj dati sve što bude tražila.
8 A ona, pošto je prethodno bila poučena od svoje majke, reče: „Daj mi ovde glavu Jovana Krstitelja u punjaču.
9 I kralju je bilo žao, ali je zbog zakletve i onih koji su sjedili s njim za stolom, naredio da joj se to da.
10 I poslao je i odrubio glavu Jovanu u tamnici.
11 I njegova glava je donesena u punji i data djevojci; i ona je donese svojoj majci.
12 I dođoše njegovi učenici, uzeše tijelo i sahraniše ga, i odoše i javiše Isusu.
13 Kad je Isus čuo za to, otputovao je odande lađom u pustinjsko mjesto sam; a kad je narod čuo, krenuo je za njim pješice iz gradova.
14 I Isus izađe i ugleda veliko mnoštvo, i sažali se na njih, i izliječi njihove bolesne.
15 A kad bi bilo veče, pristupiše mu učenici njegovi govoreći: Ovo je pusto mjesto, a vrijeme je prošlo; otpusti mnoštvo da odu u sela i kupe sebi namirnice.
16 Ali Isus im reče: Ne trebaju otići; dajte im da jedu.
17 A oni mu rekoše: Imamo ovdje samo pet kruhova i dvije ribe.
18 Rekao je: Donesi mi ih ovamo.
19 I zapovjedi mnoštvu da sjedne na travu, i uze pet kruhova i dvije ribe, i pogledavši u nebo, blagoslovi i razlomi, i dade kruhove svojim učenicima, a učenici narodu .
20 I jedoše svi i nasitiše se; i pokupiše od ostataka punih dvanaest košara.
21 A onih koji su jeli bilo je oko pet hiljada muškaraca, osim žena i djece.
22 I odmah Isus prisili svoje učenike da uđu u lađu i da prije njega pređu na drugu stranu, dok je on otpuštao narod.
23 I otpustivši narod, pope se na goru nasamo da se pomoli; a kad je došlo veče, on bijaše ondje sam.
24 Ali lađa je sada bila usred mora, bačena valovima, jer je vjetar bio suprotan.
25 I u četvrtu noćnu stražu Isus im je otišao hodajući po moru.
26 I kad su ga učenici vidjeli kako hoda po moru, uplašili su se govoreći: Duh je; i vikali su od straha.
27 Ali Isus im odmah progovori govoreći: Budite hrabri! to sam ja; ne plaši se.
28 A Petar mu odgovori i reče: Gospode, ako si ti, reci mi da dođem k tebi po vodi.
29 A on reče: Dođi. I kada je Petar izašao iz lađe, hodao je po vodi, da ide k Isusu.
30 Ali kad je vidio jak vjetar, uplašio se; i počevši tonuti, povika govoreći: Gospode, spasi me!
31 I odmah Isus pruži ruku, uhvati ga i reče mu: O malovjerni, zašto si posumnjao?
32 I kad su ušli u lađu, vjetar je prestao.
33 Tada priđoše oni koji su bili u lađi i pokloniše mu se govoreći: Zaista si ti Sin Božji.
34 I kada su prešli, došli su u zemlju Genezaret.
35 I kad su ljudi toga mjesta saznali za njega, poslali su u svu tu zemlju okolo i doveli k njemu sve koji su bili bolesni;
36 I molio ga da dotaknu samo rub njegove haljine; i svi koji su se dotakli bili su savršeno zdravi.

POGLAVLJE 15

1 Tada dođoše k Isusu književnici i fariseji, koji su bili iz Jerusalima, govoreći:
2 Zašto tvoji učenici krše tradiciju staraca? jer ne peru ruke kad jedu kruh.
3 Ali on odgovori i reče im: Zašto i vi kršite Božju zapovijest po predanju?
4 Jer Bog je zapovjedio govoreći: Poštuj oca i majku; i tko proklinje oca ili majku, neka smrću umre.
5 Ali vi kažete: "Ko god kaže svom ocu ili svojoj majci: To je dar, čime god bi mogao dobiti od mene;
6 I ne poštujte svog oca ni svoju majku, on će biti slobodan. Tako ste svojom predajom učinili da Božja zapovest ne deluje.
7 Vi licemjeri, dobro je Isaija prorekao o vama govoreći:
8 Ovaj mi se narod ustima približava i usnama me poštuje; ali njihovo srce je daleko od mene.
9 Ali uzalud mi se klanjaju, učeći za nauke ljudske zapovijesti.
10 I pozva narod i reče im: Čujte i razumite!
11 Ne onečišćuje čovjeka ono što ulazi u usta; ali ono što izlazi iz usta, to onečišćuje čovjeka.
12 Tada dođoše njegovi učenici i rekoše mu: "Znaš li da su se fariseji sablaznili nakon što su čuli ovu riječ?"
13 Ali on odgovori i reče: Svaka biljka koju Otac moj nebeski nije zasadio, bit će iskorijenjena.
14 Pustite ih: oni su slijepi vođe slijepaca. A ako slijepac slijepca vodi, oba će pasti u jarak.
15 Tada Petar odgovori i reče mu: Objasni nam ovu prispodobu.
16 A Isus reče: Zar i vi još niste razumjeli?
17 Zar još ne shvaćate da sve što uđe na usta, ide u trbuh, i izbacuje se na nacrt?
18 Ali ono što izlazi iz usta izlazi iz srca; i onečišćuju čovjeka.
19 Jer iz srca izlaze zle misli, ubistva, preljube, blud, krađe, lažno svjedočenje, hule.
20 To su stvari koje onečišćuju čovjeka; ali jesti neopranim rukama ne onečišćuje čovjeka.
21 Tada je Isus otišao odande i otišao u krajeve Tira i Sidona.
22 I gle, žena Kanaanka iziđe iz istih krajeva i povika mu govoreći: Smiluj mi se, Gospode, Sine Davidov! moja ćerka je strašno uznemirena đavolom.
23 Ali on joj nije odgovorio ni riječi. I pristupiše njegovi učenici i moljahu ga govoreći: Otpusti je; jer ona vapi za nama.
24 Ali on odgovori i reče: Nisam poslan do izgubljenih ovaca doma Izraelova.
25 Tada dođe ona i pokloni mu se govoreći: Gospode, pomozi mi!
26 Ali on odgovori i reče: Nije dostojno uzeti hljeb od djece i baciti ga psima.
27 A ona reče: Istina, Gospode, ipak psi jedu od mrvica koje padaju sa stola njihovih gospodara.
28 Tada Isus odgovori i reče joj: O ženo, velika je tvoja vjera: neka ti bude kako hoćeš. I njena ćerka je od tog časa ozdravila.
29 A Isus otide odande i dođe blizu Galilejskog mora; i popeo se na planinu i tamo seo.
30 I dođe mu veliko mnoštvo, imajući sa sobom hrome, slijepe, nijeme, osakaćene i mnoge druge, i baciše ih pred Isusove noge; i on ih je izliječio:
31 Toliko da se mnoštvo čudilo, kad je vidjelo nijeme da govore, sakate da su zdravi, hrome da hodaju i slijepe da vide; i proslaviše Boga Izraelova.
32 Tada Isus dozva svoje učenike i reče: " Sažalio sam se na mnoštvo, jer su sa mnom već tri dana, i nemaju šta da jedu; i neću ih otpustiti da postanu, da ne klonu na putu.
33 I rekoše mu njegovi učenici: Otkud da imamo toliko kruha u pustinji da nasitimo toliko mnoštvo?
34 A Isus im reče: Koliko kruhova imate? A oni rekoše: Sedam i nekoliko ribica.
35 I naredio je mnoštvu da sjedne na zemlju.
36 I uze sedam hljebova i ribe, i zahvali, i razlomi ih, i dade svojim učenicima, a učenici narodu.
37 I jedoše svi i nasitiše se; i uzeše od prelomljenog mesa što je ostalo sedam košara punih.
38 A onih koji su jeli bilo je četiri hiljade muškaraca, osim žena i djece.
39 I otpusti mnoštvo, uze lađu i dođoše u krajeve Magdale.

POGLAVLJE 16

1 Dođoše i fariseji sa sadukejima, i kušajući ga zaželeše da im pokaže znak s neba.
2 On odgovori i reče im: Kad bude veče, vi kažete: Biće lijepo vrijeme, jer je nebo crveno.
3 A ujutro, danas će biti ružno vrijeme, jer je nebo crveno i nisko. O vi licemjeri, vi možete razaznati lice neba; ali zar ne razaznajete znakove vremena?
4 Zli i preljubnički naraštaj traži znak; i neće mu se dati znak osim znaka proroka Jone. I ostavio ih je i otišao.
5 A kad su njegovi učenici došli na drugu stranu, zaboravili su uzeti kruh.
6 Tada im Isus reče: Čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog.
7 A oni su raspravljali među sobom govoreći: To je zato što nismo uzeli kruha.
8 A kad je Isus shvatio, rekao im je: " O malovjerni, zašto se rasuđujete među sobom, jer niste ponijeli kruha?"
9 Zar još ne razumijete, niti se sjećate pet hljebova od pet tisuća, i koliko ste košara pokupili?
10 Ni sedam hljebova od četiri hiljade, i koliko ste košara nabrali?
11 Kako to da ne razumete da vam nisam rekao o hlebu, da se čuvate kvasca farisejskog i sadukejskog?
12 Tada su shvatili kako im je rekao da se ne čuvaju hljebnog kvasca, nego nauke farisejske i sadukejske.
13 Kad je Isus došao u krajeve Cezareje Filipove, upitao je svoje učenike govoreći: Za koga ljudi kažu da sam ja, Sin čovječji?
14 A oni rekoše: Neki kažu da si ti Ivan Krstitelj, neki Ilija; i drugi, Jeremija, ili jedan od proroka.
15 Reče im: " A vi vi za koga mislite da sam ja?"
16 A Simon Petar odgovori i reče: Ti si Krist, Sin Boga živoga.
17 A Isus odgovori i reče mu: „ Blago tebi, Simone Barjona, jer ti to ne otkriše tijelo i krv, nego Otac moj koji je na nebesima.
18 I ja ti kažem, da si ti Petar, i na ovoj stijeni sagradit ću svoju crkvu; i vrata pakla ga neće nadvladati.

19 I dat ću ti ključeve kraljevstva nebeskog: i što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješiš na zemlji, bit će razriješeno na nebu.
20 Zatim je zapovjedio svojim učenicima da nikome ne govore da je on Isus Krist.
21 Od tog vremena je Isus počeo pokazivati svojim učenicima kako treba otići u Jeruzalem, i mnogo pretrpjeti od starješina i glavara svećenika i književnika, i biti ubijen, i treći dan uskrsnuti.
22 Tada ga Petar uze i poče ga koriti govoreći: Daleko od tebe, Gospode, ovo ti neće biti.
23 Ali on se okrenu i reče Petru: Odmakni se od mene, Sotono; ti si mi sablazan, jer ne voliš ono što je Božje, nego ono što je ljudsko.
24 Tada reče Isus svojim učenicima: Ako tko hoće za mnom, neka se odrekne sebe, neka uzme križ svoj i neka ide za mnom.
25 Jer ko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; i ko izgubi život svoj radi mene, naći će ga.
26 Jer kakva je korist čovjeku ako sav svijet dobije, a duši svojoj nastrada? ili šta će čovjek dati u zamjenu za svoju dušu?
27 Jer će Sin čovječji doći u slavi Oca svoga sa svojim anđelima; a onda će nagraditi svakoga prema djelima njegovim.
28 Zaista vam kažem: Neki ovdje stoje, koji neće okusiti smrt, dok ne vide Sina Čovječjega gdje dolazi u svom kraljevstvu.

POGLAVLJE 17

1 I nakon šest dana Isus uze Petra, Jakova i Ivana njegovog brata i izvede ih na goru visoku nasamo,
2 I preobrazi se pred njima, i lice njegovo zasja kao sunce, a odjeća njegova bješe kao svjetlost.
3 I gle, ukazaše im se Mojsije i Ilija kako razgovaraju s njim.
4 Tada odgovori Petar i reče Isusu: Gospodine, dobro nam je biti ovdje. Ako hoćeš, napravimo ovdje tri šatora; jedan za tebe, jedan za Mojsija i jedan za Iliju.
5 Dok je još govorio, gle, sjajni oblak ih zasjeni; i gle, glas iz oblaka koji reče: Ovo je Sin moj ljubljeni, koji je po mojoj volji; slušajte ga.
6 I kad su učenici to čuli, padoše ničice i jako se uplaše.
7 I pristupi Isus, dotakne ih se i reče: Ustanite i ne bojte se.
8 I kada su podigli svoje oči, nisu vidjeli nikoga, osim samo Isusa.
9 I dok su silazili s gore, Isus im je zapovjedio govoreći: nikome ne pričajte viziju dok Sin Čovječji ne uskrsne iz mrtvih.
10 I upitaše ga učenici njegovi govoreći: Zašto onda književnici kažu da Ilija mora prvo doći?
11 A Isus odgovori i reče im: Ilija će zaista prvi doći i sve će obnoviti.
12 Ali ja vam kažem da je Ilija već došao, a nisu ga poznavali, nego su mu učinili što god su htjeli. Isto tako će i Sin čovječji patiti od njih.
13 Tada su učenici shvatili da im je govorio o Jovanu Krstitelju.
14 I kad su došli do mnoštva, dođe mu neki čovjek, kleknuvši pred njim i reče:
15 Gospode, smiluj se mom sinu, jer on je ludak i užasnut, jer često pada u vatru, a često i u vodu.
16 I doveo sam ga tvojim učenicima, i oni ga nisu mogli izliječiti.
17 Tada Isus odgovori i reče: O rode nevjerni i pokvareni, dokle ću biti s vama? koliko dugo da te trpim? dovedi mi ga ovamo.
18 I Isus je prekorio đavla; i iziđe iz njega; i dijete ozdravi od tog časa.
19 Tada učenici pristupe Isusu nasamo i rekoše: Zašto ga nismo mogli izbaciti?
20 A Isus im reče: " Zbog vašeg nevjerovanja, jer zaista vam kažem: Ako imate vjeru kao zrno gorušičino, reći ćete ovoj gori: Pređite odavde onamo!" i to će ukloniti; i ništa vam neće biti nemoguće.
21 Ali ova vrsta ne izlazi osim molitvom i postom.
22 I dok su boravili u Galileji, Isus im reče: Sin čovječji bit će predan u ruke ljudi.
23 I ubiće ga, i treći dan će opet uskrsnuti. I bilo im je izuzetno žao.
24 A kad su došli u Kafarnaum, pristupili su Petru oni koji su primali danak i rekli: "Zar tvoj gospodar ne plaća danak?"
25 On kaže: Da. A kad uđe u kuću, spriječi ga Isus govoreći: Šta misliš, Simone? od koga kraljevi zemlje uzimaju carinu ili danak? vlastite djece ili stranaca?
26 Petar mu reče: Od stranaca. Reče mu Isus: Onda su djeca slobodna.
27 Ipak, da ih ne uvrijedimo, idi na more, baci udicu i uzmi ribu koja prva ispliva; a kad mu otvoriš usta, naći ćeš parče novca: to uzmi i daj im za mene i tebe.

POGLAVLJE 18

1 U isto vrijeme pristupiše učenici Isusu govoreći: Ko je najveći u kraljevstvu nebeskom?
2 I Isus dozva malo dijete i postavi ga usred njih,
3 I reče: Zaista vam kažem: Ako se ne obratite i ne budete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.
4 Ko se dakle ponizi kao ovo malo dijete, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom.
5 I tko primi jedno takvo dijete u moje ime, mene prima.
6 Ali ko uvrijedi jednoga od ovih malih koji vjeruju u mene, bolje bi mu bilo da mu se o vrat objesi mlinski kamen i da se udavi u dubini morskoj.
7 Teško svijetu zbog prijestupa! jer mora da dođe do prekršaja; ali teško onom čovjeku preko koga dolazi uvreda!
8 Zato, ako te tvoja ruka ili tvoja noga sablažnjavaju, odsijeci ih i odbaci od sebe: bolje ti je da uđeš u život zaustavljen ili osakaćen, nego da imaš dvije ruke ili dvije noge da budeš bačen u vječni oganj.
9 I ako te oko tvoje sablazni, iskopaj ga i baci od sebe: bolje ti je ući u život s jednim okom, nego s dva oka biti bačen u pakao ognjeni.
10 Pazite da ne prezrete nijednog od ovih malih; jer vam kažem, da anđeli njihovi na nebesima uvijek gledaju lice moga Oca koji je na nebesima.
11 Jer Sin čovječji je došao da spasi izgubljeno.
12 Kako mislite? ako čovjek ima sto ovaca, a jedna od njih zaluta, zar ne ostavi devedeset i devet, i ne ode u planine i ne traži zalutale?

13 I ako je tako da je nađe, zaista vam kažem, više se raduje onoj ovci nego o devedeset i devet koje nisu zalutale.
14 Tako i nije volja Oca vašeg koji je na nebesima da pogine jedan od ovih malih.
15 Osim toga, ako tvoj brat pogriješi protiv tebe, idi i reci mu njegovu krivnju između tebe i njega samog; ako te posluša, dobio si brata svoga.
16 Ali ako te ne čuje, onda uzmi sa sobom još jednog ili dvojicu, da se u ustima dva ili tri svjedoka utvrdi svaka riječ.
17 I ako ih zanemari, reci to crkvi; ali ako zanemari crkvu, neka ti bude kao neznabožac i carinik.
18 Zaista vam kažem: Što god svežete na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješite na zemlji, bit će razriješeno na nebu.
19 Opet vam kažem, da ako se dvojica od vas slože na zemlji u vezi bilo čega što zamole, bit će im od Oca moga koji je na nebesima.
20 Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tamo sam i ja usred njih.
21 Tada mu dođe Petar i reče: Gospode, koliko će puta moj brat sagriješiti o mene, a ja mu oprostim? do sedam puta?
22 Isus mu reče: Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.
23 Stoga se kraljevstvo nebesko uspoređuje s određenim kraljem, koji bi vodio računa o svojim slugama.
24 I kad je počeo računati, doveden mu je jedan, koji mu je dugovao deset tisuća talenata.
25 Ali pošto nije morao platiti, njegov gospodar je naredio da se proda on, njegova žena i djeca, i sve što je imao, i da se plati.
26 Tada sluga pade i pokloni mu se govoreći: "Gospodaru, imaj strpljenja sa mnom, i sve ću ti platiti."
27 Tada se gospodar tog sluge sažalio, oslobodio ga je i oprostio mu dug.
28 Ali isti sluga iziđe i nađe jednog od svojih susluga, koji mu je bio dužan stotinu dinara, i metnu ga na njega i uhvati ga za vrat govoreći: Plati mi što si dužan.
29 A njegov drug pade pred njegove noge i zamoli ga govoreći: Imaj strpljenja sa mnom, i sve ću ti platiti.
30 I nije htio, nego je otišao i bacio ga u tamnicu, dok ne plati dug.
31 I kad su njegovi drugovi vidjeli što je učinjeno, jako su se zažalili i došli su i ispričali svome gospodaru sve što se dogodilo.
32 Tada mu je njegov gospodar, nakon što ga je pozvao, rekao: O ti zli slugo, oprostio sam ti sav taj dug, jer si me poželio.
33 Nije li i ti trebao imati sažaljenja prema svom bližnjemu, kao što sam se ja smilovao na tebe?
34 I njegov gospodar se razgnjevio i predao ga mučiteljima, dok ne plati sve što mu je trebalo.
35 Tako će i moj nebeski Otac učiniti s vama, ako od srca ne oprostite svaki bratu svome njihove prijestupe.

POGLAVLJE 19

1 I dogodi se, kada je Isus završio ove riječi, otišao je iz Galileje i došao u krajeve Judeje s onu stranu Jordana;
2 Za njim je krenulo veliko mnoštvo; i on ih je tamo izliječio.
3 Dođoše k njemu i farizeji, kušajući ga i govoreći mu: Je li dopušteno čovjeku da otpusti svoju ženu zbog svakog razloga?
4 A on im odgovori i reče: "Zar niste čitali da ih je onaj koji ih je stvorio na početku načinio muškarcem i ženom,
5 I reče: Zbog toga će čovjek ostaviti oca i majku i prionuti uz svoju ženu; i bit će dvoje jedno tijelo?
6 Zato više nisu dvoje, nego jedno tijelo. Ono što je, dakle, Bog spojio, čovjek neka ne rastavlja.
7 Rekoše mu: Zašto je onda Mojsije naredio da se da razvodno pismo i da je otpusti?
8 Reče im: Mojsije vam je zbog tvrdoće srca dopustio da otpustite svoje žene; ali od početka nije bilo tako.
9 A ja vam kažem: tko god otpusti svoju ženu, osim zbog bluda, i oženi se drugom, čini preljubu;
10 Rekoše mu njegovi učenici: Ako je tako s čovjekom sa ženom, nije dobro oženiti se.
11 Ali on im reče: Ne mogu svi primiti ovu riječ osim onih kojima je data.
12 Jer postoje neki evnusi koji su se tako rodili iz utrobe svoje majke; i postoje neki evnusi, koji su postali evnusi od ljudi; i postoje evnusi koji su se učinili evnusima za kraljevstvo nebesko. Ko je u stanju da primi, neka to primi.
13 Tada su mu dovedena mala djeca da stavi ruke na njih i pomoli se; a učenici su ih ukorili.
14 Ali Isus reče: Pustite dječicu i ne branite im da dođu k meni, jer takvih je kraljevstvo nebesko.
15 Položio je ruke na njih i otišao odande.
16 I gle, jedan pristupi i reče mu: Učitelju dobri, šta ću dobro učiniti da imam život vječni?
17 A on mu reče: Zašto me nazivaš dobrim? nema dobrog osim jednog, to jest Boga; ali ako hoćeš ući u život, drži zapovijesti.
18 Reče mu: Koje? Isus je rekao: Ne ubij, ne čini preljubu, ne kradi, ne svjedoči lažno,
19 Poštuj oca svoga i majku svoju, i ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.
20 Mladić mu reče: "Sve ovo čuvah od mladosti svoje; šta mi još nedostaje?"
21 Isus mu reče: Ako hoćeš biti savršen, idi i prodaj što imaš, i daj siromasima, i imat ćeš blago na nebu; i dođi i pođi za mnom.
22 Ali kad je mladić čuo tu riječ, otišao je tužan, jer je imao veliko imetak.
23 Tada reče Isus svojim učenicima: Zaista vam kažem, teško da će bogat čovjek ući u kraljevstvo nebesko.
24 I opet vam kažem: Lakše je kamili proći kroz iglene uši, nego bogatašu ući u kraljevstvo Božje.
25 Kad su to čuli njegovi učenici, silno se začudiše govoreći: Ko se onda može spasiti?
26 Ali Isus ih ugleda i reče im: Ljudima je to nemoguće; ali kod Boga je sve moguće.
27 Tada Petar odgovori i reče mu: "Evo, sve smo ostavili i pošli za tobom; šta ćemo dakle imati?
28 A Isus im reče: Zaista vam kažem, da ćete vi koji ste me slijedili, u preporodu, kada Sin Čovječji bude sjedio na prijestolju svoje slave, i vi ćete sjediti na dvanaest prijestolja, suditi dvanaest plemena Izrael.
29 I svaki koji ostavi kuće, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili zemlju, radi imena moga, primit će stostruko, i baštinit će život vječni.

30 Ali mnogi koji su prvi bit će posljednji; i poslednji će biti prvi.

POGLAVLJE 20

1 Jer je kraljevstvo nebesko kao čovjek koji je domaćin, koji je rano ujutro izašao da unajmi radnike u svoj vinograd.
2 I pošto se dogovorio s radnicima za peni na dan, posla ih u svoj vinograd.
3 I iziđe oko trećeg sata i ugleda druge kako besposleni stoje na pijaci,
4 I reče im; Idite i vi u vinograd, pa ću vam dati sve što je pravo. I oni su otišli svojim putem.
5 Opet je izašao oko šestog i devetog sata i učinio isto.
6 I oko jedanaestog sata iziđe, nađe druge kako besposleni stoje, i reče im: Zašto stojite ovdje cijeli dan besposleni?
7 Rekoše mu, jer nas niko nije unajmio. Reče im: Idite i vi u vinograd; i sve što je ispravno, to ćete dobiti.
8 Kad je palo veče, reče gospodar vinograda svome upravitelju: Pozovi radnike i daj im najamninu, počevši od posljednjih do prvih.
9 I kad su došli unajmljeni oko jedanaestog sata, primili su svaki po novčić.
10 Ali kada je prvi došao, mislili su da su trebali dobiti više; i oni su isto tako primili svaki peni.
11 I kad su to primili, mrmljali su protiv gospodara kuće,
12 Govoreći: Ovi posljednji su radili samo jedan sat, a ti si ih izjednačio s nama, koji smo iznijeli teret i vrućinu dana.
13 Ali on odgovori jednom od njih i reče: Prijatelju, ne činim ti ništa loše.
14 Uzmi ovo svoje i idi svojim putem; dat ću ovom posljednjem, kao i tebi.
15 Zar mi nije dopušteno činiti što hoću sa svojima? Zar je tvoje oko zlo, jer sam ja dobar?
16 Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji: jer mnogi će biti pozvani, a malo izabranih.
17 A Isus, idući u Jeruzalem, razdvoji dvanaestoricu učenika na putu i reče im:
18 Gle, idemo u Jeruzalem; i Sin Čovječji bit će predan glavarima svećeničkim i književnicima, i oni će ga osuditi na smrt,
19 I predaće ga neznabošcima da ga se rugaju, bičuju i razapeju; i treći dan će uskrsnuti.
20 Tada mu je došla majka Zebedejeve djece sa svojim sinovima, obožavajući ga i želeći nešto od njega.
21 A on joj reče: Šta hoćeš? Ona mu kaže: Daj da ova moja dva sina sjede, jedan s tvoje desne, a drugi s lijeve strane, u tvome kraljevstvu.
22 Ali Isus odgovori i reče: Ne znate šta tražite. Možete li piti od čaše koju ću ja piti i krstiti se krštenjem kojim sam ja kršten? Kažu mu: Možemo.
23 I reče im: " Pićete zaista iz moje čaše i krstiti se krštenjem kojim sam ja kršten; ali sjediti s moje desne strane i s moje lijeve strane, nije moje da dam, ali će biti dano onima za koje je pripremljen od moga Oca.
24 A kad su desetorica to čuli, bili su ljuti na dva brata.
25 Ali Isus ih pozva k sebi i reče: " Znate da knezovi pogana vladaju nad njima, a oni koji imaju vlast nad njima.
26 Ali među vama neće biti tako; nego tko hoće među vama biti velik, neka vam bude sluga;
27 I ko hoće među vama biti glavni, neka vam bude sluga.
28 Kao što Sin Čovječji nije došao da mu služe, nego da služi i da svoj život dade kao otkupninu za mnoge.
29 I dok su odlazili iz Jerihona, za njim je krenulo veliko mnoštvo.
30 I gle, dva slijepa čovjeka koji su sjedili kraj puta, kad su čuli da Isus prolazi, povikaše govoreći: Smiluj se na nas, Gospode, Sine Davidov.
31 I narod ih je prekorio, jer treba da ćute, ali su oni još više vikali govoreći: Smiluj se nama, Gospode, Sine Davidov!
32 A Isus stade mirno, pozva ih i reče: Šta hoćete da vam učinim?
33 Rekoše mu: Gospode, da nam se otvore oči.
34 Tako se Isus sažali na njih i dotakne se njihovih očiju; i odmah progledaše njihove oči, i pođoše za njim.

POGLAVLJE 21

1 I kad su se približili Jeruzalemu, i došli u Betfagu, na Maslinsku goru, tada je Isus poslao dva učenika,
2 Rekavši im: " Idite u selo protiv vas, i odmah ćete naći privezanu magarcu i magare s njom: odriješite ih i dovedite mi.
3 I ako vam tko nešto kaže, recite: "Gospodinu trebaju; i odmah će ih poslati.
4 Sve se ovo učini da se ispuni što je rekao prorok govoreći:
5 Recite kćeri Sionskoj: Evo, kralj tvoj dolazi k tebi, krotak i sjedi na magarcu, i mladunče magarčevo.
6 I odoše učenici i učiniše kako im je Isus zapovjedio,
7 I dovedoše magarca i magare, i obukoše im njihovu odjeću, i metnu ga na njih.
8 I vrlo veliko mnoštvo raširi svoje haljine na putu; drugi su sekli grane sa drveća i slamali ih na putu.
9 I mnoštvo koje je išlo ispred i koje je slijedilo vikaše govoreći: Osana Sinu Davidovu: Blagosloven koji dolazi u ime Gospodnje! Osana na visini.
10 A kad dođe u Jerusalim, sav se grad potrese govoreći: Ko je ovo?
11 A mnoštvo reče: Ovo je Isus, prorok iz Nazareta Galilejskog.
12 I Isus uđe u hram Božji i protjera sve one koji su prodavali i kupovali u hramu, i prevrnuo stolove mjenjača i sjedišta onih koji su prodavali golubove,
13 I reče im: Pisano je: Dom će se moj zvati dom molitve; ali ste od njega napravili jazbinu lopova.
14 I slijepi i hromi dođoše k njemu u hram; i on ih je izliječio.
15 I kad su glavari svećenički i književnici vidjeli čudesa koja je učinio, i djecu koja su vikala u hramu i govorila: Osana Sinu Davidovu! bili su jako nezadovoljni,
16 I reče mu: čuješ li šta ovi govore? A Isus im reče: Da; zar nikada niste čitali: Iz usta beba i dojilja Ti si usavršio hvalu?
17 On ih ostavi i iziđe iz grada u Betaniju; i on se tamo smjestio.
18 Sada ujutro, kada se vratio u grad, ogladneo je.
19 I kad ugleda smokvu na putu, priđe joj, i ne nađe ništa na njoj, osim samo lišća, i reče joj: " Neka na tebi ne raste plod dovijeka." I sada se smokva osušila.
20 A kad su učenici to vidjeli, začudili su se govoreći: Kako brzo osuši smokva!

21 Isus odgovori i reče im: Zaista vam kažem, ako imate vjere i ne sumnjate, ne samo da ćete učiniti ovo što je učinjeno smokvi, nego i ako kažete ovoj gori: Ukloni se , i budi bačen u more; to će biti urađeno.
22 I sve, što god zamolite u molitvi, vjerujući, dobit ćete.
23 I kad je ušao u hram, pristupili su mu prvosveštenici i starješine naroda dok je poučavao i rekoše: Kojom vlašću to činiš? i ko ti je dao ovu vlast?
24 A Isus odgovori i reče im: I ja ću vas pitati jednu stvar, koju ako mi kažete, i ja ću vam reći kojom vlašću ovo činim.
25 Jovanovo krštenje, odakle je bilo? sa neba, ili od ljudi? I razmišljahu sami sa sobom govoreći: Ako ćemo reći: s neba; on će nam reći: Zašto mu onda ne povjerovaste?
26 Ali ako kažemo: Od ljudi; bojimo se naroda; jer svi drže Jovana za proroka.
27 A oni odgovoriše Isusu i rekoše: Ne možemo reći. A on im reče: Ni ja vam ne govorim kojom vlašću ovo činim.
28 Ali šta vi mislite? Neki čovjek je imao dva sina; i dođe do prvog i reče: "Sine, idi radi danas u mom vinogradu."
29 On odgovori i reče: Neću, ali se potom pokajao i otišao.
30 I došao je do drugog i rekao isto. A on odgovori i reče: idem, gospodine, i ne ode.
31 Da li je od njih dvojice izvršio volju svoga oca? Rekoše mu: Prvi. Reče im Isus: Zaista vam kažem, da carinici i bludnice idu u kraljevstvo Božje prije vas.
32 Jer Jovan dođe k vama putem pravednosti, a vi mu ne povjerovaste; ali carinici i bludnice povjerovaše; a vi, kad ste to vidjeli, niste se poslije pokajali da biste mu vjerovali.
33 Čujte drugu prispodobu: Bio je jedan domaćin, koji je zasadio vinograd i ogradio ga, iskopao u njemu presa, i sagradio kulu, i dao ga vinogradarima, i otišao u daleku zemlju.
34 A kad se približilo vrijeme plodova, poslao je svoje sluge vinogradarima da prime plodove.
35 I vinogradari uzeše njegove sluge, i jednog pretukoše, drugog ubiše, a drugog kamenovaše.
36 Opet je poslao druge sluge više nego prvi; i oni su im učinili isto.
37 Ali na kraju je poslao k njima svog sina govoreći: "Poštovat će se mog sina."
38 Ali kad vinogradari ugledaše sina, rekoše među sobom: Ovo je nasljednik; hajde, ubijmo ga i zgrabimo njegovo nasljedstvo.
39 I uhvatili su ga, izbacili iz vinograda i ubili.
40 Kad dođe, dakle, gospodar vinograda, što će učiniti s tim vinogradarima?
41 Rekoše mu: "On će nesrećno uništiti te zle ljude, i dat će svoj vinograd drugim vinogradarima, koji će mu dati plodove u svoje doba."
42 Reče im Isus: Zar nikada niste čitali u Svetom pismu: Kamen koji su graditelji odbacili, on je postao glava ugla: ovo je djelo Gospodnje, i divno je u našim očima?
43 Zato vam kažem: od vas će se uzeti kraljevstvo Božje i dati narodu koji donosi plodove svoje.
44 I ko god padne na ovaj kamen bit će razbijen; a na koga god padne, samljeće ga u prah.
45 I kad su glavari svećenički i farizeji čuli njegove prispodobe, shvatiše da je govorio o njima.
46 Ali kad su htjeli da ga stave ruke, bojali su se naroda, jer su ga smatrali za proroka.

POGLAVLJE 22

1 A Isus odgovori i opet im progovori u prispodobama i reče:
2 Kraljevstvo nebesko je poput nekog kralja, koji je sklopio brak za svog sina,
3 I posla svoje sluge da pozovu pozvane na svadbu, ali oni ne htjedoše doći.
4 Opet posla druge sluge govoreći: Recite pozvanima: Evo, pripremio sam svoju večeru: moji volovi i moji tovljenici su zaklani, i sve je spremno: dođite na vjenčanje.
5 Ali oni su to zanemarili i otišli, jedan na svoju farmu, drugi na svoju robu:
6 A ostatak je uzeo njegove sluge, zgražao im se i pobio ih.
7 Ali kad je kralj čuo za to, razgnjevio se i poslao je svoje vojske i uništio one ubice i spalio njihov grad.
8 Tada reče svojim slugama: Vjenčanje je spremno, ali oni koji su bili pozvani nisu bili dostojni.
9 Idite, dakle, na puteve, i koje god nađete, pozovite za brak.
10 Tako te sluge izađoše na puteve i skupiše sve koje su našle, i zle i dobre; i svadba je bila opremljena gostima.
11 I kada je kralj ušao da vidi goste, ugleda ondje čovjeka koji nije obukao svadbenu odjeću.
12 I reče mu: Prijatelju, kako si ušao ovamo bez svadbene haljine? I ostao je bez riječi.
13 Tada je kralj rekao slugama: "Svežite mu ruke i noge, odvedite ga i bacite u vanjsku tamu; biće plač i škrgut zuba.
14 Jer mnogi su pozvani, ali je malo izabranih.
15 Tada odoše fariseji i posavjetovaše se kako bi ga mogli uplesti u njegov govor.
16 I poslaše k njemu svoje učenike s Herodijancima, govoreći: Učitelju, znamo da si istinit i istinito poučavaš putu Božjem, niti se brineš ni za koga, jer ne gledaš na ličnost ljudi.
17 Reci nam, dakle, šta misliš? Da li je dozvoljeno davati danak Cezaru ili ne?
18 Ali Isus opazi njihovu zloću i reče: Zašto me iskušavate, licemjeri?
19 Pokaži mi novac od danak. I donijeli su mu peni.
20 I reče im: Čija je ova slika i natpis?
21 Kažu mu: Cezarov. Tada im reče: " Odajte, dakle, cezaru ono što je carsko!" a Bogu ono što je Božje.
22 Kad su čuli ove riječi, začudili su se, ostavili ga i otišli.
23 Istog dana dođoše k njemu sadukeji koji kažu da nema vaskrsenja i upitaše ga:
24 Govoreći: Učitelju, Mojsije reče: Ako čovjek umre bez djece, njegov će brat oženiti njegovu ženu i podići će potomstvo svom bratu.
25 A s nama je bilo sedmoro braće: a prvi, kad se oženio ženom, umro je, i bez potomstva, ostavio je svoju ženu svome bratu.
26 Isto tako i drugi, i treći, do sedmog.
27 I na kraju je umrla i žena.
28 Dakle, u uskrsnuću čija će ona biti žena od sedmorice? jer su je svi imali.
29 Odgovori Isus i reče im: Vi griješite, ne poznajući Sveto pismo, ni silu Božju.
30 Jer se u vaskrsenju niti se žene niti udaju, nego su kao anđeli Božji na nebu.
31 Ali što se tiče vaskrsenja mrtvih, zar niste čitali ono što vam je rekao Bog govoreći:

32 Ja sam Bog Abrahamov, i Bog Izakov, i Bog Jakovljev? Bog nije Bog mrtvih, već živih.
33 I kad je mnoštvo to čulo, začudilo se njegovom naukom.
34 Ali kad su fariseji čuli da je ućutkao sadukeje, okupili su se.
35 Tada mu je jedan od njih, koji je bio advokat, postavio pitanje, iskušavajući ga i rekao:
36 Učitelju, koja je velika zapovest u zakonu?
37 Isus mu reče: Ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom mišlju svojom.
38 Ovo je prva i velika zapovijest.
39 I drugi je sličan njemu: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.
40 Na ove dvije zapovijesti visi sav zakon i proroci.
41 Dok su se farizeji okupljali, Isus ih je upitao:
42 Govoreći: Šta mislite o Hristu? čiji je on sin? Rekoše mu: Sin Davidov.
43 Reče im: Kako ga David duhom naziva Gospodinom govoreći:
44 Gospod reče mome Gospodu: Sedi mi s desne strane, dok tvoje neprijatelje ne stavim pod noge tvojim?
45 Ako ga David onda zove Gospodin, kako je on njegov sin?
46 I nijedan čovjek mu nije bio u stanju odgovoriti ni riječ, niti se usudio bilo koji čovjek od tog dana nadalje da ga više pita.

POGLAVLJE 23

1 Tada je Isus govorio mnoštvu i svojim učenicima:
2 Govoreći: Književnici i fariseji sjede na Mojsijevom mjestu:
3 Dakle, svi, što god vam kažu, pazite i radite; ali nemojte po njihovim djelima, jer oni govore, a ne čine.
4 Jer oni vežu teška i teška bremena i stavljaju ih na ramena ljudima; ali oni sami neće ih pomaknuti ni jednim prstom.
5 Ali sva svoja djela čine da bi ih ljudi vidjeli: širili su svoje filakterije i povećavali rubove svoje haljine,
6 I volite gornje prostorije na gozbama i poglavice u sinagogama,
7 I pozdrav na pijacama, i da se ljudi zovu, Rabi, Rabbi.
8 Ali nemojte se zvati Rabi, jer jedan je vaš Gospodar, Krist; i svi ste braća.
9 I nikoga ne zovite svojim ocem na zemlji, jer jedan je vaš Otac koji je na nebesima.
10 Niti se ne zovite gospodarima, jer jedan je vaš Gospodar, Krist.
11 Ali onaj koji je najveći među vama neka vam bude sluga.
12 I tko god se uzvisi, bit će ponižen; a ko se ponizi, biće uzvišen.
13 Ali teško vama, književnici i fariseji, licemjeri! jer zatvarate kraljevstvo nebesko pred ljudima, jer niti sami ulazite, niti dozvoljavate onima koji ulaze da uđu.
14 Teško vama, književnici i fariseji, licemjeri! jer vi proždirete kuće udovica, i zbog pretvaranja činite dugu molitvu; zato ćete primiti veću osudu.
15 Teško vama, književnici i fariseji, licemjeri! jer vi obilazite more i kopno da biste napravili jednog prozelita, a kada on bude stvoren, vi ga činite dvostruko većim djetetom pakla od sebe.
16 Teško vama, slijepi vodiči, koji govorite: "Ko se zakune hramom, nije ništa; ali ko se zakune hramskim zlatom, dužnik je!
17 Vi, budale i slijepi, jer je li veće zlato ili hram koji posvećuje zlato?
18 I, ko se zakune oltarom, nije ništa; ali ko se zakune darom koji je na njemu, kriv je.
19 Vi, budale i slijepi, jer je li veći dar ili žrtvenik koji dar posvećuje?
20 Tko se dakle zakune oltarom, kune se njime i svime što je na njemu.
21 A ko se kune hramom, kune se njime i onim koji u njemu prebiva.
22 I onaj koji se kune nebom, kune se prijestoljem Božjim i Onim koji sjedi na njemu.
23 Teško vama, književnici i fariseji, licemjeri! jer plaćate desetinu od nane, anisa i kima, a izostavili ste važnije stvari zakona, presude, milosrđa i vjere: ovo ste trebali činiti, a ne ostavljati ono drugo nečinjeno.
24 Vi slijepi vodiči, koji cijedite komarca i gutate kamilu.
25 Teško vama, književnici i fariseji, licemjeri! jer vi čistite spoljašnost čaše i tanjira, a iznutra su puni iznude i suvišnosti.
26 Fariseju slijepi, očisti najprije ono što je u čaši i tanjiru, da i spolja budu čisti.
27 Teško vama, književnici i fariseji, licemjeri! jer ste kao pobijeljeni grobovi, koji zaista izgledaju lijepi izvana, ali su iznutra puni kostiju mrtvaca i svake nečistoće.
28 Tako i vi spolja izgledate ljudima pravedni, a iznutra ste puni licemjerja i bezakonja.
29 Teško vama, književnici i fariseji, licemjeri! jer gradite grobove prorocima i ukrašavate grobove pravednika,
30 I reci: Da smo bili u danima naših otaca, ne bismo bili dionici s njima u krvi proroka.
31 Zato budite svjedoci sami sebi da ste djeca onih koji su ubili proroke.
32 Napunite, dakle, mjeru svojih otaca.
33 Vi zmije, vi naraštaj zmija, kako možete izbjeći prokletstvo pakla?
34 Zato, evo, šaljem vam proroke, mudrace i književnike; a neke od njih ćete ubiti i razapeti; i neke ćete od njih bičevati u svojim sinagogama i progoniti ih od grada do grada.
35 Da dođe na vas sva pravedna krv prolivena na zemlji, od krvi pravednog Abela do krvi Zaharije sina Barahijina, kojeg ste ubili između hrama i oltara.
36 Zaista, kažem vam, sve će ovo doći na ovaj naraštaj.
37 O Jerusaleme, Jerusaleme, ti koji ubijaš proroke i kamenuješ one koji su ti poslani, koliko puta bih sabrao djecu tvoju, kao što kokoš skuplja svoje piliće pod svoja krila, a vi ne biste!
38 Gle, ostavljena vam je pusta kuća.
39 Jer vam kažem: Nećete me vidjeti od sada, dok ne kažete: Blagosloven koji dolazi u ime Gospodnje.

POGLAVLJE 24

1 I Isus iziđe i ode iz hrama, a učenici njegovi dođoše k njemu da mu pokažu građevine hrama.
2 A Isus im reče: Ne vidite li sve ovo? Zaista vam kažem: Ovdje neće ostati kamen na kamenu, koji neće biti oboren.

3 I dok je sjedio na Maslinskoj gori, pristupiše mu učenici nasamo govoreći: Reci nam, kada će to biti? i koji će biti znak tvoga dolaska i kraja svijeta?
4 A Isus odgovori i reče im: Čuvajte se da vas niko ne prevari.
5 Jer mnogi će doći u moje ime govoreći: Ja sam Krist; i prevariće mnoge.
6 I čut ćete za ratove i glasine o ratovima; pazite da se ne uznemiravate, jer sve se to mora dogoditi, ali još nije kraj.
7 Jer će narod ustati na narod, i kraljevstvo na kraljevstvo, i bit će gladi, pošasti i potresa na raznim mjestima.
8 Sve su to početak žalosti.
9 Tada će vas predati na muke, i ubiće vas, i svi će vas narodi omrznuti zbog imena moga.
10 I tada će se mnogi uvrijediti, i izdavat će jedni druge, i mrzeće jedni druge.
11 I mnogi će lažni proroci ustati i mnoge će prevariti.
12 I pošto će se bezakonje umnožiti, ljubav mnogih će se ohladiti.
13 Ali ko izdrži do kraja, taj će biti spašen.
14 I ovo će evanđelje kraljevstva biti propovijedano po cijelom svijetu za svjedočanstvo svim narodima; i tada će doći kraj.
15 Kada dakle vidite da gnusnost pustoši, o kojoj govori prorok Danilo, stoji na svetom mjestu, (ko čita, neka razumije:)
16 Onda neka bježe u planine oni koji su u Judeji.
17 Ko je na krovu neka ne silazi da iznese nešto iz svoje kuće.
18 Ni onaj koji je u polju neka se ne vrati da uzme svoju odjeću.
19 I teško trudnicama i onima koji doje u one dane!
20 Ali molite se da vaš bijeg ne bude zimi, niti u subotu:
21 Jer tada će biti velika nevolja kakve nije bilo od postanka svijeta do ovoga vremena, niti će je ikada biti.
22 I ako se ti dani ne skrate, ne bi se spasilo tijelo; nego će se zbog izabranih skratiti ti dani.
23 Onda ako vam tko kaže: Evo, ovdje je Krist ili tamo; ne vjeruj.
24 Jer će ustati lažni Kristi i lažni proroci, i pokazaće velika znamenja i čuda; tako da će, ako je moguće, prevariti i same izabrane.
25 Evo, rekao sam vam ranije.
26 Zato ako vam kažu: Evo ga u pustinji; ne izlazi: gle, on je u tajnim odajama; ne vjeruj.
27 Jer kao što munja izlazi s istoka i sije čak do zapada; tako će biti i dolazak Sina Čovječjega.
28 Jer gdje god da je leš, tu će se i orlovi sakupiti.
29 Odmah nakon nevolje tih dana sunce će pomračiti, i mjesec neće dati svoju svjetlost, i zvijezde će pasti s neba, i sile će se nebeske uzdrmati.
30 I tada će se pojaviti znak Sina Čovječjega na nebu; i tada će zaplakati sva plemena na zemlji, i vidjet će Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima nebeskim sa silom i velikom slavom.
31 I poslat će svoje anđele uz jak zvuk trube, i oni će sabrati njegove izabrane od četiri vjetra, od jednog do drugog kraja neba.
32 Sada naučite parabolu o smokvi; Kad njegova grana još omekša i pušta lišće, znate da je ljeto blizu.
33 Tako i vi, kada vidite sve ovo, znajte da je blizu, čak i na vratima.
34 Zaista, kažem vam, ovaj naraštaj neće proći dok se sve ovo ne ispuni.
35 Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi neće proći.
36 Ali o tom danu i času niko ne zna, ni anđeli nebeski, nego samo moj Otac.
37 Ali kao što su bili Nojevi dani, tako će biti i dolazak Sina Čovječjega.
38 Jer kao što su u dane prije potopa jeli i pili, ženili se i udavali, sve do dana kad Noe uđe u arku,
39 I nije znao dok nije došla poplava i sve ih odnijela; tako će biti i dolazak Sina Čovječjega.
40 Tada će dvoje biti u polju; jedan će se uzeti, a drugi ostaviti.
41 Dvije žene će mljeti u mlinu; jedan će se uzeti, a drugi ostaviti.
42 Zato bdijte: jer ne znate u koji će čas doći vaš Gospodar.
43 Ali ovo znajte, da je gospodar kuće znao u koju će stražu doći lopov, bdio bi i ne bi dopustio da mu se kuća razbije.
44 Zato i vi budite spremni, jer u koji čas ne mislite doći će Sin čovječji.
45 Tko je dakle vjerni i mudri sluga, koga je gospodar njegov postavio za gospodara nad svojim domom, da im daje hranu u pravo vrijeme?
46 Blago onom sluzi, koga će gospodar njegov kad dođe naći da tako čini.
47 Zaista vam kažem, da će ga postaviti za gospodara nad svim svojim dobrima.
48 Ali ako taj zli sluga kaže u svom srcu: Moj gospodar odgađa svoj dolazak;
49 I počet će tući svoje susluge i jesti i piti s pijanima;
50 Gospodar tog sluge doći će u dan kada ga ne bude tražio, i u sat za koji nije svjestan,
51 I rasjeći će ga i odrediti mu dio s licemjerima; bit će plač i škrgut zuba.

POGLAVLJE 25

1 Tada će se kraljevstvo nebesko uporediti s deset djevica koje su uzele svoje svjetiljke i izašle u susret mladoženji.
2 I petoro njih je bilo mudrih, a pet ludih.
3 Oni koji su bili ludi uzeše svoje svjetiljke, i ne uzeše ulja sa sobom.
4 Ali mudri su uzeli ulje u svojim posudama sa svojim svjetiljkama.
5 Dok je mladoženja čekao, svi su zadremali i spavali.
6 A u ponoć se začuo povik: Evo, mladoženja dolazi; izađite da ga upoznate.
7 Tada ustadoše sve te djevice i urediše svoje svjetiljke.
8 A ludi rekoše mudrima: "Dajte nam od svog ulja!" jer su se naše lampe ugasile.
9 Ali mudri odgovoriše govoreći: Nije tako; da ne bude dosta nama i vama; nego radije idite k onima koji prodaju i kupujte sebi.
10 I dok su oni otišli da kupe, došao je mladoženja; i oni koji su bili spremni uđoše s njim na svadbu; i vrata se zatvoriše.
11 Poslije dođoše i druge djevice govoreći: Gospode, Gospode, otvori nam.
12 Ali on odgovori i reče: Zaista vam kažem, ne poznajem vas.

13 Pazite dakle, jer ne znate ni dan ni čas u koji dolazi Sin Čovječji.
14 Jer je kraljevstvo nebesko kao čovjek koji putuje u daleku zemlju, koji je pozvao svoje sluge i predao im svoja dobra.
15 I jednom je dao pet talenata, drugom dva, a trećem jedan; svakom čovjeku prema njegovim sposobnostima; i odmah krenuo na svoje putovanje.
16 Tada je onaj koji je primio pet talenata otišao i trgovao s istim, i napravio im drugih pet talenata.
17 I isto tako onaj koji je dobio dva, dobio je i druga dva.
18 Ali onaj koji je primio jedan ode i zakopa zemlju i sakri novac svog gospodara.
19 Nakon dugo vremena dolazi gospodar tih slugu i obračunava se s njima.
20 I tako dođe onaj koji je primio pet talanata i donese drugih pet talenata govoreći: Gospodine, dao si mi pet talanata; evo, stekao sam pored njih još pet talanata.
21 Gospodar mu reče: Dobro, slugo dobri i vjerni, u malome si bio vjeran, nad mnogima ću te postaviti; uđi u radost svoga gospodara.
22 Priđe i onaj koji je primio dva talenta i reče: Gospode, dao si mi dva talenta; evo, stekao sam još dva talenta osim njih.
23 Gospodar mu reče: Dobro, slugo dobri i vjerni; u malome si bio vjeran, nad mnogima ću te postaviti; uđi u radost gospodara svoga.
24 Tada pristupi onaj koji je primio jedan talenat i reče: Gospode, znao sam te da si tvrd čovjek, žanješ gdje nisi sejao, i sakupljaš gdje nisi slamao.
25 I uplaših se i otidoh i sakrih tvoj talenat u zemlju; evo ti to tvoje.
26 Odgovori mu gospodar i reče mu: Ti zli i lijeni slugo, znao si da žanjem gdje nisam sijao, i da sakupljam gdje nisam razasuo.
27 Trebao si, dakle, dati moj novac u mjenjače, a onda sam, kad sam došao, trebao dobiti svoj uz kamatu.
28 Uzmite dakle od njega talenat i dajte ga onome koji ima deset talenata.
29 Jer svakome tko ima dat će se i imat će u izobilju; a onome tko nema oduzet će se i ono što ima.
30 I bacite neisplativog slugu u vanjsku tamu: tamo će biti plač i škrgut zuba.
31 Kad dođe Sin Čovječji u slavi svojoj, i svi sveti anđeli s njim, tada će sjediti na prijestolju slave svoje.
32 I pred njim će se sabrati svi narodi, i on će ih odvojiti jedne od drugih, kao što pastir dijeli ovce od jaraca.
33 I neka postavi ovce s desne strane, a koze s lijeve strane.
34 Tada će kralj reći njima s desne strane: Dođite, blagoslovljeni Oca moga, naslijedite kraljevstvo koje vam je pripremljeno od postanka svijeta.
35 Jer sam bio gladan, i dali ste mi mesa, bio sam žedan, i napojili ste me, bio sam stranac, i primili ste me.
36 Go, i obukli ste me, bio sam bolestan, i vi ste me posjetili, bio sam u tamnici, i došli ste k meni.
37 Tada će mu pravednici odgovoriti govoreći: Gospode, kad te vidjesmo gladnog i nahranismo te? ili žedan, i napojio te?
38 Kad smo te vidjeli stranca i primili te? ili nag, i obukao te?
39 Ili kad te vidjesmo bolesnog ili u tamnici i dođosmo k tebi?
40 A kralj će odgovoriti i reći im: Zaista, kažem vam, pošto ste to učinili jednom od ove moje najmanje braće, meni ste učinili.
41 Tada će reći i njima s lijeve strane: Idite od mene, prokleti, u oganj vječni, pripremljen đavolu i anđelima njegovim.
42 Jer sam bio gladan, i niste mi dali jela, bio sam žedan, a niste me napojili.
43 Bio sam stranac, i niste me primili: nag, i niste me obukli, bolestan i u tamnici, i niste me posjetili.
44 Tada će mu i oni odgovoriti govoreći: Gospode, kad te vidjesmo gladnog, ili žednog, ili stranca, ili golog, ili bolesnog, ili u tamnici, i nismo ti služili?
45 Tada će im on odgovoriti govoreći: Zaista, kažem vam, pošto niste učinili jednom od ovih najmanjih, niste ni meni učinili.
46 I ovi će otići u vječnu kaznu, a pravednici u život vječni.

POGLAVLJE 26

1 I dogodi se, kada je Isus završio sve ove riječi, rekao je svojim učenicima:
2 Vi znate da je nakon dva dana praznik Pashe, i Sin Čovječji je predan da bude razapet.
3 Tada se okupe glavari svećenički, književnici i starješine naroda u palatu velikog svećenika, koji se zvao Kajafa,
4 I savjetovali su se da lukavo uhvate Isusa i ubiju ga.
5 Ali oni rekoše: Ne na praznik, da ne bude uzbune u narodu.
6 A kad je Isus bio u Betaniji, u kući Šimuna gubavog,
7 Dođe k njemu žena koja je imala alabasternu kutiju vrlo skupocjene pomasti, i izli mu je na glavu dok je sjedio za jelom.
8 Ali kad su to vidjeli njegovi učenici, bili su ogorčeni govoreći: Čemu je ovo rasipanje?
9 Jer ova se mast mogla prodati za mnogo i dati siromasima.
10 Kad Isus to shvati, reče im: Zašto uznemiravate ženu? jer je dobro djelo na meni učinila.
11 Jer siromahe imate uvijek sa sobom; ali mene niste uvek imali.
12 Jer time što je izlila ovu mast na moje tijelo, učinila je to za moj pogreb.
13 Zaista vam kažem, gdje god bude propovijedano ovo evanđelje po cijelom svijetu, tamo će se i ovo, što je ova žena učinila, ispričati za uspomenu na nju.
14 Tada je jedan od dvanaestorice, zvan Juda Iskariotski, otišao glavarima svešteničkim,
15 I reče im: Šta ćete mi dati, a ja ću vam ga predati? I sklopiše zavjet s njim za trideset srebrnika.
16 I od tada je tražio priliku da ga izda.
17 A prvog dana praznika beskvasnih kruhova pristupiše učenici Isusu govoreći mu: Gdje hoćeš da ti pripremimo za jelo Pashe?
18 I reče: " Idite u grad k takvom čovjeku i recite mu: Učitelj kaže: moje vrijeme je blizu; Pashu ću održati u tvojoj kući sa svojim učenicima.
19 I učenici su učinili kako im je Isus odredio; i oni su pripremili Pashu.
20 A kad je došlo veče, sjeo je sa dvanaestoricom.
21 I dok su jeli, on reče: Zaista vam kažem, da će me jedan od vas izdati.

22 I oni se silno ožalostiše i počeše svaki od njih govoriti mu: Gospode, jesam li ja?
23 A on odgovori i reče: Tko umoči ruku sa mnom u posudu, taj će me izdati.
24 Sin čovječji ide kako je za njega pisano, ali teško čovjeku koji izda Sina čovječjega! bilo je dobro za tog čoveka da se nije rodio.
25 Tada Juda, koji ga je izdao, odgovori i reče: Učitelju, jesam li ja? On mu reče: Ti si rekao.
26 I dok su jeli, Isus uze kruh, blagoslovi ga, prelomi ga i dade učenicima, i reče: Uzmite, jedite; ovo je moje telo.
27 I uze čašu, zahvali i dade im je govoreći: Pijte svi iz nje;
28 Jer ovo je moja krv Novoga zavjeta, koja se prolijeva za mnoge radi oproštenja grijeha.
29 Ali ja vam kažem, neću od sada piti od ovog ploda vinove loze do onog dana kada ga budem pio s vama novog u kraljevstvu Oca svoga.
30 I kad su otpjevali himnu, iziđoše na goru Maslinsku.
31 Tada im Isus reče: " Svi ćete se ove noći sablazniti zbog mene; jer je pisano: Ubiću pastira, i ovce će se raspršiti."
32 Ali nakon što ponovo uskrsnem, ići ću prije vas u Galileju.
33 Petar mu odgovori i reče: Ako će se svi sablazniti zbog tebe, ja se nikada neću uvrijediti.
34 Isus mu reče: Zaista ti kažem da ćeš me se ove noći, prije nego pijetao zapjevati, triput odreći.
35 Petar mu reče: "Iako bih trebao umrijeti s tobom, neću te se odreći. Isto su rekli i svi učenici.
36 Tada dolazi Isus s njima na mjesto koje se zove Getsemanija i govori učenicima: Sjednite ovdje, dok ja odem i pomolim se tamo.
37 I uze sa sobom Petra i dva Zebedejeva sina, i poče biti tužan i veoma težak.
38 Tada im reče: " Ožalošćena je duša moja do smrti; ostanite ovdje i bdite sa mnom."
39 I ode malo dalje, pade ničice i pomoli se govoreći: Oče moj, ako je moguće, neka me mimoiđe ova čaša; ali ne kako ja hoću, nego kako ti hoćeš.
40 I dođe učenicima, i nađe ih kako spavaju, i reče Petru: Šta, niste mogli jedan čas bdjeti sa mnom?
41 Bdijte i molite se da ne padnete u iskušenje: duh je voljan, ali je tijelo slabo.
42 Opet je otišao drugi put i molio se govoreći: Oče moj, ako me ova čaša ne prođe, ako je ne pijem, neka bude volja tvoja.
43 I došao je i ponovo ih našao kako spavaju, jer su im oči bile teške.
44 I ostavi ih, i opet ode, i pomoli se treći put, govoreći iste riječi.
45 Tada dolazi svojim učenicima i kaže im: Spavajte sada i odmorite se; gle, približio se čas, i Sin Čovječji je predan u ruke grešnika.
46 Ustani, idemo, gle, blizu je onoga koji me izdaje.
47 I dok je on još govorio, gle, Juda, jedan od dvanaestorice, dođe, a s njim veliki narod s mačevima i motkama, od glavara svećenika i starješina naroda.
48 A onaj koji ga je izdao dade im znak govoreći: Koga da poljubim, to je on; držite ga čvrsto.
49 I odmah pristupi Isusu i reče: Zdravo, učitelju; i poljubila ga.
50 A Isus mu reče: Prijatelju, zašto si došao? Tada su došli, stavili ruke na Isusa i uzeli ga.
51 I gle, jedan od onih koji su bili s Isusom ispruži ruku, izvuče svoj mač, udari slugu prvosveštenika i odseče mu uho.
52 Tada mu Isus reče: Podigni svoj mač na njegovo mjesto, jer svi koji uzmu mač, poginut će od mača.
53 Misliš li da se sada ne mogu moliti svom Ocu, i on će mi trenutno dati više od dvanaest legija anđela?
54 Ali kako će se onda ispuniti spisi, da tako mora biti?
55 U isti čas reče Isus mnoštvu: Jeste li izašli kao na lopova s mačevima i motkama da me uhvatite? Svaki dan sam sjedio s vama poučavajući u hramu, i niste me uhvatili.
56 Ali sve je ovo učinjeno da bi se ispunili spisi proroka. Tada su ga svi učenici ostavili i pobjegli.
57 I oni koji su uhvatili Isusa odveli su ga do Kajafe, velikog svećenika, gdje su se okupili književnici i starješine.
58 Ali Petar pođe za njim izdaleka do prvosvešteničke palate, i uđe i sjede sa slugama da vidi kraj.
59 A prvosveštenici, starješine i sav sabor tražili su lažno svjedočenje protiv Isusa, da ga ubiju;
60 Ali nije našao nijednog: da, iako je došlo mnogo lažnih svjedoka, ipak nisu našli nijednog. Na kraju su došla dva lažna svjedoka,
61 I reče, Ovaj momak reče, Ja sam u stanju da razorišem hram Božiji i da ga sagradim za tri dana.
62 I veliki svećenik ustade i reče mu: "Zar ništa ne odgovaraš?" šta je to što ovi svjedoče protiv tebe?
63 Ali Isus je šutio. A prvosveštenik odgovori i reče mu: Zaklinjem te Bogom živim da nam kažeš jesi li ti Hristos, Sin Božji.
64 Isus mu reče: Rekao si, ipak vam kažem: Od sada ćete vidjeti Sina Čovječjega gdje sjedi s desne strane sile i dolazi na oblacima nebeskim.
65 Tada je veliki svećenik poderao svoju odjeću govoreći: On je hulio; šta nam još trebaju svjedoci? gle, sada ste čuli njegovo huljenje.
66 Šta mislite? Oni su odgovorili i rekli: On je kriv za smrt.
67 Tada su mu pljunuli u lice i udarali ga; a drugi su ga udarali dlanovima,
68 Govoreći, Prorokuj nam, ti Hriste, Ko je onaj koji te je udario?
69 A Petar je sjedio napolju u palati; i pristupi mu jedna djevojka govoreći: I ti si bio s Isusom Galilejcem.
70 Ali on je poricao pred svima, govoreći: Ne znam šta govoriš.
71 I kad je izašao na trijem, ugledala ga je druga sluškinja i rekla onima koji su bili tamo: I ovaj je bio s Isusom iz Nazareta.
72 I opet je porekao uz zakletvu, ne poznajem čovjeka.
73 I nakon nekog vremena dođoše k njemu oni koji su stajali i rekoše Petru: Zaista si i ti jedan od njih; jer te tvoj govor odaje.
74 Tada je počeo psovati i psovati govoreći: Ne poznajem tog čovjeka. I odmah pendrek.
75 I Petar se sjeti Isusove riječi koja mu reče: Prije nego pijetao zapjeva, triput ćeš me se odreći. I iziđe i gorko zaplače.

POGLAVLJE 27

1 Kad je došlo jutro, svi glavari svećenički i narodne starješine savjetovaše se protiv Isusa da ga pogube:

2 I kad su ga vezali, odveli su ga i predali namjesniku Ponciju Pilatu.
3 Tada se Juda, koji ga je izdao, vidjevši da je osuđen, pokaje i vrati trideset srebrnika glavarima svešteničkim i starješinama,
4 Govoreći, sagriješih izdavši krv nedužnu. A oni su rekli: Šta je to za nas? vidi se na tome.
5 I bacio je srebrnike u hram, otišao, otišao i objesio se.
6 I poglavari svećenički uzeše srebrnjake i rekoše: Nije dopušteno stavljati ih u riznicu, jer je to cijena krvi.
7 I oni se posavjetovaše i kupiše njima lončarevo polje da u njemu zakopaju strance.
8 Zbog toga se ono polje zvalo Polje krvi do danas.
9 Tada se ispuni ono što je rekao prorok Jeremije govoreći: I uzeše trideset srebrnika, cijenu onoga koji je bio procijenjen, koga su sinovi Izraelovi cijenili;
10 I dao ih za grnčarsko polje, kako mi je Gospod odredio.
11 I Isus stade pred namjesnika, a namjesnik ga upita govoreći: Jesi li ti kralj židovski? A Isus mu reče: Ti kažeš.
12 A kad su ga prvosveštenici i starješine optužili, nije ništa odgovorio.
13 Tada mu Pilat reče: "Zar ne čuješ koliko stvari svjedoče protiv tebe?"
14 A on mu nije odgovorio ni na jednu riječ; tako da se guverner veoma začudio.
15 Na toj gozbi guverner je imao običaj puštati narodu zarobljenika, koga bi oni htjeli.
16 I tada su imali poznatog zatvorenika po imenu Varaba.
17 Zato, kad su se okupili, Pilat im reče: Koga želite da vam pustim? Varaba, ili Isus koji se zove Krist?
18 Jer je znao da su ga iz zavisti izbavili.
19 Kad je sjeo na sudsku stolicu, njegova žena posla k njemu govoreći: "Nemoj ništa s tim pravednim čovjekom, jer sam danas u snu mnogo pretrpio zbog njega."
20 Ali prvosveštenici i starješine uvjeriše mnoštvo da zamole Barabu, a Isusa ubiju.
21 Namjesnik odgovori i reče im: "Koga od njih dvojice želite da vam pustim?" Rekli su, Varava.
22 Reče im Pilat: Šta ću onda s Isusom koji se zove Krist? Svi mu govore: Neka bude razapet.
23 A namjesnik reče: Zašto, kakvo je zlo učinio? Ali oni su vikali još više govoreći: Neka bude razapet!
24 Kad je Pilat vidio da ništa ne može nadvladati, nego da je nastao metež, uze vodu i opere ruke pred mnoštvom govoreći: Ja sam nevin u krvi ovog pravednika; gledajte na to.
25 Tada odgovori sav narod i reče: krv njegova na nas i na našu djecu.
26 Tada im je pustio Barabu, a kad je izbičevao Isusa, predao ga je da bude razapet.
27 Tada su namjesnikovi vojnici odveli Isusa u zajedničku dvoranu i okupili k njemu cijelu četu vojnika.
28 I svukoše ga i obukoše mu grimizni ogrtač.
29 I kad spleše vijenac od trnja, metnu mu je na glavu i trsku u desnu ruku; i pregnu koljena pred njim i rugahu mu se govoreći: Zdravo Kralju židovski!
30 I pljunu na njega, uzeše trsku i udariše ga po glavi.
31 I nakon toga su mu se rugali, skinuli su s njega haljinu i obukli njegovu vlastitu odjeću na njega, i odveli ga da ga razapne.
32 I kad su izašli, nađoše čovjeka iz Kirene, po imenu Šimun; njega su natjerali da nosi njegov križ.
33 I kada su došli na mjesto zvano Golgota, što će reći, mjesto lobanje,
34 Dadoše mu da pije ocat pomiješan sa žuči; i kad ga okusi, ne htjede piti.
35 I razapeše ga i razdvojiše haljine njegove, bacivši ždrijeb, da se ispuni što je rečeno po proroku: Razdijeliše moje haljine među sobom, i o mojoj haljini baciše ždrijeb.
36 I sjedeći su ga tamo promatrali;
37 I postavi nad njegovom glavom svoju optužbu napisanu: OVO JE ISUS, KRALJ Židovski.
38 Tada su s njim bila razapeta dva razbojnika, jedan s desne strane, a drugi s lijeve strane.
39 A oni koji su prolazili su ga kleli, mašući glavama,
40 I govoreći: Ti koji rušiš hram i sagradiš ga za tri dana, spasi sebe. Ako si Sin Božji, siđi sa krsta.
41 Isto tako i glavari svećenički, rugajući mu se, s književnicima i starješinama, rekoše:
42 On je spasio druge; sebe ne može spasiti. Ako je on kralj Izraela, neka sada siđe s krsta, i mi ćemo mu vjerovati.
43 Uzdao se u Boga; neka ga sada izbavi, ako ga želi, jer je rekao: Ja sam Sin Božji.
44 I razbojnici, koji bijahu s njim razapeti, baciše mu isto u zube.
45 A od šestog sata bila je tama po svoj zemlji do devetog sata.
46 I oko devetog sata Isus povika iz sveg glasa govoreći: Eli, Eli, lama sabachthani? što će reći: Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?
47 Neki od onih koji su tamo stajali, kad su to čuli, rekoše: Ovaj čovjek zove Iliju.
48 I odmah je jedan od njih otrčao, uzeo spužvu, napunio je octom, stavio je na trsku i dao mu da pije.
49 Ostali su rekli: Neka, da vidimo hoće li Ilija doći da ga spasi.
50 Isus, kada je ponovo zavapio iz sveg glasa, izdao je duha.
51 I, gle, veo hrama bio je razderan nadvoje od vrha do dna; i zemlja se potrese, i stijene se raspu;
52 I grobovi se otvoriše; i mnoga tijela svetaca koji su usnuli ustala su,
53 I iziđe iz grobova nakon svog uskrsnuća, i uđe u sveti grad, i pokaza se mnogima.
54 A kad satnik i oni koji bijahu s njim, gledajući Isusa, vidješe potres i ono što se dogodilo, jako se uplaše govoreći: Zaista, ovo je bio Sin Božji.
55 I mnoge žene su tamo gledale izdaleka, koje su slijedile Isusa iz Galileje, služeći mu.
56 Među kojima je bila Marija Magdalena, i Marija, majka Jakova i Josia, i majka Zebedejeve djece.
57 Kad je došlo veče, dođe bogat čovjek iz Arimateje, po imenu Josip, koji je i sam bio Isusov učenik:
58 Otišao je Pilatu i izmolio tijelo Isusovo. Tada je Pilat naredio da se tijelo preda.
59 I kada je Josif uzeo tijelo, umotao ga je u čistu lanenu tkaninu,
60 I položio ga u svoju novu grobnicu, koju je isklesao u stijeni; i odvalio je veliki kamen do vrata groba, i otišao.
61 I tu je bila Marija Magdalena i druga Marija, koja je sjedila naspram groba.
62 Sutradan, koji je uslijedio nakon dana priprave, prvosveštenici i fariseji došli su zajedno k Pilatu,

63 Govoreći, Gospodine, sećamo se da je taj varalica rekao, dok je još bio živ, Posle tri dana ja ću ponovo ustati.
64 Zato zapovjedi da se grob čuva do trećeg dana, da ne dođu njegovi učenici noću, da ga ukradu i ne kažu narodu: Uskrsnuo je iz mrtvih; tako će posljednja greška biti gora od prve.
65 Pilat im reče: Imate stražu; idite, uvjerite se koliko možete.
66 Tako su otišli i osigurali grob, zapečativši kamen i postavili stražu.

POGLAVLJE 28

1 Na kraju subote, kada je počelo svitati prema prvom danu sedmice, došle su Marija Magdalena i druga Marija da vide grob.
2 I gle, dogodi se veliki potres: jer anđeo Gospodnji siđe s neba, dođe, odvali kamen od vrata i sjede na njega.
3 Lice mu je bilo kao munja, a odjeća mu bijela kao snijeg:
4 I od straha od njega, čuvari su se potresli i postali kao mrtvi ljudi.
5 Anđeo je odgovorio i rekao ženama: Ne bojte se, jer znam da tražite Isusa koji je bio raspet.
6 On nije ovdje, jer je uskrsnuo, kako je rekao. Dođite, vidite mjesto gdje je ležao Gospod.
7 I idite brzo i recite njegovim učenicima da je uskrsnuo iz mrtvih; i gle, on ide prije vas u Galileju; tamo ćete ga vidjeti: evo, rekao sam vam.
8 I oni brzo odoše od groba sa strahom i velikom radošću; i potrčao je da svojim učenicima prenese riječ.
9 I dok su išli da kažu njegovim učenicima, gle, Isus ih sretne govoreći: Pozdrav! I pridoše i držaše ga za noge i pokloniše mu se.
10 Tada im Isus reče: Ne bojte se, idite i javite mojoj braći da idu u Galileju i tamo će me vidjeti.
11 A kad su išli, gle, neki od straže uđoše u grad i kazaše glavarima svešteničkim sve što se dogodilo.
12 I kada su se okupili sa starješinama i posavjetovali se, dali su veliki novac vojnicima,
13 Govoreći: Recite, Njegovi učenici su došli noću i ukrali ga dok smo mi spavali.
14 I ako ovo dođe do guvernera, mi ćemo ga uvjeriti i osigurati vas.
15 Tako su uzeli novac i učinili kako su bili naučeni; i ova se izreka često prenosi među Židovima sve do danas.
16 Tada jedanaestorica učenika otiđoše u Galileju, na goru gdje ih je Isus odredio.
17 I kad su ga vidjeli, poklonili su mu se; ali neki su sumnjali.
18 I pristupi Isus i reče im govoreći: Dade mi se sva vlast na nebu i na zemlji.
19 Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga Duha.
20 Učeći ih da drže sve što sam vam zapovjedio; i evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta. Amen.

Jevanđelje po Marku

POGLAVLJE 1

1 Početak evanđelja Isusa Krista, Sina Božjeg;
2 Kao što je napisano u prorocima: Evo, ja šaljem svog glasnika pred licem tvojim, koji će pripremiti tvoj put pred tobom.
3 Glas onoga koji viče u pustinji: Pripremite put Gospodnji, poravnajte mu staze.
4 Ivan je krstio u pustinji i propovijedao krštenje pokajanja za oproštenje grijeha.
5 I iziđe k njemu sva judejska zemlja i oni iz Jeruzalema, i svi se od njega krstiše u rijeci Jordanu, priznajući svoje grijehe.
6 I Ivan je bio odjeven u kamilju dlaku i s kožnim pojasom oko bokova; i jeo je skakavce i divlji med;
7 I propovijedaše govoreći: Za mnom dolazi moćniji od mene, čijim se remen cipela nisam dostojan sagnuti i odriješiti.
8 Zaista sam vas krstio vodom, ali on će vas krstiti Duhom Svetim.
9 I dogodi se tih dana da je Isus došao iz Nazareta Galilejskog i bio kršten od Ivana u Jordanu.
10 I odmah izišavši iz vode, ugleda nebesa otvorena i Duha kao golub silazi na njega.
11 I dođe glas s neba, govoreći: Ti si Sin moj ljubljeni, koji je po mojoj volji.
12 I odmah ga Duh tjera u pustinju.
13 I on je bio tamo u pustinji četrdeset dana, iskušavan od Sotone; i bio sa divljim zvijerima; i anđeli su mu služili.
14 A nakon što je Ivan bio stavljen u tamnicu, Isus dođe u Galileju, propovijedajući evanđelje o kraljevstvu Božjem,
15 I govoreći: Ispunilo se vrijeme i približilo se kraljevstvo Božje: pokajte se i vjerujte evanđelju.
16 I dok je hodao kraj Galilejskog mora, vidio je Šimuna i Andriju njegovog brata kako bacaju mrežu u more, jer su bili ribari.
17 A Isus im reče: Pođite za mnom i učinit ću vas da postanete lovci ljudi.
18 I odmah su ostavili svoje mreže i pošli za njim.
19 I kad je otišao malo dalje odatle, vidio je Jakova, Zebedejevog sina, i Ivana njegovog brata, koji su također bili u lađi kako popravljaju svoje mreže.
20 I odmah ih je pozvao, i oni su ostavili svog oca Zebedeja u lađi s najamnicima i krenuli za njim.
21 I uđoše u Kafarnaum; i odmah u subotu uđe u sinagogu i poučavaše.
22 I bili su zapanjeni njegovom naukom, jer ih je poučavao kao onaj koji ima vlast, a ne kao književnici.
23 U njihovoj sinagogi bijaše čovjek s nečistim duhom; i povikao je,
24 Govoreći: Pustite nas; šta mi imamo s tobom, ti Isuse iz Nazareta? jesi li došao da nas uništiš? Znam te ko si, Svetac Božji.
25 A Isus ga ukori govoreći: Ćuti i izađi iz njega.
26 I kad ga je nečisti duh rastrgao i povikao iz sveg glasa, izišao je iz njega.
27 I svi se začudiše, tako da se zapitaše među sobom govoreći: Šta je ovo? koja je ovo nova doktrina? jer s vlašću zapovijeda čak i nečistim duhovima, i oni mu se pokoravaju.
28 I odmah se njegova slava proširila po cijeloj oblasti oko Galileje.
29 I odmah, kad iziđoše iz sinagoge, uđoše u kuću Šimuna i Andrije, s Jakovom i Ivanom.
30 Ali majka Simonove žene ležaše bolesna od groznice, i odmah mu pričaju o njoj.
31 I dođe, uhvati je za ruku i podiže je; i odmah je napusti groznica, i ona im služi.
32 A uveče, kad je sunce zašlo, doveli su k njemu sve bolesne i opsjednute đavolima.
33 I sav grad se skupi na vratima.
34 I on je izliječio mnoge koji su bili bolesni od raznih bolesti, i istjerao mnoge đavole; i nije dozvolio đavolima da govore, jer su ga poznavali.
35 I ujutru, ustajući mnogo prije dana, iziđe, otide na samotno mjesto i tamo se pomoli.
36 A Simon i oni koji su bili s njim pođoše za njim.
37 I kad ga nađoše, rekoše mu: "Svi te traže."
38 A on im reče: Pođimo u sljedeće gradove, da i tamo propovijedam, jer zato iziđoh.
39 I propovijedao je u njihovim sinagogama po svoj Galileji i izgonio đavole.
40 I dođe k njemu gubavac, moleći ga i kleknuvši pred njim, govoreći mu: Ako hoćeš, možeš me očistiti.
41 I Isus, ganut sažaljenjem, pruži ruku, dotakne ga i reče mu: Hoću; budi čist.
42 I čim je progovorio, guba je odmah otišla od njega, i bio je očišćen.
43 I on ga strogo zapovjedi i odmah ga otpusti;
44 I reče mu: Gledaj da nikome ništa ne govoriš, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje ono što je Mojsije zapovjedio, za svjedočanstvo njima.
45 Ali on iziđe i poče to mnogo objavljivati i rasplamsati tu stvar, tako da Isus više nije mogao otvoreno ući u grad, nego je bio vani na pustim mjestima; i dolazili su k njemu sa svih strana.

POGLAVLJE 2

1 I opet uđe u Kafarnaum nakon nekoliko dana; i čulo se da je u kući.
2 I odmah su se mnogi skupili, tako da nije bilo mjesta da ih primi, ne, ne toliko oko vrata; i on im je propovijedao riječ.
3 I dođoše k njemu noseći jednog uzetog, kojeg su nosila četvorica.
4 I kada mu se nisu mogli približiti radi štampe, otkrili su krov gdje je bio; i kad su ga razbili, spustili su krevet u kojem je ležao paralizan.
5 Kad je Isus vidio njihovu vjeru, rekao je uzetome: Sine, oprošteni su ti grijesi.
6 Ali tamo su sjedili neki od književnika i razmišljali u svojim srcima,
7 Zašto ovaj čovjek tako govori hule? ko može oprostiti grijehe osim samo Boga?
8 I odmah kad je Isus u svom duhu shvatio da tako razmišljaju u sebi, reče im: Zašto ovo razmišljate u svojim srcima?

9 Da li je lakše reći paralizu: oprošteni su ti grijesi; ili reći: Ustani, uzmi svoju postelju i hodaj?
10 Ali da znate da Sin Čovječji ima vlast na zemlji opraštati grijehe, (kaže uzetome,)
11 Kažem ti: Ustani, uzmi svoju postelju i idi u kuću svoju.
12 I odmah je ustao, uzeo krevet i izašao ispred svih; tako da su se svi začudili i slavili Boga govoreći: Nikad to nismo vidjeli na ovaj način.
13 I opet iziđe kraj mora; i sav narod je pribjegao njemu, i on ih je poučavao.
14 I dok je prolazio, ugleda Levija, Alfejevog sina kako sjedi na carini, i reče mu: Pođi za mnom. I on ustane i pođe za njim.
15 I dogodi se da, dok je Isus sjedio za trpezom u svojoj kući, sjedili su i mnogi carinici i grešnici zajedno s Isusom i njegovim učenicima; jer ih je bilo mnogo, i oni su išli za njim.
16 I kad su ga književnici i fariseji vidjeli da jede s carinicima i grešnicima, rekoše učenicima njegovim: Kako to da jede i pije s carinicima i grešnicima?
17 Kad Isus toču, reče im: Ne trebaju oni zdravi, nego oni koji su bolesni: Nisam došao da pozovem pravednike, nego grešnike na pokajanje.
18 I učenici Ivanovi i farizeji su postili, a oni dođu i rekoše mu: Zašto učenici Ivanovi i fariseji poste, a tvoji ne poste?
19 A Isus im reče: Mogu li djeca svadbene sobe postiti dok je mladoženja s njima? dokle god imaju mladoženja sa sobom, ne mogu postiti.
20 Ali doći će dani kada će im se oduzeti mladoženja, i tada će postiti u te dane.
21 Nitko ne prišije ni komad novog platna na staru haljinu: inače novi komad koji ga je napunio odvaja od starog, i rascjep se pogoršava.
22 I nitko ne ulijeva novo vino u stare boce; inače će novo vino popucati boce, i vino se prolije, i boce će se pokvariti; ali novo vino treba uliti u nove boce.
23 I dogodi se da je u subotu prošao kroz polja kukuruza; a njegovi učenici počeše, dok su išli, da čupaju klasove.
24 A farizeji mu rekoše: Gle, zašto u subotu rade ono što nije dopušteno?
25 I reče im: Zar nikada niste čitali šta je David učinio kad je imao potrebu i bio gladan, on i oni koji su bili s njim?
26 Kako je ušao u dom Božji u dane velikog svećenika Abijatara i jeo hljebove koji se ne smiju jesti osim svećenicima, i davao je i onima koji su bili s njim?
27 I reče im: Subota je stvorena za čovjeka, a ne čovjek za subotu.
28 Stoga je Sin Čovječji gospodar i subote.

POGLAVLJE 3

1 I opet uđe u sinagogu; i tamo je bio čovjek koji je imao suhu ruku.
2 I promatrali su ga, hoće li ga izliječiti u subotu; da bi ga mogli optužiti.
3 I reče čovjeku koji je imao suhu ruku: Izađi.
4 I reče im: Je li dopušteno činiti dobro subotom ili činiti zlo? spasiti život ili ubiti? Ali oni su ćutali.
5 I kad ih je s gnjevom pogledao okolo, ožalošćen zbog tvrdoće njihovih srca, reče čovjeku: Pruži ruku svoju. I on ga ispruži, i njegova ruka ozdravi kao i druga.
6 I farizeji iziđoše i odmah se posavjetovaše s Herodovcima protiv njega, kako da ga unište.
7 Ali Isus se povuče sa svojim učenicima na more, a za njim pođe veliko mnoštvo iz Galileje i iz Judeje,
8 I iz Jeruzalema, i iz Idumeje, i s onu stranu Jordana; a oni oko Tira i Sidona, veliki narod, čuvši kakva je velika djela učinio, dođe k njemu.
9 I reče svojim učenicima da ga čeka mala lađa zbog mnoštva, da ga ne stisnu.
10 Jer je mnoge izliječio; do te mere da su ga pritiskali da ga dodirne, sve one koji su imali kuge.
11 I nečisti duhovi, kad ga videše, padoše pred njim i povikaše govoreći: Ti si Sin Božji.
12 I strogo im je zapovjedio da ga ne obznanjuju.
13 I pope se na goru i dozove koga hoće; i dođoše k njemu.
14 I odredi dvanaestoricu da budu s njim i da ih pošalje propovijedati,
15 I da ima moć liječiti bolesti i izgoniti đavole:
16 A Šimuna je prozvao Petar;
17 I Jakov, sin Zebedejev, i Ivan, brat Jakovljev; i on ih je nazvao Boanerges, što je, sinovi groma:
18 I Andrija, i Filip, i Bartolomej, i Matej, i Toma, i Jakov sin Alfejev, i Tadej, i Simon Kanaanac,
19 I Juda Iskariotski, koji ga je također izdao, i uđoše u jednu kuću.
20 I narod se opet skupi, tako da nisu mogli ni kruha jesti.
21 A kad su za to čuli njegovi prijatelji, iziđoše da ga uhvate, jer rekoše: On je izvan sebe.
22 A književnici koji su sišli iz Jeruzalema rekoše: "On ima Belzebuba, i knezom đavolskim izgoni đavole."
23 I pozva ih k sebi i reče im u prispodobama: Kako Sotona može protjerati Sotonu?
24 I ako se kraljevstvo podijeli protiv sebe, to kraljevstvo ne može opstati.
25 I ako se kuća podijeli sama od sebe, ta kuća ne može opstati.
26 I ako Sotona ustane protiv sebe i bude podijeljen, on ne može izdržati, ali ima kraj.
27 Nitko ne može ući u kuću jakog čovjeka i opljačkati njegovu imovinu, osim što prvo ne sveže snažnog čovjeka; a onda će mu pokvariti kuću.
28 Zaista vam kažem, sinovima ljudskim bit će oprošteni svi grijesi, i hule kojima god hule.
29 Ali onaj koji huli na Duha Svetoga nikada neće oprostiti, već je u opasnosti od vječne osude:
30 Jer rekoše: On ima duha nečistog.
31 Tada dođoše njegova braća i majka njegova i, stojeći vani, poslaše k njemu da ga dozovu.
32 I mnoštvo sjede oko njega i rekoše mu: "Evo, majka tvoja i braća tvoja ne traže te."
33 A on im odgovori govoreći: Ko je moja majka ili braća moja?
34 I pogleda oko sebe one koji su sjedili oko njega i reče: Evo moje majke i moje braće!
35 Jer ko god vrši volju Božju, taj je moj brat, i sestra moja, i majka.

POGLAVLJE 4

1 I opet je počeo poučavati kraj mora; i okupilo se k njemu veliko mnoštvo, tako da je ušao u lađu i sjeo u more; i sav narod bijaše uz more na kopnu.

2 I poučio ih je mnogim stvarima u prispodobama, i rekao im u svojoj nauci:
3 Hearken; Gle, iziđe sijač da posije:
4 I dogodi se, dok je on sijao, neki su pali kraj puta, a ptice nebeske su došle i proždrale ga.
5 A neki su pali na kamenito tlo, gdje nije bilo mnogo zemlje; i odmah je iznikla, jer nije imala dubinu zemlje:
6 Ali kad je sunce izašlo, bilo je sprženo; i pošto nije imao korijen, osušio se.
7 A neko je palo među trnje, i trnje je izraslo, i ugušilo ga, i nije dalo ploda.
8 A drugi padoše na dobro tlo i dadoše plod koji je izniknuo i umnožio se; i izrodilo, neko trideset, neko šezdeset, a neko stotinu.
9 I reče im: Tko ima uši da čuje, neka čuje.
10 A kad je ostao sam, oni koji su bili oko njega s dvanaestoricom upitaše od njega ovu prispodobu.
11 I reče im: " Vama je dano da spoznate tajnu kraljevstva Božjeg; a onima koji su izvana sve se to čini u prispodobama:
12 Da vide, a ne vide; i sluh mogu čuti, a ne razumjeti; da se u bilo koje vrijeme ne bi obratili i grijesi im bili oprošteni.
13 A on im reče: " Zar ne znate ovu prispodobu?" i kako ćete onda znati sve prispodobe?
14 Sijač sije riječ.
15 A ovo su oni kraj puta, gdje se sije riječ; ali kada čuju, Sotona dolazi odmah i oduzima riječ koja je bila posijana u njihovim srcima.
16 A ovo su i oni koji se sije na kamenito tlo; koji, kad čuju riječ, odmah je s radošću primaju;
17 I nemaju korijena u sebi, i tako traju samo neko vrijeme: poslije, kada se pojavi nevolja ili progon radi riječi, odmah se sablažnjavaju.
18 A ovo su oni koji su posijani u trnje; kao sto cuje rijec,
19 I brige ovoga svijeta, i prijevarnost bogatstva, i požude drugih stvari koje ulaze, guše riječ, i ona postaje bezplodna.
20 A ovo su oni koji su posijani na dobroj zemlji; oni koji slušaju riječ i primaju je i donose plod, neki tridesetostruko, neki šezdeset, a neki stotinu.
21 A on im reče: " Donosi li se svijeća da se stavi pod posudu ili pod krevet?" i da se ne postavi na svijećnjak?
22 Jer nema ničeg skrivenog, što se neće očitovati; niti je bilo šta držano u tajnosti, već da treba da dođe u inostranstvo.
23 Ako ko ima uši da čuje, neka čuje.
24 A on im reče: Pazite što čujete: kakvom mjerom mjerite, takvom će se i vama mjeriti, a vama koji čujete dat će se više.
25 Jer tko ima, njemu će se dati, a tko nema, oduzet će mu se i ono što ima.
26 I reče: Tako je i kraljevstvo Božje, kao da čovjek baci sjeme u zemlju;
27 I da spava, i diže se noću i danju, i sjeme treba proklijati i rasti, on ne zna kako.
28 Jer zemlja donosi plod od sebe; prvo sječivo, zatim klas, nakon toga pun kukuruz u klasu.
29 Ali kad se rodi, odmah stavlja srp, jer je došla žetva.
30 I reče: S čim ćemo uporediti kraljevstvo Božje? ili sa kojim poređenjem da ga uporedimo?
31 To je kao zrno gorušičino, koje je, kad se posije u zemlju, manje od svih sjemenki koje su na zemlji.
32 Ali kad se posije, izraste i postane veće od svega bilja, i pušta velike grane; tako da se ptice nebeske mogu smjestiti pod njegovom sjenom.
33 I sa mnogim takvim prispodobama govorio im je riječ, koliko su je mogli čuti.
34 Ali on im nije govorio bez prispodobe; i kad su bili sami, on je sve objasnio svojim učenicima.
35 I istog dana, kad je pala večer, reče im: Pređimo na drugu stranu.
36 I kad su otpustili narod, uhvatili su ga dok je bio u lađi. A s njim su bili i drugi mali brodovi.
37 I nastala je velika oluja vjetra, i valovi su udarili u brod, tako da je sada bio pun.
38 A on je bio u stražnjem dijelu lađe, spavao na jastuku; i oni ga probude i rekoše mu: Gospodaru, zar te nije briga da poginemo?
39 I on ustade, zaprijeti vjetru i reče moru: Mir, smiri se. I vjetar presta, i nasta velika tišina.
40 I reče im: Zašto ste tako uplašeni? kako to da nemate vjere?
41 I oni se silno uplašiše i rekoše jedan drugome: Kakav je to čovjek da mu se i vjetar i more pokoravaju?

POGLAVLJE 5

1 I pređoše na drugu stranu mora, u zemlju Gadarensku.
2 I kad je izašao iz lađe, odmah ga je iz grobova sreo čovjek s nečistim duhom,
3 Koji je imao svoj stan među grobovima; i niko ga nije mogao vezati, ne, ne lancima:
4 Zato što je često bio vezan okovima i lancima, i da je lance raskinuo od njega, i okove razbijen u komade: niko ga nije mogao ukrotiti.
5 I uvijek, noću i danju, bio je u planinama i u grobovima, plakao i sjekao se kamenjem.
6 Ali kada je ugledao Isusa izdaleka, potrčao je i poklonio mu se,
7 I povika iz sveg glasa i reče: Šta ja imam s tobom, Isuse, Sine Boga Svevišnjega? Zaklinjem te Bogom, da me ne mučiš.
8 Jer mu reče: Iziđi iz čovjeka, nečisti duhu.
9 I upita ga: Kako ti je ime? A on odgovori govoreći: Moje ime je Legija, jer nas je mnogo.
10 I mnogo ga je molio da ih ne otpusti iz zemlje.
11 A tamo je blizu planina bilo veliko krdo svinja koje se hranilo.
12 I svi su ga đavoli molili govoreći: pošalji nas u svinje da uđemo u njih.
13 I Isus im je odmah dopustio. I nečisti duhovi iziđoše i uđoše u svinje; i krdo je silovito potrčalo niz strmo mjesto u more (bilo ih je oko dvije hiljade;) i ugušilo se u moru.
14 A oni koji su hranili svinje pobjegoše i javiše u gradu i na selu. I izašli su da vide šta je to urađeno.
15 I dođu do Isusa, i vide onoga koji je bio opsjednut đavolom, i koji je imao legiju, sjedi, obučen i pri zdravoj pameti; i uplašili su se.
16 I oni koji su to vidjeli ispričali su im kako se dogodilo onome koji je bio opsjednut đavolom, a također i u vezi sa svinjama.
17 I počeli su ga moliti da ode iz njihovih krajeva.
18 I kad je ušao u lađu, molio ga je onaj koji je bio opsjednut đavolom da bude s njim.

19 Ali Isus mu nije dopustio, nego mu je rekao: " Idi kući svojim prijateljima i reci im kako ti je Gospod učinio velika djela i sažalio se na tebe."
20 I otišao je i počeo objavljivati u Dekapolisu kako mu je Isus učinio velika djela; i svi su se ljudi čudili.
21 I kada je Isus ponovo prebačen lađom na drugu stranu, okupilo se mnogo naroda kod njega; i on je bio blizu mora.
22 I gle, dolazi jedan od upravitelja sinagoge, po imenu Jair; i kada ga je ugledao, pao mu je pred noge,
23 I silno ga moljaše govoreći: Moja kćerka leži na samrti. Molim te, dođi i položi svoje ruke na nju, da ozdravi; i ona će živeti.
24 I Isus pođe s njim; i mnogo ljudi ga je pratilo i gomilalo ga.
25 I jedna žena, koja je dvanaest godina imala krvoproliće,
26 I pretrpjela je mnoge stvari od mnogih liječnika, i potrošila sve što je imala, i ništa joj se nije poboljšalo, nego se pogoršalo,
27 Kad je čula za Isusa, došla je iza tiska i dotakla se njegove haljine.
28 Jer ona je rekla: "Ako smijem dotaknuti samo njegovu odjeću, bit ću zdrava."
29 I odmah je presušio izvor krvi njezine; i osetila je u svom telu da je izlečena od te kuge.
30 I Isus, odmah u sebi znajući da je vrlina izašla iz njega, okrenuo ga je u štampi i rekao: Ko se dotakao moje haljine?
31 I rekoše mu njegovi učenici: "Vidiš kako te mnoštvo grči, i kažeš: Ko me se dotakao?"
32 I pogleda oko sebe da vidi nju koja je učinila ovu stvar.
33 Ali žena u strahu i trepetu, znajući šta je u njoj, priđe i pade pred njim, i reče mu svu istinu.
34 A on joj reče: Kćeri, tvoja vjera te je spasila; idi u miru i budi cijeli od svoje kuge.
35 Dok je on još govorio, dođoše iz stare kuće sinagoge neki koji rekoše: Kći ti je mrtva; zašto još uznemiravaš Učitelja?
36 Čim je Isus čuo riječ koja je bila izgovorena, rekao je upravitelju sinagoge: Ne boj se, samo vjeruj.
37 I nikome nije dopustio da ga slijedi, osim Petru, Jakovu i Jovanu, Jakovljevom bratu.
38 I dođe u kuću upravitelja sinagoge, i vidi metež i one koji su plakali i naricali jako.
39 I kad uđe, reče im: Zašto se ovo bunite i plačete? devojka nije mrtva, nego spava.
40 I oni su mu se smijali. Ali kad ih je sve ugasio, uze oca i majku djevojke i one koji su bili s njim, i uđe gdje je djevojka ležala.
41 I uze djevojku za ruku i reče joj: Talitha cumi; što je, u tumačenju, Djevojka, kažem ti, ustani.
42 I odmah djevojka ustade i pođe; jer je imala dvanaest godina. I bili su zapanjeni velikim čuđenjem.
43 I strogo im je zapovjedio da to nitko ne zna; i naredio da joj se da nešto da jede.

POGLAVLJE 6

1 I iziđe odande i dođe u svoju zemlju; a njegovi učenici ga slijede.
2 A kad dođe subota, poče poučavati u sinagogi; i mnogi koji ga čuše zaprepastiše se govoreći: Odakle ovome ovo? i kakva je to mudrost koja mu je data da se čak i takva moćna djela čine njegovim rukama?
3 Nije li ovo stolar, sin Marije, brat Jakovljev, Josijev, Judin i Simonov? i nisu li njegove sestre ovdje sa nama? I bili su uvrijeđeni na njega.
4 Ali Isus im reče: Nije prorok bez časti, nego u svojoj zemlji, među svojima i u svojoj kući.
5 I tu nije mogao učiniti ništa veliko, osim da je položio ruke na nekoliko bolesnika i izliječio ih.
6 I on se čudio njihovoj nevjeri. I on je išao po selima, podučavajući.
7 Pozvao je dvanaestoricu i počeo ih slati po dva po dva; i dao im vlast nad nečistim duhovima;
8 I zapovjedio im da ne nose ništa na put, osim samo štapa; bez cisterne, bez hleba, bez novca u njihovoj torbici:
9 Ali budi obuvan u sandale; a ne stavljati dva sloja.
10 I reče im: " U kom mjestu uđete u kuću, ostanite tamo dok ne odete iz tog mjesta."
11 A ko vas ne primi niti ne čuje, kad odete odande, otresite prah pod nogama svojim za svjedočanstvo protiv njih. Zaista vam kažem, Sodomi i Gomori će biti lakše na sudnji dan, nego tom gradu.
12 I izašli su i propovijedali da se ljudi pokaju.
13 I izgoniše mnoge đavole, i pomazaše uljem mnoge bolesne i ozdraviše ih.
14 I kralj Herod je čuo za njega; (jer se njegovo ime raširilo po cijelom svijetu:) i rekao je, da je Jovan Krstitelj uskrsnuo iz mrtvih, i stoga se u njemu pokazuju moćna djela.
15 Drugi rekoše: To je Ilija. A drugi rekoše, da je to prorok, ili kao jedan od proroka.
16 Ali kad je Irod čuo za to, rekao je: Jovan je kojemu ja odrubih glavu; on je uskrsnuo iz mrtvih.
17 Jer je sam Irod poslao i uhvatio Jovana i svezao ga u tamnicu radi Irodijade, žene svog brata Filipa, jer se njome oženio.
18 Jer Ivan je rekao Irodu: Nije ti dopušteno imati ženu brata svoga.
19 Stoga se Herodijada posvađala s njim i htjela bi ga ubiti; ali nije mogla:
20 Jer se Irod bojao Ivana, znajući da je on čovjek pravedan i svet, i čuvao ga je; i kad ga je čuo, učinio je mnogo stvari i slušao ga je rado.
21 A kad je došao prigodan dan, da je Herod na svoj rođendan priredio večeru svojim gospodarima, visokim kapetanima i glavnim posjedima Galileje;
22 I kada je kći spomenute Irodijade ušla, zaigrala i ugodila Irodu i onima koji su sjedili s njim, kralj reče djevojci: Traži od mene što god želiš, i dat ću ti.
23 I on joj se zakle: "Što god budeš tražio od mene, dat ću ti do polovine svog kraljevstva."
24 I ona iziđe i reče svojoj majci: Šta da pitam? A ona reče: Glava Ivana Krstitelja.
25 I ona odmah uđe žurno kralju i zamoli ga govoreći: "Hoću da mi daš maločas u kočiji glavu Ivana Krstitelja."
26 I kralj se jako zažalio; ipak, radi njegove zakletve i radi njih koji su sjedili s njim, on je nije htio odbaciti.
27 I odmah kralj posla krvnika i zapovjedi da mu donesu glavu; on ode i odrubi mu glavu u tamnici,
28 I donese njegovu glavu u punjač, i dade je djevojci; a djevojka je dade svojoj majci.
29 A kad su njegovi učenici čuli za to, dođoše i uzeše njegov leš, i položiše ga u grob.

30 I apostoli se sabraše kod Isusa i ispričaše mu sve, i ono što su učinili, i ono što su poučavali.
31 I reče im: " Dođite sami na pusto mjesto i odmorite se malo, jer ih je mnogo dolazilo i odlazilo, a oni nisu imali slobodnog vremena da jedu."
32 I oni su otišli u pustinjsko mjesto brodom nasamo.
33 I vidje ih narod kako odlaze, i mnogi su ga poznavali, i potrčali su tamo iz svih gradova, i prešli ih, i došli su k njemu.
34 I kad je Isus izašao, vidio je mnogo ljudi i sažalio se na njih, jer su bili kao ovce bez pastira; i počeo ih je poučavati mnogim stvarima.
35 I kada je dan bio već daleko, pristupili su mu učenici i rekli: Ovo je pusto mjesto, a vrijeme je već prošlo.
36 Otpustite ih da odu u okolicu i po selima i kupe sebi kruha, jer nemaju što jesti.
37 On odgovori i reče im: Dajte im da jedu. A oni mu rekoše: "Hoćemo li da odemo da kupimo dvjesta dinara kruha i da im damo da jedu?"
38 Reče im: Koliko kruhova imate? idi i vidi. A kad su saznali, rekli su: Pet i dvije ribe.
39 I naredio im je da svi sjednu po četama na zelenoj travi.
40 I sjeli su u redove, po stotine i po pedeset.
41 I kada je uzeo pet hljebova i dvije ribe, pogledao je u nebo, blagoslovio i razlomio kruhove i dao ih svojim učenicima da ih stave pred njih; i dvije ribe podijeli među sve njih.
42 I jedoše svi i nasitiše se.
43 I pokupiše dvanaest košara punih krhotina i riba.
44 A onih koji su jeli od hljebova bilo je oko pet tisuća ljudi.
45 I odmah je prisilio svoje učenike da uđu u lađu i da odu na drugu stranu prije Vitsaide, dok je otpuštao narod.
46 I kada ih je otpustio, otišao je na planinu da se pomoli.
47 A kad je došlo veče, lađa je bila usred mora, a on sam na kopnu.
48 I vidio ih je kako se trude u veslanju; jer im je vjetar bio suprotan; i oko četvrte noćne straže dođe im, hodajući po moru, i htio bi proći pored njih.
49 Ali kada su ga vidjeli kako hoda po moru, pomislili su da je to bio duh i povikaše:
50 Jer su ga svi vidjeli i uznemirili se. I on odmah progovori s njima i reče im: Budite hrabri, ja sam; ne plaši se.
51 I pope se k njima u lađu; i vjetar je prestao, i oni su se silno začudili u sebi, i čudili se.
52 Jer nisu razmišljali o čudu od hljebova, jer im je srce otvrdnulo.
53 I kad su prešli, dođoše u zemlju Genezaret i dođoše do obale.
54 I kad su izašli iz broda, odmah su ga poznali,
55 I protrčao kroz čitavu tu oblast unaokolo, i počeo da nosi u krevetima one koji su bili bolesni, gde su čuli da je on.
56 I gdje god je ulazio, u sela, ili gradove, ili zemlje, polagali su bolesne po ulicama i molili ga da dotaknu da je to samo rub haljine njegove; i svi koji su ga dotakli ozdravili su.

GLAVA 7

1 Tada su se okupili k njemu farizeji i neki književnici koji su došli iz Jeruzalema.
2 I kad su vidjeli da neki od njegovih učenika jedu kruh okaljanih, to jest neopranih ruku, našli su zamjerku.
3 Jer fariseji i svi Židovi, osim što često peru ruke, ne jedu, držeći se predanja starješina.
4 I kad dođu s pijace, osim što se operu, ne jedu. I mnogo drugih stvari koje su primili da drže, kao pranje čaša i lonaca, mjedenih posuda i stolova.
5 Tada su ga farizeji i književnici upitali: Zašto tvoji učenici ne hode po predanju starijih, nego jedu kruh neopranih ruku?
6 On odgovori i reče im: Dobro je Isaija prorekao o vama licemjerima, kao što je napisano: Ovaj narod me poštuje usnama svojim, ali je srce njihovo daleko od mene.
7 Ali uzalud mi se klanjaju, učeći za nauke zapovijedi ljudske.
8 Jer ostavljate po strani zapovijed Božju, držite se ljudske tradicije, kao što je pranje lonaca i čaša; i mnoge druge slične stvari činite.
9 I reče im: Dobro odbacujete zapovijest Božju, da biste održali svoju tradiciju.
10 Jer Mojsije reče: Poštuj oca svoga i majku svoju; i, ko proklinje oca ili majku, neka umre smrću:
11 Ali vi kažete: "Ako čovjek kaže svome ocu ili majci: To je Corban, što će reći, dar, čime god bi mogao dobiti od mene; on će biti slobodan.
12 I ne dopuštate mu više da učini nešto za svog oca ili svoju majku;
13 Učinite Božju riječ bez učinka kroz svoju tradiciju, koju ste predali; i mnoge slične stvari činite.
14 I kad je pozvao sav narod k sebi, rekao im je: " Slušajte me svi i razumite!
15 Ne postoji ništa izvan čovjeka što bi ga ušavši u njega moglo oskvrniti; ali stvari koje izlaze iz njega su one koje onečišćuju čovjeka.
16 Ako ko ima uši da čuje, neka čuje.
17 I kada je ušao iz naroda u kuću, upitali su ga njegovi učenici za prispodobu.
18 A on im reče: " Zar ste i vi nerazumni?" Zar ne shvaćate da sve što spolja uđe u čovjeka, ne može ga oskvrniti;
19 Zato što ne ulazi u njegovo srce, nego u trbuh, i izlazi na propuh, čisteći svako meso?
20 I reče: " Što izlazi iz čovjeka, to čovjeka onečišćuje."
21 Jer iznutra, iz srca ljudi, izlaze zle misli, preljube, blud, ubistva,
22 Krađe, pohlepa, opakost, prevara, raskalašnost, urokljivo oko, bogohuljenje, oholost, ludost:
23 Sva ta zla dolaze iznutra i onečišćuju čovjeka.
24 I odatle je ustao, otišao u granice Tira i Sidona, i ušao u kuću, i niko nije htio da to sazna; ali se nije mogao sakriti.
25 Jer neka žena, čija je mlada kći imala nečistog duha, čula je za njega i došla i pala pred njegove noge.
26 Žena je bila Grkinja, po naciji Sirofeničanka; i molila ga je da istjera đavola iz njene kćeri.
27 Ali Isus joj reče: Neka se djeca najprije nasitiju, jer nije dostojno uzeti hljeb djeci i baciti ga psima.
28 A ona mu odgovori i reče: Da, Gospode, ali psi pod stolom jedu dječje mrvice.
29 I reče joj: " Za ovu riječ idi; đavo je izašao iz tvoje kćeri.

30 I kad je došla svojoj kući, našla je đavola napolju, a kćer je ležala na krevetu.
31 I opet, otišavši od obala Tira i Sidona, dođe na Galilejsko more, kroz sred obale Dekapolja.
32 I dovedoše mu jednog koji je bio gluh i koji je imao smetnju u govoru; i mole ga da stavi ruku na njega.
33 I odvoji ga od mnoštva, stavi mu prste u uši, i pljune i dotakne mu se jezika;
34 I pogledavši u nebo, uzdahnu i reče mu: Efata, to jest otvori se.
35 I odmah su mu se uši otvorile, i konac njegovog jezika se razriješio, i govorio je jasno.
36 I zapovjedio im je da nikome ne govore; ali što im je više zapovijedao, to su više objavljivali;
37 I bili su preko svake mjere začuđeni govoreći: On je sve dobro učinio: daje i gluhe da čuju i nijeme da govore.

POGLAVLJE 8

1 U one dane mnoštvo je bilo vrlo veliko i nije imalo šta jesti, Isus dozva svoje učenike k sebi i reče im:
2 Sažalio sam se na mnoštvo, jer su već tri dana sa mnom i nemaju što jesti.
3 I ako ih otpustim poste svojim kućama, oni će se onesvijestiti putem, jer su raznorazni od njih došli izdaleka.
4 A učenici mu odgovoriše: "Odakle čovjek može nasititi ove ljude kruhom ovdje u pustinji?"
5 I upita ih: Koliko kruhova imate? A oni su rekli: Sedam.
6 I zapovjedi narodu da sjedne na zemlju; i uze sedam hljebova, zahvali i razlomi, i dade svojim učenicima da ih stave pred njih; i postavili su ih pred narod.
7 I imali su nekoliko ribica, i on je blagoslovio i naredio da se i njih stave pred njih.
8 Tako su jeli i nasitili se; i uzeše sedam korpi od prelomljenog mesa što je ostalo.
9 A onih koji su jeli bilo je oko četiri hiljade, i on ih otpusti.
10 I odmah uđe u lađu sa svojim učenicima i dođe u krajeve Dalmanute.
11 I izađoše fariseji i stadoše ispitivati s njim, tražeći od njega znak s neba, iskušavajući ga.
12 I duboko uzdahnu u svom duhu i reče: Zašto ovaj naraštaj traži znak? Zaista vam kažem, ovom naraštaju neće se dati znak.
13 I ostavi ih, pa ušavši u lađu opet ode na drugu stranu.
14 A učenici su zaboravili uzeti hljeb, niti su imali u lađi sa sobom više od jednog kruha.
15 I zapovjedi im govoreći: Čuvajte se kvasca farizejskog i kvasca Irodova.
16 A oni među sobom raspravljaše govoreći: To je zato što nemamo kruha.
17 A kad je Isus to saznao, reče im: Zašto razmišljate, jer nemate kruha? zar još ne shvatate, niti razumete? da li vam je srce još otvrdnulo?
18 Imajući oči, zar ne vidite? a imate li uši, zar ne čujete? i zar se ne sjećate?
19 Kad sam prelomio pet hljebova na pet hiljada, koliko ste korpi punih krhotina pokupili? Rekoše mu: Dvanaest.
20 A kada sedam od četiri hiljade, koliko ste punih korpi krhotina pokupili? A oni su rekli: Sedam.
21 A on im reče: Kako to da ne razumijete?
22 I dođe u Betsaidu; i dovedoše k njemu slijepca i zamoliše ga da ga dotakne.
23 I uhvati slijepca za ruku i izvede ga iz grada; i kad mu je pljunuo na oči i stavio ruke na njega, upitao ga je da li vidi šta treba.
24 I on podiže pogled i reče: Vidim ljude kao drveće kako hodaju.
25 Nakon toga je ponovo stavio ruke na svoje oči i natjerao ga da pogleda gore; i on se oporavio, i vidio je svakog čovjeka jasno.
26 I posla ga svojoj kući govoreći: Ne idi u grad, niti nikome u gradu ne pričaj.
27 I iziđe Isus sa učenicima svojim u gradove Cezareje Filipove, i usput upita učenike svoje govoreći im: Za koga ljudi kažu da sam?
28 A oni odgovoriše: Ivan Krstitelj; a neki kažu: Ilija; i drugi, Jedan od proroka.
29 A on im reče: " A vi za koga mislite da sam ja?" A Petar odgovori i reče mu: Ti si Krist.
30 I zapovjedio im je da nikome ne govore o njemu.
31 I poče ih poučavati da Sin Čovječji mora mnogo pretrpjeti, i da bude odbačen od starješina, od glavara svećeničkih i književnika, i da bude ubijen, i nakon tri dana uskrsnuti.
32 I on je to rekao otvoreno. I Petar ga uze i poče ga koriti.
33 Ali kad se okrenuo i pogledao svoje učenike, prekorio je Petra govoreći: Odmakni se od mene, Sotono, jer ti ne voliš ono što je Božje, nego ono što je ljudsko.
34 I kada je pozvao narod k sebi sa svojim učenicima, rekao im je: Ko hoće za mnom, neka se odrekne sebe, neka uzme krst svoj i ide za mnom.
35 Jer ko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; ali ko izgubi život svoj radi mene i evanđelja, taj će ga spasiti.
36 Jer kakva će korist čovjeku ako dobije cijeli svijet, a izgubi dušu svoju?
37 Ili šta će čovjek dati u zamjenu za svoju dušu?
38 Tko god se bude stidio mene i mojih riječi u ovom preljubničkom i grešnom naraštaju; njega će se i Sin Čovječji postideti kad dođe u slavi Oca svoga sa svetim anđelima.

POGLAVLJE 9

1 I reče im: Zaista vam kažem, da ima nekih od onih koji ovdje stoje, koji neće okusiti smrt, dok ne vide kraljevstvo Božje koje dolazi sa silom.
2 A nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana, i odvede ih na goru visoku same, i on se preobrazi pred njima.
3 I njegova odjeća postade sjajna, bijela kao snijeg; kako ih nijedan punac na zemlji ne može pobijeliti.
4 I ukaza im se Ilija s Mojsijem; i razgovarahu s Isusom.
5 A Petar odgovori i reče Isusu: Učitelju, dobro nam je biti ovdje. jedan za tebe, jedan za Mojsija i jedan za Iliju.
6 Jer nije znao šta da kaže; jer su bili jako uplašeni.
7 I postade oblak koji ih zasjeni; i iz oblaka dođe glas govoreći: Ovo je Sin moj ljubljeni, slušajte ga.
8 I odjednom, kada su se osvrnuli unaokolo, nisu vidjeli više nikoga, osim Isusa samo sa sobom.
9 I dok su silazili s gore, zapovjedio im je da nikome ne govore šta su vidjeli, dok Sin Čovječji ne uskrsne iz mrtvih.
10 I zadržali su tu riječ u sebi, ispitujući jedni druge šta znači uskrsnuće iz mrtvih.

11 I upitaše ga govoreći: Zašto književnici kažu da Ilija mora prije doći?
12 A on je odgovorio i rekao im: Ilija zaista dolazi prvi i vraća sve; i kako je pisano o Sinu Čovječjem, da mora mnogo pretrpjeti i biti poništen.
13 Ali ja vam kažem da je Ilija zaista došao, i učinili su mu sve što su htjeli, kao što je pisano o njemu.
14 I kada je došao svojim učenicima, vidio je oko njih veliko mnoštvo i književnike koji su ispitivali s njima.
15 I odmah se sav narod, kad ga ugleda, silno začudi, i potrčaše k njemu pozdraviše ga.
16 I upita književnike: Što se pitate s njima?
17 A jedan iz mnoštva odgovori i reče: Učitelju, doveo sam k tebi svog sina koji ima nijemi duh;
18 I gdje god ga uzme, razdere ga; i on se pjeni, i škrguće zubima, i šušti. I rekao sam tvojim učenicima da ga izbace; a nisu mogli.
19 On mu odgovori i reče: O rode nevjerni, dokle ću biti s vama? koliko dugo da te trpim? dovedi mi ga.
20 I dovedoše ga k njemu, i kad ga ugleda, duh ga odmah razdere; i pao je na zemlju i valjao se pjeni.
21 I upita svog oca: " Koliko je prošlo otkako mu je ovo došlo?" A on je rekao: O djetetu.
22 I često ga je bacalo u vatru i u vodu da ga uništi; ali ako išta možeš, smiluj se na nas i pomozi nam.
23 Isus mu reče: Ako možeš vjerovati, sve je moguće onome koji vjeruje.
24 I odmah otac djeteta povika i sa suzama reče: Vjerujem, Gospode; pomozi mojoj nevjeri.
25 Kad je Isus vidio da se narod okupio, ukori duha zloga govoreći mu: Duše nijemi i gluvi, zaklinjem ti, izađi iz njega i ne ulazi više u njega.
26 I duh povika, razdere ga i iziđe iz njega; i on bijaše kao mrtav; tako da su mnogi rekli: On je mrtav.
27 Ali Isus ga uhvati za ruku i podiže; i on je ustao.
28 I kad uđe u kuću, upitaše ga učenici njegovi nasamo: Zašto ga ne mogosmo izbaciti?
29 I reče im: Ova vrsta ne može izaći ničim osim molitvom i postom.
30 Odatle su otišli i prošli kroz Galileju; i ne želi da bilo koji čovjek to zna.
31 Jer je poučavao svoje učenike i govorio im: Sin Čovječji je predan u ruke ljudima, i oni će ga ubiti; i nakon toga bude ubijen, uskrsnut će treći dan.
32 Ali oni nisu razumjeli tu riječ i bojali su se da ga pitaju.
33 I dođe u Kafarnaum, pa ih, dok je bio u kući, upita: Što ste se usput prepirali među sobom?
34 Ali oni su šutjeli, jer su se načinom prepirali među sobom tko bi trebao biti najveći.
35 I on sjede, dozva dvanaestoricu i reče im: Ako tko želi biti prvi, on će biti posljednji od svih i svima sluga.
36 I uze dijete i postavi ga među njih; i kad ga uze u naručje, reče im:
37 Ko god primi jedno od takve djece u moje ime, mene prima; i tko god primi mene, ne prima mene, nego onoga koji me posla.
38 A Jovan mu odgovori govoreći: Učitelju, vidjeli smo nekoga kako izgoni đavole u tvoje ime, a on ne ide za nama; i zabranismo mu, jer ne ide za nama.
39 Ali Isus reče: Ne branite mu, jer nema čovjeka koji će učiniti čudo u moje ime, a koji može olako govoriti zlo o meni.
40 Jer onaj koji nije protiv nas je na našoj strani.
41 Jer ko vam dade da pijete čašu vode u moje ime, jer ste Kristovi, zaista vam kažem, neće izgubiti svoju nagradu.
42 I ko sablazni jednoga od ovih malih koji vjeruju u mene, bolje mu je da mu se objesi mlinski kamen o vrat i bačen u more.
43 I ako te ruka tvoja sablazni, odsijeci je: bolje ti je ući u život osakaćen, nego imati dvije ruke ići u pakao, u oganj koji se neće ugasiti.
44 Gdje njihov crv ne umire i vatra se ne gasi.
45 I ako te tvoja noga sablazni, odsijeci je: bolje ti je ući u život, nego imati dvije noge da budeš bačen u pakao, u oganj koji se neće ugasiti.
46 Gdje njihov crv ne umire i vatra se ne gasi.
47 I ako te oko tvoje sablazni, iskopaj ga: bolje ti je da jednim okom uđeš u kraljevstvo Božje, nego da s dva oka budeš bačen u pakao ognjeni.
48 Gdje njihov crv ne umire i vatra se ne gasi.
49 Jer svaki će biti posoljen ognjem, i svaka žrtva posoljena solju.
50 Sol je dobra: ali ako je sol izgubila svoju sol, čime ćete je začiniti? Imajte soli u sebi i imajte mir jedni s drugima.

POGLAVLJE 10

1 Odatle je ustao i došao u judejske krajeve s druge strane Jordana. i, po običaju, ponovo ih je podučavao.
2 I dođoše k njemu fariseji i upitaše ga: "Je li dopušteno čovjeku da otpusti svoju ženu?" iskušavajući ga.
3 On odgovori i reče im: Šta vam je Mojsije zapovjedio?
4 A oni rekoše: Mojsije je dopustio da napiše razvodni račun i da je otpusti.
5 A Isus odgovori i reče im: Zbog tvrdoće srca vašeg napisao vam je ovu zapovijed.
6 Ali od početka stvaranja Bog ih je stvorio muškarcem i ženom.
7 Zbog toga će čovjek ostaviti oca i majku i prionuti uz svoju ženu;
8 I bit će dvoje jedno tijelo; tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo.
9 Što je dakle Bog spojio, čovjek neka ne rastavlja.
10 I u kući ga njegovi učenici ponovo upitaše o istoj stvari.
11 I reče im: Tko otpusti svoju ženu i oženi se drugom, čini preljubu s njom.
12 A ako žena ostavi muža i uda se za drugoga, čini preljubu.
13 I dovedoše mu malu djecu da ih se dotakne; a njegovi učenici ukori one koji ih dovedoše.
14 Ali kada je Isus to vidio, bio je vrlo nezadovoljan i rekao im: Pustite djecu da dođu k meni i nemojte im braniti, jer takvih je kraljevstvo Božje.
15 Zaista vam kažem, ko ne primi kraljevstvo Božje kao malo dijete, neće ući u njega.
16 I uze ih u naručje, stavi ruke na njih i blagoslovi ih.
17 I kada je izašao na put, dotrča jedan, kleknu pred njim i upita ga: Dobri Učitelju, šta da učinim da nasledim život večni?
18 A Isus mu reče: Zašto me nazivaš dobrim? nema dobrog osim jednog, to jest Boga.
19 Ti znaš zapovijesti, ne čini preljube, ne ubij, ne kradi, ne svjedoči lažno, ne obmani, poštuj oca i majku.

20 A on odgovori i reče mu: Učitelju, sve sam ovo promatrao od mladosti svoje.
21 Tada ga Isus zavoli i reče mu: " Jedno ti nedostaje: idi, prodaj sve što imaš i daj siromasima, i imaćeš blago na nebu; i dođi, uzmi krst i prati me.
22 I on se rastuži zbog te riječi, i ode ožalošćen, jer je imao veliko imetak.
23 A Isus se osvrnu oko sebe i reče svojim učenicima: Kako će teško onima koji imaju bogatstvo ući u kraljevstvo Božje!
24 I učenici su se začudili njegovim riječima. Ali Isus opet odgovori i reče im: Djeco, kako je teško onima koji se uzdaju u bogatstvo ući u kraljevstvo Božje!
25 Lakše je kamili proći kroz iglene uši, nego bogatašu ući u kraljevstvo Božje.
26 I oni se preterano začudiše govoreći među sobom: Ko se onda može spasiti?
27 A Isus gledajući na njih reče: Ljudima je to nemoguće, ali ne Bogu, jer Bogu je sve moguće.
28 Tada mu Petar poče govoriti: Evo, sve smo ostavili i pošli smo za tobom.
29 A Isus odgovori i reče: Zaista vam kažem, nema čovjeka koji je ostavio kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili zemlju, radi mene i evanđelja ,
30 Ali on će primiti stostruko sada u ovo vrijeme, kuće, i braću, i sestre, i majke, i djecu, i zemlje, s progonima; i na budućem svetu život vječni.
31 Ali mnogi koji su prvi bit će posljednji; i poslednji prvi.
32 I oni su bili na putu koji se penjao u Jeruzalem; a Isus je išao pred njima; i oni su bili zadivljeni; i dok su ih pratili, plašili su se. I opet uze dvanaestoricu i poče im govoriti šta će mu se dogoditi,
33 Govoreći: Evo idemo u Jeruzalem; i Sin čovječji bit će predan glavarima svećeničkim i književnicima; i oni će ga osuditi na smrt, i predaće ga neznabošcima.
34 Rugat će mu se i bičevat će ga, pljuvat će na njega i ubit će ga; i treći dan će uskrsnuti.
35 I Jakov i Jovan, sinovi Zebedejevi, pristupiše mu govoreći: Učitelju, htjeli bismo da nam učiniš što god želimo.
36 A on im reče: Šta želite da vam učinim?
37 Rekoše mu: "Daj nam da sjedimo, jedan s tvoje desne, a drugi s tvoje lijeve strane, u tvojoj slavi."
38 Ali Isus im reče: Ne znate šta tražite; možete li piti iz čaše koju ja pijem? i da se krstim krštenjem kojim sam ja kršten?
39 A oni mu rekoše: Možemo. A Isus im reče: " Zaista ćete piti iz čaše koju ja pijem; i krštenjem kojim se ja krstim krstit ćete se vi:
40 Ali sjediti s moje desne strane i s moje lijeve strane nije moje da dam; ali će se dati onima za koje je pripremljeno.
41 A kad su desetorica to čula, počeli su biti jako nezadovoljni Jakovom i Ivanom.
42 Ali Isus ih pozva k sebi i reče im: " Znate da oni koji se smatraju da vladaju poganima vladaju nad njima; i njihovi velikani vrše vlast nad njima.
43 Ali tako neće biti među vama, nego tko hoće da bude veliki među vama, neka vam bude služitelj.
44 I tko god od vas želi biti glavni, bit će svima sluga.
45 Jer ni Sin Čovječji nije došao da mu služe, nego da služi i da život svoj dade kao otkupninu za mnoge.
46 I dođoše u Jerihon; i dok je izlazio iz Jerihona sa svojim učenicima i velikim brojem naroda, slijepi Bartimej, Timejev sin, sjedio je kraj puta i prosio.
47 A kad je čuo da je to Isus iz Nazareta, počeo je vikati i govoriti: Isuse, sine Davidov, smiluj mi se!
48 I mnogi su ga zagovarali da šuti, ali on je sve više vikao: Sine Davidov, smiluj mi se!
49 I Isus je stajao i naredio da ga pozovu. I dozvaše slijepca govoreći mu: Utješi se, ustani! on te zove.
50 I on, odbacivši svoju haljinu, ustane i dođe Isusu.
51 A Isus odgovori i reče mu: Šta hoćeš da ti učinim? Reče mu slijepac: Gospode, da progledam.
52 A Isus mu reče: Idi; tvoja vjera te je izliječila. I odmah progleda i pođe za Isusom putem.

POGLAVLJE 11

1 I kad su se približili Jeruzalemu, Betfagi i Betaniji, na Maslinskoj gori, on posla dvojicu svojih učenika,
2 I reče im: " Idite u selo protiv vas; i čim uđete u njega, naći ćete privezano magare, na kojem nikad čovjek nije sjedio; oslobodi ga i dovedi ga.
3 I ako vam neko kaže: Zašto to činite? govorite da ga Gospodin treba; i odmah će ga poslati ovamo.
4 I otidoše, i nađoše magare vezano za vrata izvana na mjestu gdje su se susrela dva puta; i oni ga gube.
5 A neki od onih koji su ondje stajali rekoše im: "Što radite kad puštate magare?"
6 I rekoše im kao što je Isus zapovjedio; i pustili su ih.
7 I dovedoše magare Isusu i baciše na njega svoje haljine; i on je sjeo na njega.
8 I mnogi su raširili svoje haljine na putu, a drugi su sijekli grane s drveća i slamali ih na putu.
9 I oni koji su išli naprijed i oni koji su slijedili vikali su govoreći: Hosana! Blagosloven koji dolazi u ime Gospodnje:
10 Blagosloveno kraljevstvo oca našega Davida, koje dolazi u ime Gospodnje: Osana na visini.
11 I uđe Isus u Jeruzalem i u Hram; i kad se osvrne na sve stvari, i kad dođe večer, iziđe u Betaniju s dvanaestoricom.
12 A sutradan, kad su došli iz Betanije, bio je gladan.
13 I vidjevši izdaleka smokvu s lišćem, dođe, ako je možda mogao što naći na njoj; i kad je došao do nje, nije našao ništa osim lišća; jer vrijeme smokava još nije bilo.
14 A Isus odgovori i reče: " Niko neće jesti tvoj plod dovijeka." I njegovi učenici su to čuli.
15 I dođoše u Jeruzalem, i Isus uđe u hram i poče izgoniti one koji su prodavali i kupovali u hramu, i prevrnuo stolove mjenjača i sjedišta onih koji su prodavali golubove;
16 I ne bi dozvolio da bilo koji čovjek nosi bilo kakvu posudu kroz hram.
17 I poučavaše govoreći im: Nije li napisano: Dom će se moj domom molitve zvati od svih naroda? ali ste od njega napravili jazbinu lopova.
18 I pismoznanci i prvosveštenici su to čuli i tražili kako da ga unište; jer su ga se bojali, jer je sav narod bio zadivljen njegovom naukom.
19 I kad je došlo veče, iziđe iz grada.
20 I ujutro, dok su prolazili, vidjeli su kako se smokva osušila iz korijena.
21 A Petar prisjetivši se reče mu: Učitelju, gle, osušila se smokva koju si prokleo.

22 A Isus odgovarajući reče im: Vjerujte u Boga.
23 Jer, zaista, kažem vam, da tko god kaže ovoj gori: 'Ukloni se i baci se u more!' i neće sumnjati u svom srcu, nego će vjerovati da će se dogoditi ono što on kaže; imaće sve što kaže.
24 Zato vam kažem: Što god poželite, kad se molite, vjerujte da ćete to dobiti, i imat ćete.
25 A kad stojite na molitvi, oprostite, ako imate što protiv koga, da i Otac vaš koji je na nebesima oprosti vama grijehe vaše.
26 Ali ako vi ne oprostite, ni Otac vaš koji je na nebesima neće oprostiti vaše prijestupe.
27 I opet dođoše u Jeruzalem; i dok je hodao u hramu, dođoše k njemu glavari svećenički, književnici i starješine,
28 I reci mu: Kojom vlašću to činiš? i ko ti je dao ovu vlast da činiš ove stvari?
29 A Isus odgovori i reče im: I ja ću vas pitati jedno pitanje, i odgovorite mi, i reći ću vam kojom vlašću ovo činim.
30 Jovanovo krštenje, da li je bilo s neba ili od ljudi? odgovori mi.
31 I rasuđivali su sami sa sobom govoreći: Ako ćemo reći: s neba; on će reći: Zašto mu onda ne povjerovaste?
32 Ali ako kažemo: Od ljudi; bojali su se naroda: jer su svi ljudi računali da je Jovan zaista bio prorok.
33 A oni odgovoriše i rekoše Isusu: Ne možemo reći. A Isus odgovarajući reče im: Ni ja vam ne kažem kakvom vlašću ovo činim.

POGLAVLJE 12

1 I poče im govoriti parabolama. Neki čovjek zasadio je vinograd i ogradio ga, iskopao mjesto za vinsku mast, i sagradio kulu, i dao ga vinogradarima, i otišao u daleku zemlju.
2 I u vrijeme posla posla vinogradarima slugu da od vinogradara dobije plodove iz vinograda.
3 I uhvatili su ga, pretukli ga i otpratili ga.
4 I opet posla k njima drugog slugu; i na njega su bacali kamenje, i ranili ga u glavu, i otpratili ga sramno rukovanog.
5 I opet je poslao drugog; i njega su ubili, i mnoge druge; neke tuku, a neke ubijaju.
6 Imajući, dakle, još jednog sina, svog ljubljenog, posla i njega posljednjeg k njima govoreći: "Poštovat će se sina moga."
7 Ali ti vinogradari rekoše među sobom: Ovo je nasljednik; dođi, ubijmo ga, i baština će biti naša.
8 I uzeše ga, ubiše i izbaciše iz vinograda.
9 Što će dakle učiniti gospodar vinograda? doći će i uništiti vinogradare, a vinograd će dati drugima.
10 I zar niste čitali ovaj stih; Kamen koji su graditelji odbacili postao je glava ugla:
11 Ovo je Gospod uradio, i to je divno u našim očima?
12 I htjedoše ga uhvatiti, ali se pobojaše naroda, jer su znali da je rekao tu prispodobu protiv njih; i ostavili su ga i otišli.
13 I poslaše k njemu neke od farizeja i herodijanaca da ga uhvate u njegovim riječima.
14 A kad dođoše, rekoše mu: Učitelju, znamo da si istinit i ne mariš ni za koga; jer ne gledaš na ličnost ljudi, nego u istini učiš putu Božjem: Je li dopušteno dati počast Cezaru, ili ne?
15 Hoćemo li dati ili nećemo dati? Ali on, znajući njihovo licemjerje, reče im: Zašto me iskušavate? donesi mi peni, da ga vidim.
16 I oni su ga doneli. I reče im: Čija je ova slika i natpis? A oni mu rekoše: Cezarov.
17 A Isus odgovarajući reče im: Dajte caru što je carsko, a Bogu što je Božje. I oni su mu se čudili.
18 Tada mu dolaze saduceji, koji govore da nema uskrsnuća; a oni su ga pitali govoreći:
19 Učitelju, Mojsije nam je napisao: Ako čovjekov brat umre i ostavi svoju ženu iza sebe, a ne ostavi djece, da njegov brat uzme njegovu ženu i podigne potomstvo svom bratu.
20 A bilo je sedam braće: i prvi je uzeo ženu i umro nije ostavio potomstvo.
21 I drugi je uze i umrije, niti ostavi potomstvo; i treći isto tako.
22 I sedmorica su je imali i nisu ostavili potomstvo; posljednja je umrla i žena.
23 Dakle, u uskrsnuću, kada uskrsnu, čija će ona biti žena od njih? jer su je sedam imali za ženu.
24 A Isus odgovarajući reče im: " Zar dakle ne griješite, jer ne poznajete Sveto pismo, ni silu Božju?"
25 Jer kad uskrsnu iz mrtvih, niti će se ženiti, niti će se udavati; nego su kao anđeli koji su na nebu.
26 A što se tiče mrtvih, da oni ustaju: zar niste čitali u Mojsijevoj knjizi, kako mu je Bog u grmu govorio govoreći: Ja sam Bog Abrahamov, i Bog Izakov, i Bog Jakovljev ?
27 On nije Bog mrtvih, nego Bog živih; stoga jako griješite.
28 I pristupi jedan od književnika, i čuvši kako se međusobno raspravljaju, i vidjevši da im je dobro odgovorio, upita ga: Koja je prva zapovijest od svih?
29 A Isus mu odgovori: Prva od svih zapovijedi je: Čuj, Izraele! Gospod Bog naš je jedan Gospod:
30 I ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim svojim umom, i svom snagom svojom: ovo je prva zapovijest.
31 A drugo je slično, naime ovo: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe. Ne postoji nijedna druga zapovest veća od ovih.
32 A pisar mu reče: Pa, Učitelju, ti si rekao istinu: jer je jedan Bog; i nema nikog drugog osim njega:
33 I ljubiti ga svim srcem, i svim razumom, i svom dušom, i svom snagom, i ljubiti bližnjega svoga kao samoga sebe, više je od svih paljenica i žrtava.
34 A kad je Isus vidio da je razborito odgovorio, rekao mu je: " Nisi daleko od kraljevstva Božjeg. I niko se nakon toga nije usudio da ga pita.
35 A Isus odgovori i reče dok je poučavao u hramu: Kako književnici kažu da je Hristos Sin Davidov?
36 Jer sam David je rekao Duhom Svetim: GOSPOD reče mome Gospodinu: Sedi mi s desne strane, dok tvoje neprijatelje ne postavim za podnožje nogama tvojim.
37 Stoga ga sam David naziva Gospodinom; i odakle mu je onda sin? I običan narod ga je rado slušao.
38 I reče im u svojoj nauci: Čuvajte se književnika, koji vole da idu u dugoj odjeći i vole pozdrave na trgovima,
39 I glavna sjedišta u sinagogama i gornje sobe na gozbama:
40 Koji proždiru kuće udovica, i za pretvaranje čine duge molitve: ove će dobiti veće prokletstvo.

41 I Isus je sjedio naspram riznice i gledao kako ljudi bacaju novac u riznicu; i mnogi koji su bili bogati bacali su mnogo.
42 I došla je neka siromašna udovica, i bacila je dvije grinje, koje čine farting.
43 I pozva k sebi svoje učenike i reče im: Zaista vam kažem, da je ova siromašna udovica ubacila više od svih koji su ubacili u riznicu.
44 Jer sve što su bacili od svog obilja; ali ona je od svoje oskudice uložila sve što je imala, čak i sav svoj život.

POGLAVLJE 13

1 I dok je izlazio iz hrama, jedan od njegovih učenika mu reče: Učitelju, vidi kakvo je kamenje i kakve su građevine ovdje!
2 A Isus mu odgovarajući reče: Vidiš li ove velike građevine? neće ostati kamen na kamenu koji se neće baciti.
3 I dok je sjedio na Maslinskoj gori naspram hrama, Petar i Jakov, i Ivan i Andrija upitali su ga nasamo:
4 Recite nam, kada će to biti? i koji će biti znak kada će se sve ovo ispuniti?
5 A Isus im odgovarajući poče govoriti: Čuvajte se da vas ko ne zavede.
6 Jer mnogi će doći u moje ime govoreći: Ja sam Krist; i prevariće mnoge.
7 A kad čujete za ratove i glasine o ratovima, nemojte se uznemiravati, jer takve stvari moraju biti; ali kraj još neće biti.
8 Jer će narod ustati na narod, i kraljevstvo na kraljevstvo, i bit će potresa na raznim mjestima, i bit će gladi i nevolja: to su počeci žalosti.
9 Ali pazite na sebe, jer će vas predati u vijeća; i u sinagogama će vas tući, i bit ćete izvedeni pred vladare i kraljeve radi mene, za svjedočanstvo protiv njih.
10 I jevanđelje se prvo mora objaviti među svim narodima.
11 Ali kada vas povedu i predaju, nemojte unaprijed razmišljati o tome što ćete govoriti, niti predumišljajte; nego govorite što god vam bude dato u taj čas, jer ne govorite vi, nego Duha Svetoga.
12 Sada će brat izdati brata na smrt, a otac sina; i djeca će ustati na roditelje svoje i pogubiće ih.
13 I svi ćete biti omraženi zbog imena moga; ali ko izdrži do kraja, taj će biti spašen.
14 Ali kada vidite grozotu pustoši, o kojoj je govorio prorok Daniel, kako stoji gdje ne treba, (ko čita neka razumije), onda neka bježe u planine oni koji su u Judeji.
15 A onaj ko je na krovu neka ne silazi u kuću, niti ulazi u nju, da iz kuće iznese bilo šta;
16 I ko je u polju neka se ne vraća da uzme svoju haljinu.
17 Ali teško trudnicama i onima koji doje u one dane!
18 I molite se da vaš bijeg ne bude zimi.
19 Jer će u te dane biti nevolja kakva nije bila od početka stvaranja koje je Bog stvorio do sada, niti će biti.
20 I osim što je Gospod skratio te dane, nijedno tijelo ne bi se spasilo; nego je radi izabranih, koje je izabrao, skratio dane.
21 I onda ako vam neko kaže: Evo Krista; ili, gle, on je tamo; ne veruj mu:
22 Jer će lažni Kristi i lažni proroci ustati i pokazivat će znakove i čudesa, da zavedu, ako je moguće, i izabrane.
23 Ali pazite: evo, ja sam vam sve prorekao.
24 Ali u one dane, nakon te nevolje, sunce će potamniti, i mjesec neće dati svoju svjetlost,
25 I zvijezde će nebeske pasti, i sile koje su na nebu će se uzdrmati.
26 I tada će vidjeti Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima s velikom snagom i slavom.
27 I tada će poslati svoje anđele, i sabrat će svoje izabrane od četiri vjetra, od krajnjeg dijela zemlje do kraja neba.
28 Sada naučite parabolu o smokvi; Kad njena grana još omekša i pušta lišće, znate da je ljeto blizu:
29 Tako i vi, kada vidite da se ovo događa, znajte da je blizu, čak i na vratima.
30 Zaista vam kažem, da ovaj naraštaj neće proći dok se sve ovo ne izvrši.
31 Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi neće proći.
32 Ali o tom danu i času ne zna niko, ni anđeli koji su na nebu, ni Sin, nego Otac.
33 Pazite, bdijte i molite se, jer ne znate kada je vrijeme.
34 Jer je Sin Čovječji kao čovjek koji ide na daleki put, koji je napustio svoju kuću i dao vlast svojim slugama, i svakome svoje djelo, i zapovjedio vrataru da bdi.
35 Pazite, dakle, jer ne znate kad će doći gospodar kuće, uveče, ili u ponoć, ili kad zapjeva pijetl, ili ujutro.
36 Da te iznenada ne bi zatekao kako spavaš.
37 I ono što vam kažem, kažem svima, Pazite.

POGLAVLJE 14

1 Nakon dva dana bio je praznik Pashe i beskvasnih kruhova; i prvosveštenici i književnici tražili su kako da ga zanatom uhvate i ubiju.
2 Ali oni rekoše: Ne na praznik, da ne bude uzbune u narodu.
3 I dok je bio u Betaniji u kući Šimuna gubavoga, dok je sjedio za trpezom, dođe žena koja je imala alabasternu kutiju vrlo dragocjenog pomada od narda; i ona je razbila kutiju i izlila mu je na glavu.
4 A bilo je nekih koji su u sebi imali ogorčenost i govorili: Zašto je došlo do ovog trošenja pomada?
5 Jer se mogao prodati za više od tri stotine penija i dati siromasima. I mrmljali su protiv nje.
6 A Isus reče: Pusti je; zašto je uznemiravate? dobro je uradila na meni.
7 Jer siromahe imate uvijek sa sobom, i kad god hoćete možete im činiti dobro, a mene nemate uvijek.
8 Ona je učinila što je mogla: došla je unaprijed da pomaže moje tijelo za sahranu.
9 Zaista vam kažem, gdje god se ovo evanđelje propovijeda po cijelom svijetu, govorit će se i o ovome što je ona učinila u spomen na nju.
10 I Juda Iskariotski, jedan od dvanaestorice, otišao je prvosveštenićkim glavama da im ga izda.
11 A kad su to čuli, obradovaše se i obećaše da će mu dati novac. I tražio je kako bi ga zgodno izdao.
12 I prvog dana beskvasnih kruhova, kad su ubili Pashu, rekoše mu njegovi učenici: Gdje hoćeš da odemo i pripremimo da jedeš Pashu?
13 I posla dvojicu svojih učenika i reče im: " Idite u grad, i tamo će vam se susresti čovjek koji nosi krčag vode. Pođite za njim."

14 I gdje god da uđe, recite kućnom gospodaru: Učitelj kaže: Gdje je soba za goste, gdje ću jesti Pashu sa svojim učenicima?
15 I on će vam pokazati veliku gornju sobu namještenu i pripremljenu: tamo nam pripremite.
16 I iziđoše njegovi učenici, dođoše u grad i nađoše kako im je rekao; i pripremiše Pashu.
17 I navečer dolazi s dvanaestoricom.
18 I dok su sjedili i jeli, Isus reče: Zaista vam kažem, jedan od vas koji jede sa mnom izdaće me.
19 I počeše se tugovati i govoriti mu jednog po jednog: jesam li ja? a drugi je rekao: Jesam li ja?
20 A on odgovori i reče im: " Jedan je od dvanaestorice koji umače sa mnom u jelo."
21 Sin Čovječji zaista odlazi, kao što je pisano o njemu, ali teško onome čovjeku koji je Sina Čovječjeg izdao! bilo dobro za tog čoveka da se nikada nije rodio.
22 I dok su jeli, Isus uze hljeb, blagoslovi, prelomi ga i dade im i reče: Uzmite, jedite: ovo je tijelo moje.
23 I uze čašu, i zahvalivši, dade im je; i svi su je pili.
24 A on im reče: " Ovo je krv moja Novoga zavjeta, koja se prolijeva za mnoge."
25 Zaista vam kažem, neću više piti od ploda vinove loze do onog dana kad ga budem pio novog u kraljevstvu Božjem.
26 I kad su otpjevali himnu, iziđoše na goru Maslinsku.
27 A Isus im reče: " Svi ćete se ove noći sablazniti zbog mene, jer je pisano: Udarit ću pastira, i ovce će se raspršiti."
28 Ali nakon što uskrsnem, ići ću prije vas u Galileju.
29 Ali Petar mu reče: Premda će se svi sablazniti, ja neću.
30 A Isus mu reče: Zaista ti kažem, da ćeš me se ovoga dana, čak i ove noći, prije nego pijetao dvaput zapjevati, triput odreći.
31 Ali on je još žešće govorio: Ako umrem s tobom, neću te se ni na koji način odreći. Isto tako su rekli i svi.
32 I dođoše na mjesto koje se zvalo Getsemanija; i reče svojim učenicima: Sjednite ovdje dok se ja pomolim.
33 I uze sa sobom Petra, Jakova i Ivana, i poče se jako čuditi i biti vrlo težak;
34 I reče im: " Moja je duša do smrti tužna; ostanite ovdje i bdijte."
35 I otišao je malo naprijed, pao na zemlju i molio se da, ako je moguće, prođe taj čas od njega.
36 I reče: Abba, oče, sve ti je moguće; uzmi ovu čašu od mene: ipak ne što ja hoću, nego što ti hoćeš.
37 I dođe, nađe ih kako spavaju, i reče Petru: Simone, spavaš li? zar ne bi mogao gledati jedan sat?
38 Bdijte i molite se da ne padnete u iskušenje. Duh je zaista spreman, ali je tijelo slabo.
39 I opet ode, pomoli se i izgovori iste riječi.
40 A kad se vratio, opet ih je našao kako spavaju, (jer su im oči bile teške,) niti su znali šta da mu odgovore.
41 I dođe treći put i reče im: Spavajte sada i odmorite se; dosta je, došao je čas; gle, Sin Čovječji je predan u ruke grešnika.
42 Ustani, pusti nas; eto, blizu je onaj koji me izdaje.
43 I odmah, dok je još govorio, dolazi Juda, jedan od dvanaestorice, i s njim veliki narod s mačevima i motkama, od glavara svećeničkih i književnika i starješina.
44 A onaj koji ga je izdao dade im znak govoreći: Koga god da poljubim, to je on; uzmi ga i odvedi ga bezbedno.
45 I čim dođe, odmah priđe k njemu i reče: Učitelju, gospodaru; i poljubila ga.
46 I položiše ruke na njega i uhvatiše ga.
47 I jedan od onih koji su stajali u blizini potegne mač i udari slugu velikog svećenika i odsiječe mu uho.
48 A Isus odgovori i reče im: Jeste li izašli kao na lopova s mačevima i motkama da me uhvatite?
49 Svakodnevno sam bio s vama u hramu poučavajući, i niste me uzeli; ali Pisma se moraju ispuniti.
50 I svi su ga ostavili i pobjegli.
51 I za njim je išao izvjesni mladić, koji je imao platnenu tkaninu na svom golom tijelu; a mladići su ga uhvatili:
52 I ostavi laneno platno i pobježe od njih gol.
53 I odvedoše Isusa k velikom svećeniku, i s njim su se okupili svi glavari svećenički, starješine i književnici.
54 I Petar ga je slijedio izdaleka, čak i u palaču prvosveštenika; i on sjede sa slugama i grijaše se na ognju.
55 I glavari svećenički i sav sabor tražili su svjedočanstvo protiv Isusa da ga ubiju; i nije našao nijednu.
56 Jer mnogi su lažno svjedočili protiv njega, ali se njihovi svjedoci nisu složili zajedno.
57 I ustadoše neki, i dadoše lažno svjedočanstvo protiv njega, govoreći:
58 Čuli smo ga kako je rekao, ja ću srušiti ovaj hram koji je napravljen rukama, a za tri dana ću sagraditi drugi nerukotvoren.
59 Ali ni njihov svjedok se nije složio zajedno.
60 I prvosveštenik ustade usred, i upita Isusa, govoreći: Zar ništa ne odgovaraš? šta je to što ovi svjedoče protiv tebe?
61 Ali on je šutio i ništa nije odgovorio. Opet ga prvosveštenik upita i reče mu: Jesi li ti Hristos, Sin blaženog?
62 I Isus reče: Jesam, i vidjet ćete Sina Čovječjega gdje sjedi s desne strane sile i dolazi na oblacima nebeskim.
63 Tada je prvosveštenik poderao svoju odjeću i rekao: Šta nam trebaju još svjedoci?
64 Čuli ste bogohuljenje: šta mislite? I svi su ga osudili da je kriv za smrt.
65 I neki počeše pljuvati na njega, i pokrivati mu lice, i udarati ga i govoriti mu: Prorokuj, a sluge su ga udarale dlanovima svojih.
66 I dok je Petar bio dolje u palati, dolazi jedna od sluškinja prvosveštenika:
67 I kad je vidjela Petra kako se grije, pogledala ga je i rekla: I ti si također bio s Isusom iz Nazareta.
68 Ali on je poricao govoreći: Ne znam, niti razumijem šta govoriš. I iziđe na trijem; i petao.
69 I opet ga ugleda jedna sluškinja, i poče govoriti onima koji su stajali tu: Ovo je jedan od njih.
70 I on je to ponovo porekao. A malo zatim, oni koji su stajali, opet rekoše Petru: ti si jedan od njih, jer ti si Galilejac, i tvoj govor se slaže s tim.
71 Ali on je počeo da psuje i psuje govoreći: Ne poznajem ovog čoveka o kome govorite.
72 I drugi put je pijetao zapevao. I Petar se prisjeti riječi koju mu reče Isus: Prije nego pijetao dvaput zapjeva, triput ćeš me se odreći. I kad je razmišljao o tome, zaplakao je.

POGLAVLJE 15

1 I odmah ujutro prvosveštenici se posavjetovaše sa starješinama i književnicima i cijelim vijećem, svezaše Isusa, odvedoše ga i predadoše Pilatu.
2 A Pilat ga upita: jesi li ti kralj židovski? A on mu odgovarajući reče: Ti to kažeš.
3 I glavari svećenički su ga optuživali za mnoge stvari, ali on ništa nije odgovorio.
4 A Pilat ga opet upita govoreći: Zar ništa ne odgovaraš? vidi koliko stvari svjedoče protiv tebe.
5 Ali Isus još ništa nije odgovorio; tako da se Pilat čudio.
6 Sada im je na toj gozbi pustio jednog zarobljenika, koga su željeli.
7 A bio je jedan po imenu Baraba, koji je ležao vezan s onima koji su s njim digli ustanak, koji je počinio ubistvo u ustanku.
8 I mnoštvo koje je glasno vapilo počelo je tražiti da učini kao što im je ikada učinio.
9 Ali Pilat im odgovori govoreći: Hoćete li da vam pustim Kralja Židova?
10 Jer je znao da su ga glavari svećenički predali zbog zavisti.
11 Ali prvosveštenici su pokrenuli narod da im radije pusti Barabu.
12 A Pilat odgovori i opet im reče: Šta ćete onda da učinim onome koga vi zovete Kraljem Židova?
13 I opet su povikali: Raspni ga!
14 Tada im Pilat reče: Zašto, kakvo je zlo učinio? A oni su još jače vikali: Raspni ga!
15 I tako je Pilat, želeći zadovoljiti narod, pustio Barabu pred njih i predao Isusa, kad ga je bičevao, da bude razapet.
16 I vojnici su ga odveli u dvoranu, zvanu Pretorium; i okupe cijeli bend.
17 I obukoše ga u purpur, i spleše krunu od trnja i metnu mu je oko glave,
18 I stadoše ga pozdravljati: Zdravo, Kralju Židovski!
19 I udariše ga trskom po glavi, i pljunu na njega, i klečeći mu se pokloniše.
20 I kad su mu se rugali, skinuli su s njega purpur, i obukli ga u njegovu odjeću, i izveli ga da ga razapeju.
21 I prisiljavaju nekog Simona Kirenjanina, koji je prolazio, izlazeći iz zemlje, oca Aleksandra i Rufa, da nosi njegov krst.
22 I dovedoše ga na mjesto Golgota, što je, što se tumači, Mjesto lubanje.
23 I dadoše mu da pije vinom pomiješano sa smirnom, ali ga ne primi.
24 I kad su ga razapeli, razdvojili su njegove haljine, bacivši na njih ždrijeb, što bi svaki čovjek trebao uzeti.
25 I bio je treći čas, i razapeše ga.
26 I prepisan je natpis njegove optužbe, KRALJ ŽIDOVA.
27 I s njim razapeše dva razbojnika; jedan s njegove desne, a drugi s lijeve strane.
28 I ispuni se pismo koje kaže: I ubrojan je među prestupnike.
29 A oni koji su prolazili mrdali su ga, mašući glavama i govoreći: "Ah, ti koji rušiš hram i sagradiš ga za tri dana,
30 Spasi se i siđi s križa.
31 Isto tako su i glavari svećenički rugajući se govorili među sobom s književnicima: On je druge spasio; sebe ne može spasiti.
32 Neka sada Krist, kralj Izraelov, siđe s križa, da vidimo i vjerujemo. A oni koji bijahu s njim razapeti su ga kleli.
33 A kad dođe šesti sat, nasta tama po cijeloj zemlji do devetog sata.
34 A u deveti sat Isus povika iz sveg glasa govoreći: Eloi, Eloi, lama sabachthani? što se tumači: Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?
35 A neki od onih koji su stajali u blizini, kad su to čuli, rekoše: Evo, on zove Iliju.
36 I jedan je otrčao i napunio spužvu octa, stavio je na trsku i dao mu da pije govoreći: Pustite! da vidimo da li će Elias doći da ga skine.
37 I Isus je povikao iz sveg glasa i ispustio duh.
38 I veo hrama razdera se nadvoje od vrha do dna.
39 I kad je satnik, koji je stajao protiv njega, vidio da je tako povikao i ispustio duh, rekao je: Zaista je ovaj čovjek bio Sin Božji.
40 Bilo je i žena koje su gledale izdaleka: među kojima je bila Marija Magdalena, i Marija, majka Jakova manjeg i Josia, i Salome;
41 (Koji su ga također, kada je bio u Galileji, slijedili i služili mu;) i mnoge druge žene koje su došle s njim u Jeruzalem.
42 A sada kada je došlo veče, jer je to bila priprema, to jest dan prije subote,
43 Josif iz Arimateje, časni savjetnik, koji je također čekao kraljevstvo Božje, dođe i hrabro uđe k Pilatu, i zaželi tijelo Isusovo.
44 I Pilat se začudio da li je već mrtav; i dozvavši centuriona, upita ga je li već bio mrtav.
45 I kad je saznao za stotnika, dao je tijelo Josifu.
46 I kupio je fino platno, i uzeo ga, i umotao ga u platno, i položio ga u grob koji je bio isklesan u stijeni, i otkotrljao kamen do vrata groba.
47 I Marija Magdalena i Marija Josijeva majka gledale su gdje je položen.

POGLAVLJE 16

1 A kad prođe subota, Marija Magdalena i Marija Jakovljeva majka, i Saloma, kupiše slatke začine da dođu i pomazaju ga.
2 I vrlo rano ujutro, prvog dana u sedmici, dođoše na grob na izlasku sunca.
3 I rekoše među sobom: Ko će nam odvaliti kamen s vrata groba?
4 I kad su pogledali, vidjeli su da je kamen odvaljen, jer je bio vrlo velik.
5 I ušavši u grob, vidješe mladića kako sjedi s desne strane, obučen u dugačku bijelu haljinu; i bili su uplašeni.
6 I reče im: Ne bojte se! Tražite Isusa iz Nazareta, koji je bio raspet. on nije ovdje: gle mjesta gdje su ga položili.
7 Ali idite, recite njegovim učenicima i Petru da ide prije vas u Galileju; tamo ćete ga vidjeti, kako vam je rekao.
8 I brzo su izašli i pobjegli od groba; jer su drhtali i čudili se: niti su nikome ništa rekli; jer su se bojali.
9 A kada je Isus uskrsnuo rano prvog dana u sedmici, ukazao se najprije Mariji Magdaleni, iz koje je istjerao sedam đavola.
10 I otišla je i rekla onima koji su bili s njim, dok su tugovali i plakali.

11 A oni, kad su čuli da je živ i da ga je ona vidjela, ne povjerovaše.
12 Nakon toga se pojavio u drugom obliku dvojici od njih, dok su hodali, i otišli u selo.
13 I oni odoše i ispričaše ostatku; ni oni im ne povjerovaše.
14 Poslije se pojavio jedanaestorici dok su sjedili za trpezom, i prekorio ih zbog njihove nevjere i tvrdoće srca, jer nisu vjerovali onima koji su ga vidjeli nakon što je uskrsnuo.
15 I reče im: Idite po cijelom svijetu i propovijedajte evanđelje svakom stvorenju.
16 Tko vjeruje i krsti se, bit će spašen; a ko ne vjeruje neka bude proklet.
17 I ovi će znakovi pratiti one koji vjeruju; U moje će ime izgoniti đavole; oni će govoriti novim jezicima;
18 Oni će uzeti zmije; i ako popiju bilo kakvu smrtonosnu stvar, to im neće nauditi; polagat će ruke na bolesne i oni će ozdraviti.
19 Dakle, nakon što im je Gospod govorio, bio je uzdignut na nebo i sjeo s desne strane Boga.
20 I izađoše i propovijedaše posvuda, a Gospod je radio s njima i potvrđivao je riječ znakovima koji slijede. Amen.

Luke

POGLAVLJE 1

1 Budući da su se mnogi uzeli u ruke da iznesu kako bi objavili one stvari u koje se među nama sigurno vjeruje,
2 Kao što su ih predali nama, koji smo od početka bili očevici i službenici riječi;
3 I meni se učinilo dobrim, pošto sam od samog početka savršeno razumio sve stvari, da ti pišem redom, najodličniji Teofile,
4 Da bi mogao znati sigurnost onih stvari u koje si poučen.
5 U dane Heroda, kralja Judeje, bio je jedan svećenik po imenu Zaharija, iz reda Abije, a njegova žena bila je od kćeri Aronovih, a zvala se Elizabeta.
6 I obojica su bili pravedni pred Bogom, hodeći po svim zapovestima i uredbama Gospodnjim besprekorno.
7 I nisu imali djeteta, jer je Elizabeta bila nerotkinja, a oboje su sada bile u godinama.
8 I dogodilo se da, dok je obavljao svešteničku službu pred Bogom po redoslijedu svog puta,
9 Prema običaju svešteničke službe, njegov žreb je bio da kadi kad uđe u hram Gospodnji.
10 I sav narod se molio napolju u vrijeme kađenja.
11 I ukaza mu se anđeo Gospodnji koji je stajao s desne strane kadionog oltara.
12 A kad ga je Zaharija ugledao, uznemirio se i strah ga je obuzeo.
13 Ali anđeo mu reče: Ne boj se, Zaharija, jer je tvoja molitva uslišana; i tvoja žena Elizabeta će ti roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Ivan.
14 I imat ćeš radost i veselje; i mnogi će se radovati njegovom rođenju.
15 Jer će biti velik u očima Gospodnjim i neće piti ni vina ni žestokog pića; i on će biti ispunjen Duhom Svetim, čak od utrobe svoje majke.
16 I mnoge od sinova Izraelovih obratit će se Gospodu Bogu njihovom.
17 I on će ići pred njim u duhu i sili Ilijinoj, da okrene srca očeva k djeci, a neposlušnih prema mudrosti pravednika; da pripremi narod pripremljen za Gospoda.
18 I Zaharija reče anđelu: Po čemu ću to saznati? jer ja sam star čovjek, a moja žena u godinama.
19 Anđeo mu odgovori: Ja sam Gabrijel, koji stojim pred Bogom; i poslan sam da govorim s tobom i da ti saopštim ove radosne vijesti.
20 I, gle, bit ćeš nijem i nećeš moći govoriti do dana kada će se ove stvari izvršiti, jer ne vjeruješ mojim riječima, koje će se ispuniti u svoje vrijeme.
21 I narod je čekao Zahariju i čudio se što je tako dugo ostao u hramu.
22 A kad je izašao, nije mogao s njima govoriti; i oni su shvatili da je vidio viziju u hramu; jer ih je mahnuo i ostao bez riječi.
23 I dogodilo se da je, čim su se navršili dani njegove službe, otišao svojoj kući.
24 I nakon tih dana zatrudnje njegova žena Elizabeta i skriva se pet mjeseci govoreći:
25 Tako je Gospod postupio sa mnom u dane u koje me je pogledao da skine sramotu moju među ljudima.
26 A u šestom mjesecu anđeo Gabrijel je poslan od Boga u grad Galileju, po imenu Nazaret,
27 Djevici zaručenoj s čovjekom koji se zvao Josip, iz kuće Davidove; a djevica se zvala Marija.
28 I anđeo uđe k njoj i reče: "Zdravo, blagodatna, Gospod je s tobom: blagoslovena si među ženama."
29 I kad ga je ugledala, uznemirila se zbog njegove riječi, i pomislila je kakav bi to pozdrav trebao biti.
30 I anđeo joj reče: Ne boj se, Marijo, jer si našla milost kod Boga.
31 I gle, začet ćeš u utrobi svojoj, i rodićeš sina, i nadjenut ćeš mu ime ISUS.
32 On će biti velik i nazvat će se Sinom Svevišnjega; i Gospod Bog će mu dati prijestolje Davida oca njegova.
33 I kraljevat će nad kućom Jakovljevom zauvijek; i njegovom kraljevstvu neće biti kraja.
34 Tada Marija reče anđelu: Kako će to biti kad ne poznajem čovjeka?
35 I anđeo odgovori i reče joj: "Duh Sveti doći će na te, i sila Svevišnjega osjenit će te; zato će se i ono sveto što će se od tebe roditi zvati Sin Božji.
36 I gle, tvoja rođaka Elizabeta, i ona je začela sina u starosti; a ovo je šesti mjesec kod nje, koja se zvala nerotkinja.
37 Jer kod Boga ništa neće biti nemoguće.
38 A Marija reče: Evo službenice Gospodnje; neka mi bude po riječi tvojoj. I anđeo je otišao od nje.
39 U one dane Marija ustade i brzo otiđe u gorje, u grad Judin;
40 I uđoše u Zaharijinu kuću i pozdraviše Elizabetu.
41 I dogodilo se da, kada je Elizabeta čula Marijin pozdrav, dijete je skočilo u njenoj utrobi; i Elizabeta je bila ispunjena Duhom Svetim:
42 I ona progovori jakim glasom i reče: Blagoslovena si ti među ženama, i blagosloven je plod utrobe tvoje.
43 A otkud mi ovo da mi dođe majka moga Gospoda?
44 Jer, gle, čim je glas tvoga pozdrava začuo u mojim ušima, dijete je skočilo u mojoj utrobi od radosti.
45 I blagoslovena je ona koja je povjerovala: jer će se izvršiti ono što joj je rečeno od Gospoda.
46 A Marija reče: Veliča duša moja Gospoda,
47 I moj se duh obradovao u Bogu, mom Spasitelju.
48 Jer je pazio na nisko stanje sluškinje svoje, jer, evo, od sada će me svi naraštaji zvati blaženom.
49 Jer moćni mi učini velike stvari; i sveto je ime njegovo.
50 I milost je njegova na one koji ga se boje od koljena do koljena.
51 On je pokazao snagu svojom rukom; on je raspršio ohole u mašti njihovih srca.
52 On je zbacio moćne sa njihovih mjesta, i uzvisio ih niskog stupnja.
53 On je gladne napunio dobrima; a bogate je poslao prazne.
54 U sjećanje na milosrđe svoje je slugu svoga Izraela;
55 Kao što je govorio našim ocima, Abrahamu, i njegovom potomstvu zauvek.
56 I Marija je ostala kod nje oko tri mjeseca i vratila se svojoj kući.
57 Sada je došlo puno vrijeme Elizabeth da ona bude izbavljena; i ona je rodila sina.
58 I njene komšije i njeni rođaci čuli su kako je Gospod pokazao veliku milost na nju; i oni su se radovali s njom.

59 I dogodi se, da su osmoga dana došli da obrežu dijete; i nazvali su ga Zaharija, po imenu njegovog oca.
60 A njegova majka odgovori i reče: Nije tako; ali on će se zvati Jovan.
61 I rekoše joj: "Nema nikoga od tvog roda koji se zove ovim imenom."
62 I dali su znakove njegovom ocu, kako bi htio da ga pozovu.
63 I on je zatražio sto za pisanje, i napisao, govoreći: Njegovo ime je Jovan. I svi su se čudili.
64 I usta su mu se odmah otvorila, i jezik mu se razriješio, i on je govorio, i hvalio Boga.
65 I strah je obuzeo sve koji su živjeli oko njih, i sve ove riječi pročule su se po cijeloj brdskoj zemlji Judeji.
66 I svi koji su ih čuli polagali su ih u svoja srca govoreći: Kakvo će ovo dijete biti! I ruka Gospodnja bila je s njim.
67 I njegov otac Zaharija bio je ispunjen Duhom Svetim, i prorekao je govoreći:
68 Blagoslovljen Gospod Bog Izraelov; jer je posjetio i otkupio svoj narod,
69 I podigao nam je rog spasa u kući Davida, sluge svoga;
70 Dok je govorio ustima svojih svetih proroka, koji su bili od početka svijeta:
71 Da budemo spašeni od naših neprijatelja, i od ruku svih koji nas mrze;
72 Da izvrši milost obećanu našim ocima, i da se seti njegovog svetog saveza;
73 Zakletva kojom se zakleo našem ocu Abrahamu,
74 Da bi nam dao da, izbavljeni iz ruku naših neprijatelja, možemo mu služiti bez straha,
75 U svetosti i pravednosti pred njim, u sve dane našeg života.
76 I ti ćeš se, dijete, zvati prorokom Svevišnjega: jer ćeš ići pred licem Gospodnjim da mu pripremiš putove;
77 Da svom narodu da znanje o spasenju oproštenjem njihovih grijeha,
78 Kroz nježnu milost našeg Boga; čime nas je zora s visine posjetila,
79 Da damo svjetlo onima koji sjede u tami i sjeni smrti, da upute naše noge na put mira.
80 I dijete je raslo i jačalo duhom, i bilo je u pustinji do dana kada se prikazao Izraelu.

POGLAVLJE 2

1 I dogodilo se tih dana, da je izišao dekret od Cezara Augusta, da se cijeli svijet oporezuje.
2 (A ovo oporezivanje je prvi put napravljeno kada je Kirenije bio guverner Sirije.)
3 I svi su otišli na porez, svaki u svoj grad.
4 I Josip je također otišao iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju, u Davidov grad, koji se zove Betlehem; (jer je bio iz Davidove kuće i loze :)
5 Da se oporezuje sa Marijom, njegovom zaručenom ženom, jer je dobar s djecom.
6 I tako je bilo, dok su oni bili tamo, navršili su se dani da ona bude rođena.
7 I ona rodi svog prvorođenog sina i povije ga u pelene i položi ga u jasle; jer za njih nije bilo mjesta u gostionici.
8 U istoj zemlji bijahu pastiri koji su boravili u polju, čuvajući noću svoje stado.
9 I gle, anđeo Gospodnji dođe na njih, i slava Gospodnja obasja ih oko njih; i oni se jako uplaše.
10 A anđeo im reče: Ne bojte se, jer, evo, donosim vam radosnu vijest velike radosti, koja će biti za sve ljude.
11 Jer vam se danas rodio u gradu Davidovu Spasitelj, koji je Hristos Gospod.
12 I ovo će vam biti znak; Naći ćete dijete umotano u povoje, kako leži u jaslama.
13 I odjednom je bilo s anđelom mnoštvo nebeske vojske koja je hvalila Boga i govorila:
14 Slava Bogu na visini, a na zemlji mir, dobra volja među ljudima.
15 I dogodi se, dok su anđeli odlazili od njih na nebo, pastiri su govorili jedan drugome: Hajdemo sada čak u Betlehem i vidjeti ovo što se dogodilo, što je Gospodin objavio nas.
16 I brzo dođoše i nađoše Mariju, Josipa i dijete kako leži u jaslama.
17 I kad su to vidjeli, objavili su izreku koja im je bila rečena o ovom djetetu.
18 I svi koji su to čuli čudili su se onome što su im rekli pastiri.
19 Ali Marija je čuvala sve ove stvari i razmišljala o njima u svom srcu.
20 I pastiri se vratiše, slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli, kako im je rečeno.
21 I kada se navršilo osam dana za obrezanje djeteta, nadjenu mu se ime ISUS, što je tako nazvano od anđela prije nego što je začet u utrobi.
22 I kad su se navršili dani njezina očišćenja po Mojsijevu zakonu, dovedoše ga u Jeruzalem da ga predstave Gospodu;
23 (Kao što je napisano u zakonu Gospodnjem, svaki muškarac koji otvori matericu neka se svet Gospodu nazove;)
24 I da prinese žrtvu prema onome što je rečeno u zakonu Gospodnjem, par grlica ili dva mlada goluba.
25 I gle, u Jerusalimu bijaše čovjek po imenu Simeon; i isti čovjek je bio pravedan i pobožan, čekajući utjehu Izraelovu; i Duh Sveti je bio na njemu.
26 I bilo mu je otkriveno od Duha Svetoga, da ne bi trebao vidjeti smrt, prije nego što je vidio Gospodnjeg Krista.
27 I on dođe po Duhu u hram; i kad roditelji dovedoše dijete Isusa, da mu učini po običaju zakona,
28 Zatim ga je uzeo u naručje, blagoslovio Boga i rekao:
29 Gospode, sada pustiš slugu svojega da ode u miru, po svojoj riječi:
30 Jer vidješe oči moje spasenje tvoje,
31 Koje si pripremio pred licem svih ljudi;
32 Svjetlo za prosvjetljenje neznabožaca, i slava naroda tvoga Izraela.
33 I Josip i njegova majka divili su se onome što su o njemu govorili.
34 Simeon ih blagoslovi i reče svojoj majci Mariji: "Evo, ovo dijete je postavljeno za pad i uskrsnuće mnogih u Izraelu; i za znak protiv kojeg će se govoriti;
35 (Da, mač će probiti i tvoju vlastitu dušu,) da se otkriju misli mnogih srca.
36 I bijaše jedna Ana, proročica, kći Fanuelova, iz plemena Aserova: bila je u velikoj dobi, i živjela je s mužem sedam godina od svog djevičanstva;

37 I bila je udovica od oko sedamdeset i četiri godine, koja nije izlazila iz hrama, nego je služila Bogu postom i molitvama noću i danju.
38 I ona je u tom trenutku došla zahvalila Gospodu i govorila o njemu svima koji su očekivali otkupljenje u Jerusalimu.
39 I kada su izvršili sve po zakonu Gospodnjem, vratili su se u Galileju, u svoj grad Nazaret.
40 I dijete je raslo i jačalo duhom, ispunjeno mudrošću, i milost Božja bila je na njemu.
41 Njegovi su roditelji išli u Jerusalim svake godine na praznik Pashe.
42 A kad mu je bilo dvanaest godina, popeše se u Jeruzalem po običaju praznika.
43 A kad su se navršili dani, kad su se vratili, dijete Isus je ostalo u Jeruzalemu; a Josif i njegova majka nisu znali za to.
44 Ali oni, pretpostavljajući da je on bio u društvu, otišli su jedan dan putovanja; i tražili su ga među svojim rođacima i poznanicima.
45 I kad ga ne nađoše, vratiše se natrag u Jerusalim tražeći ga.
46 I dogodilo se, da su ga nakon tri dana našli u hramu, kako sjedi usred doktora, obojica ih slušaju i postavljaju im pitanja.
47 I svi koji su ga čuli bili su zapanjeni njegovim razumijevanjem i odgovorima.
48 I kad ga ugledaše, zaprepastiše se, a majka mu reče: "Sine, zašto si tako postupio s nama?" gle, tvoj otac i ja smo te tugujući tražili.
49 I reče im: Kako ste me tražili? Zar ne znate da se ja moram baviti poslom Oca svoga?
50 I nisu razumjeli riječi koje im je rekao.
51 I on siđe s njima, i dođe u Nazaret, i pokori im se; ali njegova majka čuva sve ove riječi u svom srcu.
52 I Isus se povećao u mudrosti i rastu, i u naklonosti Boga i ljudi.

POGLAVLJE 3

1 U petnaestoj godini vladavine Tiberija Cezara, Poncije Pilat je bio namjesnik Judeje, i Herod tetrarh Galileje, i njegov brat Filip tetrarh Itureje i oblasti Trahonitide, i Lisanija tetrarh Abilene,
2. Ana i Kajafa, kao prvosvećenici, riječ Božja došla je Ivanu, sinu Zaharijinu u pustinji.
3 I dođe u svu zemlju oko Jordana, propovijedajući krštenje pokajanja za oproštenje grijeha;
4 Kao što je zapisano u knjizi riječi proroka Isaije, koji govori: Glas onoga koji viče u pustinji: Pripremite put Gospodnji, poravnite staze njegove.
5 Svaka će dolina biti ispunjena, i svaka planina i brdo snizit će se; i krivo će biti ispravljeno, a hrapavi putevi će biti glatki;
6 I svako će tijelo vidjeti spasenje Božje.
7 Tada reče mnoštvu koje je izašlo da se krsti od njega: O naraštaj zmije, tko vas je upozorio da bježite od gnjeva koji dolazi?
8 Donesite, dakle, plodove dostojne pokajanja, i ne počnite govoriti u sebi: Imamo oca Abrahama; jer vam kažem, da Bog može od ovog kamenja podići djecu Abrahamu.
9 A sada je i sjekira položena uz korijen drveća; dakle, svako drvo koje ne donosi dobar plod, sijeće se i baca u vatru.
10 A narod ga upita govoreći: Šta ćemo onda?
11 On odgovori i reče im: Tko ima dvije haljine, neka dade onome koji nema; i ko jede, neka čini isto.
12 Tada dođoše i carinici da se krste i rekoše mu: Učitelju, šta da radimo?
13 I reče im: Ne tražite više od onoga što vam je određeno.
14 I vojnici su isto tako tražili od njega govoreći: A šta da radimo? A on im reče: "Nikome ne činite nasilje, niti nekoga lažno optužujte; i budite zadovoljni svojim platama.
15 I dok su ljudi očekivali, i svi ljudi razmišljali u svojim srcima o Ivanu, je li on Krist ili nije;
16 Ivan odgovori govoreći svima njima: Ja vas, zaista, krstim vodom; ali dolazi moćniji od mene, kome nisam dostojan odriješiti remen cipela: on će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.
17 čija je lepeza u njegovoj ruci, i on će temeljito očistiti svoj pod, i sabrat će pšenicu u svoju žitnicu; a pljevu će spaliti ognjem neugasivom.
18 I mnoge druge stvari u svom poticaju propovijedao je ljudima.
19 Ali Irod tetrarh, koga je ukorio za Irodijadu, ženu svog brata Filipa, i za sva zla koja je Irod učinio,
20 Dodao je još ovo iznad svega, da je zatvorio Ivana u zatvor.
21 A kad se sav narod krstio, dogodi se da se i Isus krsti i moleći se, otvori se nebo,
22 I Duh Sveti se spustio u tjelesnom obliku poput goluba na njega, i glas je došao s neba, koji je rekao: Ti si Sin moj ljubljeni; u tebi sam zadovoljan.
23 I sam Isus je počeo da ima oko trideset godina, budući da je (kako se pretpostavljalo) sin Josipov, koji je bio sin Helijev,
24 Koji je bio sin Matatov, koji je bio sin Levijev, koji je bio sin Melhijev, koji je bio sin Janne, koji je bio sin Josipov,
25 Koji je bio sin Matathias, koji je bio sin Amosa, koji je bio sin Nauma, koji je bio sin Eslija, koji je bio sin Naggea,
26 Koji je bio sin Mata, koji je bio sin Matatije, koji je bio sin Semeja, koji je bio sin Josipov, koji je bio sin Judin,
27 Koji je bio sin Joanne, koja je bila sin Rhesa, koji je bio sin Zorobabel, koji je bio sin Salathiela, koji je bio sin Neri,
28 Koji je bio sin Melkijev, koji je bio sin Adija, koji je bio sin Kozama, koji je bio sin Elmodamov, koji je bio Erov sin,
29 Koji je bio sin Jose, koji je bio sin Eliezerov, koji je bio sin Jorimov, koji je bio sin Matatov, koji je bio sin Levijev,
30 Koji je bio sin Simeonov, koji je bio sin Judin, koji je bio sin Josipov, koji je bio sin Jonanov, koji je bio sin Elijakimov,
31 Koji je bio sin Melea, koji je bio sin Menan, koji je bio sin Mattate, koji je bio sin Natanov, koji je bio sin Davidov,
32 Koji je bio sin Jesejev, koji je bio sin Obeda, koji je bio sin Booza, koji je bio sin Salmonov, koji je bio sin Naassonov,
33 Koji je bio sin Aminadaba, koji je bio sin Aramov, koji je bio sin Esromov, koji je bio sin Faresov, koji je bio Judin sin,

34 Koji je bio sin Jakovljev, koji je bio sin Izakov, koji je bio sin Abrahamov, koji je bio Tarin sin, koji je bio Nahorov sin,
35 Koji je bio sin Saruha, koji je bio sin Ragaua, koji je bio sin Faleka, koji je bio sin Hebera, koji je bio Salin sin,
36 Koji je bio sin Kajnanov, koji je bio sin Arfaksadov, koji je bio sin Semov, koji je bio sin Noe, koji je bio sin Lamekov,
37 Koji je bio sin Matusale, koji je bio sin Enohov, koji je bio sin Jaredov, koji je bio sin Maleleela, koji je bio Kajnanov sin,
38 Koji je bio sin Enosa, koji je bio sin Setov, koji je bio sin Adama, koji je bio sin Božji.

POGLAVLJE 4

1 I Isus pun Duha Svetoga vratio se s Jordana, i odveden od Duha u pustinju,
2 Biti četrdeset dana iskušavan od đavola. I tih dana nije ništa jeo, a kada su završili, on je ogladneo.
3 A đavo mu reče: "Ako si Sin Božji, zapovjedi ovom kamenu da postane kruh."
4 A Isus mu odgovori govoreći: Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi Božjoj.
5 I đavo, odvodeći ga na visoku goru, pokazao mu je sva kraljevstva svijeta u trenutku.
6 A đavo mu reče: "Svu ovu moć dat ću ti, i njihovu slavu, jer mi je to predano; i kome hoću daću.
7 Ako mi se, dakle, klanjaš, sve će biti tvoje.
8 A Isus odgovori i reče mu: Odmakni se od mene, Sotono, jer je pisano: Klanjaj se Gospodu Bogu svome, i njemu jedinome služi.
9 I dovede ga u Jeruzalem, postavi ga na vrh hrama i reče mu: Ako si Sin Božji, baci se odavde!
10 Jer je napisano: On će svojim anđelima zapovjediti nad tobom da te čuvaju:
11 I u rukama će te nositi, da ne bi udario nogom svojom o kamen.
12 A Isus odgovarajući reče mu: Rečeno je: Ne kušaj Gospoda Boga svojega.
13 I kada je đavo okončao sva iskušenja, otišao je od njega na neko vrijeme.
14 I vrati se Isus u sili Duha u Galileju; i pronese se slava o njemu po cijeloj okolini.
15 I poučavaše u njihovim sinagogama, slavljen od svih.
16 I dođe u Nazaret, gdje je bio odgajan, i, po svom običaju, uđe u sinagogu subotom i ustane da čita.
17 I tamo mu je dostavljena knjiga proroka Isaije. I kada je otvorio knjigu, našao je mesto gde je pisalo,
18 Duh Gospodnji je na meni, jer me pomazao da propovijedam evanđelje siromasima; poslao me je da iscjeljujem slomljena srca, da propovijedam izbavljenje zarobljenicima, i vraćanje vida slijepima, da pustim na slobodu one koji su u modricama,
19 Da propovijedaju prihvatljivu godinu Gospodnju.
20 I zatvori knjigu, dade je ponovo ministru i sjede. I oči svih koji su bili u sinagogi bijahu uprte u njega.
21 I on im poče govoriti: Danas se ispunilo ovo pismo u vašim ušima.
22 I svi su mu svjedočili, i čudili se milostivim riječima koje su izlazile iz njegovih usta. A oni rekoše: nije li ovo Josifov sin?
23 A on im reče: " Sigurno ćete mi reći ovu poslovicu: Ljekaru, izliječi sam sebe; sve što smo čuli da se radi u Kafarnaumu, učini i ovdje u svojoj zemlji."
24 I reče: Zaista vam kažem, nijedan prorok nije prihvaćen u svojoj zemlji.
25 Ali zaista vam kažem, mnoge udovice bile su u Izraelu u dane Ilijine, kada je nebo bilo zatvoreno tri godine i šest mjeseci, kada je velika glad bila po svoj zemlji;
26 Ali nikome od njih Ilija nije poslan, osim u Sareptu, sidonski grad, ženi koja je bila udovica.
27 I mnogo gubavaca bilo je u Izraelu u vrijeme proroka Elizeja; i nijedan od njih nije očišćen, osim Namana Sirijca.
28 I svi koji su u sinagogi čuli ovo, ispuniše se gnjevom,
29 I ustadoše, izbaciše ga iz grada i odvedoše ga na vrh brda na kojem je sagrađen njihov grad, da bi ga bacili naglavačke.
30 Ali on je prošavši kroz njih otišao svojim putem,
31 I siđoše u Kafarnaum, grad galilejski, i poučavaše ih subotom.
32 I bili su zapanjeni njegovom naukom, jer je njegova riječ imala moć.
33 A u sinagogi bijaše jedan čovjek, koji imade duh nečistog đavola, i povika iz sveg glasa:
34 Govoreći: Pustite nas; šta mi imamo s tobom, ti Isuse iz Nazareta? jesi li došao da nas uništiš? Znam te ko si; sveca Božijeg.
35 A Isus ga ukori govoreći: Ćuti i izađi iz njega. I kada ga je đavo bacio u sredinu, izašao je iz njega i nije ga povrijedio.
36 I svi se začudiše, i govorahu među sobom govoreći: Kakva je ovo riječ! jer s vlašću i snagom zapovijeda nečistim duhovima, i oni izlaze.
37 I slava o njemu pronese se po svim mjestima unaokolo.
38 I iziđe iz sinagoge i uđe u Simonovu kuću. A majku Simonove žene uhvatila je velika groznica; i molili su ga za nju.
39 I on je stao nad nju i prekorio groznicu; i ostavi je; i odmah ustade i služi im.
40 A kad je sunce zašlo, svi oni koji su imali bolesnike od raznih bolesti doveli su ih k njemu; i stavi ruke na svakoga od njih i izliječi ih.
41 I đavoli su izlazili iz mnogih, vičući i govoreći: Ti si Krist, Sin Božji. I prekorevajući ih, dozvolio im je da ne govore, jer su znali da je on Krist.
42 A kad je bio dan, on je otišao i otišao u pusto mjesto; i narod ga je tražio, i došao k njemu, i zadržao ga, da ne ode od njih.
43 I reče im: Moram propovijedati kraljevstvo Božje i drugim gradovima, jer sam zato poslan.
44 I propovijedao je u sinagogama galilejskim.

POGLAVLJE 5

1 I dogodilo se da, dok ga je narod pritiskao da čuje Božju riječ, stajao je kraj Genezaretskog jezera,
2 I vidio dva broda kako stoje kraj jezera; ali ribari su izašli iz njih i prali su svoje mreže.
3 I uđe u jedan od brodova, koji je bio Šimunov, i moli ga da se malo odmakne od kopna. I sjeo je i poučavao ljude s broda.
4 A kad je prestao govoriti, rekao je Simonu: " Izađi u dubinu i spusti svoje mreže na zamah."

5 A Simon mu odgovori i reče: Učitelju, cijelu noć smo se mučili i ništa nismo uhvatili; ipak ću na tvoju riječ spustiti mrežu.
6 I kada su to učinili, uhvatili su veliko mnoštvo riba i njihova se mreža pokidala.
7 I dali su znak svojim partnerima, koji su bili u drugom brodu, da dođu i pomognu im. I dođoše, i napuniše oba broda, tako da počeše tonuti.
8 Kad je Simon Petar to vidio, pao je pred Isusova koljena govoreći: Odlazi od mene! jer sam grešan čovek, Gospode.
9 Jer je bio zapanjen, i svi koji su bili s njim, zbog gaza riba koje su uhvatili:
10 I tako su bili i Jakov i Jovan, sinovi Zebedejevi, koji su bili saučesnici sa Simonom. A Isus reče Šimunu: Ne boj se; od sada ćeš hvatati ljude.
11 I kada su doveli svoje brodove na kopno, napustili su sve i pošli za njim.
12 I dogodi se, kad je bio u jednom gradu, gle čovjeka pun gube; koji je ugledao Isusa pao ničice i molio ga govoreći: Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti.
13 I on pruži ruku i dotakne ga se govoreći: Hoću, budi čist. I odmah ga je guba napustila.
14 I zapovjedi mu da nikome ne kaže; nego idi i pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje, kako je Mojsije zapovjedio, za svjedočanstvo njima.
15 Ali utoliko je više rasla slava o njemu; i veliko mnoštvo se sastajalo da sluša i da ih izliječi od svojih slabosti.
16 I on se povuče u pustinju i pomoli se.
17 I dogodi se jednoga dana, dok je poučavao, da su sjedili fariseji i doktori zakona, koji su došli iz svakog grada Galileje, Judeje i Jerusalima; i sila Gospodnja bio prisutan da ih izliječi.
18 I gle, ljudi su u krevetu donijeli čovjeka koji je bio uzet paralizu; i tražili su način da ga uvedu i polože pred njega.
19 I kada zbog mnoštva nisu mogli pronaći na koji način bi ga mogli uvesti, pođoše na krov kuće i spustiše ga kroz pločice s njegovim ležajem u sredinu pred Isusa.
20 I kad vidje njihovu vjeru, reče mu: Čovječe, oprošteni su ti grijesi tvoji.
21 I književnici i fariseji počeše razmišljati govoreći: Ko je ovaj što huli? Ko može oprostiti grijehe osim samoga Boga?
22 Ali kad je Isus opazio njihove misli, odgovarajući im reče: Šta mislite u svojim srcima?
23 Da li je lakše reći: Oprošteni su ti grijesi; ili reći: Ustani i hodaj?
24 Ali da znate da Sin Čovječji ima vlast na zemlji opraštati grijehe, (reče on uzetome), kažem ti: Ustani, uzmi odar svoj, i idi u svoju kuću.
25 I odmah je ustao pred njima, uzeo ono na čemu je ležao, i otišao svojoj kući, slaveći Boga.
26 I svi su se zadivili, i slavili su Boga, i ispunili se strahom govoreći: Danas smo vidjeli čudne stvari.
27 I nakon toga iziđe i ugleda carinika po imenu Levi, gdje sjedi na carini; i reče mu: " Pođi za mnom."
28 I ostavi sve, ustane i pođe za njim.
29 I Levi mu je napravio veliku gozbu u svojoj vlastitoj kući; i bilo je mnogo carinika i drugih koji su sjedili s njima.
30 Ali njihovi književnici i fariseji mrmljahu protiv njegovih učenika govoreći: Zašto jedete i pijete s carinicima i grešnicima?
31 A Isus odgovarajući reče im: Zdravi ne trebaju liječnika; ali oni koji su bolesni.
32 Nisam došao da pozovem pravednike, nego grešnike na pokajanje.
33 I rekoše mu: Zašto učenici Ivanovi često poste i mole se, a isto tako i učenici farizejski; ali ti jedeš i piješ?
34 I reče im: " Možete li natjerati djecu svadbene da poste, dok je mladoženja s njima?"
35 Ali doći će dani kada će im se oduzeti mladoženja, i tada će postiti u te dane.
36 I on im reče i prispodobu; Nitko ne stavlja komad nove haljine na staru; ako je drugačije, onda i novo čini rentu, a komad koji je izvađen iz novog ne slaže se sa starim.
37 I nitko ne ulijeva novo vino u stare boce; inače će novo vino popucati boce i proliti se, a boce će propasti.
38 Ali mlado vino treba staviti u nove boce; i oba su sačuvana.
39 Nitko tko je pio staro vino odmah ne poželi novo, jer kaže: Staro je bolje.

POGLAVLJE 6

1 I dogodi se druge subote nakon prve, da on prođe kroz žitna polja; a njegovi učenici čupali su klasove i jeli su trljajući ih u rukama.
2 A neki od farizeja rekoše im: Zašto činite ono što nije dopušteno činiti subotom?
3 A Isus im odgovarajući reče: " Zar niste čitali ovoliko što je David učinio kad je i sam bio gladan, i oni koji su bili s njim;
4 Kako je ušao u dom Božji, i uzeo i jeo hljebove, i dao i onima koji su bili s njim; koje nije dozvoljeno jesti osim samo za svećenike?
5 I reče im: Sin Čovječji je gospodar i subote.
6 I dogodi se i druge subote, da on uđe u sinagogu i poučava; i bijaše čovjek kome je desna ruka bila osušena.
7 I književnici i farizeji su ga gledali, hoće li ozdraviti u subotu; da bi mogli naći optužbu protiv njega.
8 Ali on je znao njihove misli i rekao je čovjeku koji je imao suhu ruku: Ustani i stani u sredinu. I on je ustao i izašao.
9 Tada im Isus reče: Pitat ću vas jedno; Da li je dozvoljeno subotom činiti dobro ili činiti zlo? spasiti život ili ga uništiti?
10 I pogledavši ih sve oko sebe, reče čovjeku: Pruži ruku svoju. I on je to učinio: i njegova ruka je bila cijela kao i druga.
11 I bili su ispunjeni ludilom; i razgovarali jedni s drugima šta bi mogli učiniti Isusu.
12 I dogodi se tih dana da iziđe na goru da se pomoli i provede cijelu noć u molitvi Bogu.
13 A kad je svanuo dan, dozvao je svoje učenike, a od njih je izabrao dvanaestoricu, koje je također nazvao apostolima;
14 Šimun (kojega je također nazvao Petar) i Andrija njegov brat, Jakov i Ivan, Filip i Vartolomej,
15 Matej i Toma, Jakov Alfejev sin i Simon zvani Zelot,
16 I Juda, Jakovljev brat, i Juda Iskariotski, koji je također bio izdajnik.
17 I on siđe s njima i stane u ravnicu, i društvo njegovih učenika, i veliko mnoštvo naroda iz cijele Judeje i Jeruzalema, i s morske obale Tira i Sidona, koji su došli da ga slušaju, i da budu izliječeni od svojih bolesti;

18 I oni koji su bili uznemireni nečistim duhovima, i ozdravili su.
19 I cijelo mnoštvo tražilo je da ga dotakne, jer je iz njega izašla snaga i sve ih je izliječila.
20 I podiže oči na svoje učenike i reče: Blagoslovljeni bili siromasi, jer je vaše kraljevstvo Božje.
21 Blago vama koji ste sada gladni, jer ćete se nasititi. Blago vama koji sada plačete, jer ćete se smijati.
22 Blago vama kad vas ljudi omrznu, i kad vas odvoje od svog društva, i pogrde vas, i odbaci vaše ime kao zlo, radi Sina Čovječjega.
23 Radujte se u taj dan i skačite od radosti, jer, gle, vaša je nagrada velika na nebesima, jer su tako činili njihovi oci prorocima.
24 Ali teško vama koji ste bogati! jer ste primili svoju utjehu.
25 Teško vama koji ste siti! jer ćete gladovati. Teško vama taj smijeh! jer ćete tugovati i plakati.
26 Teško vama, kada svi ljudi budu govorili dobro o vama! jer su tako činili njihovi očevi lažnim prorocima.
27 Ali ja kažem vama koji slušate: Ljubite neprijatelje svoje, činite dobro onima koji vas mrze,
28 Blagosiljajte one koji vas proklinju i molite se za one koji vas usprkosno koriste.
29 I onome tko te udari po jednom obrazu ponudi i drugi; a onome koji ti oduzme ogrtač zabrani da ne uzme i tvoj kaput.
30 Daj svakome koji od tebe traži; i od onoga koji uzima tvoje imanje ne traži više.
31 I kao što želite da ljudi čine vama, činite i vi njima.
32 Jer ako volite one koji vas ljube, kakva vam je hvala? jer i grešnici vole one koji ih vole.
33 I ako činite dobro onima koji dobro čine vama, kakva vam je hvala? jer i grešnici čine isto.
34 I ako pozajmljujete onima od kojih se nadate da ćete dobiti, kakvu zahvalnost imate? jer i grešnici daju u zajam grešnicima, da opet dobiju isto toliko.
35 Ali volite svoje neprijatelje, činite dobro i pozajmljujte, ne nadajući se više ničemu; i vaša će nagrada biti velika, a vi ćete biti djeca Svevišnjega, jer je blag prema nezahvalnima i prema zlima.
36 Budite dakle milostivi, kao što je i Otac vaš milostiv.
37 Ne sudite, i nećete biti osuđeni, ne osuđujte, i nećete biti osuđeni: oprostite, i bit će vam oprošteno:
38 Dajte, i dat će vam se; dobru mjeru, stisnutu i protresnutu i pretrnutu, ljudi će vam dati u njedra. Jer istom mjerom kojom mjerite, tako će vam se opet mjeriti.
39 I reče im prispodobu: Može li slijepac slijepca voditi? neće li oboje pasti u jarak?
40 Učenik nije iznad svog učitelja, nego će svaki koji je savršen biti kao njegov učitelj.
41 I zašto gledaš trun u oku brata svoga, a ne vidiš gredu što je u svom oku?
42 Ili kako možeš reći svom bratu: Brate, daj da izvadim trun u tvom oku, kad ti sam ne vidiš gredu koja je u tvom vlastitom oku? Licemjere, izbaci prvo brvno iz oka svoga, a onda ćeš jasno vidjeti da izvučeš trun iz oka brata tvoga.
43 Jer dobro drvo ne rađa pokvarenog roda; ni pokvareno drvo ne donosi dobre plodove.
44 Jer svako drvo se poznaje po svom plodu. Jer od trnja ljudi ne beru smokve, niti od trnine beru grožđe.
45 Dobar čovjek iz dobrog blaga svoga srca iznosi ono što je dobro; a zao čovjek iz zle riznice svoga srca izvlači ono što je zlo, jer o obilju srca govore njegova usta.
46 I zašto me zovete, Gospode, Gospode, a ne činite stvari koje ja govorim?
47 Ko god dođe k meni i čuje moje riječi i vrši ih, pokazat ću ti kome je sličan:
48 On je kao čovjek koji je sagradio kuću, iskopao duboko i postavio temelj na stijeni; a kada je nastala poplava, potok je žestoko udario na tu kuću, i nije mogao da je potrese, jer je bila utemeljena na stijeni .
49 Ali onaj koji čuje, a ne čini, sličan je čovjeku koji je bez temelja sagradio kuću na zemlji; o koju je potok žestoko tukao i odmah je pao; i propast te kuće bila je velika.

GLAVA 7

1 A kada je završio sve svoje reči pred narodom, uđe u Kafarnaum.
2 A sluga jednog centuriona, koji mu je bio drag, bio je bolestan i spreman je umrijeti.
3 A kad je čuo za Isusa, posla k njemu židovske starješine, moleći ga da dođe i izliječi njegovog slugu.
4 I kad dođoše k Isusu, odmah ga zamoliše govoreći: da je dostojan za koga ovo treba učiniti.
5 Jer on voli naš narod, i sagradio nam je sinagogu.
6 Tada je Isus otišao s njima. A kad već nije bio daleko od kuće, satnik posla k njemu prijatelje govoreći mu: Gospode, ne muči se, jer nisam dostojan da uđeš pod moj krov.
7 Zato ni ja nisam smatrao da sam dostojan doći k tebi, nego reci jednom riječju i ozdraviće moj sluga.
8 Jer i ja sam čovjek pod vlašću, koji imam pod sobom vojnike, i kažem jednom: idi, i on ide; a drugome: Dođi i on dolazi; i mom sluzi: Učini ovo, i on će to učiniti.
9 Kad je Isus čuo ove stvari, začudio mu se, okrenuo ga i rekao narodu koji ga je slijedio: Kažem vam, nisam našao tako veliku vjeru, ne, ne u Izraelu.
10 A oni koji su bili poslani, vrativši se u kuću, nađoše slugu cijeloga koji je bio bolestan.
11 I dogodi se dan poslije da je otišao u grad koji se zove Nain; i mnogi od njegovih učenika su otišli s njim, i mnogo ljudi.
12 A kad se približi gradskim vratima, gle, iznesu mrtvaca, sina jedinca njegove majke, a ona bijaše udovica; i s njom bijaše mnogo ljudi iz grada.
13 I kad je Gospod ugleda, sažali se na nju i reče joj: Ne plači.
14 I priđe i dotakne odar, a oni koji ga nose stadoše. A on reče: Mladiću, kažem ti, ustani.
15 A onaj koji je bio mrtav sede i poče govoriti. I predao ga je njegovoj majci.
16 I nasta strah na sve, i oni proslaviše Boga govoreći: da je veliki prorok ustao među nama; i, da je Bog posjetio svoj narod.
17 I ova glasina o njemu proširila se po cijeloj Judeji i po cijeloj okolini.
18 I Jovanovi učenici mu kazaše sve ove stvari.
19 I Ivan dozvavši dvojicu svojih učenika posla ih k Isusu govoreći: Jesi li ti onaj koji treba doći? ili tražimo drugog?
20 Kad su ljudi došli k njemu, rekli su: "Jovan Krstitelj nas je poslao k tebi govoreći: Jesi li ti taj koji treba doći?" ili tražimo drugog?

21 I u taj isti čas izliječi mnoge od njihovih slabosti i pošasti, i od zlih duhova; i mnogima koji su bili slijepi dao je vid.
22 Tada im Isus odgovori: Idite i recite Ivanu što ste vidjeli i čuli; kako slijepi progledaju, hromi hodaju, gubavci se čiste, gluvi čuju, mrtvi ustaju, siromašnima se propovijeda jevanđelje.
23 I blagosloven je onaj ko se ne sablazni u meni.
24 A kad su glasnici Jovanovi otišli, on je počeo govoriti narodu o Jovanu: Šta ste izašli u pustinju da vidite? Trska potresena od vjetra?
25 Ali šta ste izašli da vidite? Čovek obučen u meku odeću? Gle, oni koji su raskošno obučeni i žive delikatno, nalaze se u kraljevskim dvorovima.
26 Ali šta ste izašli da vidite? Prorok? Da, kažem vam, i mnogo više od proroka.
27 Ovo je onaj za koga je napisano: Evo, ja šaljem glasnika svoga pred licem tvojim, koji će pripremiti tvoj put pred tobom.
28 Jer, kažem vam, među rođenima od žena nema većeg proroka od Ivana Krstitelja; ali onaj koji je najmanji u kraljevstvu Božjem veći je od njega.
29 I sav narod koji ga je slušao i carinici opravdaše Boga, krštenjem Jovanovim.
30 Ali fariseji i zakonici odbacili su Božji savjet protiv sebe, jer nisu bili kršteni od njega.
31 I reče Gospod: S čim da uporedim ljude ovog naraštaja? a kakvi su?
32 Oni su kao djeca koja sjede na pijaci i dozivaju jedno drugo i govore: Mi smo vam svirali, a vi niste igrali; mi smo vas oplakivali, a vi niste plakali.
33 Jer je došao Ivan Krstitelj niti je jeo kruh niti pio vino; a vi kažete: On ima đavola.
34 Sin Čovječji dođe jede i pije; a vi govorite: Gle, proždrljiv čovjek i vinopija, prijatelj carinika i grešnika!
35 Ali mudrost je opravdana za svu svoju djecu.
36 I jedan od fariseja zaželi ga da jede s njim. I uđe u farisejevu kuću i sjede da jede.
37 I gle, žena u gradu, koja je bila grešnica, kad je saznala da Isus sjedi za trpezom u farisejevoj kući, donijela je alabasternu kutiju pomada,
38 I stade do njegovih nogu iza njega plačući, i stade mu prati noge suzama, i obrisa ih dlakama s glave svoje, i poljubi mu noge, i pomaza ih pomašću.
39 A kad to vidje farisej koji ga je pozvao, progovori u sebi govoreći: Ovaj čovjek, da je prorok, znao bi ko je i kakva je ovo žena koja ga se dotiče, jer je grešnica.
40 A Isus odgovarajući reče mu: Simone, imam ti nešto reći. I on je rekao: Učitelju, reci dalje.
41 Bio je jedan vjerovnik koji je imao dva dužnika: jedan je bio dužan petsto penija, a drugi pedeset.
42 I kada nisu imali čime da plate, on im je iskreno oprostio obojici. Reci mi, dakle, ko će ga od njih najviše voljeti?
43 Simon odgovori i reče: Pretpostavljam da je to onaj kome je najviše oprostio. A on mu reče: Pravo si presudio.
44 I okrenu se ženi i reče Simonu: Vidiš li ovu ženu? Ušao sam u tvoju kuću, nisi mi dao vode za noge moje, a ona mi je suzama oprala noge i obrisala ih dlakama s glave svoje.
45 Nisi mi dao poljubac, ali ova žena od kad sam ušao nije prestala ljubiti moja stopala.
46 Glavu mi nisi pomazao uljem, ali ova žena pomaza noge moje mašću.
47 Zato ti kažem: Oprošteni su joj grijesi koji su mnogi; jer je mnogo volela; ali kome se malo oprašta, taj malo voli.
48 A on joj reče: Oprošteni su ti grijesi.
49 A oni koji su sjedili s njim za stolom počeše govoriti u sebi: Ko je ovaj koji i grijehe oprašta?
50 I reče ženi: " Vjera te tvoja spasila; idi u miru.

POGLAVLJE 8

1 I dogodi se potom da je išao po svim gradovima i selima, propovijedajući i objavljujući radosnu vijest o kraljevstvu Božjem; i dvanaestorica su bili s njim,
2 I neke žene, koje su bile izliječene od zlih duhova i bolesti, Marija zvana Magdalena, iz koje je izašlo sedam đavola,
3 I Joana, žena Huze Herodovog upravitelja, i Suzana, i mnogi drugi, koji su mu služili od svog imanja.
4 I kad se skupi mnogo naroda i dođe k njemu iz svakog grada, reče prispodobom:
5 Sijač je izašao da posije svoje sjeme; i bio je izgažen, i ptice nebeske ga proždiru.
6 I neki su pali na stijenu; a čim je iznikla, osušila se, jer mu je nedostajala vlaga.
7 A neki padoše među trnje; i trnje izniknu s njim i zadavi ga.
8 A drugi pade na dobro tlo, izniknu i urodiše stostruko. I kad je to rekao, povikao je: Ko ima uši da čuje, neka čuje.
9 I upitaše ga učenici njegovi govoreći: Šta bi mogla biti ova parabola?
10 I reče: Vama je dano da znate tajne kraljevstva Božjeg, a drugima u prispodobama; da videći možda ne vide, a čujući ne razumeju.
11 Sada je parabola ova: Sjeme je riječ Božja.
12 Oni uz put su oni koji slušaju; tada dolazi đavo i oduzima riječ iz njihovih srca, da ne povjeruju i ne budu spašeni.
13 Oni na stijeni su oni koji, kad čuju, s radošću primaju riječ; a ovi nemaju korijena, koji neko vrijeme vjeruju, a u vrijeme iskušenja otpadaju.
14 A ono što je palo među trnje su oni koji, kad čuju, izlaze i guše se brigama, bogatstvom i zadovoljstvima ovoga života, i ne donose ploda do savršenstva.
15 Ali da su na dobroj zemlji oni koji u poštenom i dobrom srcu, čuvši riječ, drže je i donose plod sa strpljenjem.
16 Nitko, kad zapali svijeću, ne pokrije je posudom ili stavi pod krevet; nego ga postavlja na svijećnjak da oni koji ulaze vide svjetlost.
17 Jer ništa nije tajno, što se neće očitovati; niti nešto skriveno, što se neće saznati i doći u inostranstvo.
18 Pazite dakle kako čujete: jer tko ima, njemu će se dati; a ko nema, od njega će se uzeti i ono što se čini da ima.
19 Tada su došle k njemu njegova majka i njegova braća, i nisu mogli doći na njega radi štampe.
20 I javili su mu neki koji su rekli: Tvoja majka i tvoja braća stoje vani, želeći da te vide.
21 A on odgovori i reče im: Moja majka i moja braća su oni koji slušaju riječ Božju i čine je.
22 Jednog dana uđe u lađu sa svojim učenicima i reče im: Hajdemo na drugu stranu jezera. I oni su krenuli.

23 Ali dok su plovili, on je zaspao: i na jezeru je zapuhala oluja; i bili su napunjeni vodom i bili su u opasnosti.
24 I dođoše k njemu i probudiše ga govoreći: Učitelju, gospodaru, ginuli smo. Zatim je ustao i zaprijetio vjetru i bijesu vode; i oni su prestali, i nastade zatišje.
25 I reče im: Gdje je vaša vjera? A oni se uplašeni čudiše se govoreći jedan drugome: Kakav je ovo čovjek! jer on zapovijeda čak i vjetrovima i vodi, i oni mu se pokoravaju.
26 I stigli su u zemlju Gadarensku, koja je nasuprot Galileji.
27 I kad je izašao na kopno, sreo ga je iz grada jedan čovjek, koji je dugo imao đavole, a nije nosio odjeću, niti je boravio ni u jednoj kući, nego u grobovima.
28 Kad je ugledao Isusa, povikao je, pao pred njim i jakim glasom rekao: Šta ja imam s tobom, Isuse, Sine Božiji Svevišnjega? Molim te, ne muči me.
29 (Jer je naredio da nečisti duh izađe iz čovjeka. Jer ga je često hvatao; i bio je vezan lancima i okovima; i on je raskinuo okove, i đavo ga je otjerao u pustinju.)
30 A Isus ga upita govoreći: Kako ti je ime? A on reče: Legija, jer su mnogi đavoli ušli u njega.
31 I molili su ga da im ne naredi da izađu u dubinu.
32 I tamo je krdo mnogo svinja paslo na gori; i molili su ga da im dopusti da uđu u njih. I trpio ih je.
33 Tada izađoše đavoli iz čovjeka i uđoše u svinje; i krdo je silovito potrčalo niz strmo mjesto u jezero i ugušilo se.
34 Kad su oni koji su ih hranili vidjeli šta je učinjeno, pobjegli su i otišli i ispričali to u gradu i na selu.
35 Zatim su izašli da vide šta je učinjeno; i dođoše k Isusu, i nađoše čovjeka iz kojeg su izašli đavoli kako sjedi do nogu Isusovih, obučen i pri zdravoj pameti; i uplašiše se.
36 I oni koji su to vidjeli rekoše im na koji način je izliječen opsjednut đavolima.
37 Tada ga je cijelo mnoštvo okoline Gadarenske molilo da ode od njih; jer su bili zahvaćeni velikim strahom; i on se popeo u lađu i vratio se nazad.
38 A čovjek iz kojeg su napustili đavoli ga je molio da bude s njim; ali ga Isus otpusti govoreći:
39 Vrati se svojoj kući i pokaži koliko ti je velike stvari Bog učinio. I on ode svojim putem i objavi po cijelom gradu kako mu je velike stvari učinio Isus.
40 I dogodilo se da, kada se Isus vratio, narod ga je rado primio, jer su ga svi čekali.
41 I gle, dođe čovjek po imenu Jair, i on bijaše upravitelj sinagoge; i pade pred noge Isusove i zamoli ga da uđe u njegovu kuću.
42 Jer je imao jednu kćer jedinku, staru oko dvanaest godina, a ona je ležala na samrti. Ali dok je išao ljudi su ga preplavili.
43 I žena koja je dvanaest godina imala krvoproliće, koja je sav svoj život potrošila na ljekare, niti se ni od jednog nije mogla izliječiti,
44 Došao je iza njega i dotaknuo rub njegove haljine: i odmah je prestala krvoproliće.
45 A Isus reče: Ko me je dotakao? Kad su se svi poricali, Petar i oni koji su bili s njim rekoše: Učitelju, mnoštvo te grči i pritišće, a ti kažeš: Ko me se dotakao?
46 I Isus je rekao: Neko me je dotakao, jer vidim da je vrlina izašla iz mene.
47 A kada je žena vidjela da nije skrivena, prišla je drhteći i pala pred njim, rekla mu je pred svim narodom zbog čega ga se dotakla i kako je odmah ozdravila.
48 I reče joj: " Kćeri, utješi se! Tvoja te vjera izliječila; idi u miru.
49 Dok je još govorio, dolazi jedan od upravitelja sinagoge i govori mu: Kći ti je umrla; nevolja ne Gospodar.
50 Ali kad je Isus to čuo, odgovorio mu je: Ne boj se, samo vjeruj, i ona će ozdraviti.
51 I kada je ušao u kuću, nije dozvolio nikome da uđe, osim Petra, Jakova i Ivana, i oca i majke djevojke.
52 I svi su plakali i naricali za njom, a on je rekao: Ne plači; ona nije mrtva, nego spava.
53 I oni su ga ismijavali, znajući da je mrtva.
54 I on ih je sve ugasio, uhvatio je za ruku i pozvao govoreći: Sluškinja, ustani.
55 I ponovo dođe njen duh, i ona odmah ustane; i on zapovjedi da joj daju meso.
56 I njeni roditelji su se začudili, ali im je zapovjedio da nikome ne govore šta se dogodilo.

POGLAVLJE 9

1 Zatim je sazvao svojih dvanaest učenika i dao im moć i vlast nad svim đavolima i da liječe bolesti.
2 I posla ih da propovijedaju kraljevstvo Božje i da liječe bolesne.
3 A on im reče: " Ništa ne nosite na put, ni motke, ni torbu, ni kruh, ni novac; niti imaju dva sloja po komadu.
4 I u koju god kuću uđete, tu ostanite i odatle idite.
5 A ko vas ne primi, kad izađete iz toga grada, otresite sam prah sa nogu svojih za svjedočanstvo protiv njih.
6 I otidoše i prođoše po gradovima, propovijedajući evanđelje i posvuda liječeći.
7 Irod tetrarh čuo je za sve što je učinio; i bio je zbunjen, jer se za neke govorilo da je Ivan ustao iz mrtvih;
8 A od nekih, da se Ilija pojavio; a od drugih, da je jedan od starih proroka ponovo uskrsnuo.
9 I reče Irod: Jovanu sam odrubio glavu; ali ko je ovaj o kome čujem takve stvari? I poželeo je da ga vidi.
10 A apostoli, kad su se vratili, ispričali su mu sve što su učinili. I uzeo ih je i otišao nasamo u pustinjsko mjesto koje je pripadalo gradu zvanom Vitsaida.
11 A narod je, kada je to saznao, pošao za njim; i on ih je primio, i govorio im o kraljevstvu Božjem, i izliječio one kojima je bilo potrebno iscjeljenje.
12 A kad je dan počeo odmicati, dođoše dvanaestorica i rekoše mu: Otpusti mnoštvo da odu u okolne gradove i sela, da prenoće i nabave hranu, jer mi smo ovdje u pustinjsko mesto.
13 Ali on im reče: Dajte im da jedu. A oni rekoše: Nemamo više osim pet kruhova i dvije ribe; osim što bismo trebali otići i kupiti meso za sve ove ljude.
14 Jer bilo ih je oko pet hiljada ljudi. I reče svojim učenicima: Neka sjednu do pedeset u društvu.
15 I oni su to učinili, i natjerali ih sve da sjednu.
16 Zatim je uzeo pet kruhova i dvije ribe, i pogledao u nebo, blagoslovio ih je, razlomio i dao učenicima da ih stave pred mnoštvo.
17 I jedoše, i svi se nasitiše, a od komadića koji im preostane uzeše dvanaest košara.
18 I dogodi se, dok se on sam molio, njegovi učenici bijahu s njim; i upita ih govoreći: Tko sam ja?

19 Oni odgovarajući rekoše: Ivan Krstitelj; ali neki kažu, Elias; a drugi kažu da je jedan od starih proroka ponovo uskrsnuo.
20 On im reče: " A za koga vi mislite da sam ja?" Petar odgovarajući reče: Hristos Božji.
21 I on ih strogo zapovjedi i zapovjedi im da nikome ne govore to;
22 Govoreći: Sin čovječji mora mnogo pretrpjeti, i biti odbačen od starješina i glavara svećeničkih i književnika, i biti ubijen, i uskrsnuti treći dan.
23 I reče im svima: " Ako neko hoće da ide za mnom, neka se odrekne samoga sebe i svaki dan uzme krst svoj i neka ide za mnom."
24 Jer ko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a ko izgubi život svoj radi mene, taj će ga spasiti.
25 Jer kakva je korist čovjeku ako sav svijet dobije, a sebe izgubi ili bude odbačen?
26 Jer ko se postidi mene i mojih riječi, njega će se postideti Sin čovječji kad dođe u svojoj slavi, u slavi Oca svoga i svetih anđela.
27 Ali zaista vam kažem, postoje neki koji ovdje stoje, koji neće okusiti smrt, dok ne vide kraljevstvo Božje.
28 I dogodi se otprilike osam dana nakon ovih riječi, uze Petra, Ivana i Jakova, i pope se na goru da se pomoli.
29 I dok se molio, način njegovog lica se promijenio, a njegova odjeća je bila bijela i blistava.
30 I gle, razgovarala su s njim dva čovjeka, a to su bili Mojsije i Ilija:
31 Koji se pojavio u slavi i govorio o svojoj smrti koju treba da izvrši u Jerusalimu.
32 Ali Petar i oni koji su bili s njim otežali su od sna, i kad su se probudili, vidjeli su slavu njegovu i dvojicu ljudi koji su stajali s njim.
33 I dogodi se, kad su otišli od njega, Petar reče Isusu: Učitelju, dobro nam je biti ovdje, i napravimo tri šatora; jedan za tebe, jedan za Mojsija i jedan za Iliju: ne znajući šta je rekao.
34 Dok je to govorio, naišao je oblak i zasjenio ih; i uplašili su se kad su ušli u oblak.
35 I dođe glas iz oblaka, govoreći: Ovo je Sin moj ljubljeni; slušajte ga.
36 I kada je glas prošao, Isus je pronađen sam. I držali su ga blizu, i nikome tih dana nisu rekli ništa od onoga što su vidjeli.
37 I dogodi se da ga sutradan, kad su sišli s brda, srelo mnogo ljudi.
38 I gle, jedan čovjek iz družine povika govoreći: Učitelju, molim te, pogledaj mog sina, jer je on moje jedino dijete.
39 I gle, duh ga uze, i on odjednom poviče; i razdire ga što se ponovo pjeni, a modrice ga jedva odmiču od njega.
40 I molio sam tvoje učenike da ga izbace; a nisu mogli.
41 A Isus odgovarajući reče: O rode nevjerni i pokvareni, dokle ću biti s vama i trpiti vas? Dovedi svog sina ovamo.
42 I dok je on još dolazio, đavo ga je bacio dole i iskopao. I Isus zaprijeti nečistom duhu, i izliječi dijete, i ponovo ga preda ocu njegovu.
43 I svi su bili zadivljeni moćnom silom Božjom. Ali dok su se svi čudili svemu što je Isus učinio, on reče svojim učenicima:
44 Neka ove riječi utonu u vaše uši, jer će Sin Čovječji biti predan u ruke ljudima.
45 Ali oni nisu razumjeli ovu riječ, i bila je skrivena od njih, da je nisu opazili; i bojali su se pitati ga za tu riječ.
46 Tada je došlo do rasuđivanja među njima, koji bi od njih trebao biti najveći.
47 A Isus, opazivši misao njihova srca, uze dijete i postavi ga kraj sebe,
48 I reče im: Tko god primi ovo dijete u moje ime, mene prima; i tko god primi mene, prima onoga koji me posla; jer tko je najmanji među vama svima, taj će biti veliki.
49 A Jovan odgovori i reče: Učitelju, vidjeli smo nekoga kako izgoni đavole u tvoje ime; a mi smo mu zabranili, jer ne ide s nama.
50 A Isus mu reče: Ne brani mu, jer ko nije protiv nas, za nas je.
51 I dogodi se, kada je došlo vrijeme da bude primljen, on je čvrsto okrenuo svoje lice da ide u Jerusalim,
52 I posla glasnike pred njegovim licem, i oni odoše i uđoše u selo Samarićansko, da mu se pripreme.
53 I nisu ga primili, jer mu je lice bilo kao da će otići u Jerusalim.
54 I kada su njegovi učenici Jakov i Jovan to vidjeli, rekli su: Gospodine, hoćeš li da naredimo da vatra siđe s neba i proždre ih, kao što je to učinio Ilija?
55 Ali on se okrenu, prekori ih i reče: Ne znate kakvog ste duha.
56 Jer Sin čovječji nije došao da uništi ljudske živote, nego da ih spasi. I otišli su u drugo selo.
57 I dogodi se da, dok su išli putem, neki mu je čovjek rekao: Gospode, slijedit ću te kud god pođeš.
58 A Isus mu reče: Lisice imaju rupe, a ptice nebeske gnijezda; ali Sin Čovječji nema gdje glavu prignuti.
59 A on reče drugome: Pođi za mnom. Ali on reče: Gospode, dopusti mi da prvo odem i sahranim oca.
60 Isus mu reče: Neka mrtvi sahranjuju svoje mrtve, a ti idi i propovijedaj kraljevstvo Božje.
61 I drugi je također rekao: Gospode, slijedit ću te; ali da se prvo oprostim od njih koji su kod kuće u mojoj kući.
62 A Isus mu reče: " Nitko, koji je stavio ruku na plug, i gledajući unazad, nije prikladan za kraljevstvo Božje.

POGLAVLJE 10

1 Nakon ovih stvari, Gospod je odredio još sedamdesetoricu i poslao ih po dva i po dva pred svojim licem u svaki grad i mjesto gdje je sam htio doći.
2 Zato im reče: Žetva je zaista velika, ali je radnika malo; molite dakle Gospodara žetve da pošalje radnike u svoju žetvu.
3 Idite svojim putem: evo, šaljem vas kao jaganjce među vukove.
4 Ne nosite ni torbicu, ni torbe, ni cipele, i nikoga ne pozdravljajte usput.
5 I u koju god kuću uđete, prvo recite: Mir kući ovoj!
6 I ako sin mira bude ondje, mir će vaš počivati na njemu; ako ne, opet će se obratiti vama.
7 I ostanite u istoj kući, jedite i pijte što daju, jer je radnik dostojan svoje plaće. Ne idite od kuće do kuće.
8 I u koji god grad uđete i da vas prime, jedite ono što vam se postavi:
9 I liječite bolesnike koji su u njemu i recite im: Približilo vam se kraljevstvo Božje.

10 Ali u koji god grad uđete, a ne prime vas, izađite na ulice istog i recite:
11 Čak i sam prah tvoga grada, koji se prilijepi na nas, mi brišemo s tebe; bez obzira na to budite sigurni u to, da vam se približilo kraljevstvo Božje.
12 Ali ja vam kažem da će Sodomi u taj dan biti lakše nego tom gradu.
13 Teško tebi, Chorazine! teško tebi, Betsaida! jer da su u Tiru i Sidonu učinjena silna djela, koja su u vama učinjena, oni su se davno pokajali, sjedeći u kostrijeti i pepelu.
14 Ali Tiru i Sidonu će biti lakše na sudu nego vama.
15 A ti, Kafarnaume, koji si uzdignut do neba, bit ćeš bačen u pakao.
16 Tko vas sluša, mene sluša; a ko vas prezire, mene prezire; a ko mene prezire, prezire onoga koji me posla.
17 A sedamdesetorica se opet vratila s radošću govoreći: Gospode, i đavoli nam se pokoravaju u tvoje ime.
18 I on im reče: Gledao sam Sotonu kao munju kako pada s neba.
19 Evo, dajem vam vlast da gazite zmije i škorpije, i svu moć neprijatelja, i ništa vam neće nauditi.
20 Bez obzira na to, nemojte se radovati što su vam duhovi pokorni; nego se radije radujte, jer su vaša imena zapisana na nebu.
21 U tom času Isus se obradova duhom i reče: Zahvaljujem ti, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i razboritih, i otkrio djeci. Tako je, Oče; jer je tako izgledalo dobro u tvojim očima.
22 Sve mi je predao moj Otac; i nitko ne zna tko je Sin, osim Otac; i ko je Otac, nego Sin, i onaj kome će ga Sin otkriti.
23 I okrenu ga svojim učenicima i reče nasamo: Blago očima koje vide ono što vidite!
24 Jer kažem vam da su mnogi proroci i kraljevi željeli vidjeti ono što vi vidite, a nisu vidjeli; i da čujete ono što čujete, a niste čuli.
25 I gle, jedan zakonnik ustade i iskušava ga govoreći: Učitelju, šta da učinim da baštinim život vječni?
26 On mu reče: Šta piše u zakonu? kako čitaš?
27 A on odgovarajući reče: Ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim, i svom dušom svojom, svom snagom svojom i svom umom svojom; i bližnjega svoga kao samog sebe.
28 A on mu reče: " Tačno si odgovorio: ovo učini i živjet ćeš."
29 Ali on, želeći da se opravda, reče Isusu: A ko je moj bližnji?
30 A Isus odgovarajući reče: Neki čovjek siđe iz Jeruzalema u Jerihon i upadne među lopove, koji mu skinu odjeću, rani ga i odoše, ostavivši ga polumrtvog.
31 I slučajno je sišao neki svećenik tim putem, i kad ga je vidio, prošao je s druge strane.
32 I isto tako jedan levit, kad je bio na tom mjestu, dođe i pogleda ga, i prođe s druge strane.
33 Ali neki Samarijanac, dok je putovao, dođe tamo gdje je bio; i kad ga ugleda, sažali se na njega,
34 I ode k njemu, zavije mu rane, polivši uljem i vinom, i postavi ga na njegovu vlastitu zvijer, i odvede ga u gostionicu i pobrine se za njega.
35 A sutradan kad je otišao, izvadi dva penija i dade ih domaćinu i reče mu: "Čuvaj ga; i sve što više potrošiš, kad opet dođem, vratit ću ti.
36 Što misliš, tko je od ove trojice bio bližnji onome koji je pao među lopove?
37 A on reče: Onaj koji mu se smilovao. Tada mu Isus reče: Idi i ti učini tako.
38 I dok su išli, uđe u jedno selo; i neka žena po imenu Marta primi ga u svoju kuću.
39 I imala je sestru po imenu Marija, koja je također sjedila do nogu Isusovih i slušala njegovu riječ.
40 Ali Marta je bila opterećena mnogo služenja, pa priđe k njemu i reče: Gospode, zar te nije briga što me je moja sestra ostavila da služim samog? zamoli joj stoga da mi pomogne.
41 A Isus odgovori i reče joj: Marta, Marta, ti si pažljiva i zabrinuta za mnoge stvari.
42 Ali jedna stvar je potrebna: i Marija je izabrala onaj dobar dio koji joj se neće oduzeti.

POGLAVLJE 11

1 I dogodi se da, dok se molio na jednom mjestu, kada je prestao, jedan od njegovih učenika mu reče: Gospode, nauči nas da se molimo, kao što je i Jovan naučio svoje učenike.
2 I reče im: Kad se molite, recite: Oče naš koji jesi na nebesima, da se sveti ime tvoje! Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja Tvoja, kako na nebu tako i na zemlji.
3 Hljeb naš nasušni daj nam iz dana u dan.
4 I oprosti nam grijehe naše; jer i mi opraštamo svakome koji nam je dužan. I ne uvedi nas u iskušenje; ali izbavi nas od zla.
5 I reče im: " Ko će od vas imati prijatelja pa će mu u ponoć otići i reći mu: Prijatelju, pozajmi mi tri kruha;
6 Jer je moj prijatelj na svom putu došao k meni, a ja nemam šta da mu postavim?
7 A on će iznutra odgovoriti i reći: Ne uznemiravaj me, vrata su sada zatvorena, a moja djeca su sa mnom u krevetu; Ne mogu ustati i dati ti.
8 Kažem vam, iako neće ustati i dati mu, jer mu je prijatelj, ipak će zbog svoje upornosti ustati i dati mu onoliko koliko mu treba.
9 A ja vam kažem: tražite, i dat će vam se; tražite, i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se.
10 Jer svaki koji ište prima; a ko traži, nalazi; i onome koji kuca otvoriće se.
11 Ako sin zatraži kruha od nekoga od vas koji je otac, hoće li mu dati kamen? ili ako zamoli ribu, hoće li mu za ribu dati zmiju?
12 Ili ako zatraži jaje, hoće li mu ponuditi škorpiona?
13 Ako dakle vi, budući zli, znate darivati dobre darove svojoj djeci, koliko će više Otac vaš nebeski dati Duha Svetoga onima koji ga mole?
14 I on je izgonio đavola, i on je bio nijem. I dogodi se, kada je đavo izašao, nijemi progovori; a ljudi su se pitali.
15 Ali neki od njih rekoše: On izgoni đavole preko Belzebuba, poglavara đavola.
16 I drugi, iskušavajući ga, tražili su od njega znak s neba.
17 Ali on, znajući njihove misli, reče im: " Svako kraljevstvo koje se samo u sebi podijelilo, opustjelo je; i kuća podijeljena na kuću pada.
18 Ako se i Sotona podijeli protiv sebe, kako će opstati njegovo kraljevstvo? jer kažete da ja izgonim đavole preko Belzebuba.

19 I ako ja preko Belzebuba izgonim đavole, pomoću koga ih vaši sinovi izgone? stoga će vam oni biti suci.
20 Ali ako ja prstom Božjim izgonim đavole, bez sumnje je došlo do vas kraljevstvo Božje.
21 Kad jak čovjek naoružan čuva svoju palaču, njegova je dobra u miru:
22 Ali kad jači od njega dođe na njega i savlada ga, oduzme mu sve oružje u koje se uzdao i podijeli plijen njegov.
23 Tko nije sa mnom, protiv mene je, a tko ne skuplja sa mnom, rasipa.
24 Kad nečisti duh izađe iz čovjeka, on hodi po suhim mjestima tražeći odmor; i ne našavši nikoga, reče: Vratit ću se svojoj kući odakle sam izašao.
25 I kad dođe, nađe je pometenu i ukrašenu.
26 Tada on ode i odvede k sebi sedam drugih duhova zlijih od njega; i oni uđu i tamo se nastanu: i posljednje stanje tog čovjeka je gore od prvog.
27 I dogodi se, dok je on to govorio, neka žena iz društva povisi glas i reče mu: Blago materi koja te je rodila i skutama koje si sisao.
28 Ali on reče: Da, blaženi su oni koji slušaju riječ Božju i drže je.
29 I kad se narod skupi, on poče govoriti: Ovo je zao naraštaj; oni traže znak; i neće mu se dati znak osim znaka Jone proroka.
30 Jer kao što je Jona bio znak Ninivljanima, tako će i Sin Čovječji biti ovom naraštaju.
31 Kraljica juga će ustati na sud s ljudima ovoga naraštaja i osuditi ih, jer je došla s krajnjih krajeva zemlje da čuje Salomonovu mudrost; i gle, ovdje je veći od Solomona.
32 Ninivljani će ustati na sud s ovim naraštajem, i osudit će ga: jer su se pokajali zbog Joninog propovijedanja; i, gle, ovdje je veći od Jonasa.
33 Nitko, kad zapali svijeću, ne stavlja je na skrovito mjesto, ni pod posudu, nego na svijećnjak, da oni koji uđu vide svjetlost.
34 Svjetlost tijela je oko; dakle, kad je oko tvoje jedno, i cijelo je tijelo tvoje puno svjetla; ali kad je tvoje oko zlo, i tijelo tvoje je puno tame.
35 Pazi dakle da svjetlost koja je u tebi ne bude tama.
36 Ako ti, dakle, cijelo tijelo bude puno svjetla, bez tamnog dijela, cijelo će biti puno svjetla, kao kad ti svijetli sjaj svijeće.
37 I dok je on govorio, neki ga farisej zamoli da večera s njim; i uđe i sjede za trpezu.
38 A kad je farisej to vidio, začudio se da se nije prvo umio prije večere.
39 A Gospodin mu reče: " Sada vi farizeji čistite vanjštinu čaše i zdjele?" ali vaša unutrašnjost je puna grabeži i zloće.
40 Vi, budale, zar nije onaj koji je stvorio ono što je spolja učinio i ono što je unutra?
41 Ali radije dajte milostinju od onoga što imate; i gle, sve vam je čisto.
42 Ali teško vama, fariseji! jer dajete desetinu od mente i rute i svih vrsta bilja, i prebacujete sud i ljubav Božju: ovo ste trebali učiniti, a ne ostaviti ono drugo nečinjenim.
43 Teško vama, fariseji! jer volite najgornja sjedišta u sinagogama i pozdrave na pijacama.
44 Teško vama, književnici i fariseji, licemjeri! jer vi ste kao grobovi koji se ne pojavljuju, i ljudi koji hodaju po njima nisu svjesni toga.
45 Tada odgovori jedan od advokata i reče mu: "Učitelju, time govoriš da i ti nas grdiš."
46 I on reče: Teško i vama, pravnici! jer vi opterećujete ljude bremenom koji je težak za nošenje, a vi sami ne dodirujete teret ni jednim svojim prstom.
47 Teško vama! jer vi gradite grobove prorocima, a oci vaši pobiše ih.
48 Zaista svjedočite da dopuštate djela svojih otaca, jer su ih oni zaista ubili, a vi gradite njihove grobove.
49 Zato je i mudrost Božja rekla: poslat ću im proroke i apostole, i neke će od njih pobiti i progoniti.
50 Da se od ovog naraštaja traži krv svih proroka, koja je prolivena od postanka svijeta;
51 Od krvi Abelove do krvi Zaharije, koja je nestala između oltara i hrama: zaista vam kažem, to će se tražiti od ovog naraštaja.
52 Teško vama, advokati! jer ste uzeli ključ znanja: niste ušli u sebe, a onima koji su ulazili ste spriječili.
53 I dok im je ovo rekao, književnici i farizeji su ga počeli žestoko podsticati i izazivati da govori o mnogim stvarima:
54 Čekajući ga, i tražeći da uhvate nešto iz njegovih usta, da bi ga mogli optužiti.

POGLAVLJE 12

1 U međuvremenu, kada se sakupilo nebrojeno mnoštvo naroda, tako da su gazili jedni na druge, poče najprije govoriti svojim učenicima: Čuvajte se kvasca farisejskog, što je licemjerje.
2 Jer ne postoji ništa pokriveno, što se neće otkriti; ni sakrio, to se neće saznati.
3 Dakle, sve što ste rekli u tami, čut će se na svjetlu; i ono što ste govorili na uho u ormarima biće objavljeno na krovovima.
4 A ja vam kažem, prijatelji moji, ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, i nakon toga nemaju više što mogu učiniti.
5 Ali ja ću vas upozoriti koga ćete se bojati: bojte se onoga koji nakon što ubije ima moć baciti u pakao; da, kažem vam, bojte ga se.
6 Zar se pet vrabaca ne prodaje za dva fartinga, i nijedan od njih nije zaboravljen pred Bogom?
7 Ali i same su vam vlasi na glavi sve izbrojane. Ne bojte se, dakle: vi ste vredniji od mnogih vrabaca.
8 I ja vam kažem: Ko god prizna mene pred ljudima, priznat će ga i Sin čovječji pred anđelima Božjim.
9 Ali onaj koji se odrekne mene pred ljudima bit će zapostavljen pred anđelima Božjim.
10 I tko god kaže riječ protiv Sina Čovječjega, oprostit će mu se; a onome koji huli na Duha Svetoga neće se oprostiti.
11 A kada vas dovode u sinagoge, u sudije i vlasti, ne razmišljajte kako ili što ćete odgovoriti, ili što ćete reći:
12 Jer će vas Sveti Duh naučiti u isti čas šta treba da kažete.
13 A jedan iz društva mu reče: Gospodaru, reci mom bratu da podijeli sa mnom baštinu.
14 I reče mu: Čovječe, tko me je postavio za sudiju ili razdjelnika nad tobom?
15 I reče im: Čuvajte se i čuvajte se pohlepe, jer se čovjekov život ne sastoji u obilju stvari koje posjeduje.
16 I reče im prispodobu govoreći: Zemlja jednoga bogataša izrodila je u izobilju.
17 I razmišljao je u sebi govoreći: Šta da radim, jer nemam gde da dam svoje plodove?

18 I reče: Ovo ću učiniti: srušit ću svoje žitnice i sagraditi veće; i tamo ću dati sve svoje plodove i svoja dobra.
19 I reći ću svojoj duši: Dušo, imaš mnogo dobara pohranjenih za mnoge godine; opusti se, jedi, pij i veseli se.
20 Ali Bog mu reče: Budalo!
21 Tako je i onaj koji skuplja blago za sebe, a nije bogat pred Bogom.
22 I reče svojim učenicima: " Zato vam kažem: Ne brinite za život svoj šta ćete jesti; ni za tijelo, šta ćete obući.
23 Život je više od mesa, a tijelo je više od odjeće.
24 Pogledaj gavrane: jer oni niti siju niti žanju; koji nemaju ni magacinu ni štalu; i Bog ih hrani: koliko ste vi bolji od ptica?
25 A ko od vas, razmišljajući, može povećati svoj rast za jedan lakat?
26 Ako dakle ne možete učiniti ono što je najmanje, zašto ste mislili na ostalo?
27 Pogledaj ljiljane kako rastu: ne trude se, ne predu; a ipak vam kažem da se Salomon u svoj svojoj slavi nije obukao kao jedan od ovih.
28 Ako Bog tako oblači travu koja je danas u polju, a sutra je bačena u peć; koliko će vas više obući, malovjerni?
29 I ne tražite šta ćete jesti ili što ćete piti, niti budite sumnjičavi.
30 Jer sve to traže narodi svijeta; i vaš Otac zna da vam je to potrebno.
31 Ali radije tražite kraljevstvo Božje; i sve će vam se to dodati.
32 Ne boj se stado malo; jer je Ocu vašemu drago da vam da kraljevstvo.
33 Prodajte što imate i dajte milostinju; pribavite sebi torbe koje ne stare, blago na nebesima koje ne propada, gdje se nijedan lopov ne približava, ni moljac ne kvari.
34 Jer gdje je vaše blago, tamo će biti i vaše srce.
35 Neka vam bedra budu opasana, i neka vam svjetla gore;
36 I sami ste poput muškaraca koji čekaju svog gospodara, kada će se vratiti sa vjenčanja; da mu odmah otvore kad dođe i pokuca.
37 Blago onim slugama koje će gospodar kad dođe zateći da bdiju; zaista vam kažem, da će se opašiti i natjerati ih da sjednu za jelo, i izaći će i služiti im.
38 I ako dođe u drugu stražu, ili dođe u treću stražu, i nađe ih tako, blaženi su te sluge.
39 I ovo znajte, da je gospodar kuće znao u koji će čas doći lopov, bdio bi i ne bi dopustio da mu se provali kuća.
40 Budite dakle i vi spremni: jer Sin Čovječji dolazi u čas kad ne mislite.
41 Tada mu Petar reče: Gospodine, govoriš li ovu prispodobu nama, ili čak svima?
42 A Gospod reče: Ko je onda taj vjerni i mudri upravitelj, koga će njegov gospodar postaviti za gospodara nad svojim domom, da im daje njihov dio mesa u pravo vrijeme?
43 Blago onom sluzi, koga će gospodar njegov kad dođe naći da tako čini.
44 Iskreno vam kažem, da će ga postaviti za vladara nad svim što ima.
45 Ali ako taj sluga kaže u svom srcu: Moj gospodar odgađa svoj dolazak; i počet će tući sluge i djevojke, i jesti i piti, i biti pijani;
46 Gospodar tog sluge će doći u dan kada ga ne bude tražio, i u čas kada ne bude svjestan, i rasjeći će ga na komadiće, i odredit će mu svoj dio s nevjernicima.
47 I taj sluga, koji je poznavao volju svog gospodara, a nije se pripremao, niti je učinio po njegovoj volji, bit će prebijen mnogo udaraca.
48 Ali onaj koji nije znao, a počinio je stvari dostojne udaraca, bit će tučen s malo udaraca. Jer kome se mnogo da, od njega će se mnogo tražiti; i kome su ljudi mnogo posvetili, od njega će tražiti više.
49 Došao sam poslati oganj na zemlju; a šta ću ja, ako je već upaljeno?
50 Ali ja imam krštenje da se krstim; i kako sam stegnut dok se to ne ostvari!
51 Pretpostavljate li da sam došao dati mir na zemlji? Kažem ti, ne; nego podjela:
52 Jer od sada će biti pet u jednoj kući podijeljeno, troje protiv dvojice i dvoje protiv troje.
53 Otac će se podijeliti na sina, i sin na oca; majka protiv kćeri, i kćerka protiv majke; svekrva protiv svoje snahe, a snaha protiv svoje svekrve.
54 I rekao je također ljudima: Kad vidite da se oblak diže sa zapada, odmah kažete: Dolazi pljusak; i tako je.
55 I kad vidite da puše južni vjetar, govorite: Bit će vrućine; i to će se dogoditi.
56 Vi licemjeri, vi možete razaznati lice neba i zemlje; ali kako to da ne razaznajete ovo vrijeme?
57 Da, i zašto čak i od sebe ne sudite šta je ispravno?
58 Kad pođeš sa svojim protivnikom k sudiji, dok si na putu, potrudi se da se izbaviš od njega; da te ne odvede sucu, i da te sudac ne preda službeniku, i da te službenik ne baci u tamnicu.
59 Kažem ti, nećeš otići odande, dok ne platiš do posljednjeg novčića.

POGLAVLJE 13

1 U to doba bili su prisutni neki koji su mu govorili o Galilejcima, čiju je krv Pilat pomiješao s njihovim žrtvama.
2 A Isus im odgovarajući reče: " Mislite li da su ovi Galilejci bili grešnici od svih Galilejaca, jer su tako pretrpjeli?"
3 Kažem vam, ne, ali ako se ne pokajete, svi ćete isto tako propasti.
4 Ili onih osamnaest, na koje se srušio toranj u Siloamu i pobio ih, mislite li da su oni bili grešnici od svih ljudi koji su živjeli u Jerusalimu?
5 Kažem vam, ne, ali ako se ne pokajete, svi ćete isto tako propasti.
6 On je rekao i ovu parabolu; Neki čovjek je dao posaditi smokvu u svom vinogradu; i došao je i tražio plod na njemu, ali nije našao.
7 Tada reče gospodaru svog vinograda: Evo, ove tri godine dolazim da tražim plod na ovoj smokvi, i ne nalazim; zašto to trubi zemlju?
8 A on mu odgovarajući reče: "Gospodaru, ostavi to i ove godine, dok ne okopam oko njega i izmetam ga.
9 I ako urodi plodom, dobro, a ako ne, onda ćeš ga nakon toga posjeći.
10 I on je subotom poučavao u jednoj od sinagoga.
11 I, gle, bila je jedna žena koja je osamnaest godina imala duha nemoći, i bila je pognuta, i nikako se nije mogla podići.
12 A kad ju je Isus ugledao, dozvao ju je k sebi i rekao joj: Ženo, ti si oslobođena svoje slabosti.

13 I položi ruke na nju, i odmah se ispravi i proslavi Boga.
14 A upravitelj sinagoge odgovori s ogorčenjem, jer je Isus ozdravio u subotu, i reče narodu: Ima šest dana u koje ljudi treba da rade: u njih, dakle, dođite i ozdravite, a ne u sabat dan.
15 Tada mu Gospod odgovori i reče: Licemjere, zar svako od vas u subotu ne odvezuje svog vola ili magarca iz štala i ne vodi ga na napoj?
16 I ne bi li ova žena, koja je kći Abrahamova, koju je Sotona vezao, gle, ovih osamnaest godina, trebala biti oslobođena ove okove u subotu?
17 A kad je on to rekao, svi njegovi protivnici postiđeše se, i sav se narod obradova zbog svih slavnih stvari koje je učinio.
18 Zatim reče: Čemu je slično kraljevstvo Božje? i na šta da ličim na njega?
19 To je kao zrno gorušičino koje je čovjek uzeo i bacio u svoj vrt; i izraslo je i zaraslo veliko drvo; a ptice iz zraka nastanile su se u njegovim granama.
20 I opet reče: S čim da uporedim kraljevstvo Božje?
21 To je kao kvasac, koji je žena uzela i sakrila u tri mjere brašna, dok sve ne ukisne.
22 I išao je kroz gradove i sela, učeći i putujući prema Jerusalimu.
23 Tada mu jedan reče: Gospode, zar je malo onih koji će se spasiti? A on im reče,
24 Nastojte ući na uska vrata, jer će mnogi, kažem vam, tražiti da uđu, i neće moći.
25 Kad jednom gospodar ustane i zatvori vrata, a vi počnete stajati napolju i kucati na vrata govoreći: Gospode, Gospode, otvori nam! a on će odgovoriti i reći vam: Ne znam odakle ste.
26 Tada ćete početi govoriti: Jeli smo i pili pred tobom, a ti si poučavao na našim ulicama.
27 Ali on će reći: kažem vam, ne znam odakle ste; idite od mene svi koji činite bezakonje.
28 Tamo će biti plač i škrgut zuba, kada budete vidjeli Abrahama, i Izaka, i Jakova, i sve proroke, u kraljevstvu Božjem, a vas same izbačene.
29 I doći će od istoka i zapada, i sa sjevera i s juga, i sjesti će u kraljevstvo Božje.
30 I, gle, postoje posljednji koji će biti prvi, i postoje prvi koji će biti posljednji.
31 Istoga dana dođoše neki od fariseja govoreći mu: Izađi i idi odavde, jer će te Irod ubiti.
32 I reče im: Idite i recite toj lisici: Evo, ja izgonim đavole, i danas i sutra liječim, a treći dan ću biti savršen.
33 Ipak, moram hodati danas, sutra i sutradan: jer ne može biti da prorok nestane iz Jerusalima.
34 O Jerusaleme, Jerusaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one koji su ti poslani; koliko puta bih skupio djecu tvoju, kao što kokoš skuplja leglo pod svoja krila, a vi ne biste!
35 Gle, ostavljena vam je kuća pusta, i zaista vam kažem: Nećete me vidjeti dok ne dođe vrijeme kada ćete reći: Blagosloven koji dolazi u ime Gospodnje.

POGLAVLJE 14

1 I dogodi se, kad je ušao u kuću jednog od glavara fariseja da jede hljeb u subotu, oni su ga promatrali.
2 I gle, bio je jedan čovjek prije njega koji je imao vodenu bolest.
3 A Isus odgovarajući reče zakonnicima i farizejima govoreći: Je li dopušteno liječiti u subotu?
4 I oni su ćutali. I uze ga, izliječi ga i pusti ga;
5 I odgovori im govoreći: Kome će od vas magarac ili vol pasti u jamu, i neće ga odmah izvući u subotu?
6 I nisu mu mogli više odgovoriti na ove stvari.
7 I iznese parabolu onima koji su bili pozvani, kada je označio kako su birali glavne sobe; govoreći im,
8 Kad te neki muškarac pozove na vjenčanje, ne sjedi u najvišoj sobi; da mu se ne bi pozvao časniji čovjek od tebe;
9 I onaj koji je pozvao tebe i njega da dođu i reče ti: daj ovom čovjeku mjesto; a ti počinješ sa stidom da zauzmeš najnižu sobu.
10 Ali kad budeš pozvan, idi i sjedi u najdonjoj sobi; da kad dođe onaj koji te pozove, da ti kaže: Prijatelju, idi gore; tada ćeš imati klanjanje pred onima koji s tobom sjede za trpezom.
11 Jer tko se uzvisi, bit će ponižen; a ko se ponizi, biće uzvišen.
12 Tada reče i onom koji ga je pozvao: " Kad pripremaš večeru ili večeru, ne zovi svoje prijatelje, ni svoju braću, ni svoje rođake, ni svoje bogate susjede; da te i oni opet ne pozovu, i da ti se isplati.
13 Ali kad praviš gozbu, zovi siromahe, sakate, hrome, slijepe:
14 I ti ćeš biti blagoslovljen; jer oni ti ne mogu nadoknaditi, jer ćeš biti nagrađen za vaskrsenje pravednika.
15 I kada je jedan od onih koji su sjedili s njim za stolom čuo ovo, rekao mu je: Blago onome koji će jesti kruh u kraljevstvu Božjem.
16 Zatim mu reče: Neki čovjek je napravio veliku večeru i pozvao mnoge.
17 I posla svog slugu u vrijeme večere da kaže pozvanima: Dođite! jer sve je sada spremno.
18 I svi su se jednoglasno počeli pravdati. Prvi mu je rekao: Kupio sam komad zemlje, i moram da odem da ga vidim: molim te, izvini me.
19 A drugi reče: Kupio sam pet jarmova volova, i idem da ih iskušam; molim te, oprosti me.
20 A drugi je rekao: Oženio sam ženu i zato ne mogu doći.
21 Tako je taj sluga došao i rekao svome gospodaru ove stvari. Tada gospodar kuće ljutivši se reče svome sluzi: Izađi brzo na ulice i ulice gradske i dovedi ovamo siromašne i osakaćene, i zastoje i slijepe.
22 A sluga reče: Gospode, učinjeno je kako si zapovjedio, a ipak ima mjesta.
23 A gospodar reče sluzi: "Izađi na puteve i živice i prisili ih da uđu, da se moja kuća napuni."
24 Jer vam kažem, da niko od onih ljudi koji su bili pozvani neće okusiti moju večeru.
25 I s njim je otišlo veliko mnoštvo, a on se okrenuo i rekao im:
26 Ako neko dođe k meni i ne mrzi svog oca, i majku, i ženu, i djecu, i braću, i sestre, da, i svoj vlastiti život, ne može biti moj učenik.
27 I ko ne nosi svoj krst i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik.
28 Jer ko od vas, koji namjerava sagraditi kulu, ne sjedne prvi i ne računa cijenu, ima li dovoljno da je dovrši?

29 Da ne bi, nakon što je postavio temelj, a nije u stanju da ga dovrši, svi koji to gledaju počeli da mu se rugaju,
30 Rekavši: Ovaj čovjek je počeo graditi, ali nije mogao dovršiti.
31 Ili koji kralj, koji ide u rat protiv drugog kralja, ne sjedne prvi i posavjetuje se da li može s deset tisuća da se susreće s onim koji ide protiv njega s dvadeset tisuća?
32 Ili u suprotnom, dok je drugi još daleko, on šalje ambasadu i želi uslove mira.
33 Tako isto, ko god da je od vas koji ne napušta sve što ima, on ne može biti moj učenik.
34 Sol je dobra; ali ako je sol izgubila svoj miris, čime će se začiniti?
35 Nije prikladan ni za zemlju, ni za balegu; ali ljudi to odbacuju. Ko ima uši da čuje, neka čuje.

POGLAVLJE 15

1 Tada su mu se približili svi carinici i grešnici da ga slušaju.
2 A farizeji i književnici mrmljahu govoreći: Ovaj čovjek prima grešnike i jede s njima.
3 I on im reče ovu prispodobu govoreći:
4 Koji čovjek od vas, koji ima sto ovaca, ako izgubi jednu od njih, ne ostavi devedeset i devet u pustinji i ne pođe za izgubljenom dok je ne nađe?
5 I kad ga nađe, položi ga na svoja ramena, radujući se.
6 I kad dođe kući, sazva prijatelje i susjede govoreći im: Radujte se sa mnom! jer sam našao svoju ovcu koja je bila izgubljena.
7 Kažem vam, da će isto tako biti radost na nebu zbog jednog grešnika koji se kaje, više nego zbog devedeset i devet pravednika, kojima ne treba pokajanje.
8 Ili koja žena koja ima deset srebrnika, ako izgubi jedan, ne zapali svijeću, ne pomete kuću i ne traži marljivo dok je ne nađe?
9 I kad ga nađe, sazva prijatelje i susjede svoje govoreći: Radujte se sa mnom! jer sam našao komad koji sam izgubio.
10 Isto tako, kažem vam, postoji radost u prisustvu anđela Božjih zbog jednog grešnika koji se kaje.
11 I reče: Neki čovjek je imao dva sina:
12 A mlađi od njih reče svom ocu: "Oče, daj mi dio dobra koji mi pripada." I podijelio im je svoj život.
13 I ne mnogo dana nakon što se mlađi sin sve skupio i krenuo na svoje putovanje u daleku zemlju, i tamo protraćio svoju imovinu razularenim životom.
14 I kad je sve potrošio, nastala je velika glad u toj zemlji; i počeo je da oskudijeva.
15 I otišao je i pridružio se jednom građaninu te zemlje; i posla ga u svoja polja da nahrani svinje.
16 I želio bi napuniti trbuh svoj ljuskama koje su jele svinje; i nitko mu nije dao.
17 A kad je došao sebi, rekao je: Koliko najamnika moga oca ima kruha dovoljno i preostalo, a ja umirem od gladi!
18 Ustat ću i otići ću svom ocu i reći ću mu: Oče, sagriješio sam nebu i pred tobom,
19 I nisam više dostojan da se zovem tvoj sin: učini me jednim od svojih najamnika.
20 I on ustane i dođe svome ocu. Ali kada je još bio daleko, otac ga je ugledao, sažalio se, potrčao, pao mu na vrat i poljubio ga.
21 A sin mu reče: Oče, sagriješio sam protiv neba i pred tobom, i nisam više dostojan da se zovem tvoj sin.
22 Ali otac reče svojim slugama: "Iznesite najbolju haljinu i obucite je; i stavi mu prsten na ruku i cipele na noge:
23 I dovedi ovamo ugojeno tele i zakolji ga; i hajde da jedemo, i budimo veseli:
24 Jer ovaj je moj sin bio mrtav, i opet je živ; izgubljen je i pronađen je. I počeli su da se vesele.
25 Sada je njegov stariji sin bio u polju; i kad je došao i približio se kući, čuo je muziku i ples.
26 I pozva jednog od slugu i upita ga što to znače.
27 A on mu reče: Došao je tvoj brat; a tvoj otac je zaklao ugojeno tele, jer ga je primio zdravo i zdravo.
28 I on se naljuti i ne htjede ući; zato izađe njegov otac i zamoli ga.
29 A on odgovarajući reče svom ocu: Evo, ovoliko godina ti služim, niti sam nikada prestupio tvoju zapovijed, a ti mi nikad nisi dao jare da bih se zabavio sa svojim prijateljima.
30 Ali čim je došao ovaj tvoj sin, koji je proždirao tvoju život s bludnicama, ti si mu zaklao ugojeno tele.
31 A on mu reče: Sine, ti si uvijek sa mnom, i sve što imam je tvoje.
32 Bilo je dobro da se veselimo i veselimo: jer ovaj tvoj brat bijaše mrtav, i oživio je; i izgubljen je, i pronađen.

POGLAVLJE 16

1 I reče i svojim učenicima: " Bio je jedan bogat čovjek koji je imao upravitelja; i isti mu je bio optužen da je protraćio svoju robu.
2 I on ga dozva i reče mu: Kako to čujem od tebe? daj račun o svom upravljanju; jer možda više nećeš biti upravitelj.
3 Tada upravitelj reče u sebi: Šta da radim? jer moj gospodar mi oduzima upravljanje: ne mogu kopati; da molim, stidim se.
4 Odlučan sam šta da radim, da me, kad me izbace iz uprave, prime u svoje kuće.
5 I pozva svakoga od dužnika svoga gospodara i reče prvome: Koliko si dužan mome gospodaru?
6 A on reče: Sto mjera ulja. A on mu reče: Uzmi svoju novčanicu i brzo sedi i napiši pedeset.
7 Zatim reče drugome: A koliko si dužan? A on reče: Sto mjera pšenice. A on mu reče: Uzmi svoju novčanicu i napiši osamdeset.
8 I Gospodin je pohvalio nepravednog upravitelja, jer je postupio mudro: jer su djeca ovoga svijeta u svom naraštaju mudrija od djece svjetlosti.
9 A ja vam kažem: Stvorite sebi prijatelje mamona nepravde; da vas, kada ne uspijete, prime u vječna naselja.
10 Ko je vjeran u najmanjem, vjeran je i u velikom; a tko je nepravedan u najmanjem, nepravedan je i u mnogom.
11 Ako dakle niste bili vjerni u nepravednom mamonu, tko će vam povjeriti pravo bogatstvo?
12 I ako niste bili vjerni u onome što je tuđe, tko će vam dati ono što je vaše?
13 Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara: jer ili će jednoga mrziti, a drugoga voljeti; ili će se jednoga držati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i mamonu.
14 I fariseji, koji su bili pohlepni, čuli su sve ovo, i rugali su mu se.

15 I reče im: Vi ste oni koji se opravdavaju pred ljudima; ali Bog poznaje vaša srca: jer ono što je visoko cijenjeno među ljudima je odvratno pred Bogom.
16 Zakon i proroci su bili do Ivana: od tada se propovijeda kraljevstvo Božje, i svi se u njega pritiskaju.
17 I lakše je nebu i zemlji da prođu, nego da jedna glava zakona propadne.
18 Svaki koji otpusti svoju ženu i oženi se drugom, čini preljubu;
19 Bio je jedan bogat čovjek, koji je bio odjeven u purpur i fini lan, i svaki dan se raskošno ponašao:
20 I bijaše jedan prosjak po imenu Lazar, koji bijaše položen na njegovim vratima, pun rana,
21 I želeći da se nahrani mrvicama koje su padale sa stola bogataša; osim toga, psi su došli i lizali njegove rane.
22 I dogodilo se da je prosjak umro, i anđeli su ga odnijeli u Abrahamova njedra: i bogataš je umro, i bio je sahranjen;
23 I u paklu podiže oči svoje, dok je u mukama, i ugleda Abrahama izdaleka i Lazara u njegovim grudima.
24 I povika i reče: Oče Abrahame, smiluj mi se i pošalji Lazara da umoči vrh svog prsta u vodu i ohladi moj jezik; jer se mučim u ovom plamenu.
25 Ali Abraham reče: Sine, seti se da si za života primio svoja dobra, a Lazar isto tako zla; ali sada se on tješi, a ti se mučiš.
26 I pored svega ovoga, između nas i vas postoji veliki jaz utvrđen: tako da oni koji bi odavde htjeli prijeći ne mogu; ni oni ne mogu preći na nas, to bi dolazilo odatle.
27 Onda je rekao: Molim te, dakle, oče, da ga pošalješ u kuću moga oca.
28 Jer imam petoro braće; da im svjedoči, da i oni ne dođu na ovo mjesto mučenja.
29 Abraham mu reče: Imaju Mojsija i proroke; neka ih čuju.
30 A on reče: "Ne, oče Abrahame, ali ako neko od mrtvih dođe k njima, pokajaće se."
31 I reče mu: "Ako ne slušaju Mojsija i proroke, neće se uvjeriti, ako i iz mrtvih ustane."

POGLAVLJE 17

1 Tada reče učenicima: Nemoguće je da će sablazni doći; ali teško onome kroz koga dolaze!
2 Bolje bi mu bilo da mu se o vrat objesi mlinski kamen i baci u more, nego da uvrijedi jednog od ovih malih.
3 Pazite na sebe: ako tvoj brat pogriješi protiv tebe, ukori ga; i ako se pokaje, oprosti mu.
4 I ako sedam puta u danu prestupi protiv tebe, i sedam puta u danu se opet obrati k tebi govoreći: kajem se; ti ćeš mu oprostiti.
5 A apostoli rekoše Gospodu: Uvećaj našu vjeru.
6 I Gospod je rekao: " Kad biste imali vjeru kao zrno gorušičino, mogli biste reći ovom drvetu platana: iščupaj se s korijenom i budi posađen u moru; i trebalo bi da te posluša.
7 Ali ko će mu od vas, koji ima slugu koji ore ili hrani stoku, reći malo-pomalo, kad dođe s polja: "Idi i sedi da jedeš?"
8 I neće mu radije reći: Pripremi što ću večerati, i opaši se i služi mi dok ne jedem i pijem; a poslije ćeš jesti i piti?
9 Da li se zahvaljuje tom sluzi jer je učinio ono što mu je naređeno? Ne bacam.
10 Tako i vi, kada izvršite sve što vam je naređeno, recite: mi smo neisplative sluge; učinili smo ono što nam je bilo dužno učiniti.
11 I dogodi se, dok je išao u Jeruzalem, prošao je kroz Samariju i Galileju.
12 I kad je ušao u jedno selo, srelo ga je deset gubavaca, koji su stajali izdaleka.
13 I oni podigoše glas i rekoše: Isuse, Učitelju, smiluj nam se.
14 I kad ih ugleda, reče im: " Idite, pokažite se svećenicima." I dogodilo se da su, dok su išli, bili očišćeni.
15 A jedan od njih, kad vidje da je ozdravio, vrati se i iz sveg glasa proslavi Boga,
16 I pade ničice pred njegove noge, zahvaljujući mu; a on bijaše Samarijanac.
17 A Isus odgovarajući reče: Nije li deset očišćenih? ali gdje je devet?
18 Nisu pronađeni koji su se vratili da daju slavu Bogu, osim ovog stranca.
19 A on mu reče: Ustani, idi, tvoja vjera te je spasila.
20 A kad su ga tražili od farizeja, kada će doći kraljevstvo Božje, on im odgovori i reče: Kraljevstvo Božje ne dolazi s opažanjem.
21 Niti će reći: Evo! ili, evo! jer, gle, kraljevstvo Božje je u vama.
22 I reče učenicima: Doći će dani kada ćete poželjeti vidjeti jedan od dana Sina Čovječjega, a nećete ga vidjeti.
23 I reći će vam: Vidite ovdje; ili, vidi tamo: ne idi za njima, niti ih prati.
24 Jer kao munja, koja sijeva iz jednog dijela pod nebom, svijetli do drugog dijela pod nebom; tako će i Sin Čovječji biti u svoje dane.
25 Ali najprije mora mnogo pretrpjeti i biti odbačen od ovog naraštaja.
26 I kao što je bilo u dane Noe, tako će biti i u dane Sina Čovječjega.
27 Jeli su, pili, ženili se, udavali se, sve do dana kad Noje uđe u arku, i dođe potop, i sve ih uništi.
28 Isto kao što je bilo u dane Lota; jeli su, pili, kupovali, prodavali, sadili, gradili;
29 Ali istog dana kada je Lot izašao iz Sodome, s neba je padala kiša od vatre i sumpora i sve ih uništila.
30 Tako će biti i u dan kada se objavi Sin Čovječji.
31 U onaj dan, tko bude na krovu i stvari njegove u kući, neka ne silazi da ih uzme; a tko je u polju, neka se isto tako ne vraća.
32 Sjetite se Lotove žene.
33 Tko god traži da spasi svoj život, izgubit će ga; i ko izgubi život svoj, sačuvaće ga.
34 Kažem vam, u toj noći bit će dva čovjeka u jednoj postelji; jedan će se uzeti, a drugi ostaviti.
35 Dvije će žene mljeti zajedno; jedan će se uzeti, a drugi ostaviti.
36 Dva čovjeka neka budu u polju; jedan će se uzeti, a drugi ostaviti.
37 A oni odgovoriše i rekoše mu: Gdje, Gospode? A on im reče: Gdje god je tijelo, tamo će se i orlovi sakupiti.

POGLAVLJE 18

1 I rekao im je prispodobu u tu svrhu, da ljudi treba uvijek da se mole, a ne da klonu;

2 Rekavši: Bio je u jednom gradu sudac, koji se nije bojao Boga, niti se obazirao na čovjeka.
3 U tom gradu je bila udovica; a ona mu pristupi govoreći: Osveti me protivniku mom.
4 I nije htio neko vrijeme, ali je kasnije rekao u sebi: Premda se ne bojim Boga, niti gledam na ljude;
5 Ali zato što me ova udovica uznemirava, osvetiću je, da me svojim stalnim dolaskom ne umori.
6 I reče Gospod: Čujte šta govori nepravedni sudija.
7 I zar Bog neće osvetiti svoje izabrane, koji dan i noć vape za njim, iako dugo trpi s njima?
8 Kažem vam da će ih brzo osvetiti. Ipak, kada Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjeru na zemlji?
9 I ispričao je ovu prispodobu nekima koji su vjerovali u sebe da su pravedni, a druge prezirali:
10 Dva čovjeka uđoše u hram da se pomole; jedan farisej, a drugi carinik.
11 Farisej je stajao i molio se tako u sebi: Bože, zahvaljujem ti što nisam kao drugi ljudi, iznuđivači, nepravednici, preljubnici, ili čak kao ovaj carinik.
12 Postim dvaput u sedmici, dajem desetinu od svega što imam.
13 A carinik, stojeći izdaleka, ne htjede ni oči podići prema nebu, nego se udaraše po prsima govoreći: Bože, milostiv budi meni grešniku!
14 Kažem vam, ovaj čovjek siđe kući svojoj opravdan prije nego onaj: jer svaki koji se uzvisuje bit će ponižen; a ko se ponizi, biće uzvišen.
15 Donosiše mu i dojenčad da ih se dotakne; ali kad su to vidjeli njegovi učenici, prekorili su ih.
16 Ali Isus ih pozva k sebi i reče: Pustite djecu da dođu k meni i ne branite im, jer takvih je kraljevstvo Božje.
17 Zaista vam kažem, ko ne primi kraljevstvo Božje kao malo dijete, neće ući u njega.
18 I upita ga neki vladar govoreći: Učitelju dobri, šta da učinim da nasledim život večni?
19 A Isus mu reče: Zašto me nazivaš dobrim? niko nije dobar, osim jednog, to jest Boga.
20 Ti znaš zapovijesti, ne čini preljube, ne ubij, ne kradi, ne svjedoči lažno, poštuj oca svoga i majku svoju.
21 A on reče: Sve sam ovo sačuvao od mladosti svoje.
22 A kad je Isus to čuo, rekao mu je: Još ti jedno nedostaje: prodaj sve što imaš i razdijeli siromasima, i imat ćeš blago na nebu; i dođi za mnom.
23 I kad je to čuo, bio je veoma tužan, jer je bio veoma bogat.
24 A kad je Isus vidio da je jako tužan, rekao je: Kako će teško onima koji imaju bogatstvo ući u kraljevstvo Božje!
25 Jer lakše je kamili proći kroz iglene uši, nego bogatašu ući u kraljevstvo Božje.
26 A oni koji su to čuli rekoše: Ko se onda može spasiti?
27 I reče: Ono što je ljudima nemoguće moguće je Bogu.
28 Tada Petar reče: Eto, sve smo ostavili i pošli za tobom.
29 A on im reče: Zaista vam kažem, nema čovjeka koji je ostavio kuću, ili roditelje, ili braću, ili ženu, ili djecu, za kraljevstvo Božje,
30 Koji neće primiti mnogo više u ovom sadašnjem vremenu i u budućem svijetu život vječni.
31 Tada uze k sebi dvanaestoricu i reče im: Evo idemo u Jeruzalem, i ispunit će se sve što su proroci napisali o Sinu čovječjem.
32 Jer će biti izručen neznabošcima, i bit će ismijavan, i zlobno moljen, i pljuvan:
33 I izbičiće ga i pogubiće ga, i treći dan će uskrsnuti.
34 I ništa od ovoga nisu razumjeli; i ova riječ je bila skrivena od njih, niti su znali što se govorilo.
35 I dogodilo se da je, dok se približavao Jerihonu, neki slijepac sjedio pored puta i molio:
36 I čuvši kako mnoštvo prolazi, upitao je šta to znači.
37 I rekoše mu da prolazi Isus iz Nazareta.
38 I povika govoreći: Isuse, sine Davidov, smiluj mi se!
39 A oni koji su išli naprijed su ga prekorili da šuti, ali on je još više vikao: Sine Davidov, smiluj mi se!
40 I Isus stade i zapovjedi da ga dovedu k njemu; i kad se približi, upita ga:
41 Govoreći: Šta hoćeš da ti učinim? A on reče: Gospode, da progledam.
42 A Isus mu reče: Progledaj, tvoja vjera te je spasila.
43 I odmah progleda, i pođe za njim slaveći Boga; i sav narod, kad to vidje, hvali Boga.

POGLAVLJE 19

1 I Isus je ušao i prošao kroz Jerihon.
2 I gle, bio je čovjek po imenu Zakej, koji je bio glavni među carinicima, i bio je bogat.
3 I tražio je da vidi Isusa tko je on; i nije mogao za štampu, jer je bio malog rasta.
4 I otrčao je naprijed, i popeo se na drvo sikomora da ga vidi, jer je trebao proći tim putem.
5 I kad je Isus došao na to mjesto, podigao je pogled, ugledao ga i rekao mu: Zakeju, požuri i siđi; jer danas moram boraviti u tvojoj kući.
6 I požuri, siđe i radosno ga primi.
7 I kad su to vidjeli, svi su promrmljali govoreći: da je otišao u goste kod čovjeka koji je grešnik.
8 Zakej ustane i reče Gospodu; Gle, Gospode, polovinu dobara svoga dajem siromasima; i ako sam od nekog čovjeka uzeo nešto lažnom optužbom, vraćam ga četverostruko.
9 A Isus mu reče: Danas je došlo spasenje ovoj kući, jer je i on sin Abrahamov.
10 Jer Sin čovječji je došao tražiti i spasiti izgubljeno.
11 I pošto su oni to čuli, dodao je i rekao prispodobu, jer je bio blizu Jerusalima i jer su mislili da će se kraljevstvo Božje odmah pojaviti.
12 Reče dakle: Neki plemić je otišao u daleku zemlju da dobije za sebe kraljevstvo i da se vrati.
13 Pozvao je svojih deset slugu, dao im deset funti i rekao im: Zauzmite dok ne dođem.
14 Ali njegovi građani su ga mrzili i poslali su za njim poruku govoreći: Nećemo imati ovog čovjeka da kraljuje nad nama.
15 I dogodilo se da kada se vratio, pošto je primio kraljevstvo, tada je naredio da se pozovu k njemu ove sluge, kojima je dao novac, kako bi znao koliko je svaki čovjek stekao trgovinom.
16 Tada je došao prvi govoreći: Gospode, tvoja funta je dobila deset funti.
17 A on mu reče: Dobro, slugo dobri!
18 A drugi je došao i rekao: Gospode, tvoja funta je dobila pet funti.
19 I on mu reče isto: Budi i ti nad pet gradova.

20 A drugi je došao govoreći: Gospode, evo ti funte koju sam čuvao u salveti.
21 Jer sam te se bojao, jer si strog čovjek: uzimaš što nisi legao, i žanješ što nisi sijao.
22 I reče mu: "Iz tvojih ću ti usta suditi, ti zli slugo." Znao si da sam strog čovjek, koji uzimam što nisam položio i žanjem što nisam posijao:
23 Zašto onda nisi dao moj novac u banku, da bih ja, kad sam došao, tražio svoj uz kamatu?
24 I reče onima koji su stajali: Uzmite od njega funtu i dajte je onome koji ima deset funti.
25 (I rekoše mu: Gospode, ima deset funti.)
26 Jer vam kažem, da će se svakome dati; a onome koji nema, oduzet će mu se i ono što ima.
27 Ali one moje neprijatelje, koji nisu htjeli da ja vladam nad njima, dovedite ovamo i pobijte ih preda mnom.
28 I kad je to rekao, krenuo je naprijed, popevši se u Jeruzalem.
29 I dogodi se, kad se približi Betfagi i Betaniji, na gori zvanoj Maslinska, posla dvojicu svojih učenika,
30 Govoreći: Idite u selo protiv vas; u kojoj ćete pri ulasku naći privezano magare, na kojem još nikad čovjek nije sjedio: odriješite ga i dovedite ovamo.
31 I ako vas neko upita: Zašto ga oslobađate? tako mu recite: Jer on ga treba Gospodu.
32 I poslani otidoše i nađoše kako im je rekao.
33 I dok su puštali magare, rekoše im vlasnici: "Zašto puštate magare?"
34 A oni rekoše: Gospodu je potreban.
35 I dovedoše ga k Isusu, i baciše svoje haljine na magare, i metnu Isusa na njega.
36 I dok je išao, raširili su svoju odjeću na putu.
37 I kad se približi, čak i sada na silasku s Maslinske gore, cijelo mnoštvo učenika poče se radovati i hvaliti Boga iz sveg glasa za sva silna djela koja su vidjeli;
38 Govoreći: Blagosloven kralj koji dolazi u ime Gospodnje: mir na nebesima i slava na visini!
39 A neki od farizeja iz naroda rekoše Mu: Učitelju, ukori svoje učenike.
40 A on odgovori i reče im: Kažem vam da, ako ovi šute, kamenje će odmah povikati.
41 I kad se približi, ugleda grad i zaplače nad njim,
42 Govoreći: Da si i ti znao, barem u ovaj tvoj dan, stvari koje spadaju u tvoj mir! ali sada su sakriveni od očiju tvojih.
43 Jer će doći na tebe dani kada će tvoji neprijatelji baciti rov oko tebe, opkoliti te i držati te sa svih strana,
44 I položiti će te sa zemljom, i djecu tvoju u tebi; i neće ostaviti u tebi kamen na kamen; jer nisi znao vrijeme svoje posjete.
45 I uđe u hram i poče izgoniti one koji su u njemu prodavali i one koji su kupovali;
46 Rekavši im: Pisano je: Dom je moj dom molitve, a vi ste od njega napravili jazbinu razbojničku.
47 I svakodnevno je poučavao u hramu. Ali glavari svećenički i književnici i poglavari naroda nastojahu da ga unište,
48 I nisu mogli pronaći šta bi mogli učiniti: jer su svi ljudi bili vrlo pažljivi da ga čuju.

GLAVA 20

1 I dogodi se da jednog od onih dana, dok je poučavao narod u hramu i propovijedao evanđelje, naiđoše na njega prvosveštenici i književnici sa starješinama,
2 I rekoše mu govoreći: Reci nam kojom vlašću to činiš? ili ko je onaj koji ti je dao ovu vlast?
3 A on odgovori i reče im: I ja ću vas pitati jedno; i odgovori mi:
4 Jovanovo krštenje, da li je bilo s neba ili od ljudi?
5 I rasuđivali su sami sa sobom govoreći: Ako ćemo reći: s neba; on će reći: Zašto mu onda niste vjerovali?
6 Ali i ako kažemo: Od ljudi; sav narod će nas kamenovati, jer će biti uvjereni da je Ivan bio prorok.
7 A oni su odgovorili da ne mogu reći odakle je.
8 A Isus im reče: Ni ja vam ne govorim kakvom vlašću ovo činim.
9 Tada je počeo govoriti ljudima ovu parabolu; Neki čovjek zasadio je vinograd i dao ga vinogradarima, i otišao u daleku zemlju na dugo vremena.
10 I u vrijeme posla posla jednog slugu vinogradarima da mu daju od plodova vinograda; ali ga vinogradari pretukoše i otpratiše ga.
11 I opet je poslao drugog slugu; i oni su ga također pretukli, i sramotno ga molili, i otpustili ga praznog.
12 I opet je poslao trećeg, i oni su ga također ranili i izbacili.
13 Tada reče gospodar vinograda: Šta da radim? Poslaću svog voljenog sina: možda će ga poštovati kada ga vide.
14 Ali kad su ga vinogradari vidjeli, raspravljali su među sobom govoreći: Ovo je nasljednik; hajde da ga ubijemo da baština bude naša.
15 Tako su ga izbacili iz vinograda i ubili. Što će im, dakle, učiniti gospodar vinograda?
16 Doći će i uništiti ove vinogradare, a vinograd će dati drugima. A kad su to čuli, rekli su, ne daj Bože.
17 I on ih ugleda i reče: Šta je ovo što je napisano: Kamen koji su graditelji odbacili, postao je glava ugla?
18 Ko god padne na taj kamen bit će slomljen; ali na koga god padne, samljeće ga u prah.
19 I glavari svećenički i književnici istoga su časa tražili da polože ruke na njega; i bojali su se naroda, jer su shvatili da je rekao ovu prispodobu protiv njih.
20 I oni su ga promatrali i slali uhode, koji bi se trebali pretvarati da su pravedni, kako bi se uhvatili za njegove riječi, kako bi ga mogli predati vlasti i vlasti guvernera.
21 I upitaše ga govoreći: Učitelju, znamo da ispravno govoriš i poučavaš, niti primaš ličnost ikoga, nego uistinu učiš putu Božjem:
22 Je li nam dozvoljeno davati danak Cezaru ili ne?
23 Ali on opazi njihovu lukavstvo i reče im: Zašto me iskušavate?
24 Pokaži mi peni. Čiju sliku i natpis ima? Oni su odgovorili i rekli: Cezarovo.
25 A on im reče: " Dajte, dakle, cezaru ono što je carsko, a Bogu ono što je Božje."
26 I nisu se mogli uhvatiti njegovih riječi pred narodom, i čudili su se njegovom odgovoru i šutjeli.
27 Tada su mu došli neki od saduceja, koji poriču da postoji bilo kakvo uskrsnuće; i pitali su ga,

28 Govoreći: Učitelju, Mojsije nam je napisao: Ako komu umre brat imajući ženu, a umre bez djece, neka njegov brat uzme njegovu ženu i podiže potomstvo svome bratu.
29 Bilo je dakle sedam braće: i prvi se oženio i umro bez djece.
30 A drugi ju je uzeo za ženu, i umro je bez djece.
31 I treći je uze; a na sličan način i sedmorica: i ne ostaviše djece i pomriješe.
32 Posljednja je umrla i žena.
33 Dakle, u uskrsnuću čija je ona žena od njih? jer ju je sedam imalo za ženu.
34 A Isus odgovarajući reče im: Djeca ovoga svijeta se žene i udaju.
35 Ali oni koji se budu udostojili da zadobiju onaj svijet i vaskrsenje iz mrtvih, niti se žene niti se udaju.
36 Niti više ne mogu umrijeti: jer su jednaki anđelima; i deca su Božja, jer su deca vaskrsenja.
37 Sada kada su mrtvi uskrsnuli, čak je i Mojsije pokazao kod grma, kada Gospoda naziva Bogom Abrahamovim, Bogom Isaovim i Bogom Jakovljevim.
38 Jer on nije Bog mrtvih, nego živih, jer mu svi žive.
39 Tada neki od književnika odgovoriše: Učitelju, dobro si rekao.
40 I nakon toga se nisu usuđivali da ga pitaju uopće.
41 I reče im: Kako kažu da je Krist Davidov sin?
42 I sam David kaže u knjizi psalama: GOSPOD reče mome Gospodinu: sedi mi s desne strane,
43 Dok ne učinim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojim.
44 David ga dakle naziva Gospodinom, kako mu je onda sin?
45 Tada je pred svim narodom rekao svojim učenicima:
46 Čuvajte se književnika koji žele hodati u dugim haljinama i vole pozdrave na pijacama, i najviša sjedišta u sinagogama i glavne sobe na gozbama;
47 Koji proždiru kuće udovica, i za pokazivanje čine duge molitve: oni će dobiti veće prokletstvo.

POGLAVLJE 21

1 I podiže pogled i ugleda bogataše kako bacaju svoje darove u riznicu.
2 I vidio je i izvjesnu siromašnu udovicu koja je ubacila dvije grinje.
3 I reče: Zaista vam kažem da je ova jadna udovica uložila više od svih njih:
4 Jer svi su ovi od svog izobilja bacili na darove Božje, a ona je od svoje oskudice bacila sve što je imala.
5 I kako su neki govorili o hramu, kako je bio ukrašen lijepim kamenjem i darovima, rekao je:
6 Što se tiče ovih stvari koje gledate, doći će dani u kojima neće ostati kamen na kamenu, koji se neće baciti.
7 I upitaše ga govoreći: Učitelju, ali kada će to biti? i kakav će biti znak kada će se to dogoditi?
8 I reče: Čuvajte se da se ne zavedete, jer će mnogi doći u moje ime govoreći: Ja sam Krist; a vrijeme se bliži: ne idite stoga za njima.
9 Ali kad čujete za ratove i metež, ne plašite se, jer ovo se prvo mora dogoditi; ali kraj nije skoro.
10 Tada im reče: Narod će ustati na narod, i kraljevstvo na kraljevstvo.
11 I veliki potresi bit će na raznim mjestima, gladi i pošasti; i strašni prizori i veliki znaci biće s neba.
12 Ali prije svega toga, oni će položiti svoje ruke na vas i progoniti vas, predavajući vas u sinagoge i u tamnice, izvodeći pred kraljeve i vladare radi mog imena.
13 I obratiće vam se za svedočanstvo.
14 Zato postavite to u svoja srca, da ne razmišljate o onome što ćete odgovoriti:
15 Jer ću ti dati usta i mudrost, kojoj neće moći protivnici niti se oduprijeti svi tvoji protivnici.
16 I izdat će vas i roditelji, i braća, i rođaci i prijatelji; a neke od vas će učiniti da se pogube.
17 I svi ćete biti omraženi zbog imena moga.
18 Ali neće vam propasti ni dlaka s glave.
19 U svom strpljenju posjedujte svoje duše.
20 A kad vidite Jeruzalem opkoljen vojskom, tada znajte da je pustoš njegova blizu.
21 Tada oni koji su u Judeji neka bježe u planine; i neka odu oni koji su usred toga; i neka ne ulaze u njih oni koji su u zemljama.
22 Jer ovo su dani osvete, da se ispuni sve što je napisano.
23 Ali teško trudnicama i onima koji doje u te dane! jer će biti velika nevolja u zemlji i gnjev na ovaj narod.
24 I oni će pasti od oštrice mača, i bit će odvedeni u ropstvo u sve narode, i Jeruzalem će biti gažen od neznabožaca, dok se ne ispune vremena pogana.
25 I bit će znakova na suncu, mjesecu i zvijezdama; a na zemlji nevolja naroda, u nedoumici; more i valovi koji huče;
26 Ljudska srca iznevjeruju ih od straha i zbog brige za stvarima koje dolaze na zemlju: jer će se sile nebeske uzdrmati.
27 I tada će vidjeti Sina Čovječjega gdje dolazi u oblaku sa silom i velikom slavom.
28 A kad se ove stvari počnu događati, onda podignite pogled i podignite svoje glave; jer se vaše otkupljenje približava.
29 I reče im prispodobu; Gle smokva i sva stabla;
30 Kad oni sada pucaju, vi sami vidite i sami znate da je ljeto blizu.
31 Tako i vi, kada vidite da se ovo događa, znajte da je kraljevstvo Božje blizu.
32 Zaista, kažem vam, ovaj naraštaj neće proći dok se sve ne ispuni.
33 Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi neće proći.
34 I pazite na sebe, da u bilo koje vrijeme vaša srca ne budu preopterećena prekomjernim hranjenjem, pijanstvom i brigama ovog života, i da vam taj dan ne dođe nesvjesno.
35 Jer kao zamka doći će na sve one koji žive na licu cijele zemlje.
36 Zato bdijte i uvijek se molite da se udostojite izbjeći sve ovo što će se dogoditi i stati pred Sina Čovječjega.
37 A danju je poučavao u hramu; a noću izađe i ostade na gori koja se zove Maslinska.
38 I sav narod dođe rano ujutro k njemu u hram, da ga sluša.

POGLAVLJE 22

1 A sada se približio praznik beskvasnih kruhova, koji se zove Pasha.

2 I glavari svećenički i književnici tražili su kako da ga ubiju; jer su se bojali naroda.
3 Tada je Sotona ušao u Judu po imenu Iskariotski, koji je bio iz broja dvanaestorice.
4 I otišao je svojim putem i razgovarao s glavarima svešteničkim i kapetanima kako bi im ga mogao izdati.
5 I oni su se obradovali i ugovorili su da će mu dati novac.
6 I obećao je i tražio priliku da im ga izda u odsustvu mnoštva.
7 Onda je došao dan beskvasnih kruhova, kada je pasha morala biti ubijena.
8 I posla Petra i Ivana govoreći: Idite i pripremite nam Pashu da jedemo.
9 A oni mu rekoše: Gdje hoćeš da pripremimo?
10 I reče im: Gle, kad uđete u grad, sret će vas čovjek koji nosi krčag vode; slijedite ga u kuću u koju ulazi.
11 A vi ćete reći gospodaru kuće: Učitelj ti kaže: Gdje je soba za goste, gdje ću jesti Pashu sa svojim učenicima?
12 I on će vam pokazati veliku gornju sobu namještenu: tamo spremite.
13 I odoše i nađoše kako im je rekao; i pripremiše Pashu.
14 I kad dođe čas, on sjede, i dvanaest apostola s njim.
15 I reče im: Sa željom sam poželio da jedem ovu Pashu s vama prije nego što trpim.
16 Jer, kažem vam, neću više jesti od toga dok se ne ispuni u kraljevstvu Božjem.
17 I uze čašu, zahvali se i reče: Uzmite ovo i podijelite je među sobom.
18 Jer vam kažem, neću piti od ploda vinove loze dok ne dođe kraljevstvo Božje.
19 I uze hljeb, zahvali, prelomi i dade im govoreći: Ovo je tijelo moje koje se daje za vas: ovo činite na moj spomen.
20 Isto tako i čaša poslije večere, govoreći: Ova čaša je novi zavjet u mojoj krvi koja se za vas prolijeva.
21 Ali, gle, ruka onoga koji me izda je sa mnom na stolu.
22 I zaista Sin Čovječji odlazi, kako je određeno; ali teško čovjeku koji ga je izdao!
23 I počeše se raspitivati među sobom, tko je od njih trebao učiniti ovu stvar.
24 I među njima je također došlo do svađe, ko se od njih smatra najvećim.
25 A on im reče: " Kraljevi pogana vladaju nad njima; a oni koji vrše vlast nad njima nazivaju se dobročinitelji.
26 Ali vi nemojte biti takvi, nego onaj koji je najveći među vama neka bude kao mlađi; i onaj koji je poglavar, kao onaj koji služi.
27 Jer je li veći onaj koji sjedi za trpezom ili onaj koji služi? nije li onaj koji sjedi za jelom? ali ja sam među vama kao onaj koji služi.
28 Vi ste oni koji su ostali sa mnom u mojim iskušenjima.
29 I ja vam postavljam kraljevstvo, kao što mi je odredio Otac moj;
30 Da možete jesti i piti za mojim stolom u mom kraljevstvu i sjediti na prijestoljima suditi dvanaest plemena Izraelovih.
31 A Gospod reče: Simone, Simone, gle, sotona je želio da te ima, da te prosije kao pšenicu.
32 Ali ja sam se molio za tebe, da tvoja vjera ne oslabi; i kad se obratiš, ojačaj svoju braću.
33 I reče mu: Gospode, spreman sam ići s tobom i u tamnicu i u smrt.
34 A on reče: Kažem ti, Petre, pijetao neće danas zapjevati, prije nego što triput porekneš da me poznaješ.
35 A on im reče: " Kada sam vas poslao bez torbice, bez torbu i cipela, da li vam je nešto nedostajalo?" A oni su rekli, ništa.
36 Tada im reče: " Ali sada, tko ima torbicu, neka je uzme, a isto tako i svoju torbu; a tko nema mača, neka proda svoju odjeću i kupi je."
37 Jer vam kažem da se ovo što je napisano mora još ostvariti u meni, i ubrojan je među prestupnike, jer stvarima koje se odnose na mene ima kraj.
38 A oni rekoše: Gospode, evo dva mača. A on im reče: Dosta je.
39 I iziđe i ode, kao što je bio običaj, na Maslinsku goru; a za njim su išli i njegovi učenici.
40 I kad je bio na mjestu, rekao im je: Molite se da ne padnete u iskušenje.
41 I bio je povučen od njih oko kamena, i kleknuo, i molio se,
42 Govoreći: Oče, ako hoćeš, ukloni ovu čašu od mene; ali neka bude volja moja, nego tvoja.
43 I pojavi mu se anđeo s neba, jačajući ga.
44 I budući u agoniji, molio se usrdnije; i njegov znoj je bio kao velike kapi krvi koje su padale na zemlju.
45 I kada je ustao od molitve i došao svojim učenicima, našao ih je kako spavaju od tuge,
46 I reče im: Zašto spavate? ustani i moli se da ne padneš u iskušenje.
47 I dok je još govorio, gle, mnoštvo, i onaj koji se zvao Juda, jedan od dvanaestorice, išao je ispred njih i prišao Isusu da ga poljubi.
48 Ali Isus mu reče: Juda, zar poljupcem izdaješ Sina Čovječjega?
49 Kad su oni koji su bili oko njega vidjeli šta slijedi, rekoše mu: Gospode, hoćemo li mačem udariti?
50 I jedan od njih udari slugu velikog svećenika i odsiječe mu desno uho.
51 A Isus odgovori i reče: Trpite do sada. I dotače mu uho i izliječi ga.
52 Tada je Isus rekao prvosvešteničkim glavama, hramskim upraviteljima i starješinama, koji su došli k njemu, da izađete kao na lopova s mačevima i motkama?
53 Kad sam svaki dan bio s vama u hramu, niste pružili ruke na mene, ali ovo je vaš čas i vlast tame.
54 Tada ga uzeše, odvedoše i odvedoše u kuću prvosvećenika. A Petar je krenuo za njim iz daleka.
55 I kada su zapalili vatru usred dvorane, i sjedali zajedno, Petar je sjeo među njih.
56 Ali neka sluškinja ga je ugledala dok je sjedio kraj vatre, i ozbiljno ga pogledala, i rekla: I ovaj čovjek je bio s njim.
57 A on ga se odrekao govoreći: Ženo, ne poznajem ga.
58 I nakon nekog vremena drugi ga je vidio i rekao: I ti si od njih. A Petar reče: Čovječe, nisam.
59 I otprilike jedan sat nakon toga drugi je samouvjereno potvrdio, govoreći: Istina, i ovaj je bio s njim, jer je Galilejac.
60 A Petar reče: Čovječe, ne znam šta govoriš. I odmah, dok je on još progovorio, pijetao je zapeo.
61 I Gospod se okrenu i pogleda Petra. I Petar se sjeti riječi Gospodnje kako mu reče: Prije nego pijetao zapjeva, triput ćeš me se odreći.
62 I Petar iziđe i gorko zaplače.

63 I ljudi koji su držali Isusa rugali su mu se i udarali ga.
64 I kada su mu stavili povez preko očiju, udarili su ga po licu i upitali ga govoreći: Prorokuj, ko te je udario?
65 I mnogo drugih stvari su bogohulno govorili protiv njega.
66 I čim je svanuo dan, okupiše se starješine naroda i glavari svećenički i književnici i odvedoše ga u svoje vijeće govoreći:
67 Jesi li ti Hristos? reci nam. A on im reče: Ako vam kažem, nećete vjerovati.
68 I ako vas i ja pitam, nećete mi odgovoriti, niti ćete me pustiti.
69 Od sada će Sin Čovječji sjediti s desne strane sile Božje.
70 Tada su svi rekli, jesi li ti onda Sin Božji? A on im reče: Vi kažete da jesam.
71 A oni su rekli, Šta nam treba još svjedoci? jer smo i sami čuli za njegova usta.

POGLAVLJE 23

1 I čitavo mnoštvo njih ustane i odvede ga k Pilatu.
2 I počeše ga optuživati govoreći: "Našli smo ovog čovjeka kako izopačuje narod i zabranjuje davati danak Cezaru, govoreći da je on sam Krist Kralj.
3 A Pilat ga upita govoreći: Jesi li ti kralj židovski? A on mu odgovori i reče: Ti to kažeš.
4 Tada Pilat reče prvosvešteničkim glavama i narodu: Ne nalazim nikakvu krivicu na ovom čovjeku.
5 A oni su bili još žešći govoreći: On podiže narod učeći po cijelom Židovstvu, počevši od Galileje do ovoga mjesta.
6 Kad je Pilat čuo za Galileju, upitao je da li je taj čovjek Galilejac.
7 I čim je saznao da pripada Irodovoj jurisdikciji, posla ga k Irodu, koji je i sam u to vrijeme bio u Jerusalimu.
8 I kad je Herod ugledao Isusa, jako se obradovao: jer ga je dugo želio vidjeti, jer je mnogo toga čuo o njemu; i nadao se da je video neko čudo koje je učinio.
9 Zatim je ispitivao s njim u mnogo riječi; ali mu ništa nije odgovorio.
10 A glavari svećenički i književnici stadoše i žestoko ga optužiše.
11 I Irod ga sa svojim ratnim ljudima uništiše, narugaše mu se, obukoše ga u raskošnu haljinu i opet ga posla Pilatu.
12 I istog dana su Pilat i Irod postali prijatelji, jer su prije bili u neprijateljstvu među sobom.
13 A Pilat, kada je sazvao prvosvećeničke i poglavare i narod,
14 Reče im: "Doveli ste ovog čovjeka k meni kao nekoga ko izopačuje narod; i gle, ja, ispitavši ga pred vama, nisam našao nikakvu grešku u ovom čovjeku što se dotakao stvari za koje ga optužujete:
15 Ne, ni Herod, jer sam te poslao k njemu; i gle, ništa mu se ne učini dostojno smrti.
16 Zato ću ga kazniti i pustiti.
17 (Iz nužde, on im mora jednog pustiti na gozbu.)
18 I povikaše svi odjednom govoreći: "Odlazi ovog čovjeka i pusti nam Barabu!
19 (Koji je zbog određene pobune podignute u gradu i zbog ubistva bio bačen u tamnicu.)
20 Stoga im se Pilat, želeći osloboditi Isusa, ponovo obratiti.
21 Ali oni povikaše govoreći: Raspni ga, raspni ga!
22 I reče im treći put: Zašto, kakvo je zlo učinio? Nisam našao uzrok smrti u njemu: zato ću ga kazniti i pustiti ga.
23 I oni su odmah bili sa glasnim glasovima, tražeći da bude razapet. I prevladaše glasovi njih i glavara svećeničkih.
24 I Pilat je osudio da bude kako su tražili.
25 I pustio im je onoga koji je zbog pobune i ubojstva bio bačen u tamnicu, koga su željeli; ali je predao Isusa njihovoj volji.
26 I dok su ga odvodili, uhvatili su jednog Simona, Kirenjanina, koji je izlazio iz zemlje, i na njega su položili križ da ga nosi za Isusom.
27 A za njim je išlo mnoštvo ljudi i žena, koje su također naricale i jadikovali za njim.
28 Ali Isus se okrenuvši im reče: Kćeri jeruzalemske, ne plačite za mnom, nego plačite za sobom i za svojom djecom.
29 Jer, gle, dolaze dani u koje će reći: Blago nerotkinjama i matericama koje nikad nisu rodile, i skutima koje nisu sisale.
30 Tada će početi govoriti planinama: Padnite na nas! i do brda, Pokrijte nas.
31 Jer ako to čine na zelenom drvetu, šta će biti na suhom?
32 I bila su još dvojica, zlotvora, vođeni s njim da budu ubijeni.
33 I kad dođoše na mjesto koje se zove Golgota, ondje razapeše njega i zlotvore, jednoga s desne, a drugoga s lijeve strane.
34 Tada reče Isus: Oče, oprosti im; jer ne znaju šta rade. I razdvojiše njegovu odjeću i baciše ždrijeb.
35 I narod je stajao i gledao. A i vladari s njima rugali su mu se govoreći: On je druge spasio; neka se spasi, ako je Hristos, izabranik Božji.
36 I vojnici su mu se rugali, prilazeći k njemu i nudili mu ocat,
37 I govoreći: Ako si kralj židovski, spasi sebe.
38 I nad njim je također bio napisan natpis grčkim, latinskim i hebrejskim slovima: OVO JE KRALJ ŽIDOVA.
39 I jedan od obješenih zlotvora rugao se na njega govoreći: Ako si ti Krist, spasi sebe i nas.
40 Ali drugi ga je odgovarajući ukorio govoreći: "Zar se ne bojiš Boga, kad si na istoj osudi?"
41 I mi zaista pravedno; jer mi primamo doličnu nagradu za svoja djela; ali ovaj čovjek nije učinio ništa loše.
42 I reče Isusu: Gospode, sjeti me se kad dođeš u svoje kraljevstvo.
43 A Isus mu reče: Zaista ti kažem, danas ćeš biti sa mnom u raju.
44 I bilo je oko šestog sata, i bila je tama po cijeloj zemlji do devetog sata.
45 I sunce je potamnilo, i veo hrama se razderao u sredini.
46 I kada je Isus povikao iz sveg glasa, rekao je: Oče, u tvoje ruke predajem duh svoj; i rekavši tako, izdahnu.
47 A kad je satnik vidio šta se dogodilo, proslavio je Boga govoreći: Zaista, ovaj je bio pravedan čovjek.
48 I sav narod koji se skupi na taj prizor, gledajući što se dogodilo, udariše se u grudi i vrati se.
49 I svi njegovi poznanici i žene koje su išle za njim iz Galileje, stajaše izdaleka i gledaše ove stvari.
50 I gle, bio je čovjek po imenu Josip, savjetnik; i bio je dobar čovjek i pravedan:

51 (Isti nije pristao na njihov savjet i djelo;) on je bio iz Arimateje, grada Židova: koji je i sam čekao na kraljevstvo Božje.
52 Ovaj čovjek je otišao Pilatu i izmolio tijelo Isusovo.
53 I skinuo ga je, umotao u platno, i položio ga u grob koji je bio isklesan u kamenu, u koji nikada ranije nije bio položen čovjek.
54 I taj dan je bila priprema, i subota se povukla.
55 I žene, koje su došle s njim iz Galileje, išle su za njima i gledale grob i kako je njegovo tijelo položeno.
56 I oni se vratiše i pripremiše začine i pomasti; i odmarao se u subotu prema zapovesti.

GLAVA 24

1 Prvog dana u sedmici, vrlo rano ujutru, dođoše na grob, donoseći začine koje su pripremili, i još neke sa sobom.
2 I našli su kamen odvaljen od groba.
3 I uđoše i ne nađoše tijelo Gospoda Isusa.
4 I dogodi se, kako su bili jako zbunjeni zbog toga, gle, dva čovjeka stajahu kraj njih u sjajnim haljinama:
5 I pošto su se uplašili i pognuli lica svoja do zemlje, rekoše im: Zašto tražite živog među mrtvima?
6 On nije ovdje, nego je uskrsnuo: sjetite se kako vam je govorio dok je još bio u Galileji,
7 Govoreći: Sin čovječji treba biti predan u ruke grešnih ljudi, i biti razapet, i treći dan uskrsnuti.
8 I sjetili su se njegovih riječi,
9 I vratio se od groba i rekao sve ovo jedanaestorici i svima ostalima.
10 To su bile Marija Magdalena, i Joana, i Marija Jakovljeva majka, i druge žene koje su bile s njima, koje su to govorile apostolima.
11 I njihove su im riječi izgledale kao prazne priče, i nisu im vjerovali.
12 Tada je Petar ustao i otrčao na grob; i sagnuvši se, ugleda lanenu odeću položenu samu, i ode, čudeći se u sebi onome što se dogodilo.
13 I gle, dvojica od njih istoga dana otiđoše u selo zvano Emaus, koje je bilo od Jeruzalema oko šezdeset stadija.
14 I razgovarali su zajedno o svim ovim stvarima koje su se dogodile.
15 I dogodi se da, dok su razgovarali i raspravljali, sam se Isus približio i otišao s njima.
16 Ali njihove su oči bile prikovane da ga ne poznaju.
17 I reče im: Kakvi su to načini komunikacije među sobom dok hodate i tužni ste?
18 A jedan od njih, koji se zvao Kleopa, odgovarajući reče mu: "Jesi li ti samo stranac u Jerusalimu i nisi znao što se tamo dogodilo ovih dana?"
19 A on im reče: Što? A oni mu rekoše: Za Isusa Nazarećanina, koji je bio prorok moćan djelom i riječju pred Bogom i svim narodom:
20 I kako su ga glavari svećenički i naši poglavari predali da bude osuđen na smrt i razapeše ga.
21 Ali mi smo vjerovali da je on bio taj koji je trebao otkupiti Izrael; a pored svega ovoga, danas je treći dan otkako su se ove stvari učinile.
22 Da, i neke žene iz našeg društva su nas začudile, koje su bile rano kod groba;
23 I kada nisu našli njegovo tijelo, dođoše govoreći, da su i oni vidjeli viziju anđela, koji govore da je živ.
24 I neki od njih koji su bili s nama otidoše do groba i nađoše tako kako su žene rekle; ali njega ne vidješe.
25 Tada im reče: O bezumnici i spora srca da povjerujete svemu što su proroci govorili:
26 Nije li Krist trebao ovo pretrpjeti i ući u svoju slavu?
27 I počevši od Mojsija i svih proroka, objasnio im je u svim spisima stvari koje se tiču njega.
28 I oni su se približili selu kamo su išli; a on se činio kao da je htio otići dalje.
29 Ali oni ga primoraše govoreći: Ostani s nama, jer je veče, a dan je prošao. I on je ušao da ostane s njima.
30 I dogodi se, dok je sjedio s njima za trpezom, uze kruh, blagoslovi ga, prelomi i dade im.
31 I otvoriše im se oči i poznaše ga; i on je nestao iz njihovog vidokruga.
32 I rekoše jedni drugima: Nije li naše srce gorelo u nama, dok je usput razgovarao s nama i dok nam je otvarao Sveta pisma?
33 I ustadoše istoga časa i vratiše se u Jeruzalem, i nađoše jedanaestoricu okupljenih zajedno i one koji su bili s njima,
34 Govoreći: Gospod je zaista uskrsnuo i javi se Simonu.
35 I ispričaše što se dogodilo na putu i kako je bio poznat o njima u lomljenju kruha.
36 I dok su to govorili, sam Isus stade usred njih i reče im: Mir vama!
37 Ali oni su bili prestravljeni i uplašeni, i pomislili su da su vidjeli duha.
38 I reče im: Zašto ste uznemireni? i zašto se misli rađaju u vašim srcima?
39 Pogledajte moje ruke i noge, da sam ja sam; jer duh nema mesa i kostiju, kao što vidite da ja imam.
40 I kad je to rekao, pokazao im je svoje ruke i noge.
41 I dok oni još nisu vjerovali od radosti i čudili se, on im reče: Imate li ovdje što jela?
42 I dadoše mu komad pečene ribe i saća.
43 I uze ga, i jede pred njima.
44 A on im reče: Ovo su riječi koje sam vam govorio dok sam još bio s vama, da se sve stvari moraju ispuniti, što je napisano u Mojsijevom zakonu i u prorocima i u psalmima, u vezi mene.
45 Tada im je otvorio razum, da razumiju spise,
46 I reče im: Ovako je napisano, i tako je trebalo Kristu da strada i da ustane iz mrtvih treći dan:
47 I da se pokajanje i oproštenje grijeha treba propovijedati u njegovo ime među svim narodima, počevši od Jerusalima.
48 I vi ste svjedoci ovih stvari.
49 I evo, ja šaljem obećanje mog Oca na vas; ali ostanite u gradu Jerusalemu, dok ne budete obučeni silom odozgo.
50 I izveo ih je sve do Betanije, i podigao je svoje ruke i blagoslovio ih.
51 I dogodilo se, dok ih je blagoslovio, odvojio se od njih, i odnesen na nebo.
52 I pokloniše mu se, i vratiše se u Jeruzalem s velikom radošću:
53 I bili su neprestano u hramu, hvaleći i blagosiljajući Boga. Amen.

John

POGLAVLJE 1

1 U početku je bila Reč, i Reč je bila kod Boga, i Reč je bila Bog.
2 Isto je bilo u početku s Bogom.
3 On je sve stvorio; i bez njega nije nastala nijedna stvar koja je nastala.
4 U njemu je bio život; i život je bio svjetlost ljudi.
5 I svjetlost svijetli u tami; a tama to nije shvatila.
6 Bio je čovjek poslan od Boga, po imenu Jovan.
7 Isti je došao za svjedoka, da svjedoči o Svjetlosti, da svi ljudi po njemu vjeruju.
8 On nije bio ta Svetlost, ali je bio poslan da svedoči o toj Svetlosti.
9 To je bila prava svjetlost, koja obasjava svakog čovjeka koji dolazi na svijet.
10 On je bio u svijetu, i svijet je po njemu stvoren, i svijet ga nije poznavao.
11 Svojima je došao, a njegovi ga nisu primili.
12 Ali onima koji su ga primili dao je moć da postanu sinovi Božji, čak i onima koji vjeruju u njegovo ime.
13 Koji su rođeni, ne od krvi, ni od volje tijela, ni od volje ljudske, nego od Boga.
14 I Riječ je tijelom postala, i nastanila se među nama, (i vidjeli smo njegovu slavu, slavu kao jedinorođenog od Oca,) puna milosti i istine.
15 Jovan je svjedočio za njega i povikao govoreći: Ovo je bio onaj o kome sam govorio: Onaj koji dolazi za mnom ima prednost ispred mene, jer je bio prije mene.
16 I od njegove punine imamo sve što smo primili, i milost za milost.
17 Jer zakon je dao Mojsije, ali milost i istina su došli od Isusa Hrista.
18 Nitko nije vidio Boga ni u jednom trenutku; jedinorođeni Sin, koji je u krilu Očevom, on ga je objavio.
19 A ovo je zapis o Ivanu, kada su Židovi poslali svećenike i levite iz Jerusalima da ga upitaju: Tko si ti?
20 I on je priznao i nije poricao; ali priznao, ja nisam Hrist.
21 I upitaše ga: Šta onda? Jesi li ti Elias? A on je rekao, nisam. Jesi li ti taj prorok? A on je odgovorio: Ne.
22 Tada mu rekoše: Tko si ti? da damo odgovor onima koji su nas poslali. Šta kažeš za sebe?
23 On reče: Ja sam glas onoga koji viče u pustinji: Ispravite put Gospodnji, kao što reče prorok Isaija.
24 A poslani su bili od farizeja.
25 A oni ga upitaše i rekoše mu: Zašto onda krstiš, ako nisi taj Krist, ni Ilija, ni taj prorok?
26 Ivan im odgovori govoreći: Ja krstim vodom;
27 To je onaj koji ide za mnom, draži je ispred mene, čijim remenom nisam dostojan odriješiti.
28 To se dogodilo u Betabari s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio.
29 Sljedećeg dana Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu i kaže: Evo Jagnjeta Božjega, koje na sebe uzima grijeh svijeta.
30 Ovo je onaj za koga rekoh: Poslije mene dolazi čovjek koji je bolji od mene, jer je bio prije mene.
31 I nisam ga poznavao, ali da se očituje Izraelu, zato sam došao da krstim vodom.
32 A Jovan je svjedočio govoreći: Video sam Duha kako silazi s neba kao golub, i prebivao je na njemu.
33 I nisam ga poznavao; ali onaj koji me je poslao da krstim vodom, taj mi je rekao: Na koga ćeš vidjeti da silazi Duh i ostaje na njemu, on je onaj koji krsti Duhom Svetim.
34 I vidio sam, i pokazao da je ovo Sin Božji.
35 Opet sutradan nakon što stade Ivan i dvojica njegovih učenika;
36 I gledajući Isusa dok je hodao, rekao je: Evo Jagnjeta Božjega!
37 I dva učenika su ga čula kako govori i pođoše za Isusom.
38 Tada se Isus okrenu i ugleda ih kako slijede, i reče im: Šta tražite? Rekoše mu: "Rabi, (što znači, Učitelju,) gdje živiš?"
39 Reče im: Dođite i vidite. Dođoše i videše gdje stanuje, i ostadoše kod njega toga dana, jer bijaše oko desetog sata.
40 Jedan od dvojice koji su čuli Jovana kako govori i pošli za njim, bio je Andrija, brat Simona Petra.
41 On najprije nađe svog rođenog brata Simona i kaže mu: Mi smo našli Mesiju, što je, u tumačenju, Krist.
42 I doveo ga je Isusu. A kad ga Isus ugleda, reče: " Ti si Šimun, sin Jonin; zvaćeš se Kifa, što znači kamen."
43 Sutradan je Isus htio izaći u Galileju i nađe Filipa i reče mu: Pođi za mnom.
44 A Filip je bio iz Betsaide, grada Andrije i Petra.
45 Filip nađe Natanaela i reče mu: "Našli smo onoga, o kome su pisali Mojsije u Zakonu i proroci, Isusa iz Nazareta, sina Josipova.
46 A Natanael mu reče: Može li što dobro doći iz Nazareta? Reče mu Filip: Dođi i vidi.
47 Isus je ugledao Natanaela kako dolazi k njemu i rekao za njega: " Evo zaista Izraelca, u kojem nema prijevare!"
48 Natanael mu reče: Odakle me poznaješ? Isus odgovori i reče mu: Prije nego te Filip pozva, kad si bio pod smokvom, vidio sam te.
49 Odgovori Natanael i reče mu: Rabbi, ti si Sin Božji; ti si kralj Izraela.
50 Odgovori Isus i reče mu: Vjeruješ li ti, jer ti rekoh, vidio sam te pod smokvom? videćeš veće stvari od ovih.
51 I on mu reče: Zaista, zaista, kažem vam, Od sada ćete vidjeti nebo otvoreno, i anđele Božje kako se dižu i silaze nad Sinom Čovječjim.

POGLAVLJE 2

1 I trećeg dana bila je svadba u Kani Galilejskoj; i Isusova majka je bila tamo:
2 I Isus i njegovi učenici su pozvani na vjenčanje.
3 A kad su htjeli vina, reče mu Isusova majka: Nemaju vina.
4 Isus joj reče: Ženo, šta ja imam s tobom? moj čas još nije došao.
5 Njegova majka kaže slugama: "Što god vam on kaže, učinite to."
6 I ondje je bilo postavljeno šest kamenih lonaca za vodu, po načinu čišćenja Židova, u kojima je bilo po dva ili tri firkina.
7 Isus im reče: Napunite posude vodom. I napunili su ih do vrha.
8 I reče im: Izvucite sada i odnesite upravitelju praznika. I oni su to izdržali.

9 Kad je vladar gozbe okusio vodu koja je bila od vina, a nije znao odakle je; (ali su sluge koje su zahvatile vodu znale;) upravitelj gozbe pozva mladoženju,
10 I reče mu: "Svaki čovjek na početku stavi dobro vino; a kad se ljudi dobro napiju, onda ono što je gore; a ti si dobro vino zadržao do sada.
11 Ovaj početak čuda učinio je Isus u Kani Galilejskoj i pokazao svoju slavu; i njegovi učenici povjerovaše u njega.
12 Nakon toga siđe u Kafarnaum, on i njegova majka, i njegova braća i njegovi učenici; i ostadoše tamo ne mnogo dana.
13 A židovska Pasha je bila blizu, i Isus je otišao u Jeruzalem,
14 I nađoše u hramu one koji su prodavali volove, ovce i golubove, i mjenjače novca kako sjede.
15 I kada je načinio bič od malih užadi, sve ih je istjerao iz hrama, i ovce i volove; i prosuo novac mjenjača, i prevrnuo stolove;
16 I reče onima koji su prodavali golubove: " Odnesite ove stvari odavde!" nemoj od kuće Oca moga učiniti trgovačku kuću.
17 I njegovi se učenici sjetiše da je napisano: Revnost za tvoj dom me izjeda.
18 Tada odgovoriše Židovi i rekoše mu: Koji nam znak pokazuješ kad to činiš?
19 Odgovori Isus i reče im: Razrušite ovaj hram, i za tri dana ću ga podići.
20 Tada rekoše Židovi: Četrdeset i šest godina se gradio ovaj hram, i hoćeš li ga podići za tri dana?
21 Ali on je govorio o hramu svoga tijela.
22 Kad je dakle uskrsnuo iz mrtvih, sjetili su se njegovi učenici da im je to rekao; i povjerovaše pismu i riječi koju je Isus rekao.
23 A kad je bio u Jerusalimu na Pashu, na praznik, mnogi su povjerovali u njegovo ime, kada su vidjeli čuda koja je činio.
24 Ali Isus im se nije predao, jer je poznavao sve ljude,
25 I nije trebalo da iko svjedoči o čovjeku, jer je znao šta je u čovjeku.

POGLAVLJE 3

1 Bio je jedan čovjek od fariseja, po imenu Nikodem, vladar Židova:
2 Isti je došao Isusu noću i rekao mu: Rabbi, znamo da si ti učitelj koji je došao od Boga; jer niko ne može činiti ova čuda koja ti činiš, osim da je Bog s njim.
3 Isus odgovori i reče mu: Zaista, zaista ti kažem: Ako se čovjek ne rodi nanovo, ne može vidjeti kraljevstvo Božje.
4 Nikodim mu reče: Kako se čovjek može roditi kad je star? Može li ući drugi put u matericu svoje i roditi se?
5 Isus odgovori: Zaista, zaista, kažem ti, ako se čovjek ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u kraljevstvo Božje.
6 Što je rođeno od tijela, tijelo je; a ono što je rođeno od Duha je duh.
7 Ne čudi se što sam ti rekao: Morate se ponovo roditi.
8 Vjetar puše gdje hoće, i čuješ njegov zvuk, ali ne znaš odakle dolazi i kamo ide: tako je i svaki koji je rođen od Duha.
9 Nikodem odgovori i reče mu: Kako je to moguće?
10 Odgovori Isus i reče mu: " Jesi li ti gospodar Izraela, a zar to ne znaš?"
11 Zaista, zaista, kažem ti, govorimo da znamo, i svjedočimo da smo vidjeli; i ne primate naše svjedočanstvo.
12 Ako sam vam rekao zemaljske stvari, a vi ne vjerujete, kako ćete vjerovati, ako vam kažem o nebeskim stvarima?
13 I niko nije uzašao na nebo, osim onoga koji je sišao s neba, Sin Čovječji koji je na nebu.
14 I kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako mora biti podignut i Sin čovječji:
15 Da svaki koji vjeruje u njega ne pogine, nego da ima život vječni.
16 Jer Bog je tako zavoleo svet da je dao svog jedinorođenog Sina, da nijedan koji veruje u njega ne pogine, nego da ima život vječni.
17 Jer Bog nije poslao svoga Sina na svijet da osudi svijet; nego da bi svijet kroz njega mogao biti spašen.
18 Tko vjeruje u njega, nije osuđen; a tko ne vjeruje, već je osuđen, jer nije vjerovao u ime jedinorođenog Sina Božjega.
19 A ovo je osuda, da je svjetlost došla na svijet, i ljudi su više voljeli tamu nego svjetlost, jer su njihova djela bila zla.
20 Jer svaki koji čini zlo mrzi svjetlost, niti dolazi k svjetlosti, da se njegova djela ne bi ukorila.
21 Ali onaj koji čini istinu dolazi k svjetlosti, da se očituju njegova djela, da su u Bogu učinjena.
22 Nakon ovih stvari došao je Isus i njegovi učenici u zemlju Judeju; i ondje je boravio s njima i krstio.
23 I Jovan je krstio u Enonu blizu Salima, jer je tamo bilo mnogo vode; i oni dođoše i krstiše se.
24 Jer Jovan još nije bio bačen u tamnicu.
25 Tada se pojavilo pitanje između nekih Jovanovih učenika i Jevreja o pročišćenju.
26 I dođoše k Ivanu i rekoše mu: Učitelju, onaj koji je bio s tobom onkraj Jordana, za koga si svjedočio, gle, isti krsti, i svi ljudi dolaze k njemu.
27 Ivan odgovori i reče: Čovjek ne može ništa primiti ako mu se ne da s neba.
28 Vi mi sami svjedočite da sam rekao: Nisam ja Krist, nego da sam poslan pred njim.
29 Onaj koji ima nevjestu je mladoženja; ali prijatelj mladoženje, koji stoji i sluša ga, raduje se jako zbog mladoženjinog glasa: ova se radost moja ispunila.
30 On se mora povećati, ali ja moram smanjiti.
31 Onaj koji dolazi odozgo je iznad svih; ko je od zemlje, zemaljski je i govori o zemlji; onaj koji dolazi s neba je iznad svih.
32 I što je vidio i čuo, to svjedoči; i niko ne prima njegovo svjedočanstvo.
33 Onaj koji je primio njegovo svjedočanstvo stavio je svoj pečat da je Bog istinit.
34 Jer onaj koga je Bog poslao govori riječi Božje, jer mu Bog ne daje Duha na mjeru.
35 Otac voli Sina i sve je dao u njegove ruke.
36 Tko vjeruje u Sina, ima život vječni; a tko ne vjeruje u Sina, neće vidjeti života; ali gnjev Božji ostaje na njemu.

POGLAVLJE 4

1 Kad je dakle Gospod saznao kako su farizeji čuli da je Isus stvorio i krstio više učenika od Ivana,
2 (Iako sam Isus nije krstio, nego njegovi učenici,)
3 On je napustio Judeju i ponovo otišao u Galileju.
4 I on mora proći kroz Samariju.

5 Zatim dolazi u grad Samariju, koji se zove Sihar, blizu parcele zemlje koju je Jakov dao svom sinu Josipu.
6 Sada je Jakovljev bunar bio tamo. Isus je, dakle, umoran svojim putovanjem, sjeo ovako na bunar; a bilo je oko šestog sata.
7 Dolazi žena iz Samarije da zahvati vodu. Reče joj Isus: Daj mi da pijem.
8 (Jer su njegovi učenici otišli u grad da kupe meso.)
9 Tada mu žena iz Samarije reče: Kako to da si Židov, tražiš da piješ od mene, žene iz Samarije? jer Jevreji nemaju posla sa Samarićanima.
10 Odgovori Isus i reče joj: " Kad bi ti znala dar Božji, i ko je onaj koji ti kaže: Daj mi da pijem; ti bi od njega tražio, i on bi ti dao žive vode.
11 Reče mu žena: "Gospodine, ti nemaš čime da vučeš, a bunar je dubok. Odakle ti voda živa?"
12 Zar si ti veći od našeg oca Jakova, koji nam je dao bunar i pio iz njega sam, njegova djeca i njegova stoka?
13 Odgovori Isus i reče joj: Tko god pije od ove vode, opet će ožednjeti.
14 Ali tko god pije od vode koju ću mu ja dati, neće ožednjeti dovijeka; ali voda koju ću mu dati bit će u njemu izvor vode koja izvire u život vječni.
15 Reče mu žena: Gospodine, daj mi ove vode da ne ožednem, niti dođem ovamo da crpim.
16 Reče joj Isus: Idi, pozovi svog muža i dođi ovamo.
17 Žena odgovori i reče: Nemam muža. Isus joj reče: Dobro si rekla, ja nemam muža.
18 Jer si imala pet muževa; a ovaj koga sada imaš nije tvoj muž: u tome si zaista rekla.
19 Žena mu reče: Gospodine, vidim da si ti prorok.
20 Naši očevi klanjali su se na ovoj gori; a vi kažete da je u Jerusalimu mjesto gdje ljudi treba da se klanjaju.
21 Reče joj Isus: Ženo, vjeruj mi, dolazi čas, kada se nećete ni na ovoj gori ni u Jerusalimu klanjati Ocu.
22 Vi se klanjate ne znate čemu: mi znamo čemu se klanjamo: jer je spasenje od Židova.
23 Ali dolazi čas, i sada je, kada će se pravi obožavatelji klanjati Ocu u duhu i istini; jer Otac traži takve da mu se klanjaju.
24 Bog je Duh; i oni koji mu se klanjaju, moraju ga obožavati u duhu i istini.
25 Reče mu žena: Znam da dolazi Mesija, koji se zove Krist; kad dođe, sve će nam reći.
26 Isus joj reče: Ja sam koji govorim s tobom.
27 I na to dođoše njegovi učenici i začudiše se što je razgovarao sa ženom; ali nijedan muškarac nije rekao: Šta tražiš? ili: Zašto razgovaraš s njom?
28 Žena je tada ostavila svoj lonac i otišla u grad i rekla ljudima:
29 Dođite, vidite čovjeka, koji mi je rekao sve što sam ikada učinio: nije li ovo Krist?
30 Zatim su izašli iz grada i došli k njemu.
31 U međuvremenu, dok su ga njegovi učenici molili govoreći: Učitelju, jedi.
32 Ali on im reče: Imam jela za jelo za koje vi ne znate.
33 Zato rekoše učenici jedni drugima: Je li mu tko donio da jede?
34 Reče im Isus: Moje jelo je vršiti volju onoga koji me je poslao i dovršiti njegovo djelo.
35 Zar ne kažete: Ima još četiri mjeseca, a onda dolazi žetva? Evo, kažem vam, podignite oči svoje i pogledajte polja; jer su već bele za žetvu.
36 I onaj koji žanje prima platu i sabira plod za život vječni: da se zajedno raduju i onaj koji sije i onaj koji žanje.
37 I ovdje je ta izreka istinita: Jedan sije, a drugi žanje.
38 Poslao sam vas da žanjete ono na čemu niste radili: drugi ljudi su radili, a vi ste ušli u njihove radove.
39 I mnogi od Samarićana iz toga grada povjerovaše u njega zbog riječi žene koja je svjedočila: Rekao mi je sve što sam učinila.
40 Kad su Samarićani došli k njemu, molili su ga da ostane s njima; i on osta ondje dva dana.
41 I mnogo više povjerovaše zbog njegove vlastite riječi;
42 I reče ženi: "Sada vjerujemo, ne zbog tvoje riječi; jer smo ga sami čuli i znamo da je ovo zaista Krist, Spasitelj svijeta.
43 Nakon dva dana otide odande i ode u Galileju.
44 Jer sam Isus je svjedočio da prorok nema časti u svojoj zemlji.
45 Onda kada je došao u Galileju, primili su ga Galilejci, vidjevši sve što je učinio u Jerusalimu na praznik; jer su i oni otišli na praznik.
46 Tako je Isus ponovo došao u Kanu Galilejsku, gdje je od vode napravio vino. A bio je jedan plemić, čiji je sin bio bolestan u Kafarnaumu.
47 Kad je čuo da je Isus došao iz Judeje u Galileju, otišao je k njemu i molio ga da siđe i izliječi njegova sina, jer je bio na samrti.
48 Tada mu Isus reče: Ako ne vidite znakove i čuda, nećete vjerovati.
49 Reče mu plemić: Gospodine, siđi prije nego što moje dijete umre.
50 Reče mu Isus: Idi; tvoj sin živ. I čovjek je povjerovao riječi koju mu je Isus rekao, i otišao je svojim putem.
51 I dok je sada silazio, njegove sluge ga sretnu i rekoše mu govoreći: Živ ti sin.
52 Zatim ih je upitao kada je počeo da se popravlja. A oni mu rekoše: Jučer u sedmom času groznica ga ostavi.
53 Tako je otac znao da je to bilo u isti čas, u koji mu je Isus rekao: " Tvoj sin je živ .
54 Ovo je opet drugo čudo koje je Isus učinio, kada je izašao iz Judeje u Galileju.

POGLAVLJE 5

1 Poslije toga je bila jevrejska gozba; i Isus je otišao u Jerusalim.
2 U Jerusalimu je kod pijace ovaca bazen, koji se na hebrejskom jeziku zove Bethesda, s pet trijemova.
3 U njima je ležalo veliko mnoštvo impotentnog naroda, slijepih, zaustavljenih, usahlih, čekajući da se voda pomakne.
4 Jer anđeo je silazio u određeno vrijeme u jezerce i uznemiravao vodu: ko god je tada prvi nakon što je voda zakoračila, bio je izliječen od svake bolesti koju je imao.
5 I jedan čovjek je bio tamo, koji je imao bolest trideset i osam godina.
6 Kad ga je Isus vidio kako leži i znao da je već dugo u tom slučaju, reče mu: Hoćeš li ozdraviti?

7 Nemoćnik mu odgovori: Gospodine, nemam čovjeka, kad se voda uznemiri, da me stavi u bazen; ali dok ja dolazim, drugi silazi preda mnom.
8 Isus mu reče: Ustani, uzmi svoju postelju i hodaj.
9 I odmah se čovjek ozdravi, uze svoju postelju i prohoda; i istoga dana je bila subota.
10 Rekoše dakle Jevreji ozdravljenom: subota je; nije ti dopušteno nositi svoju postelju.
11 On im odgovori: Onaj koji me ozdravi, on mi reče: Uzmi svoju postelju i hodaj.
12 Tada ga upitaše: "Ko je čovjek koji ti je rekao: Uzmi svoju postelju i hodaj?"
13 A onaj koji je bio izliječen nije znao ko je to; jer se Isus bio odveo, a mnoštvo je bilo na tom mjestu.
14 Poslije ga Isus nađe u hramu i reče mu: Evo ozdravio si, ne griješi više, da ti se ne dogodi nešto gore.
15 Čovjek je otišao i rekao Židovima da ga je Isus izliječio.
16 I zato su Židovi progonili Isusa i tražili da ga ubiju, jer je to učinio u subotu.
17 Ali Isus im odgovori: Otac moj radi do sada, i ja radim.
18 Zato su Židovi sve više tražili da ga ubiju, jer on ne samo da je prekršio subotu, nego je rekao i da je Bog njegov Otac, čineći sebe jednakim Bogu.
19 Tada odgovori Isus i reče im: Zaista, zaista, kažem vam, Sin ne može činiti ništa sam od sebe, osim što vidi da Otac čini; jer što god on čini, to čini i Sin.
20 Jer Otac ljubi Sina i pokazuje mu sve što sam čini; i pokazaće mu veća djela od ovih, da se čudite.
21 Jer kao što Otac podiže mrtve i oživljava ih; tako i Sin oživljava koga hoće.
22 Jer Otac nikome ne sudi, nego je sav sud predao Sinu.
23 Da svi ljudi poštuju Sina, kao što poštuju Oca. Ko ne poštuje Sina, ne poštuje ni Oca koji ga je poslao.
24 Zaista, zaista, kažem vam, koji sluša moju riječ i vjeruje u onoga koji me posla, ima život vječni i neće doći na osudu; ali se prenosi iz smrti u život.
25 Zaista, zaista, kažem vam, dolazi čas, i sada je, kada će mrtvi čuti glas Sina Božjega, i koji čuju oživjeće.
26 Jer kao što Otac ima život u sebi; tako je dao Sinu da ima život u sebi;
27 I dao mu je vlast da vrši i presudu, jer je on Sin čovječji.
28 Ne čudite se ovome, jer dolazi čas u kojem će svi koji su u grobovima čuti njegov glas,
29 I izaći će; oni koji su činili dobro, u vaskrsenje života; a oni koji su činili zlo do uskrsnuća prokletstva.
30 Ne mogu od sebe ništa učiniti: kako čujem, ja sudim; i moj je sud pravedan; jer ne tražim svoju volju, nego volju Oca koji me je poslao.
31 Ako svjedočim za sebe, moje svjedočenje nije istinito.
32 Ima još jedan koji svjedoči za mene; i znam da je svjedok koji svjedoči o meni istinit.
33 Vi ste poslali Jovanu, i on je posvjedočio istinu.
34 Ali ja ne primam svjedočanstvo od čovjeka, nego ovo govorim da se spasite.
35 On bijaše goruća i blistava svjetlost; i vi ste bili voljni neko vrijeme radovati se njegovoj svjetlosti.
36 Ali ja imam veće svjedočanstvo od Jovanovog: jer djela koja mi je Otac dao da završim, ista djela koja ja činim, svjedoče za mene da me je Otac poslao.
37 I sam Otac, koji me je poslao, posvjedočio je za mene. Niti ste čuli njegov glas u bilo koje vrijeme, niti ste vidjeli njegov oblik.
38 I nemate njegovu riječ koja ostaje u vama; jer koga je poslao, njemu ne vjerujete.
39 Istražite Svete spise; jer mislite da u njima imate život vječni; i oni su oni koji svjedoče za mene.
40 I nećete doći k meni da imate život.
41 Ne primam časti od ljudi.
42 Ali ja vas poznajem, da nemate u sebi ljubavi Božije.
43 Ja sam došao u ime Oca svoga, i ne primate me: ako drugi dođe u svoje ime, njega ćete primiti.
44 Kako možete vjerovati, koji primate čast jedni od drugih, a ne tražite čast koja dolazi samo od Boga?
45 Nemojte misliti da ću vas optužiti pred Ocem: postoji jedan koji vas optužuje, Mojsije, u koga se uzdate.
46 Jer da ste vjerovali Mojsiju, vjerovali biste meni, jer je pisao o meni.
47 Ali ako ne vjerujete njegovim spisima, kako ćete vjerovati mojim riječima?

POGLAVLJE 6

1 Nakon ovih stvari Isus pređe preko Galilejskog mora, koje je Tiberijadsko more.
2 I za njim je krenulo veliko mnoštvo, jer su vidjeli njegova čuda koja je činio nad bolesnima.
3 I Isus se pope na goru i tamo sjedi sa svojim učenicima.
4 A Pasha, židovski praznik, bila je blizu.
5 Kad je Isus tada podigao svoje oči i vidio da mu dolazi mnoštvo, reče Filipu: " Odakle ćemo kupiti kruh da ovi jedu?"
6 I ovo je rekao da ga dokaže: jer je i sam znao šta će učiniti.
7 Filip mu odgovori: Dvjesta denara kruha nije im dosta, da svaki od njih uzme malo.
8 Jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Simona Petra, kaže mu:
9 Ovdje je jedan momak, koji ima pet ječmenih kruhova i dvije male ribe: ali koje su one među tolikim?
10 A Isus reče: Neka ljudi sjednu. Sada je na mjestu bilo mnogo trave. Tako su ljudi sjeli, njih oko pet hiljada.
11 I Isus uze hljebove; i kada je zahvalio, podijelio je učenicima, a učenici onima koji su sjedili; a isto tako i riba koliko bi.
12 Kad su se napunili, rekao je svojim učenicima: Pokupite komadiće koji su ostali, da ništa ne bude izgubljeno.
13 Stoga su ih sakupili i napunili dvanaest korpi ulomcima od pet ječmenih hljebova, koji su ostali iznad i iznad onih koji su jeli.
14 Tada su ti ljudi, kada su vidjeli čudo koje je Isus učinio, rekli: Ovo je istina prorok koji treba doći na svijet.
15 Kad je Isus, dakle, shvatio da će doći i uzeti ga silom, da ga postave kraljem, opet je sam otišao u goru.
16 A kad je već došlo veče, njegovi učenici siđoše na more,
17 I uđoše u lađu i pođoše preko mora prema Kafarnaumu. I sada je bio mrak, a Isus nije došao k njima.
18 I more se podiglo od velikog vjetra koji je puhao.
19 Pa kad su veslali dvadeset i pet ili trideset stadija, ugledaše Isusa kako hoda po moru i približava se lađi; i uplašiše se.
20 Ali on im reče: Ja sam; ne plaši se.
21 Onda su ga dobrovoljno primili u lađu, i odmah je lađa bila na kopnu kamo su otišli.

22 Sutradan, kada su ljudi koji su stajali s druge strane mora vidjeli da tamo nema nijednog drugog čamca, osim onog u koji su ušli njegovi učenici, i da Isus nije ušao sa svojim učenicima u čamac, nego da je njegov učenici su otišli sami;
23 (Ali su dolazile i druge lađe iz Tiberijade blizu mjesta gdje su jeli kruh, nakon što je Gospod zahvalio:)
24 A kad je narod vidio da nema Isusa, ni njegovih učenika, i oni su uzeli brod i došli u Kafarnaum tražeći Isusa.
25 I kad ga nađoše s druge strane mora, rekoše mu: "Rabi, kad si došao ovamo?"
26 Isus im odgovori i reče: Zaista, zaista, kažem vam, tražite me, ne zato što ste vidjeli čuda, nego zato što ste jeli od hljebova i nasitili se.
27 Ne trudite se za jelo koje propada, nego za ono jelo koje ostaje za život vječni, koje će vam dati Sin Čovječji, jer ga je Bog Otac zapečatio.
28 Tada mu rekoše: Šta da radimo da radimo djela Božja?
29 Odgovori Isus i reče im: Ovo je djelo Božje da vjerujete u onoga koga je poslao.
30 Rekoše mu, dakle, kakav znak pokazuješ da vidimo i vjerujemo ti? šta radiš?
31 Naši su očevi jeli manu u pustinji; kao što je napisano, dao im je kruh s neba da jedu.
32 Tada im Isus reče: Zaista, zaista, kažem vam, Mojsije vam nije dao taj kruh s neba; ali vam Otac moj daje pravi hljeb s neba.
33 Jer kruh Božji je onaj koji silazi s neba i daje život svijetu.
34 Tada mu rekoše: Gospode, daj nam uvijek ovaj kruh.
35 A Isus im reče: Ja sam kruh života; a ko vjeruje u mene neće ožednjeti dovijeka.
36 Ali ja vam rekoh, da ste i vi mene vidjeli i ne vjerujete.
37 Sve što mi daje Otac doći će k meni; a onoga koji mi dođe neću ni na koji način izbaciti.
38 Jer ja sam sišao s neba, ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla.
39 I ovo je Očeva volja koji me je poslao, da od svega što mi je dao ne izgubim ništa, nego da ga ponovo podignem u posljednji dan.
40 I ovo je volja onoga koji me posla, da svaki koji vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni; i ja ću ga vaskrsnuti u posljednji dan.
41 Židovi su tada mrmljali na njega, jer je rekao: Ja sam hljeb koji je s neba sišao.
42 I rekoše: Nije li ovo Isus, sin Josipov, čijeg oca i majku poznajemo? kako onda kaže: Sišao sam s neba?
43 Odgovori Isus i reče im: Ne mrmljajte među sobom.
44 Niko ne može doći k meni, osim što ga ne privuče Otac koji me posla; i ja ću ga vaskrsnuti u posljednji dan.
45 Zapisano je u prorocima, i svi će biti poučeni od Boga. Svaki čovjek, dakle, koji je čuo i naučio od Oca, dolazi k meni.
46 Nije da je iko vidio Oca, osim onoga koji je od Boga, on je vidio Oca.
47 Zaista, zaista, kažem vam, ko vjeruje u mene ima život vječni.
48 Ja sam taj kruh života.
49 Vaši očevi su jeli manu u pustinji i mrtvi.
50 Ovo je kruh koji silazi s neba, da ga čovjek jede i da ne umre.
51 Ja sam kruh živi koji je s neba sišao: ako tko jede od ovoga kruha, živjet će dovijeka; a hljeb koji ću ja dati tijelo je moje koje ću dati za život svijeta.
52 Židovi su se dakle prepirali među sobom govoreći: Kako nam ovaj može dati svoje tijelo da jedemo?
53 Tada im Isus reče: Zaista, zaista, kažem vam, ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nećete imati života u sebi.
54 Tko jede moje tijelo i pije moju krv, ima život vječni; i ja ću ga podići u posljednji dan.
55 Jer je moje tijelo zaista jelo, i krv je moja zaista piće.
56 Tko jede moje tijelo i pije moju krv, prebiva u meni, a ja u njemu.
57 Kao što me je poslao živi Otac, i ja živim od Oca, tako i onaj koji me jede, živjet će po meni.
58 Ovo je onaj hljeb koji je s neba sišao: ne kao što su vaši oci jeli manu, pa su mrtvi; onaj koji jede od ovog kruha živjet će dovijeka.
59 To je rekao u sinagogi, dok je poučavao u Kafarnaumu.
60 Zato su mnogi od njegovih učenika, kad su to čuli, rekli: Teška je ovo riječ; ko to može čuti?
61 Kada je Isus znao u sebi da njegovi učenici mrmljaju na to, reče im: Da li vas ovo vrijeđa?
62 Šta i ako ćete vidjeti Sina Čovječjega kako se penje tamo gdje je bio prije?
63 Duh je taj koji oživljava; tijelo ništa ne koristi: riječi koje vam govorim duh su i život su.
64 Ali ima nekih od vas koji ne vjeruju. Jer Isus je od početka znao ko su oni koji ne vjeruju i ko treba da ga izda.
65 I on reče: Zato vam rekoh, da niko ne može doći k meni, osim što mu je dano od mog Oca.
66 Od tog vremena mnogi od njegovih učenika su se vratili i više nisu hodali s njim.
67 Tada Isus reče dvanaestorici: Hoćete li i vi otići?
68 Tada mu Simon Petar odgovori: Gospode, kome da idemo? ti imaš reči večnog života.
69 I mi vjerujemo i sigurni smo da si ti taj Krist, Sin Boga živoga.
70 Isus im odgovori: Nisam li ja izabrao vas dvanaestoricu, a jedan od vas je đavo?
71 Govorio je o Judi Iskariotskom, sinu Simonovu, jer je on bio taj koji ga je trebao izdati, budući da je bio jedan od dvanaestorice.

GLAVA 7

1 Poslije ovih stvari Isus je hodao Galilejom, jer nije htio hoditi po Židovstvu, jer su Židovi htjeli da ga ubiju.
2 A jevrejski praznik senica je bio blizu.
3 Tada mu braća rekoše: "Idi odavde i idi u Judeju, da i tvoji učenici vide djela koja činiš."
4 Jer nema čovjeka koji išta čini u tajnosti, a on sam traži da se javno sazna. Ako činiš ove stvari, pokaži se svijetu.
5 Jer ni njegova braća nisu vjerovala u njega.
6 Tada im Isus reče: Moje vrijeme još nije došlo, ali vaše je vrijeme uvijek spremno.
7 Svijet te ne može mrziti; a mene mrzi, jer ja svjedočim o tome, da su djela njegova zla.
8 Idite gore na ovaj praznik; ja još ne idem na ovaj praznik; jer moje vrijeme još nije došlo.
9 Kad im je rekao ove riječi, ostao je još u Galileji.

10 Ali kad su njegova braća otišla gore, onda je i on otišao na gozbu, ne javno, nego kao u tajnosti.
11 Tada su ga Židovi tražili na gozbi i rekli: Gdje je on?
12 I u narodu je bilo mnogo mrmljanja u vezi s njim; jer jedni rekoše: On je dobar čovjek; drugi rekoše: Ne; ali on obmanjuje narod.
13 Ali niko nije otvoreno govorio o njemu iz straha od Jevreja.
14 Otprilike usred praznika Isus je ušao u hram i poučavao.
15 A Židovi su se čudili govoreći: Otkud ovaj čovjek zna slova, a nikad nije naučio?
16 Isus im odgovori i reče: Moja nauka nije moja, nego onoga koji me je poslao.
17 Ako tko hoće vršiti njegovu volju, znat će za nauku, bilo da je od Boga, ili ja govorim od sebe.
18 Tko govori sam od sebe, traži svoju slavu; a tko traži svoju slavu koji ga je poslao, isti je, i nema nepravde u njemu.
19 Nije li vam Mojsije dao zakon, a ipak nitko od vas ne drži zakon? Zašto se spremate da me ubijete?
20 Narod odgovori i reče: "Imaš đavola; ko će te ubiti?"
21 Odgovori Isus i reče im: Učinio sam jedno djelo, i svi se čudite.
22 Mojsije vam dakle dade obrezanje; (ne zato što je od Mojsija, nego od otaca;) a vi u subotu obrežite čovjeka.
23 Ako se čovjek u subotu obreže, da se ne prekrši Mojsijev zakon; ljutite li se na mene, jer sam u subotu u potpunosti izliječio čovjeka?
24 Ne sudite prema izgledu, nego sudite pravednim sudom.
25 Tada rekoše neki od Jerusalima: Nije li to onaj koga traže da ubiju?
26 Ali, gle, on govori hrabro, a oni mu ništa ne govore. Da li vladari zaista znaju da je to isti Hristos?
27 Ali mi znamo za ovog čovjeka odakle je; ali kad Krist dođe, niko ne zna odakle je.
28 Tada je Isus povikao u hramu dok je poučavao govoreći: I znate me i znate odakle sam; i nisam od sebe došao, nego je istinit Onaj koji me posla, koga ne poznajete.
29 Ali ja ga poznajem, jer sam od njega, i on me posla.
30 Tada su tražili da ga uhvate, ali niko ne diže ruke na njega, jer njegov čas još nije došao.
31 I mnogi od naroda povjerovaše u njega i rekoše: "Kada dođe Krist, hoće li učiniti više čudesa od ovih koje je učinio ovaj čovjek?"
32 Fariseji su čuli da narod tako mrmlja o njemu; a farizeji i glavari svećenički poslaše službenike da ga uhvate.
33 Tada im Isus reče: Još malo sam s vama, a onda idem k onome koji me posla.
34 Tražit ćete me, i nećete me naći; i gdje sam ja, tamo ne možete doći.
35 Tada Židovi rekoše među sobom: Kuda će ići da ga nećemo naći? Hoće li otići među raspršene među neznabošce i poučavati neznabošce?
36 Kako je to rekao što je rekao: Tražit ćete me i nećete me naći; a gdje sam ja, tamo ne možete doći?
37 Posljednjeg dana, tog velikog dana praznika, Isus je stajao i povikao govoreći: Ako je tko žedan, neka dođe k meni i pije.
38 Ko vjeruje u mene, kao što je rečeno u Svetom pismu, iz utrobe njegova će poteći rijeke žive vode.
39 (Ali ovo je govorio o Duhu, kojeg trebaju primiti oni koji vjeruju u njega: jer Duh Sveti još nije bio dan; jer Isus još nije bio proslavljen.)
40 Mnogi ljudi, dakle, kad su čuli ovu riječ, rekoše: Zaista, ovo je Poslanik.
41 Drugi su rekli: Ovo je Krist. Ali neki rekoše: Hoće li Hristos izaći iz Galileje?
42 Zar nije u Svetom pismu rečeno, da Hristos dolazi iz potomstva Davidovog i iz grada Betlehema, gde je David bio?
43 Tako je došlo do podjele među ljudima zbog njega.
44 I neki od njih bi ga uzeli; ali niko nije digao ruke na njega.
45 Tada dođoše službenici glavarima svećeničkim i farizejima; a oni im rekoše: Zašto ga niste doveli?
46 Oficiri odgovoriše: Nikad čovjek nije govorio kao ovaj čovjek.
47 Tada im fariseji odgovoriše: "Jeste li i vi prevareni?"
48 Da li je iko od vladara ili fariseja povjerovao u njega?
49 Ali ovaj narod koji ne poznaje zakon je proklet.
50 Nikodim im kaže, (koji je došao Isusu noću, jedan od njih,)
51 Da li naš zakon sudi ikome prije nego što ga sasluša i ne zna šta radi?
52 Oni odgovoriše i rekoše mu: Jesi li i ti iz Galileje? Tražite i tražite: jer iz Galileje ne izlazi prorok.
53 I svaki je otišao svojoj kući.

POGLAVLJE 8

1 Isus je otišao na Maslinsku goru.
2 I rano ujutro opet dođe u hram, i sav narod dođe k njemu; i on sjede i poučavaše ih.
3 I književnici i farizeji dovedoše k njemu ženu uhvaćenu u preljubi; i kada su je postavili u sredinu,
4 Kažu mu: Učitelju, ova žena je uhvaćena u preljubi, na samom činu.
5 A Mojsije nam je u zakonu zapovjedio da se takvi kamenuju; a ti šta kažeš?
6 Ovo su rekli, iskušavajući ga, da bi ga mogli optužiti. Ali Isus se sagnuo i prstom pisao po zemlji, kao da ih nije čuo.
7 Kad su ga oni nastavili pitati, on se podigao i rekao im: Ko je među vama bez grijeha, neka prvi baci kamen na nju.
8 I opet se sagnuo i pisao po zemlji.
9 A oni koji su to čuli, osuđeni svojom savješću, izađoše jedan po jedan, počevši od najstarijih pa sve do posljednjih; i osta Isus sam, a žena stajaše u sredini.
10 Kad se Isus podigao i ne vidjevši nikoga osim žene, reče joj: Ženo, gdje su oni tvoji tužitelji? zar te niko nije osudio?
11 Ona reče: Nitko, Gospode. A Isus joj reče: Ni ja te ne osuđujem: idi i ne griješi više.
12 Tada im Isus ponovo progovori govoreći: Ja sam svjetlost svijetu;
13 Rekoše mu dakle farizeji: Svjedočiš o sebi; tvoj zapis nije istinit.
14 Isus odgovori i reče im: Premda svjedočim o sebi, ipak je moje svjedočanstvo istinito: jer znam odakle sam došao i kuda idem; ali ne možete reći odakle dolazim i kuda idem.
15 Vi sudite po tijelu; Ne osuđujem nikoga.
16 Pa ipak, ako ja sudim, moj je sud istinit: jer nisam sam, nego ja i Otac koji me posla.

17 I u vašem zakonu je zapisano da je svjedočanstvo dva čovjeka istinito.
18 Ja sam onaj koji svjedoči za sebe, i Otac koji me posla svjedoči za mene.
19 Tada mu rekoše: Gdje je tvoj Otac? Isus odgovori: Niti mene poznajete, ni Oca moga; da ste me poznali, poznavali biste i mog Oca.
20 Ove riječi je Isus izgovorio u riznici, dok je poučavao u hramu; i nitko ne diže ruke na njega; jer njegov čas još nije došao.
21 Tada im Isus opet reče: Ja idem svojim putem, a vi ćete me tražiti, i umrijet ćete u grijesima svojim; kuda ja idem, vi ne možete doći.
22 Tada rekoše Židovi: Hoće li se ubiti? jer kaže: kuda ja idem, vi ne možete doći.
23 A on im reče: Vi ste odozdo; Ja sam odozgo: vi ste od ovoga svijeta; Ja nisam sa ovog sveta.
24 Rekoh vam, dakle, da ćete umrijeti u grijesima svojim; jer ako ne vjerujete da sam ja to, umrijet ćete u svojim grijesima.
25 Tada mu rekoše: Tko si ti? A Isus im reče: To isto što vam rekoh od početka.
26 Imam mnogo toga da kažem i da sudim o vama; ali istinit je onaj koji me posla; i govorim svijetu ono što sam čuo o njemu.
27 Nisu razumjeli da im je govorio o Ocu.
28 Tada im Isus reče: Kad podignete Sina Čovječjega, tada ćete znati da sam ja i da ništa od sebe ne činim; ali kao što me nauči Otac moj, ja govorim ove stvari.
29 I onaj koji me posla je sa mnom: Otac me nije ostavio samog; jer ja uvek radim ono što mu je drago.
30 Dok je govorio ove riječi, mnogi su vjerovali u njega.
31 Tada reče Isus onim Židovima koji su vjerovali u njega: Ako ostanete u mojoj riječi, onda ste zaista moji učenici;
32 I spoznat ćete istinu, i istina će vas učiniti slobodnima.
33 Oni mu odgovoriše: Mi smo Abrahamovo potomstvo, i nikada nikome nismo bili robovi.
34 Isus im odgovori: Zaista, zaista, kažem vam, svaki koji čini grijeh, sluga je grijehu.
35 I sluga ne ostaje u kući dovijeka, nego Sin ostaje zauvijek.
36 Ako vas, dakle, Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni.
37 Znam da ste Abrahamovo potomstvo; ali vi tražite da me ubijete, jer moja riječ nema mjesta u vama.
38 Ja govorim ono što sam vidio kod svog Oca, a vi činite ono što ste vidjeli kod svog oca.
39 Oni odgovoriše i rekoše mu: Abraham je naš otac. Isus im kaže: Da ste Abrahamova djeca, činili biste djela Abrahamova.
40 Ali sada tražite da ubijete mene, čovjeka koji vam je rekao istinu, koju sam čuo od Boga: ovo nije učinio Abraham.
41 Vi činite djela svog oca. Tada mu rekoše: Nismo rođeni od bluda; imamo jednog Oca, čak i Boga.
42 Isus im reče: Da je Bog vaš Otac, vi biste me voljeli, jer sam izišao i došao od Boga; ni ja nisam došao sam, nego me je on poslao.
43 Zašto ne razumete moj govor? čak i zato što ne možete čuti moju riječ.
44 Vi ste od oca svog đavola, i požude oca svoga ćete ispunjavati. On je bio ubica od početka, i nije ostao u istini, jer u njemu nema istine. Kad govori laž, govori svoje, jer je lažov i otac toga.
45 I zato što vam govorim istinu, vi mi ne vjerujete.
46 Ko me od vas uvjerava u grijeh? A ako kažem istinu, zašto mi ne vjerujete?
47 Ko je od Boga, sluša Božje riječi; zato ih ne slušate, jer niste od Boga.
48 Tada odgovoriše Židovi i rekoše mu: Zar ne kažemo dobro da si ti Samarijanac i da imaš đavola?
49 Isus odgovori: Ja nemam đavola; ali ja poštujem svog Oca, a vi mene sramotite.
50 I ne tražim svoju slavu: postoji onaj koji traži i sudi.
51 Zaista, zaista, kažem vam, ako se čovjek drži moje riječi, nikada neće vidjeti smrt.
52 Tada mu Židovi rekoše: Sada znamo da imaš đavola. Abraham je mrtav, a proroci; a ti kažeš: Ako se neko drži moje riječi, nikada neće okusiti smrt.
53 Jesi li veći od našeg oca Abrahama, koji je mrtav? a proroci su mrtvi: koga si ti činio?
54 Isus odgovori: Ako poštujem sebe, moja čast je ništa: moj Otac me poštuje; za koga kažete da je vaš Bog:
55 Ipak ga niste poznali; ali ja ga poznajem; i ako kažem da ga ne poznajem, bit ću lažov kao i vi; ali ja ga poznajem i držim se njegove riječi.
56 Tvoj otac Abraham se obradovao što vidi moj dan, i vidio je to i obradovao se.
57 Tada mu Židovi rekoše: "Još nemaš pedeset godina, a jesi li vidio Abrahama?"
58 Isus im reče: Zaista, zaista, kažem vam, prije nego je Abraham bio, ja jesam.
59 Tada uzeše kamenje da ga baciše; ali Isus se sakri i iziđe iz hrama, prošavši kroz njih, i tako prođe.

POGLAVLJE 9

1 I dok je Isus prolazio, ugleda čovjeka koji je bio slijep od rođenja.
2 I upitaše ga učenici njegovi govoreći: Učitelju, ko je sagriješio, ovaj ili roditelji njegovi, da se rodio slijep?
3 Isus odgovori: Ni ovaj čovjek nije sagriješio, ni njegovi roditelji, nego da se na njemu očituju djela Božja.
4 Moram raditi djela onoga koji me posla, dok je dan; dolazi noć, kad niko ne može raditi.
5 Dokle god sam u svijetu, ja sam svjetlost svijeta.
6 Kad je to rekao, pljunuo je na zemlju i napravio glinu od pljuvačke, i pomazao je oči slijepcu glinom,
7 I reče mu: Idi, umij se u jezercu Siloam, (što je po tumačenju Poslano). Otišao je, dakle, umio se i došao vidjeti.
8 A susjedi i oni koji su ga prije vidjeli da je slijep rekoše: Nije li to onaj koji je sjedio i prosio?
9 Jedni su govorili: Ovo je on, drugi su govorili: On je kao on, a on je rekao: Ja sam.
10 Zato mu rekoše: Kako su ti se otvorile oči?
11 On odgovori i reče: Čovjek koji se zove Isus načini glinu, i pomaza mi oči, i reče mi: "Idi u bazen Siloam i umij se.
12 Tada mu rekoše: Gdje je? Rekao je, ne znam.
13 Doveli su farisejima onoga koji je prije bio slijep.
14 I bila je subota kada je Isus napravio glinu i otvorio mu oči.

15 Onda su ga opet fariseji pitali kako je progledao. On im
reče: Stavio mi je glinu na oči, i ja sam se umio, i vidim.
16 Zato su neki od farizeja rekli: "Ovaj čovjek nije od
Boga, jer ne svetkuje subotu. Drugi su govorili: Kako
čovjek koji je grešnik može činiti takva čuda? I među
njima je bila podjela.
17 Opet govore slijepcu: "Šta kažeš na njega, da ti je
otvorio oči?" On je rekao, On je prorok.
18 Ali Židovi nisu vjerovali za njega, da je bio slijep i da je
progledao, dok nisu pozvali roditelje onoga koji je
progledao.
19 I upitaše ih govoreći: Je li ovo vaš sin, za kojeg kažete
da se slijep rodio? kako onda sada vidi?
20 Odgovoriše im roditelji i rekoše: Znamo da je ovo naš
sin i da se rodio slijep.
21 Ali na koji način on sada vidi, ne znamo; ili ko je
otvorio oči, ne znamo: punoljetan je; pitajte ga: on će
govoriti za sebe.
22 Ove su riječi govorili njegovi roditelji, jer su se bojali
Židova: jer su se Židovi već dogovorili da ako neko prizna
da je Krist, neka bude isključen iz sinagoge.
23 Zato rekoše njegovi roditelji: punoljetan je; pitaj ga.
24 Tada opet dozvaše čovjeka koji bješe slijep i rekoše mu:
Pohvali Boga; znamo da je ovaj čovjek grešnik.
25 On odgovori i reče: da li je grešnik ili ne, ne znam;
jedno znam, da, dok sam bio slijep, sada vidim.
26 Tada mu opet rekoše: Šta ti je učinio? kako ti je otvorio
oci?
27 On im odgovori: Već sam vam rekao, a niste čuli; zašto
biste to opet čuli? hoćete li i vi biti njegovi učenici?
28 Tada su ga pogrdili i rekli: "Ti si njegov učenik; ali mi
smo Mojsijevi učenici.
29 Znamo da je Bog govorio Mojsiju; što se tiče ovog
čoveka, ne znamo odakle je.
30 Odgovori čovjek i reče im: Zašto je ovo čudesno, da ne
znate odakle je, a on mi je otvorio oči.
31 Sada znamo da Bog ne čuje grešnike; ali ako je ko
obožavatelj Boga i vrši volju njegovu, njega sluša.
32 Od početka svijeta, nije li se čulo da je iko otvorio oči
slijepom rođenom.
33 Da ovaj čovjek nije od Boga, ne bi mogao učiniti ništa.
34 Oni odgovoriše i rekoše mu: "Ti si se sav rodio u
grijesima, i ti nas učiš?" I izbacili su ga.
35 Isus je čuo da su ga izbacili; i kad ga nađe, reče mu:
Vjeruješ li u Sina Božjega?
36 On odgovori i reče: Ko je on, Gospode, da vjerujem u
njega?
37 A Isus mu reče: I ti si ga vidio, i on je taj koji s tobom
razgovara.
38 I on reče: Gospode, vjerujem. I obožavao ga je.
39 I reče Isus: Na sud sam došao na ovaj svijet da vide oni
koji ne vide; i da bi oni koji vide mogli biti slijepi.
40 I neki od fariseja koji su bili s njim čuše ove riječi i
rekoše mu: Jesmo li i mi slijepi?
41 Isus im reče: Da ste slijepi, ne biste imali grijeha; ali
sada kažete: Vidimo; stoga vaš grijeh ostaje.

POGLAVLJE 10

1 Zaista, zaista, kažem vam, ko ne ulazi na vrata u tor,
nego se popne na neki drugi put, taj je lopov i razbojnik.
2 Ali onaj koji ulazi na vrata pastir je ovaca.
3 Njemu vratar otvara; i ovce čuju glas njegov, i on doziva
svoje ovce po imenu i izvodi ih.
4 I kad izvuče svoje ovce, ide ispred njih, a ovce ga slijede,
jer znaju njegov glas.
5 I stranca neće slijediti, nego će bježati od njega, jer ne
poznaju glasa stranaca.
6 Ovu prispodobu im je Isus rekao; ali oni nisu razumjeli
što su to što im je rekao.
7 Tada im Isus opet reče: Zaista, zaista, kažem vam, ja sam
vrata ovcama.
8 Svi koji su ikada došli prije mene su lopovi i razbojnici,
ali ovce ih nisu čule.
9 Ja sam vrata: ako tko uđe kroz mene, spasit će se, i ući će
i izaći, i naći će pašu.
10 Lopov ne dolazi, nego da ukrade, da ubije i da uništi: Ja
sam došao da imaju život i da ga imaju u izobilju.
11 Ja sam pastir dobri: pastir dobri daje život svoj za ovce.
12 Ali onaj koji je najamnik, a ne pastir, čije ovce nisu
svoje, vidi vuka kako dolazi, i ostavlja ovce, i bježi; i vuk
ih hvata i raspršuje ovce.
13 Najamnik bježi, jer je najamnik, i ne mari za ovce.
14 Ja sam pastir dobri i poznajem svoje ovce, i poznaju me
moje.
15 Kao što Otac poznaje mene, tako i ja poznajem Oca, i
život svoj polažem za ovce.
16 I druge ovce imam, koje nisu iz ovog stada; i njih
moram dovesti, i one će čuti moj glas; i biće jedno stado i
jedan pastir.
17 Zato me ljubi Otac moj, jer život svoj polažem da ga
opet uzmem.
18 Niko mi to ne uzima, nego ja sam to polažem. Imam
moć da je položim, i imam moć da je ponovo uzmem. Ovu
sam zapovest primio od svog Oca.
19 Stoga je opet među Židovima došlo do podjele zbog
ovih izreka.
20 I mnogi od njih rekoše: On ima đavola i lud je; zašto ga
čujete?
21 Drugi rekoše: Ovo nisu riječi onoga koji ima đavola.
Može li đavo slijepcu otvoriti oči?
22 A u Jerusalimu je bio praznik posvećenja, i bila je zima.
23 I Isus je hodao u hramu u Solomonovom trijemu.
24 Tada su ga Židovi obišli i rekli mu: Dokle ćeš nas tjerati
da sumnjamo? Ako si ti Hrist, reci nam jasno.
25 Odgovori im Isus: Rekao sam vam, i ne povjerovaste:
djela koja činim u ime Oca svoga, svjedoče za mene.
26 Ali ne vjerujete, jer niste od mojih ovaca, kao što sam
vam rekao.
27 Moje ovce slušaju moj glas, i ja ih poznajem, i one
slijede za mnom.
28 I dajem im život vječni; i nikada neće propasti, niti će ih
niko oteti iz moje ruke.
29 Otac moj, koji mi ih je dao, veći je od svih; i niko ih ne
može iščupati iz ruke Oca moga.
30 Ja i moj Otac smo jedno.
31 Tada su Jevreji ponovo uzeo kamenje da ga kamenuju.
32 Isus im odgovori: Mnoga vam dobra djela pokazah od
Oca svoga; za koje me od tih djela kamenujete?
33 Odgovoriše mu Židovi govoreći: Ne kamenujemo te za
dobro djelo; ali za bogohuljenje; i zato što ti, budući čovjek,
činiš sebe Bogom.
34 Odgovori im Isus: Nije li u vašem zakonu napisano:
Rekoh: Vi ste bogovi?

35 Ako ih je nazvao bogovima, kojima je došla riječ Božja, a Pismo se ne može slomiti;
36 Recite za onoga koga je Otac posvetio i poslao u svijet: Huliš; jer rekoh, ja sam Sin Božji?
37 Ako ne činim djela Oca svoga, ne vjerujte mi.
38 Ali ako činim, iako mi ne vjerujete, vjerujte djelima, da znate i vjerujete da je Otac u meni i ja u njemu.
39 Stoga su opet tražili da ga uhvate, ali im je pobjegao iz ruke,
40 I opet ode preko Jordana na mjesto gdje je Ivan prvo krstio; i tamo je boravio.
41 I mnogi su mu pribjegli i rekli: "Jovan nije učinio čudo, ali sve što je Ivan govorio o ovom čovjeku bilo je istina.
42 I tamo su mnogi vjerovali u njega.

POGLAVLJE 11

1 A neki čovjek bijaše bolestan, po imenu Lazar, iz Vitanije, grada Marije i njene sestre Marte.
2 (To je bila ona Marija koja je pomazala Gospoda mirom i kosom svojom obrisala noge njegove, čiji je brat Lazar bio bolestan.)
3 Zato poslaše njegove sestre k njemu govoreći: Gospode, evo, bolestan je onaj koga voliš.
4 Kad je Isus to čuo, rekao je: Ova bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin Božji.
5 Sada je Isus voleo Martu, i njenu sestru i Lazara.
6 Kad je dakle čuo da je bolestan, ostao je još dva dana na istom mjestu gdje je bio.
7 Zatim nakon toga reče svojim učenicima: Pođimo opet u Judeju.
8 Njegovi učenici mu govore: Učitelju, Židovi su te u posljednje vrijeme tražili da te kamenuju; i ideš li opet tamo?
9 Isus odgovori: Zar nema dvanaest sati u danu? Ako ko danju hodi, ne spotiče se, jer vidi svjetlost ovoga svijeta.
10 Ali ako čovjek hoda noću, spotiče se, jer u njemu nema svjetla.
11 Ovo je rekao: a zatim im reče: Naš prijatelj Lazar spava; ali idem da ga probudim iz sna.
12 Tada rekoše njegovi učenici: Gospode, ako spava, dobro će mu biti.
13 Ali Isus je govorio o njegovoj smrti, ali oni su mislili da je govorio o odmoru u snu.
14 Tada im je Isus jasno rekao: Lazar je mrtav.
15 I drago mi je zbog vas što nisam bio tamo, u namjeri da vjerujete; ipak hajde da odemo do njega.
16 Tada reče Toma, koji se zove Didim, svojim suučenicima: Hajdemo i mi da umremo s njim.
17 Onda kada je Isus došao, otkrio je da je već četiri dana ležao u grobu.
18 A Betanija je bila blizu Jerusalima, udaljena oko petnaest stadija:
19 I mnogi od Židova dođoše Marti i Mariji da ih utješe u vezi njihovog brata.
20 Tada je Marta, čim je čula da Isus dolazi, otišla i srela ga; ali Marija je mirno sjedila u kući.
21 Tada Marta reče Isusu: Gospode, da si ti bio ovdje, moj brat ne bi umro.
22 Ali znam, da čak i sada, sve što budeš tražio od Boga, Bog će ti dati.
23 Isus joj reče: Tvoj brat će uskrsnuti.
24 Marta mu reče: Znam da će uskrsnuti u uskrsnuću u posljednji dan.
25 Isus joj reče: Ja sam uskrsnuće i život;
26 I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti dovijeka. Da li verujete u ovo?
27 Ona mu reče: Da, Gospode! Vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, koji treba doći na svijet.
28 I kad je to rekla, otišla je i dozvala Mariju svoju sestru tajno govoreći: Učitelj je došao i zove te.
29 Čim je to čula, brzo je ustala i prišla mu.
30 Isus još nije došao u grad, nego je bio na mjestu gdje ga je Marta srela.
31 Tada su Židovi koji su bili s njom u kući i tješili je, kad su vidjeli Mariju, da je brzo ustala i izašla, pošli su za njom govoreći: Ona ide u grob da tamo plače.
32 Onda kada je Marija došla tamo gdje je bio Isus, i ugledala ga, pala je pred njegove noge govoreći mu: Gospode, da si bio ovdje, moj brat ne bi umro.
33 A kad je Isus vidje kako plače, a i Židove koji su došli s njom kako plaču, zastenja u duhu i uznemiri se,
34 I reče: Gdje ste ga položili? Rekoše mu: Gospode, dođi i vidi.
35 Isus je plakao.
36 Tada rekoše Židovi: Gle kako ga je volio!
37 A neki od njih rekoše: zar ovaj čovjek, koji je otvorio oči slijepima, nije mogao učiniti da ni ovaj čovjek ne umrije?
38 Isus dakle opet uzdišući u sebi dolazi u grob. Bila je to pećina i na njoj je ležao kamen.
39 Isus je rekao: Skinite kamen. Marta, sestra mrtvog, reče mu: Gospode, sada već smrdi, jer je već četiri dana mrtav.
40 Isus joj reče: Nisam li ti rekao da ćeš, ako vjeruješ, vidjeti slavu Božju?
41 Zatim su odnijeli kamen s mjesta gdje su mrtvi bili položeni. A Isus podiže oči i reče: Oče, hvala ti što si me uslišao.
42 I znao sam da me uvijek čuješ; ali zbog naroda koji stoji pored rekao sam to da povjeruju da si me ti poslao.
43 I kad je to rekao, povika iz sveg glasa: Lazare, iziđi.
44 I iziđe onaj koji je bio mrtav, svezanih po rukama i nogama grobnim pokrivačem, a lice mu je bilo vezano ubrusom. Reče im Isus: Odriješite ga i pustite ga.
45 Tada su mnogi Židovi koji su došli k Mariji i vidjeli što je Isus učinio, povjerovaše u njega.
46 Ali neki od njih otidoše k farizejima i ispričaše im šta je Isus učinio.
47 Tada su prvosveštenici i fariseji sabrali vijeće i rekli: Šta da radimo? jer ovaj čovjek čini mnoga čuda.
48 Ako ga tako pustimo na miru, svi će ljudi vjerovati u njega; i Rimljani će doći i oduzeti naše mjesto i narod.
49 A jedan od njih, po imenu Kajafa, koji je bio prvosveštenik iste godine, reče im: Vi baš ništa ne znate,
50 Niti smatrajte da je za nas korisno, da jedan čovjek pogine za narod, a da cijeli narod ne propadne.
51 I to nije govorio o sebi, nego je kao veliki svećenik te godine prorekao da će Isus umrijeti za taj narod;
52 I ne samo za taj narod, nego i da on sakupi u jedno djecu Božju koja su bila rasuta po inostranstvu.
53 Tada su se od tog dana dogovarali da ga ubiju.
54 Isus stoga nije više otvoreno hodao među Židovima; ali odatle otide u zemlju blizu pustinje, u grad koji se zove Efraim, i tamo nastavi sa svojim učenicima.

55 A židovska Pasha bila je blizu, i mnogi su otišli iz zemlje gore u Jerusalim prije Pashe, da se očiste.
56 Zatim su tražili Isusa, i govorili među sobom, dok su stajali u hramu: Šta mislite da on neće doći na gozbu?
57 Sada su i glavari svećenički i fariseji dali zapovijest, da, ako neko zna gdje je, neka to pokaže da bi ga uhvatili.

POGLAVLJE 12

1 Tada je Isus šest dana prije Pashe došao u Vitaniju, gdje je bio mrtav Lazar, koga je podigao iz mrtvih.
2 Tamo su mu pripremili večeru; a Marta je služila; ali Lazar je bio jedan od onih koji su sjedili s njim za stolom.
3 Tada je Marija uzela funtu pomada od narda, vrlo skupe, i pomazala Isusove noge, i obrisala njegove noge svojom kosom; i kuća se ispunila mirisom pomasti.
4 Tada kaže jedan od njegovih učenika, Juda Iskariotski, Simonov sin, koji bi ga trebao izdati:
5 Zašto se ova mast nije prodala za trista penija i dala siromasima?
6 Ovo je rekao, a ne da se brine za siromašne; već zato što je bio lopov, i imao je torbu i nosio ono što je u nju stavljeno.
7 Tada reče Isus: Pusti je!
8 Jer siromahe uvijek imate sa sobom; ali mene niste uvek imali.
9 Mnogi Jevreji su, dakle, znali da je on tamo; i ne dođoše samo radi Isusa, nego da vide i Lazara, koga je podigao iz mrtvih.
10 Ali prvosveštenici su se savjetovali da i Lazara pogube;
11 Zato što su zbog njega mnogi Židovi otišli i vjerovali u Isusa.
12 Sutradan mnogi ljudi koji su došli na gozbu, čuvši da Isus dolazi u Jerusalim,
13 Uzevši grane palmi, iziđe mu u susret i povika: Osana: Blagosloven kralj Izraelov koji dolazi u ime Gospodnje.
14 A Isus, kad je našao mladog magarca, sjeo je na njega; kako je napisano,
15 Ne boj se, kćeri Sionova: gle, tvoj kralj dolazi, sjedi na magarcu.
16 Ovo isprva nisu razumjeli njegovi učenici; ali kada je Isus bio proslavljen, tada su se sjetili da je to o njemu napisano i da su mu to učinili.
17 Dakle, narod koji je bio s njim kad je pozvao Lazara iz njegovog groba i podigao ga iz mrtvih, svjedoči.
18 Zbog toga ga susreli i ljudi, jer su čuli da je učinio ovo čudo.
19 Rekoše dakle farizeji među sobom: Vidite li kako ništa ne nadmašujete? gle, svijet je otišao za njim.
20 I među njima je bilo nekih Grka koji su došli da se poklone na gozbu:
21 On dakle dođe Filipu, koji je bio iz Vitsaide Galilejske, i zaželi ga govoreći: Gospodine, mi bismo vidjeli Isusa.
22 Filip dolazi i govori Andriji; i opet Andrija i Filip govore Isusu.
23 A Isus im odgovori govoreći: Došao je čas da se proslavi Sin Čovječiji.
24 Zaista, zaista, kažem vam, ako zrno pšenice ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo; ali ako umre, donosi mnogo roda.
25 Tko voli život svoj, izgubit će ga; a ko mrzi svoj život na ovome svijetu, sačuvat će ga za život vječni.
26 Ako mi tko služi, neka ide za mnom; i gdje sam ja, ondje će biti i sluga moj;
27 Sada je moja duša uznemirena; i šta da kažem? Oče, spasi me od ovoga časa, ali zbog toga dođoh u ovaj čas.
28 Oče, proslavi ime svoje. Tada se začu glas s neba, govoreći: Proslavio sam i opet ću proslaviti.
29 Narod, koji je stajao i čuo, rekao je da je zagrmilo; drugi su govorili: Anđeo mu je govorio.
30 Isus odgovori i reče: Ovaj glas nije došao zbog mene, nego radi vas.
31 Sada je sud ovome svijetu: sada će knez ovoga svijeta biti izbačen.
32 I ja, ako budem podignut sa zemlje, privući ću sve ljude k sebi.
33 Ovo je rekao, označavajući kojom smrću treba umrijeti.
34 Narod mu odgovori: Čuli smo iz zakona da Krist ostaje dovijeka; ko je ovaj Sin čovječji?
35 Tada im Isus reče: Još malo vremena je svjetlost s vama. Hodite dok imate svjetlost, da vas tama ne bi obuzela; jer ko hodi u tami, ne zna kuda ide.
36 Dok imate svjetlost, vjerujte u svjetlost, da budete djeca svjetlosti. Ovo je rekao Isus, i otišao, i sakrio se od njih.
37 Ali premda je učinio toliko čuda prije njih, oni nisu vjerovali u njega:
38 Da se ispuni riječ proroka Isaije koju je rekao: Gospode, ko je povjerovao našem izvještaju? i kome je otkrivena mišica Gospodnja?
39 Zato nisu mogli vjerovati, jer je Isaija opet rekao:
40 On im je zaslijepio oči i otvrdnuo im srce; da ne vide očima, niti razumiju srcem, i da se obrate, i da ih izliječim.
41 Ovo je rekao Isaija kad je vidio njegovu slavu i govorio o njemu.
42 Ipak, i među glavnim vladarima mnogi su vjerovali u njega; ali ga zbog farizeja ne ispovjediše, da ne budu izbačeni iz sinagoge.
43 Jer oni su više voljeli hvalu ljudi nego hvalu Božju.
44 Isus je povikao i rekao: Tko vjeruje u mene, ne vjeruje u mene, nego u onoga koji me posla.
45 I ko vidi mene vidi onoga koji me posla.
46 Ja dođoh svjetlost na svijet, da svaki koji vjeruje u mene ne ostane u tami.
47 I ako neko čuje moje riječi i ne vjeruje, ja mu ne sudim, jer nisam došao da sudim svijetu, nego da spasim svijet.
48 Tko me odbacuje, a moje riječi ne prima, ima onoga koji mu sudi: riječ koju sam rekao, ona će mu suditi u posljednji dan.
49 Jer nisam govorio o sebi; ali Otac koji me posla, dade mi zapovest šta da govorim i šta da govorim.
50 I znam da je zapovijest njegova život vječni: što god govorim, dakle, kao što mi reče Otac, tako govorim.

POGLAVLJE 13

1 A prije praznika Pashe, kada je Isus znao da je došao njegov čas da ode s ovoga svijeta k Ocu, ljubivši svoje koji su bili u svijetu, ljubio ih je do kraja.
2 I kad se večera završila, đavo je sada stavio u srce Jude Iskariotskog, Simonovog sina, da ga izda;
3 Isus znajući da je Otac dao sve u njegove ruke, i da je došao od Boga i otišao Bogu;
4 Ustaje od večere i odlaže haljine svoje; i uze peškir i opaše se.

5 Nakon toga je nalio vode u lonac i počeo da prati noge učenicima i da ih briše peškirom kojim je bio opasan.
6 Tada dolazi Simonu Petru, a Petar mu reče: Gospodine, hoćeš li mi oprati noge?
7 Isus odgovori i reče mu: " Šta ja činim, ti sada ne znaš; ali ćeš znati poslije.
8 Petar mu reče: Nikad mi nećeš oprati noge. Isus mu odgovori: Ako te ne operem, nemaš dijela sa mnom.
9 Reče mu Simon Petar: Gospode, ne samo moje noge, nego i ruke i glava moja.
10 Reče mu Isus: Ko je opran, ne treba osim da opere noge, nego je čist do kraja; a vi ste čisti, ali ne svi.
11 Jer je znao ko bi ga trebao izdati; zato reče: Niste svi čisti.
12 Pa nakon što im je oprao noge, uzeo svoju odjeću i ponovo sjeo, rekao im je: Znate li šta sam vam učinio?
13 Vi me zovete Gospodarom i Gospodinom, i dobro kažete; jer jesam.
14 Ako sam ja, vaš Gospodar i Gospodar, oprao vaše noge; i vi treba da perete jedni drugima noge.
15 Jer sam vam dao primjer da činite kao što sam ja učinio vama.
16 Zaista, zaista, kažem vam, nije sluga veći od svog gospodara; niti onaj koji je poslan veći od onoga koji ga je poslao.
17 Ako znate ove stvari, sretni ste ako ih činite.
18 Ne govorim o svima vama: znam koga sam izabrao, ali da se ispuni Pismo: Tko jede kruh sa mnom, podigao je svoju petu na mene.
19 Sada vam kažem prije nego što dođe, da, kada se to dogodi, možete vjerovati da sam ja on.
20 Zaista, zaista, kažem vam, tko prima koga god ja šaljem, mene prima; i ko mene prima, prima onoga koji me je poslao.
21 Kad je Isus to rekao, uznemiri se duhom, posvjedoči i reče: Zaista, zaista, kažem vam, da će me jedan od vas izdati.
22 Tada su se učenici pogledali, sumnjajući o kome je govorio.
23 Sada je bio naslonjen na Isusova njedra jedan od njegovih učenika, kojeg je Isus volio.
24 Stoga ga Šimun Petar dade znakom da pita tko bi trebao biti o kome je govorio.
25 Tada mu on, koji je ležao na grudima Isusovim, reče: Gospode, ko je to?
26 Isus odgovori: To je onaj kome ću dati sop kad ga umočim. I kad je umočio sop, dao ga je Judi Iskariotskom, sinu Simonovu.
27 I nakon jela sotona je ušao u njega. Tada mu Isus reče: Što učini, učini brzo.
28 Sada nijedan čovjek za stolom nije znao s kojom namjerom mu je ovo rekao.
29 Jer su neki od njih mislili, jer je Juda imao torbu, da mu je Isus rekao: Kupi ono što nam treba protiv praznika; ili, da treba nešto dati siromasima.
30 Zatim je primio sop odmah izišao; i bila je noć.
31 Stoga, kada je izašao, Isus je rekao: Sada se proslavio Sin Čovječji, i Bog se proslavio u njemu.
32 Ako se Bog proslavi u njemu, i Bog će ga proslaviti u sebi, i odmah će ga proslaviti.
33 Dječice, još malo dok sam s vama. Tražit ćete me, i kao što rekoh Židovima: kuda ja idem, vi ne možete doći; pa sad ti kažem.
34 Novu vam zapovijed dajem da ljubite jedni druge; kao što sam ja vas ljubio, tako i vi volite jedni druge.
35 Po tome će svi ljudi znati da ste moji učenici, ako budete imali ljubavi jedni prema drugima.
36 Simon Petar mu reče: Gospode, kuda ideš? Isus mu odgovori: Kuda idem, ne možeš sada za mnom; ali ćeš me pratiti poslije.
37 Petar mu reče: Gospode, zašto te sada ne mogu slijediti? Ja ću položiti svoj život za tebe.
38 Isus mu odgovori: Hoćeš li položiti život svoj za mene? Zaista, zaista, kažem ti, pijetao neće zapjevati, dok me se triput ne odrečeš.

POGLAVLJE 14

1 Neka vam se srce ne uznemirava: vi vjerujete u Boga, vjerujte i u mene.
2 U kući Oca moga su mnogi stanovi: da nije tako, rekao bih vam. Idem da ti pripremim mesto.
3 I ako odem i pripremim vam mjesto, opet ću doći i primiti vas k sebi; da gdje sam ja, tamo i vi budete.
4 A kuda idem, znate i put znate.
5 Reče mu Toma: Gospodine, ne znamo kamo ideš; a kako možemo znati put?
6 Reče mu Isus: Ja sam put, istina i život; niko ne dolazi k Ocu osim po meni.
7 Da ste poznavali mene, poznavali biste i Oca moga; i od sada ga poznajete i vidjeli ste ga.
8 Reče mu Filip: Gospodine, pokaži nam Oca, i dosta nam je.
9 Reče mu Isus: Toliko sam vremena s tobom, a nisi li me upoznao, Filipe? ko je vidio mene vidio je Oca; i kako onda kažeš: pokaži nam Oca?
10 Zar ne vjeruješ da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam govorim ne govorim od sebe; nego Otac koji prebiva u meni, on čini djela.
11 Vjerujte mi da sam ja u Ocu i Otac u meni; ili mi vjerujte radi samih djela.
12 Zaista, zaista, kažem vam, koji vjeruje u mene, djela koja ja činim i on će činiti; i veća će djela od ovih učiniti; jer idem Ocu svome.
13 I što god zaištete u moje ime, to ću učiniti, da se Otac proslavi u Sinu.
14 Ako budete tražili nešto u moje ime, učinit ću to.
15 Ako me volite, držite moje zapovijesti.
16 I ja ću moliti Oca, i on će vam dati drugog Utješitelja, da ostane s vama zauvijek;
17 Čak i Duh istine; koga svijet ne može primiti, jer ga ne vidi, niti ga poznaje; a vi ga poznajete; jer on s vama prebiva i u vama će biti.
18 Neću vas ostaviti bez udobnosti: doći ću k vama.
19 Još malo, i svijet me više neće vidjeti; ali vi me vidite: jer ja živim, i vi ćete živjeti.
20 U taj dan ćete znati da sam ja u svom Ocu, i vi u meni, i ja u vama.
21 Tko ima moje zapovijesti i drži ih, taj me voli; a tko mene ljubi, bit će voljen od moga Oca, i ja ću ga ljubiti, i javit ću mu se.

22 Reče mu Juda, a ne Iskariotski: Gospode, kako ćeš se očitovati nama, a ne svijetu?
23 Odgovori mu Isus i reče mu: Ako me tko ljubi, moje riječi će držati; i moj će ga Otac ljubiti, i mi ćemo doći k njemu i nastanit ćemo se kod njega.
24 Tko me ne ljubi, ne drži riječi mojih; i riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me posla.
25 Ovo sam vam govorio, budući da sam još bio prisutan kod vas.
26 Ali Utješitelj, koji je Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, on će vas naučiti svemu, i sve će vam prisjetiti, što god sam vam rekao.
27 Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam: ne dajem vam ja kao što svijet daje. Neka se tvoje srce ne uznemirava, niti neka se plaši.
28 Čuli ste kako vam rekoh: odlazim i opet dolazim k vama. Da me volite, obradovali biste se, jer rekoh: idem k Ocu, jer je Otac moj veći od mene.
29 I sada sam vam rekao prije nego što se to dogodilo, da, kada se to dogodi, vjerujete.
30 Ubuduće neću mnogo razgovarati s vama, jer dolazi knez ovoga svijeta i nema ništa u meni.
31 Ali da svijet zna da ja volim Oca; i kao što mi je Otac dao zapovest, tako i činim. Ustani, idemo odavde.

POGLAVLJE 15

1 Ja sam prava loza, a moj Otac je vinogradar.
2 Svaku granu u meni koja ne donosi plod on uklanja; i svaku granu koja donosi rod, on je čisti, da donese još roda.
3 Sada ste čisti kroz riječ koju sam vam rekao.
4 Ostanite u meni, i ja u vama. Kao što grana ne može roditi sama od sebe, ako ne ostane u lozi; ne možete više ako ne ostanete u meni.
5 Ja sam loza, a vi ste grane: Onaj koji ostaje u meni, i ja u njemu, taj donosi mnogo roda, jer bez mene ne možete učiniti ništa.
6 Ako čovjek ne ostane u meni, izbačen je kao grana i osuši se; i ljudi ih sakupe i bace u vatru i spaljene.
7 Ako ostanete u meni i moje riječi ostanu u vama, tražite što želite, i bit će vam.
8 Ovdje je proslavljen Otac moj, da donosite mnogo roda; tako ćete biti moji učenici.
9 Kao što je Otac ljubio mene, tako sam i ja ljubio vas: ostanite u ljubavi mojoj.
10 Ako zapovijedi moje držite, ostat ćete u ljubavi mojoj; kao što sam ja čuvao zapovesti Oca svoga i ostajem u njegovoj ljubavi.
11 Ovo sam vam rekao, da moja radost ostane u vama, i da vaša radost bude puna.
12 Ovo je moja zapovijest, da ljubite jedni druge, kao što sam ja ljubio vas.
13 Niko nema veće ljubavi od ove da ko život svoj položi za prijatelje svoje.
14 Vi ste moji prijatelji, ako činite sve što vam zapovjedim.
15 Od sada vas ne nazivam slugama; jer sluga ne zna šta radi njegov gospodar; ali ja sam vas nazvao prijateljima; jer sve što sam čuo o svom Ocu javio sam vam.
16 Niste vi izabrali mene, nego sam ja izabrao vas i odredio vas da idete i donosite plod, i da vaš plod ostane: da vam da što god zamolite od Oca u moje ime .
17 Ovo vam zapovijedam da ljubite jedni druge.
18 Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije vas.
19 Da ste od svijeta, svijet bi volio svoje; ali pošto niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao od svijeta, zato vas svijet mrzi.
20 Zapamtite riječ koju vam rekoh: Sluga nije veći od svog gospodara. Ako su mene progonili, progonit će i vas; ako su održali moje riječi, održat će i vaše.
21 Ali sve će vam to učiniti radi mog imena, jer ne poznaju onoga koji me posla.
22 Da nisam došao i govorio im, ne bi imali grijeha; ali sada nemaju ogrtača za svoj grijeh.
23 Ko mrzi mene, mrzi i mog Oca.
24 Da nisam učinio među njima djela koja niko drugi nije učinio, ne bi imali grijeha; ali sada su oboje vidjeli i omrznuli i mene i mog Oca.
25 Ali ovo se dogodi da se ispuni riječ koja je zapisana u njihovom zakonu: Mrzili su me bez razloga.
26 Ali kad dođe Utješitelj, koga ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, on će svjedočiti za mene.
27 I vi ćete svjedočiti, jer ste bili sa mnom od početka.

POGLAVLJE 16

1 Ovo sam vam govorio, da se ne uvrijedite.
2 Izbacit će vas iz sinagoga; da, dolazi vrijeme da će svaki koji vas ubije misliti da služi Bogu.
3 I ovo će vam učiniti, jer nisu poznali Oca, ni mene.
4 Ali ovo sam vam rekao, da kad dođe vrijeme, da se sjetite da sam vam rekao o tome. A ovo vam nisam rekao na početku, jer sam bio s vama.
5 Ali sada idem do onoga koji me posla; i niko me od vas ne pita: kuda ideš?
6 Ali zato što sam vam ovo rekao, tuga vam je ispunila srce.
7 Ipak vam kažem istinu; Za vas je korisno da ja odem: jer ako ne odem, Utješitelj vam neće doći; ali ako odem, poslat ću ga k vama.
8 A kad dođe, ukoriće svijet za grijeh, za pravednost i za sud:
9 Od grijeha, jer ne vjeruju u mene;
10 Po pravednosti, jer idem k Ocu svome, i više me ne vidite;
11 O sudu, jer se sudi knezu ovoga svijeta.
12 Imam još mnogo stvari da vam kažem, ali ih sada ne možete podnijeti.
13 Ali kada on, Duh istine, dođe, uvest će vas u svu istinu, jer neće govoriti od sebe; ali što god čuje, to će govoriti;
14 On će me proslaviti, jer će od moga primiti i to će vam pokazati.
15 Sve što ima Otac moje je; zato rekoh, da će uzeti od moga i pokazati vam.
16 Još malo, i nećete me vidjeti; i opet, još malo, i vidjet ćete me, jer idem k Ocu.
17 Tada neki od njegovih učenika rekoše među sobom: Šta je ovo što nam kaže: Još malo, i nećete me vidjeti; i opet, još malo, i vidjet ćete me; i, jer idem u Oče?
18 Rekoše dakle: "Šta je ovo što govori: Još malo?" ne možemo reći šta on kaže.
19 Sada je Isus znao da ga žele pitati i rekao im je: " Raspitajte li se među sobom o tome što sam rekao: Još malo, i nećete me vidjeti; i opet, malo, i vidjet ćete me ?

20 Zaista, zaista, kažem vam, da ćete plakati i jadikovati, a svijet će se radovati, i vi ćete biti tugovani, ali će se vaša tuga pretvoriti u radost.
21 Žena u porodu ima tugu, jer je došao njen čas; ali čim se rodila, ne sjeća se više muke, od radosti što se čovjek rodi na svijet.
22 I sada imate tugu, ali ja ću vas opet vidjeti, i vaše će se srce radovati, i vaše radosti niko vam ne oduzima.
23 I u taj dan me nećete ništa pitati. Zaista, zaista, kažem vam: Što god zaištete od Oca u moje ime, dat će vam.
24 Do sada niste ništa tražili u moje ime: tražite, i primit ćete, da vaša radost bude potpuna.
25 Ovo sam vam govorio u poslovima; ali dolazi vrijeme kada vam više neću govoriti u poslovicama, nego ću vam jasno pokazati Oca.
26 U onaj dan pitat ćete u moje ime, a ja vam ne kažem da ću moliti Oca za vas:
27 Jer vas sam Otac voli, jer ste me ljubili i vjerovali da sam izišao od Boga.
28 Izašao sam od Oca i došao sam na svijet; opet ostavljam svijet i idem Ocu.
29 Rekoše mu njegovi učenici: Eto, sad govoriš jasno i ne govoriš poslovice.
30 Sada smo sigurni da ti znaš sve i da ne trebaš da te iko pita: po tome vjerujemo da si izašao od Boga.
31 Isus im odgovori: Vjerujete li sada?
32 Gle, dolazi čas, da, sada je došao, da ćete se raspršiti, svaki na svoje, i ostaviti mene samog; a ipak nisam sam, jer je Otac sa mnom.
33 Ovo sam vam govorio da u meni imate mir. U svijetu ćete imati nevolju, ali budite hrabri; Ja sam pobijedio svijet.

POGLAVLJE 17

1 Ove riječi izgovori Isus, podiže oči svoje prema nebu i reče: Oče, došao je čas; proslavi Sina svojega, da i Sin tvoj proslavi tebe:
2 Kao što si mu dao vlast nad svakim tijelom, da on da život vječni svima koje si mu dao.
3 A ovo je život vječni, da poznaju tebe, jedinog istinitog Boga, i Isusa Krista, koga si poslao.
4 Proslavio sam te na zemlji, završio sam djelo koje si mi dao da izvršim.
5 I sada, o Oče, proslavi me sa samim sobom slavom koju sam imao s tobom prije nego je svijet postao.
6 Objavio sam tvoje ime ljudima koje si mi dao od svijeta: oni su bili tvoji, i ti si ih dao meni; i održali su tvoju riječ.
7 Sada su znali da je sve što si mi dao od tebe.
8 Jer sam im dao riječi koje si mi dao; i oni su ih primili i znali su da sam izišao od tebe, i vjerovali su da si me ti poslao.
9 Molim se za njih: ne molim se za svijet, nego za one koje si mi dao; jer su oni tvoji.
10 I sve moje je tvoje, i tvoje je moje; i ja sam u njima proslavljen.
11 I sada više nisam u svijetu, ali ovi su u svijetu, i ja dolazim k tebi. Oče Sveti, sačuvaj u svoje ime one koje si mi dao, da budu jedno kao i mi.
12 Dok sam bio s njima u svijetu, čuvao sam ih u tvoje ime: one koje si mi dao sačuvao sam, i nijedan od njih nije izgubljen, osim sina propasti; da bi se sveto pismo moglo ispuniti.
13 A sada dolazim k tebi; i ovo govorim u svijetu da se ispuni moja radost u sebi.
14 Dao sam im tvoju riječ; i svijet ih omrzne, jer nisu od svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta.
15 Ne molim se da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih sačuvaš od zla.
16 Oni nisu od svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta.
17 Posveti ih svojom istinom: tvoja riječ je istina.
18 Kao što si ti mene poslao u svijet, tako sam i ja poslao njih u svijet.
19 I radi njih se posvećujem, da i oni budu posvećeni istinom.
20 Niti se molim samo za ove, nego i za one koji će vjerovati u mene po njihovoj riječi;
21 Da svi budu jedno; kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi, da i oni budu jedno u nama: da svijet vjeruje da si me ti poslao.
22 I slavu koju si mi dao ja sam im dao; da oni budu jedno, kao što smo i mi jedno:
23 Ja u njima, a ti u meni, da budu savršeni u jednom; i da svijet zna da si me ti poslao i da si ih volio, kao što si mene volio.
24 Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu sa mnom gdje sam ja; da vide slavu moju, koju si mi dao, jer si me ljubio prije postanka svijeta.
25 O Oče pravedni, svijet te nije upoznao, ali ja sam te poznao, i ovi su znali da si me ti poslao.
26 I objavio sam im tvoje ime, i objavit ću ga: da ljubav kojom si me volio bude u njima, i ja u njima.

POGLAVLJE 18

1 Kada je Isus izgovorio ove riječi, izišao je sa svojim učenicima preko potoka Cedron, gdje je bio vrt, u koji je ušao on i njegovi učenici.
2 I Juda, koji ga je izdao, znao je to mjesto; jer je Isus često dolazio tamo sa svojim učenicima.
3 Tada Juda, primivši četu ljudi i službenika od glavara svećeničkih i farizeja, dolazi onamo s fenjerima, bakljama i oružjem.
4 Isus dakle, znajući sve što će ga snaći, izađe i reče im: Koga tražite?
5 Odgovoriše mu: Isus iz Nazareta. Isus im reče: Ja sam on. I Juda, koji ga je izdao, stajao je s njima.
6 Čim im reče: Ja sam, oni su se vratili i pali na zemlju.
7 Onda ih opet upita: Koga tražite? A oni rekoše: Isus Nazarećanin.
8 Isus odgovori: Rekao sam vam da sam ja; ako me tražite, neka idu svojim putem.
9 Da se ispuni riječ koju je rekao: Od onih koje si mi dao nisam izgubio nijednog.
10 Tada ga Šimun Petar s mačem izvuče, udari prvosvještenikova slugu i odsiječe mu desno uho. Sluga se zvao Malhus.
11 Tada Isus reče Petru: Stavi svoj mač u korice: čašu koju mi je dao Otac, da je ne pijem?
12 Tada četa, kapetan i židovski službenici uzeše Isusa i svezaše ga,
13 I najprije ga odvede k Ani; jer je bio svekar Kajafi, koji je bio prvosvještenik iste godine.
14 A Kajafa je bio taj koji je dao savjet Židovima da je korisno da jedan čovjek umre za narod.

15 I Simon Petar je pošao za Isusom, kao i drugi učenik: taj učenik je bio poznat prvosvešteniku, i ušao je s Isusom u palatu prvosvještenika.
16 Ali Petar je stajao na vratima izvana. Tada iziđe onaj drugi učenik, koji je bio poznat prvosvešteniku, i progovori s njom koja je čuvala vrata, i uvede Petra.
17 Tada reče djevojka koja je čuvala vrata Petru: "Nisi li i ti jedan od učenika ovoga čovjeka?" On kaže, nisam.
18 I stajahu ondje sluge i službenici koji su naložili vatru od uglja; jer je bilo hladno, i oni su se grejali, a Petar je stajao s njima i grejao se.
19 Tada je prvosveštenik upitao Isusa o njegovim učenicima i o njegovoj nauci.
20 Isus mu odgovori: Javno sam govorio svijetu; Uvek sam predavao u sinagogi i u hramu, gde Jevreji uvek pribegavaju; a u tajnosti nisam rekao ništa.
21 Zašto me pitaš? pitajte one koji su me čuli šta sam im rekao: gle, znaju šta sam rekao.
22 I kad je to rekao, jedan od službenika koji su stajali pored udari Isusa dlanom, govoreći: "Odgovaraš li tako velikom svećeniku?"
23 Isus mu odgovori: " Ako sam zlo govorio, svjedoči o zlu; ali ako dobro, zašto me udaraš?"
24 Ana ga je poslao vezanog kod Kajafe, velikog svećenika.
25 A Simon Petar stade i grije se. Rekoše mu dakle: "Nisi li i ti jedan od njegovih učenika?" On je to porekao i rekao: Nisam.
26 Jedan od slugu prvosveštenika, njegov rođak kojemu je Petar odsjekao uho, reče: Nisam li te vidio u vrtu s njim?
27 Petar je tada opet zanijekao: i odmah je pijetao zapeo.
28 Tada od Kajafe odvedoše Isusa u sudnicu; bilo je rano; a oni sami nisu ušli u sudnicu da se ne bi oskvrnili; nego da jedu Pashu.
29 Tada im Pilat iziđe i reče: Kakvu optužbu podnosite ovom čovjeku?
30 Oni odgovoriše i rekoše mu: Da nije zlotvor, ne bismo ti ga predali.
31 Tada im Pilat reče: Uzmite ga vi i sudite mu po svom zakonu. Rekoše mu, dakle, Jevreji: Nije nam dopušteno nikoga pogubiti.
32 Da se ispuni Isusova riječ koju je rekao, označavajući kakvom smrću treba umrijeti.
33 Tada Pilat ponovo uđe u sudnicu, dozva Isusa i reče mu: Jesi li ti kralj židovski?
34 Isus mu odgovori: " Zar ti to od sebe kažeš, ili su ti drugi rekli od mene?"
35 Pilat odgovori: Jesam li ja Jevrej? Tvoj narod i prvosveštenici su mi te predali: šta si učinio?
36 Isus odgovori: Moje kraljevstvo nije od ovoga svijeta; da je moje kraljevstvo od ovoga svijeta, onda bi se moje sluge borile da ne budem predan Židovima; ali sada moje kraljevstvo nije odavde.
37 Zato mu Pilat reče: "Jesi li ti onda kralj?" Isus odgovori: Ti kažeš da sam ja kralj. U tu sam svrhu rođen, i zbog toga sam došao na svijet, da svjedočim za istinu. Svaki koji je od istine sluša moj glas.
38 Reče mu Pilat: Šta je istina? I kad je to rekao, iziđe opet Židovima i reče im: Ne nalazim na njemu nikakvu krivicu.
39 Ali imate običaj da vam pustim jednoga na Pashu. Hoćete li dakle da vam pustim Kralja Židova?
40 Tada su svi opet povikali govoreći: Ne ovaj čovjek, nego Varava. Sada je Varaba bio razbojnik.

POGLAVLJE 19

1 Tada Pilat uze Isusa i izbiče ga.
2 I vojnici su spleli krunu od trnja i stavili mu je na glavu i obukli ga u purpurnu haljinu,
3 I reče: Zdravo Kralju Židovski! i udarali su ga rukama.
4 Pilat pak iziđe i reče im: Evo, ja vam ga izvodim, da znate da ne nalazim nikakve krivice na njemu.
5 Tada je izašao Isus, noseći trnov vijenac i purpurnu haljinu. A Pilat im reče: Evo čovjeka!
6 Kad ga vidješe dakle glavari svećenički i službenici, povikaše govoreći: Raspni ga, raspni ga! Reče im Pilat: Uzmite ga i raspnite, jer ja ne nalazim na njemu krivice.
7 Jevreji mu odgovoriše: Mi imamo zakon, i po našem zakonu treba da umre, jer je sebe učinio Sinom Božjim.
8 Kad je dakle Pilat čuo tu riječ, uplašio se još više;
9 I opet uđe u sudnicu i reče Isusu: Odakle si ti? Ali Isus mu nije dao odgovor.
10 Tada mu Pilat reče: "Zar mi ne govoriš?" zar ne znaš da imam moć da te razapnem i da imam moć da te oslobodim?
11 Isus odgovori: Ti ne bi mogao imati nikakvu vlast protiv mene, da ti nije dano odozgo; stoga onaj koji me predao tebi ima veći grijeh.
12 I od tada je Pilat tražio da ga oslobodi, ali Židovi povikaše govoreći: Ako pustiš ovoga čovjeka, ti nisi Cezarov prijatelj;
13 Kad je dakle Pilat čuo tu riječ, izveo je Isusa i sjeo na sudsku stolicu na mjestu koje se zove Trotoar, a na hebrejskom Gabbatha.
14 I bijaše priprema za Pashu, oko šestog sata, i reče Židovima: Evo vašeg kralja!
15 Ali oni su povikali: Odlazi s njim, odlazi s njim, raspni ga. Reče im Pilat: Da razapnem vašeg Kralja? Prvosveštenici odgovoriše: Nemamo kralja osim Cezara.
16 Onda im ga je predao da bude razapet. I uzeše Isusa i odvedoše ga.
17 I noseći svoj krst iziđe na mjesto zvano mjesto lobanje, koje se na hebrejskom zove Golgota:
18 Gdje su ga razapeli, i još dvojicu s njim, s jedne i druge strane, a Isusa u sredini.
19 I Pilat je napisao naslov i stavio ga na krst. A napisano je bilo: ISUS NAZARETSKI KRALJ ŽIDOVA.
20 Ovaj naslov su tada čitali mnogi Židovi: jer je mjesto gdje je Isus razapet bilo blizu grada; i bio je napisan na hebrejskom, grčkom i latinskom.
21 Tada su glavari svećenički židovski rekli Pilatu: Ne piši, Kralju Židovski; ali da je rekao: Ja sam kralj Jevreja.
22 Pilat odgovori: Što sam napisao, to sam napisao.
23 Tada su vojnici, kad su razapeli Isusa, uzeli njegovu odjeću i načinili četiri dijela, svakom vojniku po dio; a također i njegov kaput: sada je kaput bio bez šava, tkan odozgo odozgo.
24 Rekoše dakle među sobom: "Nemojmo ga trgati, nego bacimo ždrijeb za njega, čiji će biti: da se ispuni pismo koje kaže: "Razdijelili su moju odjeću među sobom, i za moju haljinu bacili su ždrijeb." Te stvari su, dakle, vojnici radili.
25 A kod Isusovog križa stajaše njegova majka i sestra njegove majke, Marija Kleofina žena i Marija Magdalena.
26 Kad dakle Isus ugleda svoju majku i učenika koji je tu stajao, koga je volio, reče svojoj majci: Ženo, evo ti sina!

27 Tada reče učeniku: Evo majke tvoje! I od tog časa ju je taj učenik odveo u svoj dom.
28 Nakon ovoga, Isus znajući da je sada sve izvršeno, da bi se ispunilo pismo, kaže: Žedan sam.
29 Tu bijaše postavljena posuda puna octa; i napuniše spužvu octom, i metnu je na isop i prinesu mu je ustima.
30 Kad je dakle Isus primio ocat, rekao je: " Svršeno je" i pognuo je glavu i ispustio duh.
31 Zato su Židovi, jer je to bila priprema, da tijela ne ostanu na križu u subotu, (jer je taj subotnji dan bio veliki dan), molili su Pilata da im se slome noge i da budu odveden.
32 Tada su došli vojnici i slomili noge prvome i drugome koji je s njim bio razapet.
33 Ali kad su došli do Isusa i vidjeli da je već mrtav, nisu mu slomili noge.
34 Ali jedan od vojnika kopljem mu je probio bok i odmah je iz njega izašla krv i voda.
35 I onaj koji je to vidio svjedočio je, i njegovo je svjedočanstvo istinito; i on zna da govori istinito, da vjerujete.
36 Jer ovo je učinjeno da se ispuni Pismo: Kost mu se neće slomiti.
37 I opet drugo pismo kaže: Gledat će onoga koga su proboli.
38 I nakon toga Josip iz Arimateje, budući Isusov učenik, ali potajno iz straha od Židova, zamoli Pilata da uzme tijelo Isusovo; i Pilat mu dopusti. Stoga je došao i uzeo tijelo Isusovo.
39 I došao je i Nikodim, koji je najprije došao Isusu noću i donio mješavinu smirne i aloje, oko sto funti težine.
40 Zatim su uzeli Isusovo tijelo i umotali ga u lanenu odjeću s mirisima, kao što su Židovi pokapali.
41 Sada na mjestu gdje je bio razapet bio je vrt; a u vrtu novi grob, u koji još nikada nije bio položen čovjek.
42 Tamo su položili Isusa zbog dana pripreme Židova; jer je grob bio blizu.

GLAVA 20

1 Prvog dana u sedmici dolazi Marija Magdalena rano, kad je još bio mrak, na grob, i vidi da je kamen oduzet sa groba.
2 Zatim otrči i dođe Simonu Petru i drugom učeniku, kojega je Isus volio, i reče im: Uzeše Gospoda iz groba, i ne znamo gdje su ga stavili.
3 Petar dakle izađe i taj drugi učenik i dođe do groba.
4 Tako su obojica potrčali zajedno, a drugi učenik je pobegao Petra i došao prvi do groba.
5 I sagnuvši se i pogledavši, ugleda lanenu odjeću kako leži; ipak nije ušao.
6 Tada dolazi Šimun Petar za njim, uđe u grob i vidi da lanene haljine leže,
7 I salveta, koja je bila oko njegove glave, nije ležala sa platnenom odjećom, već je bila umotana zajedno na jedno mjesto.
8 Tada je ušao i onaj drugi učenik, koji je prvi došao do groba, i vidio je i vjerovao.
9 Jer oni još nisu znali za pismo, da mora uskrsnuti iz mrtvih.
10 Zatim su učenici opet otišli u svoj dom.
11 Ali Marija je stajala napolju kod groba i plakala; i dok je plakala, sagnula se i pogledala u grob,
12 I vidi dva anđela u bijelom kako sjede, jednog na glavi, a drugog kod nogu, gdje je ležalo tijelo Isusovo.
13 I rekoše joj: "Ženo, zašto plačeš?" Ona im kaže: Jer su uzeli moga Gospodina, a ne znam gdje su ga položili.
14 I kad je to rekla, okrenula se i vidjela Isusa kako stoji, a nije znala da je to Isus.
15 Isus joj reče: Ženo, zašto plačeš? koga tražiš? Ona, misleći da je baštovan, reče mu: "Gospodine, ako si ga iznio odavde, reci mi gdje si ga položio, pa ću ga odnijeti."
16 Isus joj reče, Marijo. Ona se okrene i reče mu: Raboni! što će reći, Učitelju.
17 Reče joj Isus: Ne diraj me; jer ja još nisam uzašao k Ocu svome; nego idite braći mojoj i recite im: Uzlazim k Ocu svome i vašem Ocu; i mom Bogu i vašem Bogu.
18 Marija Magdalena je došla i rekla učenicima da je vidjela Gospodina i da joj je on to rekao.
19 Onda istoga dana uveče, prvog dana u sedmici, kada su vrata na kojima su se okupili učenici zbog straha od Židova bila zatvorena, dođe Isus, stade u sredinu i reče im: Mir vama.
20 I kad je to rekao, pokazao im je svoje ruke i bok. Tada se obradovaše učenici kad videše Gospoda.
21 Tada im Isus opet reče: Mir vama! Kao što mene posla Otac moj, tako i ja šaljem vas.
22 I kad je to rekao, dahne na njih i reče im: Primite Duha Svetoga!
23 Kome oprostite grijehe, bit će im oprošteni; i čije grijehe zadržite, zadržani su.
24 Ali Toma, jedan od dvanaestorice, zvani Didim, nije bio s njima kad je Isus došao.
25 Rekoše mu dakle drugi učenici: Vidjeli smo Gospoda. Ali on im reče: Ako ne vidim na njegovim rukama otisak od eksera, i ne stavim svoj prst u trag od eksera, i ne gurnem svoju ruku u njegovu stranu, neću vjerovati.
26 I nakon osam dana opet su bili unutra njegovi učenici, i Toma s njima; tada dođe Isus, dok su vrata bila zatvorena, stade u sredinu i reče: Mir vama!
27 Tada reče Tomi: Pruži prst svoj i vidi ruke moje; i pruži ruku svoju i gurni je u moj bok; i ne budi nevjeran, nego vjerujući.
28 A Toma odgovori i reče mu: Gospod moj i Bog moj.
29 Isus mu reče: Toma, jer si me vidio, povjerovao si; blaženi koji ne vidješe, a povjerovaše.
30 I mnoga druga znamenja je zaista učinio Isus u prisustvu svojih učenika, a koja nisu zapisana u ovoj knjizi:
31 Ali ovo je napisano da vjerujete da je Isus Krist, Sin Božji; i da vjerujete da možete imati život kroz njegovo ime.

POGLAVLJE 21

1 Nakon ovih stvari Isus se ponovo pokazao učenicima na Tiberijadskom moru; i na to mudro pokazao on sam.
2 Bili su zajedno Simon Petar i Toma zvani Didim, i Natanael iz Kane u Galileji, i sinovi Zebedejevi i još dvojica njegovih učenika.
3 Reče im Simon Petar: Idem na pecanje. Rekoše mu: "I mi idemo s tobom." Izašli su i odmah ušli u brod; i te noći nisu ništa ulovili.
4 Ali kad je jutro došlo, Isus je stajao na obali; ali učenici nisu znali da je to Isus.

5 Tada im Isus reče: Djeco, imate li jela? Odgovorili su mu: Ne.
6 I reče im: Bacite mrežu na desnu stranu lađe i naći ćete. Bacili su, dakle, i sada ga nisu mogli izvući za mnoštvo riba.
7 Zato onaj učenik kojeg je Isus volio reče Petru: To je Gospod. A kada je Šimun Petar čuo da je to Gospod, opasaše mu svoju ribarsku haljinu (jer je bio nag) i baci se u more.
8 I drugi učenici dođoše u maloj lađi; (jer nisu bili daleko od kopna, već kao dvjesta lakata), vukući mrežu s ribama.
9 Čim su tada došli na kopno, vidjeli su tamo vatru ugljevljenu i ribu položenu na nju i kruh.
10 Reče im Isus: Donesite od ribe koju ste sada ulovili.
11 Šimun Petar se popne i izvuče mrežu na kopno punu velikih riba, sto pedeset i tri; a svih ih je bilo toliko, ali mreža nije pukla.
12 Reče im Isus: Dođite i večerajte. I niko od učenika se nije usudio upitati ga: Ko si ti? znajući da je to Gospod.
13 Tada dolazi Isus, uzima kruh, daje im i ribu isto.
14 Ovo je sada treći put da se Isus pokazao svojim učenicima, nakon što je uskrsnuo iz mrtvih.
15 Pa kad su večerali, Isus reče Simonu Petru: Simone, sine Jonin, voliš li me više od ovih? Reče mu: Da, Gospode; ti znaš da te volim. Reče mu: Pasi jaganjce moja.
16 Opet mu reče drugi put: Simone, sine Jonin, voliš li me? Reče mu: Da, Gospode; ti znaš da te volim. Reče mu: Pasi ovce moje.
17 Reče mu treći put: Simone, sine Jonin, voliš li me? Petar je bio ožalošćen jer mu je rekao treći put: Voliš li me? A on mu reče: Gospodine, ti sve znaš; ti znaš da te volim. Reče mu Isus: Pasi ovce moje.
18 Zaista, zaista, kažem ti, kad si bio mlad, opasavao si se i išao kamo si htio; a kad ostariš, ispružit ćeš ruke, a drugi će te opašiti i odnijeti kamo ne bih.
19 Ovo je rekao, naznačujući kakvom smrću treba proslaviti Boga. I kad to reče, reče mu: Pođi za mnom.
20 Tada Petar, okrenuvši se, ugleda učenika kojeg je Isus volio slijedi; koji se i za večerom naslonio na svoje grudi i rekao: Gospode, ko je to što te izdaje?
21 Petar ga videvši reče Isusu: Gospode, a šta će ovaj čovek učiniti?
22 Reče mu Isus: Ako hoću da ostane dok ne dođem, šta ti je to? prati me.
23 Tada se ova riječ proširila među braćom, da taj učenik ne umre; ali Isus mu nije rekao: Neće umrijeti; ali, ako hoću da ostane dok ja ne dođem, šta je to tebi?
24 Ovo je učenik koji svjedoči o tim stvarima, i to je napisao; i znamo da je njegovo svjedočanstvo istinito.
25 A ima i mnogo drugih stvari koje je Isus učinio, a koje, ako bi se svaka napisala, pretpostavljam da ni sam svijet ne bi mogao sadržavati knjige koje bi trebale biti napisane. Amen.

Djela Apostolska

POGLAVLJE 1

1 Prethodnu raspravu sam napravio, o Teofile, o svemu što je Isus počeo da čini i poučava,
2 Sve do dana kada je bio podignut, nakon toga je kroz Duha Svetoga dao zapovijesti apostolima koje je izabrao:
3 Kome se i pokazao živim nakon svoje muke mnogim nepogrešivim dokazima, videći ih četrdeset dana i govoreći o stvarima koje se odnose na kraljevstvo Božje:
4 I, okupivši se s njima, zapovjedio im je da ne odlaze iz Jeruzalema, nego da čekaju obećanje Očevo, za koje ste, kaže, čuli od mene.
5 Jer je Ivan uistinu kršten vodom; ali ćete biti kršteni Duhom Svetim nakon nekoliko dana.
6 Kad se dakle sabraše, upitaše ga govoreći: Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme ponovo vratiti kraljevstvo Izraelu?
7 I reče im: Nije vaše da znate vremena ili godišnja doba koja je Otac stavio u svoju vlast.
8 Ali vi ćete primiti moć, nakon što Duh Sveti dođe na vas; i bit ćete mi svjedoci i u Jerusalimu, i po svoj Judeji, i u Samariji, i do kraja zemlje.
9 I kad je ovo rekao, dok su oni gledali, bio je podignut; i oblak ga skloni od njihovih očiju.
10 I dok su oni uporno gledali prema nebu dok se penjao, gle, dva čovjeka stajala su kraj njih u bijeloj odjeći;
11 I koji je rekao: Ljudi Galilejci, zašto stojite i gledate u nebo? ovaj isti Isus, koji je od vas uzet na nebo, doći će na isti način kao što ste ga vidjeli da odlazi na nebo.
12 Zatim su se vratili u Jeruzalem s gore zvane Maslinska, koja je od Jeruzalema udaljena subotnji dan putovanja.
13 I kad uđoše, uđoše u gornju sobu, gdje su boravili i Petar, i Jakov, i Ivan, i Andrija, Filip i Toma, Vartolomej i Matej, Jakov Alfejev sin, i Simon Zelot, i Juda Jakovljev brat.
14 Svi su ovi jednodušno nastavili u molitvi i molbi, sa ženama i Marijom, majkom Isusovom, i s njegovom braćom.
15 I u one dane Petar ustade usred učenika i reče: (broj imena zajedno bio je oko sto dvadeset,)
16 Ljudi i braćo, ovo pismo mora da se ispuni, koje je Duh Sveti iz Davidovih usta govorio prije o Judi, koji je bio vodič onima koji su uzeli Isusa.
17 Jer on je bio ubrojan s nama, i dobio je dio ove službe.
18 Sada je ovaj čovjek kupio njivu uz nagradu za bezakonje; i padajući naglavačke, rasprsnuo se usred, i sva su mu crijeva izletjela.
19 I to je bilo poznato svim stanovnicima Jeruzalema; utoliko što se to polje na njihovom pravom jeziku naziva Aceldama, što će reći, Polje krvi.
20 Jer je zapisano u knjizi psalama: Neka mu stan bude pusto, i niko u njemu neka ne stanuje, a biskup njegov neka drugi zauzme.
21 Zato od ovih ljudi koji su bili s nama sve vrijeme dok je Gospodin Isus ulazio i izlazio među nas,
22 Počevši od Jovanovog krštenja, do istog dana kada je uzet od nas, neko mora biti zaređen da bude svedok sa nama njegovog vaskrsenja.
23 I postavili su dvojicu, Josipa zvanog Varsaba, koji se zvao Justus, i Matiju.
24 I oni se pomoliše i rekoše: Ti, Gospode, koji poznaješ srca svih ljudi, pokaži da li si od ove dvojice izabrao,
25 Da može uzeti dio ove službe i apostolstva, od kojeg je Juda otpao prijestupom, da bi mogao otići u svoje mjesto.
26 I dadoše svoje ždrijebove; i žreb je pao na Matiju; i bio je ubrojan sa jedanaest apostola.

POGLAVLJE 2

1 I kada je dan Pedesetnice potpuno došao, svi su bili jednodušno na jednom mjestu.
2 I odjednom se začuo zvuk s neba kao od naleta snažnog vjetra, i ispunio je svu kuću u kojoj su sjedili.
3 I ukazaše im se razdvojeni jezici kao ognjeni, i sjede na svaki od njih.
4 I svi su bili ispunjeni Duhom Svetim, i počeli su govoriti drugim jezicima, kako im je Duh dao da govore.
5 I u Jerusalimu su živjeli Židovi, pobožni ljudi, iz svakog naroda pod nebom.
6 A kad se ovo pročulo u inostranstvu, okupilo se mnoštvo i zabezeknulo se, jer ih je svaki čuo kako govore svojim jezikom.
7 I svi se začudiše i začudiše se govoreći jedan drugome: "Eto, nisu li svi ovi koji govore Galilejci?"
8 A kako čujemo svaki svoj jezik na kojem smo rođeni?
9 Parćani, Međani i Elamiti, i stanovnici u Mezopotamiji, u Judeji i Kapadokiji, u Pontu i Aziji,
10 Frigija i Pamfilija, u Egiptu, i u dijelovima Libije oko Kirene, i stranci Rima, Jevreji i prozeliti,
11 Kreta i Arapa, čujemo ih kako govore našim jezicima o čudesnim djelima Božijim.
12 I svi se začudiše i u nedoumici govoreći jedan drugome: Šta to znači?
13 Drugi su podrugljivo govorili: Ovi ljudi su puni novog vina.
14 Ali Petar, ustajući s jedanaestorici, podiže glas i reče im: Ljudi Judeji i svi koji živite u Jeruzalemu, neka vam ovo bude poznato i poslušajte moje riječi:
15 Jer ovi nisu pijani, kao što mislite, jer je tek treći sat u danu.
16 Ali ovo je ono što je rekao prorok Joel;
17 I dogodit će se u posljednjim danima, govori Bog, izlit ću iz svog Duha na svako tijelo; i vaši sinovi i vaše kćeri će proricati, i vaši mladići će vidjeti vizije, a vaši će starci sanjati snove :
18 I na svoje sluge i na sluškinje svoje izlit ću u one dane svoga Duha; i oni će proricati:
19 I pokazat ću čudesa gore na nebu i znakove na zemlji dolje; krv, vatra i para dima:
20 Sunce će se pretvoriti u tamu, a mjesec u krv, prije nego što dođe taj veliki i znameniti dan Gospodnji:
21 I dogodit će se da će se spasiti svaki koji prizove ime Gospodnje.
22 Ljudi Izraelci, čujte ove riječi; Isus Nazarećanin, čovjek kojeg je Bog među vama odobrio čudesima i čudesima i znamenjima, koje je Bog učinio po njemu usred vas, kao što i sami znate:
23 Njega, izbavljenog po odlučnom savjetu i predznanju Božjem, uzeli ste i zlim rukama razapeli i ubili.
24 Koga je Bog podigao, oslobodivši muke smrti, jer nije bilo moguće da ga se uhvati.

25 Jer David govori o njemu: Predvidjela sam Gospoda uvijek pred svojim licem, jer mi je s desne strane, da se ne pomaknem.
26 Zato se obradova srce moje i razveseli se jezik moj; štaviše i moje će tijelo počivati u nadi:
27 Jer ti nećeš ostaviti moju dušu u paklu, niti ćeš dopustiti da Tvoj Svetac vidi trulež.
28 Objavio si mi putove života; obradovaćeš me svojim licem.
29 Ljudi i braćo, dozvolite mi da vam slobodno kažem o patrijarhu Davidu, da je i mrtav i pokopan, i da je njegov grob s nama do danas.
30 Stoga, budući da je prorok, i znajući da mu se Bog zakleo, da će od ploda njegovih bedara, po tijelu, podići Krista da sjedi na svom prijestolju;
31 On je to video ranije govorio o vaskrsenju Hristovom, da njegova duša nije ostavljena u paklu, niti njegovo telo nije videlo trulež.
32 Ovoga Isusa je Bog vaskrsao, čemu smo svi mi svjedoci.
33 Zbog toga je uzdignut desnicom Božjom i primivši od Oca obećanje Duha Svetoga, on je izlio ovo, što sada vidite i čujete.
34 Jer David nije uzašao na nebesa, nego on sam kaže: Gospod reče Gospodu mom: sedi mi zdesna!
35 Dok ne učinim tvoje neprijatelje tvojim nogama.
36 Zato neka sav dom Izraelov sa sigurnošću zna da je Bog tog istog Isusa, kojega ste vi razapeli, učinio i Gospodom i Hristom.
37 A kad su to čuli, ubode se u srce i rekoše Petru i ostalim apostolima: Ljudi i braćo, šta da radimo?
38 Tada im Petar reče: Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha, i primit ćete dar Duha Svetoga.
39 Jer obećanje je vama i vašoj djeci i svima koji su daleko, koliko ih Gospod Bog naš pozove.
40 I mnogim drugim riječima svjedočio je i opominjao govoreći: Spasite se od ovog nemilog naraštaja.
41 Tada su se krstili oni koji su rado primili njegovu riječ; i istoga dana dodalo im se oko tri hiljade duša.
42 I oni su postojali u apostolskoj nauci i zajedništvu, i u lomljenju kruha, i u molitvama.
43 I strah je obuzeo svaku dušu; i mnoga čuda i znamenja učinili su apostoli.
44 I svi koji su vjerovali bili su zajedno, i imali su sve zajedničko;
45 I prodali svoje imanje i dobra, i podijelili ih svim ljudima, kako je svakom čovjeku bilo potrebno.
46 I oni, nastavljajući svaki dan jednodušno u hramu, i lomeći kruh od kuće do kuće, jeli su svoje meso s radošću i jednostavnošću srca,
47 Slavljenje Boga i naklonost svih ljudi. I Gospod je svakodnevno dodavao Crkvi one koji se trebaju spasiti.

POGLAVLJE 3

1 Petar i Jovan uđoše zajedno u hram u čas molitve, koji je bio deveti čas.
2 I bio je nošen neki čovjek, hrom iz utrobe svoje majke, koga su svakodnevno polagali na kapiju hrama koja se zovu Lijepa, da traži milostinju od onih koji su ulazili u hram;
3 Ko je vidio Petra i Jovana da idu u hram zatražio je milostinju.
4 A Petar, prikovavši oči na njega s Jovanom, reče: Pogledaj nas.
5 I on je obratio pažnju na njih, očekujući da će dobiti nešto od njih.
6 Tada Petar reče: Srebra i zlata nemam; ali ono što imam dajem ti: U ime Isusa Krista iz Nazareta ustani i hodaj.
7 I uhvatio ga je za desnu ruku i podigao, i odmah su mu stopala i gležnjevi dobili snagu.
8 I on skočivši ustane, i hodi, i uđe s njima u hram, hodajući i skačući, i hvaleći Boga.
9 I sav narod ga vidje kako hoda i hvali Boga:
10 I znali su da je to on koji je sjedio za milostinju na Prelijepim vratima hrama; i bili su ispunjeni čuđenjem i zaprepaštenjem onim što mu se dogodilo.
11 I dok je hromi koji je ozdravio držao Petra i Jovana, sav narod je potrčao k njima u trijem koji se zove Solomonov, jako se čudeći.
12 I kad je Petar to vidio, odgovorio je narodu: Ljudi Izraelci, zašto se čudite ovome? ili zašto tako ozbiljno gledate na nas, kao da smo svojom vlastitom moći ili svetošću učinili ovog čovjeka da hoda?
13 Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev, Bog otaca naših, proslavi sina svoga Isusa; koga ste predali i odrekli ga u prisustvu Pilata, kada je on bio odlučan da ga pusti.
14 Ali vi ste se odrekli Svetog i Pravednog, i željeli ste da vam se dodeli ubica;
15 I ubio Kneza života, koga je Bog podigao iz mrtvih; čemu smo svjedoci.
16 I njegovo ime kroz vjeru u njegovo ime učinilo je ovog čovjeka jakim, kojeg vidite i poznajete: da, vjera koja je od njega dala mu je ovu savršenu čvrstinu u prisustvu svih vas.
17 I sada, braćo, znam da ste zbog neznanja to učinili, kao i vaši vladari.
18 Ali ono što je Bog prije pokazao ustima svih svojih proroka, da Krist treba da strada, on je tako ispunio.
19 Pokajte se, dakle, i obratite se, da vaši grijesi budu izbrisani, kada dođu vremena osvježenja iz prisutnosti Gospodnje;
20 I poslat će Isusa Krista, koji vam je prije bio propovijedan:
21 Koga nebo mora primiti do vremena povrata svega, što je Bog govorio ustima svih svojih svetih proroka od početka svijeta.
22 Jer Mojsije je zaista rekao ocima: Proroka će vam podići Gospodin Bog vaš od braće vaše, kao što sam ja; njega ćete čuti u svemu što vam kaže.
23 I dogodit će se da će svaka duša, koja neće čuti tog proroka, biti uništena iz naroda.
24 Da, i svi Samuelovi proroci i oni koji slijede, svi koji su govorili, isto su tako proricali ove dane.
25 Vi ste sinovi proroka i saveza koji je Bog sklopio s ocima našim, rekavši Abrahamu: U tvom će potomstvu biti blagoslovljena sva plemena na zemlji.
26 Vama je Bog najprije, podigavši svog Sina Isusa, poslao njega da vas blagoslovi, odvrativši svakoga od vas od bezakonja njegovih.

POGLAVLJE 4

1 I dok su govorili narodu, na njih su naišli svećenici, kapetan hrama i saduceji,
2 Ožalošćeni što su poučavali ljude i propovijedali kroz Isusa uskrsnuće iz mrtvih.
3 I stavili su ruke na njih i držali ih do sutradan, jer je sada bila večer.
4 Ali mnogi od onih koji su čuli riječ povjerovaše; a broj ljudi je bio oko pet hiljada.
5 I dogodi se sutra, da njihovi vladari, starješine i književnici,
6 I prvosveštenik Ana, i Kajafa, i Jovan i Aleksandar, i svi koji su bili iz roda prvosveštenika, sakupili su se u Jeruzalemu.
7 I kad su ih postavili u sredinu, upitali su: Kojom si silom ili kojim imenom to učinili?
8 Tada im Petar, ispunjen Duhom Svetim, reče: Vi, vladari naroda i starješine Izraelove!
9 Ako danas budemo ispitani o dobrom djelu učinjenom nemoćnom čovjeku, na koji način se on izliječi;
10 Neka bude poznato svima vama i cijelom narodu Izraelu da u ime Isusa Krista iz Nazareta, kojega ste razapeli, kojega je Bog podigao iz mrtvih, po njemu ovaj čovjek stoji ovdje pred vama cijeli.
11 Ovo je kamen koji ste vi neimari poništili, koji je postao glava ugla.
12 Ni u kom drugom nema spasenja: jer nema drugog imena pod nebom danog ljudima, kojim bismo se trebali spasiti.
13 A kad su vidjeli smjelost Petra i Ivana, i shvatili da su oni neučeni i neuki ljudi, začudili su se; i saznali su za njih da su bili s Isusom.
14 I gledajući čovjeka koji je bio izliječen kako stoji s njima, nisu mogli ništa reći protiv toga.
15 Ali kad su im zapovjedili da izađu iz vijeća, savjetovali su se među sobom,
16 Govoreći: Šta ćemo ovim ljudima? jer da su oni zaista učinili značajno čudo, očito je svima koji žive u Jeruzalemu; i ne možemo to poreći.
17 Ali da se to ne širi dalje među ljudima, zaprijetimo im strogo, da od sada nikome ne govore u ovo ime.
18 I pozvali su ih i zapovjedili im da uopće ne govore niti poučavaju u ime Isusovo.
19 Ali Petar i Ivan odgovoriše i rekoše im: Da li je pravo u Božjim očima više slušati vas nego Boga, sudite vi.
20 Jer ne možemo ne govoriti ono što smo vidjeli i čuli.
21 Pa kad su im još prijetili, pustili su ih, ne nalazeći ništa kako bi ih kaznili zbog naroda: jer su svi ljudi slavili Boga zbog onoga što je učinjeno.
22 Jer čovjek je imao više od četrdeset godina, na kome se pokazalo ovo čudo iscjeljenja.
23 I otpušteni, otišli su u svoju četu i izvijestili sve što su im rekli glavari svećenički i starješine.
24 I kad su to čuli, jednodušno su podigli svoj glas Bogu i rekli: Gospode, ti si Bog koji si stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima.
25 Ko je ustima sluge tvoga Davida rekao: "Zašto su se neznabošci razbjesnili, a narod zamišljao isprazne stvari?"
26 Kraljevi zemlje ustadoše, i vladari se okupiše protiv Gospoda i protiv njegovog Hrista.
27 Jer, istina protiv tvoga svetog djeteta Isusa, kojega si pomazao, i Irod i Poncije Pilat, s neznabošcima i narodom Izraelovim, bili su okupljeni,
28 Jer da učiniš sve što je tvoja ruka i tvoj savjet odredili prije da se učini.
29 A sada, Gospode, vidi njihove prijetnje, i daj slugama svojim da sa svom hrabrošću govore tvoju riječ,
30 Ispruživši ruku svoju da ozdraviš; i da se znaci i čuda mogu činiti imenom tvoga svetog djeteta Isusa.
31 I kad su se pomolili, potreslo se mjesto gdje su bili okupljeni; i svi su bili ispunjeni Duhom Svetim, i govorili su riječ Božju sa smjelošću.
32 I mnoštvo onih koji su vjerovali bili su jednog srca i jedne duše; niti je rekao da je itko od onih koji su imali nešto što je posjedovao njegovo; ali su imali sve zajedničke stvari.
33 I velikom snagom dadoše apostoli svjedočanstvo o uskrsnuću Gospodina Isusa; i velika milost bješe na svima njima.
34 Niti među njima nije oskudijevao; jer oni koji su posjednici zemlje ili kuća prodavali su ih i donosili cijene prodatih stvari,
35 I položio ih pred noge apostola, i podijeljen je svakom čovjeku prema potrebi.
36 I Jose, kojeg su apostoli prozvali Barnaba, (što je, kako se tumači, sin utjehe), levit, iz zemlje Kipra,
37 Imajući zemlju, prodao je i doneo novac, i položio ga pred noge apostola.

POGLAVLJE 5

1 Ali neki čovjek po imenu Ananija, sa svojom ženom Safirom, prodao je posjed,
2 I zadržao je dio cijene, a njegova žena je također bila upoznata s tim, i doneo je određeni dio, i položio ga pred noge apostola.
3 Ali Petar reče: Ananija, zašto ti je Sotona ispunio srce da lažeš Svetome Duhu i da zadržiš dio cijene zemlje?
4 Dok je ostalo, nije li tvoje? a nakon što je prodano, nije li to bilo u vlastitoj vlasti? zašto si ovo zamislio u svom srcu? nisi lagao ljude, nego Boga.
5 I Ananija čuvši ove riječi pade i izdahnu; i veliki strah obuze sve one koji su to čuli.
6 I mladići ustadoše, zamotaše ga, iznesu i sahraniše.
7 I bilo je to otprilike tri sata nakon toga, kada je njegova žena, ne znajući šta je učinjeno, ušla.
8 A Petar joj odgovori: Reci mi da li si prodala zemlju za toliko? A ona je rekla: Da, za toliko.
9 Tada joj Petar reče: Kako to da ste se dogovorili da kušate Duha Gospodnjeg? gle, noge onih koji su sahranili tvoga muža su na vratima i izniješe te.
10 Zatim je odmah pala do njegovih nogu i izdala duha; i mladići uđoše, nađoše je mrtvu, i noseći je, sahraniše je kod njenog muža.
11 I veliki strah obuze svu Crkvu i sve koji su to čuli.
12 I rukama apostola učinjena su mnoga znamenja i čuda među ljudima; (i svi su jednodušno bili u Solomonovom trijemu.
13 A od ostalih se niko nije usudio pridružiti im se, nego ih je narod veličao.
14 I vjernici su se sve više pridodavali Gospodinu, mnoštvo muškaraca i žena.)

15 Toliko da su iznijeli bolesne na ulice i polagali ih na krevete i kauče, da bi barem sjena Petra koji je prolazio mogla zasjeniti neke od njih.
16 Došlo je i mnoštvo iz okolnih gradova u Jeruzalem, donoseći bolesnike i one koji su bili uznemireni nečistim duhovima; i svi su ozdravili.
17 Tada ustade prvosveštenik i svi koji su bili s njim (što je sekta saduceja) i ispuniše se gnjevom,
18 I položili ruke na apostole i stavili ih u zajednički zatvor.
19 Ali anđeo Gospodnji noću otvori zatvorska vrata, izvede ih i reče:
20 Idite, stanite i govorite u hramu ljudima sve riječi ovog života.
21 I kad su to čuli, rano ujutro uđoše u hram i poučavaše. Ali dođe veliki svećenik i oni koji bijahu s njim, i sazvaše vijeće i sav senat sinova Izraelovih, i poslaše u tamnicu da ih dovedu.
22 Ali kad su policajci došli i nisu ih našli u zatvoru, vratili su se i rekli:
23 Rekavši: Zatvor smo zaista našli da smo zatvoreni sa svom sigurnošću, a čuvari stoje izvana pred vratima; ali kad smo otvorili, ne nađosmo nikoga unutra.
24 A kad su prvosveštenik i hramski kapetan i prvosveštenici čuli ove stvari, posumnjali su u vezi s tim do čega će ovo izrasti.
25 Tada dođe jedan i reče im govoreći: Evo ljudi koje ste zatvorili stoje u hramu i poučavaju narod.
26 Tada ode kapetan sa oficirima i dovede ih bez nasilja, jer su se bojali naroda da ih ne kamenuju.
27 I kad su ih doveli, postavili su ih pred vijeće, a prvosveštenik ih upita:
28 Rekavši: Nismo li vam strogo zapovjedili da ne učite u ovo ime? i gle, vi ste ispunili Jeruzalem svojom naukom i namjeravate dovesti krv ovog čovjeka na nas.
29 Tada Petar i drugi apostoli odgovoriše i rekoše: Treba da se više pokoravamo Bogu nego ljudima.
30 Bog otaca naših je vaskrsao Isusa, koga ste vi ubili i objesili o drvo.
31 Njega je Bog uzvisio desnom rukom da bude knez i Spasitelj, da da Izraelu pokajanje i oproštenje grijeha.
32 I mi smo njegovi svjedoci ovih stvari; a isto tako je i Duh Sveti, koga je Bog dao onima koji mu se pokoravaju.
33 Kad su to čuli, bili su posječeni u srce i odlučili su se da ih ubiju.
34 Tada ustade jedan u vijeću, farisej, po imenu Gamaliel, doktor zakona, koji je imao ugled među svim narodom, i zapovjedi da se apostoli izbace na malo mjesta;
35 I reče im: Ljudi Izraelovi, pazite što namjeravate učiniti s ovim ljudima.
36 Jer prije ovih dana ustade Teuda, hvaleći se da je neko; kome se pridružilo više muškaraca, oko četiri stotine: koji je ubijen; i svi, koji su mu se pokoravali, raspršeni su i uništeni.
37 Nakon što je ovaj podigao Judu iz Galileje u dane poreza, i povukao mnogo naroda za sobom; i on je poginuo; i svi, čak i oni koji su ga poslušali, bili su raspršeni.
38 A sada vam kažem, uzdržite se od ovih ljudi i ostavite ih na miru, jer ako je ovaj savjet ili ovo djelo od ljudi, neće biti ništa.
39 Ali ako je od Boga, ne možete ga srušiti; da se ne nađete čak i da se borite protiv Boga.
40 I oni su se složili s njim: i kada su pozvali apostole i pretukli ih, zapovjedili su da ne govore u ime Isusovo i pustili ih.
41 I otidoše od prisustva vijeća, radosni što su udostojni da pretrpe sramotu za njegovo ime.
42 I svaki dan u hramu i u svakoj kući, nisu prestajali poučavati i propovijedati Isusa Krista.

POGLAVLJE 6

1 I u one dane, kada se umnožio broj učenika, nastao je žamor među Grcima protiv Jevreja, jer su njihove udovice bile zanemarene u svakodnevnoj službi.
2 Tada dvanaestorica dozvaše mnoštvo učenika i rekoše: Nije razlog da ostavimo riječ Božju i služimo stolovima.
3 Stoga, braćo, pogledajte među sobom sedam ljudi poštenih izvještaja, punih Svetoga Duha i mudrosti, koje možemo postaviti da upravljaju ovim poslom.
4 Ali mi ćemo se neprestano predavati molitvi i službi riječi.
5 I ova izreka se svidjela cijelom mnoštvu: i izabraše Stefana, čovjeka punog vjere i Duha Svetoga, i Filipa, i Prohora, i Nikanora, i Timona, i Parmena, i Nikolu, prozelita iz Antiohije.
6 Koga su postavili pred apostole, i kad su se pomolili, položili su ruke na njih.
7 I riječ Božja se povećala; i broj učenika u Jerusalimu se jako umnožio; i veliki broj sveštenika je bio poslušan veri.
8 I Stjepan, pun vjere i moći, činio je velika čuda i čuda među ljudima.
9 Tada nastadoše neki iz sinagoge, koja se zove sinagoga Libertinaca, Kirenjana i Aleksandrijaca, i od njih iz Kilikije i Azije, raspravljajući sa Stefanom.
10 I nisu se mogli oduprijeti mudrosti i duhu kojim je govorio.
11 Tada su potčinili ljude koji su rekli: "Čuli smo ga kako govori bogohulne riječi protiv Mojsija i Boga."
12 I uzburkaše narod, starješine i književnike, i naiđoše na njega, uhvatiše ga i odvedoše na vijeće,
13 I postavite lažne svjedoke koji su govorili: Ovaj čovjek ne prestaje govoriti bogohulne riječi protiv ovog svetog mjesta i zakona.
14 Jer smo ga čuli kako govori da će ovaj Isus iz Nazareta uništiti ovo mjesto i promijeniti običaje koje nam je Mojsije predao.
15 I svi koji su sjedili u vijeću, gledajući ga uporno, vidjeli su njegovo lice kao da je bilo lice anđela.

GLAVA 7

1 Tada reče prvosveštenik: Je li tako?
2 I reče: Ljudi, braćo i očevi, slušajte! Bog slave ukaza se našem ocu Abrahamu, kada je bio u Mesopotamiji, prije nego što se nastanio u Charranu,
3 I reče mu: Izađi iz svoje zemlje i iz roda svoga i dođi u zemlju koju ću ti pokazati.
4 Zatim je izašao iz zemlje kaldejske i nastanio se u Haranu; i odatle, kad mu je otac umro, preselio ga je u ovu zemlju, u kojoj vi sada živite.
5 I nije mu dao nikakvo nasljedstvo u njemu, ne, ne toliko da stane na svoju nogu; ipak je obećao da će ga dati njemu

u posjed i njegovom potomstvu nakon njega, kada još nije imao dijete .
6 I Bog je ovako govorio, da njegovo potomstvo živi u tuđoj zemlji; i da ih dovedu u ropstvo i da im zle četiri stotine godina mole.
7 A narodu kome će biti ropstvo sudit ću, reče Bog, i nakon toga će izaći i služiti mi na ovom mjestu.
8 I dao mu je savez obrezanja, i tako je Abraham rodio Izaka i obrezao ga osmi dan; a Izak rodi Jakova; a Jakov je rodio dvanaest patrijarha.
9 I patrijarsi, ganuti zavišću, prodadoše Josipa u Egipat, ali Bog je bio s njim,
10 I izbavi ga iz svih njegovih nevolja i dade mu naklonost i mudrost u očima faraona, kralja Egipta; i postavi ga za namjesnika nad Egiptom i svom kućom svojom.
11 Sada je nastupila nestašica po cijeloj zemlji egipatskoj i hanaanskoj, i velika nevolja, a naši oci nisu našli hranu.
12 Ali kad je Jakov čuo da u Egiptu ima žita, posla prvo naše očeve.
13 I drugi put Josip je bio poznat svojoj braći; i Josifov rod je bio poznat faraonu.
14 Tada je poslao Josipa i pozvao svog oca Jakova i svu njegovu rodbinu, šezdeset i petnaest duša.
15 Tako je Jakov otišao u Egipat i umro, on i naši očevi,
16 I odneseni su u Sykem i položeni u grob koji je Abraham kupio za svotu novca od sinova Emora, oca Sykema.
17 Ali kada se približilo vrijeme obećanja, za koje se Bog zakleo Abrahamu, narod je rastao i umnožio se u Egiptu,
18 Dok nije ustao drugi kralj, koji nije poznavao Josipa.
19 Isti su lukavo postupali s našim rodom, i zli su molili naše očeve, tako da su izbacili svoju malu djecu, da ne bi živjeli.
20 U to vrijeme se rodio Mojsije, bio je vrlo lijep, i tri mjeseca se hranio u kući svog oca.
21 I kada je bio izbačen, faraonova kći ga je uzela i hranila za svog sina.
22 I Mojsije je bio naučen svoj mudrosti Egipćana, i bio je moćan riječima i djelima.
23 I kad mu je bilo punih četrdeset godina, palo mu je na srce da posjeti svoju braću, sinove Izraelove.
24 I vidjevši kako jedan od njih pati, branio ga je i osvetio potlačenog i udario Egipćanina.
25 Jer je pretpostavio da bi njegova braća shvatila kako će ih Bog njegovom rukom izbaviti, ali nisu razumjeli.
26 I sutradan im se pokazao dok su se svađali, i htio ih je ponovo spojiti govoreći: Gospodo, vi ste braća; zašto griješite jedni drugima?
27 Ali onaj koji je bližnjemu učinio nepravdu, odbaci ga govoreći: Ko te postavi za vladara i suca nad nama?
28 Hoćeš li me ubiti, kao što si jučer ubio Egipćanina?
29 Tada je Mojsije pobjegao na ovu riječ i bio stranac u zemlji Madianu, gdje mu se rode dva sina.
30 A kad je isteklo četrdeset godina, ukaza mu se u pustinji planine Sina anđeo Gospodnji u plamenu vatre u grmu.
31 Kad je Mojsije to vidio, začudio se tom prizoru; i kad se približio da to vidi, došao je do njega glas Gospodnji,
32 Govoreći: Ja sam Bog tvojih otaca, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev. Tada Mojsije zadrhta i ne usudio se pogledati.
33 Tada mu Gospod reče: Izuj cipele s nogu svojih, jer mjesto na kojem stojiš je sveta zemlja.
34 Vidio sam, vidio sam nevolju svog naroda koji je u Egiptu, i čuo sam stenje njihovo, i sišao sam da ih izbavim. A sada dođi, poslaću te u Egipat.
35 Ovog Mojsija koga su odbili govoreći: Ko te postavi za vladara i sudiju? isto je Bog poslao da bude vladar i izbavitelj po ruci anđela koji mu se ukazao u grmu.
36 Izveo ih je, nakon što je pokazao čuda i znakove u zemlji egipatskoj, i na Crvenom moru i u pustinji četrdeset godina.
37 Ovo je onaj Mojsije koji je rekao sinovima Izraelovim: "Proroka će vam podići Gospodin Bog vaš od braće vaše, kao što sam ja; njega ćete čuti.
38 Ovo je onaj koji je bio u crkvi u pustinji s anđelom koji mu je govorio na gori Sini, i s ocima našim: koji je primio živahna proročanstva da nam ih da:
39 Kome naši oci nisu htjeli poslušati, nego su ga odbacili od sebe i u svojim srcima se vratili natrag u Egipat,
40 Rekavši Aronu: Učini nam bogove da idu ispred nas; jer što se tiče ovog Mojsija, koji nas je izveo iz zemlje egipatske, ne znamo šta je s njim.
41 I oni su tih dana napravili tele, i prinijeli žrtvu idolu, i radovali se djelima svojih ruku.
42 Tada se Bog okrenuo i predao ih da se klanjaju nebeskoj vojsci; kao što je zapisano u Knjizi proroka, o dome Izraelov, jeste li mi prinosili zaklane životinje i žrtve u razdoblju od četrdeset godina u pustinji?
43 Da, uzeli ste Molohov šator i zvijezdu vašeg boga Remfana, likove koje ste napravili da im se klanjate: i odnijet ću vas izvan Babilona.
44 Naši oci imali su šator svjedočenja u pustinji, kako je odredio govoreći Mojsiju, da ga načini na način koji je vidio.
45 Koje su i naši oci koji su došli poslije doveli s Isusom u posjed neznabožaca, koje je Bog istjerao pred licem naših otaca, do Davidovih dana;
46 Koji je našao milost pred Bogom, i želio je pronaći šator za Boga Jakovljeva.
47 Ali Salomon mu je sagradio kuću.
48 Ali Svevišnji ne prebiva u hramovima napravljenim rukama; kako kaže prorok,
49 Nebo je prijestolje moje, a zemlja podnožje nogama mojim: kakvu ćete mi kuću sagraditi? govori Gospod: ili šta je mesto mog počinaka?
50 Nije li moja ruka stvorila sve ove stvari?
51 Vi tvrdovrati i neobrezani u srcu i ušima, vi se uvijek opirete Svetom Duhu: kao što su vaši očevi činili, tako i vi.
52 Kojeg od proroka nisu progonili oci vaši? i pobili su one koji su prije najavili dolazak Pravednog; čiji ste sada izdajice i ubice:
53 Koji su primili zakon po raspoloženju anđela, a nisu ga održali.
54 Kada su čuli ove stvari, bili su posječeni u srce, i škrgutali su po njemu svojim zubima.
55 Ali on, pun Duha Svetoga, pogleda u nebo i ugleda slavu Božju i Isusa kako stoji zdesna Bogu,
56 I rekao: Evo, vidim nebesa otvorena, i Sina čovječjeg kako stoji s desne strane Boga.
57 Tada su povikali iz sveg glasa i začepili uši, i jednodušno naletjeli na njega,
58 I izbacili ga iz grada i kamenovali ga, a svjedoci su položili svoje haljine pred noge jednog mladića koji se zvao Šaul.

59 I kamenovali su Stefana, prizivajući Boga i govoreći: Gospode Isuse, primi moj duh.
60 I on je kleknuo, i povikao iz sveg glasa, Gospode, ne stavljaj im na teret ovaj grijeh. I kad je to rekao, zaspao je.

POGLAVLJE 8

1 I Šaul je pristajao na njegovu smrt. I u to vrijeme nastao je veliki progon crkve koja je bila u Jerusalimu; i svi su bili rasejani po zemljama Judeje i Samarije, osim apostola.
2 I pobožni ljudi odnesoše Stjepana na njegovu sahranu, i jako naricahu nad njim.
3 Što se tiče Saula, on je opustošio crkvu, ulazio je u svaku kuću i hvatao muškarce i žene, odveo ih u zatvor.
4 Stoga su oni koji su se raspršili posvuda išli propovijedajući riječ.
5 Tada Filip siđe u grad Samariju i propovijeda im Krista.
6 I narod je jednodušno pazio na ono što je Filip govorio, slušajući i gledajući čuda koja je činio.
7 Jer nečisti duhovi, vičući iz sveg glasa, izlaziše od mnogih opsjednutih; i mnogi uzeti i hromi ozdraviše.
8 I bila je velika radost u tom gradu.
9 Ali bio je jedan čovjek, zvani Šimun, koji je prije u istom gradu upotrijebio čarobnjaštvo i začarao narod Samarije, rekavši da je i sam neki veliki.
10 Koga su svi poslušali, od najmanjeg do najvećeg, govoreći: Ovaj čovjek je velika sila Božja.
11 I na njega su imali obzira, jer ih je dugo vremena opčinio čarobnjaštvom.
12 Ali kad povjerovaše Filipu koji propovijeda o kraljevstvu Božjem i imenu Isusa Krista, krstiše se, i muškarci i žene.
13 Tada je i sam Simon povjerovao; i kad se krstio, nastavio je s Filipom, i čudio se, gledajući čuda i znamenja koja su se dogodila.
14 A kad su apostoli koji su bili u Jerusalimu čuli da je Samarija primila riječ Božju, poslali su im Petra i Ivana:
15 Koji su se, kada su sišli, molili za njih, da prime Duha Svetoga:
16 (Jer još nije pao ni na jednog od njih: samo su oni kršteni u ime Gospoda Isusa.)
17 Zatim su položili ruke na njih i primili su Svetog Duha.
18 I kada je Simon vidio da je polaganjem ruku apostola dat Sveti Duh, ponudio im je novac,
19 Govoreći: daj mi i ovu moć, da na koga položim ruke, primi Duha Svetoga.
20 Ali Petar mu reče: Tvoj novac nestaje s tobom, jer si mislio da se dar Božji može kupiti novcem.
21 Ti nemaš ni udjela ni sudbine u ovoj stvari: jer tvoje srce nije pravo pred Bogom.
22 Pokajte se, dakle, za ovu svoju zloću i molite se Bogu, ako vam se možda oprosti misao vašeg srca.
23 Jer vidim da si u žuči gorčine i u svezi bezakonja.
24 Tada odgovori Simon i reče: Molite se Gospodu za mene, da me ništa od ovoga što ste rekli ne dođe.
25 A oni, kad su svjedočili i propovijedali riječ Gospodnju, vratili su se u Jerusalim i propovijedali evanđelje u mnogim selima Samarićana.
26 I anđeo Gospodnji reče Filipu govoreći: Ustani i idi na jug na put koji silazi od Jeruzalema do Gaze, koji je pustinja.
27 I on ustane i ode; i gle, jedan čovjek iz Etiopije, evnuh velikog autoriteta pod Kandakijom, kraljicom Etiopljana, koji je bio zadužen za sve svoje blago i došao je u Jeruzalem da se pokloni,
28 Vraćao se i sjedeći u svojim kolima čitao proroka Isaiju.
29 Tada je Duh rekao Filipu: "Priđi i pridruži se ovim kolima.
30 I Filip je dotrčao do njega i čuo ga kako čita proroka Isaiju, i rekao: Razumiješ li šta čitaš?
31 I reče: Kako mogu, ako me neki čovjek ne vodi? I poželio je Filipa da dođe i sjedne s njim.
32 Mjesto Pisma koje je pročitao bilo je ovo: Kao ovca je vođen na klanje; i kao jagnje nijemo pred svojim strižećem, tako nije otvorio usta svoja.
33 U njegovom poniženju oduzeta mu je presuda, a tko će objaviti njegov naraštaj? jer je njegov život uzet sa zemlje.
34 A evnuh odgovori Filipu i reče: Molim te, o kome ovo govori prorok? od sebe ili nekog drugog čoveka?
35 Tada je Filip otvorio svoja usta i počeo od istog pisma, i propovijedao mu Isusa.
36 I dok su išli svojim putem, dođoše do neke vode; a evnuh reče: Vidite, evo vode; šta me sprečava da se krstim?
37 A Filip reče: Ako vjeruješ svim srcem svojim, možeš. A on odgovori i reče: Vjerujem da je Isus Krist Sin Božji.
38 I zapovjedi da kola stane; i siđoše obojica u vodu, i Filip i evnuh; i on ga krsti.
39 I kad su izašli iz vode, Duh Gospodnji uhvati Filipa, da ga evnuh više nije vidio; i on je otišao svojim putem radosan.
40 Ali Filip se nađe u Azotu; i prolazeći kroz njega propovijedao je po svim gradovima, dok nije došao u Cezareju.

POGLAVLJE 9

1 I Šaul, još izdišući prijetnje i klanje na učenike Gospodnje, ode prvosvešteniku,
2 I tražio od njega pisma u Damask u sinagoge, da ih, ako nađe bilo šta od ovog puta, bilo da su muškarci ili žene, odvede vezane u Jeruzalem.
3 I dok je putovao, približio se Damasku; i odjednom ga je obasjala svjetlost s neba:
4 I pade na zemlju i začu glas koji mu govori: Savle, Savle, zašto me progoniš?
5 A on reče: Ko si ti, Gospode? A Gospod reče: Ja sam Isus koga ti progoniš;
6 A on drhteći i zapanjen reče: Gospode, šta hoćeš da učinim? A Gospod mu reče: Ustani i idi u grad, pa će ti se reći šta trebaš učiniti.
7 I ljudi koji su putovali s njim stajali su bez riječi, čuvši glas, ali ne videći nikoga.
8 I Šaul je ustao sa zemlje; a kad su mu se oči otvorile, nije vidio nikoga, nego su ga poveli za ruku i odveli u Damask.
9 I tri dana nije vidio, i nije jeo ni pio.
10 U Damasku bijaše jedan učenik po imenu Ananija; i reče mu Gospod u viziji, Ananija. A on reče: Evo me, Gospode.
11 I Gospod mu reče: Ustani i idi u ulicu koja se zove Prava, i raspitaj se u Judinoj kući za onoga koji se zove Saul iz Tarza, jer, gle, on se moli,
12 I vidio je u viziji čovjeka po imenu Ananija kako ulazi i stavlja svoju ruku na njega da bi progledao.

13 Tada Ananija odgovori: Gospode, čuo sam od mnogih o ovom čovjeku, koliko je zla učinio tvojim svetima u Jerusalimu.
14 I ovdje ima vlast od glavnih svećenika da veže sve koji prizivaju tvoje ime.
15 Ali Gospod mu reče: Idi svojim putem, jer je on za mene izabrana posuda da nosi moje ime pred neznabošcima, kraljevima i sinovima Izraelovim.
16 Jer ću mu pokazati kako velike stvari mora pretrpjeti radi mog imena.
17 Ananija ode svojim putem i uđe u kuću; i položivši ruke na njega reče: Brate Savle, Gospod, čak Isus, koji ti se ukazao na putu kojim si došao, poslao me je da progledaš i budeš ispunjen Duhom Svetim.
18 I odmah mu pade s očiju kao ljuska; i on odmah progleda, i ustade i krsti se.
19 I kad je primio meso, ojačao je. Tada je Saul bio nekoliko dana s učenicima koji su bili u Damasku.
20 I odmah je propovijedao Krista u sinagogama, da je on Sin Božji.
21 Ali svi koji su ga čuli začudiše se i rekoše; Nije li to onaj koji je uništio one koji su prizivali ovo ime u Jeruzalemu, i koji je došao ovamo s tom namjerom, da ih svežene dovede glavarima svećeničkim?
22 Ali Saul je sve više ojačavao i zbunjivao Židove koji su živjeli u Damasku, dokazujući da je to baš Krist.
23 I nakon što se navrši toliko dana, Židovi su se savjetovali da ga ubiju:
24 Ali Šaul je znao za njihovo čekanje. A oni su danonoćno motrili na kapije da ga ubiju.
25 Tada ga učenici uzeše noću i spustiše ga kraj zida u korpi.
26 A kada je Saul došao u Jeruzalem, pokušao je da se pridruži učenicima; ali su ga se svi bojali i nisu vjerovali da je učenik.
27 Ali Barnaba ga je uzeo i doveo apostolima, i rekao im kako je vidio Gospodina na putu, i da mu je govorio, i kako je hrabro propovijedao u Damasku u ime Isusovo.
28 I on je s njima ulazio i izlazio u Jeruzalem.
29 I on je hrabro govorio u ime Gospoda Isusa, i raspravljao se protiv Grka, ali oni su krenuli da ga ubiju.
30 Kad su braća saznala, odvedoše ga u Cezareju i poslaše u Tars.
31 Tada su crkve počivale po svoj Judeji i Galileji i Samariji i bile su izgrađene; i hodeći u strahu Gospodnjem i u utjehi Duha Svetoga, bili su umnoženi.
32 I dogodi se, dok je Petar prolazio kroz sve krajeve, došao je i do svetih koji su stanovali u Lidi.
33 I tamo je našao nekog čovjeka po imenu Eneja, koji je držao svoju postelju osam godina i bio je uzet.
34 A Petar mu reče: Eneja, iscjeljuje te Isus Krist; ustani i pospremi svoju postelju. I odmah je ustao.
35 I svi koji su živjeli u Lidi i Saronu vidjeli su ga i okrenuli se Gospodu.
36 A u Jopi je bila neka učenica po imenu Tabita, koja se u tumačenju zove Dorka: ova žena je bila puna dobrih djela i milostinje koje je činila.
37 I dogodi se tih dana, da je bila bolesna i umrla; koju su, kad su se oprali, položili u gornju sobu.
38 A pošto je Lida bila blizu Jope, a učenici su čuli da je Petar tamo, poslaše k njemu dva čovjeka tražeći od njega da ne odgađa da dođe k njima.
39 Tada je Petar ustao i otišao s njima. Kad je došao, odvedoše ga u gornju odaju; i sve udovice stadoše kraj njega plačući i pokazujući kapute i haljine koje je Dorka napravila dok je bila s njima.
40 Ali Petar ih sve izbaci, kleknu i pomoli se; i okrenuvši ga prema tijelu rekao je: Tabita, ustani. I ona otvori oči, i kad ugleda Petra, sede.
41 I pruži joj ruku, podiže je, i kad pozva svece i udovice, predstavi je živu.
42 I bilo je poznato po cijeloj Jopi; i mnogi povjerovaše u Gospoda.
43 I dogodilo se da je on ostao mnogo dana u Jopi s nekim Simonom kožarom.

POGLAVLJE 10

1 Bio je jedan čovjek u Cezareji po imenu Kornelije, stotnik iz družine koja se zvala Italijanska družina,
2 Čovjek pobožan i koji se bojao Boga sa svim svojim domom, koji je davao mnogo milostinje ljudima, i uvijek se molio Bogu.
3 Vidio je u viziji, očigledno oko devetog sata dana, anđela Božjeg kako ulazi k njemu i govori mu: Kornelije.
4 I kad ga pogleda, uplaši se i reče: Šta je, Gospode? A on mu reče: Tvoje molitve i tvoja milostinja podignuta su na spomen pred Bogom.
5 A sada pošalji ljude u Jopu i pozovi jednog Simona, koji se zove Petar:
6 Prenoćio je kod nekog Simona kožara, čija je kuća kraj mora; on će ti reći što trebaš učiniti.
7 I kada je anđeo koji je govorio Korneliju otišao, pozvao je dvojicu svojih kućnih slugu i jednog pobožnog vojnika od onih koji su ga neprestano čekali;
8 I kada im je sve to objavio, poslao ih je u Jopu.
9 Sutradan, kad su krenuli na put i približili se gradu, Petar se oko šestog sata popeo na krov kuće da se pomoli:
10 I postao je jako gladan i htio je jesti; ali dok su se spremali, pao je u trans,
11 I vidio je nebo otvoreno, i izvjesna posuda kako silazi do njega, kao da je bila velika plahta pletena na četiri ugla i spuštena na zemlju.
12 U kojima su bile sve vrste četveronožnih zvijeri zemaljskih, divljih zvijeri, gmizavaca i ptica nebeskih.
13 I dođe mu glas: Ustani, Petre; ubij i jedi.
14 Ali Petar reče: Nije tako, Gospode; jer nikad nisam jeo ništa što je uobičajeno ili nečisto.
15 I glas mu opet progovori po drugi put: Što je Bog očistio, to ne nazivaj nečim.
16 To je učinjeno triput: i posuda je ponovo podignuta na nebo.
17 I dok je Petar u sebi sumnjao šta bi ova vizija koju je video trebalo značiti, gle, ljudi koji su bili poslani od Kornelija raspitivali su se za Simonovu kuću i stajali pred vratima,
18 I pozvao je i upitao da li je Simon, koji se prezivao Petar, tamo boravio.
19 Dok je Petar razmišljao o viziji, Duh mu reče: Evo, tri čovjeka traže te.
20 Ustani, dakle, i siđi dolje, i pođi s njima, ne sumnjajući u ništa, jer sam ih ja poslao.

21 Tada Petar siđe k ljudima koje mu je poslao Kornelije; i reče: Evo, ja sam onaj koga tražite; koji je razlog zašto ste došli?
22 A oni rekoše: Kornelije, stotnik, čovjek pravedan i koji se boji Boga i koji ima dobar glas među svim židovskim narodom, bio je upozoren od Boga od strane svetog anđela da te pošalje po tebe u svoju kuću i da čuje tvoje reči.
23 Zatim ih je pozvao unutra i smjestio ih. I sutradan Petar ode s njima, a neka braća iz Jope su ga pratila.
24 I sutra nakon što su ušli u Cezareju. I Kornelije ih je čekao i sazvao svoje rođake i bliske prijatelje.
25 I dok je Petar ulazio, Kornelije ga sretne, pade pred njegove noge i pokloni mu se.
26 Ali Petar ga podiže govoreći: Ustani! I sam sam također muškarac.
27 I dok je razgovarao s njim, ušao je i našao mnoge koji su se skupili.
28 A on im reče: "Znate kako je zabranjeno čovjeku koji je Židov praviti društvo ili dolaziti kod nekog drugog naroda; ali Bog mi je pokazao da ne smijem nikoga nazivati obicnim ili nečistim.
29 Stoga sam došao k vama bez prigovora, čim sam poslan po mene. Pitam, dakle, s kojom ste namjerom poslali po mene?
30 A Kornelije reče: Prije četiri dana sam postio do ovog časa; a u deveti čas pomolih se u svojoj kući, i gle, jedan čovjek stade preda mnom u sjajnoj odjeći,
31 I reče: Kornelije, tvoja molitva je uslišana, i tvoja milostinja je upamćena u očima Božjim.
32 Pošaljite dakle u Jopu i pozovite Simona, koji se zove Petar; smješta se u kući nekog Šimuna kožara kraj mora: koji će s tobom govoriti kad dođe.
33 Stoga sam odmah poslao k tebi; i dobro si učinio što si došao. Sada smo, dakle, svi mi ovdje prisutni pred Bogom, da čujemo sve što ti je Bog zapovjedio.
34 Tada Petar otvori usta i reče: Zaista vidim da Bog ne gleda na osobe.
35 Ali u svakom narodu onaj koji ga se boji i čini pravdu, umiljen je kod njega.
36 Riječ koju je Bog poslao sinovima Izraelovim, propovijedajući mir po Isusu Kristu: (on je Gospodar svega:)
37 Tu riječ, kažem, znate, koja je objavljena po cijeloj Judeji, a počela je iz Galileje, nakon krštenja koje je propovijedao Ivan;
38 Kako je Bog pomazao Isusa iz Nazareta Duhom Svetim i snagom: koji je obilazio čineći dobro i iscjeljujući sve koje je đavo potlačio; jer Bog je bio s njim.
39 I mi smo svjedoci svega što je učinio i u zemlji židovskoj i u Jeruzalemu; koga su ubili i objesili na drvo:
40 Njega Bog podiže trećeg dana i javno ga obznani;
41 Ne cijelom narodu, nego svjedocima izabranim prije Boga, čak i nama, koji smo jeli i pili s njim nakon što je uskrsnuo iz mrtvih.
42 I zapovjedio nam je da propovijedamo ljudima i svjedočimo da je on taj koji je Bog odredio da bude Sudac živih i mrtvih.
43 Za njega svjedoče svi proroci da će u njegovo ime svaki koji vjeruje u njega dobiti oproštenje grijeha.
44 Dok je Petar još govorio ove riječi, Sveti Duh je pao na sve one koji su čuli riječ.
45 I oni od obrezanja koji povjerovaše zaprepastiše se, svi koji su došli s Petrom, jer se i na neznabošce izlio dar Duha Svetoga.
46 Jer su ih čuli kako govore jezicima i veličaju Boga. Tada je Petar odgovorio:
47 Može li neko zabraniti vodu, da se ne krste ovi koji su primili Svetog Duha kao i mi?
48 I naredio im je da se krste u ime Gospodnje. Zatim su ga molili da ostane određene dane.

POGLAVLJE 11

1 I apostoli i braća koji su bili u Judeji čuli su da su i neznabošci primili riječ Božju.
2 I kad je Petar došao u Jerusalim, oni koji su bili od obrezanja prepirahu se s njim,
3 Govoreći: Ušao si k ljudima neobrezanim i jeo si s njima.
4 Ali Petar je ponovio stvar od početka i izložio im je po naredbi, govoreći:
5 Bio sam u gradu Jopi i molio se; i u transu vidjeh viziju: Neka posuda silazi, kao što je bila velika plahta, spuštena s neba za četiri ugla; i doslo mi je cak:
6 Na koje sam pričvrstio oči, razmišljao sam i vidio četveronožne zemaljske zvijeri, divlje zvijeri, gmizavce i ptice nebeske.
7 I začuh glas koji mi govori: Ustani, Petre; ubij i jedi.
8 Ali ja rekoh: Ne tako, Gospode, jer ništa loše ili nečisto nikada nije ušlo u moja usta.
9 Ali glas mi opet odgovori s neba: Što je Bog očistio, to ne nazivaj pokvarenim.
10 I to je učinjeno tri puta: i svi su opet bili podignuti na nebo.
11 I gle, odmah su tri čovjeka već došla u kuću u kojoj sam bio, poslani iz Cezareje k meni.
12 I Duh mi je rekao da idem s njima, bez sumnje. Štaviše, ovih šest braće me je pratilo, i uđosmo u kuću tog čoveka:
13 I pokaza nam kako je u svojoj kući vidio anđela koji je stajao i rekao mu: Pošalji ljude u Jopu i pozovi Šimuna koji se zove Petar;
14 Ko će ti reći riječi kojima ćeš biti spašen ti i sav tvoj dom.
15 I dok sam počeo da govorim, Sveti Duh je pao na njih, kao na nas na početku.
16 Tada sam se sjetio riječi Gospodnje, kako je rekao: Jovan je krstio vodom; ali ćete biti kršteni Duhom Svetim.
17 Zato što im je Bog dao isti dar kao i nama koji smo vjerovali u Gospodina Isusa Krista; šta sam ja bio, da bih mogao da se oduprem Bogu?
18 Kad su to čuli, ućutali su i slavili Boga govoreći: Tada je i neznabošcima Bog dao pokajanje za život.
19 A oni koji su se raspršili zbog progona koje je nastalo oko Stefana putovali su čak do Fenike, Kipra i Antiohije, propovijedajući riječ nikome osim samo Židovima.
20 A neki od njih bili su ljudi s Kipra i Kirene, koji su, kad su došli u Antiohiju, govorili Grcima propovijedajući Gospodina Isusa.
21 I ruka Gospodnja bijaše s njima, i veliki broj povjerovaše i obrati se Gospodu.
22 Tada je vijest o tim stvarima doprla do ušiju Crkve koja je bila u Jeruzalemu; i poslali su Barnabu da ode čak do Antiohije.

23 Koji, kad je došao i vidio milost Božju, obradova se i potaknu ih sve, da se s namjerom srca priljube uz Gospoda.
24 Jer on je bio dobar čovjek i pun Duha Svetoga i vjere; i mnogo ljudi se pridruži Gospodu.
25 Tada je Barnaba otišao u Tars da traži Savla:
26 I kad ga je našao, doveo ga je u Antiohiju. I dogodi se, da su se čitavu godinu okupljali u crkvi i poučavali mnogo ljudi. A učenici su prvo u Antiohiji nazvani hrišćanima.
27 I ovih dana dolazili su proroci iz Jerusalima u Antiohiju.
28 I ustao je jedan od njih po imenu Agabus i pokazao Duhom da će biti velika nestašica po cijelom svijetu: koja se dogodila u dane Klaudija Cezara.
29 Tada su učenici, svaki prema svojim mogućnostima, odlučili poslati pomoć braći koja su živjela u Judeji:
30 Što su i učinili, i poslali ga starješinama po Barnabi i Savlu.

POGLAVLJE 12

1 Otprilike u to vrijeme Irod kralj je ispružio ruke da dosađuje nekima u crkvi.
2 I ubio je Jakova, brata Jovanovog, mačem.
3 I pošto je vidio da se to sviđa Židovima, nastavio je dalje da uzme i Petra. (Tada su bili dani beskvasnog hleba.)
4 I kad ga je uhvatio, stavio ga je u tamnicu i predao četiri četvorke vojnika da ga čuvaju; nameravajući posle Uskrsa da ga iznese narodu.
5 Petar je dakle držan u tamnici, ali se Crkva neprestano molila Bogu za njega.
6 I kad ga je Irod htio izvesti, Petar je iste noći spavao između dva vojnika, vezan s dva lanca; a čuvari pred vratima čuvali su tamnicu.
7 I gle, anđeo Gospodnji dođe na njega, i svjetlost obasja u tamnici; i udari Petra po boku, i podiže ga govoreći: Ustani brzo. I lanci su mu otpali s ruku.
8 I anđeo mu reče: opaši se i obuj svoje sandale. I tako je i učinio. A on mu reče: Zabaci svoju haljinu i pođi za mnom.
9 I iziđe i pođe za njim; i nisam znao da je istina ono što je učinio anđeo; ali mislio je da je video viziju.
10 Kad su prošli prvi i drugi odjel, došli su do željeznih vrata koja vode u grad; koji im se otvorio svojom voljom; i oni iziđoše i prođoše jednom ulicom; i anđeo je odmah otišao od njega.
11 A kad je Petar došao k sebi, rekao je: Sada pouzdano znam da je Gospod poslao svog anđela i da me izbavio iz ruke Herodove i od svih očekivanja naroda židovskog.
12 I kad je razmislio o tome, došao je u kuću Marije, majke Jovanove, koja se prezivala Marko; gdje su se mnogi okupili u molitvi.
13 I dok je Petar pokucao na vrata kapije, došla je djevojka po imenu Roda da posluša.
14 I kad je poznala Petrov glas, nije otvorila vrata od radosti, nego je utrčala i ispričala kako Petar stoji pred vratima.
15 A oni joj rekoše: Ti si luda. Ali ona je stalno potvrđivala da je tako. Tada su rekli: To je njegov anđeo.
16 Ali Petar je nastavio kucati; i kad su otvorili vrata i vidjeli ga, zaprepastili su se.
17 Ali on im je, dajući im znak rukom da šute, rekao im kako ga je Gospod izveo iz tamnice. A on reče: "Idite, pokažite ovo Jakovu i braći." I on je otišao i otišao na drugo mjesto.
18 Čim je svanuo dan, među vojnicima nije bilo malo komešanja, što se dogodilo s Petrom.
19 I kada ga je Herod tražio, ali ga nije našao, ispitao je čuvare i naredio da ih pogube. I siđe iz Judeje u Cezareju, i tamo ostade.
20 I Irod je bio vrlo nezadovoljan njima iz Tira i Sidona; ali oni su jednodušno došli k njemu i, pošto su Blastusa kraljevog komornika učinili svojim prijateljem, zaželjeli su mir; jer se njihova zemlja hranila kraljevom zemljom.
21 I određenog dana Irod, obučen u kraljevsku odjeću, sjeo je na prijestolje i održao im govor.
22 I narod je povikao govoreći: To je glas božji, a ne ljudski.
23 I odmah ga je anđeo Gospodnji udario, jer nije Bogu dao slavu; i bio je pojeden od crva, i ispustio duh.
24 Ali Božja riječ je rasla i množila se.
25 A Barnaba i Saul vratiše se iz Jeruzalema, kada su izvršili svoju službu, i povedoše sa sobom Ivana, koji se zvao Marko.

POGLAVLJE 13

1 U crkvi koja je bila u Antiohiji bili su neki proroci i učitelji; kao Barnaba, i Simeon koji se zvao Niger, i Lucije iz Kirene, i Manaen, koji je bio odgajan sa Irodom tetrarhom, i Saul.
2 Dok su služili Gospodu i postili, Sveti Duh je rekao: Odvojite mi Varnavu i Savla za delo na koje sam ih pozvao.
3 I pošto su postili i pomolili se i položili ruke na njih, otpustili su ih.
4 Tako su oni, poslani od Duha Svetoga, otišli u Seleukiju; a odatle su otplovili na Kipar.
5 I kad su bili u Salamini, propovijedali su riječ Božju u židovskim sinagogama, a imali su i Ivana za svog ministra.
6 I kad su prošli kroz ostrvo do Pafosa, nađoše izvjesnog čarobnjaka, lažnog proroka, Židova, koji se zvao Barjesus.
7 Koji je bio sa namesnikom zemlje, Sergijem Paulom, razboritim čovekom; koji je pozvao Barnabu i Savla i želio čuti riječ Božju.
8 Ali Elima čarobnjak (jer je tako njegovo ime po tumačenju) im se suprotstavio, tražeći da odvrati zamjenika od vjere.
9 Tada Saul, (koji se također zove Pavle), ispunjen Duhom Svetim, pogleda na njega,
10 I reče: O puna svih lukavstava i svih pakosti, ti dijete đavolje, ti neprijatelju svake pravednosti, nećeš li prestati iskrivljavati prave puteve Gospodnje?
11 I sada, gle, ruka Gospodnja je na tebi, i ti ćeš biti slijep, nećeš vidjeti sunca jedno godišnje doba. I odmah je pala na njega magla i mrak; i išao je tražeći nekoga da ga vode za ruku.
12 Tada je zamjenik, kada je vidio šta je učinjeno, povjerovao, zadivljen naukom Gospodnjom.
13 A kad su Pavle i njegova družina izašli iz Pafosa, dođoše u Pergu u Pamfiliji; a Jovan odstupivši od njih vrati se u Jerusalim.
14 Ali kada su otišli iz Perge, dođoše u Antiohiju u Pizidiji, i uđoše u sinagogu na subotnji dan i sjedoše.
15 I nakon čitanja zakona i proroka, upravitelji sinagoge poslaše im govoreći: "Ljudi i braćo, ako imate neku riječ ohrabrenja za narod, recite dalje.

16 Tada Pavle ustane i dajući znak rukom reče: Ljudi Izraelci, i vi koji se bojite Boga, slušajte.
17 Bog ovog naroda Izraela odabrao je naše očeve i uzvisio narod kad su živjeli kao stranci u zemlji egipatskoj, i visokom rukom ih je izveo iz nje.
18 I oko četrdeset godina trpio je njihove manire u pustinji.
19 I kada je uništio sedam naroda u zemlji hanaanskoj, podijelio im je njihovu zemlju ždrijebom.
20 I nakon toga dao im je sudije oko četiri stotine i pedeset godina, sve do Samuela proroka.
21 I nakon toga su poželjeli kralja, i Bog im je dao Saula, sina Cisova, čovjeka iz Benjaminovog plemena, za četrdeset godina.
22 I kad ga je uklonio, podigao im je Davida za kralja; kome je također svjedočio i rekao: Nađoh Davida, sina Jesejeva, čovjeka po srcu svome, koji će ispuniti svu moju volju.
23 Od sjemena ovog čovjeka Bog je po svom obećanju podigao Izraelu Spasitelja, Isusa:
24 Kada je Ivan prvi put prije svog dolaska propovijedao krštenje pokajanja cijelom narodu Izraelu.
25 I dok je Jovan ispunio svoj put, rekao je: "Za koga vi mislite da sam ja?" Ja nisam on. Ali, eto, dolazi jedan za mnom, kome nisam dostojan skinuti cipele s nogu njegovih.
26 Ljudi i braćo, sinovi roda Abrahamova, i koji se među vama boje Boga, vama je poslana riječ ovog spasenja.
27 Jer oni koji žive u Jeruzalemu i njihovi vladari, jer ga nisu poznavali, niti glasove proroka koji se čitaju svake subote, ispunili su ih osudom.
28 I premda u njemu nisu našli uzrok smrti, ipak su željeli Pilata da bude ubijen.
29 I kad su ispunili sve što je o njemu napisano, skinuli su ga sa drveta i položili u grob.
30 Ali Bog ga je podigao iz mrtvih:
31 I bio je viđen mnogo dana od onih koji su dolazili s njim iz Galileje u Jeruzalem, koji su mu svjedoci narodu.
32 I mi vam objavljujemo radosnu vijest, kako je obećanje koje je dato ocima,
33 Bog je to isto ispunio i nama njihovoj djeci, tako što je ponovno uskrsnuo Isusa; kao što je i napisano u drugom psalmu: Sin moj, danas sam te rodio.
34 A što se tiče toga da ga je podigao iz mrtvih, da se sada više ne vraća u trulež, rekao je ovako: Dat ću vam sigurnu Davidovu milost.
35 Zato on i u drugom psalmu kaže: Ne daj da Svetac tvoj vidi trulež.
36 Jer David, nakon što je služio svome naraštaju voljom Božjom, zaspao je i bio položen ocima svojim, i vidio kvarenje:
37 Ali onaj, koga je Bog ponovo uskrsnuo, nije vidio pokvarenost.
38 Dakle, neka vam bude poznato, ljudi i braćo, da vam se kroz ovog čovjeka propovijeda oproštenje grijeha:
39 I njime se opravdavaju svi koji vjeruju od svega, od čega se ne biste mogli opravdati Mojsijevim zakonom.
40 Čuvajte se, dakle, da vam ne dođe ono o čemu govore proroci;
41 Gle, vi prezirete, i čudite se i propadate, jer ja radim djelo u vaše dane, djelo u koje nećete vjerovati, iako vam ga čovjek objavi.
42 I kada su Židovi izašli iz sinagoge, neznabošci su molili da im se ove riječi propovijedaju sljedeće subote.
43 A kada je skupština razbijena, mnogi Židovi i religiozni prozeliti pođoše za Pavlom i Varnabom: koji su ih, razgovarajući s njima, uvjerili da ostanu u milosti Božjoj.
44 I sljedeće subote se okupio skoro cijeli grad da čuje riječ Božju.
45 Ali kada su Židovi vidjeli mnoštvo, ispunili su se zavišću i govorili su protiv onoga što je Pavle govorio, proturječivši i huleći.
46 Tada se Pavle i Varnava osmjeliše i rekoše: Bilo je potrebno da vam se najprije izgovori Božja riječ; ali pošto ste je odbacili od sebe i osudite sebe nedostojnima vječnog života, evo, obraćamo se neznabošcima .
47 Jer tako nam je zapovjedio Gospod, govoreći: Postavio sam te za svjetlo neznabošcima, da budeš na spasenju do kraja zemlje.
48 I kad su neznabošci to čuli, obradovaše se i proslaviše riječ Gospodnju; i povjerovaše svi koji su bili određeni za život vječni.
49 I riječ je Gospodnja objavljena po cijeloj regiji.
50 Ali Židovi su potaknuli pobožne i čestite žene i poglavare grada i podigli progon protiv Pavla i Barnabe, i protjerali ih iz njihovih krajeva.
51 Ali oni su otresli prašinu sa svojih nogu s njih i došli u Ikoniju.
52 I učenici su bili ispunjeni radošću i Svetim Duhom.

POGLAVLJE 14

1 I dogodi se u Ikoniju, da su obojica zajedno ušli u sinagogu židovsku, i tako govorili, da je povjerovalo veliko mnoštvo i Židova i Grka.
2 Ali Jevreji koji ne vjeruju uzburkaše neznabošce i učiniše da njihov um bude zloban na braću.
3 Dugo su dakle boravili govoreći hrabro u Gospodinu, koji je svjedočio o riječi svoje milosti, i dao znakove i čudesa da se čine njihovim rukama.
4 Ali se mnoštvo u gradu podijelilo: dio je držao Židove, a dio apostoli.
5 A kad je obavljen napad na nejevreje, a i na Židove s njihovim vladarima, da ih se bezobrazno upotrijebi i kamenuje,
6 Bili su svjesni toga i pobjegli u Listru i Derbi, gradove Likaonije, i u okolinu koja se prostire:
7 I tamo su propovijedali evanđelje.
8 A u Listri je sjedio neki čovjek, nemoćan u nogama, bogalj iz utrobe svoje majke, koji nikada nije hodao.
9 Isti je čuo Pavla kako govori: koji ga je nepokolebljivo gledao i uviđao da ima vjeru da bude izliječen,
10 Reče jakim glasom: Stani uspravno na svoje noge. I on je skočio i hodao.
11 I kada je narod vidio šta je Pavle učinio, povisio je glas govoreći u govoru Likaonije: Bogovi su sišli k nama kao ljudi.
12 I nazvali su Barnabu, Jupiter; i Pavla, Merkurija, jer je on bio glavni govornik.
13 Tada je Jupiterov svećenik, koji je bio ispred njihovog grada, doveo volove i vijence na vrata, i htio je žrtvovati s narodom.
14 Za koje su apostoli, Barnaba i Pavle čuli, razdirali svoju odjeću i utrčali među narod vičući:
15 I govoreći: Gospodo, zašto to činite? I mi smo s vama ljudi sličnih strasti i propovijedamo vam da se od ovih

ispraznosti obratite živome Bogu, koji je stvorio nebo, i zemlju, i more, i sve što je u njemu.
16 Koji je u prošlim vremenima dopuštao da svi narodi hodaju svojim putevima.
17 Ipak, nije sebe ostavio bez svjedočanstva, jer je činio dobro, i dao nam kišu s neba, i plodna vremena, ispunjavajući naša srca hranom i radošću.
18 I ovim izrekama jedva su obuzdali narod, da im nisu prinijeli žrtve.
19 I dođoše tamo neki Židovi iz Antiohije i Ikonije, koji su nagovorili narod, i kamenovavši Pavla, izvukli ga iz grada, misleći da je mrtav.
20 Ali, dok su učenici stajali oko njega, on je ustao i došao u grad, a sutradan je otišao s Barnabom u Derbi.
21 I kad su propovijedali evanđelje tom gradu i poučili mnoge, vratili su se opet u Listru, u Ikoniju i Antiohiju,
22 Potvrđujući duše učenika, i podstičući ih da nastave u vjeri, i da kroz velike nevolje moramo ući u kraljevstvo Božje.
23 I kada su ih postavili za starješine u svakoj crkvi i pomolili se uz post, preporučili su ih Gospodinu u koga su vjerovali.
24 I pošto su prošli kroz Pizidiju, došli su u Pamfiliju.
25 I kad su propovijedali riječ u Pergi, siđoše u Ataliju:
26 I odatle otploviše u Antiohiju, odakle su bili preporučeni milosti Božjoj za djelo koje su izvršili.
27 I kada su došli i okupili crkvu, ponovili su sve što je Bog učinio s njima, i kako je otvorio vrata vjere neznabošcima.
28 I ondje ostadoše dugo s učenicima.

POGLAVLJE 15

1 I neki ljudi koji su došli iz Judeje poučavaše braću i rekoše: Ako se ne obrežete na način Mojsijeva, ne možete se spasiti.
2 Kada su, dakle, Pavle i Barnaba imali ne mali razdor i prepirku s njima, odlučili su da Pavle i Barnaba, i još neki od njih, odu u Jeruzalem kod apostola i starešina oko ovog pitanja.
3 I dok ih je crkva dovela na put, prošli su kroz Fenikiju i Samariju, najavljujući obraćenje neznabožaca; i izazvali su veliku radost svoj braći.
4 I kad su došli u Jeruzalem, primili su ih crkva, apostoli i starješine, i objavili su sve što je Bog učinio s njima.
5 Ali ustadoše neki iz sekte farizeja koji povjerovaše govoreći: da ih je potrebno obrezati i zapovjediti im da drže Mojsijev zakon.
6 I apostoli i starješine su se okupili da razmotre ovu stvar.
7 I kad je bilo mnogo prepirke, Petar ustade i reče im: Ljudi i braćo, znate kako je Bog prije nekog vremena izabrao među nama, da neznabošci iz mojih usta čuju riječ evanđelja, i vjerovati.
8 I Bog, koji poznaje srca, posvjedočio im je, dajući im Duha Svetoga, kao što je učinio nama;
9 I ne pravite razliku između nas i njih, čisteći njihova srca vjerom.
10 Zašto dakle iskušavate Boga da učenicima stavite jaram na vrat, koji ni oci naši ni mi nismo mogli nositi?
11 Ali mi vjerujemo da ćemo milošću Gospodina Isusa Krista biti spašeni, kao i oni.
12 Tada je sav narod šutio i slušao Barnabu i Pavla, objavljujući kakva je čuda i čuda Bog učinio među neznabošcima po njima.
13 I pošto su ućutali, Jakov odgovori govoreći: Ljudi i braćo, poslušajte me!
14 Simeon je objavio kako je Bog najprije posjetio neznabošce, da iz njih izvuče narod za svoje ime.
15 I s tim se slažu riječi proroka; kako je napisano,
16 Poslije ovoga vratit ću se i ponovo sagraditi Davidov šator, koji je srušen; i ponovo ću sagraditi njegove ruševine, i postaviću je:
17 Da bi ostatak ljudi tražio Gospoda i svi neznabošci, na kojima je prizvano moje ime, govori Gospod, koji čini sve ove stvari.
18 Bogu su poznata sva njegova djela od početka svijeta.
19 Zato je moja rečenica, da ne uznemiravamo njih, koji su među neznabošcima okrenuti Bogu:
20 Ali da im pišemo, da se uzdržavaju od prljavštine idola, i bluda, i zadavljenih stvari, i krvi.
21 Jer Mojsije od davnina ima u svakom gradu one koji ga propovijedaju, čitaju se u sinagogama svake subote.
22 Tada se svidjelo apostolima i starješinama, sa cijelom crkvom, da pošalju izabrane ljude iz svoje družine u Antiohiju s Pavlom i Barnabom; naime, Juda po prezimenu Varsabas, i Sila, poglavari među braćom:
23 I oni su pisali pisma od njih na ovaj način; Apostoli i starješine i braća pozdravljaju braću od neznabožaca u Antiohiji i Siriji i Kilikiji:
24 Kao što smo čuli, da su vas neki koji su izašli od nas uznemirili riječima, prevrćući vaše duše govoreći: Morate se obrezivati i držite se zakona, kojima nismo dali takvu zapovijest.
25 Učinilo nam se dobro, budući da smo jednodušno okupljeni, da vam pošaljemo izabrane ljude sa našim ljubljenim Barnabom i Pavlom,
26 Ljudi koji su rizikovali svoje živote za ime Gospoda našeg Isusa Hrista.
27 Zato smo poslali Judu i Silu, koji će vam isto reći usmeno.
28 Jer se činilo dobrim Duhu Svetom i nama, da na vas ne stavimo veći teret od ovih potrebnih stvari;
29 Da se klonite jela žrtvovane idolima, i krvi, i zadavljenih stvari, i bluda: od kojega se držite, dobro ćete činiti. Zdravo.
30 Pa kad su otpušteni, dođoše u Antiohiju, i kad sabraše narod, predadoše poslanicu:
31 Što su pročitali, radovali su se za utjehu.
32 A Juda i Sila, koji su i sami bili proroci, podsticali su braću mnogim riječima i potvrdili ih.
33 I nakon što su se tamo zadržali, pušteni su u miru od braće do apostola.
34 Bez obzira na to što je Silasu bilo drago što je i dalje ostao tamo.
35 I Pavle i Varnava ostadoše u Antiohiji, učeći i propovedajući reč Gospodnju, sa mnogim drugima.
36 I nekoliko dana nakon što je Pavle rekao Barnabi: Pođimo ponovo i posjetimo našu braću u svakom gradu u kojem smo propovijedali riječ Gospodnju, i da vidimo kako rade.
37 I Barnaba je odlučio da sa sobom povede Jovana, koji se prezivao Marko.

38 Ali Pavle nije smatrao da je dobro da ga povede sa sobom, koji je otišao od njih iz Pamfilije i nije otišao s njima na posao.
39 I svađa je među njima bila tako oštra da su se razišli jedan od drugoga; i tako Barnaba uze Marka i otplovi na Kipar;
40 I Pavle je izabrao Silu i otišao, preporučen od braće na milost Božju.
41 I prošao je kroz Siriju i Kilikiju, potvrđujući crkve.

POGLAVLJE 16

1 Tada dođe u Derbi i Listru; i gle, jedan učenik bijaše tamo, po imenu Timotej, sin jedne žene, koja je bila Židovka, i povjerova; ali njegov otac je bio Grk:
2 O čemu su dobro izvijestila braća koja su bila u Listri i Ikoniji.
3 On bi Pavle morao poći s njim; i uzeo ga i obrezao zbog Židova koji su bili u tim krajevima: jer su svi znali da mu je otac Grk.
4 I dok su prolazili kroz gradove, predali su im na obdržavanje odredbe koje su zaredili apostoli i starješine koji su bili u Jeruzalemu.
5 I tako su crkve bile utemeljene u vjeri, i svakim danom su se povećavale u broju.
6 Sada kada su prošli kroz Frigiju i oblast Galatiju, i kada im je Duh Sveti zabranio da propovijedaju riječ u Aziji,
7 Nakon što su došli u Miziju, pokušali su otići u Bitiniju, ali im Duh nije dopustio.
8 I prolazeći Miziju siđoše u Troadu.
9 I Pavlu se u noći ukazala vizija; Stajao je jedan Makedonac i molio ga govoreći: Dođi u Makedoniju i pomozi nam.
10 I pošto je on video viziju, mi smo odmah pokušali da odemo u Makedoniju, sa sigurnošću saznajući da nas je Gospod pozvao da im propovedamo evanđelje.
11 Izgubivši dakle od Troade, došli smo pravim putem u Samotrakiju, a sutradan u Neapolis;
12 A odatle u Filipe, koji su glavni grad tog dijela Makedonije i kolonija; i mi smo u tom gradu boravili nekoliko dana.
13 A u subotu smo izašli iz grada uz obalu rijeke, gdje se obično molilo; i sjeli smo i razgovarali sa ženama koje su pribjegle onamo.
14 I neka žena po imenu Lidija, prodavačica purpura, iz grada Tijatire, koja se klanjala Bogu, čula nas je; čije srce je Gospod otvorio, da je pazila na ono što se govorilo o Pavlu.
15 I kad se krstila ona i njen dom, molila nas je govoreći: Ako ste ocijenili da sam vjerna Gospodu, uđite u moju kuću i ostanite tamo. I ona nas je ograničavala.
16 I dogodi se, dok smo išli na molitvu, srela nas je jedna djevojka opsjednuta duhom proricanja, koja je svojim gospodarima donijela veliku korist proricanjem:
17 Isti su slijedili Pavla i nas i vikali govoreći: Ovi ljudi su sluge Boga Svevišnjega, koji nam pokazuju put spasenja.
18 I to je činila mnogo dana. Ali Pavle, ožalošćen, okrenu se i reče duhu: Zapovedam ti u ime Isusa Hrista da izađeš iz nje. I izašao je isti sat.
19 A kad su njeni gospodari vidjeli da je nestala nada u njihovu dobit, uhvatili su Pavla i Silu i odvukli ih na pijacu k vladarima,
20 I doveo ih pred sudije govoreći: "Ovi ljudi, koji su Židovi, jako uznemiravaju naš grad,
21 I poučavajte običaje, koje nam nije dopušteno primiti, niti držati, budući da smo Rimljani.
22 I mnoštvo je zajedno ustalo protiv njih, a sudije su razderale svoju odjeću i naredile da ih tuku.
23 I kada su ih nanijeli mnogo udaraca, bacili su ih u tamnicu, zapovjedivši tamničaru da ih čuva:
24 Koji ih je, primivši takvu optužbu, gurnuo u unutrašnju tamnicu i učvrstio im noge u kladama.
25 A u ponoć Pavle i Sila su se molili i pjevali hvale Bogu; i zatvorenici su ih čuli.
26 I odjednom je nastao veliki potres, tako da su se temelji zatvora uzdrmali; i odmah su se otvorila sva vrata, i svima su se razvezale okove.
27 I čuvar zatvora probudivši se iz sna i vidjevši da su se zatvorska vrata otvorila, izvukao je svoj mač i ubio bi se, pretpostavljajući da su zatvorenici pobjegli.
28 Ali Pavle povika iz sveg glasa govoreći: Ne čini sebi zlo, jer smo svi ovdje.
29 Tada je pozvao svjetlo, skočio, došao drhteći i pao pred Pavla i Silu,
30 I izvedoše ih i reče: Gospodo, šta da činim da se spasem?
31 A oni rekoše: Vjeruj u Gospodina Isusa Krista, i spasit ćeš se ti i tvoja kuća.
32 I rekoše mu riječ Gospodnju i svima koji su bili u njegovoj kući.
33 I uze ih isti sat noći i opere im rane; i kršten je, on i svi njegovi, odmah.
34 I kada ih je uveo u svoju kuću, stavio im je jelo i radovao se, vjerujući u Boga sa svom kućom svojom.
35 A kad je svanuo dan, magistrati su poslali sluge govoreći: Pustite te ljude.
36 I čuvar tamnice javi ovo Pavlu: 'Poglavari su poslali da te puste; sada dakle idi i idi u miru.
37 Ali Pavle im reče: "Oni su nas, kao Rimljani, otvoreno neosuđeno tukli i bacili u tamnicu; i da li nas sada tajno izbacuju? nay verily; ali neka sami dođu i izvedu nas.
38 I sluge rekoše ove riječi vojsci; i oni se uplaše kad čuše da su Rimljani.
39 I dođoše i zamoliše ih, izvedoše ih i zamoliše ih da odu iz grada.
40 I izađoše iz tamnice i uđoše u Lidijinu kuću; i vidjevši braću, utješiše ih i odoše.

POGLAVLJE 17

1 A kad prođoše kroz Amfipolj i Apoloniju, dođoše u Solun, gdje je bila židovska sinagoga.
2 I Pavle, kako je bio njegov način, uđe k njima i tri subote rasuđuje s njima o Svetom pismu,
3 Otvaranje i tvrdnja da je Krist morao stradati i uskrsnuti iz mrtvih; i da je ovaj Isus, koga vam propovijedam, Krist.
4 I neki od njih povjerovaše i pristadoše s Pavlom i Silom; a od pobožnih Grka veliko mnoštvo, a od glavarica ne malo.
5 Ali Židovi koji nisu vjerovali, potaknuti zavišću, uzeše sebi neke razvratnike od niskog roda, i okupiše četu, i podigoše uzbunu po cijelom gradu, i napali Jasonovu kuću, i tražili su da ih izvedu. ljudima.

6 I kad ih ne nađoše, privukoše Jasona i izvjesnu braću k vladarima grada, vičući: "Ovi koji su svijet okrenuli naglavačke došli su i ovamo;
7 Koje je Jason primio; i svi oni rade protivno cezarovim uredbama, govoreći da postoji drugi kralj, jedan Isus.
8 I uznemirili su narod i gradske poglavare kad su to čuli.
9 I kada su preuzeli osiguranje od Jasona i drugog, pustili su ih.
10 I braća odmah noću posla Pavla i Silu u Beriju; koji došavši onamo uđoše u židovsku sinagogu.
11 Ovi su bili plemenitiji od onih u Solunu, po tome što su primili riječ sa svom spremnošću uma i svakodnevno istraživali Sveta pisma, da li je to tako.
12 Stoga su mnogi od njih povjerovali; također i časnih žena koje su bile Grkinje, i muškaraca, ne malo.
13 Ali kada su Jevreji u Solunu saznali da je Pavle u Beriji propovedao Božju reč, došli su i onamo i uzburkali narod.
14 Tada braća odmah poslaše Pavla da ode kao na more; ali Sila i Timotej ostadoše tamo.
15 A oni koji su vodili Pavla dovedoše ga u Atenu; i primivši zapovest Sili i Timoteju da što brže dođu k njemu, odoše.
16 Dok ih je Pavle čekao u Atini, njegov duh se uzburkao u njemu, kada je vidio grad potpuno predan idolopoklonstvu.
17 Stoga se prepirao u sinagogi sa Židovima i s pobožnim ljudima, i svaki dan na pijaci s onima koji su se sastajali s njim.
18 Tada su ga naišli neki filozofi epikurejaca i stoika. A neki rekoše: Šta će reći ovaj brbljavac? drugi neki, On se čini da je postavio tuđe bogove, jer im je propovijedao Isusa i vaskrsenje.
19 I uzeše ga i odvedoše na Areopag govoreći: Možemo li znati koja je ova nova doktrina o kojoj govoriš?
20 Jer ti donosiš neke čudne stvari našim ušima: mi bismo dakle znali što te stvari znače.
21 (Zato što su svi Atinjani i stranci koji su bili tamo provodili svoje vrijeme ni u čemu drugom, nego da pričaju, ili da čuju nešto novo.)
22 Tada je Pavle stao usred Marsovog brda i rekao: Ljudi iz Atene, vidim da ste u svemu previše praznovjerni.
23 Jer dok sam prolazio i gledao vaše pobožnosti, našao sam oltar sa ovim natpisom, NEPOZNATOM BOGU. Kome se, dakle, klanjate u neznanju, njega vam objavljujem.
24 Bog koji je stvorio svijet i sve stvari na njemu, videći da je Gospodar neba i zemlje, ne prebiva u hramovima napravljenim rukama;
25 Niti se nije obožavao ljudskim rukama, kao da mu je bilo što potrebno, jer on daje svemu život, i dah, i sve;
26 I stvorio je od jedne krvi sve ljudske narode da žive na cijelom licu zemlje, i odredio je unaprijed određena vremena i granice njihovog stanovanja;
27 Da traže Gospodina, ako ga mogu osjetiti, i naći ga, iako nije daleko od svakoga od nas:
28 Jer u njemu živimo i krećemo se i postojimo; kao što su rekli i neki od vaših pesnika, jer smo i mi njegovo potomstvo.
29 S obzirom da smo potomci Božji, ne bismo trebali misliti da je Božanstvo slično zlatu, ili srebru, ili kamenu, isklesano umjetnošću i ljudskom namjerom.
30 I vremenima ovog neznanja Bog je namignuo; ali sada naređuje svim ljudima svuda da se pokaju:
31 Jer je odredio dan u koji će suditi svijetu u pravednosti preko onoga čovjeka koga je odredio; za šta je dao sigurnost svim ljudima, podigavši ga iz mrtvih.
32 A kad su čuli za vaskrsenje mrtvih, jedni su se rugali, a drugi rekoše: "Ponovo ćemo te čuti o ovoj stvari."
33 Tako je Pavle otišao između njih.
34 Doduše, neki ljudi su se priklonili njemu i povjerovali: među kojima je bio Dionizije Areopagit, i žena po imenu Damaris, i drugi s njima.

POGLAVLJE 18

1 Nakon ovih stvari Pavle je otišao iz Atene i došao u Korint;
2 I našao jednog Židova po imenu Akvila, rođenog u Pontu, koji je nedavno došao iz Italije, sa svojom ženom Priskilom; (jer je Klaudije naredio svim Jevrejima da odu iz Rima:) i došao k njima.
3 I budući da je bio istog zanata, ostao je s njima i radio: jer su po svom zanimanju bili šatori.
4 On je svake subote raspravljao u sinagogi i uvjeravao Židove i Grke.
5 A kada su Sila i Timotej došli iz Makedonije, Pavle je bio pritisnut duhom i posvjedočio je Židovima da je Isus Krist.
6 A kad su se oni suprotstavili i hulili, on otrese svoju odjeću i reče im: "Krv vaša neka je na vašim glavama." Ja sam čist: od sada ću ići među neznabošce.
7 I otide odande i uđe u kuću nekog čovjeka, po imenu Justus, koji se klanjao Bogu, čija se kuća čvrsto spajala sa sinagogom.
8 I Krisp, poglavar sinagoge, povjerova u Gospoda sa svim svojim domom; i mnogi od Korinćana koji su čuli povjerovaše i krstiše se.
9 Tada reče Gospod Pavlu noću u viziji: Ne boj se, nego govori i ne ćuti.
10 Jer ja sam s tobom, i niko se neće napasti na tebe da ti naudi, jer imam mnogo naroda u ovom gradu.
11 I tamo je ostao godinu i šest mjeseci, učeći među njima riječ Božju.
12 A kad je Galion bio zamjenik Ahaje, Židovi su se jednodušno pobunili protiv Pavla i doveli ga na sudište,
13 Govoreći: Ovaj nagovara ljude da se klanjaju Bogu protivno zakonu.
14 A kada je Pavao sada htio otvoriti svoja usta, Galio je rekao Židovima: Da je u pitanju pogrešna ili opaka razvratnost, o vi Židovi, razumno bih da vas trpim:
15 Ali ako je u pitanju riječi i imena, i vaš zakon, pogledajte to; jer ja neću biti sudija u takvim stvarima.
16 I otjerao ih je sa sudije.
17 Tada su svi Grci uzeli Sostena, glavnog vladara sinagoge, i tukli ga pred sudom. A Gallio nije mario za ništa od toga.
18 I nakon toga Pavao se tamo zadržao još neko vrijeme, a onda se oprostio od braće i otplovio u Siriju, a s njim Priskila i Akvila; ošišavši glavu u Kenhreji, jer je imao zavet.
19 I dođe u Efez i ostavi ih tamo, a sam uđe u sinagogu i raspravlja sa Židovima.
20 Kada su željeli da ostane kod njih duže, on nije pristao;

21 Ali se oprostio od njih govoreći: Ja moram svakako slaviti ovu gozbu koja dolazi u Jerusalim; ali ću se opet vratiti k vama, ako Bog hoće. I otplovio je iz Efesa.
22 I kad je stigao u Cezareju, popeo se i pozdravio crkvu, siđe u Antiohiju.
23 I pošto je tamo proveo neko vreme, otišao je i prošao svu zemlju Galatiju i Frigiju po redu, ojačavajući sve učenike.
24 I neki Židov po imenu Apolos, rođen u Aleksandriji, elokventan čovjek i moćan u svetim spisima, dođe u Efes.
25 Ovaj čovjek je bio poučen na putu Gospodnjem; i gorljiv duhom, govorio je i poučavao marljivo stvarima Gospodnjim, znajući samo krštenje Jovanovo.
26 I on poče hrabro govoriti u sinagogi: koga Akvila i Priskila čuše, odvedoše ga k sebi i savršenije mu izložiše put Božji.
27 A kada je on bio spreman da pređe u Ahaju, braća su napisala, podstičući učenike da ga prime: koji je, kada je došao, mnogo pomogao onima koji su verovali po milosti:
28 Jer je snažno uvjerio Židove, i to javno, pokazujući svetim spisima da je Isus Krist.

POGLAVLJE 19

1 I dogodi se da, dok je Apollos bio u Korintu, Pavle je prošao kroz gornje obale došao u Efes; i našavši neke učenike,
2 On im reče: Jeste li primili Duha Svetoga otkad ste povjerovali? A oni mu rekoše: "Nismo ni čuli ima li Duha Svetoga."
3 A on im reče: U šta ste se onda krstili? A oni rekoše: Na Jovanovo krštenje.
4 Tada reče Pavle: Jovan je zaista krstio krštenjem pokajanja, govoreći ljudima da veruju u onoga koji će doći posle njega, to jest u Hrista Isusa.
5 Kad su to čuli, krstili su se u ime Gospoda Isusa.
6 I kada je Pavle položio svoje ruke na njih, Sveti Duh je došao na njih; i govorili su jezicima i proricali.
7 I svih muškaraca je bilo oko dvanaest.
8 I uđe u sinagogu, i hrabro je govorio tri mjeseca, raspravljajući i uvjeravajući stvari koje se tiču kraljevstva Božjeg.
9 Ali kada su se ronioci otvrdnuli i nisu vjerovali, nego su o tom putu govorili zlo pred mnoštvom, on je otišao od njih i odvojio učenike, svađajući se svakodnevno u školi jednog Tirana.
10 I to se nastavilo u periodu od dvije godine; tako da su svi oni koji su živjeli u Aziji čuli riječ Gospoda Isusa, i Židovi i Grci.
11 I Bog je učinio posebna čuda Pavlovim rukama:
12 Tako da su s njegovog tijela bolesnicima donijeli maramice ili kecelje, i bolesti su otišle od njih, a zli duhovi su izašli iz njih.
13 Tada su neki od skitnica Židova, egzorcista, uzeše na njih da nadzovu one koji su imali zle duhove ime Gospodina Isusa, govoreći: Zaklinjemo vas Isusom kojeg Pavle propovijeda.
14 I bilo je sedam sinova jednog Skeve, Jevrejina, i poglavara sveštenika, koji su to učinili.
15 A zli duh odgovori i reče: Isusa znam, a Pavla znam; ali ko si ti?
16 I čovjek u kojem je zli duh skočio na njih, savladao ih i pobijedio ih, tako da su pobjegli iz te kuće goli i ranjeni.
17 I to je bilo poznato svim Židovima i Grcima koji su također stanovali u Efezu; i strah ih je sve obuzeo, i ime Gospoda Isusa se uveličalo.
18 I mnogi koji povjerovaše dođoše i priznaše, i pokazaše svoja djela.
19 Mnogi od njih koji su se služili radoznalim vještinama sakupili su svoje knjige i spalili ih pred svim ljudima; i prebrojali su njihovu cijenu i našli su pedeset hiljada srebrnika.
20 Tako je moćno rasla Božja riječ i pobijedila.
21 Nakon što se sve ovo završilo, Pavle je u duhu naumio, kada je prošao Makedoniju i Ahaju, da ode u Jerusalim, govoreći: Nakon što sam bio tamo, moram videti i Rim.
22 Tako je poslao u Makedoniju dvojicu koji su mu služili, Timoteja i Erasta; ali je on sam ostao u Aziji jednu sezonu.
23 I u isto vrijeme nije nastala mala pometnja oko tog puta.
24 Jer neki čovjek po imenu Demetrije, srebrni kujundžija, koji je izradio srebrne svetinje za Dijanu, donio je zanatlijama ne mali dobitak;
25 Koje je sazvao sa radnicima istog zanimanja i rekao: "Gospodo, vi znate da ovim zanatom imamo svoje bogatstvo."
26 Štaviše, vidite i čujete, da je ovaj Pavle ne samo u Efezu, nego gotovo po cijeloj Aziji, uvjerio i odvratio mnoge ljude, govoreći da to nisu bogovi koji su stvoreni rukama.
27 Tako da ne samo da je ovaj naš zanat u opasnosti da bude uništen; ali i da treba prezreti hram velike boginje Dijane i uništiti njenu veličanstvenost kojoj se klanja sva Azija i svijet.
28 I kad su čuli ove riječi, bili su puni gnjeva i povikali govoreći: Velika je Dijana Efeška.
29 I cijeli grad je bio ispunjen zbrkom: i uhvativši Gaja i Aristarha, Makedonce, Pavlove pratioce na putovanju, jednodušno su pohrlili u pozorište.
30 I kad je Pavle htio ući u narod, učenici mu nisu dopustili.
31 I neki od poglavara Azije, koji su bili njegovi prijatelji, poslali su mu, tražeći od njega da se ne upušta u pozorište.
32 Neki su dakle vikali jedno, a neki drugo; jer je skupština bila zbunjena; a veći dio nije znao zašto su se okupili.
33 I izvukli su Aleksandra iz mnoštva, Jevreji su ga iznijeli naprijed. I Aleksandar je dao znak rukom, i htio se braniti narodu.
34 Ali kada su saznali da je Židov, svi su u jedan glas oko dva sata povikali: Velika je Dijana Efeška.
35 A kada je gradski činovnik umirio narod, rekao je: "Ljudi iz Efeza, koji je čovjek koji ne zna kako je grad Efežani obožavatelj velike božice Dijane i slike koja je pala s Jupitera ?
36 Dakle, budući da se protiv ovih stvari ne može govoriti, trebali biste biti tihi i ne činiti ništa naglo.
37 Jer ste doveli ovamo ove ljude, koji nisu ni pljačkaši crkava, niti huli na vašu boginju.
38 Dakle, ako Demetrije i zanatlije koji su s njim imaju nešto protiv nekoga, zakon je otvoren i ima poslanika: neka se tuže jedni protiv drugih.
39 Ali ako se raspitate o bilo čemu u vezi s drugim stvarima, to će biti odlučeno na zakonitom saboru.
40 Jer u opasnosti smo da budemo dovedeni u pitanje za današnju galamu, jer nema razloga da damo račun o ovom skupu.

41 I kad je to rekao, raspustio je skupštinu.

GLAVA 20

1 I pošto je uzbuna prestala, Pavle je pozvao učenike, zagrlio ih i otišao da ide u Makedoniju.
2 I kada je prošao te krajeve i dao ih mnogo ohrabrivanja, došao je u Grčku,
3 I tamo boravio tri mjeseca. A kada su ga Jevreji sačekali, dok se spremao da otplovi u Siriju, nameravao je da se vrati preko Makedonije.
4 I tamo ga je pratio u Aziju Sopater iz Bereje; i od Solunaca, Aristarha i Sekunda; i Gaj iz Derbe i Timotej; a iz Azije Tihik i Trofim.
5 Ovi išli su prije nas zadržali u Troadi.
6 I otplovili smo iz Filipa nakon dana beskvasnih kruhova i stigli k njima u Troadu za pet dana; gde smo boravili sedam dana.
7 I prvog dana u sedmici, kada su se učenici okupili da lome kruh, Pavle im je propovijedao, spreman da sutra krene; i nastavio svoj govor do ponoći.
8 I bilo je mnogo svjetala u gornjoj odaji, gdje su bili okupljeni.
9 I sjedio je na prozoru neki mladić po imenu Evtih, koji je utonuo u dubok san; i dok je Pavle dugo propovijedao, utonuo je u san, pao je s trećeg tavana i bio podignut mrtav.
10 I Pavle siđe, pade na njega i zagrlivši ga reče: Ne mučite se; jer je njegov život u njemu.
11 Kad je dakle opet došao gore, prelomio kruh, jeo i razgovarao dugo, čak do svanuća, pa je otišao.
12 I dovedoše mladića živog i nemalo se utješiše.
13 I prije smo krenuli na lađu i otplovili u Asos, ondje s namjerom da primimo Pavla; jer je tako odredio, misleći da ide pješke.
14 I kada se susreo s nama u Asosu, primili smo ga i došli u Mitilenu.
15 I otplovili smo odande i sutradan stigli do Hiosa; a sutradan smo stigli na Samos i ostali u Trogiliju; a sutradan smo došli u Milet.
16 Jer Pavle je odlučio da otplovi kroz Efez, jer neće provesti vrijeme u Aziji: jer je požurio, ako mu je to bilo moguće, da bude u Jerusalimu na dan Pedesetnice.
17 I iz Mileta je poslao u Efez i pozvao starešine crkve.
18 I kad su došli k njemu, on im reče: "Znate, od prvog dana kada sam došao u Aziju, na koji način sam bio s vama u svako doba,
19 Služeći Gospodu sa svom poniznošću uma, sa mnogim suzama i iskušenjima, koja su me zadesila vrebanjem Jevreja:
20 I kako nisam zatajio ništa što bi vam bilo korisno, nego sam vam pokazao, i učio vas javno, i od kuće do kuće,
21 Svjedočeći i Židovima, i Grcima, pokajanje prema Bogu i vjeru u Gospodina našega Isusa Krista.
22 A sada, gle, idem vezan duhom u Jeruzalem, ne znajući stvari koje će me tamo zadesiti:
23 Osim da Duh Sveti svjedoči u svakom gradu, govoreći da me okovi i nevolje ostaju.
24 Ali ništa od toga me ne pokreće, niti smatram sebi dragim svojim životom, da bih završio svoj put s radošću, i službu koju sam primio od Gospodina Isusa, da svjedočim evanđelje milosti Božje .
25 I sada, gle, znam da vi svi, među koje sam išao propovijedajući kraljevstvo Božje, nećete više vidjeti moje lice.
26 Zato vas uzimam da zabilježite ovaj dan, da sam čist od krvi svih ljudi.
27 Jer nisam se klonio da vam objavim sav Božji savjet.
28 Pazite dakle na sebe i na sve stado, nad kojim vas je Duh Sveti postavio nadglednicima, da hranite Crkvu Božju, koju je kupio svojom krvlju.
29 Jer znam ovo da će po mom odlasku ući među vas vukovi ljuti, ne štedeći stado.
30 I od vas samih ustat će ljudi koji će govoriti pokvarene stvari, da odvuku učenike za sobom.
31 Zato bdijte i upamtite da u periodu od tri godine nisam prestao da upozoravam svaku noć i dan sa suzama.
32 I sada, braćo, preporučujem vas Bogu i riječi njegove milosti, koja vas može sagraditi i dati vam baštinu među svima onima koji su posvećeni.
33 Nisam poželio ničije srebro, zlato ili odjeću.
34 Da, i sami znate, da su ove ruke služile mojim potrebama i onima koji su bili sa mnom.
35 Sve sam vam pokazao, kako morate tako trudeći se podržavati slabe i sjećati se riječi Gospodina Isusa, kako je rekao: Blaže je davati nego primati.
36 I kad je to rekao, kleknuo je i pomolio se sa svima njima.
37 I svi zaplakaše, padoše na Pavlov vrat i poljubiše ga,
38 Tužan najviše zbog riječi koje je izgovorio, da više ne vide njegovo lice. I oni su ga otpratili do broda.

POGLAVLJE 21

1 I dogodilo se da smo, nakon što smo ih dobili i porinuli, došli pravim kursom do Coosa, a sutradan do Rodosa, a odatle do Patare:
2 I pronašavši lađu kako plovi u Feniciju, ukrcali smo se i krenuli.
3 A kad smo otkrili Kipar, ostavili smo ga s lijeve strane, otplovili u Siriju i pristali u Tiru, jer je tamo brod trebao rasteretiti svoj teret.
4 I našavši učenike, ostasmo tamo sedam dana, koji reče Pavlu po Duhu da ne ide u Jeruzalem.
5 I kad smo završili te dane, otišli smo i krenuli svojim putem; i svi su nas doveli na put, sa ženama i djecom, dok nismo izašli iz grada; i kleknusmo na obalu i pomolismo se.
6 I kad smo se oprostili jedni od drugih, uzeli smo brod; i oni su se ponovo vratili kući.
7 I kada smo završili naš put iz Tira, došli smo do Ptolemaide, pozdravili braću i ostali kod njih jednog dana.
8 Sutradan smo mi iz Pavlove družine otišli i došli u Cezareju; i ušli smo u kuću Filipa jevanđeliste, koji je bio jedan od sedmorice; i boravio sa njim.
9 I isti čovjek je imao četiri kćeri, djevice, koje su prorokovale.
10 I dok smo tamo boravili mnogo dana, siđe iz Judeje neki prorok po imenu Agab.
11 I kada je došao k nama, uzeo je Pavlov pojas, vezao sebi ruke i noge i rekao: Ovako kaže Duh Sveti: Tako će Židovi u Jeruzalemu vezati čovjeka koji posjeduje ovaj pojas i predati ga u ruke neznabožaca.
12 A kad smo to čuli, i mi i oni iz onoga mjesta, molili smo ga da ne ide u Jerusalim.

13 Tada Pavle odgovori: Šta mislite da plačete i da mi slomite srce? jer sam spreman ne samo da budem vezan, nego i da umrem u Jerusalimu za ime Gospoda Isusa.
14 I kad se nije htio uvjeriti, prestasmo govoreći: Da bude volja Gospodnja.
15 I nakon tih dana uzesmo naše kočije i pođosmo u Jeruzalem.
16 Pođoše s nama i neki učenici iz Cezareje, i dovedoše sa sobom jednog Mnasona sa Kipra, starog učenika, kod kojeg smo trebali prenoćiti.
17 I kad smo došli u Jerusalim, braća su nas rado primila.
18 I sutradan Pavao je ušao s nama k Jakovu; i svi starci su bili prisutni.
19 I kada ih je pozdravio, posebno je rekao šta je Bog učinio među neznabošcima svojom službom.
20 I kad su to čuli, proslavili su Gospoda i rekli mu: "Vidiš, brate, koliko je hiljada Židova koji vjeruju; i svi su revni za zakon:
21 I oni su obaviješteni o tebi, da učiš sve Židove koji su među neznabošcima da napuste Mojsija, govoreći da ne treba da obrežu svoju djecu, niti da slijede običaje.
22 Šta je to, dakle? mnoštvo se mora okupiti: jer će čuti da si došao.
23 Učini dakle ovo što ti kažemo: Imamo četiri čovjeka koji imaju zavjet na sebi;
24 Uzmi ih i očisti se s njima, i budi s njima zadužen da obrijaju svoje glave; i svi će znati da ono o čemu su bili obaviješteni o tebi nisu ništa; ali da i sam hodiš uredno i držiš se zakona.
25 Što se tiče pogana koji vjeruju, napisali smo i zaključili da oni ne poštuju ništa takvo, osim da se čuvaju od stvari prinesenih idolima, i od krvi, i od zadavljenja i od bluda.
26 Tada je Pavle uzeo ljude i sutradan očistivši se s njima ušao u hram, da označi završetak dana očišćenja, sve dok se ne prinese prinos za svakoga od njih.
27 A kad se skoro završilo sedam dana, Židovi koji su bili iz Azije, kad su ga vidjeli u hramu, uzburkaše sav narod i metnuše ruke na njega,
28 Viče, ljudi Izraelovi, pomozite: Ovo je čovjek, koji uči sve ljude svuda protiv naroda, zakona i ovog mjesta; i dalje je uveo i Grke u hram, i oskvrnio ovo sveto mjesto.
29 (Jer su prije vidjeli s njim u gradu Trofima Efežanina, za kojeg su mislili da ga je Pavle uveo u hram.)
30 I sav se grad potrese, a narod se skupi, i uhvatiše Pavla i izvukoše ga iz hrama; i vrata se odmah zatvoriše.
31 I kad su htjeli da ga ubiju, došle su vijesti do poglavara čete da je cijeli Jerusalim u neredu.
32 Oni odmah uzeše vojnike i centurione i potrčaše do njih; i kad ugledaše vojskovođe i vojnike, ostave da biju Pavla.
33 Tada se približi kapetan, uhvati ga i zapovjedi da ga vežu s dva lanca; i tražio ko je on i šta je uradio.
34 I jedni su vikali jedno, drugi drugo, među mnoštvom; i kad nije mogao znati sigurnost meteža, naredio je da ga odvedu u zamak.
35 I kada je došao na stepenice, tako je bilo, da su ga vojnici iznijeli zbog nasilja naroda.
36 Jer mnoštvo naroda ga je pratilo, vičući: "Odlazi s njim!"
37 I dok je Pavla trebalo uvesti u zamak, rekao je glavnom kapetanu: Mogu li govoriti s tobom? Ko je rekao: "Znaš li grčki?"
38 Zar ti nisi onaj Egipćanin, koji je prije ovih dana podigao pometnju i izveo u pustinju četiri hiljade ljudi koji su bili ubice?
39 Ali Pavle reče: Ja sam čovjek koji sam Židov iz Tarza, grada u Kilikiji, građanin niskog grada; i, molim te, dopusti mi da govorim ljudima.
40 I kada mu je dao dozvolu, Pavle je stao na stepenice i mahnuo rukom narodu. I kada je nastala velika tišina, on im se obrati jevrejskim jezikom govoreći:

POGLAVLJE 22

1 Ljudi, braćo i očevi, čujte moju odbranu koju vam sada iznosim.
2 (A kad su čuli da im je govorio na hebrejskom jeziku, oni su još više ćutali: i on kaže:)
3 Ja sam zaista čovjek koji sam Židov, rođen u Tarzu, gradu u Kilikiji, ali odrastao u ovom gradu pod nogama Gamalijevim, i poučavan u skladu sa savršenim načinom zakona otaca, i bio revan prema Bože, kao što ste svi danas.
4 I ja sam progonio ovaj put do smrti, vezujući i predajući u tamnice i muškarce i žene.
5 Kao što svjedoči i veliki svećenik za mene i sve imanje starješina: od kojih sam i ja primio pisma braći i otišao u Damask, da one koji su tamo bili svezani dovedem u Jerusalim, da budu kažnjeni.
6 I dogodilo se da, dok sam krenuo na svoje putovanje i oko podneva se približio Damasku, odjednom me s neba obasja velika svjetlost.
7 I padoh na zemlju i začuh glas koji mi govori: Savle, Savle, zašto me progoniš?
8 A ja sam odgovorio: Ko si ti, Gospode? A on mi reče: Ja sam Isus iz Nazareta, koga ti progoniš.
9 I oni koji su bili sa mnom zaista vidješe svjetlost i uplaše se; ali nisu čuli glas onoga koji mi je govorio.
10 I rekoh, šta da radim, Gospode? I reče mi Gospod: Ustani i idi u Damask; i tamo će ti biti rečeno o svemu što ti je određeno da učiniš.
11 I kada nisam mogao vidjeti za slavu te svjetlosti, vođen rukom onih koji su bili sa mnom, došao sam u Damask.
12 I jedan Ananija, pobožan čovjek po zakonu, koji je imao dobar izvještaj o svim Židovima koji su tamo živjeli,
13 Prišao mi je, stao i rekao mi: Brate Saule, progledaj. I istog časa kad sam ga pogledao.
14 I reče: Bog otaca naših te je izabrao, da znaš njegovu volju, i da vidiš Pravednog, i da čuješ glas njegovih usta.
15 Jer ti ćeš biti njegov svjedok svim ljudima za ono što si vidio i čuo.
16 A sada zašto kasniš? ustani i krsti se i operi svoje grijehe, prizivajući ime Gospodnje.
17 I dogodilo se da, kada sam ponovo došao u Jerusalim, čak i dok sam se molio u hramu, bio sam u transu;
18 I vidjeh ga kako mi govori: Požuri i idi brzo iz Jeruzalema, jer neće primiti tvoje svjedočanstvo za mene.
19 I rekoh: Gospode, znaju da sam zatvorio i tukao u svakoj sinagogi one koji su vjerovali u tebe.
20 I kada je prolivena krv tvoga mučenika Stefana, i ja sam stajao po strani i pristajao na njegovu smrt, i čuvao sam odjeću onih koji su ga ubili.
21 I reče mi: " Odlazi, jer ću te poslati daleko odavde među neznabošce."

22 I oni su ga poslušali za ovu riječ, a onda podigoše svoj glas i rekoše: Makni takvog čovjeka sa zemlje, jer ne dolikuje da živi.
23 I dok su vikali, skidali svoju odjeću i bacali prašinu u zrak,
24 Glavni kapetan je naredio da ga uvedu u zamak i naredio da ga ispitaju bičevanjem; da bi znao zašto su tako vapili protiv njega.
25 I dok su ga vezali remenima, Pavle reče satniku koji je stajao u blizini: "Da li ti je dopušteno bičevati čovjeka koji je Rimljanin, a neosuđen?"
26 Kad je to čuo stotnik, otišao je i rekao poglavaru govoreći: Pazi šta radiš, jer ovaj je čovjek Rimljanin.
27 Tada dođe poglavar i reče mu: Reci mi, jesi li ti Rimljanin? Rekao je, da.
28 A glavni kapetan odgovori: "S velikom svotom stekao sam ovu slobodu. A Pavle je rekao: Ali ja sam rođen slobodan.
29 Tada su odmah otišli od njega koji je trebao da ga ispita; a i poglavar se uplašio, pošto je saznao da je Rimljanin i jer ga je svezao.
30 Sutradan, budući da je znao za što je bio optužen od Židova, oslobodio ga je svojih okova i naredio da se pojave prvosveštenici i sav njihov sabor, a Pavla je doveo i stavio pred njih.

POGLAVLJE 23

1 A Pavle, ozbiljno gledajući sabor, reče: Ljudi i braćo, živio sam čiste savjesti pred Bogom do danas.
2 I veliki svećenik Ananija zapovjedi onima koji su stajali kraj njega da ga udare po ustima.
3 Tada mu Pavle reče: "Bog će te udariti, zide bijeli, jer sjediš da mi sudiš po zakonu i zapovijedaš da me biju protivno zakonu?"
4 A oni koji su stajali rekoše: "Zar ti grdiš Božjeg velikog svećenika?"
5 Tada Pavle reče: "Ne znam, braćo, da je on bio prvosveštenik, jer je pisano: Ne govori rđavo o vladaru svoga naroda."
6 Ali kada je Pavle shvatio da su jedan dio sadukeji, a drugi fariseji, povikao je u vijeću: Ljudi i braćo, ja sam farisej, sin farisejev; od nade i vaskrsenja mrtvih zovem se u pitanju.
7 I kad je to rekao, nastao je razdor između fariseja i sadukeja, i mnoštvo se podijelilo.
8 Jer sadukeji kažu da nema vaskrsenja, ni anđela, ni duha, a fariseji priznaju i jedno i drugo.
9 I podigao se veliki vapaj; i književnici koji su bili od strane farizeja ustali su i prepirali se govoreći: Ne nalazimo zla u ovom čovjeku; ali ako mu je progovorio duh ili anđeo, nemojmo se boriti protiv Bože.
10 A kada je došlo do velike nesloge, poglavar, bojeći se da Pavla ne bi rastrgali, zapovjedi vojnicima da siđu i da ga silom uzmu iz svoje sredine i uvedu u zamak.
11 I sljedeće noći Gospod je stao uz njega i rekao: " Drži se, Pavle, jer kao što si svjedočio o meni u Jerusalimu, tako moraš svjedočiti i u Rimu."
12 A kad je bio dan, neki od Židova su se okupili i vezali se pod kletvom, govoreći da neće ni jesti ni piti dok ne ubiju Pavla.
13 I bilo ih je više od četrdeset koji su napravili ovu zavjeru.
14 I dođoše prvosvešteničkim glavarima i starješinama i rekoše: "Vezali smo se velikom kletvom da nećemo ništa jesti dok ne ubijemo Pavla."
15 Sada, dakle, vi sa vijećem naznačite glavnom kapetanu da ga sutra dovede k vama, kao da želite nešto preciznije ispitati o njemu; i mi, ili kad god se on približi, spremni smo da ga ubijemo.
16 A kada je sin Pavlove sestre čuo za njihovu zasjedu, otišao je i ušao u dvorac i rekao Pavlu.
17 Tada Pavle dozva jednog od stotnika i reče: Dovedi ovog mladića poglavaru, jer on ima nešto da mu kaže.
18 Zato ga je uzeo i doveo do poglavara i rekao: Pozvao me zarobljenik Pavle k sebi i molio me da ti dovedem ovog mladića koji ti ima nešto reći.
19 Tada ga je poglavar uzeo za ruku, otišao s njim nasamo i upitao ga: Šta mi to imaš za reći?
20 A on reče: Židovi su se složili da te žele da sutra dovedeš Pavla u vijeće, kao da bi ga bolje ispitali.
21 Ali ne popuštaj im, jer ga čeka od njih više od četrdeset ljudi, koji su se zakleli da neće ni jesti ni piti dok ga ne ubiju; i sada su spremni, tražim obećanje od tebe.
22 Tada je poglavar pustio mladića da ode i zapovjedio mu: "Pazi da nikome ne govoriš da si mi to rekao."
23 I dozva dva centuriona, govoreći: Pripremi dvije stotine vojnika da idu u Cezareju, i sedamdeset konjanika i dvije stotine kopljanika u treći sat noći;
24 I opskrbite ih životinjama da polože Pavla i dovedu ga sigurnog Feliksu, namjesniku.
25 I napisao je pismo na ovaj način:
26 Klaudije Lisije najizvrsnijem namjesniku Feliksu šalje pozdrav.
27 Ovaj čovjek je odveden od Židova, i trebao je biti ubijen od njih; tada sam došao s vojskom i spasio ga, shvativši da je Rimljanin.
28 I kad sam znao razlog zbog kojeg su ga optužili, izveo sam ga u njihovo vijeće:
29 Za koga sam smatrao da je optužen za pitanja njihovog zakona, ali da nije optužen za ništa dostojno smrti ili okova.
30 A kad mi je rečeno kako su Židovi čekali tog čovjeka, odmah sam poslao k tebi i zapovjedio i njegovim tužiteljima da kažu pred tobom šta imaju protiv njega. Zbogom.
31 Tada su vojnici, kako im je naređeno, uhvatili Pavla i doveli ga noću u Antipatris.
32 Sutradan su ostavili konjanike da idu s njim i vratili se u dvorac:
33 Koji, kada su došli u Cezareju i predali poslanicu namjesniku, predstavili su i Pavla pred njim.
34 I kada je guverner pročitao pismo, upitao je iz koje je provincije. A kad je shvatio da je iz Kilikije;
35 Čut ću te, reče on, kad dođu i tvoji tužitelji. I naredio je da ga drže u Irodovoj sudnici.

GLAVA 24

1 I nakon pet dana sišao je prvosveštenik Ananija sa starješinama i nekim govornikom po imenu Tertul, koji je obavijestio upravitelja protiv Pavla.

2 I kada je pozvan, Tertul ga je počeo optuživati govoreći: "Vidjevši da s tobom uživamo u velikoj tišini, i da su vrlo dostojna djela učinjena ovom narodu po tvojoj promjeni,
3 Mi to prihvatamo uvek i na svakom mestu, najplemenitiji Felikse, sa svom zahvalnošću.
4 Bez obzira na to da ti ne budem dodatno dosadan, molim te da nas čuješ nekoliko riječi o svojoj milosti.
5 Jer smo našli ovog čovjeka zaraznog momka i pokretača pobune među svim Židovima širom svijeta, i vođu sekte Nazarećana:
6 Koji je i pošao da oskrnavi hram; koga smo uzeli, i htjeli bismo suditi po našem zakonu.
7 Ali glavni kapetan Lisije je došao na nas i velikim nasiljem ga uzeo iz naših ruku,
8 Zapovijedajući svojim tužiteljima da dođu k tebi: ispitujući od koga ćeš i sam saznati za sve ove stvari, za koje ga optužujemo.
9 I Židovi su pristali, govoreći da je to tako.
10 Tada je Pavao, nakon što ga je namjesnik dao znak da govori, odgovorio: "Budući da znam da si dugo godina bio sudac ovom narodu, radije odgovaram za sebe:
11 Jer da shvatiš, da ima još samo dvanaest dana otkako sam otišao u Jerusalim da se poklonim.
12 I nisu me našli ni u hramu da se prepiram ni s kim, niti dižem narod, ni u sinagogama, ni u gradu.
13 Niti mogu dokazati stvari za koje me sada optužuju.
14 Ali ovo ti priznajem da se, nakon puta koji oni zovu krivovjerjem, klanjam Bogu svojih otaca, vjerujući svemu što je napisano u zakonu i prorocima:
15 I imajte nadu u Boga, što i oni sami dopuštaju, da će doći do vaskrsenja mrtvih, pravednih i nepravednih.
16 I ovdje se vježbam, da uvijek imam savjest bez uvrede prema Bogu i ljudima.
17 Sada, nakon mnogo godina, došao sam donijeti milostinju svom narodu i prinose.
18 Nakon toga su me neki Židovi iz Azije našli očišćenog u hramu, ni u mnoštvu, ni u metežu.
19 Ko je trebao biti ovdje prije tebe i prigovoriti, da je trebao protiv mene.
20 Ili neka kažu ovi ovdje ako su našli što zlo čini u meni dok sam stajao pred Vijećem,
21 Osim za ovaj jedan glas, da sam zavapio stojeći među njima, Dotičući vaskrsenja mrtvih mene danas dovodite u pitanje.
22 A kada je Feliks čuo ove stvari, imajući savršenije znanje o tom putu, odložio ih je i rekao: Kad Lisije, poglavar, kapetan siđe, saznat ću sve o vašoj stvari.
23 I zapovjedio je centurionu da čuva Pavla i da mu dopusti slobodu i da nikome od svojih poznanika ne zabranjuje da služi ili dolazi k njemu.
24 I nakon nekoliko dana, kada je Feliks došao sa svojom ženom Drusilom, koja je bila Židovka, poslao je po Pavla i saslušao ga o vjeri u Krista.
25 I dok je razmišljao o pravednosti, umjerenosti i sudu koji dolazi, Feliks je zadrhtao i odgovorio: Idi za ovo vrijeme; kad budem imala zgodnu sezonu, pozvaću te.
26 Nadao se i da mu je Pavle dao novac da bi ga mogao osloboditi; zato ga je češće slao po njega i razgovarao s njim.
27 Ali nakon dvije godine, Porcije Fest uđe u Feliksovu sobu, a Feliks, voljan da Jevrejima pokaže zadovoljstvo, ostavi Pavla vezanog.

GLAVA 25

1 A kad je Fest došao u pokrajinu, nakon tri dana uzašao je iz Cezareje u Jerusalim.
2 Tada su ga prvosveštenik i poglavar židovski obavijestili protiv Pavla i molili ga,
3 I zaželi naklonost protiv njega, da ga pošalje po njega u Jerusalim, čekajući ga na putu da ga ubije.
4 Ali Fest je odgovorio da Pavla treba zadržati u Cezareji i da će on sam uskoro otići onamo.
5 Neka dakle, reče on, koji među vama mogu, neka siđu sa mnom i optuže ovog čovjeka ako u njemu ima zla.
6 I pošto je ostao među njima više od deset dana, siđe u Cezareju; a sutradan je sjedeći na sudskoj stolici naredio da se Pavle dovede.
7 A kad je on došao, Židovi koji su sišli iz Jeruzalema stajali su unaokolo i podnosili mnoge i teške pritužbe protiv Pavla, koje nisu mogli dokazati.
8 Dok je on odgovarao za sebe: Ni protiv zakona Židova, ni protiv hrama, ni protiv Cezara, nisam ništa uvrijedio.
9 Ali Fest, koji je htio učiniti Židovima zadovoljstvo, odgovori Pavlu i reče: "Hoćeš li poći u Jeruzalem i tamo će biti suđeno za ovo preda mnom?"
10 Tada reče Pavle: Stojim na Cezarovom sudištu, gde treba da mi se sudi: Jevrejima nisam učinio ništa loše, kao što dobro znaš.
11 Jer ako sam prijestupnik ili počinio nešto dostojno smrti, ne odbijam umrijeti; ali ako ne bude ništa od ovoga za što me ovi optužuju, nitko im me ne smije predati. Apelujem na Cezara.
12 Tada je Fest, kada se posavjetovao s vijećem, odgovorio: Jesi li se obratio Cezaru? do Cezara ćeš ići.
13 I nakon nekoliko dana kralj Agripa i Bernika došli su u Cezareju da pozdrave Festa.
14 I kad su bili tamo mnogo dana, Fest je rekao kralju Pavlovu stvar, govoreći: Feliks je ostavio jednog čovjeka u okovama.
15 O kome su me, kad sam bio u Jerusalimu, obavijestili prvosveštenici i židovske starješine, želeći da ga osude.
16 Kome sam odgovorio: "Nije u običaju Rimljana da bilo koga predaju na smrt, prije nego što se optuženi suoči s tužiteljima licem u lice i ima dozvolu da sam odgovara za zločin koji mu je stavljen.
17 Stoga, kada su došli ovamo, bez ikakvog odlaganja sutradan sam sjeo na sudsku stolicu i naredio da se čovjek izvede.
18 Protiv koga kada su ustali tužitelji, nisu ništa optužili za stvari kao što sam pretpostavljao:
19 Ali imali su određena pitanja protiv njega o svom praznovjerju i jednom Isusu, koji je bio mrtav, za kojeg je Pavle tvrdio da je živ.
20 I pošto sam sumnjao u takva pitanja, pitao sam ga da li bi otišao u Jerusalim i tamo mu se sudilo o ovim stvarima.
21 Ali kada je Pavle zatražio da bude zadržan za saslušanje Avgusta, naredio sam da ga čuvaju dok ga ne pošaljem Cezaru.
22 Tada Agripa reče Festu: I ja ću lično čuti tog čovjeka. Sutra ćeš ga, rekao je, čuti.
23 A sutradan, kada su Agripa i Bernika došli s velikom pompom i ušli u mjesto saslušanja, sa glavnim kapetanima i glavnim ljudima grada, na Festovu zapovijest Pavle je doveden.

24 A Fest reče: Kralju Agripu i svi ljudi koji su ovdje prisutni s nama, vidite ovog čovjeka, oko kojeg se sav broj Židova ponašao sa mnom, kako u Jerusalimu, tako i ovdje, vičući da ne smije živi još.
25 Ali kada sam otkrio da nije počinio ništa dostojno smrti, i da se on sam obratio Augustu, odlučio sam da ga pošaljem.
26 O kojima nemam sigurne stvari da pišem svome gospodaru. Zato sam ga izveo pred tebe, a posebno pred tebe, o kralju Agripo, da bih, nakon ispitivanja, imao nešto da napišem.
27 Jer meni se čini nerazumnim slati zarobljenika, a ne označavati zločine koji su mu izneseni.

GLAVA 26

1 Tada Agripa reče Pavlu: Dopušteno ti je da govoriš u svoje ime. Tada Pavle ispruži ruku i odgovori za sebe:
2 Mislim da sam srećan, kralju Agripa, jer ću danas pred tobom odgovarati za sve stvari za koje me Židovi optužuju:
3 Naročito zato što znam da si stručnjak za sve običaje i pitanja koja postoje među Židovima; stoga te molim da me strpljivo saslušaš.
4 Moj način života od moje mladosti, koji je bio prvi među mojim vlastitim narodom u Jerusalimu, poznaju svi Židovi;
5 Koji su me poznavali od početka, ako bi posvjedočili, da sam nakon najoštrije sekte naše religije živio kao farisej.
6 I sada stojim i sudi mi se zbog nade u obećanje koje je Bog dao našim ocima:
7 Na koje se obećanje naših dvanaest plemena, koji trenutno služe Bogu dan i noć, nadaju da će doći. Za ime te nade, kralju Agripa, ja sam optužen od Jevreja.
8 Zašto bi se kod vas smatralo nevjerovatnim da Bog podiže mrtve?
9 Zaista sam sa sobom mislio da trebam činiti mnoge stvari suprotno imenu Isusa iz Nazareta.
10 Što sam i učinio u Jeruzalemu: i mnoge od svetih zatvorih u tamnicu, primivši vlast od glavara svećeničkih; i kada su ubijeni, dao sam svoj glas protiv njih.
11 I kažnjavao sam ih često u svakoj sinagogi i prisiljavao ih da hule; i pošto sam bio veoma ljut na njih, proganjao sam ih čak i do stranih gradova.
12 Nakon toga, kada sam išao u Damask s autoritetom i nalogom glavnih svećenika,
13 U podne, o kralju, vidio sam na putu svjetlost s neba, iznad sjaja sunca, kako obasjava mene i one koji su putovali sa mnom.
14 I kada smo svi pali na zemlju, čuo sam glas kako mi govori i govori na hebrejskom jeziku: Savle, Savle, zašto me progoniš? teško ti je da udaraš nogom protiv kundaka.
15 I rekoh, ko si ti, Gospode? A on reče: Ja sam Isus koga ti progoniš.
16 Ali ustani i stani na svoje noge: jer sam ti se ukazao u tu svrhu, da te učinim služiteljem i svjedokom i ovih stvari koje si vidio, i onih u kojima ću ti se pojaviti;
17 Izbavivši te od naroda i od neznabožaca, kojima te sada šaljem,
18 Da im otvorim oči i da ih okrenem iz tame u svjetlost i od vlasti Sotone k Bogu, da dobiju oproštenje grijeha i baštinu među onima koji su posvećeni vjerom koja je u meni.
19 Zbog toga, o kralju Agripa, nisam bio nepokoran nebeskoj viziji:
20 Ali najprije je pokazao onima iz Damaska, u Jeruzalemu, i po svim obalama Judeje, a zatim i neznabošcima, da se pokaju i obrate Bogu, i čine djela koja su dostojna pokajanja.
21 Zbog toga su me Jevreji uhvatili u hramu i spremali se da me ubiju.
22 Dobivši, dakle, pomoć Božju, nastavljam sve do danas, svjedočeći i malim i velikim, ne govoreći ništa drugo osim onih za koje su proroci i Mojsije rekli da će doći:
23 Da Krist strada, i da on bude prvi koji će ustati iz mrtvih, i pokazati svjetlo ljudima i neznabošcima.
24 I dok je ovako govorio u svoje ime, Fest reče u sav glas: Pavle, ti si izvan sebe; mnogo učenja te izluđuje.
25 Ali on reče: Ja nisam lud, najplemenitiji Feste; ali izgovarajte riječi istine i trezvenosti.
26 Za to zna kralj, pred kojim i ja slobodno govorim; jer sam uvjeren da mu ništa od toga nije skriveno; jer ova stvar nije urađena u uglu.
27 Kralju Agripa, vjeruješ li prorocima? Znam da veruješ.
28 Tada Agripa reče Pavlu: Skoro da me ubeđuješ da budem hrišćanin.
29 A Pavle reče: Ja bih Bogu da ne samo ti, nego i svi koji me danas čuju, bili skoro i potpuno takvi kao ja, osim ovih okova.
30 I kad je to rekao, ustade kralj, i guverner, i Bernik, i oni koji su sjedili s njima:
31 A kad su otišli u stranu, razgovarali su između sebe govoreći: Ovaj čovjek ne čini ništa dostojno smrti ili okova.
32 Tada Agripa reče Festu: Ovaj bi čovjek mogao biti pušten na slobodu da se nije obratio Cezaru.

GLAVA 27

1 I kada je odlučeno da trebamo otploviti u Italiju, predali su Pavla i neke druge zarobljenike jednome po imenu Julije, centurionu iz Avgustove družine.
2 I ušavši u adramitski brod, porinusmo, namjeravajući ploviti uz obale Azije; sa nama je bio jedan Aristarh, Makedonac iz Soluna.
3 I sutradan smo se dotakli Sidona. I Julije je ljubazno molio Pavla i dao mu slobodu da ode svojim prijateljima da se okrijepi.
4 I kad smo odande krenuli, otplovili smo pod Kipar, jer su vjetrovi bili suprotni.
5 I kad smo preplovili more Kilikije i Pamfilije, dođosmo do Mire, grada Likije.
6 I tamo je centurion pronašao aleksandrijski brod koji je plovio u Italiju; i stavio nas je tamo.
7 I kad smo plovili polako mnogo dana i jedva smo stigli do Knida, jer nas vjetar nije trpio, plovili smo ispod Krita, preko Salmone;
8 I, jedva ga prošavši, došao je do mjesta koje se zove Lijepa luka; blizu kojega je bio grad Lasea.
9 Sada kada je mnogo vremena bilo potrošeno i kada je plovidba sada bila opasna, jer je post već prošao, Pavle ih je opominjao:
10 I rekao im: "Gospodo, vidim da će ovo putovanje biti teško i mnogo štete, ne samo za teret i brod, već i za naše živote.

11 Ipak, stotnik je vjerovao gospodaru i vlasniku lađe više od onoga što je Pavle rekao.
12 A budući da utočište nije bilo pogodno za zimovanje, veći dio je savjetovao da odu i odatle, ako bi na bilo koji način mogli stići do Fenike, i tamo na zimu; koji je utočište Krita i leži prema jugozapadu i sjeverozapadu.
13 A kad je južni vjetar tiho zapuhao, pretpostavljajući da su postigli svoju svrhu, gubeći se odande, doplovili su blizu Krita.
14 Ali nedugo nakon što se protiv njega podigao buran vjetar, nazvan Evroklidon.
15 I kada je brod uhvaćen i nije mogao podnijeti vjetar, pustili smo je da vozi.
16 I trčeći ispod nekog ostrva koje se zove Clauda, imali smo mnogo posla da stignemo čamcem:
17 Koje su, kada su se podigli, koristili pomoćnim sredstvima, podgrađujući brod; i, bojeći se da ne padnu u živi pijesak, zaglavili su jedra i tako su bili otjerani.
18 I budući da nas je silno bacila oluja, sutradan su olakšali brod;
19 I trećeg dana bacismo vlastitim rukama hvatanje broda.
20 I kada se mnogo dana nije pojavilo ni sunce ni zvijezde, i nije nas obuzela mala oluja, tada je oduzeta svaka nada da ćemo biti spašeni.
21 Ali nakon dugog uzdržavanja Pavle je stao usred njih i rekao: "Gospodo, trebali ste me poslušati, a ne pobjeći s Krita i steći ovu štetu i gubitak.
22 A sada vas pozivam da budete hrabri: jer među vama neće biti gubitka ničijeg života osim broda.
23 Jer stajao je pored mene ove noći anđeo Božji, čiji sam ja i kome služim,
24 Govoreći: Ne boj se, Pavle; moraš biti doveden pred Cezara: i gle, Bog ti je dao sve one koji plove s tobom.
25 Stoga, gospodo, budite hrabri: jer ja vjerujem Bogu, da će biti kako mi je rečeno.
26 Ipak, moramo biti bačeni na određeno ostrvo.
27 Ali kad je došla četrnaesta noć, dok smo se vozili gore-dolje po Adriji, oko ponoći brodari su smatrali da su se približili nekoj zemlji;
28 I zatrubi, i nađoše ga dvadeset hvati; i kad su otišli malo dalje, opet su zatrubili i našli ga petnaest hvati.
29 Tada su u strahu da ne padnemo na stijene bacili četiri sidra s krme i poželjeli dan.
30 I dok su brodari hteli da pobegnu iz broda, kada su spustili čamac u more, pod bojama kao da su bacili sidra iz predbroda,
31 Pavao reče satniku i vojnicima: Ako ovi ne ostanu u lađi, ne možete se spasiti.
32 Tada su vojnici odsjekli užad čamca i pustili je da padne.
33 I dok je dan dolazio, Pavle ih je sve zamolio da jedu, govoreći: Danas je četrnaesti dan kada ste odstajali i nastavili postiti, a ništa niste jeli.
34 Zato vas molim da uzmete malo mesa, jer ovo je za vaše zdravlje; jer nikome od vas neće pasti ni dlaka s glave.
35 I kad je to rekao, uze hljeb i zahvali Bogu pred svima; i kad ga razlomi, poče jesti.
36 Tada su svi bili raspoloženi i uzeli su i nešto mesa.
37 I bilo nas je ukupno u lađi dvije stotine šezdeset i šesnaest duša.
38 I kad su se dosta najeli, olakšali su lađu i bacili pšenicu u more.
39 A kad je bio dan, oni nisu poznavali kopno, ali su otkrili jedan potok s obalom, u koji su namjeravali, ako je bilo moguće, ubaciti brod.
40 I kad su uzeli sidra, predali su se moru, olabavili kormilo, podigli glavno jedro prema vjetru i krenuli prema obali.
41 I pavši na mjesto gdje su se dva mora susrela, nasukali su brod; a prednji dio se čvrsto zalijepio i ostao nepomičan, ali je zadnji dio bio slomljen od silovitosti valova.
42 I vojnici su savjetovali da ubiju zarobljenike, da neko od njih ne ispliva i pobjegne.
43 Ali stotnik, voljan spasiti Pavla, odvratio ih je od njihove namjere; i naredio da se oni koji umeju plivati prvo bace u more i stignu na kopno:
44 A ostalo, neki na daskama, a neki na razbijenim komadima broda. I tako se dogodilo da su pobjegli bezbedno na zemlju.

GLAVA 28

1 A kad su pobjegli, tada su znali da se ostrvo zove Melita.
2 I varvarski narod nam je pokazao ne malo ljubaznosti: jer su zapalili vatru i primili nas svakoga, zbog sadašnje kiše i zbog hladnoće.
3 I kada je Pavle skupio svežanj štapova i stavio ih na vatru, iz vrućine je izašla zmija i pričvrstila se za njegovu ruku.
4 A kad su varvari vidjeli da mu otrovnica visi o ruci, rekli su među sobom: "Nema sumnje da je ovaj čovjek ubica, kojemu, iako je pobjegao iz mora, osveta ne dopušta da živi.
5 I otresao je zvijer u vatru i nije osjetio nikakvu štetu.
6 Doduše, izgledali su kada je trebalo da nateče ili iznenada padne mrtav; ali nakon što su dugo gledali i videli da mu ništa nije nažao, predomislili su se i rekli da je on bog.
7 U istoj četvrti bili su posjedi poglavara otoka, koji se zvao Publije; koji nas je primio i ljubazno nas je smjestio tri dana.
8 I dogodi se, da je Publijev otac ležao bolestan od groznice i krvavog toka; u koji je Pavle ušao, pomolio se, položio ruke na njega i izliječio ga.
9 Kad se to učini, dođoše i drugi koji su imali bolesti na ostrvu i ozdraviše.
10 Koji nas je također počastio mnogim počastima; a kada smo otišli, natovarili su nas stvarima koje su bile potrebne.
11 I nakon tri mjeseca otputovasmo u Aleksandrijskom brodu, koji je prezimio na ostrvu, čiji su znak bili Kastor i Poluks.
12 I sletevši u Sirakuzu, ostali smo tamo tri dana.
13 I odatle smo uzeli kompas i došli u Regium; i nakon jednog dana zapuhao je južni vjetar, i došli smo sutradan u Puteoli:
14 Gdje smo našli braću i željeli smo ostati s njima sedam dana; i tako smo otišli prema Rimu.
15 A odande, kad su braća čula za nas, dođoše nam u susret sve do Apija foruma i tri krčme: kad ih Pavle ugleda, zahvali Bogu i ohrabri se.
16 I kada smo došli u Rim, stotnik je predao zarobljenike kapetanu straže; ali Pavlu je bilo dopušteno da živi sam s vojnikom koji ga je čuvao.
17 I dogodi se da nakon tri dana Pavle sazove poglavare Židova, i kad su se okupili, reče im: Ljudi i braćo, iako

nisam učinio ništa protiv naroda ili običaja naših otaca. , ipak sam bio izbačen iz Jerusalima u ruke Rimljana.
18 Ko bi me, kad su me pregledali, pustio, jer u meni nije bilo uzroka smrti.
19 Ali kada su Židovi govorili protiv toga, bio sam primoran da se žalim Cezaru; nije za šta bih trebao optužiti svoju naciju.
20 Zbog toga sam vas pozvao da vas vidim i da razgovaram s vama; jer sam za nadu Izraelovu vezan ovim lancem.
21 A oni mu rekoše: Niti smo primili pisma iz Judeje u vezi s tobom, niti je iko od braće koja su došla o tebi rekao ili rekao ništa loše.
22 Ali želimo čuti o tebi što misliš, jer što se tiče ove sekte, znamo da se svugdje protiv nje govori.
23 I kada su mu odredili dan, mnogi su došli k njemu u njegov stan; kojima je izlagao i svjedočio o kraljevstvu Božjem, uvjeravajući ih o Isusu, kako iz zakona Mojsijeva, tako i iz proroka, od jutra do večeri.
24 I neki povjerovaše u ono što je rečeno, a neki ne povjerovaše.
25 I kad se nisu složili među sobom, otišli su nakon što je Pavle rekao jednu riječ: Dobro je rekao Duh Sveti preko proroka Isaije našim ocima,
26 Govoreći: Idite k ovom narodu i recite: Sluhom ćete čuti, a nećete razumjeti; i gledajući vidjet ćete, a nećete primijetiti:
27 Jer je srce ovog naroda ojađeno, i uši su im tupe za sluh, i oči su im zatvorene; da ne vide svojim očima, i čuju svojim ušima, i razumiju svojim srcem, i da se obrate, i da ih ja izliječim.
28 Neka vam, dakle, bude poznato, da je spasenje Božje poslano neznabošcima, i da će oni to čuti.
29 I kada je rekao ove riječi, Židovi su otišli i imali su veliko razmišljanje među sobom.
30 I Pavao je boravio pune dvije godine u svojoj vlastitoj unajmljenoj kući i primao sve što mu je dolazilo,
31 Propovijedajući kraljevstvo Božje i poučavajući ono što se tiče Gospodina Isusa Krista, sa punim pouzdanjem, nitko mu ne brani.

Rimljanima

POGLAVLJE 1

1 Pavle, sluga Isusa Hrista, pozvan da bude apostol, odvojen za evanđelje Božje,
2 (Što je on ranije obećao od svojih proroka u svetim spisima,)
3 O njegovom Sinu Isusu Kristu, Gospodinu našem, koji je po tijelu stvoren od sjemena Davidova;
4 I proglašen Sinom Božjim sa silom, po duhu svetosti, uskrsnućem iz mrtvih:
5 Po kome smo primili milost i apostolstvo, za poslušnost vjeri među svim narodima, za njegovo ime:
6 Među kojima ste i vi pozvani Isusa Krista:
7 Svima koji su u Rimu, ljubljeni od Boga, pozvani da budu sveti: Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i Gospoda Isusa Hrista.
8 Prvo, zahvaljujem svom Bogu kroz Isusa Krista za sve vas, što se o vašoj vjeri govori po cijelom svijetu.
9 Jer Bog mi je svjedok, kome služim duhom svojim u evanđelju njegovog Sina, da vas neprestano spominjem u svojim molitvama;
10 Zahtjev, ako na bilo koji način sada konačno mogu imati uspješan put po Božjoj volji da dođem k vama.
11 Jer žudim da vas vidim, da vam mogu prenijeti neki duhovni dar, do kraja da budete utvrđeni;
12 To jest, da se zajedno s vama mogu utješiti zajedničkom vjerom i vas i mene.
13 Ne bih želeo da budete u neznanju, braćo, da sam često nameravao da dođem k vama, (ali do sada mi je bilo dozvoljeno), da bih imao ploda i među vama, kao i među drugim neznabošcima.
14 Dužnik sam i Grcima i Varvarima; i mudrima i nemudrima.
15 Dakle, koliko je u meni, spreman sam propovijedati evanđelje i vama koji ste u Rimu.
16 Jer se ne stidim evanđelja Hristovog, jer je to sila Božja na spasenje svakome koji veruje; prvo Jevreju, a također i Grku.
17 Jer se u tome otkriva pravda Božja od vjere do vjere: kao što je napisano: Pravednik će od vjere živjeti.
18 Jer se s neba otkriva gnjev Božji na svaku bezbožnost i nepravdu ljudi, koji istinu drže u nepravdi;
19 Jer ono što se može znati o Bogu očituje se u njima; jer im je Bog to pokazao.
20 Jer njegove nevidljive stvari od stvaranja svijeta jasno se vide, razumijevaju se po stvarima koje su stvorene, čak i njegova vječna sila i Božanstvo; tako da su bez opravdanja:
21 Jer da, kada su poznali Boga, nisu ga slavili kao Boga, niti su bili zahvalni; ali postadoše tašti u njihovoj mašti, i njihovo ludo srce pomrači.
22 Proglašavajući se mudrima, postali su budale,
23 I promijenio je slavu netruležnog Boga u sliku nalik raspadljivom čovjeku, i pticama, i četveronožnim zvijerima, i gmizavcima.
24 Zato ih je i Bog predao nečistoti po požudama srca njihovih, da obeščaste svoja tijela između sebe.
25 Koji je promijenio istinu Božju u laž, i obožavao i služio stvorenju više nego Stvoritelju, koji je blagoslovljen zauvijek. Amen.
26 Zbog toga ih je Bog predao podlim naklonostima, jer su čak i njihove žene promijenile prirodnu upotrebu u onu koja je protiv prirode:
27 I isto tako i muškarci, ostavljajući prirodnu upotrebu žene, gorjeli su u svojoj požudi jedni prema drugima; ljudi sa muškarcima koji rade ono što je nedolično, i primaju u sebi onu naknadu za svoju grešku koja je bila ispunjena.
28 I čak kako oni nisu voljeli zadržati Boga u svom znanju, Bog ih je predao nepristojnom umu, da čine one stvari koje nisu zgodne;
29 Prepun svake nepravde, bluda, zla, pohlepe, zloće; pun zavisti, ubistava, rasprave, prevare, zlonamjernosti; šaptači,
30 Zlikovci, mrzitelji Boga, uporni, ponosni, hvalisavci, izumitelji zla, neposlušni roditeljima,
31 Bez razumijevanja, prekršioci saveza, bez prirodne naklonosti, neumoljivi, nemilosrdni:
32 Koji znajući Božji sud, da su oni koji čine takve stvari dostojni smrti, ne samo da čine isto, nego imaju zadovoljstvo u onima koji to čine.

POGLAVLJE 2

1 Zato si neoprostiv, o čovječe, tko god da si taj koji sudi: jer u čemu sudiš drugome, osuđuješ sebe; jer ti koji sudiš činiš iste stvari.
2 Ali mi smo sigurni da je Božji sud u skladu s istinom protiv onih koji čine takve stvari.
3 I misliš li ovo, o čovječe, koji sudi onima koji čine takve stvari, a čine isto, da ćeš izbjeći sud Božji?
4 Ili prezireš bogatstvo njegove dobrote i strpljivosti i dugotrpljivosti; ne znajući da te Božja dobrota vodi ka pokajanju?
5 Ali nakon svoje tvrdoće i nepokajanog srca skupi sebi gnjev protiv dana gnjeva i otkrivenja pravednog suda Božjega;
6 Koji će dati svakom čovjeku prema djelima njegovim:
7 Onima koji strpljivim upornošću u dobrom činjenju traže slavu i čast i besmrtnost, život vječni:
8 A onima koji se svađaju i ne pokoravaju se istini, nego se pokoravaju nepravdi, gnjevu i gnjevu,
9 Nevolja i tjeskoba na svaku dušu čovjeka koji čini zlo, prvo Židova, a također i neznabožaca;
10 Ali slava, čast i mir svakom čovjeku koji čini dobro, prvo Židovu, a isto tako i neznabošcima!
11 Jer kod Boga nema poštovanja osoba.
12 Jer koji su sagriješili bez zakona, bez zakona će i poginuti;
13 (Jer nisu oni koji slušaju zakon pravedni pred Bogom, nego će oni koji vrše zakon biti opravdani.
14 Jer kad neznabošci, koji nemaju zakona, po prirodi čine ono što je sadržano u zakonu, ovi, koji nemaju zakona, sami su sebi zakon.
15 Koje pokazuju da je djelo zakona zapisano u njihovim srcima, o tome svjedoči i njihova savjest, a njihove misli zla dok optužuju ili opravdavaju jedni druge;)
16 U dan kada će Bog suditi ljudskim tajnama po Isusu Kristu prema mom evanđelju.
17 Gle, ti si nazvan Židov, i počivaš u zakonu, i hvališ se Bogom,
18 I poznaje njegovu volju, i odobrava ono što je bolje, poučen iz zakona;
19 I budi siguran da si ti vodič slijepih, svjetlo onih koji su u tami,

20 Poučitelj ludih, učitelj beba, koji ima oblik znanja i istine u zakonu.
21 Dakle, ti koji učiš drugoga, ne učiš li sebe? ti koji propovijedaš da čovjek ne treba krasti, zar ti kradeš?
22 Ti koji kažeš da čovjek ne smije činiti preljubu, činiš li preljubu? ti koji se gnušaš idola, činiš li svetogrđe?
23 Ti koji se hvališ zakonom, kršenjem zakona sramotiš Boga?
24 Jer se ime Božje preko vas huli među neznabošcima, kao što je napisano.
25 Jer obrezanje je od koristi, ako se držiš zakona;
26 Ako dakle neobrezani drži pravednost zakona, neće li se njegovo neobrezano uračunati u obrezanje?
27 I neće li neobrezanje koje je po prirodi, ako ispunjava zakon, suditi tebi, koji slovom i obrezanjem prekršiš zakon?
28 Jer on nije Židov, koji je spolja; nije ni ono obrezanje, koje je spolja u tijelu:
29 Ali on je Židov, koji je iznutra; a obrezanje je srce, u duhu, a ne u slovu; čija pohvala nije od ljudi, nego od Boga.

POGLAVLJE 3

1 Kakvu prednost onda ima Jevrej? ili kakva je korist od obrezivanja?
2 Mnogo na sve načine: uglavnom zato što su im predana Božja proročanstva.
3 Jer šta ako neki ne vjeruju? hoće li njihova nevjera učiniti vjeru Božju bez učinka?
4 Ne daj Bože: da, neka je Bog istina, ali svaki čovjek je lažov; kao što je napisano: Da se opravdaš u svojim riječima i da pobijediš kad ti se sudi.
5 Ali ako naša nepravda hvali pravednost Božju, šta ćemo reći? Je li nepravedan Bog koji se sveti? (govorim kao muškarac)
6 Ne daj Bože: kako će onda Bog suditi svijetu?
7 Jer ako se istina Božja više umnožila kroz moju laž na njegovu slavu; zašto sam i ja osuđen kao grešnik?
8 A ne radije, (kao što nas klevetaju, i kako neki tvrde da mi kažemo) da činimo zlo, da dođe dobro? čije je prokletstvo pravedno.
9 Šta onda? jesmo li mi bolji od njih? Ne, ni u kom slučaju: jer smo ranije dokazali i Židove i neznabošce, da su svi pod grijehom;
10 Kao što je napisano: Nema pravednika, ne, ni jednoga:
11 Ne postoji niko ko razume, nema nikoga ko traži Boga.
12 Svi su otišli s puta, zajedno su postali neisplativi; nema nikoga ko čini dobro, ne, ni jednog.
13 Njihovo je grlo otvorena grobnica; svojim jezicima koristili su prijevaru; otrov aspida je pod njihovim usnama:
14 čija su usta puna kletve i gorčine:
15 Njihova stopala su brza da proliju krv:
16 Razaranje i bijeda su im na putevima:
17 A put mira nisu poznavali:
18 Nema straha Božijeg pred njihovim očima.
19 Sada znamo da sve što zakon kaže, govori onima koji su pod zakonom: da se svaka usta začepe, i da sav svijet postane kriv pred Bogom.
20 Zato se djelima zakona neće opravdati nijedno tijelo pred njegovim očima, jer je po zakonu spoznaja grijeha.
21 Ali sada se očituje pravednost Božja bez zakona, o kojoj svjedoči zakon i proroci;
22 Čak i pravednost Božja koja je po vjeri u Isusa Krista za sve i za sve one koji vjeruju: jer nema razlike:
23 Jer svi su sagriješili i lišeni su slave Božje;
24 Opravdani besplatno njegovom milošću kroz otkupljenje koje je u Kristu Isusu:
25 Kojega je Bog postavio za pomirenja kroz vjeru u njegovoj krvi, da objavi svoju pravednost za oproštenje prošlih grijeha, kroz strpljenje Božije;
26 Da objavim, kažem, u ovo vrijeme njegovu pravednost, da bude pravedan i da opravda onoga koji vjeruje u Isusa.
27 Gdje je onda hvalisanje? Isključeno je. Po kom zakonu? radova? Ne: nego po zakonu vjere.
28 Stoga zaključujemo da se čovjek opravdava vjerom bez djela zakona.
29 Je li on samo Bog Židova? nije li i on od neznabožaca? Da, i od neznabožaca:
30 Videći to je jedan Bog, koji će opravdati obrezanje vjerom, a neobrezanje vjerom.
31 Da li onda poništavamo zakon vjerom? Ne daj Bože: da, mi uspostavljamo zakon.

POGLAVLJE 4

1 Šta da kažemo što je Abraham, naš otac, našao, što se tiče tijela?
2 Jer ako je Abraham djelima opravdan, ima čime da se slavi; ali ne pred Bogom.
3 Jer šta kaže Sveto pismo? Abraham je vjerovao Bogu i to mu je uračunato u pravednost.
4 A onome koji radi plaća se ne računa po milosti, nego po dugu.
5 Ali onome koji ne radi, ali vjeruje u onoga koji opravdava bezbožnika, njegova se vjera uračunava u pravednost.
6 Kao što i David opisuje blaženstvo čovjeka kojemu Bog pripisuje pravednost bez djela,
7 Govoreći: Blago onima kojima su bezakonja oproštena i čiji grijesi su pokriveni.
8 Blago čovjeku kome Gospod neće pripisati grijeh.
9 Dolazi li onda ovo blaženstvo samo na obrezanje ili i na neobrezane? jer mi kažemo da se vjera Abrahamu uračunala u pravednost.
10 Kako se tada računalo? kada je bio u obrezanju ili u neobrezanju? Ne u obrezivanju, nego u neobrezanju.
11 I primio je znak obrezanja, pečat pravednosti vjere koju je još bio neobrezan, da može biti otac svih onih koji vjeruju, iako se ne obrežu; da bi se i njima pripisala pravednost:
12 I otac obrezanja onima koji nisu samo od obrezanja, nego i koji hodaju stopama te vjere našeg oca Abrahama, koju je on još bio neobrezan.
13 Jer obećanje, da će on biti baštinik svijeta, nije bilo Abrahamu, ili njegovom potomstvu, kroz zakon, nego kroz pravednost vjere.
14 Jer ako su oni koji su po zakonu nasljednici, vjera je poništena, a obećanje neuspješno.
15 Jer zakon čini gnjev, jer gdje nema zakona, nema prijestupa.
16 Stoga je od vjere, da bi bilo po milosti; do kraja obećanje bi moglo biti sigurno za sve seme; ne samo na ono što je od zakona, nego i na ono što je od Abrahamove vjere; ko je otac svih nas,

17 (Kao što je napisano, učinio sam te ocem mnogih naroda) pred Njim u koga je vjerovao, Bogom, koji oživljava mrtve, a ono što nije, naziva kao da jesu.
18 Koji je protiv nade vjerovao u nadu, da bi mogao postati otac mnogih naroda, prema onome što je rečeno: Tako će biti i tvoje potomstvo.
19 I budući da nije bio slab u vjeri, nije smatrao svoje tijelo sada mrtvim, kada je imao oko sto godina, niti mrtvilo Sarine utrobe:
20 Nije zateturao u obećanju Božjem kroz nevjeru; ali je bio jak u vjeri, dajući slavu Bogu;
21 I pošto je bio potpuno uvjeren da je ono što je obećao mogao i izvršiti.
22 I stoga mu je to pripisano za pravednost.
23 Nije napisano samo radi njega, da mu je to pripisano;
24 Ali i za nas, kojima će se pripisati, ako vjerujemo u onoga koji je uskrsnuo Isusa Gospodina našega iz mrtvih;
25 Koji je izbačen za naše prijestupe, i ponovo podignut za naše opravdanje.

POGLAVLJE 5

1 Stoga, opravdani vjerom, imamo mir s Bogom kroz Gospodina našega Isusa Krista:
2 Po kome i mi imamo pristup vjerom u ovu milost u kojoj stojimo i radujemo se u nadi u slavu Božju.
3 I ne samo to, nego se hvalimo i nevoljama: znajući da nevolja proizvodi strpljenje;
4 I strpljenje, iskustvo; i iskustvo, nadam se:
5 A nada se ne stidi; jer je ljubav Božja izlivena u našim srcima Duhom Svetim koji nam je dan.
6 Jer kad smo još bili bez snage, u svoje vrijeme Krist je umro za bezbožnike.
7 Jer teško da će neko umrijeti za pravednog čovjeka, a možda bi se za dobrog čovjeka neki usudili i umrijeti.
8 Ali Bog pohvaljuje svoju ljubav prema nama time što je Hristos umro za nas, dok smo još bili grešnici.
9 Mnogo više, dakle, sada opravdani njegovom krvlju, mi ćemo se kroz njega spasiti od gnjeva.
10 Jer ako smo se, kad smo bili neprijatelji, pomirili s Bogom smrću njegovog Sina, mnogo više, pomireni ćemo se spasiti njegovim životom.
11 I ne samo to, nego se također radujemo u Bogu kroz našeg Gospodina Isusa Krista, po kome smo sada primili pomirenje.
12 Dakle, kao po jednom čovjeku grijeh je ušao u svijet i smrt grijehom; i tako je smrt prešla na sve ljude, jer su svi zgriješili:
13 (Jer do zakona grijeh je bio u svijetu; ali grijeh se ne pripisuje kada zakona nema.
14 Ipak je smrt vladala od Adama do Mojsija, čak i nad onima koji nisu sagriješili nakon sličnosti Adamovog prijestupa, koji je lik onoga koji je trebao doći.
15 Ali ne kao uvreda, tako je i besplatni dar. Jer ako su zbog prijestupa jednoga mnogi umrli, mnogo se više umnožila milost Božja i dar po milosti, koji je od jednog čovjeka, Isusa Krista.
16 I ne kao što je bio onaj koji je sagriješio, tako je i dar: jer je sud po jednom bio na osudu, a besplatni dar je mnogih prijestupa za opravdanje.
17 Jer ako je jednim prijestupom jednoga zavladala smrt; mnogo će više oni koji primaju obilje milosti i dara pravednosti kraljevati u životu po jednom, Isusu Kristu.)
18 Prema tome, kao što je zločinom jedne presude na sve ljude došla osuda; pa tako je pravednošću jednoga besplatni dar došao na sve ljude za opravdanje života.
19 Jer kao što su neposlušnošću jednog čovjeka mnogi postali grešnici, tako će poslušnošću jednoga mnogi postati pravedni.
20 Štaviše, zakon je ušao da bi se prijestup umnožio. Ali tamo gdje je grijeh bio u izobilju, milost je bila mnogo više:
21 Da kao što je grijeh zavladao do smrti, tako i milost zavlada pravednošću za život vječni u Isusu Kristu, Gospodinu našem.

POGLAVLJE 6

1 Šta ćemo onda reći? Hoćemo li ostati u grijehu, da se milost umnoži?
2 Bože sačuvaj. Kako ćemo mi, koji smo mrtvi grijehu, više živjeti u njemu?
3 Zar ne znate da smo mnogi od nas koji smo kršteni u Isusa Hrista bili kršteni u njegovu smrt?
4 Zato smo s njim sahranjeni krštenjem u smrt: da kao što je Krist uskrsnuo iz mrtvih slavom Očevom, tako i mi hodimo u novom životu.
5 Jer ako smo zajedno posađeni na sliku njegove smrti, bit ćemo i na priliku njegova vaskrsenja:
6 Znajući ovo, da je naš starac s njim razapet, da se tijelo grijeha uništi, da od sada ne služimo grijehu.
7 Jer onaj koji je mrtav oslobođen je grijeha.
8 Sada, ako smo mrtvi s Kristom, vjerujemo da ćemo i živjeti s njim:
9 Znajući da Hristos uskrsnuvši iz mrtvih više ne umire; smrt više nema vlast nad njim.
10 Jer time što je umro, jednom je umro grijehu; ali time što je živio, živi Bogu.
11 Isto tako i vi sebe smatrajte mrtvima grijehu, ali živima Bogu kroz Isusa Krista, Gospodina našega.
12 Dakle, neka grijeh ne vlada u vašem smrtnom tijelu, da mu se pokoravate u njegovim požudama.
13 Niti udove svoje ne predajte grijehu kao oruđe nepravde, nego prepustite sebe Bogu, kao one koji ožive od mrtvih, i svoje udove kao oruđe pravednosti Bogu.
14 Jer grijeh neće imati vlast nad vama, jer niste pod zakonom, nego pod milošću.
15 Šta onda? hoćemo li griješiti, jer nismo pod zakonom, nego pod milošću? Bože sačuvaj.
16 Ne znate da kome se dajete u sluge da ga poslušate, vi ste njegove sluge kome se pokoravate; da li od grijeha do smrti, ili od poslušnosti do pravednosti?
17 Ali Bogu hvala što ste bili sluge grijeha, ali ste se iz srca pokorili tom obliku učenja koji vam je izbačen.
18 Pošto ste tada oslobođeni grijeha, postali ste sluge pravednosti.
19 Govorim na način ljudi zbog slabosti vašeg tijela: jer kao što ste udove svoje dali za sluge nečistoti i bezakonju u bezakonje; tako i sada prepustite udove svoje u sluge pravednosti do svetosti.
20 Jer kad ste bili sluge grijeha, bili ste slobodni od pravednosti.

21 Kakav ste plod tada imali u onim stvarima kojih se sada stidite? jer kraj tih stvari je smrt.
22 Ali sada oslobođeni od grijeha i postali sluge Božje, imate svoj plod za svetost i kraj vječni život.
23 Jer plaća za grijeh je smrt; ali dar Božiji je život vječni kroz Isusa Hrista Gospoda našeg.

GLAVA 7

1 Zar ne znate, braćo, (jer govorim onima koji poznaju zakon) kako zakon ima vlast nad čovjekom dok je živ?
2 Jer žena koja ima muža je zakonom vezana za svog muža sve dok je on živ; ali ako je muž mrtav, ona je oslobođena zakona svoga muža.
3 Dakle, ako je, dok je njen muž živ, udata za drugog muškarca, nazvat će se preljubnicom; ali ako joj je muž mrtav, slobodna je od tog zakona; tako da nije preljubnica, iako je udata za drugog muškarca.
4 Stoga, braćo moja, i vi ste mrtvi za zakon po tijelu Kristovom; da se udate za drugoga, za onoga koji je uskrsnuo iz mrtvih, da donosimo plod Bogu.
5 Jer dok smo bili u tijelu, pokreta grijeha, koji su bili po zakonu, djelovali su u našim udovima da donesu plod smrti.
6 Ali sada smo izbavljeni od zakona, jer smo mrtvi u kojem smo držani; da treba da služimo u novosti duha, a ne u staroj slovu.
7 Šta ćemo onda reći? Je li zakon grijeh? Bože sačuvaj. Ne, nisam poznavao grijeh, nego po zakonu, jer nisam poznavao požudu, osim što je zakon rekao: Ne poželi.
8 Ali grijeh je, uzevši priliku po zapovijesti, izazvao u meni svaku vrstu požude. Jer bez zakona greh je bio mrtav.
9 Jer jednom sam bio živ bez zakona; ali kada je došla zapovest, greh je oživeo, i ja sam umro.
10 I zapovijed, koja je bila određena za život, našao sam da je do smrti.
11 Jer grijeh, uzevši povod po zapovijesti, prevario me i njime me ubio.
12 Zato je zakon svet, a zapovijed sveta, pravedna i dobra.
13 Zar mi je, dakle, ono što je dobro postalo smrt? Bože sačuvaj. Ali grijeh, da bi se pokazao grijehom, koji u meni čini smrt dobrim; da bi grijeh po zapovijesti mogao postati prekomjerno grešan.
14 Jer znamo da je zakon duhovni, a ja sam tjelesan, prodan grijehu.
15 Jer ono što radim ne dozvoljavam: jer ono što želim, to ne činim; ali ono što mrzim, to i ja.
16 Ako dakle učinim ono što ne bih, pristajem na zakon da je dobar.
17 Sada to više ne činim ja, nego grijeh koji prebiva u meni.
18 Jer znam da u meni (tj. u tijelu mome) ne obitava dobra stvar, jer želja je prisutna kod mene; ali kako izvesti ono što je dobro ne nalazim.
19 Jer dobro koje bih htio ne činim, nego zlo koje ne želim činim.
20 Sada ako činim ono što ne bih, to više ne činim ja, nego grijeh koji prebiva u meni.
21 Tada nalazim zakon da, kad bih činio dobro, zlo je sa mnom.
22 Jer ja uživam u zakonu Božjem po unutrašnjem čovjeku:
23 Ali ja vidim drugi zakon u mojim udovima, koji se bori protiv zakona moga uma i dovodi me u ropstvo zakona grijeha koji je u mojim udovima.
24 O jadan čovjek kakav sam! ko će me izbaviti od tijela ove smrti?
25 Zahvaljujem Bogu kroz Isusa Hrista Gospoda našeg. Dakle, ja sam umom služim zakonu Božijem; ali s tijelom zakon grijeha.

POGLAVLJE 8

1 Dakle, sada nema osude za one koji su u Kristu Isusu, koji ne hode po tijelu, nego po Duhu.
2 Jer me je zakon Duha života u Kristu Isusu oslobodio zakona grijeha i smrti.
3 Jer ono što zakon nije mogao učiniti, jer je bio slab tijelom, Bog je poslao svoga Sina u obličju grješnog tijela, a za grijeh je osudio grijeh u tijelu:
4 Da se pravednost zakona ispuni u nama koji ne hodimo po tijelu, nego po Duhu.
5 Jer oni koji su po tijelu paze na ono što je tijelo; a oni koji su po Duhu ono što je od Duha.
6 Jer biti tjelesni je smrt; ali biti duhovno nastrojen je život i mir.
7 Jer je tjelesni um neprijateljstvo protiv Boga: jer nije podložan zakonu Božjem, niti može biti.
8 Dakle, oni koji su u tijelu ne mogu ugoditi Bogu.
9 Ali vi niste u tijelu, nego u Duhu, ako je tako da Duh Božji prebiva u vama. Ako neko nema Hristovog Duha, nije njegov.
10 I ako je Krist u vama, tijelo je mrtvo zbog grijeha; ali Duh je život zbog pravednosti.
11 Ali ako Duh onoga koji je uskrsnuo Isusa iz mrtvih prebiva u vama, onaj koji je uskrsnuo Krista iz mrtvih oživiće i vaša smrtna tijela svojim Duhom koji prebiva u vama.
12 Dakle, braćo, mi smo dužnici, ne tijelu, da živimo po tijelu.
13 Jer ako živite po tijelu, umrijet ćete; ali ako Duhom umrtvljujete djela tijela, živjet ćete.
14 Jer koji su vođeni Duhom Božjim, oni su sinovi Božji.
15 Jer niste primili duh ropstva da se ponovo bojite; a vi ste primili Duha posinovljenja kojim kličemo: Abba, Oče.
16 Sam Duh svjedoči našem duhu, da smo djeca Božja:
17 A ako djeca, onda nasljednici; nasljednici Božji i sunasljednici s Kristom; ako je tako da patimo s njim, da se i zajedno proslavimo.
18 Jer smatram da patnje sadašnjeg vremena nisu dostojne da se uporede sa slavom koja će se otkriti u nama.
19 Jer iskreno očekivanje stvorenja čeka pojavljivanje sinova Božjih.
20 Jer stvorenje je potčinjeno taštini, ne svojevoljno, nego zbog onoga koji ga je pokorio u nadi,
21 Jer će i samo stvorenje biti izbavljeno iz ropstva pokvarenosti u slavnu slobodu djece Božje.
22 Jer znamo da čitavo stvorenje stenje i muči se zajedno sve do sada.
23 I ne samo oni, nego i mi sami, koji imamo prvine Duha, i mi sami uzdišemo u sebi, čekajući usinovljenje, odnosno otkupljenje našeg tijela.
24 Jer mi smo spašeni nadom; ali nada koja se vidi nije nada; jer ono što čovjek vidi, čemu se još nada?
25 Ali ako se nadamo da ne vidimo, onda to sa strpljenjem čekamo.

26 Isto tako i Duh pomaže našim nemoćima: jer ne znamo za šta treba da se molimo kako treba; ali sam Duh posreduje za nas uzdisanjem koje se ne može izgovoriti.
27 I onaj koji istražuje srca zna šta je naum Duha, jer se on zauzima za svete po volji Božjoj.
28 I znamo da sve radi na dobro onima koji ljube Boga, onima koji su pozvani prema njegovoj namjeri.
29 Jer koje je unaprijed znao, on je i predodredio da budu suobličeni liku svoga Sina, da bude prvorođenac među mnogo braće.
30 A koje je predodredio, one je i pozvao; i koje je pozvao, one je i opravdao; i koje je opravdao, one je i proslavio.
31 Šta ćemo onda reći na ove stvari? Ako je Bog za nas, ko može biti protiv nas?
32 Onaj koji nije poštedio svog vlastitog Sina, nego ga je predao za sve nas, kako neće s njim i nama sve dati?
33 Ko će išta optužiti Božjim izabranima? Bog je taj koji opravdava.
34 Ko je taj koji osuđuje? To je Hristos koji je umro, dapače, koji je uskrsnuo, koji je čak s desne strane Bogu, koji se također zauzima za nas.
35 Ko će nas rastaviti od ljubavi Hristove? Hoće li nevolja, ili nevolja, ili progon, ili glad, ili golotinja, ili opasnost, ili mač?
36 Kao što je napisano: Zbog tebe nas ubijaju po cijeli dan; smatramo se ovcama za klanje.
37 Ne, u svim ovim stvarima mi smo više od pobjednika kroz onoga koji nas je volio.
38 Jer sam uvjeren da ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnje, ni buduće,
39 Ni visina, ni dubina, ni bilo koje drugo stvorenje, neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našem.

POGLAVLJE 9

1 Istinu govorim u Hristu, ne lažem, i moja savest mi svedoči u Duhu Svetom,
2 Da imam veliku težinu i stalnu tugu u svom srcu.
3 Jer ja bih mogao poželjeti da sam proklet od Krista za svoju braću, svoju rodbinu po tijelu:
4 Ko su Izraelci; kome pripada i posinjenje, i slava, i savezi, i davanje zakona, i služba Božja, i obećanja;
5 Čiji su oci i od kojih je po tijelu došao Krist, koji je nad svima, blagoslovljen Bog u vijeke. Amen.
6 Ne kao da Božja riječ nije imala efekta. Jer nisu svi Izraelci, koji su od Izraela:
7 Niti, jer su potomstvo Abrahamovo, nisu svi djeca, nego: U Izaku će se tvoje sjeme zvati.
8 To jest, oni koji su djeca tijela, to nisu djeca Božja, nego se djeca obećanja ubrajaju u sjeme.
9 Jer ovo je riječ obećanja: U ovo vrijeme ću doći, i Sara će imati sina.
10 I ne samo ovo; ali kada je i Rebeka zatrudnjela od jednog, čak i od našeg oca Isaka;
11 (Jer djeca koja se još nisu rodila, niti su učinila dobro ili zlo, da namjera Božja po izboru stoji, ne u djelima, nego o onome koji zove;)
12 Rečeno joj je: Stariji će služiti mlađem.
13 Kao što je napisano: Jakova sam ljubio, a Izava mrzeo.
14 Šta ćemo onda reći? Postoji li nepravda kod Boga? Bože sačuvaj.
15 Jer on kaže Mojsiju: smilovaću se kome ću se smilovati, i smilovaću se kome ću se smilovati.
16 Dakle, nije od onoga koji hoće, niti od onoga koji trči, nego od Boga koji pokazuje milost.
17 Jer Pismo kaže faraonu: Čak i u tu istu svrhu podigao sam te, da mogu pokazati svoju moć u tebi, i da se moje ime objavi po svoj zemlji.
18 Zato se smiluje kome hoće, a koga hoće otvrdne.
19 Onda ćeš mi reći: Zašto još nalazi grešku? Jer ko se opirao njegovoj volji?
20 Ne, ali, o čovječe, ko si ti da odgovaraš Bogu? Hoće li stvorena stvar reći onome koji ju je stvorio: Zašto si me tako učinio?
21 Zar lončar nema moć nad glinom, od iste grude da napravi jednu posudu na čast, a drugu na sramotu?
22 Šta ako je Bog, voljan da pokaže svoj gnjev i da objavi svoju moć, s mnogo trpljenja podnosio posude gnjeva pripremljene za uništenje:
23 I da objavi bogatstvo svoje slave na posudama milosrđa, koje je prije pripremio za slavu,
24 Čak i nas, koje je pozvao, ne samo od Židova, nego i od pogana?
25 Kao što kaže i u Oseeju, nazvat ću ih svojim narodom, koji nije bio moj narod; i njen voljeni, koji nije bio voljen.
26 I dogodit će se da na mjestu gdje im je rečeno: Vi niste moj narod; tamo će se zvati sinovima Boga živoga.
27 Izaija također viče o Izraelu: "Iako je broj sinova Izraelovih kao pijesak morski, ostatak će se spasiti:
28 Jer on će završiti djelo i skratiti ga u pravednosti, jer će Gospod učiniti kratko djelo na zemlji.
29 I kao što je Isaija ranije rekao, Osim što nam Gospodar Sabaota nije ostavio sjeme, bili smo kao Sodoma, i postali smo kao Gomora.
30 Šta ćemo onda reći? Da su neznabošci, koji nisu slijedili pravednost, postigli pravednost, čak i pravednost koja je od vjere.
31 Ali Izrael, koji je slijedio zakon pravednosti, nije dostigao zakon pravednosti.
32 Zašto? Jer oni to nisu tražili vjerom, nego kao djelima zakona. Jer oni su naišli na taj kamen spoticanja;
33 Kao što je napisano: Evo, ja polažem u Sion kamen spoticanja i stijenu sablazni; i svaki koji vjeruje u njega neće se postideti.

POGLAVLJE 10

1 Braćo, želja mog srca i molitva Bogu za Izrael je da se spase.
2 Jer ja im svjedočim da imaju revnost za Boga, ali ne u skladu sa znanjem.
3 Jer oni ne znaju za Božju pravednost i namjeravaju uspostaviti svoju vlastitu pravednost, nisu se pokorili pravdi Božjoj.
4 Jer Krist je svršetak zakona za pravednost svakome tko vjeruje.
5 Jer Mojsije opisuje pravednost koja je od zakona, da će čovjek koji čini to živjeti od toga.
6 Ali pravednost koja je od vjere ovako govori: Ne govori u srcu svome: Ko će uzaći na nebo? (odnosno, spustiti Hrista odozgo :)
7 Ili: Ko će sići u dubinu? (to jest, da ponovo podignemo Hrista iz mrtvih.)

8 Ali šta to kaže? Riječ je blizu tebe, čak u tvojim ustima i u tvom srcu: to jest, riječ vjere koju propovijedamo;
9 Da ako ustima svojim ispovijedaš Gospodina Isusa i povjeruješ u svom srcu da ga je Bog podigao iz mrtvih, bit ćeš spašen.
10 Jer srcem čovjek vjeruje u pravednost; a ustima se ispovijeda za spasenje.
11 Jer Pismo kaže: Svaki koji vjeruje u njega neće se postideti.
12 Jer nema razlike između Židova i Grka: jer je isti Gospod nad svima bogat za sve koji ga prizivaju.
13 Jer ko god zazove ime Gospodnje biće spašen.
14 Kako će onda pozvati Onoga u koga nisu vjerovali? i kako će vjerovati u onoga za koga nisu čuli? a kako će čuti bez propovjednika?
15 A kako će oni propovijedati, osim što su poslani? kao što je napisano: Kako su lijepe noge onih koji propovijedaju evanđelje mira i donose radosnu vijest o dobrim stvarima!
16 Ali nisu svi poslušali evanđelje. Jer Isaija kaže: Gospode, ko je povjerovao našem izvještaju?
17 Dakle, vjera dolazi od slušanja, a slušanje od Božje riječi.
18 Ali ja kažem: zar nisu čuli? Da, zaista, njihov zvuk je prošao po svoj zemlji, a njihove riječi do kraja svijeta.
19 Ali ja kažem: zar Izrael nije znao? Prvo Mojsije kaže: Izazvat ću te na ljubomoru od onih koji nisu ljudi, i od glupog naroda naljutiću te.
20 Ali Isaija je vrlo hrabar i kaže: "Nađoše me oni koji me nisu tražili; Javio sam se onima koji me nisu tražili.
21 Ali Izraelu kaže: "Cijeli dan pružao sam ruke svoje prema narodu koji je neposlušan i protivnik."

POGLAVLJE 11

1 Ja onda kažem: Zar je Bog odbacio svoj narod? Bože sačuvaj. Jer i ja sam Izraelac, iz potomstva Abrahamovog, iz plemena Benjaminova.
2 Bog nije odbacio svoj narod koji je unaprijed znao. Zar ne znate šta Sveto pismo kaže o Iliji? kako se zalaže kod Boga protiv Izraela govoreći:
3 Gospode, oni su pobili tvoje proroke i srušili tvoje žrtvenike; a ja sam ostao sam, a oni traže moj život.
4 Ali šta mu kaže Božji odgovor? Zadržao sam za sebe sedam hiljada ljudi, koji nisu poklekli pred likom Baala.
5 Tako i u ovom sadašnjem vremenu postoji i ostatak prema izboru milosti.
6 A ako po milosti, onda to više nije od djela: inače milost više nije milost. Ali ako je od djela, zar nije više blagodat: inače rad više nije rad.
7 Šta onda? Izrael nije dobio ono što je tražio; ali izbori su to dobili, a ostali su bili zaslijepljeni
8 (Kao što je napisano, Bog im je dao duh sna, oči da ne vide i uši da ne čuju;) do danas.
9 I David reče: "Neka im stol bude zamka i zamka, i kamen spoticanja i nadoknada im!"
10 Neka im oči budu pomračene da ne vide, i uvijek pogni leđa svoja.
11 Ja onda kažem: Jesu li se spotaknuli da padnu? Ne daj Bože, nego je kroz njihov pad došlo spasenje paganima, da ih izazove na ljubomoru.
12 Ako je njihov pad bogatstvo svijeta, a njihovo smanjenje bogatstvo neznabožaca; koliko više njihova punoća?
13 Jer govorim vama neznabošcima, pošto sam ja apostol neznabožaca, ja veličam svoju službu:
14 Ako na bilo koji način mogu izazvati oponašanje onih koji su moje tijelo i spasiti neke od njih.
15 Jer ako je njihovo odbacivanje pomirenje svijeta, šta će biti njihovo primanje nego život iz mrtvih?
16 Jer ako je prvina svet, svet je i gruda; a ako je korijen svet, svet su i grane.
17 I ako bi se neke grane odlomile, a ti si, kao divlja maslina, bio ucijepljen među njih i s njima sudjelovao u korijenu i masnoći stabla masline;
18 Ne hvali se granama. Ali ako se hvališ, ne nosiš korijen, nego korijen sebe.
19 Tada ćeš reći: Grane su bile odlomljene da bih se pricijepio.
20 Pa; zbog nevjere su slomljeni, a ti ostaješ vjerom. Ne budite visokoumni, nego se plašite:
21 Jer ako Bog nije poštedio prirodne grane, pazi da ne poštedi ni tebe.
22 Zato pogledajte dobrotu i strogost Boga: na onima koji su pali, strogost; ali prema tebi, dobrota, ako ostaneš u njegovoj dobroti: inače ćeš i ti biti uništen.
23 I oni će također, ako ne ostanu i dalje u nevjeri, biti pricijepljeni, jer ih Bog može ponovo pricijepiti.
24 Jer ako si bio odsječen od masline koja je divlja po prirodi, i protiv prirode pricijepljen u dobru maslinu, koliko će više ove, koje su prirodne grane, biti pricijepljene na vlastitu maslinu?
25 Jer ne bih, braćo, da ne znate ovu tajnu, da ne biste bili mudri u svojim vlastitim umišljenjima; da se sljepilo djelomično dogodilo Izraelu, sve dok ne uđe punoća neznabožaca.
26 I tako će se sav Izrael spasiti: kao što je napisano: Iz Siona će izaći Izbavitelj, i odvratit će bezbožnost od Jakova.
27 Jer ovo je moj zavjet s njima, kada ću uzeti njihove grijehe.
28 Što se tiče evanđelja, oni su neprijatelji radi vas; a što se tiče izbora, oni su voljeni radi otaca.
29 Jer darovi i poziv Božji su bez pokajanja.
30 Jer, kao što u prošlosti niste vjerovali Bogu, a sada ste zadobili milost svojom nevjerom.
31 Tako ni ovi sada ne povjerovaše, da po tvom milosrđu i oni zadobiju milost.
32 Jer Bog ih je sve zaključio u nevjeri, da bi se svima smilovao.
33 O dubino bogatstva i mudrosti i znanja Božjeg! kako su neistraživi njegovi sudovi, i njegovi putevi koji se ne mogu otkriti!
34 Jer ko je poznavao um Gospodnji? ili ko mu je bio savjetnik?
35 Ili ko mu je prvi dao, pa će mu se opet vratiti?
36 Jer sve je od njega, po njemu i njemu, kome je slava u vijeke vjekova. Amen.

POGLAVLJE 12

1 Molim vas, dakle, braćo, milošću Božjom, da svoja tijela prinesete na žrtvu živu, svetu, Bogu ugodnu, što je vaša razumna služba.

2 I ne budite suobličeni ovome svijetu, nego se preobrazite obnovom svog uma, da biste dokazali šta je ta dobra, prihvatljiva i savršena volja Božja.
3 Jer kažem, kroz milost koja mi je data, svakom čovjeku koji je među vama, da ne misli o sebi više nego što bi trebao misliti; nego razmišljati trezveno, onako kako je Bog svakom čovjeku dao mjeru vjere.
4 Jer kao što imamo mnogo članova u jednom tijelu, a svi članovi nemaju istu funkciju:
5 Tako smo mi, budući da smo mnogi, jedno tijelo u Kristu, a svaki udovi jedan drugome.
6 Imajući, dakle, darove različite prema milosti koja nam je dana, bilo proroštvo, prorokujmo po mjeri vjere;
7 Ili služba, čekajmo na naše služenje: ili onaj koji poučava, na poučavanje;
8 Ili onaj koji poziva, na poticaj: onaj koji daje, neka to čini jednostavno; onaj koji vlada, sa marljivošću; onaj koji iskazuje milost, s radošću.
9 Neka ljubav bude bez prikrivanja. Mrzi se onoga što je zlo; drži se onoga što je dobro.
10 Budite ljubazni jedni prema drugima bratskom ljubavlju; u čast da preferiraju jedni druge;
11 Nije lijen u poslu; gorljiv duhom; služenje Gospodu;
12 Radujući se u nadi; pacijent u nevolji; nastavak trenutne molitve;
13 Dijeljenje za potrebe svetaca; poklonjena gostoprimstvu.
14 Blagosiljajte one koji vas progone: blagosiljajte, a ne kunite.
15 Radujte se s onima koji se raduju i plačite s onima koji plaču.
16 Budite istog mišljenja jedni prema drugima. Nemojte imati na umu visoke stvari, već snishodite ljudima niskog položaja. Ne budite mudri u svojim umišljenjima.
17 Nikome ne nadoknadite zlo za zlo. Obezbedite stvari poštene naočigled svih ljudi.
18 Ako je moguće, koliko god leži u vama, živite u miru sa svim ljudima.
19 Dragi ljubljeni, ne osvetite se, nego dajte mjesto gnjevu; jer je napisano: Osveta je moja; Ja ću vratiti, govori Gospod.
20 Zato ako je tvoj neprijatelj gladan, nahrani ga; ako je žedan, napoj ga, jer ćeš tako gomilati ugljevlje na njegovu glavu.
21 Ne budi pobeđen od zla, nego pobedi zlo dobrim.

POGLAVLJE 13

1 Neka svaka duša bude podložna višim silama. Jer nema sile osim od Boga: sile koje postoje određene su od Boga.
2 Tko se dakle protivi sili, protivi se uredbi Božjoj;
3 Jer vladari nisu strah za dobra djela, nego za zla. Zar se onda nećeš bojati moći? čini ono što je dobro, i imaćeš pohvalu od istog:
4 Jer on ti je sluga Božji za dobro. Ali ako činiš ono što je zlo, boj se; jer ne nosi uzalud mač, jer je on služitelj Božji, osvetnik da izvrši gnjev na onoga koji čini zlo.
5 Zato morate biti pokorni, ne samo zbog gnjeva, nego i zbog savjesti.
6 Jer zbog toga plaćajte i danak: jer su oni Božji službenici, koji neprestano brinu o ovoj stvari.
7 Odajte, dakle, svima njihovim danima: danak kome pripada danak; običaj kome običaj; strah kome strah; čast kome čast.
8 Nikome ništa ne budite dužni, osim da ljubite jedni druge, jer ko voli drugoga, ispunio je zakon.
9 Za ovo: Ne čini preljubu, Ne ubij, Ne kradi, Ne svjedoči lažno, Ne poželi; i ako postoji neka druga zapovest, ona je ukratko shvaćena u ovoj izreci, naime: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.
10 Ljubav ne čini zla bližnjemu svome; zato je ljubav ispunjenje zakona.
11 I to, znajući vrijeme, da je sada krajnje vrijeme da se probudimo iz sna: jer sada je naše spasenje bliže nego kad smo vjerovali.
12 Noć je prošla, dan je blizu: odbacimo dakle djela tame i obucimo se u oklop svjetla.
13 Hodajmo pošteno, kao u dan; ne u neredima i pijanstvu, ne u komornosti i raskalašenosti, ne u svađi i zavisti.
14 Ali obucite se u Gospodina Isusa Krista i ne pripremajte se za tijelo da ispunite njegove požude.

POGLAVLJE 14

1 Onoga koji je slab u vjeri primite, ali ne na sumnjive rasprave.
2 Jer jedan vjeruje da može jesti sve, drugi, koji je slab, jede bilje.
3 Ko jede neka ne prezire onoga koji ne jede; a ko ne jede neka ne osuđuje onoga koji jede, jer ga je Bog primio.
4 Ko si ti da sudiš tuđem sluzi? svom gospodaru on stoji ili pada. Da, on će biti uzdignut: jer Bog ga može natjerati da stoji.
5 Jedan čovjek cijeni jedan dan iznad drugog, drugi cijeni svaki dan jednako. Neka svaki čovjek bude potpuno uvjeren u svoj um.
6 Tko gleda na dan, gleda ga prema Gospodu; a ko ne pazi na dan, Gospodu ne gleda. Ko jede, jede Gospodu, jer zahvaljuje Bogu; a ko ne jede, Gospodu ne jede, i zahvaljuje Bogu.
7 Jer niko od nas ne živi za sebe, i niko ne umire za sebe.
8 Jer ako živimo, živimo Gospodu; i bilo da umiremo, umiremo Gospodu; bilo da živimo, dakle, ili umiremo, Gospodnji smo.
9 Jer u tu svrhu Krist je i umro, i uskrsnuo, i oživio, da bude gospodar i mrtvih i živih.
10 Ali zašto osuđuješ brata svoga? ili zašto ponižavaš brata svoga? jer ćemo svi stati pred Hristovo sudište.
11 Jer je napisano: Živ sam, govori Gospod, svako koleno će se pokloniti meni, i svaki jezik će priznati Boga.
12 Tako će onda svako od nas dati račun Bogu za sebe.
13 Nemojmo, dakle, više osuđivati jedni druge, nego bolje sudimo da niko ne stavi kamen spoticanja ili povod da stane na put svome bratu.
14 Znam, i uvjeren sam od Gospodina Isusa, da nema ništa nečisto samo po sebi;
15 Ali ako je tvoj brat ožalošćen tvojom hranom, sada ne hodiš milosrdno. Ne uništavaj ga svojim mesom, za koga je Hristos umro.
16 Neka se onda ne govori o vašem dobru:
17 Jer kraljevstvo Božje nije jelo i piće; nego pravednost, mir i radost u Duhu Svetom.

18 Jer onaj koji u ovim stvarima služi Hristu, ugodan je Bogu i odobren od ljudi.
19 Pratimo, dakle, ono što čini mir, i ono čime jedan drugoga može izgrađivati.
20 Jer meso ne uništava djelo Božje. Sve stvari su zaista čiste; ali je zlo za onoga čovjeka koji jede sa uvredom.
21 Dobro je ni jesti meso, niti piti vino, niti bilo šta od čega se tvoj brat spotakne, ili se sablazni, ili oslabi.
22 Imaš li vjere? imaj to za sebe pred Bogom. Sretan je onaj ko sebe ne osuđuje u onome što dopušta.
23 A ko sumnja, proklet je ako jede, jer ne jede iz vere; jer sve što nije od vere greh je.

POGLAVLJE 15

1 Dakle, mi koji smo jaki treba da nosimo slabosti slabih, a ne da ugađamo sebi.
2 Neka svako od nas ugodi svome bližnjemu za njegovo dobro na izgradnju.
3 Jer ni Hristos nije ugađao sebi; ali, kao što je pisano, ruga onih koji su te rugali padoše na mene.
4 Jer sve što je ranije bilo napisano, napisano je za naše učenje, da bismo strpljenjem i utjehom svetih spisa imali nadu.
5 A Bog strpljenja i utjehe daj vam da budete slični jedni prema drugima po Kristu Isusu:
6 Da jednim umom i jednim ustima slavite Boga, Oca Gospodina našega Isusa Krista.
7 Zato primite jedni druge, kao što je i Hristos primio nas na slavu Božju.
8 Sada kažem da je Isus Krist bio sluga obrezanja za istinu Božju, da potvrdi obećanja data očevima:
9 I da bi neznabošci mogli slaviti Boga zbog njegove milosti; kao što je napisano: Zbog toga ću te priznati među neznabošcima i pjevati u ime tvoje.
10 I opet kaže: Radujte se, pogani, s njegovim narodom.
11 I opet, hvalite Gospoda, svi neznabošci; i hvalite ga svi vi ljudi.
12 I opet, Izaija kaže, Bit će korijen Jesejev, i onaj koji će ustati da vlada nad neznabošcima; u njega će se uzdati neznabošci.
13 Sada vas Bog nade ispuni svom radošću i mirom u vjeri, da možete obilovati nadom, snagom Duha Svetoga.
14 I sam sam također uvjeren u vas, braćo moja, da ste i vi puni dobrote, puni svakog znanja, sposobni i opominjati jedni druge.
15 Ipak, braćo, pisao sam vam još hrabrije na neki način, kao da vas setim, zbog milosti koja mi je dana od Boga,
16 Da budem sluga Isusa Krista poganima, služeći evanđelje Božje, da bi prinos neznabožaca bio prihvatljiv, posvećen Duhom Svetim.
17 Stoga imam čime se mogu hvaliti kroz Isusa Krista onim stvarima koje se odnose na Boga.
18 Jer neću se usuditi govoriti o bilo čemu od onih stvari koje Krist nije učinio preko mene, da učini pogane poslušnim, riječju i djelom,
19 Preko moćnih znakova i čuda, snagom Duha Božjega; tako da sam od Jerusalima i okolo do Ilirika u potpunosti propovijedao jevanđelje Hristovo.
20 Da, i ja sam se trudio da propovijedam evanđelje, a ne tamo gdje je Krist imenovan, da ne bih gradio na tuđem temelju:
21 Ali kao što je napisano: O kome se nije govorilo, vidjet će; i koji nisu čuli, razumjet će.
22 Iz tog razloga sam također bio mnogo spriječen da dođem k vama.
23 Ali sada nemam više mjesta u ovim krajevima, i imam veliku želju ovih mnogo godina da dođem k vama;
24 Kad god krenem na svoje putovanje u Španiju, doći ću k vama: jer se nadam da ću vas vidjeti na svom putovanju i da ćete me vi dovesti tamo, ako se prvo malo nasitim vašim društvom.
25 Ali sada idem u Jeruzalem da služim svetima.
26 Jer je njima iz Makedonije i Ahaje bilo drago da daju izvjestan prilog za siromašne svete koji su u Jerusalimu.
27 Zaista im se svidjelo; i njihovi dužnici su. Jer ako su neznabošci postali dionici svojih duhovnih stvari, njihova je dužnost također da im služe u tjelesnim stvarima.
28 Dakle, kada ovo izvršim i zapečatim im ovaj plod, doći ću s vama u Španjolsku.
29 I siguran sam da ću, kada dođem k vama, doći u punini blagoslova Hristovog evanđelja.
30 Sada vas molim, braćo, radi Gospoda Isusa Hrista i zbog ljubavi Duha, da se borite zajedno sa mnom u svojim molitvama Bogu za mene;
31 Da se izbavim od onih koji ne vjeruju u Judeju; i da moja služba koju imam za Jerusalim bude prihvaćena od svetaca;
32 Da mogu doći k vama s radošću po Božjoj volji, i da se s vama okrijepim.
33 Sada Bog mira sa svima vama. Amen.

POGLAVLJE 16

1 Preporučam vam Febu našu sestru, koja je službenica crkve koja je u Kenhreji:
2 Da je primite u Gospodu, kao što dolikuje svecima, i da joj pomognete u bilo kom poslu koji joj je potreban od vas, jer je mnogima bila pomagač, a i meni također.
3 Pozdravite Priskilu i Akvilu moje pomoćnike u Hristu Isusu:
4 Koji su za mog života položili svoje vratove, kojima ne samo ja zahvaljujem, nego i sve crkve neznabožaca.
5 Isto tako pozdravite crkvu koja je u njihovoj kući. Pozdravite mog ljubljenog Epeneta, koji je prvi plod Ahaje Hristu.
6 Pozdravite Mariju, koja nam je dala mnogo truda.
7 Pozdravite Andronika i Juniju, moje rođake i moje suzatvorenike, koji su poznati među apostolima, koji su također bili u Kristu prije mene.
8 Pozdravite Amplija, mog voljenog u Gospodu.
9 Pozdravite Urbana, našeg pomoćnika u Hristu, i Stahija, mog voljenog.
10 Pozdravite Apela odobrenog u Kristu. Pozdravite one koji su iz Aristobulovog doma.
11 Pozdravite Herodiona mog rođaka. Pozdravite one koji su iz doma Narcisovog, koji su u Gospodu.
12 Pozdravite Trifenu i Trifosu, koji rade u Gospodu. Pozdravite voljenu Persisu, koja se mnogo trudila u Gospodu.
13 Pozdravite Rufa izabranog u Gospodu, njegovu majku i moju.
14 Pozdravite Asinkrita, Flegona, Hermu, Patrobu, Hermesa i braću koja su s njima.

15 Pozdravite Filologa i Juliju, Nereja i njegovu sestru, i Olimpa i sve svete koji su s njima.
16 Pozdravite jedni druge svetim poljupcem. Pozdravljaju vas Hristove crkve.
17 Sada vas molim, braćo, označite one koji izazivaju podjele i uvrede protivne doktrini koju ste naučili; i izbjegavajte ih.
18 Jer oni koji su takvi ne služe Gospodinu našem Isusu Kristu, nego svom trbuhu; i dobrim riječima i poštenim govorima varaju srca prostih.
19 Jer vaša je poslušnost došla do svih ljudi. Drago mi je, dakle, u vaše ime; ali ipak želim da budete mudri za ono što je dobro, a jednostavni u pogledu zla.
20 I Bog mira će uskoro zbiti Sotonu pod vašim nogama. Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista s vama. Amen.
21 Timotej, moj kolega, i Lucije, i Jason i Sosipater, moji rođaci, pozdravljaju vas.
22 Ja, Tercije, koji sam napisao ovu poslanicu, pozdravljam vas u Gospodu.
23 Pozdravlja vas Gaj moj domaćin i od cijele crkve. Pozdravlja vas Erast, gradski komornik, i brat Kvart.
24 Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista sa svima vama. Amen.
25 A onom koji je moćan da vas utvrdi po mom evanđelju i propovijedi Isusa Krista, prema otkrivenju tajne, koja je bila tajna od početka svijeta,
26 Ali sada se očituje, i svetim spisima proroka, prema zapovijesti vječnog Boga, obznanjeno svim narodima radi poslušnosti vjere:
27 Bogu jedinomu mudrom, slava kroz Isusa Hrista u vekove. Amen. (Napisano Rimljanima iz Korinta, a poslano od Febe, službenice crkve u Kenhreji.)

1. Korinćanima

POGLAVLJE 1

1 Pavle, pozvan da bude apostol Isusa Hrista voljom Božjom, i Sosten naš brat,
2 Crkvi Božjoj koja je u Korintu, onima koji su posvećeni u Kristu Isusu, pozvanima da budu sveti, sa svim što na svakom mjestu prizivaju ime Isusa Krista Gospodina našega, i njihovo i naše:
3 Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i od Gospoda Isusa Hrista.
4 Zahvaljujem Bogu svome uvijek u vaše ime, za milost Božju koju vam daje Isus Krist;
5 Da ste u svemu obogaćeni njime, u svim riječima i svim znanjima;
6 Kao što se u vama potvrdilo Kristovo svjedočanstvo:
7 Tako da ne zaostajete ni u kakvom daru; čekajući dolazak Gospoda našeg Isusa Hrista:
8 Koji će vas i učvrstiti do kraja, da budete neporočni u dan Gospoda našega Isusa Krista.
9 Vjeran je Bog, kojim ste pozvani u zajednicu njegovog Sina Isusa Krista, Gospodina našega.
10 Sada vas molim, braćo, imenom Gospodina našega Isusa Krista, da svi govorite isto, i da među vama ne bude podjela; ali da budete savršeno spojeni u istom umu i istom prosuđivanju.
11 Jer su mi o vama, braćo moja, rekli oni koji su iz kuće Kloine, da među vama postoje svađe.
12 A ja ovo kažem da svaki od vas kaže: Ja sam Pavlov; i ja od Apolosa; i ja od Kefe; i ja Hristov.
13 Da li je Hrist podeljen? je li Pavle razapet za vas? ili ste kršteni u ime Pavlovo?
14 Zahvaljujem Bogu što nisam krstio nikoga od vas, osim Krispa i Gaja;
15 Da ne bi ko rekao da sam krstio u svoje ime.
16 A krstio sam i dom Stefanov; osim toga, ne znam da li sam krstio još koga.
17 Jer me Hristos nije poslao da krstim, nego da propovedam evanđelje: ne mudrošću reči, da krst Hristov ne bi bio beznačajan.
18 Jer propovijedanje križa je ludost onima koji propadaju; ali za nas koji smo spašeni to je sila Božja.
19 Jer pisano je: uništit ću mudrost mudrih, a razum razumnih uništit ću.
20 Gdje je mudar? gdje je pisar? gdje je spor ovog svijeta? nije li Bog učinio ludom mudrost ovoga svijeta?
21 Jer nakon toga u mudrosti Božjoj svijet mudrošću nije poznao Boga, Bogu se svidjelo ludošću propovijedanja da spasi one koji vjeruju.
22 Jer Židovi traže znak, a Grci traže mudrost:
23 Ali mi propovijedamo Krista raspetoga, Židovima kamen spoticanja, a Grcima ludost;
24 Ali onima koji su pozvani, i Židovima i Grcima, Krist sila Božja i mudrost Božja.
25 Jer je ludost Božja mudrija od ljudi; a slabost Božja je jača od ljudi.
26 Jer vidite svoj poziv, braćo, kako se ne zove mnogo mudrih ljudi po tijelu, ni mnogo moćnih, ni mnogo plemenitih:
27 Ali Bog je izabrao lude stvari svijeta da posrami mudre; i Bog je izabrao slabe stvari svijeta da posrami stvari koje su moćne;
28 I niske stvari svijeta i stvari koje su prezrene, izabrao je Bog, da, i stvari koje nisu, da poništе stvari koje su:
29 Da se nijedno tijelo ne hvali u njegovom prisustvu.
30 Ali od njega ste u Kristu Isusu, koji nam od Boga postade mudrost i pravednost, i posvećenje i otkupljenje.
31 Da, kako je napisano, ko se hvali, neka se hvali u Gospodu.

POGLAVLJE 2

1 I ja, braćo, kad sam došao k vama, nisam došao s izvrsnošću govora ili mudrosti, objavljujući vam svjedočanstvo Božje.
2 Jer sam odlučio da ne znam ništa među vama, osim Isusa Krista, i njega raspetog.
3 I bio sam s vama u slabosti, i u strahu, i u velikom drhtanju.
4 I moj govor i moje propovijedanje nisu bili sa zamamnim riječima ljudske mudrosti, nego u pokazivanju Duha i sile:
5 Da vaša vjera ne stoji u mudrosti ljudskoj, nego u sili Božjoj.
6 Ali mi govorimo mudrost među onima koji su savršeni, ali ne mudrost ovoga svijeta, niti knezova ovoga svijeta, koji nestaju.
7 Ali mi govorimo o mudrosti Božjoj u tajni, čak i o skrivenoj mudrosti, koju je Bog odredio pred svijetom na našu slavu:
8 Što niko od knezova ovoga svijeta nije znao: jer da su to znali, ne bi razapeli Gospodara slave.
9 Ali kao što je napisano: Oko ne vidje, niti uho ču, niti uđe u srce ljudsko, što je Bog pripremio onima koji ga ljube.
10 Ali Bog nam ih je otkrio svojim Duhom: jer Duh istražuje sve, da, dubine Božje.
11 Jer koji čovjek zna šta je čovjek, osim duha čovječjeg koji je u njemu? tako i stvari Božje ne poznaje niko, osim Duh Božji.
12 Sada smo primili, ne duh svijeta, nego duh koji je od Boga; da bismo mogli znati stvari koje su nam darovane od Boga.
13 O čemu također govorimo, ne riječima koje uči ljudska mudrost, već koje uči Duh Sveti; poredeći duhovne stvari sa duhovnim.
14 Ali prirodni čovjek ne prima stvari od Duha Božjega, jer su za njega ludost; niti ih može spoznati, jer se duhovno razaznaju.
15 Ali onaj koji je duhovan sudi o svemu, a on sam nije suđen ni od koga.
16 Jer ko je poznao um Gospodnji da ga pouči? Ali mi imamo Hristov um.

POGLAVLJE 3

1 I ja, braćo, nisam mogao govoriti s vama kao s duhovnim, nego kao s tjelesnim, čak i s djecom u Kristu.
2 Nahranio sam vas mlijekom, a ne mesom, jer do sada to niste mogli podnijeti, a ni sada ne možete.
3 Jer vi ste još tjelesni, jer dok među vama ima zavisti, svađe i razdora, niste li vi tjelesni i ne živite kao ljudi?

4 Jer dok neko kaže: Ja sam Pavlov; a drugo, ja sam od Apolosa; zar niste tjelesni?
5 Ko je dakle Pavle, a ko Apolos, osim sluge po kojima ste verovali, kao što je Gospod dao svakome?
6 Ja sam posadio, Apolos zalijevao; ali Bog je dao povećanje.
7 Dakle, nije ni onaj koji išta sadi, ni onaj koji zalijeva; ali Bog koji daje povećanje.
8 A onaj koji sadi i onaj koji zalijeva jedno su; i svaki će primiti svoju nagradu prema svom vlastitom trudu.
9 Jer mi smo saradnici s Bogom: vi ste Božja stočarstvo, vi ste Božja građevina.
10 Po milosti Božjoj koja mi je dana, kao mudri majstor, ja sam postavio temelj, a drugi na njemu gradi. Ali neka svaki čovjek pazi na to kako na njemu gradi.
11 Jer nitko ne može postaviti drugi temelj osim onoga koji je postavljen, a to je Isus Krist.
12 Sad ako netko gradi na ovom temelju zlato, srebro, drago kamenje, drvo, sijeno, strnjiku;
13 Svako će se djelo očitovati, jer će to dan objaviti, jer će se otkriti ognjem; i vatra će iskušati svačije djelo kakvo je.
14 Ako ostane nečije djelo koje je na njemu izgradio, dobit će nagradu.
15 Ako se nečije djelo spali, pretrpjet će gubitak, ali će se on sam spasiti; ipak tako kao vatra.
16 Zar ne znate da ste hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama?
17 Ako tko oskvrni hram Božji, Bog će ga uništiti; jer je hram Božji svet, a koji ste hram vi.
18 Neka se niko ne zavarava. Ako se ko među vama čini da je mudar na ovom svijetu, neka postane budala, da bude mudar.
19 Jer mudrost ovoga svijeta je ludost kod Boga. Jer pisano je: On uzima mudre u njihovoj vlastitoj lukavstvu.
20 I opet, Gospod zna misli mudrih, da su isprazne.
21 Zato neka se niko ne hvali ljudima. Jer sve je tvoje;
22 Bilo Pavao, ili Apolos, ili Kifa, ili svijet, ili život, ili smrt, ili sadašnje, ili buduće; svi su tvoji;
23 A vi ste Hristovi; a Hristos je Božiji.

POGLAVLJE 4

1 Neka čovjek tako računa o nama, kao o slugama Kristovim i upraviteljima tajni Božjih.
2 Štaviše, od upravitelja se traži da se čovjek nađe vjeran.
3 Ali kod mene je vrlo mala stvar da me treba osuđivati od vas, ili od ljudskog suda: da, ja ne sudim sebi.
4 Jer ja sam ništa ne znam; ali nisam ovime opravdan; nego onaj koji me sudi je Gospod.
5 Zato ne sudite ništa prije vremena, dok ne dođe Gospod, koji će i iznijeti na vidjelo skriveno u tami, i objaviti namjere srca; i tada će svaki čovjek imati hvalu od Boga.
6 I ove stvari, braćo, prenio sam na sebe i na Apolosa radi vas; da biste u nama naučili da ne mislite na ljude iznad onoga što je napisano, da se niko od vas ne diže jedan za drugoga.
7 Jer ko te čini da se razlikuješ od drugoga? a šta imaš što nisi primio? sada ako si ga primio, zašto se hvališ, kao da ga nisi primio?
8 Sada ste siti, sada ste bogati, vladali ste kao kraljevi bez nas; i ja bih Bogu htio da zavladate, da i mi kraljevamo s vama.
9 Jer mislim da je Bog postavio nas apostole kao posljednje, kao određene na smrt: jer smo postali prizor svijetu, anđelima i ljudima.
10 Mi smo ludi Hrista radi, a vi ste mudri u Hristu; mi smo slabi, a vi ste jaki; vi ste časni, a mi smo prezreni.
11 Sve do sadašnjeg časa i gladujemo, i žedni smo, i goli smo, i udarani smo, i nemamo određenog prebivališta;
12 I rad, radeći vlastitim rukama: kleveni, blagoslivljamo; proganjani, trpimo to:
13 Oklevetani, molimo: stvoreni smo kao prljavština svijeta, i otpad smo svega do danas.
14 Ne pišem ovo da vas posramim, nego vas upozoravam kao moji ljubljeni sinovi.
15 Jer iako imate deset hiljada učitelja u Hristu, ipak nemate mnogo očeva; jer sam vas u Hristu Isusu rodio po evanđelju.
16 Zato vas molim, budite moji sljedbenici.
17 Zbog toga sam vam poslao Timoteja, koji je moj ljubljeni sin i veran u Gospodu, koji će vas podsetiti mojih puteva koji su u Hristu, kao što učim svuda u svakoj crkvi.
18 Sada su neki nadimani, kao da ne bih došao k vama.
19 Ali ja ću uskoro doći k vama, ako Gospod hoće i zna, ne govor onih koji su nadimani, nego sila.
20 Jer kraljevstvo Božje nije u riječi, nego u sili.
21 Šta ćete? Hoću li doći k vama sa štapom, ili u ljubavi iu duhu krotosti?

POGLAVLJE 5

1 Uobičajeno se priča da među vama ima bluda, i to takvog bluda koji se ne spominje među neznabošcima, da neko ima ženu svog oca.
2 I vi ste se nadimali, i niste radije oplakivali da bi onaj koji je učinio ovo djelo bio uzet među vama.
3 Jer ja sam zaista, kao odsutan tijelom, ali prisutan duhom, već presudio, kao da sam prisutan, o onome koji je tako učinio ovo djelo,
4 U ime Gospoda našeg Isusa Hrista, kada ste sabrani zajedno, i moj duh, snagom Gospoda našega Isusa Hrista,
5 Takvog predati Sotoni na uništenje tijela, da se duh spasi u dan Gospodina Isusa.
6 Vaše slavljenje nije dobro. Zar ne znate da malo kvasca kvasi sve meso?
7 Očistite dakle stari kvasac, da budete novo grudo, kao što ste beskvasni. Jer i Hristos je naša Pasha žrtvovana za nas:
8 Zato svetkujmo praznik, ne sa starim kvascem, niti s kvascem zlobe i opačine; već sa beskvasnim hlebom iskrenosti i istine.
9 Napisao sam vam u poslanici da se ne družite s bludnicima:
10 Ali ne zajedno s bludnicima ovoga svijeta, ili sa pohlepnicima, ili iznuđivačima, ili s idolopoklonicima; jer tada morate otići iz svijeta.
11 Ali sada sam vam pisao da ne pravite društvo, ako bilo koji čovjek koji se naziva bratom bude bludnik, ili pohlepnik, ili idolopoklonik, ili nasilnik, ili pijanac, ili iznuđivač; sa takvim ne ne jesti.
12 Jer šta trebam učiniti da sudim i onima koji su izvan? zar ne sudite onima koji su unutra?
13 Ali oni koji su bez Boga sudi. Zato udaljite od sebe tu zlu osobu.

POGLAVLJE 6

1 Usuđuje li se neko od vas, koji ima spor protiv drugoga, suditi pred nepravednicima, a ne pred svetima?
2 Zar ne znate da će sveci suditi svijetu? i ako ćete vi suditi svijetu, zar ste nedostojni da sudite i o najmanjim stvarima?
3 Zar ne znate da ćemo suditi anđelima? koliko još stvari koje se odnose na ovaj život?
4 Ako dakle imate presude o stvarima koje se odnose na ovaj život, postavite ih da sude koji su najmanje cijenjeni u crkvi.
5 Govorim na tvoju sramotu. Je li tako, da među vama nema mudra čovjeka? ne, ne onaj koji će moći suditi između svoje braće?
6 Ali brat se sudi s bratom, i to pred nevjernicima.
7 Dakle, među vama je potpuna greška, jer se sudite jedan s drugim. Zašto radije ne pogrešite? zašto radije ne dopustite da vas prevare?
8 Ne, činite nepravdu i prevaru, i to vaša braća.
9 Zar ne znate da nepravednici neće naslijediti kraljevstvo Božje? Nemojte se zavaravati: ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni ženstveni, ni sami sebe nasilnici sa ljudima,
10 Ni lopovi, ni pohlepi, ni pijanice, ni grdnici, ni iznuđivači neće naslijediti kraljevstvo Božje.
11 I takvi su bili neki od vas: ali vi ste oprani, ali ste posvećeni, ali ste opravdani u ime Gospoda Isusa i Duhom Boga našega.
12 Sve mi je dopušteno, ali sve nije korisno: sve mi je dopušteno, ali neću biti pod nikome.
13 Meso za trbuh, i trbuh za jelo, ali će Bog uništiti i njega i njih. A tijelo nije za blud, nego za Gospoda; i Gospod za telo.
14 I Bog je podigao Gospoda, i također će nas podići svojom vlastitom silom.
15 Zar ne znate da su vaša tijela udovi Kristovi? Hoću li onda uzeti udove Kristove i učiniti ih udovima bludnice? Bože sačuvaj.
16 Šta? zar ne znate da je onaj koji je pridružen bludnici jedno tijelo? jer će dvoje, veli on, biti jedno tijelo.
17 Ali onaj koji je spojen s Gospodom jedan je duh.
18 Bježi od bluda. Svaki grijeh koji čovjek učini je bez tijela; a ko čini blud, griješi o svom tijelu.
19 Šta? zar ne znate da je vaše tijelo hram Duha Svetoga koji je u vama, kojeg imate od Boga, i niste svoji?
20 Jer skupo ste kupljeni; zato slavite Boga u tijelu svojim i u duhu svom, koji su Božji.

GLAVA 7

1 A o stvarima o čemu ste mi napisali: Dobro je da muškarac ne dira ženu.
2 Ipak, da bi izbjegli blud, neka svaki muškarac ima svoju ženu, a svaka žena neka ima svog muža.
3 Neka muž pokaže ženi dužnu dobročinstvo, a isto tako i žena mužu.
4 Žena nema vlast nad svojim tijelom, nego muž; isto tako ni muž nema vlast nad svojim tijelom, nego žena.
5 Nemojte varati jedni druge, osim uz pristanak na neko vrijeme, da biste se mogli predati postu i molitvi; i ponovo se okupite, da vas Sotona ne iskušava zbog vaše inkontinencije.
6 Ali ovo govorim po dopuštenju, a ne po zapovijesti.
7 Jer bih volio da svi ljudi budu jednaki kao i ja. Ali svaki čovjek ima svoj pravi Božji dar, jedan na ovaj način, a drugi nakon toga.
8 Zato kažem neoženjenima i udovicama: Dobro je za njih ako ostanu kao ja.
9 Ali ako se ne mogu obuzdati, neka se žene, jer bolje je udati se nego spaliti.
10 I oženjenima zapovijedam, ali ne ja, nego Gospod: Neka žena ne ode od muža.
11 Ali ako ode, neka ostane neudata, ili neka se pomiri sa svojim mužem; i neka muž ne ostavi svoju ženu.
12 Ali ostalima govorim ja, a ne Gospod: Ako koji brat ima ženu koja ne vjeruje, pa je drago da živi s njim, neka je ne ostavlja.
13 A žena koja ima muža koji ne vjeruje, i ako mu je drago da živi s njom, neka ga ne ostavlja.
14 Jer muža nevjernika posvećuje žena, a žena nevjernica posvećena je mužem; inače bi vaša djeca bila nečista; ali sada su sveti.
15 Ali ako nevjernik ode, neka ode. Brat ili sestra nisu u ropstvu u takvim slučajevima: ali Bog nas je pozvao na mir.
16 Jer šta znaš, ženo, hoćeš li spasiti svog muža? ili kako znaš, čovječe, hoćeš li spasiti svoju ženu?
17 Ali kao što je Bog podijelio svakom čovjeku, kako je Gospodin pozvao svakoga, tako neka hoda. I tako zaređujem u svim crkvama.
18 Da li je neko pozvan da bude obrezan? neka ne postane neobrezan. Je li neko pozvan neobrezan? neka se ne obreže.
19 Obrezivanje nije ništa, a neobrezanje je ništa, nego držanje zapovijesti Božjih.
20 Neka svaki čovjek ostane u istom pozivu u koji je pozvan.
21 Jesi li pozvan da budeš sluga? ne brini za to: ali ako možeš biti oslobođen, radije ga koristi.
22 Jer onaj koji je pozvan u Gospodu, budući da je sluga, slobodnjak je Gospodnji; tako i onaj koji je pozvan, budući da je slobodan, Hristov je sluga.
23 Skupom ste kupljeni; ne budite sluge ljudi.
24 Braćo, neka svaki čovjek, gdje je pozvan, u tome ostane s Bogom.
25 A što se tiče djevica, nemam zapovijed od Gospoda; ipak dajem svoj sud, kao onaj koji je zadobio milost od Gospoda da bude vjeran.
26 Stoga pretpostavljam da je ovo dobro za sadašnju nevolju, kažem, da je dobro za čovjeka da bude.
27 Jesi li vezan za ženu? traži da se ne izgubiš. Jesi li se oslobodio žene? ne traži ženu.
28 Ali i ako se oženiš, nisi sagriješio; i ako se djevica uda, nije sagriješila. Ipak, takvi će imati nevolje u tijelu, ali ja vas štedim.
29 Ali ovo kažem, braćo, vremena je kratko: ostaje, da oboje koji imaju žene budu kao da je nemaju;
30 A oni koji plaču, kao da ne plaču; a oni koji se raduju, kao da se ne raduju; a oni koji kupuju, kao da ne posjeduju;
31 A oni koji koriste ovaj svijet, da ga ne zloupotrebljavaju, jer moda ovoga svijeta prolazi.
32 Ali bih te volio bez opreza. Ko je neoženjen, brine se o stvarima koje pripadaju Gospodu, kako može ugoditi Gospodu:
33 Ali ko je oženjen, brine se za ono što je od svijeta, kako će ugoditi svojoj ženi.

34 Takođe postoji razlika između žene i djevice. Neudata žena brine o stvarima Gospodnjim, da bude sveta i tijelom i duhom; a udata brine o stvarima svijeta, kako da ugodi svom mužu.
35 I ovo govorim za vašu ličnu korist; ne da bih bacio zamku na vas, nego zbog onog što je lijepo, i da biste mogli služiti Gospodu bez ometanja.
36 Ali ako neki muškarac misli da se ponaša nepristojno prema svojoj djevici, ako ona prođe cvijet svojih godina, i to treba, neka čini što hoće, ne griješi: neka se vjenčaju.
37 Ipak, onaj koji stoji čvrsto u svom srcu, nema potrebe, ali ima moć nad svojom voljom, i koji je tako odlučio u svom srcu da će čuvati svoju djevicu, čini dobro.
38 Dakle, onaj koji je udaje čini dobro; ali ko je ne udaje, bolje je.
39 Žena je vezana zakonom sve dok joj je muž živ; ali ako joj je muž mrtav, ona je slobodna da se uda za koga hoće; samo u Gospodu.
40 Ali ona je sretnija ako tako ostane, po mom sudu: i ja također mislim da imam Duha Božjeg.

POGLAVLJE 8

1 Što se tiče stvari koje se nude idolima, znamo da svi imamo znanje. Znanje nadima, a milosrđe izgrađuje.
2 I ako neko misli da nešto zna, on još ništa ne zna kako bi trebao znati.
3 Ali ako ko voli Boga, to se zna za njega.
4 Dakle, što se tiče jedenja onoga što se prinosi na žrtvu idolima, znamo da idol nije ništa na svijetu i da nema drugog Boga osim jednog.
5 Jer iako postoje oni koji se nazivaju bogovima, bilo na nebu ili na zemlji, (kao što je bogova mnogo, a gospodara mnogo,)
6 Ali za nas postoji samo jedan Bog, Otac, od koga je sve, i mi u njemu; i jednoga Gospoda Isusa Hrista, po kome je sve, i mi po njemu.
7 Ali ne postoji u svakom čovjeku to znanje: jer neki koji imaju savjest o idolu do sada ga jedu kao nešto što je prineseno idolu; i njihova savest je slaba ukaljana.
8 Ali meso nas ne preporučuje Bogu, jer ni ako jedemo, nismo bolji; niti, ako ne jedemo, nismo gori.
9 Ali pazite da na bilo koji način ova vaša sloboda ne postane kamen spoticanja za one koji su slabi.
10 Jer ako te netko vidi koji imaš znanje kako sjediš za trpezom u hramu idolskom, neće se ohrabriti savjest onoga koji je slab da jede ono što se prinosi idolima;
11 I zbog tvog znanja će poginuti slabi brat, za koga je Hristos umro?
12 Ali kada tako griješite protiv braće i ranite njihovu slabu savjest, griješite protiv Krista.
13 Zato, ako meso uvrijedi mog brata, neću jesti mesa dok svijet stoji, da ne bih učinio da brata uvrijedim.

POGLAVLJE 9

1 Zar ja nisam apostol? zar nisam slobodan? zar nisam video Isusa Hrista Gospoda našeg? niste li vi djelo moje u Gospodu?
2 Ako nisam apostol drugima, nesumnjivo jesam vama: jer ste pečat mog apostolstva u Gospodinu.
3 Moj odgovor onima koji me ispituju je ovo,
4 Zar nemamo moć jesti i piti?
5 Zar nemamo moć da vodimo sestru, ženu, kao i druge apostole, i kao braća Gospodnja i Kefa?
6 Ili samo ja i Varnava, zar nemamo moć da odustanemo od rada?
7 Ko ide u rat u bilo koje vrijeme na svoju vlastitu optužbu? ko sadi vinograd i ne jede od ploda njegovog? ili ko pase stado, a ne jede mlijeka od stada?
8 Da li ja ovo kažem kao muškarac? ili ne kaže i zakon isto?
9 Jer je u Mojsijevom zakonu zapisano: ne začepi usta volu koji gazi žito. Da li se Bog brine za volove?
10 Ili on to govori sasvim za naše dobro? Za naše dobro, bez sumnje, ovo je napisano: da onaj koji ore treba da ore u nadi; i da onaj koji mlati u nadi treba da bude deo njegove nade.
11 Ako smo vam posijali duhovne stvari, je li velika stvar ako ćemo požnjeti vaše tjelesne stvari?
12 Ako su drugi sudionici ove vlasti nad vama, zar mi nismo radije? Ipak, mi nismo koristili ovu moć; ali trpite sve da ne bismo ometali evanđelje Hristovo.
13 Zar ne znate da oni koji služe svetim stvarima žive od hramskih stvari? a oni koji čekaju na oltaru sudionici su s oltarom?
14 Tako je i Gospod odredio da oni koji propovedaju evanđelje žive od evanđelja.
15 Ali nisam koristio ništa od ovih stvari: niti sam napisao ove stvari da mi se tako učini: jer je bolje za mene da umrem, nego da bilo ko ukine moju slavu.
16 Jer iako propovijedam evanđelje, nemam se čime hvaliti; da, teško meni ako ne propovijedam evanđelje!
17 Jer ako ovo radim svojevoljno, imam nagradu; ali ako protiv moje volje, predano mi je raspoređivanje evanđelja.
18 Koja je onda moja nagrada? Zaista, da, kada propovijedam evanđelje, mogu učiniti jevanđelje Hristovo bez naknade, da ne zloupotrebljavam svoju moć u jevanđelju.
19 Jer premda sam slobodan od svih ljudi, ipak sam se svima učinio slugom da bih stekao više.
20 I za Židove sam postao kao Židov, da bih stekao Židove; onima koji su pod zakonom, kao pod zakonom, da pridobijem one koji su pod zakonom;
21 Za one koji su bez zakona, kao bez zakona, (nisam bez zakona pred Bogom, nego pod zakonom pred Kristom), da dobijem one koji su bez zakona.
22 Slabima sam postao slab da dobijem slabe; svima sam postao sve, da mogu neke spasiti.
23 I ovo činim radi evanđelja, da bih mogao biti dionik toga s vama.
24 Zar ne znate da oni koji trče u trci svi trče, ali jedan prima nagradu? Zato trčite da dobijete.
25 I svaki čovjek koji se bori za gospodarenje je umjeren u svemu. Sada to rade da bi stekli kvarljivu krunu; ali mi nepotkupljivi.
26 Stoga trčim, ne tako nesigurno; zato se borim, ne kao onaj koji bije vazduh:
27 Ali ja se držim pod svojim tijelom i pokoravam ga, da ne bih, kad sam drugima propovijedao, i sam bio odbačen.

POGLAVLJE 10

1 Štaviše, braćo, ne bih htio da ostanete u neznanju kako su svi naši oci bili pod oblakom i svi su prošli kroz more;

2 I svi su kršteni Mojsiju u oblaku i u moru;
3 I da li su svi jeli isto duhovno meso;
4 I svi su pili isto duhovno piće: jer su pili od te duhovne stijene koja ih je pratila: a ta stijena je bila Krist.
5 Ali s mnogima od njih Bog nije bio zadovoljan, jer su bili zbačeni u pustinji.
6 Ovo su bili naši primjeri, kako ne bismo žudjeli za zlim stvarima, kao što su i one žudjele.
7 Niti budite idolopoklonici, kao neki od njih; kao što je napisano: Narod sede da jede i pije, i ustade da se igra.
8 Niti da činimo blud, kao što su neki od njih počinili i palo u jednom danu dvadeset i tri hiljade.
9 Ne iskušavajmo ni Hrista, kao što su neki od njih iskušavali i uništeni od zmija.
10 Ni vi ne gunđajte, kao što su i neki od njih mrmljali, pa su uništeni od uništitelja.
11 Sada im se sve ovo dogodilo za primjer: i napisane su za našu opomenu, na koje su došli krajevi svijeta.
12 Zato neka pazi da ne padne onaj koji misli da stoji.
13 Iskušenje vas nije zahvatilo osim onoga što je uobičajeno za čovjeka; ali je vjeran Bog, koji neće dopustiti da budete iskušani više nego što možete; ali će s iskušenjem naći i način da pobjegne, da biste mogli to podnijeti.
14 Zato, dragi moji, bježite od idolopoklonstva.
15 Govorim kao mudracima; prosudite šta ja kažem.
16 Čaša blagoslova koju blagosiljamo, nije li zajedništvo krvi Hristove? Hleb koji lomimo, nije li zajedništvo tela Hristovog?
17 Jer, budući da smo mnogi, jedan smo hljeb i jedno tijelo; jer smo svi udionici tog jednog kruha.
18 Evo Izraela po tijelu: nisu li oni koji jedu žrtve sudionici žrtvenika?
19 Šta ja onda kažem? da je idol bilo koja stvar, ili je ono što se prinosi na žrtvu idolima bilo koja stvar?
20 Ali ja kažem da ono što neznabošci žrtvuju, oni žrtvuju đavolima, a ne Bogu; i ne bih htio da imate zajednicu sa đavolima.
21 Ne možete piti čašu Gospodnju i čašu đavolsku; ne možete biti sudionici trpeze Gospodnje i trpeze đavolske.
22 Da li izazivamo Gospoda na ljubomoru? jesmo li jači od njega?
23 Sve mi je dopušteno, ali sve nije korisno: sve mi je dopušteno, ali sve ne gradi.
24 Niko neka ne traži svoje, nego svako tuđe bogatstvo.
25 Sve što se prodaje u ruševinama, jedu, ne pitajući se zbog savjesti:
26 Jer Gospodnja je zemlja i njena punina.
27 Ako vas neko od onih koji ne vjeruju pozove na gozbu, pa ste spremni da idete; sve što je pred vama, jedite, ne postavljajući pitanja radi savesti.
28 Ali ako vam tko kaže: Ovo se prinosi na žrtvu idolima, ne jedite radi njega koji je to pokazao i radi savjesti, jer je Gospodnja zemlja i sve što je na njoj.
29 Savjest, kažem, ne tvoja, nego tuđa: jer zašto se o mojoj slobodi sudi savjest drugog čovjeka?
30 Jer ako sam po milosti zajedničar, zašto se o meni ružno govori za ono za što zahvaljujem?
31 Dakle, bilo da jedete, ili pijete, ili bilo šta drugo činite, sve činite na slavu Božju.
32 Ne sablaznite ni Židove, ni neznabošce, ni Crkvu Božju:
33 Kao što u svemu ugađam svima, ne tražeći svoju korist, nego korist mnogih, da se spasu.

POGLAVLJE 11

1 Budite moji sljedbenici, kao što sam i ja Kristov.
2 Sada vas hvalim, braćo, što me se u svemu sjećate i držite uredbe, kako sam vam ih predao.
3 Ali želim da znate, da je glava svakom čovjeku Krist; a glava žene je muškarac; a glava Hrista je Bog.
4 Svaki čovjek koji se moli ili prorokuje, pokrivene glave, obeščašćuje svoju glavu.
5 Ali svaka žena koja se moli ili prorokuje nepokrivene glave sramoti svoju glavu, jer je to sve jedno kao da je obrijana.
6 Jer ako se žena ne pokrije, neka se i striže;
7 Jer muškarac zaista ne treba da pokriva glavu, jer je on slika i slava Božja, a žena je slava muškarca.
8 Jer muškarac nije od žene; već žena od muškarca.
9 Ni muškarac nije stvoren za ženu; ali žena za muškarca.
10 Zbog toga žena treba da ima vlast na svojoj glavi zbog anđela.
11 Ipak, ni muškarac bez žene, ni žena bez muškarca, u Gospodu.
12 Jer kao što je žena od muškarca, tako je i muškarac po ženi; već sve stvari Božje.
13 Prosudite sami: da li je lijepo da se žena moli Bogu otkrivena?
14 Zar vas ni sama priroda ne uči da, ako čovjek ima dugu kosu, to je sramota za njega?
15 Ali ako žena ima dugu kosu, to joj je slava, jer joj je kosa njezina data za pokrivanje.
16 Ali ako se iko čini da se svađa, mi nemamo takav običaj, kao ni crkve Božje.
17 U ovome što vam izjavljujem ne hvalim vas, da se ne sastajete na bolje, nego na gore.
18 Jer prije svega, kad se skupite u crkvi, čujem da među vama postoje podjele; i delimično verujem u to.
19 Jer među vama mora biti i krivovjerja, da se oni koji su odobreni mogu očitovati među vama.
20 Dakle, kada se sastanete na jedno mjesto, ovo nije da jedete Gospodnju večeru.
21 Jer kad jede, svaki uzima prije drugoga svoju večeru; i jedan je gladan, a drugi je pijan.
22 Šta? Zar nemate kuće za jelo i piće? Ili prezirete Crkvu Božju i sramotite one koji nemaju? Šta da ti kažem? da te pohvalim u ovome? Ne hvalim te.
23 Jer primih od Gospoda ono što sam i vama predao, da je Gospod Isus iste noći u kojoj je bio izdan uzeo hleb.
24 I zahvalivši, razlomi ga i reče: Uzmite, jedite, ovo je tijelo moje koje se za vas lomi: ovo činite na moj spomen.
25 Na isti način uze i čašu kad večeraše, govoreći: Ova čaša je novi zavjet u mojoj krvi; ovo činite kad god je pijete na moj spomen.
26 Jer kad god jedete ovaj kruh i pijete ovu čašu, javljate smrt Gospodnju dok on ne dođe.
27 Zato ko bude jeo ovaj hljeb i pio ovu čašu Gospodnju, nedostojno, bit će kriv za tijelo i krv Gospodnju.
28 Ali neka se čovjek ispita, pa neka jede od tog kruha i pije iz te čaše.
29 Jer ko jede i pije nedostojno, jede i pije osudu sebi, ne razlučujući tijelo Gospodnje.

30 Zbog toga su mnogi među vama slabi i bolesni, i mnogi spavaju.
31 Jer kad bismo sami sebe osuđivali, ne bi nam se sudilo.
32 Ali kad nam se sudi, kažnjava nas Gospod, da ne budemo osuđeni sa svijetom.
33 Zato, braćo moja, kada se sastajete da jedete, čekajte jedni za druge.
34 A ako je tko gladan, neka jede kod kuće; da se ne okupite na osudu. A ostalo ću srediti kad dođem.

POGLAVLJE 12

1 Što se tiče duhovnih darova, braćo, ne bih želeo da budete u neznanju.
2 Vi znate da ste bili neznabošci, odvedeni na ove nijeme idole, kao što ste i vođeni.
3 Zato vam dajem da shvatite da nijedan čovjek koji govori Duhom Božjim ne naziva Isusa prokletim; i da niko ne može reći da je Isus Gospod, osim Duhom Svetim.
4 Sada postoje različitosti darova, ali isti Duh.
5 I postoje razlike u administraciji, ali isti Gospod.
6 I postoje različite operacije, ali isti je Bog koji radi sve u svemu.
7 Ali manifestacija Duha je data svakom čovjeku da koristi.
8 Jer jednome je od Duha dana riječ mudrosti; drugome riječ znanja od istog Duha;
9 U drugu vjeru istim Duhom; drugome darovi iscjeljivanja istim Duhom;
10 Drugome činjenje čuda; drugom proročanstvu; drugome razlikovanje duhova; drugim roniocima vrste jezika; drugome tumačenje jezika:
11 Ali sve ovo djeluje taj jedan i isti Duh, dijeleći svakom čovjeku posebno kako hoće.
12 Jer kao što je tijelo jedno i ima mnogo udova, i svi udovi tog jednog tijela, budući da su mnogi, jedno su tijelo, tako je i Krist.
13 Jer jednim smo Duhom svi kršteni u jedno tijelo, bilo da smo Židovi ili neznabošci, bili robovi ili slobodni; i svi su napojeni jednim Duhom.
14 Jer tijelo nije jedan ud, nego mnogi.
15 Ako noga kaže: jer nisam ruka, nisam od tijela; nije li dakle od tijela?
16 I ako uho kaže: jer nisam oko, nisam od tijela; nije li dakle od tijela?
17 Kad bi cijelo tijelo bilo oko, gdje bi bio sluh? Ako je cijeli sluh, gdje je miris?
18 Ali sada je Bog postavio udove svakog od njih u tijelu, kako mu je bilo drago.
19 I ako su svi bili jedan član, gdje je bilo tijelo?
20 Ali sada su mnogi udovi, ali samo jedno tijelo.
21 I oko ne može reći ruci, ne trebaš mi, niti opet glava nogama, ne trebaš mi.
22 Ne, mnogo više su potrebni oni članovi tijela, koji izgledaju slabiji:
23 A one članove tijela, za koje mislimo da su manje časni, njima odajemo obilnije časti; a naši nepristojni delovi imaju više lepote.
24 Jer naši ljupki dijelovi nemaju potrebe; ali Bog je ukalio tijelo, dajući obilnije časti onom dijelu koji je nedostajao:
25 Da ne bude raskola u tijelu; ali da članovi treba da imaju istu brigu jedni o drugima.
26 I ako jedan ud pati, svi udovi pate s njim; ili jedan član bude počašćen, svi članovi se raduju s tim.
27 Sada ste tijelo Kristovo, a posebno udovi.
28 I Bog je postavio neke u Crkvi, prvo apostole, drugo proroke, treće učitelje, nakon toga čuda, zatim darove iscjeljenja, pomoći, vladanja, različitosti jezika.
29 Jesu li svi apostoli? jesu li svi proroci? jesu li svi nastavnici? jesu li svi činioci čuda?
30 Imate li sve darove iscjeljivanja? da li svi govore jezicima? da li svi tumače?
31 Ali žudite za najboljim darovima, a ja vam ipak pokazujem bolji put.

POGLAVLJE 13

1 Iako govorim jezicima ljudskim i anđeoskim, a nemam ljubavi prema bližnjemu, postao sam kao mjed koji zve, ili cimbal koji zvecka.
2 I premda imam dar proroštva i razumijem sve misterije i svo znanje; i premda imam svu vjeru, da bih mogao ukloniti planine, a nemam ljubavi prema bližnjemu, ja sam ništa.
3 I ako dam svu svoju imovinu da nahranim siromahe, i ako dam svoje tijelo da se spali, a nemam milostinje, ništa mi ne koristi.
4 Milosrđe dugo trpi i ljubazno je; dobročinstvo ne zavidi; dobročinstvo se ne hvali, ne nadima se,
5 Ne ponaša se nepristojno, ne traži svoje, nije se lako razdražiti, ne misli na zlo;
6 Ne raduje se bezakonju, nego se raduje istini;
7 Sve podnosi, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi.
8 Ljubav nikada ne prestaje; ima li jezika, prestat će; bilo da postoji znanje, ono će nestati.
9 Jer djelomično znamo i dijelom prorokujemo.
10 Ali kada dođe ono što je savršeno, tada će se ukinuti ono što je djelomično.
11 Kad sam bio dete, govorio sam kao dete, razumeo sam kao dete, mislio sam kao dete: ali kada sam postao čovek, odbacio sam detinjaste stvari.
12 Za sada vidimo kroz staklo, tamno; ali onda licem u lice: sada delimično znam; ali tada ću znati kao što sam poznat.
13 I sada ostaju vjera, nada, ljubav, ovo troje; ali najveće od njih je dobročinstvo.

POGLAVLJE 14

1 Slijedite milosrđe i žudite za duhovnim darovima, ali radije da biste mogli prorokovati.
2 Jer tko govori nepoznatim jezikom, ne govori ljudima, nego Bogu, jer ga niko ne razumije; ali u duhu govori misterije.
3 Ali onaj koji prorokuje, govori ljudima na izgradnju, poticaj i utjehu.
4 Ko govori nepoznatim jezikom, izgrađuje se; a onaj koji prorokuje crkvu izgrađuje.
5 Želio bih da svi govorite u jezicima, ali radije da prorokujete: jer veći je onaj koji prorokuje od onoga koji govori u jezicima, osim ako ne tumači, da Crkva može primiti izgrađivanje.
6 Sada, braćo, ako dođem k vama govoreći u jezicima, šta ću vam koristiti, osim što ću vam govoriti ili otkrivenjem, ili znanjem, ili proricanjem, ili naukom?

7 Pa čak i stvari bez života koje daju zvuk, bilo lula ili harfa, osim što daju razliku u zvukovima, kako će se znati šta se svira ili harfa?
8 Jer ako truba da nesiguran zvuk, tko će se pripremiti za bitku?
9 Tako i vi, ako jezikom ne izgovorite riječi koje su lako razumljive, kako će se saznati što se govori? jer ćete govoriti u zrak.
10 Postoji, može biti, toliko mnogo vrsta glasova na svijetu, a nijedan od njih nije bez značenja.
11 Stoga, ako ne znam značenje glasa, bit ću za onoga koji govori varvarin, a onaj koji govori bit će za mene varvarin.
12 Tako i vi, budući da ste revni za duhovne darove, tražite da budete bolji u izgradnji crkve.
13 Zato neka se moli onaj koji govori nepoznatim jezikom da može tumačiti.
14 Jer ako se molim na nepoznatom jeziku, moj duh se moli, ali moj razum je bez ploda.
15 Šta je onda? Moliću se duhom, moliću se i razumom: pevaću duhom, pevaću i razumom.
16 Inače, kada budeš blagoslivljao duhom, kako će onaj koji stanuje u sobi neučenih reći amin na tvoje zahvaljivanje, kad ne razumije šta govoriš?
17 Jer ti zaista dobro zahvaljuješ, ali drugi se ne izgrađuje.
18 Zahvaljujem Bogu svome, govorim jezicima više od svih vas:
19 Ipak, u crkvi sam radije govorio pet riječi svojim razumom, da bih svojim glasom mogao naučiti i druge, nego deset hiljada riječi na nepoznatom jeziku.
20 Braćo, ne budite djeca u razumu; doduše u zlobi budite djeca, ali u razumu budite ljudi.
21 U zakonu je napisano: Ljudima drugih jezika i drugih usana govorit ću ovom narodu; a uza sve to me neće čuti, govori Gospod.
22 Zato su jezici znak, ne onima koji vjeruju, nego onima koji ne vjeruju; ali prorokovanje ne služi onima koji ne vjeruju, nego onima koji vjeruju.
23 Ako se, dakle, cijela crkva sabere na jedno mjesto, i svi govore jezicima, i dođu oni koji su neučeni ili nevjernici, zar neće reći da ste ludi?
24 Ali ako svi prorokuju, i dođe onaj koji ne vjeruje, ili neučen, on je uvjeren u sve, njemu se sudi od svih.
25 I tako su tajne njegovog srca otkrivene; i tako će pasti ničice obožavati Boga i javiti da je Bog u vama u istini.
26 Kako je onda, braćo? kada se sastanete, svaki od vas ima psalam, ima nauk, ima jezik, ima otkrivenje, ima tumačenje. Neka sve bude učinjeno na izgrađivanje.
27 Ako neko govori nepoznatim jezikom, neka to bude po dva, ili najviše po tri, i to po kursu; i neka neko tumači.
28 Ali ako nema tumača, neka šuti u crkvi; i neka govori sebi i Bogu.
29 Neka proroci govore dva ili tri, a drugi neka sude.
30 Ako se što otkrije drugome koji sjedi pored, neka prvi šuti.
31 Jer možete svi jedan po jedan prorokovati, da svi nauče i da se svi utješe.
32 I duhovi proroka su podložni prorocima.
33 Jer Bog nije autor smutnje, nego mira, kao u svim crkvama svetaca.
34 Neka vaše žene šute u crkvama, jer im nije dopušteno govoriti; ali im je zapovođeno da budu u poslušnosti, kao što i zakon kaže.
35 A ako žele nešto naučiti, neka pitaju svoje muževe kod kuće, jer je sramota da žene govore u crkvi.
36 Šta? izišla je riječ Božja od vas? ili je došao samo vama?
37 Ako neko misli da je prorok ili duhovnik, neka prizna da su ono što vam pišem zapovijesti Gospodnje.
38 Ali ako je ko neznalica, neka bude neznalica.
39 Zato, braćo, žudite da prorokujete i ne zabranjujte da govorite jezicima.
40 Neka sve bude urađeno pristojno i u redu.

POGLAVLJE 15

1 Štaviše, braćo, objavljujem vam evanđelje koje sam vam navijestio, koje ste i vi primili, i u kojem stojite;
2 Po tome ste i spašeni, ako se sjećate onoga što sam vam propovijedao, osim ako niste uzalud vjerovali.
3 Jer sam vam prije svega predao ono što sam i primio, kako je Krist umro za naše grijehe po pismu;
4 I da je pokopan, i da je uskrsnuo treći dan prema pismu:
5 I da je bio viđen od Kefe, zatim od dvanaestorice:
6 Nakon toga, on je odjednom viđen među preko pet stotina braće; od kojih je veći dio ostao do sada, ali neki su usnuli.
7 Nakon toga, James ga je vidio; zatim od svih apostola.
8 I najzad, on je bio viđen i od mene, kao od rođenog van vremena.
9 Jer ja sam najmanji od apostola, koji se ne mogu nazvati apostolom, jer sam progonio Crkvu Božju.
10 Ali milošću Božjom ja sam ono što jesam: i njegova milost koja mi je data nije bila uzaludna; ali sam se trudio više od svih njih: ali ne ja, nego milost Božja koja je bila sa mnom.
11 Dakle, bilo ja ili oni, tako mi propovijedamo, i tako ste vjerovali.
12 Ako se sada propovijeda da je Krist ustao iz mrtvih, kako neki među vama kažu da nema vaskrsenja mrtvih?
13 Ali ako nema vaskrsenja mrtvih, onda Hristos nije uskrsnuo:
14 A ako Hristos nije uskrsnuo, onda je uzaludno naše propovedanje, a uzaludna je i vera vaša.
15 Da, i nađeni smo lažni svjedoci Božji; jer smo svjedočili o Bogu da je vaskrsao Krista: koga nije uskrsnuo, ako je tako da mrtvi ne ustaju.
16 Jer ako mrtvi ne uskrsnu, onda ni Hristos nije uskrsnuo:
17 I ako Krist nije uskrsnuo, vaša je vjera isprazna; još ste u svojim grijesima.
18 Tada su i oni koji su usnuli u Kristu propali.
19 Ako samo u ovom životu imamo nadu u Hrista, mi smo od svih ljudi najjadniji.
20 Ali sada je Hristos uskrsnuo iz mrtvih i postao prvina od onih koji su usnuli.
21 Jer pošto je po čovjeku došla smrt, po čovjeku je došlo i vaskrsenje mrtvih.
22 Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će u Kristu svi oživjeti.
23 Ali svaki po svom redu: prvina Hristos; potom oni koji su Hristovi na njegovom dolasku.
24 Tada dolazi kraj, kada će predati kraljevstvo Bogu, čak i Ocu; kada će srušiti svu vlast i svu vlast i moć.
25 Jer on mora vladati sve dok ne stavi sve neprijatelje pod svoje noge.
26 Posljednji neprijatelj koji će biti uništen je smrt.

27 Jer je sve stavio pod noge svoje. Ali kada kaže da mu je sve podređeno, jasno je da je izuzev on, koji mu je sve potčinio.
28 I kada mu se sve pokori, tada će se i sam Sin pokoriti onome koji mu je sve podredio, da Bog bude sve u svemu.
29 Šta će inače raditi oni koji se krste za mrtve, ako mrtvi uopće ne ustaju? zašto se onda krste za mrtve?
30 I zašto smo svaki čas u opasnosti?
31 Protestujem vašom radošću koju imam u Kristu Isusu, Gospodinu našem, svaki dan umirem.
32 Ako sam se kao ljudski borio sa zvijerima u Efesu, kakva mi je korist ako mrtvi ne ustaju? hajde da jedemo i pijemo; jer sutra umiremo.
33 Nemojte se zavaravati: zle komunikacije kvare dobre manire.
34 Probudi se za pravdu i ne griješi; jer neki nemaju znanja o Bogu: ovo govorim na vašu sramotu.
35 Ali će neki čovjek reći: Kako mrtvi ustaju? i sa kojim tijelom dolaze?
36 Budalo, ono što posiješ ne oživi, osim što ne umre.
37 I ono što posiješ, ne siješ ono tijelo koje će biti, nego golo žito, možda je to pšenica ili neko drugo žito:
38 Ali Bog mu daje tijelo kako mu je drago, i svakom sjemenu svoje tijelo.
39 Svako meso nije isto meso; ali postoji jedna vrsta mesa od ljudi, druga od zvijeri, druga od riba, a druga od ptica.
40 Postoje i nebeska tijela, i tijela zemaljska: ali je slava nebeska jedno, a slava zemaljska druga.
41 Jedna je slava sunca, druga je slava mjeseca, a druga slava zvijezda: jer se jedna zvijezda razlikuje od druge zvijezde u slavi.
42 Tako je i vaskrsenje mrtvih. Posijano je u korupciji; podignut je u netruležnosti:
43 U sramoti se sije; ustaje u slavi, sije se u slabosti; podignut je na snagu:
44 Sije se prirodno tijelo; ono je podignuto kao duhovno telo. Postoji prirodno telo, a postoji i duhovno telo.
45 I tako je napisano: Prvi čovjek Adam je postao živa duša; poslednji Adam je postao duh koji oživljava.
46 Međutim, prvo nije bilo ono što je duhovno, već ono što je prirodno; a zatim ono što je duhovno.
47 Prvi čovjek je od zemlje, zemljan; drugi čovjek je Gospod s neba.
48 Kakav je zemaljski, takvi su i zemaljski; i kakav je nebeski, takvi su i oni koji su nebeski.
49 I kao što smo nosili lik zemaljskog, nosićemo i sliku nebeskog.
50 Sada ovo kažem, braćo, da tijelo i krv ne mogu naslijediti kraljevstvo Božje; ni korupcija ne nasljeđuje nekorupciju.
51 Gle, pokazujem vam misteriju; Nećemo svi spavati, ali ćemo se svi promijeniti,
52 U trenutku, u tren oka, na posljednjoj trubi: jer će truba zatrubiti, i mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi, a mi ćemo se promijeniti.
53 Jer ovo raspadljivo mora se obući u netruležnost, i ovo smrtno se mora obući u besmrtnost.
54 Dakle, kada se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost, i ovo smrtno se obuče u besmrtnost, tada će se obistiniti izreka koja je napisana: Smrt je progutana pobjedom.
55 O smrti, gdje je tvoj žalac? O grobe, gdje je tvoja pobjeda?
56 Žalac smrti je grijeh; a snaga greha je zakon.
57 Ali hvala Bogu, koji nam daje pobjedu kroz našeg Gospodina Isusa Krista.
58 Zato, moja ljubljena braćo, budite postojani, nepomični, uvijek obilni u djelu Gospodnjem, jer znate da vaš trud nije uzaludan u Gospodinu.

POGLAVLJE 16

1 Što se tiče prikupljanja za svete, kao što sam ja naredio crkvama u Galatiji, učinite i vi.
2 Prvog dana u sedmici neka svako od vas legne kraj njega, kao što mu je Bog dao blagostanje, da ne bude okupljanja kad ja dođem.
3 I kad dođem, koga god budete odobrili svojim pismima, poslat ću ih da vašu velikodušnost donesu u Jeruzalem.
4 I ako bude dobro da i ja idem, oni će ići sa mnom.
5 Sada ću doći k vama, kad prođem kroz Makedoniju, jer ja prolazim kroz Makedoniju.
6 I može se dogoditi da ću ostati, da, i prezimiti s vama, da me možete povesti na moje putovanje kuda god pođem.
7 Jer vas sada neću vidjeti usput; ali se nadam da ću malo ostati s vama, ako Gospod dozvoli.
8 Ali ja ću ostati u Efesu do Pedesetnice.
9 Jer su mi otvorena vrata velika i djelotvorna, i mnogo je protivnika.
10 A ako dođe Timotej, gledaj da bude s vama bez straha, jer on čini delo Gospodnje, kao i ja.
11 Zato neka ga niko ne prezire, nego ga izvedite u miru da dođe k meni, jer ga ja tražim s braćom.
12 Što se tiče našeg brata Apolosa, silno sam želio da dođe k vama s braćom; ali njegova volja uopće nije trebala doći u ovo vrijeme; ali on će doći kada bude imao zgodnog vremena.
13 Bdijte, stoj u vjeri, prestanite kao ljudi, budite jaki.
14 Neka sve vaše stvari budu učinjene u milosrđu.
15 Preklinjem vas, braćo, (vi znate kuću Stefanovu, da je prvi plod Ahaje, i da su se navukli na službu svetih,)
16 Da se pokorite takvima i svakome tko nam pomaže i koji se trudi.
17 Raduje me dolazak Stefana, Fortunata i Ahaika: za ono što je nedostajalo s vaše strane oni su dostavili.
18 Jer oni su okrijepili moj i vaš duh; zato priznajte one koji su takvi.
19 Pozdravljaju vas crkve azijske. Pozdravljaju vas Akvila i Priskila mnogo u Gospodu, sa crkvom koja je u njihovoj kući.
20 Pozdravljaju vas sva braća. Pozdravite jedni druge svetim poljupcem.
21 Pozdrav moj Pavle svojom rukom.
22 Ako neko ne voli Gospoda Isusa Hrista, neka bude Anathema Maranatha.
23 Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista neka bude s vama.
24 Moja ljubav sa svima vama u Hristu Isusu. Amen. (Prvu poslanicu Korinćanima napisali su iz Filipa Stefan i Fortunat i Ahaik i Timotej.)

2 Korinćanima

POGLAVLJE 1

1 Pavle, po volji Božjoj apostol Isusa Krista, i Timotej brat naš, crkvi Božjoj koja je u Korintu, sa svim svetima koji su u svoj Ahaji:
2 Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i od Gospoda Isusa Hrista.
3 Blagoslovljen Bog, Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svake utjehe;
4 Koji nas tješi u svim našim nevoljama, da bismo mogli utješiti one koji su u svakoj nevolji, utjehom kojom se i mi sami tješimo od Boga.
5 Jer kao što u nama obiluju muke Kristove, tako je i utjeha naša obiluje Kristom.
6 I bilo da smo u nevolji, to je za vašu utjehu i spasenje, koje je djelotvorno u podnošenju istih stradanja koje i mi trpimo; ili bilo da se utješimo, to je za vašu utjehu i spasenje.
7 I naša nada u vas je postojana, znajući da kao što ste sudionici stradanja, tako ćete biti i utjehe.
8 Jer ne bismo htjeli, braćo, da ne znate za našu nevolju koja nas je zadesila u Aziji, da smo bili pritisnuti preko mjere, iznad snage, tako da smo očajavali čak i za život:
9 Ali imali smo smrtnu kaznu u sebi, da se ne uzdamo u sebe, nego u Boga koji vaskrsava mrtve:
10 Koji nas je izbavio od tako velike smrti, i izbavlja: u koga se uzdamo da će nas još izbaviti;
11 Vi također zajedno pomažete molitvom za nas, da za dar koji nam je uručen putem mnogih osoba zahvaljuju mnogi u naše ime.
12 Jer naša je radost ovo, svjedočanstvo naše savjesti, da smo u jednostavnosti i pobožnoj iskrenosti, ne s telesnom mudrošću, nego po milosti Božjoj, vodili svoj razgovor u svijetu, a još više prema vama.
13 Jer ne pišemo vam ništa drugo osim onoga što čitate ili priznajete; i vjerujem da ćete priznati do kraja;
14 Kao što ste i vi nas dijelom priznali, da smo mi vaša radost, kao što ste i vi naši u dan Gospodina Isusa.
15 I u ovom povjerenju namjeravao sam prije doći k vama, da biste mogli imati drugu korist;
16 I da prođem pored vas u Makedoniju, i da opet dođem iz Makedonije k vama, i da me od vas dovedu na mom putu prema Judeji.
17 Kada sam, dakle, tako razmišljao, jesam li koristio lakoću? ili stvari koje namjeravam, da li namjeravam po tijelu, da sa mnom bude da, da, i ne, ne?
18 Ali pošto je Bog istinit, naša riječ prema vama nije bila da i ne.
19 Jer Sin Božji, Isus Krist, koga smo mi propovijedali među vama, čak i ja i Silvan i Timotej, nije bio da i ne, nego je u njemu bilo da.
20 Jer sva su Božja obećanja u njemu da, i u njemu Amen, na slavu Božju preko nas.
21 Onaj koji nas učvršćuje s vama u Kristu i koji nas je pomazao je Bog;
22 Koji nas je također zapečatio i dao zalog Duha u naša srca.
23 Štaviše, pozivam Boga za zapis na svoju dušu, da vas poštedim još nisam došao u Korint.
24 Ne zato što imamo vlast nad vašom vjerom, nego smo pomagači vašoj radosti, jer vi vjerom stojite.

POGLAVLJE 2

1 Ali to sam odredio sa sobom, da neću više doći k vama u teškoći.
2 Jer ako ja tebe činim žao, ko je onda onaj koji me raduje, nego onaj koji sam ja žao?
3 I ovo sam vam pisao da, kada dođem, ne bih imao tugu od onih kojima bih se trebao radovati; imam povjerenja u sve vas, da je moja radost radost svih vas.
4 Jer od velike nevolje i tjeskobe srca pisah vam s mnogo suza; ne da biste bili ožalošćeni, nego da biste spoznali ljubav koju ja imam u izobilju prema vama.
5 Ali ako je tko nanio žalost, nije me ožalostio, nego djelomično, da vam svima ne naplatim previše.
6 Takvom čovjeku je dovoljna ova kazna, koju su mnogi nanijeli.
7 Tako da mu, naprotiv, radije oprostite i tješite ga, da možda takvog ne bi progutala prevelika tuga.
8 Zato vas molim da potvrdite svoju ljubav prema njemu.
9 Jer u tu svrhu i pisah, da znam dokaz o vama, jeste li poslušni u svemu.
10 Kome vi oprostite bilo šta, opraštam i ja: jer ako sam išta oprostio, kome sam to oprostio, zbog vas sam to oprostio u ličnosti Krista;
11 Da nam Sotona ne bi izvukao prednost: jer mi nismo neznani o njegovim naumima.
12 Nadalje, kada sam došao u Troadu da propovijedam Kristovo evanđelje, i kada su mi se otvorila vrata od Gospoda,
13 Nisam imao pokoja u svome duhu, jer nisam našao Tita, brata svoga; ali oprostivši se s njima, otišao sam odande u Makedoniju.
14 Sada neka je hvala Bogu, koji nas uvijek čini da trijumfujemo u Kristu, i na svakom mjestu pokazuje miris njegovog znanja preko nas.
15 Jer mi smo Bogu ugodan miris Kristov u onima koji su spašeni i u onima koji propadaju.
16 Za jednoga smo miris smrti do smrti; a drugome miris života za život. I ko je dovoljan za ove stvari?
17 Jer mi nismo kao mnogi koji kvare riječ Božju, nego iskreno, ali kao od Boga, pred Bogom govorimo u Kristu.

POGLAVLJE 3

1 Počinjemo li ponovo sami sebe pohvaljivati? ili trebamo, kao neki drugi, vama pohvalne poslanice, ili vaša pohvalna pisma?
2 Vi ste naša poslanica zapisana u našim srcima, poznata i čitana od svih ljudi:
3 Budući da ste očito proglašeni Kristovom poslanicom koju smo mi služili, napisanom ne mastilom, nego Duhom Boga živoga; ne u kamenim pločama, već u mesnatim pločama srca.
4 I takvo povjerenje imamo preko Krista prema Bogu:
5 Nije da smo sami sebi dovoljni da bilo šta mislimo kao o sebi; ali naša dovoljnost je od Boga;
6 Koji nas je također učinio sposobnim služiteljima novoga zavjeta; ne od slova, nego od duha: jer slovo ubija, a duh oživljava.

7 Ali ako je služba smrti, zapisana i uklesana u kamenje, bila veličanstvena, tako da sinovi Izraelovi nisu mogli postojano gledati Mojsijevo lice zbog slave njegovog lica; koja je slava trebala biti uklonjena:
8 Kako služba duha neće biti prilično slavna?
9 Jer ako je služba osude slava, mnogo je više služba pravednosti u slavi.
10 Jer ni ono što je učinjeno slavnim nije imalo slavu u ovom pogledu, zbog slave koja je izvanredna.
11 Jer ako je slavno bilo ono što je uklonjeno, mnogo je više slavno ono što je ostalo.
12 Videći dakle da imamo takvu nadu, koristimo se velikom jasnoćom:
13 A ne kao Mojsije, koji je stavio veo na svoje lice, da sinovi Izraelovi ne bi mogli postojano gledati na kraj onoga što je ukinuto:
14 Ali njihovi umovi su bili zaslijepljeni: jer sve do danas ostaje ista zavjesa nesklonjena u čitanju Starog zavjeta; koji je zastor uklonjen u Hristu.
15 Ali čak i do danas, kada se čita Mojsije, veo je na njihovom srcu.
16 Ipak, kada se obrati Gospodinu, zavjesa će biti skinuta.
17 Sada je Gospod taj Duh: i gde je Duh Gospodnji, tamo je sloboda.
18 Ali svi mi, otvorenim licem gledajući kao u čaši slavu Gospodnju, preobraženi smo u isti lik iz slave u slavu, kao po Duhu Gospodnjem.

POGLAVLJE 4

1 Zato, videći da imamo ovu službu, pošto smo primili milost, ne padamo u nesvijest;
2 Ali su se odrekli skrivenih stvari nepoštenja, ne hodajući u lukavstvu, niti lažno postupajući s riječju Božjom; nego ispoljavanjem istine preporučamo se savesti svakog čoveka pred Bogom.
3 Ali ako je naše evanđelje skriveno, skriveno je za one koji su izgubljeni:
4 U kojima je bog ovoga svijeta zaslijepio umove onih koji ne vjeruju, da im ne zasja svjetlost slavnog evanđelja Krista, koji je slika Božja.
5 Jer mi ne propovijedamo sebe, nego Krista Isusa Gospodina; a mi vaše sluge za Isusovo dobro.
6 Jer Bog, koji je zapovjedio svjetlosti da zasvijetli iz tame, zasvijetlio je u našim srcima, da da svjetlost spoznaje slave Božje na licu Isusa Krista.
7 Ali mi imamo ovo blago u zemljanim posudama, da izvrsnost sile bude od Boga, a ne od nas.
8 Uznemireni smo sa svih strana, ali nismo u nevolji; zbunjeni smo, ali nismo u očaju;
9 Progonjeni, ali ne i napušteni; odbačen, ali ne i uništen;
10 Uvek nosimo u telu umiranje Gospoda Isusa, da bi se i život Isusov pokazao u našem telu.
11 Jer mi koji živimo uvijek smo predani smrti radi Isusa, da se i život Isusov pokaže u našem smrtnom tijelu.
12 Dakle, smrt djeluje u nama, a život u vama.
13 Mi imamo isti duh vjere, kako je napisano, vjerovao sam i zato sam govorio; mi takođe verujemo, i stoga govorimo;
14 Znajući da će onaj koji je uskrisio Gospodina Isusa i nas uskrisiti po Isusu, i stavit će nas s vama.
15 Jer sve je radi vas, da obilna milost kroz zahvalnost mnogih uznese na slavu Božju.
16 Zbog čega ne padamo u nesvijest; ali iako naš spoljašnji čovek propadne, ipak se unutrašnji čovek obnavlja iz dana u dan.
17 Jer naša laka nevolja, koja je samo za trenutak, čini nam daleko veću i vječniju težinu slave;
18 Dok ne gledamo u stvari koje se vide, nego u stvari koje se ne vide: jer stvari koje se vide su vremenske; ali stvari koje se ne vide su vječne.

POGLAVLJE 5

1 Jer znamo da ako se naša zemaljska kuća ovog šatora raspadne, imamo zgradu Božju, kuću nerukotvorenu, vječnu na nebesima.
2 Jer u tome uzdišemo, iskreno želeći da se obučemo u našu kuću koja je s neba:
3 Ako je tako, odjeveni nećemo se naći goli.
4 Jer mi koji smo u ovom šatoru uzdišemo opterećeni: ne da bismo bili goli, nego da bismo se obukli da smrtnost bude progutana životom.
5 Onaj koji nas je učinio za istu stvar je Bog, koji nam je također dao zalog Duha.
6 Zato smo uvijek sigurni, znajući da, dok smo kod kuće u tijelu, odsutni smo od Gospoda:
7 (Jer hodamo po vjeri, a ne po viđenju :)
8 Mi smo sigurni, kažem, i radije smo voljni da budemo odsutni iz tijela i da budemo prisutni s Gospodinom.
9 Zato se trudimo da, bili prisutni ili odsutni, budemo prihvaćeni od njega.
10 Jer svi se moramo pojaviti pred Hristovim sudom; da svako primi ono što je učinjeno u svom tijelu, prema onome što je učinio, bilo dobro ili loše.
11 Znajući dakle užas Gospodnji, uvjeravamo ljude; ali mi smo otkriveni Bogu; i verujem da su se takođe očitovali u vašoj savesti.
12 Jer mi se ne preporučujemo opet vama, nego vam dajemo priliku da se hvalite u naše ime, da biste imali nešto da odgovorite onima koji se slave izgledom, a ne srcem.
13 Jer, da li smo izvan sebe, to je Bogu; ili da li smo trijezni, to je za vašu stvar.
14 Jer ljubav Hristova nas sputava; jer tako sudimo, ako je jedan umro za sve, onda su svi bili mrtvi:
15 I da je umro za sve, da oni koji žive ne žive od sada za sebe, nego za onoga koji je umro za njih i uskrsnuo.
16 Stoga od sada ne poznajemo nikoga po tijelu; da, iako smo poznavali Krista po tijelu, sada ga više ne poznajemo.
17 Dakle, ako je tko u Kristu, on je novo stvorenje: staro je prošlo; gle, sve je postalo novo.
18 I sve je od Boga, koji nas je pomirio sa sobom po Isusu Kristu, i koji nam je dao službu pomirenja;
19 Naime, da je Bog bio u Kristu, pomirio svijet sa sobom, ne pripisujući im njihove prijestupe; i predao nam je riječ pomirenja.
20 Dakle, mi smo poslanici Krista, kao da vas je Bog preko nas molio: molimo vas umjesto Krista, pomirite se s Bogom.
21 Jer on je učinio grijehom za nas, koji nije znao grijeha; da bismo u njemu postali pravednost Božja.

POGLAVLJE 6

1 Mi vas dakle, kao radnici zajedno s njim, također molimo da ne primate uzalud milost Božju.
2 (Jer kaže: Čuo sam te u vrijeme koje je prihvaćeno, i u dan spasenja pomogoh ti: evo, sada je prihvaćeno vrijeme; evo, sada je dan spasenja.)
3 Bez uvrede ni u čemu, da se ministarstvo ne krivi:
4 Ali u svemu odobravajući sebe kao službenike Božje, u velikom strpljenju, u nevoljama, u potrebi, u nevoljama,
5 U prugama, u tamnicama, u neredima, u trudovima, u stražama, u postovima;
6 Čistoćom, znanjem, dugotrpljenjem, dobrotom, Duhom Svetim, ljubavlju nelažnom,
7 Riječju istine, silom Božjom, oklopom pravednosti s desne strane i slijeva,
8 Častom i sramotom, zlim izvještajem i dobrim izvještajem: kao varalice, a opet istiniti;
9 Kao nepoznato, a ipak dobro poznato; kao umirući, a gle, živimo; kao kažnjen, a ne ubijen;
10 Kao žalosni, ali uvijek veseli; kao siromašni, a čineći mnoge bogatima; kao da nema ništa, a da sve poseduje.
11 O vi Korinćani, naša su vam usta otvorena, naše srce je prošireno.
12 Niste stegnuti u nama, nego ste stegnuti u svojoj utrobi.
13 Sada za nadoknadu u istom, (govorim kao svojoj djeci) budite i vi uvećani.
14 Ne budite u nejednakom jarmu s nevjernicima, jer kakvo je društvo pravednosti s nepravdom? i kakvo zajedništvo ima svjetlost s tamom?
15 I kakva je saglasnost Hrista sa Belijalom? ili kakav dio ima onaj koji vjeruje s nevjernikom?
16 A kakav je dogovor hram Božji sa idolima? jer vi ste hram Boga živoga; kao što je Bog rekao, nastaniću se u njima i hodiću u njima; i ja ću biti njihov Bog, a oni će biti moj narod.
17 Zato izađite između njih i odvojite se, govori Gospod, i ne dotičite se nečistog; i ja ću te primiti,
18 I bit će vam Otac, a vi ćete biti moji sinovi i kćeri, govori Gospod Svemogući.

GLAVA 7

1 Imajući, dakle, ova obećanja, ljubljeni, očistimo se od svake prljavštine tijela i duha, usavršavajući svetost u strahu Božjem.
2 Primite nas; nikome nismo povrijedili, nikoga nismo pokvarili, nikoga nismo prevarili.
3 Ne govorim ovo da vas osudim: jer sam prije rekao, da ste u našim srcima da umremo i živimo s vama.
4 Velika je moja odvažnost govora prema vama, velika je moja slava za vas: pun sam utjehe, vrlo sam radostan u svim našim nevoljama.
5 Jer, kad smo došli u Makedoniju, tijelo naše nije imalo pokoja, nego smo se uznemirili odasvud; spolja su bile borbe, unutra su bili strahovi.
6 Ipak, Bog, koji tješi one koji su oboreni, utješio nas je Titovim dolaskom;
7 I ne samo njegovim dolaskom, već i utjehom kojom se utješio u vama, kada nam je rekao vašu iskrenu želju, vašu žalost, vašu gorljivost prema meni; tako da sam se više radovao.
8 Jer, iako sam vas zažalio pismom, ne kajem se, iako sam se pokajao: jer vidim da vas je ista poslanica zažalila, iako je bilo samo jedno vrijeme.
9 Sada se radujem, ne što ste bili ožalošćeni, nego što ste ožalošćeni do pokajanja: jer ste bili ožalošćeni na pobožan način, da ne biste primili štetu od nas ni u čemu.
10 Jer božanstvena tuga čini pokajanje na spasenje za koje se ne treba pokajati, a tuga svijeta proizvodi smrt.
11 Jer gle ovo isto, da ste tugovali zbog bogobojaznog tipa, kakvu je brižnost u vama izazvala, da, kakvo čišćenje od sebe, da, kakvo ogorčenje, da, kakav strah, da, kakva žarka želja, da, kakva revnost, da, kakva osveta! U svemu ste sebi odobrili da budete jasni u ovoj stvari.
12 Stoga, iako sam vam pisao, nisam to učinio zbog njegovog cilja koji je učinio zlo, niti zbog njegovog cilja koji je loše pretrpio, već da vam se pokaže naša briga za vas u očima Božjim.
13 Stoga smo se utješili vašom utjehom: da, i to smo se više radovali zbog Titove radosti, jer ste svi vi okrijepili njegov duh.
14 Jer ako sam mu se štogod pohvalio tobom, ne stidim se; ali kao što smo vam sve govorili u istini, tako je i naše hvalisanje, koje sam učinio prije Tita, istina.
15 I njegova unutrašnja naklonost je veća prema vama, dok se on sjeća vaše poslušnosti svih, kako ste ga sa strahom i trepetom primili.
16 Stoga se radujem što imam povjerenja u vas u svemu.

POGLAVLJE 8

1 Štaviše, braćo, činimo vas u smislu milosti Božije darovane crkvama u Makedoniji;
2 Kako da se u velikom iskušenju nevolje obilje njihove radosti i njihovog dubokog siromaštva obogatilo bogatstvom njihove liberalnosti.
3 Jer za njihovu moć, svjedočim, da, i izvan svoje moći oni su sami bili voljni;
4 Moleći nas s puno molbe da primimo dar i da preuzmemo na sebe zajedništvo služenja svetima.
5 I to su učinili, ne kako smo se nadali, nego su prvo sebe predali Gospodu, a nama voljom Božjom.
6 Utoliko smo željeli Tita, da kao što je počeo, tako i u vama završi istu milost.
7 Stoga, pošto obilujete u svemu, u vjeri, i govoru, i znanju, i svom marljivošću, i u svojoj ljubavi prema nama, gledajte da obilujete i ovom milošću.
8 Ne govorim na osnovu zapovesti, nego zbog predusretljivosti drugih i da dokažem iskrenost vaše ljubavi.
9 Jer znate milost Gospodina našega Isusa Krista, da, iako je bio bogat, ipak je zbog vas postao siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite.
10 I ovdje dajem svoj savjet: jer je ovo svrsishodno za vas, koji ste ranije počeli, ne samo da radite, nego i da napredujete prije godinu dana.
11 Sada, dakle, izvršite to; da kao što je postojala spremnost da se hoće, tako može biti i performansa od onoga što imate.
12 Jer ako prvo postoji voljan um, prihvata se prema onome što čovjek ima, a ne prema onome što nema.
13 Jer ne mislim na to da drugi ljudi budu opušteni, a vi opterećeni:

14 Ali jednakošću, da sada u ovo vrijeme vaše obilje može biti zaliha za njihovu oskudicu, da i njihovo obilje može biti zaliha za vašu oskudicu: da može biti jednakost:
15 Kao što je napisano, Onaj koji je mnogo skupio nije imao ništa više; a onom koji je malo skupio nije manjkalo.
16 Ali hvala Bogu, koji je u Titovo srce stavio istu brigu za vas.
17 Jer zaista je prihvatio savjet; ali budući da je napredniji, sam je otišao k vama.
18 I poslali smo s njim brata, čija je pohvala u evanđelju po svim crkvama;
19 I ne samo to, nego koji je također izabran od crkava da putuje s nama s ovom milošću, koju mi dajemo na slavu istoga Gospodina, i izjavom vaše spremnosti:
20 Izbjegavajući ovo, da nas niko ne krivi u ovom obilju kojim mi upravljamo:
21 Staranje za poštene stvari, ne samo u očima Gospodnjim, nego i u očima ljudi.
22 I poslali smo s njima našeg brata, kojeg smo često pokazivali marljivim u mnogim stvarima, ali sada mnogo marljivijim, prema velikom povjerenju koje imam u vas.
23 Bez obzira da li se neko pita Tita, on je moj partner i suradnik u vezi s vama; ili neka naša braća, oni su glasnici crkava i Kristova slava.
24 Zato pokažite njima i pred crkvama dokaz svoje ljubavi i našeg hvalisanja u vaše ime.

POGLAVLJE 9

1 Jer što se tiče služenja svetima, suvišno je da vam pišem:
2 Jer ja znam za predusretljivost vašeg uma, za koje se hvalim vama Makedoncima, da je Ahaja bila spremna prije godinu dana; i tvoja revnost je izazvala mnoge.
3 Ipak, poslao sam braću, da naše hvalisanje vama ne bude uzaludno zbog toga; da, kao što rekoh, možete biti spremni:
4 Da se ne bi, ako oni iz Makedonije pođu sa mnom, i zateknu vas nespremnog, nas (koje mi ne kažemo, vi) posramili u ovom istom samouvjerenom hvalisanju.
5 Zato sam smatrao da je potrebno ohrabriti braću da odu prije vas i unaprijed nadoknade vašu blagodat, o čemu ste prije primijetili, da ista bude spremna, kao pitanje blagodati, a ne kao pohlepe .
6 Ali ovo kažem: Tko škrto sije, škrto će i žeti; a ko obilno sije, obilno će i žeti.
7 Svaki čovjek kako želi u svom srcu, neka daje; ne nevoljko ili iz nužde: jer Bog voli veselog davaoca.
8 I Bog je sposoban uveličati svaku milost prema vama; da vi, uvijek u svemu dovoljnom, obilujete svakim dobrim djelom:
9 (Kao što je napisano: On se raziđe, dade siromasima; pravda njegova ostaje dovijeka.
10 A onaj koji služi sjeme sijaču i služi kruh za vašu hranu, i umnožava vaše sjeme posijano, i umnoži plodove vaše pravednosti;)
11 Biti obogaćen u svemu do svake izobilje, koja kroz nas izaziva zahvalnost Bogu.
12 Jer vršenje ove službe ne samo da nadoknađuje oskudicu svetaca, već je također obiluje mnogim zahvalama Bogu;
13 Dok eksperimentom ove službe oni slave Boga zbog vaše navodne podložnosti Kristovom evanđelju, i zbog vaše liberalne raspodjele njima i svim ljudima;
14 I njihovom molitvom za vas, koja čezne za vama za neizmjernom milošću Božjom u vama.
15 Hvala Bogu na njegovom neizrecivom daru.

POGLAVLJE 10

1 Sada vas ja, Pavle, molim krotošću i blagošću Kristovom, koji sam u prisutnosti nizak među vama, a odsutan sam hrabar prema vama:
2 Ali molim vas, da ne budem hrabar kada sam prisutan s tim povjerenjem, kojim mislim da budem hrabar protiv nekih, koji misle o nama kao da živimo po tijelu.
3 Jer iako živimo u tijelu, mi ne ratujemo za tijelom:
4 (Jer oružje našeg ratovanja nije tjelesno, nego moćno preko Boga do rušenja tvrđava;)
5 Odbacivanje mašte i svake visoke stvari koja se uzdiže protiv poznanja Boga, i zarobljavanje svake misli poslušnosti Hristovoj;
6 I imati spremnost da se osvetiš za svu neposlušnost, kada se tvoja poslušnost ispuni.
7 Gledate li na stvari prema vanjskom izgledu? Ako se ko uzda u sebe da je Hristov, neka ponovo misli o sebi, da kao što je on Hristov, tako smo i mi Hristovi.
8 Jer ako bih se još malo više hvalio našom vlašću koju nam je Gospod dao na izgradnju, a ne na vaše uništenje, ne bih se stidio:
9 Da ne izgledam kao da bih vas prestrašio pismima.
10 Jer su njegova pisma, kažu ona, teška i moćna; ali njegovo tjelesno prisustvo je slabo, a govor preziran.
11 Takav neka misli ovo, da, kakvi smo riječju po slovima kada smo odsutni, takvi ćemo biti i na djelu kada smo prisutni.
12 Jer mi se ne usuđujemo činiti se brojem, niti se uspoređivati s nekima koji se hvale; ali oni sami po sebi mjere i uspoređuju se među sobom, nisu mudri.
13 Ali nećemo se hvaliti stvarima bez naše mjere, nego prema mjeri pravila koje nam je Bog podijelio, mjerom da dosegnemo čak i do vas.
14 Jer mi se ne protežemo preko svoje mjere, kao da nismo doprli do vas; jer smo i do vas došli u propovijedanju evanđelja Kristova.
15 Ne hvalisanje stvarima bez naše mjere, to jest, tuđim trudovima; ali nadajući se, kada se vaša vjera poveća, da ćemo mi biti uvećani od vas prema našem pravilu u izobilju,
16 Da propovijedamo evanđelje u krajevima izvan vas, a ne da se hvalite linijom stvari drugog čovjeka koji je spreman za naše ruke.
17 Ali ko se hvali, neka se hvali Gospodom.
18 Jer nije priznat onaj koji sebe pohvaljuje, nego koga Gospodin pohvali.

POGLAVLJE 11

1 Za Boga miloga da me malo trpite u mojoj ludosti: i zaista me trpite.
2 Jer sam ljubomoran na vas s pobožnom ljubomorom, jer sam vas zaručio s jednim mužem, da vas kao čistu djevicu predstavim Kristu.
3 Ali bojim se da se na bilo koji način, kao što je zmija prevarila Evu svojom lukavošću, tako i vaši umovi ne bi bili iskvareni od jednostavnosti koja je u Hristu.

4 Jer ako onaj koji dolazi propovijeda drugog Isusa, kojeg mi nismo propovijedali, ili ako primite drugi duh, koji niste primili, ili drugo evanđelje, koje niste prihvatili, mogli biste ga podnijeti.
5 Jer pretpostavljam da nisam ni mrvicu zaostajao za najvećim apostolima.
6 Ali iako sam grub u govoru, ali ne u znanju; ali mi smo se jasno pokazali među vama u svemu.
7 Jesam li počinio uvredu time što sam se ponizio da biste se vi uzvisili, jer sam vam slobodno propovijedao evanđelje Božje?
8 Opljačkao sam druge crkve, uzimajući im platu, da bih vam služio.
9 I kada sam bio prisutan kod vas i želeo, nisam bio odgovoran nikome, jer su mi nedostajala braća koja su došla iz Makedonije; i u svemu sam se čuvao da vam ne budem na teret, i tako hoću li se zadržati.
10 Pošto je istina Hristova u meni, niko me neće zaustaviti u ovom hvalisanju u krajevima Ahaje.
11 Zašto? jer te ne volim? Bog zna.
12 Ali što radim, to ću učiniti, da odsječem priliku od onih koji žele priliku; da u čemu se oni slave, mogu se naći kao i mi.
13 Jer takvi su lažni apostoli, lažni radnici, koji se pretvaraju u apostole Kristove.
14 I nikakvo čudo; jer se sam Sotona pretvara u anđela svjetlosti.
15 Stoga nije velika stvar ako se i njegovi službenici preobraze u službenike pravednosti; čiji će kraj biti prema djelima njihovim.
16 Opet kažem: Neka me niko ne smatra budalom; ako je inače, ipak me primi kao budalu, da se malo pohvalim.
17 Ono što govorim, ne govorim to po Gospodu, nego kao glupo, u ovom pouzdanju hvalisanja.
18 Videći da se mnogi hvale po tijelu, i ja ću se pohvaliti.
19 Jer vi rado trpite budale, budući da ste i sami mudri.
20 Jer trpite, ako vas čovjek zarobi, ako vas čovjek proždere, ako vas čovjek uzme, ako se čovjek uzvisi, ako vas čovjek udari po licu.
21 Govorim o prijekoru, kao da smo bili slabi. Ali gde god je bilo ko smeo, (govorim glupo,) i ja sam hrabar.
22 Jesu li oni Hebreji? i ja sam. Jesu li oni Izraelci? i ja sam. Jesu li oni Abrahamovo sjeme? i ja sam.
23 Da li su oni Hristovi službenici? (govorim kao budala) Ja sam više; u trudovima obilnijim, u prugama iznad mjere, u zatvorima češćima, u smrtima često.
24 Od Jevreja pet puta sam primio četrdeset udaraca osim jedne.
25 Triput sam bio batinan, jednom sam kamenovan, triput sam doživio brodolom, noć i dan sam bio u dubini;
26 Često na putovanjima, u opasnostima od vode, u opasnostima od razbojnika, u opasnostima od strane mojih sunarodnika, u opasnostima od strane neznabožaca, u opasnostima u gradu, u opasnostima u pustinji, u opasnostima u moru, u opasnostima među lažnima braćo;
27 U umoru i bolu, u čestom gledanju, u gladi i žeđi, u čestom postu, u hladnoći i golotinji.
28 Osim onih stvari koje su izvan, onoga što mi svakodnevno dolazi, briga svih crkava.
29 Ko je slab, a ja nisam slab? ko je uvrijeđen, a ja ne gorim?
30 Ako mi treba slava, pohvalit ću se onim što se tiče mojih slabosti.
31 Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji je blagoslovljen u vijeke vjekova, zna da ne lažem.
32 U Damasku je namjesnik pod carem Aretom držao grad Damascen s garnizonom, želeći da me uhvati:
33 I kroz prozor u korpi sam bio spušten do zida, i pobjegao sam njegovim rukama.

POGLAVLJE 12

1 Za mene nije svrsishodno da se slavim. Doći ću do vizija i otkrivenja Gospodnjih.
2 Poznavao sam čovjeka u Kristu prije više od četrnaest godina, (da li u tijelu, ne mogu reći, ili izvan tijela, ne mogu reći: Bog zna;) takav je bio podignut do trećeg neba.
3 I poznavao sam takvog čovjeka (da li u tijelu ili van tijela, ne mogu reći: Bog zna;)
4 Kako da je bio uhvaćen u raj i čuo neizrecive riječi, koje čovjeku nije dopušteno izgovoriti.
5 Takvim ću se hvaliti, ali neću se hvaliti sobom, nego svojim slabostima.
6 Jer iako bih želio da se slavim, neću biti budala; jer ću reći istinu; ali sada se suzdržavam da neko ne misli o meni iznad onoga što me vidi ili čuje za mene.
7 I da ne bih bio uzdignut preko mjere kroz obilje otkrivenja, dat mi je trn u tijelu, Sotonin glasnik da me udari, da ne bih bio uzdignut iznad mjere.
8 Za ovu stvar sam molio Gospoda triput, da se udalji od mene.
9 I reče mi: Dosta ti je moja milost, jer se moja snaga u slabosti usavršava. Stoga ću se najradije hvaliti svojim slabostima, da moć Hristova počiva na meni.
10 Zato uživam u slabostima, u sramotama, u nevoljama, u progonima, u nevoljama za Hrista; jer kad sam slab, onda sam jak.
11 Postao sam budala u slavi; vi ste me primorali, jer me je trebalo pohvaliti od vas: jer ni u čemu ne zaostajem za najvećim apostolima, iako sam ništa.
12 Zaista su se znakovi apostola među vama izvršili u svoj strpljivosti, u znacima, i čudesima i moćnim djelima.
13 Jer šta je to u čemu ste bili inferiorniji u odnosu na druge crkve, osim što vam ja nisam bio na teretu? oprosti mi ovo pogrešno.
14 Evo, po treći put sam spreman doći k vama; i neću vam biti na teretu, jer ne tražim vaše, nego vas; jer djeca ne treba da polažu za roditelje, nego roditelji za djecu.
15 I ja ću vrlo rado trošiti i biti potrošen za vas; mada što te više volim, to sam manje voljen.
16 Ali, neka bude tako, nisam te opterećivao: ipak sam te, budući lukav, uhvatio lukavstvom.
17 Jesam li vas zaradio nekim od njih koje sam vam poslao?
18 Željela sam Tita, i s njim sam poslala brata. Da li je Titus zaradio od tebe? hodali nismo u istom duhu? hodali nismo istim koracima?
19 Opet, mislite li da vam se mi izvinjavamo? mi govorimo pred Bogom u Hristu; ali sve činimo, ljubljeni, na vašu izgradnju.
20 Jer se bojim da vas, kad dođem, ne nađem kao što bih želio, i da vam se nađem kakav ne biste: da ne bude rasprava, zavisti, gnjeva, svađa, klevetanja, šaputanja, otekline, tumulti:

21 I da me, kad ponovo dođem, moj Bog ponizi među vama, i da oplakujem mnoge koji su već sagriješili, a nisu se pokajali za nečistoću i blud i razvratnost koje su počinili.

POGLAVLJE 13

1 Ovo je treći put da dolazim kod vas. U ustima dva ili tri svjedoka će se utvrditi svaka riječ.
2 Rekao sam vam prije, i predviđam vam, kao da sam bio prisutan, drugi put; i pošto sam sada odsutan, pišem onima koji su do sada zgrešili, i svima ostalima, da, ako ponovo dođem, neću poštedeti:
3 Budući da tražite dokaz da Krist govori u meni, koji prema vama nije slab, nego je moćan u vama.
4 Jer iako je razapet zbog slabosti, on ipak živi silom Božjom. Jer i mi smo slabi na njega, ali ćemo živjeti s njim silom Božjom prema vama.
5 Ispitajte sami sebe da li ste u vjeri; dokažite sami sebe. Ne poznajete li sami sebe, kako je Isus Krist u vama, osim da niste odvratni?
6 Ali vjerujem da ćete znati da mi nismo odvratnici.
7 Sada se molim Bogu da ne činite zlo; ne da se činimo odobreni, nego da činite ono što je pošteno, iako smo kao odvratnici.
8 Jer ne možemo učiniti ništa protiv istine, nego za istinu.
9 Jer mi se radujemo kad smo slabi, a vi ste jaki; i ovo želimo, čak i vaše savršenstvo.
10 Zato pišem ove stvari u odsustvu, da ne bih, budući da sam prisutan, koristio oštrinu, prema sili koju mi je Gospod dao na izgradnju, a ne na uništenje.
11 Konačno, braćo, zbogom. Budite savršeni, utješite se, budite jednodušni, živite u miru; i Bog ljubavi i mira biće s vama.
12 Pozdravite jedan drugoga svetim poljupcem.
13 Pozdravljaju vas svi sveti.
14 Blagodat Gospoda Isusa Hrista, i ljubav Božja, i zajednica Svetoga Duha, neka budu sa svima vama. Amen. (Drugu poslanicu Korinćanima napisali su Tit i Luka iz Filipa, grada u Makedoniji.)

Galatians

POGLAVLJE 1

1 Pavle, apostol (ne od ljudi, ni od čovjeka, nego od Isusa Krista i Boga Oca, koji ga je vaskrsao iz mrtvih;)
2 I sva braća koja su sa mnom, crkvama u Galatiji:
3 Blagodat vam i mir od Boga Oca i od Gospoda našega Isusa Hrista,
4 Koji dade samoga sebe za naše grijehe da nas izbavi od ovoga sadašnjeg zlog svijeta, po volji Božjoj i Ocu našem:
5 Kome je slava u vijeke vjekova. Amen.
6 Čudim se što ste se tako brzo udaljili od onoga koji vas je pozvao u milost Kristovu na drugo evanđelje:
7 Što nije drugo; ali postoje neki koji vas uznemiruju i koji bi izopačili Hristovo evanđelje.
8 Ali ako vam mi, ili anđeo s neba, propovijeda bilo koje drugo evanđelje osim onoga što smo vam mi navijestili, neka je proklet.
9 Kao što smo ranije rekli, tako i sada opet kažem: Ako vam neko propovijeda bilo koje drugo evanđelje osim onoga što ste primili, neka je proklet.
10 Jer da li ja sada uvjeravam ljude ili Boga? ili nastojim da ugodim muškarcima? jer da sam još ugađao ljudima, ne bih bio sluga Hristov.
11 Ali ja vam potvrđujem, braćo, da evanđelje koje je propovijedano od mene nije po čovjeku.
12 Jer nisam to primio od čovjeka, niti sam tome poučen, nego otkrivenjem Isusa Krista.
13 Jer ste čuli za moj razgovor u prošlosti u jevrejskoj vjeri, kako sam prekomjerno progonio Crkvu Božju i protraćio je:
14 I imao sam koristi u jevrejskoj vjeri iznad mnogih sebi jednakih u svojoj vlastitoj naciji, još više revniji prema predanjima svojih otaca.
15 Ali kad se svidjelo Bogu, koji me je odvojio od utrobe moje majke i pozvao me svojom milošću,
16 Da otkrije svoga Sina u meni, da ga propovijedam među neznabošcima; odmah sam se posavetovao ne od krvi i mesa:
17 Niti sam otišao u Jeruzalem k onima koji su prije mene bili apostoli; ali ja sam otišao u Arabiju i vratio se opet u Damask.
18 Zatim sam nakon tri godine otišao u Jerusalim da vidim Petra i ostao kod njega petnaest dana.
19 Ali drugi od apostola nisam vidio nikoga osim Jakova, brata Gospodnjeg.
20 A ono što vam pišem, gle, pred Bogom, ne lažem.
21 Poslije sam došao u oblasti Sirije i Kilikije;
22 I bio je nepoznat u lice crkvama Judeje koje su bile u Kristu:
23 Ali oni su samo čuli, da onaj koji nas je progonio u prošlim vremenima sada propovijeda vjeru koju je jednom uništio.
24 I oni su proslavili Boga u meni.

POGLAVLJE 2

1 Zatim četrnaest godina nakon što sam ponovo otišao u Jerusalim s Barnabom i poveo sa sobom i Tita.
2 I otišao sam gore po otkrivenju, i saopćio im ono evanđelje koje propovijedam među neznabošcima, ali privatno onima koji su bili na ugledu, da na bilo koji način ne bih trčao, ili bježao, uzalud.
3 Ali ni Tit, koji je bio sa mnom, kao Grk, nije bio primoran da se obreže:
4 I da zbog nesvjesno dovedene lažne braće, koji su došli tajno da izvide našu slobodu koju imamo u Kristu Isusu, da nas odvedu u ropstvo:
5 Kome smo se pokorili, ne, ni na jedan sat; da bi se istina evanđelja nastavila s vama.
6 Ali od ovih koji su se činili donekle, (šta god da su bili, meni je svejedno: Bog ne prihvata ničiju osobu:) jer oni koji su izgledali kao da su bili na konferenciji ništa mi nisu dodali:
7 Ali naprotiv, kada su vidjeli da je evanđelje neobrezanja predano meni, kao što je evanđelje obrezanja bilo Petru;
8 (Jer onaj koji je djelotvorno djelovao u Petru do apostolstva obrezanja, isti je bio moćan u meni prema neznabošcima:)
9 I kada su Jakov, Kifa i Jovan, koji su izgledali kao stubovi, shvatili milost koja mi je data, dali su meni i Varnabi desnice zajedništva; da mi idemo u neznabošce, a oni na obrezanje.
10 Samo oni hoće da se sećamo siromašnih; isto što sam i ja jedva čekao učiniti.
11 Ali kad je Petar došao u Antiohiju, ja sam mu se suprotstavio u lice, jer je on bio kriv.
12 Jer prije nego što su neki došli od Jakova, on je jeo s neznabošcima; ali kada su oni došli, on se povukao i odvojio, bojeći se onih koji su bili od obrezanja.
13 I ostali Židovi su isto tako lažirali s njim; utoliko je i Barnaba bio zanesen njihovom prikrivanjem.
14 Ali kad sam vidio da ne hode pravo u skladu s evanđelskom istinom, rekao sam Petru pred svima: Ako ti, budući da si Židov, živiš po nejevrejskom običaju, a ne kao Židovi, zašto prisiljavaš da nejevreji žive kao Jevreji?
15 Mi koji smo po prirodi Jevreji, a ne grešnici neznabožaca,
16 Znajući da se čovjek ne opravdava djelima zakona, nego vjerom Isusa Krista, i mi smo vjerovali u Isusa Krista, da se opravdamo vjerom Kristovom, a ne djelima zakona : jer se djelima zakona nijedno tijelo neće opravdati.
17 Ali ako se, dok tražimo opravdanje od Krista, i sami nađemo kao grešnici, je li dakle Krist služitelj grijeha? Bože sačuvaj.
18 Jer ako ponovo sagradim ono što sam uništio, učiniću sebe prestupnikom.
19 Jer sam po zakonu mrtav za zakon, da bih mogao živjeti Bogu.
20 Razapet sam s Kristom; ipak živim; ali ne ja, nego Hristos živi u meni; i život koji sada živim u telu, živim po veri u Sina Božijeg, koji me je voleo i predao sebe za mene.
21 Ne osujećujem milost Božju: jer ako pravednost dolazi po zakonu, onda je Hristos uzalud mrtav.

POGLAVLJE 3

1 O bezumni Galaćani, ko vas je opčinio, da se ne pokoravate istini, pred čijim je očima Isus Hrist očigledno bio postavljen, razapet među vama?
2 Samo ovo bih naučio od vas: Jeste li primili Duha djelima zakona ili slušanjem vjere?
3 Jeste li tako glupi? pošto ste počeli u Duhu, jeste li sada tijelom savršeni?

4 Zar ste toliko toga uzalud pretrpjeli? ako je još uzaludno.
5 Dakle, onaj koji vam služi Duha i čini čuda među vama, čini li to djelima zakona ili slušanjem vjere?
6 Kao što je Abraham vjerovao Bogu, i to mu je uračunato u pravednost.
7 Znajte dakle da su oni koji su od vjere sinovi Abrahamovi.
8 I Sveto pismo, predviđajući da će Bog opravdati neznabošce kroz vjeru, propovijeda prije evanđelja Abrahamu govoreći: U tebi će se blagosloviti svi narodi.
9 Dakle, oni koji su od vjere blagoslovljeni su vjernim Abrahamom.
10 Jer svi koji su od djela zakona pod prokletstvom su, jer je pisano: Proklet je svaki koji ne ustraje u svemu što je napisano u knjizi zakona da to čini.
11 Ali da niko nije opravdan zakonom pred Bogom, to je očigledno: jer, Pravednik će živeti od vere.
12 I zakon nije od vjere, nego: Čovjek koji ih vrši živjet će u njima.
13 Krist nas je otkupio od prokletstva zakona, postavši prokletstvo za nas; jer je napisano: Proklet je svaki koji visi na drvetu.
14 Da bi Abrahamov blagoslov došao na neznabošce kroz Isusa Krista; da bismo mogli primiti obećanje Duha kroz vjeru.
15 Braćo, govorim na način ljudi; Iako je to samo čovjekov zavjet, ipak ako se potvrdi, niko ga ne poništava, niti mu dodaje.
16 Sada su Abrahamu i njegovom potomstvu bila data obećanja. Ne kaže: I sjemenu kao mnogima; nego kao od jednog, i tvome potomstvu, koje je Hristos.
17 I ovo kažem, da savez, koji je prije potvrđen od Boga u Kristu, zakon, koji je bio četiri stotine i trideset godina poslije, ne može poništiti, da obećanje ne može učiniti ništavnim.
18 Jer ako je baština po zakonu, to više nije obećanje; nego ga je Bog dao Abrahamu obećanjem.
19 Zašto onda služi zakonu? Dodano je zbog prijestupa, dok ne dođe sjeme kome je dato obećanje; i odredili su ga anđeli u ruci posrednika.
20 Sada posrednik nije posrednik jednog, ali Bog je jedan.
21 Da li je zakon onda protiv Božjih obećanja? Ne daj Bože: jer da je postojao zakon koji je mogao dati život, zaista bi pravednost trebala biti po zakonu.
22 Ali Pismo je sve zaključilo pod grijehom, da obećanje vjerom u Isusa Krista može biti dato onima koji vjeruju.
23 Ali prije nego što je vjera došla, bili smo držani pod zakonom, zatvoreni za vjeru koja bi se kasnije trebala objaviti.
24 Zato je zakon bio naš školski učitelj da nas dovede Kristu, da se opravdamo vjerom.
25 Ali nakon što je ta vjera došla, mi više nismo pod školskim učiteljem.
26 Jer svi ste vi djeca Božja po vjeri u Krista Isusa.
27 Jer koji ste se u Hrista krstili, u Hrista ste se obukli.
28 Nema ni Jevrejina ni Grka, nema roba ni slobodnjaka, nema ni muškog ni ženskog, jer ste svi jedno u Hristu Isusu.
29 I ako ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo i nasljednici prema obećanju.

POGLAVLJE 4

1 Sada kažem, da se nasljednik, sve dok je dijete, ništa ne razlikuje od sluge, iako je gospodar svih;
2 Ali je pod učiteljima i upraviteljima do vremena koje je odredio otac.
3 Čak i mi, kada smo bili deca, bili smo u ropstvu elementima sveta:
4 Ali kad je došla punina vremena, posla Bog Sina svoga, stvorenog od žene, stvorenog pod zakonom,
5 Da otkupimo one koji su bili pod zakonom, da dobijemo usvojenje.
6 I pošto ste sinovi, Bog je poslao Duha svoga Sina u vaša srca, vičući: Abba, Oče.
7 Zato više nisi sluga, nego sin; a ako je sin, onda i naslednik Božiji kroz Hrista.
8 Ali tada, kada niste poznavali Boga, služili ste onima koji po prirodi nisu bogovi.
9 Ali sada, nakon što ste upoznali Boga, ili bolje rečeno, bili ste poznati od Boga, kako se ponovo okrećete slabim i prosjačkim elementima, kojima ponovo želite da budete u ropstvu?
10 Vi posmatrate dane, i mjesece, i vremena, i godine.
11 Bojim vas se, da vam ne dam truda uzalud.
12 Braćo, molim vas, budite kao što sam ja; jer ja sam kao i vi: uopšte me niste povredili.
13 Vi znate kako sam vam najprije zbog tjelesne slabosti propovijedao evanđelje.
14 I moje iskušenje koje je bilo u mom tijelu niste prezreli, niti odbacili; nego me primi kao anđeo Božiji, kao Hrista Isusa.
15 Gdje je onda blagoslov o kojem ste govorili? jer bilježim da biste, da je bilo moguće, svoje oči iskopali i dali mi ih.
16 Jesam li ti, dakle, postao neprijatelj, jer ti govorim istinu?
17 Oni revno utječu na vas, ali ne dobro; da, isključili bi vas, da biste mogli utjecati na njih.
18 Ali dobro je biti uvijek revno zahvaćen u dobru, a ne samo kad sam prisutan s vama.
19 Djeco moja, od kojih se ponovo mučim rađanjem dok se Krist ne uobliči u vama,
20 Želim biti prisutan s vama sada i promijeniti svoj glas; jer sumnjam u tebe.
21 Recite mi, vi koji želite da budete pod zakonom, zar ne slušate zakon?
22 Jer je zapisano da je Abraham imao dva sina, jednog od sluškinje, a drugog od slobodne žene.
23 Ali onaj koji je bio od robinje rođen je po tijelu; ali on od slobodne žene bio je po obećanju.
24 Koje su stvari alegorija: jer ovo su dva saveza; onaj sa gore Sinaj, koji rodi u ropstvo, a to je Agar.
25 Jer ovaj Agar je gora Sinaj u Arabiji, i odgovara Jerusalemu koji je sada, i u ropstvu je sa svojom djecom.
26 Ali Jerusalim koji je iznad je slobodan, koji je majka svih nas.
27 Jer je pisano: Raduj se, neplodna koja ne rađaš; Izbij i plači, ti koja ne porađaš, jer opustošena ima mnogo više djece nego ona koja ima muža.
28 Sada smo mi, braćo, kao što je bio Isak, djeca obećanja.
29 Ali kao što je tada rođeni po tijelu progonio onoga koji je rođen po Duhu, tako je i sada.

30 Ipak, šta kaže Sveto pismo? Izbacite robinju i njenog sina, jer sin robinje neće biti nasljednik sa sinom slobodne žene.
31 Dakle, braćo, mi nismo djeca robinje, nego slobodne.

POGLAVLJE 5

1 Stojte, dakle, čvrsto u slobodi kojom nas je Hristos oslobodio, i ne budite ponovo upleteni u jaram ropstva.
2 Evo, ja, Pavle, kažem vam, da ako se obrežete, Hrist vam neće ništa koristiti.
3 Jer opet svjedočim svakom čovjeku koji je obrezan, da je dužan izvršiti sav zakon.
4 Hristos je postao beznačajan za vas, ko god se od vas opravdao zakonom; otpali ste od milosti.
5 Jer mi kroz Duha čekamo nadu u pravednost vjerom.
6 Jer u Isusu Kristu ni obrezanje ništa ne pomaže, ni neobrezanje; nego vjera koja djeluje ljubavlju.
7 Dobro ste trčali; ko vas je spriječio da se ne pokoravate istini?
8 Ovo uvjeravanje ne dolazi od onoga koji vas zove.
9 Malo kvasca kvasi čitavo meso.
10 Uzdam se u vas u Gospodu, da nećete imati ništa drugačije; nego onaj koji vas uznemirava snosiće svoju presudu, ma ko on bio.
11 A ja, braćo, ako još propovijedam obrezanje, zašto me još progone? tada prestaje savreda krsta.
12 Volio bih da su čak i odsječeni što vas muči.
13 Jer, braćo, vi ste pozvani na slobodu; samo ne koristite slobodu za priliku tijelu, nego ljubavlju služite jedni drugima.
14 Jer sav je zakon ispunjen u jednoj riječi, čak i u ovoj; Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.
15 Ali ako grizete i proždirete jedan drugoga, pazite da ne budete uništeni jedni od drugih.
16 Ovo dakle kažem: Hodite u Duhu, i nećete ispuniti požude tijela.
17 Jer tijelo žudi protiv duha, a duh protiv tijela; a to su suprotni jedno drugome, tako da ne možete činiti ono što biste htjeli.
18 Ali ako ste vođeni Duhom, niste pod zakonom.
19 Sada su očita djela tijela, koja su ovo; Preljuba, blud, nečistoća, raskalašnost,
20 Idolopoklonstvo, vještičarenje, mržnja, varijabilnost, oponašanje, gnjev, svađa, pobune, jeresi,
21 Zavist, ubistva, pijanstva, veselja i slično: o čemu vam već prije govorim, kao što sam vam i ranije rekao, da oni koji tako čine neće naslijediti kraljevstvo Božje.
22 Ali plod Duha je ljubav, radost, mir, dugotrpljivost, blagost, dobrota, vjera,
23 Krotost, umjerenost: protiv takvih nema zakona.
24 A oni koji su Hristovi razapeše telo sa osećanjima i požudama.
25 Ako živimo u Duhu, i mi hodimo u Duhu.
26 Ne žudimo za ispraznom slavom, razdražujući jedni druge, zavidimo jedni drugima.

POGLAVLJE 6

1 Braćo, ako je čovjek zahvaćen greškom, vi duhovni, vratite takvoga u duhu krotosti; uzimajući u obzir sebe, da i ti ne budeš u iskušenju.
2 Nosite bremena jedni drugih i tako ispunite Hristov zakon.
3 Jer ako čovjek misli da je nešto, a kada je ništa, vara se.
4 Ali neka svaki čovjek dokazuje svoje djelo, i tada će se radovati samo sebi, a ne drugome.
5 Jer svaki će nositi svoj teret.
6 Ko je poučen u riječi, neka komunicira s onim koji poučava o svim dobrim stvarima.
7 Nemojte se zavaravati; Bog se ne ruga: jer što čovjek sije, to će i požnjeti.
8 Jer tko sije u svoje tijelo, od tijela će požnjeti trulež; ali ko sije u Duh, od Duha će požnjeti život vječni.
9 I nemojmo se umoriti čineći dobro, jer ćemo u svoje vrijeme žeti ako ne klonemo.
10 Prema tome, kako imamo priliku, činimo dobro svim ljudima, posebno onima koji su u domu vjere.
11 Vidite koliko sam vam veliko pismo napisao svojom rukom.
12 Oni koji žele da se lijepo pokažu u tijelu, prisiljavaju vas da se obrežete; samo da ne pretrpe progon zbog krsta Hristovog.
13 Jer ni oni koji su obrezani ne drže zakona; ali žele da se obrežete, da se hvale vašim tijelom.
14 Ali ne daj Bože da se hvalim, osim krstom Gospoda našega Isusa Hrista, kojim je meni svet razapet, i ja svetu.
15 Jer u Kristu Isusu ništa ne pomaže ni obrezanje, ni neobrezanje, nego novo stvorenje.
16 I svi koji hode po ovom pravilu, neka je mir na njih i milost, i na Izraela Božijeg.
17 Od sada neka me niko ne uznemirava, jer ja nosim na svom telu znake Gospoda Isusa.
18 Braćo, milost Gospoda našeg Isusa Hrista neka bude sa vašim duhom. Amen. (Galatima napisano iz Rima.)

Efescima

POGLAVLJE 1

1. Pavle, apostol Isusa Hrista voljom Božjom, svetima koji su u Efesu i vernima u Hristu Isusu:
2 Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i od Gospoda Isusa Hrista.
3 Blagosloven Bog i Otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio svim duhovnim blagoslovima na nebesima u Hristu:
4 Kako nas je u njemu izabrao prije postanka svijeta, da budemo sveti i besprijekorni pred njim u ljubavi.
5 Predodredivši nas da posvojenje djece od Isusa Krista sebi, po dobroj volji svoje,
6 Na hvalu slave njegove milosti, kojom nas je učinio prihvaćenima u voljenom.
7 U kome imamo otkupljenje krvlju njegovom, oproštenje grijeha, po bogatstvu njegove milosti;
8 U čemu je prema nama bio u izobilju u svoj mudrosti i razboritosti;
9 Objavivši nam tajnu svoje volje, prema svom dobrom zadovoljstvu koje je u sebi namijenio:
10 Da bi u raspodjeli punine vremena sabrao u jedno sve stvari u Kristu, obje koje su na nebu i koje su na zemlji; cak iu njemu:
11 U kome smo i mi zadobili baštinu, budući da smo predodređeni prema namjeri onoga koji sve radi po nagovoru svoje volje:
12 Da budemo na hvalu njegove slave, koji se prvi uzdao u Krista.
13 U kojega ste se i vi pouzdali, nakon što ste čuli riječ istine, evanđelje svog spasenja; u koje ste i nakon toga povjerovali, zapečaćeni onim Svetim Duhom obećanja,
14 Koji je zalog naše baštine do otkupa kupljenog posjeda, na hvalu njegove slave.
15 Zato i ja, nakon što sam čuo za vašu vjeru u Gospodina Isusa i ljubav prema svim svetima,
16 Ne prestajem zahvaljivati za vas, spominjući vas u svojim molitvama;
17 Da vam Bog Gospoda našega Isusa Krista, Otac slave, dade duh mudrosti i otkrivenja u poznanju njega:
18 Oči vašeg razuma su prosvijetljene; da znate koja je nada njegovog poziva i kakvo je bogatstvo slave baštine njegove u svetima,
19 I kakva je neizmjerna veličina njegove moći za nas koji vjerujemo, prema djelovanju njegove moćne moći,
20 Koje je učinio u Kristu kad ga je podigao iz mrtvih i postavio sebi s desne strane na nebesima,
21 Daleko iznad svakog poglavarstva, i moći, i moći, i gospodstva, i svakog imena koje se imenuje, ne samo u ovom svijetu, nego i u onom koji će doći:
22 I stavio mu je sve pod noge i dao ga da bude glava nad svim stvarima u crkvi,
23 Koje je tijelo njegovo, punina onoga koji ispunjava sve u svemu.

POGLAVLJE 2

1 I oživi vas koji ste bili mrtvi u prijestupima i grijesima;
2 U kojem ste u prošlosti hodali u skladu s tokom ovog svijeta, prema knezu sile zraka, duhu koji sada djeluje u djeci neposlušnosti:
3 Među kojima smo također svi mi u prošlim vremenima vodili naše razgovore u požudama našeg tijela, ispunjavajući želje tijela i uma; i po prirodi su bili djeca gnjeva, kao i drugi.
4 Ali Bog, koji je bogat milosrđem, zbog svoje velike ljubavi kojom nas je ljubio,
5 Čak i kad smo bili mrtvi u grijesima, oživeo nas je zajedno sa Hristom, (blagodašću ste spašeni;)
6 I podigao nas je zajedno, i učinio da sjedimo zajedno na nebeskim mjestima u Kristu Isusu:
7 Da bi u vjekovima koji dolaze pokazao veliko bogatstvo svoje milosti u svojoj dobroti prema nama kroz Krista Isusa.
8 Jer ste milošću spaseni kroz vjeru; i to ne od vas samih: to je Božji dar:
9 Ne po djelima, da se ko ne hvali.
10 Jer mi smo njegovo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela, koja je Bog prije odredio da u njima hodimo.
11 Zato upamtite, da ste u vremenu prošli neznabošci u tijelu, koji se nazivaju neobrezanjem po onome što se zove obrezanje u tijelu načinjeno rukama;
12 Da ste u to vrijeme bili bez Krista, bili ste stranci od zajednice Izraela i stranci od zavjeta obećanja, bez nade, i bez Boga u svijetu:
13 Ali sada u Kristu Isusu vi koji ste ponekad bili daleki postali ste blizu Kristovom krvlju.
14 Jer on je naš mir, koji je oboje učinio jedno, i srušio srednji zid među nama;
15 Ukinuvši u svom tijelu neprijateljstvo, čak i zakon zapovijedi sadržan u uredbama; jer da u sebi od dvojice napravi jednog novog čovjeka, tako sklapajući mir;
16 I da pomiri oboje s Bogom u jednom tijelu na križu, ubivši time neprijateljstvo:
17 I dođoše i propovijedaše mir vama koji ste bili daleki i onima koji su bili blizu.
18 Jer kroz njega oboje imamo pristup jednim Duhom Ocu.
19 Sada, dakle, niste više stranci i stranci, nego sugrađani svetima i ukućani Božji;
20 I izgrađeni su na temelju apostola i proroka, a sam Isus Krist je glavni kamen temeljac;
21 U kome sva zgrada dobro uokvirena raste do svetog hrama u Gospodu.
22 U kome ste i vi zajedno sazidani za prebivalište Božje po Duhu.

POGLAVLJE 3

1 Zbog toga ja Pavle, zarobljenik Isusa Krista za vas neznabošce,
2 Ako ste čuli za izdanje milosti Božje koja mi je data vama,
3 Kako mi je otkrićem otkrio tajnu; (kao što sam ranije napisao u nekoliko riječi,
4 Pri čemu, kada čitate, možete razumjeti moje znanje o tajni Krista)
5 Što u drugim vijekovima nije bilo poznato sinovima ljudskim, kao što je sada otkriveno njegovim svetim apostolima i prorocima po Duhu;
6 Da pogani budu sunasljednici, i istog tijela, i sudionici njegovog obećanja u Kristu po evanđelju:

7 Čime sam postao služitelj, prema daru milosti Božje koja mi je data efektivnim djelovanjem njegove sile.
8 Meni, koji sam manji od najmanjeg od svih svetaca, dana je ova milost, da propovijedam među neznabošcima neistraživo bogatstvo Kristovo;
9 I da svi ljudi vide šta je zajednica tajne, koja je od početka svijeta sakrivena u Bogu, koji je sve stvorio po Isusu Kristu:
10 U namjeri da sada poglavarstvima i silama na nebesima crkva može spoznati mnogostruku Božju mudrost,
11 Po vječnoj namjeri koju je naumio u Kristu Isusu Gospodinu našem:
12 U koga imamo odvažnost i pristup s pouzdanjem po vjeri u njega.
13 Zato želim da ne klonete zbog mojih nevolja za vas, što je vaša slava.
14 Zbog toga klanjam svoja koljena pred Ocem Gospodina našega Isusa Krista,
15 Po kome se zove cela porodica na nebu i na zemlji,
16 Da bi vam dao, prema bogatstvu svoje slave, da budete snagom ojačani njegovim Duhom u unutrašnjem čovjeku;
17 Da Krist može nastaniti u vašim srcima vjerom; da ste ukorijenjeni i utemeljeni u ljubavi,
18 Može biti u stanju da shvati sa svim svetima šta je širina, i dužina, i dubina i visina;
19 I da upoznate ljubav Hristovu, koja prevazilazi znanje, da biste bili ispunjeni svom puninom Božjom.
20 A onom koji je u stanju učiniti mnogo više od svega što tražimo ili mislimo, prema snazi koja djeluje u nama,
21 Njemu slava u Crkvi u Kristu Isusu u sve vijekove, u vijeke vjekova. Amen.

POGLAVLJE 4

1 Zato vas ja, zarobljenik Gospodnji, molim da hodate dostojno zvanja kojim ste pozvani,
2 Sa svom poniznošću i krotošću, sa dugotrpljivošću, podnoseći jedni druge u ljubavi;
3 Nastojeći održati jedinstvo Duha u svezi mira.
4 Jedno je tijelo i jedan Duh, kao što ste pozvani u jednu nadu svog poziva;
5 Jedan Gospod, jedna vjera, jedno krštenje,
6 Jedan Bog i Otac svih, koji je iznad svih, i kroz sve, i u svima vama.
7 Ali svakome od nas dana je milost po mjeri dara Kristova.
8 Zato i kaže: Kad se uzašao na visinu, odveo je ropstvo u ropstvo i dao darove ljudima.
9 (Sada kada je uzašao, šta je osim da je takođe prvo sišao u niže delove zemlje?
10 Onaj koji je sišao isti je i koji je uzašao daleko iznad svih nebesa, da ispuni sve.)
11 I dao je neke, apostole; a neki, proroci; a neki, evanđelisti; a neki, pastori i učitelji;
12 Za usavršavanje svetih, za djelo službe, za izgradnju tijela Kristova:
13 Dok svi ne dođemo u jedinstvu vjere i poznanja Sina Božjega, do savršenog čovjeka, u mjeru rasta punine Kristove.
14 Da od sada više ne budemo djeca, bacana amo-tamo, i nošena svakim vjetrom doktrine, lukavstvom ljudi i lukavstvom, kojim oni čekaju da obmanu;
15 Ali govoreći istinu u ljubavi, neka izraste u njega u svemu, koji je glava, čak i Krist:
16 Od koga je cijelo tijelo dobro spojeno i zbijeno onim što svaki zglob opskrbljuje, prema djelotvornom djelovanju u mjeri svakog dijela, povećava tijelo na izgradnju samoga sebe u ljubavi.
17 Ovo, dakle, kažem i svjedočim u Gospodu, da od sada ne hodite kao što drugi neznabošci hodaju, u ispraznosti svoga uma,
18 Pomračivši razum, otuđeni od života Božjega neznanjem koje je u njima, zbog sljepoće srca njihova:
19 Koji su se, pošto su prošli osjećaji, predali raskalašenosti, da s pohlepom rade svaku nečistoću.
20 Ali niste tako naučili Hrista;
21 Ako je tako da ste ga čuli i da ste od njega poučeni, kao što je istina u Isusu:
22 Da ste odgodili u vezi s prethodnim razgovorom starca, koji je pokvaren prema varljivim požudama;
23 I budite obnovljeni u duhu svog uma;
24 I da obučete novog čovjeka, koji je po Bogu stvoren u pravednosti i istinskoj svetosti.
25 Zato odbacivši laž, govorite svaki istinu bližnjemu svome, jer smo udovi jedni drugima.
26 Ljutite se i ne griješite, neka ne zađe sunce nad gnjevom vašom.
27 Niti dajte mjesta đavolu.
28 Tko je krao, neka više ne krade, nego neka radi, radeći svojim rukama ono što je dobro, da bi trebao dati onome kome je potrebno.
29 Nikakva pokvarena komunikacija neka ne izlazi iz vaših usta, nego ona koja je dobra za izgradnju, da služi blagodati slušateljima.
30 I ne žalostite Svetog Duha Božjeg, kojim ste zapečaćeni za dan otkupljenja.
31 Neka se ukloni od vas svaka gorčina, i gnjev, i gnjev, i galama, i zlobe, sa svom zlobom.
32 I budite ljubazni jedni prema drugima, milosrdni, praštajući jedni drugima, kao što vam je Bog za Krista oprostio.

POGLAVLJE 5

1 Budite stoga Božji sljedbenici, kao draga djeca;
2 I hodite u ljubavi, kao što je i Hristos zavoleo nas, i dao sebe za nas na žrtvu i žrtvu Bogu na mirisni miris.
3 Ali blud, i svaka nečistoća ili pohlepa, neka se ne imenuje jednom među vama, kao što dolikuje svecima;
4 Ni prljavština, ni glupa priča, ni šala, što nije zgodno, nego zahvaljivanje.
5 Jer ovo znate, da nijedan bludnik, ni nečist, ni pohlepnik, koji je idolopoklonik, nema baštine u kraljevstvu Kristovom i Božjem.
6 Niko neka vas ne vara ispraznim riječima, jer zbog toga dolazi gnjev Božji na djecu neposlušnosti.
7 Ne budite stoga sudionici s njima.
8 Jer nekada ste bili tama, a sada ste svjetlost u Gospodu; hodajte kao djeca svjetlosti.
9 (Jer je plod Duha u svakoj dobroti i pravednosti i istini;)
10 Dokazivanje onoga što je ugodno Gospodu.
11 I nemojte imati zajedništva s neplodnim djelima tame, nego ih korite.

12 Jer sramota je čak i govoriti o onome što se od njih radi u tajnosti.
13 Ali sve što se pokorava svjetlošću se očituje; jer sve što se očituje svjetlost je.
14 Zato kaže: Probudi se ti koji spavaš i ustani od mrtvih, i Krist će te obasjati.
15 Pazite dakle da postupate oprezno, ne kao budale, nego kao mudri,
16 Iskupljenje vremena, jer su dani zli.
17 Zato ne budite nerazumni, nego razumite šta je volja Gospodnja.
18 I ne opijaj se vinom u kojem je prekomjernost; ali budite ispunjeni Duhom;
19 Govorite sami sebi psalmima i hvalospjevima i duhovnim pjesmama, pjevajte i pjevajte u srcu svome Gospodu;
20 Zahvaljujući uvijek za sve Bogu i Ocu u ime Gospodina našega Isusa Krista;
21 Pokoravajući se jedni drugima u strahu Božjem.
22 Žene, pokorite se svojim muževima, kao Gospodu.
23 Jer muž je glava ženi, kao što je Hristos glava Crkve, i on je spasitelj tela.
24 Dakle, kao što se crkva pokorava Kristu, tako i žene neka budu svojim muževima u svemu.
25 Muževi, volite svoje žene, kao što je i Krist ljubio Crkvu i predao sebe za nju;
26 Da ga posveti i očisti pranjem vode riječju,
27 Da bi je mogao sebi predstaviti kao slavnu crkvu, bez mrlje, bora, ili bilo čega sličnog; ali da bude sveto i bez mane.
28 Tako i muškarci treba da vole svoje žene kao svoja tela. Ko voli svoju ženu, voli sebe.
29 Jer nitko nikada nije mrzio svoje tijelo; nego ga hrani i njeguje, kao i Gospod Crkvu:
30 Jer mi smo udovi tijela njegova, tijela njegova i kostiju njegovih.
31 Zbog toga će čovjek ostaviti oca i majku, i pripašće se svojoj ženi, i njih dvoje će biti jedno tijelo.
32 Ovo je velika misterija: ali ja govorim o Hristu i Crkvi.
33 Ipak, neka svaki od vas posebno voli svoju ženu kao samoga sebe; a žena vidi da poštuje svog muža.

POGLAVLJE 6

1 Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodu: jer je to ispravno.
2 Poštuj oca i majku; (što je prva zapovest sa obećanjem;)
3 Da ti bude dobro i da dugo živiš na zemlji.
4 I vi očevi, ne izazivajte svoju djecu na gnjev, nego ih odgajajte u odgoju i opomenu Gospodnjem.
5 Sluge, budite poslušni onima koji su vam gospodari po tijelu, sa strahom i trepetom, u jednostavnosti srca svoga, kao Kristu;
6 Ne sa očima, kao ljudima koji ugode; nego kao sluge Hristove, koji iz srca vrše volju Božju;
7 S dobrom voljom služeći, kao Gospodu, a ne ljudima:
8 Znajući da što god čovjek učini, to će primiti od Gospoda, bio rob ili slobodan.
9 I vi, gospodari, činite iste stvari s njima, suzdržavajući se od prijetnji: znajući da je i vaš Gospodar na nebu; nema ni poštovanja osoba sa njim.
10 Konačno, braćo moja, budite jaki u Gospodinu i u snazi njegove moći.
11 Obucite se u svu opremu Božju, da se možete suprotstaviti lukavstvima đavoljim.
12 Jer se ne borimo protiv krvi i mesa, nego protiv poglavarstva, protiv vlasti, protiv vladara tame ovoga svijeta, protiv duhovne opačine na visinama.
13 Zato uzmite svu Božju oružje, da biste mogli odoljeti u zli dan, i nakon što ste sve učinili, da izdržite.
14 Stojite, dakle, opasavši bedra svoja istinom, i noseći oklop pravednosti;
15 I noge su vaše obučene u pripremu evanđelja mira;
16 Iznad svega, uzimanje štita vjere, kojim ćete moći ugasiti sve vatrene strijele zlih.
17 I uzmi kacigu spasenja i mač Duha, koji je riječ Božja:
18 Moleći se uvijek sa svakom molitvom i prošnjom u Duhu, i bdjeti na to sa svom postojanošću i molbom za sve svete;
19 I za mene, da mi se ta riječ može dati, da mogu hrabro otvoriti svoja usta, da objavim tajnu evanđelja,
20 Za koje sam ja ambasador u okovama: da u njemu mogu govoriti hrabro, kako treba govoriti.
21 Ali da i vi znate moje stvari i kako ja radim, Tihik, ljubljeni brat i vjerni sluga u Gospodinu, objavit će vam sve:
22 Koga sam vam poslao u istu svrhu, da znate naše stvari, i da on utješi vaša srca.
23 Mir braći i ljubav s vjerom od Boga Oca i Gospoda Isusa Krista.
24 Blagodat sa svima koji iskreno ljube Gospoda našeg Isusa Hrista. Amen. (Efežanima napisano iz Rima od Tihika.)

Filipljanima

POGLAVLJE 1

1 Pavle i Timotej, sluge Isusa Hrista, svim svetima u Hristu Isusu koji su u Filipima, sa biskupima i đakonima:
2 Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i od Gospoda Isusa Hrista.
3 Zahvaljujem Bogu svome pri svakom sjecanju na tebe,
4 Uvek u svakoj mojoj molitvi za sve vas moleći s radošću,
5 Za vaše zajedništvo u evanđelju od prvog dana do sada;
6 Uvjeren sam u to, da će onaj koji je započeo dobro djelo u vama činiti ga do dana Isusa Krista:
7 Kao što mi dolikuje da mislim ovo o svima vama, jer vas imam u svom srcu; pošto ste i u mojim okovama, iu obrani i potvrdi evanđelja, svi ste učesnici moje milosti.
8 Jer Bog je moj zapis, koliko žudim za svima vama u utrobi Isusa Krista.
9 I to se molim, da vaša ljubav još više i više obiluje znanjem i svim prosuđivanjem;
10 Da biste mogli odobravati stvari koje su izvrsne; da budete iskreni i bez uvrede do dana Hristovog;
11 Biti ispunjeni plodovima pravednosti, koji su od Isusa Krista, na slavu i hvalu Božju.
12 Ali ja bih volio da shvatite, braćo, da su stvari koje su mi se dogodile ispale radije za promicanje evanđelja;
13 Tako da se moje veze u Kristu očituju u cijeloj palači i na svim drugim mjestima;
14 I mnoga od braće u Gospodu, postajući sigurni u moje okove, mnogo su smeliji da govore reč bez straha.
15 Neki zaista propovedaju Hrista čak i iz zavisti i svađe; i neke dobre volje:
16 Onaj koji propovijeda Krista svađe, ne iskreno, pretpostavljajući da doda patnju mojim vezama:
17 Ali drugi ljubavi, znajući da sam postavljen za odbranu evanđelja.
18 Šta onda? bez obzira na sve načine, bilo u pretvaranju ili u istini, Hrist se propoveda; i ja se tome radujem, da, i radovaću se.
19 Jer znam da će se ovo okrenuti na moje spasenje po vašoj molitvi i opskrbi Duha Isusa Krista,
20 Po mom iskrenom očekivanju i mojoj nadi, da se ni u čemu neću postideti, nego da će se sa svom smelošću, kao i uvek, sada i Hristos uveličati u mom telu, bilo životom, bilo smrću.
21 Jer meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak.
22 Ali ako živim u tijelu, ovo je plod moga rada; ali ne znam šta ću izabrati.
23 Jer sam u teškom položaju između dvoje, imam želju da odem i da budem sa Hristom; sto je daleko bolje:
24 Ipak vam je potrebnije ostati u tijelu.
25 I imajući ovo povjerenje, znam da ću ostati i nastaviti sa svima vama za vaš napredak i radost vjere;
26 Da bi vaša radost bila obilnija u Isusu Kristu za mene mojim ponovnim dolaskom k vama.
27 Samo neka vaš razgovor bude onako kako dolikuje evanđelju Hristovom: da, bilo da dođem da vas vidim, ili budem odsutan, čujem o vašim poslovima, da stojite čvrsto u jednom duhu, jednodušno boreći se zajedno za vjeru evanđelja;
28 I ni u čemu uplašeni svojim protivnicima: što je njima očigledan znak propasti, a vama spasenja, i to Božjeg.
29 Jer vama je dato u ime Krista, ne samo da vjerujete u njega, nego i da trpite za njega;
30 Imajući isti sukob koji ste vidjeli u meni, a sada čujete da ste u meni.

POGLAVLJE 2

1 Ako, dakle, ima bilo kakve utjehe u Kristu, ako utjehe ljubavi, ako ima zajedništva Duha, ako ima utrobe i milosrđa,
2 Ispunite moju radost, da budete istomišljenici, da imate istu ljubav, da ste jednodušni, jednodušni.
3 Neka se ništa ne čini zbog svađe ili taštine; ali u poniznosti neka jedni druge cijene bolje od sebe.
4 Ne gledajte svaki na svoje, nego svaki i na stvari drugih.
5 Neka u vama bude ovaj um koji je bio i u Kristu Isusu:
6 Koji, budući u obličju Božjem, smatraše da nije pljačka biti jednak Bogu:
7 Ali nije postao bez ugleda, i uzeo je na sebe oblik sluge, i postao je sličan ljudima:
8 I budući da je bio u modi kao čovjek, ponizio se i postao poslušan do smrti, čak i smrti na križu.
9 Zato ga je i Bog visoko uzvisio i dao mu ime koje je iznad svakog imena:
10 Da se u ime Isusovo pokloni svako koljeno stvari na nebu i na zemlji i ispod zemlje;
11 I da svaki jezik priznaje da je Isus Hristos Gospod, na slavu Boga Oca.
12 Zato, ljubljeni moji, kao što ste uvijek bili poslušni, ne samo u mom prisustvu, nego sada mnogo više u mom odsustvu, radite na svom spasenju sa strahom i trepetom.
13 Jer Bog je taj koji djeluje u vama da hoćete i činite po svojoj volji.
14 Sve činite bez mrmljanja i prepirki:
15 Da budete besprijekorni i bezopasni, sinovi Božji, bez prijekora, usred pokvarenog i izopačenog naroda, među kojima svijetlite kao svjetla u svijetu;
16 Držeći riječ života; da se radujem danu Hristovom, što nisam uzalud trčao, niti se uzalud trudio.
17 Da, i ako budem prinesen na žrtvu i služenje vaše vjere, radujem se i radujem se sa svima vama.
18 Iz istog razloga se i vi radujte i radujte se sa mnom.
19 Ali uzdam se u Gospoda Isusa da će ti uskoro poslati Timoteja, da i ja budem utešio, kad znam tvoje stanje.
20 Jer ja nemam istomišljenika koji bi prirodno brinuo o vašem stanju.
21 Jer svi traže svoje, a ne stvari koje su Isusove.
22 Ali vi znate njegov dokaz, da je, kao sin s ocem, služio sa mnom u evanđelju.
23 Stoga se nadam da ću ga poslati odmah, čim ću vidjeti kako će biti sa mnom.
24 Ali uzdam se u Gospoda da ću i ja uskoro doći.
25 Ipak, smatrao sam da je potrebno da vam pošaljem Epafrodita, mog brata i saradnika u radu, i saborca, ali vašeg glasnika i onoga koji je služio mojim potrebama.
26 Jer je čeznuo za svima vama i bio je pun težine, jer ste čuli da je bio bolestan.
27 Doista, on je bio bolestan blizu smrti, ali Bog mu se smilovao; i ne samo na njega, nego i na mene, da ne bih imao tugu nad tugom.

28 Zato sam ga poslao pažljivije, da se, kad ga opet vidite, obradujete, a da ja budem manje tužan.
29 Primite ga dakle u Gospodu sa svom radošću; i drže takve na ugledu:
30 Zato što je za Hristovo delo bio blizu smrti, ne misleći na svoj život, da nadoknadi nedostatak vaše službe prema meni.

POGLAVLJE 3

1 Konačno, braćo moja, radujte se u Gospodu. Pisati vam iste stvari, meni zaista nije teško, ali za vas je sigurno.
2 Čuvajte se pasa, čuvajte se zlih radnika, čuvajte se sabranosti.
3 Jer mi smo obrezanje, koji se klanjamo Bogu u duhu, i radujemo se u Kristu Isusu, a nemamo pouzdanja u tijelo.
4 Iako bih također mogao imati povjerenja u tijelo. Ako neko drugi misli da ima u šta može vjerovati u tijelu, ja više:
5 Obrezan osmog dana, od roda Izraelova, od plemena Benjaminova, Hebrej od Hebreja; kao što se tiče zakona, farisej;
6 Što se tiče revnosti, progona crkve; dotičući se pravednosti koja je u zakonu, besprijekorna.
7 Ali ono što su mi bile dobitak, one sam za Hrista smatrao gubitkom.
8 Da, nesumnjivo, i sve smatram samo gubitkom za izvrsnost poznanja Krista Isusa, mog Gospodina: zbog kojeg sam pretrpio gubitak svih stvari, i smatram ih osim balege, da mogu dobiti Krista,
9 I naći se u njemu, nemajući svoju pravdu, koja je od zakona, nego onu koja je kroz vjeru Kristovu, pravednost koja je od Boga po vjeri.
10 Da ga upoznam, i snagu njegovog uskrsnuća, i zajedništvo u njegovim patnjama, u skladu s njegovom smrću;
11 Ako bih na bilo koji način mogao postići vaskrsenje mrtvih.
12 Ne kao da sam već postigao, niti su već bili savršeni; ali ja slijedim, ako mogu shvatiti ono zbog čega sam i zahvaćen od Krista Isusa.
13 Braćo, ne smatram se da sam shvatio; ali ovo jedno činim, zaboravljajući ono što je iza, i posežući za onim stvarima koje su prije,
14 Pritišćem se prema znaku za nagradu visokog Božjeg poziva u Kristu Isusu.
15 Dakle, svi koji smo savršeni, budimo tako; i ako o bilo čemu mislite drugačije, Bog će vam i ovo otkriti.
16 Ipak, do čega smo već došli, hodajmo po istom pravilu, mislimo na istu stvar.
17 Braćo, budite zajedno moji sljedbenici, i označite one koji hodaju tako kao što imate nas za uzor.
18 (Jer mnogi hodaju, o kojima sam vam često govorio, a sada vam čak i plačući govorim, da su neprijatelji krsta Hristovog:
19 Čiji je cilj uništenje, čiji je Bog trbuh, i čija je slava u njihovoj sramoti, koji misle na zemaljske stvari.)
20 Jer naš je razgovor na nebu; odakle i mi tražimo Spasitelja, Gospoda Isusa Hrista:
21 Koji će promijeniti naše podlo tijelo, da bude oblikovano kao njegovo slavno tijelo, prema djelovanju kojim je sposoban čak i sve pokoriti sebi.

POGLAVLJE 4

1 Zato, braćo moja ljubljena i za kojima čeznete, moja radost i kruno, zato stojte čvrsto u Gospodu, moji dragi.
2 Preklinjem Euodiju i molim Sintihiju, da budu istog mišljenja u Gospodu.
3 I ja te molim, istinski jaram, pomozi onim ženama koje su se sa mnom trudile u evanđelju, sa Klementom također, i sa drugim mojim saradnicima, čija su imena u knjizi života.
4 Radujte se uvijek u Gospodu, i opet kažem: Radujte se.
5 Neka vaša umjerenost bude poznata svim ljudima. Gospod je pri ruci.
6 Ne pazite ništa; ali u svemu molitvom i moljenjem sa zahvaljivanjem neka se svoje zahtjeve obznane Bogu.
7 I mir Božji, koji prevazilazi svaki razum, čuvaće vaša srca i umove kroz Hrista Isusa.
8 Konačno, braćo, sve što je istinito, što god je pošteno, što god je pravedno, što god je čisto, što god je ljupko, što god je dobro poznato; ako postoji neka vrlina i ako ima pohvale, razmislite o ovim stvarima.
9 Ono što ste i naučili, i primili, i čuli, i vidjeli u meni, činite; i Bog mira bit će s vama.
10 Ali ja sam se jako radovao u Gospodu, što je sada, konačno, vaša briga o meni ponovo procvetala; pri čemu ste također bili oprezni, ali vam je nedostajala prilika.
11 Ne da govorim o oskudici: jer sam naučio, u kakvom god stanju da sam, biti zadovoljan.
12 Znam i biti ponižen, i znam kako se obilovati: svugdje i u svemu sam upućen i da budem sit i da budem gladan, i da obilujem i da trpim potrebu.
13 Sve mogu kroz Hrista koji me jača.
14 Bez obzira na to što ste učinili dobro, što ste komunicirali sa mojom nevoljom.
15 Sada i vi Filipljani znate, da na početku evanđelja, kada sam otišao iz Makedonije, nijedna crkva nije komunicirala sa mnom u vezi davanja i primanja, nego samo vi.
16 Jer čak ste i u Solunu slali jednom i opet na moju potrebu.
17 Ne zato što želim dar, nego želim plod koji bi mogao biti u izobilju na vaš račun.
18 Ali imam sve i u izobilju: sit sam, pošto sam primio od Epafrodita ono što mi je poslano, miris ugodan, žrtvu ugodnu, Bogu ugodnu.
19 Ali moj Bog će ispuniti sve vaše potrebe prema svome bogatstvu u slavi u Kristu Isusu.
20 Sada Bogu i Ocu našemu slava u vijeke vjekova. Amen.
21 Pozdravite svakog sveca u Hristu Isusu. Pozdravljaju vas braća koja su sa mnom.
22 Pozdravljaju vas svi sveti, ponajviše oni koji su iz Cezarovog doma.
23 Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista sa svima vama. Amen. (Epafrodit je napisao Filipljanima iz Rima.)

Kološanima

POGLAVLJE 1

1 Pavle, po volji Božjoj apostol Isusa Hrista, i Timotej brat naš,
2 Svetima i vjernoj braći u Hristu koji su u Kolosima: Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i Gospoda Isusa Hrista.
3 Blagodarimo Bogu i Ocu Gospoda našeg Isusa Hrista, moleći se uvek za vas,
4 Pošto smo čuli za vašu vjeru u Krista Isusa i za ljubav koju imate prema svim svetima,
5 Za nadu koja vam je pohranjena na nebu, o kojoj ste prije čuli u riječi istine evanđelja;
6 Koji je došao k vama, kao što je u cijelom svijetu; i donosi plod, kao što i u vama, od dana kada ste čuli za to i poznali milost Božju u istini.
7 Kao što ste i naučili o Epafrasu, našem dragom suslugi, koji je za vas vjerni Kristov sluga;
8 Koji nam je također objavio svoju ljubav u Duhu.
9 Zbog toga i mi, od dana kada smo to čuli, ne prestajemo da se molimo za vas i da želimo da budete ispunjeni spoznajom njegove volje u svoj mudrosti i duhovnom razumevanju;
10 Da biste hodali dostojno Gospoda za sve ugodne, plodni u svakom dobrom djelu i uvećavajući se u poznanju Boga;
11 Učvršćen svom snagom, u skladu sa svojom slavnom moći, na svaku strpljivost i dugotrpljenje s radošću;
12 Zahvaljujući Ocu, koji nas je upoznao da budemo zajedničari baštine svetih u svjetlu:
13 Koji nas je izbavio od vlasti tame i preveo nas u kraljevstvo svog dragog Sina:
14 U kome imamo otkupljenje krvlju njegovom, čak i oproštenje grijeha.
15 Koji je slika Boga nevidljivoga, prvorođenac svakog stvorenja:
16 Jer po njemu je stvoreno sve što je na nebu i što je na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo da su prijestoli, bilo gospodstva, ili poglavarstva, ili vlasti: sve je stvoreno od njega i za njega:
17 I on je prije svega, i od njega se sve sastoji.
18 I on je glava tijela, crkve: koji je početak, prvorođenac od mrtvih; da bi u svemu mogao imati prednost.
19 Jer je Ocu svidjelo da u njemu obitava sva punina;
20 I, pomirivši krvlju svoga križa, preko njega da pomiri sve sa sobom; po njemu, kažem, bilo da su stvari na zemlji ili na nebu.
21 A vi, koji ste nekada bili otuđeni i neprijatelji u svom umu opakim djelima, sada se on pomirio
22 U tijelu svoga kroz smrt, da vas predstavi svetim i nepogrešivim i neospornim pred njegovim očima:
23 Ako ostanete u vjeri utemeljeni i utvrđeni, i ne udaljite se od nade u evanđelje, koje ste čuli i koje je propovijedano svakom stvorenju koje je pod nebom; od čega sam ja Pavle postao sluga;
24 Koji se sada radujete mojim patnjama za vas i ispunjavate ono što je iza muka Kristovih u mom tijelu radi tijela njegova, a to je Crkva.
25 Od čega sam postao sluga, prema Božjem naređenju koje mi je dato za vas, da ispunim riječ Božju;
26 Čak i tajna koja je bila skrivena od vjekova i od naraštaja, a sada je otkrivena njegovim svetima:
27 Kome bi Bog dao do znanja kakvo je bogatstvo slave ove tajne među neznabošcima; koji je Hristos u vama, nada slave:
28 Koga propovijedamo, upozoravajući svakog čovjeka i učeći svakog čovjeka u svoj mudrosti; da svakog čovjeka predstavimo savršenim u Kristu Isusu:
29 Na čemu se i ja trudim, boreći se po djelu njegovom, koje silno djeluje u meni.

POGLAVLJE 2

1 Jer bih volio da znate kakav veliki sukob imam za vas i za njih u Laodikiji, i za one koji nisu vidjeli moje lice u tijelu;
2 Da bi njihova srca bila utješena, sjedinjena u ljubavi, i za sva bogatstva pune sigurnosti razumijevanja, do priznanja tajne Boga, Oca i Krista;
3 U kome su skrivena sva blaga mudrosti i znanja.
4 I ovo kažem, da vas iko ne zavede primamljivim riječima.
5 Jer iako sam odsutan u tijelu, ipak sam s vama u duhu, radujući se i gledajući vaš red i postojanost vaše vjere u Krista.
6 Kako dakle primiste Hrista Isusa Gospoda, tako i hodite u njemu.
7 Ukorijenjeni i izgrađeni u njemu, i utvrđeni u vjeri, kao što ste poučeni, obilujte njome sa zahvalnošću.
8 Čuvajte se da vas neko ne pokvari filozofijom i ispraznom obmanom, po tradiciji ljudskoj, po osnovama svijeta, a ne po Kristu.
9 Jer u njemu tjelesno prebiva sva punina Božanstva.
10 I vi ste potpuni u njemu, koji je glava svega poglavarstva i vlasti:
11 U kojima ste i vi obrezani nerukotvorenim obrezanjem, skidajući tijelo grijeha tijela obrezanjem Kristovim:
12 Pokopani s njim u krštenju, u kojem ste i uskrsnuli s njim po vjeri djelovanja Boga, koji ga je vaskrsao iz mrtvih.
13 A vas, koji ste bili mrtvi u grijesima svojim i neobrezanju tijela, on je oživio zajedno s njim, oprostivši vam sve prijestupe;
14 Izbrisao je rukopis naredbi koji je bio protiv nas, koji je bio protivan nama, i skinuo ga s puta, prikovavši ga na svoj križ;
15 I pošto je pokvario poglavarstva i moći, on ih je otvoreno pokazao, trijumfirajući nad njima u tome.
16 Zato neka vas niko ne sudi u jelu, ili piću, ili zbog praznika, ili mladog mjeseca, ili subote:
17 Koji su sjena stvari koje dolaze; ali telo je Hristovo.
18 Niko neka vas ne zavarava vašom nagradom u dobrovoljnoj poniznosti i obožavanju anđela, uvlačeći se u ono što nije vidio, uzalud naduvan svojim tjelesnim umom,
19 I ne držeći Glavu, iz koje je svo tijelo preko zglobova i traka hranjeno, i spojeno zajedno, raste s porastom Božjim.
20 Zato ako ste s Kristom mrtvi od osnova svijeta, zašto ste, kao da živite u svijetu, podložni uredbama,
21 (Ne dirajte; ne okusite; ne rukujte;
22 Koji će svi propasti upotrebom;) nakon zapovijesti i učenja ljudskih?
23 Koje stvari zaista pokazuju mudrost u obožavanju volje, poniznosti i zanemarivanju tijela; ni u kakvoj časti za nasitinje tijela.

POGLAVLJE 3

1 Ako ste dakle uskrsnuli s Kristom, tražite ono što je gore, gdje Krist sjedi s desne strane Bogu.
2 Postavite svoju naklonost prema gore, a ne prema stvarima na zemlji.
3 Jer vi ste mrtvi, i vaš je život sakriven s Kristom u Bogu.
4 Kad se pojavi Krist, koji je naš život, tada ćete se i vi pojaviti s njim u slavi.
5 Umrtvite dakle udove svoje koji su na zemlji; blud, nečistoća, prekomerna naklonost, zla požuda i pohlepa, što je idolopoklonstvo:
6 Zbog čega dolazi gnjev Božji na djecu neposlušnosti:
7 U kojima ste i vi neko vrijeme hodali, kada ste u njima živjeli.
8 Ali sada i vi odbacite sve ovo; ljutnja, ljutnja, zloba, bogohuljenje, prljava komunikacija iz vaših usta.
9 Ne lažite jedni drugima, jer ste odbacili starca s njegovim djelima;
10 I obucite novog čovjeka, koji se obnavlja u znanju po liku onoga koji ga je stvorio:
11 Gdje nema ni Grka ni Židova, ni obrezanja ni neobrezanja, varvara, skita, roba ni slobodnog; nego je Krist sve i u svemu.
12 Obucite se, dakle, kao izabranici Božji, sveti i ljubljeni, u nutrinu milosrđa, dobrotu, poniznost uma, krotost, dugotrpljivost;
13 Podnosite jedni druge i praštajte jedni drugima, ako se tko protiv koga posvađa: kao što je Krist oprostio vama, tako i vi.
14 I iznad svega toga obucite se u milosrđe, koje je veza savršenstva.
15 I neka mir Božji vlada u vašim srcima, na koji ste i pozvani u jednom tijelu; i budite zahvalni.
16 Neka riječ Kristova obitava u vama bogato u svoj mudrosti; učeći i opominjući jedni druge u psalmima i himnama i duhovnim pjesmama, pjevajući s milošću u srcima svojim Gospodu.
17 I sve što činite riječju ili djelom, činite sve u ime Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu i Ocu po njemu.
18 Žene, pokorite se svojim muževima, kako dolikuje u Gospodu.
19 Muževi, volite svoje žene i ne budite ogorčeni na njih.
20 Djeco, slušajte svoje roditelje u svemu, jer je ovo milo Gospodu.
21 Očevi, ne izazivajte svoju djecu na gnjev, da se ne obeshrabre.
22 Sluge, slušajte u svemu svoje gospodare po tijelu; ne sa uslugom očiju, kao ljudima koji ugode; nego u jednostavnosti srca, bojeći se Boga:
23 I sve što radite, činite to od srca, kao Gospodu, a ne ljudima;
24 Znajući da ćete od Gospoda primiti nagradu baštine, jer služite Gospodu Hristu.
25 Ali ko čini zlo, primiće za nepravdu koju je učinio; i nema poštovanja prema osobama.

POGLAVLJE 4

1 Gospodari, dajte svojim slugama ono što je pravedno i jednako; znajući da i vi imate Gospodara na nebu.
2 Nastavite u molitvi i bdite u istoj sa zahvalnošću;
3 Uz to moleći se i za nas, da nam Bog otvori vrata govora, da progovorimo o tajni Kristovoj, za koju sam i ja u svezi:
4 Da bih to mogao pokazati kao što treba da govorim.
5 Hodaj u mudrosti prema onima koji su izvan, iskupljujući vrijeme.
6 Govor vaš neka uvijek bude milostiv, začinjen solju, da znate kako treba svakom čovjeku odgovoriti.
7 Svu moju državu Tihik će vam objaviti, koji je ljubljeni brat, i vjerni služitelj i saslužitelj u Gospodinu:
8 Koga sam vam poslao u istu svrhu, da upozna vaše imanje i utješi vaša srca;
9 Sa Onisimom, vjernim i voljenim bratom, koji je jedan od vas. Oni će vam objaviti sve što se ovdje radi.
10 Pozdravlja vas Aristarh, moj suzatvorenik, i Marko, Barnavin sin sestre, (dodirujući koga ste primili zapovesti: ako dođe k vama, primite ga;)
11 I Isusa, koji se zove Justus, koji su od obrezanja. To su samo moji saradnici u kraljevstvu Božjem, koji su mi bili utjeha.
12 Pozdravlja vas Epafras, koji je jedan od vas, sluga Kristov, koji se uvijek usrdno trudi za vas u molitvama, da stojite savršeni i potpuni u svoj volji Božjoj.
13 Jer svjedočim mu da ima veliku revnost za vas, i one koji su u Laodikeji, i one u Hijerapolju.
14 Luka, voljeni lekar, i Demas, pozdravljaju vas.
15 Pozdravite braću koja su u Laodikeji i Nimfu i crkvu koja je u njegovoj kući.
16 I kad se ova poslanica bude čitala među vama, učinite da se pročita i u crkvi Laodikejskoj; i da isto tako čitate poslanicu iz Laodikeje.
17 I reci Arhipu: Pazi na službu koju si primio u Gospodu, da je ispuniš.
18 Pozdrav moje ruke Pavle. Zapamtite moje veze. Milost neka je s tobom. Amen. (Tihik i Onisim su napisali iz Rima poslanicima Kološanima.)

1. Solunjanima

POGLAVLJE 1

1 Pavle i Silvan i Timotej crkvi Solunskoj koja je u Bogu Ocu i u Gospodu Isusu Hristu: Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i Gospoda Isusa Hrista.
2 Mi uvijek zahvaljujemo Bogu za sve vas, spominjući vas u našim molitvama;
3 Sjećajući se bez prestanka svog djela vjere, i truda ljubavi, i strpljenja nade u Gospodina našega Isusa Krista, pred Bogom i Ocem našim;
4 Znajući, braćo ljubljena, vaš Božji izbor.
5 Jer naše evanđelje nije došlo do vas samo u riječi, nego i u sili, i u Duhu Svetome, i u velikoj sigurnosti; kao što znate kakvi smo ljudi bili među vama radi vas.
6 I postali ste sljedbenici nas i Gospoda, primivši riječ u velikoj nevolji, s radošću Duha Svetoga:
7 Tako da ste bili uzor svima koji vjeruju u Makedoniji i Ahaji.
8 Jer od vas se pročula riječ Gospodnja ne samo u Makedoniji i Ahaji, nego se i svuda širi vaša vjera u Boga; tako da ne moramo ništa da pričamo.
9 Jer oni sami pokazuju o nama kakav smo način ulaska imali k vama i kako ste se od idola okrenuli Bogu da služite živome i pravom Bogu;
10 I da čekamo svog Sina s neba, koga je podigao iz mrtvih, Isusa, koji nas je izbavio od gnjeva koji dolazi.

POGLAVLJE 2

1 I sami, braćo, znajte naš ulazak u vas, da nije bilo uzalud:
2 Ali čak i nakon toga što smo ranije patili i bili smo sramotno umoljeni, kao što znate, u Filipima, bili smo smeli u našem Bogu da vam propovedamo evanđelje Božje sa mnogo svađe.
3 Jer naša opomena nije bila ni na prijevaru, ni na nečistoću, ni na prijevaru:
4 Ali kao što nam je od Boga dopušteno da nam se povjeri evanđelje, tako i govorimo; ne kao ugodan ljudima, nego Bogu, koji iskušava naša srca.
5 Jer, kao što znate, nikada nismo koristili laskave riječi, niti pohlepu; Bog je svjedok:
6 Ni od ljudi nismo tražili slavu, ni od vas, ni od drugih, kad bismo mogli biti bremeniti, kao apostoli Hristovi.
7 Ali mi smo bili blagi među vama, kao što dojilja njeguje svoju djecu:
8 Tako smo bili ljubazni prema vama, bili smo voljni da vam prenesemo ne samo Božje evanđelje, već i naše vlastite duše, jer ste nam bili dragi.
9 Jer se sjećate, braćo, našeg truda i muke: jer smo se trudili noću i danju, jer nikome od vas ne bismo bili zaduženi, propovijedali smo vam evanđelje Božje.
10 Vi ste svjedoci, a i Bog, kako smo se sveto i pravedno i neporočno ponašali među vama koji vjerujete.
11 Kao što znate kako smo svakoga od vas hrabrili, tješili i nagovarali, kao što otac čini svoju djecu,
12 Da biste hodali dostojno Boga, koji vas je pozvao u svoje kraljevstvo i slavu.
13 Zbog toga i mi Bogu bez prestanka zahvaljujemo, jer, kada primiste riječ Božju koju ste čuli od nas, primiste je ne kao riječ ljudsku, nego kao što je u istini, riječ Božju, koja zapravo djeluje i u vama koji vjerujete.
14 Jer vi, braćo, postali ste sljedbenici crkava Božjih koje su u Judeji u Kristu Isusu; jer ste i vi patili kao što su vaši sunarodnici, kao što su i oni od Židova.
15 Koji su i ubili Gospoda Isusa i svoje proroke, i progonili nas; i ne ugađaju Bogu, i protivni su svim ljudima:
16 Zabranjujući nam da govorimo s neznabošcima da se spase, da nadopune svoje grijehe za svagda; jer je gnjev došao na njih do kraja.
17 Ali mi, braćo, oduzeti od vas na kratko u prisustvu, a ne u srcu, nastojali smo više da vidimo vaše lice sa velikom željom.
18 Zato bismo mi, čak i ja Pavle, došli k vama jednom i opet; ali nas je sotona spriječio.
19 Jer šta je naša nada, ili radost, ili kruna radosti? Niste li ni vi u prisustvu Gospodina našega Isusa Krista prilikom njegovog dolaska?
20 Jer vi ste naša slava i radost.

POGLAVLJE 3

1 Zato, kada više nismo mogli da se strpimo, smatrali smo da je dobro da ostanemo sami u Atini;
2 I posla Timoteja, brata našeg i služitelja Božjeg i saradnika našeg u evanđelju Hristovom, da te utvrdi i da te utješi u pogledu tvoje vjere:
3 Da nijedan čovjek ne bude potaknut ovim nevoljama: jer sami znate da smo za to određeni.
4 Jer, zaista, kad smo bili s vama, rekli smo vam prije da treba da trpimo nevolje; čak i kako se to dogodilo, a vi znate.
5 Zbog toga, kada više nisam mogao da se strpim, poslao sam da upoznam vašu veru, da vas na neki način kušač ne iskuša i da naš trud ne bude uzaludan.
6 Ali sada kada je Timotej došao od vas k nama i doneo nam dobru vest o vašoj veri i ljubavi, i da nas se uvek dobro sećate, silno želeći da nas vidite, kao što i mi da vidimo vas,
7 Stoga, braćo, utješili smo se nad vama u svim našim nevoljama i nevoljama vašom vjerom:
8 Jer sada živimo, ako čvrsto stojite u Gospodu.
9 Jer kakvu zahvalnost možemo opet odati Bogu za vas, za svu radost kojom se radujemo radi vas pred Bogom našim;
10 Noću i danju se silno moleći da vidimo tvoje lice i da usavršimo ono što nedostaje tvojoj vjeri?
11 Sada sam Bog i naš Otac, i naš Gospod Isus Hristos, upravi naš put k vama.
12 I neka vas Gospod učini da rastete i obilujete ljubavlju jedni prema drugima i prema svim ljudima, kao što mi činimo prema vama:
13 Do kraja neka učvrsti vaša srca nepogrešiva u svetosti pred Bogom, pa i Ocem našim, na dolasku Gospodina našega Isusa Krista sa svim njegovim svetima.

POGLAVLJE 4

1 Nadalje, molimo vas, braćo, i podstičemo vas u Gospodu Isusu, da kao što ste primili od nas kako treba da živite i da ugađate Bogu, tako budete sve više i više u izobilju.
2 Jer znate koje smo vam zapovijesti dali od Gospodina Isusa.

3 Jer ovo je volja Božja, čak i vaše posvećenje, da se klonite bluda:
4 Da svaki od vas zna kako posjedovati svoju posudu u posvećenju i časti;
5 Ne u požudi požude, kao i neznabošci koji ne poznaju Boga:
6 Da niko ne pređe i ne prevari brata svoga u bilo čemu, jer da je Gospod osvetnik za sve takve, kao što smo i mi vas upozorili i posvjedočili.
7 Jer Bog nas nije pozvao na nečistoću, nego na svetost.
8 Dakle, onaj koji prezire, ne prezire čovjeka, nego Boga, koji nam je također dao svoga Svetoga Duha.
9 Ali što se tiče bratske ljubavi, nije vam potrebno da vam pišem, jer ste i sami od Boga naučeni da volite jedni druge.
10 I zaista to činite prema svoj braći koja su u cijeloj Makedoniji; ali molimo vas, braćo, da rastete sve više i više;
11 I da učite da budete mirni, i da radite svoj posao, i da radite svojim rukama, kao što smo vam naredili;
12 Da biste mogli pošteno hodati prema onima koji su izvana, i da vam ništa ne nedostaje.
13 Ali ne želim da, braćo, budete u neznanju o onima koji spavaju, da ne tugujete, kao i drugi koji nemaju nade.
14 Jer ako vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo, tako će i one koji spavaju u Isusu Bog dovesti sa sobom.
15 Jer ovo vam govorimo riječju Gospodnjom, da mi koji živimo i ostajemo do dolaska Gospodnjeg nećemo spriječiti one koji su usnuli.
16 Jer će sam Gospod sići s neba s pokličom, s glasom arhanđela i s trubom Božjom; i mrtvi u Kristu će uskrsnuti prvi.
17 Tada ćemo mi koji smo živi i ostali biti odneseni zajedno s njima u oblacima, u susret Gospodinu u zraku; i tako ćemo uvijek biti s Gospodinom.
18 Zato tješite jedni druge ovim riječima.

POGLAVLJE 5

1 Ali o vremenima i godišnjim dobima, braćo, nemate potrebe da vam pišem.
2 Jer sami savršeno znate da dan Gospodnji dolazi kao lopov u noći.
3 Jer kad će reći: Mir i sigurnost; tada na njih dolazi iznenadna propast, kao trud na ženu sa detetom; i neće pobjeći.
4 Ali vi, braćo, niste u tami da vas taj dan zadesi kao lopov.
5 Svi ste vi djeca svjetlosti i djeca dana: mi nismo od noći ni od tame.
6 Zato nemojmo spavati kao drugi; ali hajde da pazimo i budimo trijezni.
7 Jer oni koji spavaju spavaju noću; a oni koji su pijani pijani su noću.
8 Ali mi, koji smo od dana, budimo trijezni, obucimo se u oklop vjere i ljubavi; a za kacigu, nadu u spasenje.
9 Jer Bog nas nije odredio na gnjev, nego da zadobijemo spasenje od Gospodina našega Isusa Krista,
10 Koji je umro za nas, da, bilo da se budimo ili spavamo, živimo zajedno s njim.
11 Zato se tješite zajedno i izgrađujete jedni druge, kao što i vi činite.
12 I molimo vas, braćo, da upoznate one koji se trude među vama i koji su nad vama u Gospodinu i opominju vas;
13 I da ih veoma visoko cijenim u ljubavi zbog njihovog posla. I budite u miru među sobom.
14 Sada vas molimo, braćo, opominjete neposlušne, tješite slaboumne, podržavajte slabe, budite strpljivi prema svim ljudima.
15 Pazite da niko nikome ne vraća zlo za zlo; ali uvijek slijedite ono što je dobro, kako među sobom, tako i za sve ljude.
16 Radujte se zauvek.
17 Molite se bez prestanka.
18 U svemu zahvaljujte, jer je ovo za vas volja Božja u Kristu Isusu.
19 Ne gasite Duha.
20 Preziri ne proročanstva.
21 Dokažite sve; čvrsto drži ono što je dobro.
22 Uzdržavajte se od svake pojave zla.
23 I sam Bog mira neka vas potpuno posveti; i molim Boga da se sav vaš duh i duša i telo sačuva besprekorno do dolaska Gospoda našeg Isusa Hrista.
24 Vjeran je onaj koji vas zove, koji će to i učiniti.
25 Braćo, molite za nas.
26 Pozdravite svu braću svetim poljupcem.
27 Zaklinjem vas od Gospoda da se ova poslanica pročita svoj svetoj braći.
28 Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista neka bude s vama. Amen. (Prva poslanica Solunjanima napisana je iz Atine.)

2 Solunjanima

POGLAVLJE 1

1 Pavle i Silvan i Timotej crkvi Solunskoj u Bogu Ocu našem i Gospodu Isusu Hristu:
2 Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i Gospoda Isusa Hrista.
3 Dužni smo uvijek zahvaljivati Bogu za vas, braćo, kako je dostojno, jer vaša vjera izuzetno raste, i ljubav svakog od vas svakoga prema drugome obiluje;
4 Tako da se i mi sami hvalimo vama u crkvama Božjim zbog vašeg strpljenja i vjere u svim vašim progonima i nevoljama koje podnosite:
5 Što je očigledan znak pravednog suda Božjeg, da se ubrojite dostojnima kraljevstva Božjeg, za koje i vi patite:
6 Videći da je pravedno kod Boga nadoknaditi nevolju onima koji vas muče;
7 A vama koji ste uznemireni počivajte s nama, kada se Gospodin Isus otkrije s neba sa svojim moćnim anđelima,
8 U plamenu ognju osveti se onima koji ne poznaju Boga i koji se ne pokoravaju evanđelju Gospoda našega Isusa Krista:
9 Koji će biti kažnjen vječnim uništenjem od prisutnosti Gospodnje i od slave sile njegove;
10 Kada dođe da se proslavi u svojim svetima i da mu se dive svi koji vjeruju (jer se vjerovalo našem svjedočanstvu među vama) u taj dan.
11 Zato se i mi uvijek molimo za vas, da vas naš Bog udostoji ovog poziva, i da ispuni svu milost svoje dobrote i djela vjere silom:
12 Da se u vama proslavi ime Gospodina našega Isusa Krista, a vi u njemu, po milosti Boga našega i Gospodina Isusa Krista.

POGLAVLJE 2

1 Sada vas molimo, braćo, dolaskom Gospodina našega Isusa Krista, i našim okupljanjem k njemu,
2 Da ne budete uskoro potreseni umom, ili uznemireni, ni duhom, ni riječju, ni pismom kao od nas, kao da je dan Kristov blizu.
3 Niko neka vas ni na koji način ne prevari: jer taj dan neće doći, osim ako ne dođe prvi otpad i ne otkrije se čovjek grijeha, sin propasti;
4 Koji se protivi i uzdiže iznad svega što se zove Bog ili što se obožava; tako da on kao Bog sjedi u hramu Božjem, pokazujući sebe da je Bog.
5 Zar se ne sjećate da sam vam ovo rekao kad sam još bio s vama?
6 I sada znate šta liši da bi on mogao biti otkriven u svoje vrijeme.
7 Jer tajna bezakonja već djeluje: samo onaj koji sada dopušta, pustit će, dok ne bude uklonjen s puta.
8 I tada će se otkriti taj Zli, kojega će Gospod uništiti duhom usta svojih, i uništit će ga sjajem svog dolaska:
9 Čak i on, čiji je dolazak po djelovanju Sotone sa svom silom i znakovima i lažnim čudima,
10 I sa svom prevarom nepravde u onima koji propadaju; jer nisu primili ljubav prema istini da bi se spasili.
11 I zbog toga će im Bog poslati snažnu zabludu, da povjeruju u laž:
12 Da budu prokleti svi oni koji nisu vjerovali istini, nego su uživali u nepravdi.
13 Ali mi smo dužni uvijek zahvaljivati Bogu za vas, braćo ljubljena od Gospoda, jer vas je Bog od početka izabrao za spasenje kroz posvećenje Duha i vjerovanje u istinu:
14 Na koje vas je pozvao po našem evanđelju, da zadobijete slavu Gospoda našega Isusa Hrista.
15 Stoga, braćo, stojte čvrsto i držite se predanja kojima ste naučeni, bilo riječju, bilo našom poslanicom.
16 A sam Gospod naš Isus Hristos i Bog, Otac naš, koji nas je zavoleo i dao nam večnu utehu i dobru nadu po milosti,
17 Utješi vaša srca i učvrsti vas u svakoj dobroj riječi i djelu.

POGLAVLJE 3

1 Konačno, braćo, molite se za nas, da riječ Gospodnja ima slobodan tok i bude proslavljena, kao što je i s vama:
2 I da se izbavimo od nerazumnih i zlih ljudi, jer svi ljudi nemaju vjere.
3 Ali vjeran je Gospod, koji će vas utvrditi i sačuvati od zla.
4 I imamo povjerenja u Gospoda koji vas dotiče, da i vi činite i da ćete činiti stvari koje vam zapovijedamo.
5 I Gospod usmjeri vaša srca na ljubav Božju i na strpljivo čekanje Krista.
6 Sada vam zapovijedamo, braćo, u ime našeg Gospodina Isusa Krista, da se udaljite od svakog brata koji hodi neuredno, a ne po predanju koje je primio od nas.
7 Jer i sami znate kako treba da nas slijedite: jer se nismo neuredno ponašali među vama;
8 Niti smo jeli ničiji kruh uzalud; ali rađeni radom i mukom noću i danju, da ne bismo mogli nikome od vas biti naplaćeni:
9 Ne zato što nemamo moć, nego da bismo vam bili uzor da nas slijedite.
10 Jer i kad smo bili s vama, ovo smo vam zapovjedili: ako ko neće raditi, neka ne jede.
11 Jer čujemo da ima nekih koji među vama hodaju neuredno, ne radeći nimalo, nego su užurbani.
12 A onima koji su takvi zapovijedamo i opominjemo od našeg Gospodina Isusa Krista, da u tišini rade i jedu svoj kruh.
13 Ali vi, braćo, nemojte se umoriti čineći dobro.
14 I ako neko ne posluša našu riječ iz ove poslanice, obratite pažnju na tog čovjeka i ne družite se s njim, da se posrami.
15 Ipak ga ne smatraj neprijateljem, nego ga opominji kao brata.
16 Sada vam sam Gospod mira daje mir uvijek i svim sredstvima. Neka je Gospod sa svima vama.
17 Pozdrav Pavlov svojom rukom, što je znak u svakoj poslanici: tako pišem.
18 Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista sa svima vama. Amen. (Druga poslanica Solunjanima napisana je iz Atine.)

1. Timothy

POGLAVLJE 1

1. Pavle, apostol Isusa Hrista po zapovesti Boga, Spasitelja našega, i Gospoda Isusa Hrista, koji je naša nada;
2 Timoteju, mom rođenom sinu u vjeri: milost, milost i mir od Boga Oca našega i Isusa Krista, Gospodina našega.
3 Kao što sam te molio da ostaneš još u Efezu, kad sam otišao u Makedoniju, da bi nekima zadužio da ne uče drugu nauku,
4 Niti obraćajte pažnju na basne i beskonačna rodoslovlja, koja služe pitanjima, nego na pobožnu izgradnju koja je u vjeri: tako činite.
5 A svrha zapovijesti je milosrđe iz čistog srca, dobre savjesti i vjere nelažljive:
6 Od koje su neki skrenuli u stranu u isprazno zveckanje;
7 Želeći da budu učitelji zakona; ne shvatajući ni šta govore, ni šta potvrđuju.
8 Ali znamo da je zakon dobar, ako ga čovjek zakonito koristi;
9 Znajući ovo, da zakon nije stvoren za pravednika, nego za bezakonika i neposlušnika, za bezbožnike i za grešnike, za bezbožnike i nečastive, za ubice očeva i ubice majki, za ubice ljudi,
10 Za bludnike, za one koji se oskvrnjuju ljudskim rodom, za menokradice, za lažove, za krivokletnike, i ako postoji bilo što drugo što je protivno zdravoj nauci;
11 Prema slavnom evanđelju blagoslovljenog Boga, koje je bilo predano mom povjerenju.
12 I zahvaljujem Kristu Isusu, našem Gospodinu, koji mi je omogućio, jer me smatrao vjernim, stavljajući me u službu;
13 Koji je prije bio hulnik, progonitelj i zlotvor;
14 I milost našeg Gospoda bila je u izobilju sa verom i ljubavlju koja je u Hristu Isusu.
15 Ovo je vjerna riječ i dostojna svakog prihvaćanja, da je Krist Isus došao na svijet da spasi grešnike; od kojih sam ja glavni.
16 Ali zbog toga sam zadobio milost, da najprije u meni Isus Krist pokaže svu dugotrpljivost, kao uzor onima koji će od sada vjerovati u njega za život vječni.
17 A Kralju vječnom, besmrtnom, nevidljivom, jedinom mudrom Bogu, čast i slava u vijeke vjekova. Amen.
18 Ovu zapovijed dajem ti, sine Timoteju, u skladu s proročanstvima koja su bila prije tebe, da bi njima mogao zaratiti dobar rat;
19 Imajući vjeru i čistu savjest; koju su neki odbacili u vezi s vjerom doveli do brodoloma:
20 Od kojih su Himenej i Aleksandar; koje sam predao sotoni, da nauče da ne hule.

POGLAVLJE 2

1 Stoga pozivam da se, prije svega, za sve ljude upućuju molbe, molitve, posredovanja i zahvaljivanja;
2 Za kraljeve i za sve koji su na vlasti; da bismo mogli voditi miran i miran život u svoj pobožnosti i poštenju.
3 Jer je ovo dobro i prihvatljivo u očima Boga našeg Spasitelja;
4 Koji će imati da se svi ljudi spasu i da dođu do spoznaje istine.
5 Jer jedan je Bog i jedan posrednik između Boga i ljudi, čovjek Krist Isus;
6 Koji je dao sebe otkupninu za sve, da bude svjedočio na vrijeme.
7 Za šta sam postavljen za propovjednika i apostola, (govorim istinu u Kristu i ne lažem;) za učitelja neznabožaca u vjeri i istini.
8 Zato želim da se ljudi svuda mole, dižući svete ruke, bez gnjeva i sumnje.
9 Na sličan način se i žene ukrašavaju u skromnoj odjeći, sa stidom i trezvenošću; ne s propletenom kosom, ni zlatom, ni biserima, ni skupim nizom;
10 Ali (što priliči ženama koje ispovijedaju pobožnost) s dobrim djelima.
11 Neka žena uči u tišini sa svom pokornošću.
12 Ali ne dopuštam ženi da poučava, niti da uzurpira vlast nad muškarcem, već da ćuti.
13 Jer je prvo formiran Adam, zatim Eva.
14 I Adam nije bio prevaren, ali žena koja je prevarena bila je u prijestupu.
15 Bez obzira na to, ona će biti spašena u rađanju, ako nastave u vjeri, ljubavi prema bližnjemu i svetosti sa trezvenošću.

POGLAVLJE 3

1 Ovo je istinita izreka: Ako čovjek želi službu biskupa, želi dobro djelo.
2 Biskup, dakle, mora biti besprekoran, muž jedne žene, budan, trezven, dobrog ponašanja, predan gostoprimstvu, sposoban da poučava;
3 Nije dat vinu, nema štrajkača, nije pohlepan na prljavu dobit; ali strpljiv, ne svađač, ne pohlepni;
4 Onaj koji dobro vlada svojom kućom, podvrgavajući svoju djecu svom težinom;
5 (Jer ako čovjek ne zna vladati svojom kućom, kako će se brinuti o crkvi Božjoj?)
6 Nije početnik, da ne bi, uzdignut ponosom, pao na osudu đavola.
7 Štaviše, on mora imati dobar izvještaj o onima koji su izvan; da ne upadne u sramotu i zamku đavolju.
8 Isto tako đakoni moraju biti ozbiljni, ne dvojezični, ne davati puno vina, ne pohlepni za prljavim profitom;
9 Čuvanje misterije vjere u čistoj savjesti.
10 I ovo neka se prvo dokažu; onda neka koriste službu đakona, budući da su neporočni.
11 Tako i njihove žene moraju biti teške, ne klevetnice, trezvene, vjerne u svemu.
12 Neka đakoni budu muževi jedne žene, da dobro upravljaju svojom djecom i svojim kućama.
13 Jer oni koji su dobro koristili službu đakona kupuju sebi dobar stepen i veliku smjelost u vjeri koja je u Kristu Isusu.
14 Ovo ti pišem u nadi da ću ti uskoro doći:
15 Ali ako budem dugo čekao, da znaš kako se trebaš ponašati u domu Božjem, koji je Crkva Boga živoga, stup i uporište istine.
16 I bez polemike je velika tajna pobožnosti: Bog se javio u tijelu, opravdan u Duhu, viđen od anđela, propovijedan neznabošcima, vjerovan u svijetu, uznesen u slavu.

POGLAVLJE 4

1 Sada Duh izričito govori da će u posljednja vremena neki odstupiti od vjere, obraćajući pažnju na duhove zavodnike i đavolske nauke;
2 Govoriti laži u licemjerju; da im se savest peče vrelim gvožđem;
3 Zabrana ženidbe i zapovijed da se uzdržavaju od jela, koje je Bog stvorio da se primaju sa zahvalnošću onima koji vjeruju i znaju istinu.
4 Jer svako je stvorenje Božje dobro i ništa se ne može odbiti, ako se primi sa zahvalnošću:
5 Jer je posvećeno Božjom riječju i molitvom.
6 Ako spomeneš braću na ove stvari, bit ćeš dobar sluga Isusa Krista, nahranjen riječima vjere i dobre nauke, do čega si stigao.
7 Ali odbacite psovke i bajke starih žena, i radije se vježbajte u pobožnosti.
8 Jer tjelesna vježba malo koristi, a pobožnost je korisna za sve, jer ima obećanje života koji je sada i onoga koji će doći.
9 Ovo je vjerna izreka i vrijedna svakog prihvaćanja.
10 Jer se stoga i trudimo i trpimo sramotu, jer se uzdamo u Boga živoga, koji je Spasitelj svih ljudi, posebno onih koji vjeruju.
11 Ove stvari nalažu i poučavaju.
12 Neka niko ne prezire tvoju mladost; ali budi primjer vjernicima, u riječi, u razgovoru, u ljubavi prema bližnjemu, u duhu, u vjeri, u čistoti.
13 Dok ne dođem, pazite na čitanje, na opominjanje, na nauku.
14 Ne zanemari dar koji je u tebi, koji ti je dat po proročanstvu, s polaganjem ruku prezbiterija.
15 Meditirajte o ovim stvarima; predaj im se u potpunosti; da bi se svima pokazala vaša korist.
16 Pazi na sebe i na nauk; ostani u njima: jer čineći to, spasit ćeš sebe i one koji te slušaju.

POGLAVLJE 5

1 Ne ukori starca, nego mu se obraćaj kao ocu; a mlađi muškarci kao braća;
2 Starije žene kao majke; mlađe kao sestre, sa svom čistoćom.
3 Poštujte udovice koje su zaista udovice.
4 Ali ako koja udovica ima djecu ili nećake, neka prvo nauče da kod kuće iskazuju pobožnost i da uzvraćaju roditeljima, jer je to dobro i milo pred Bogom.
5 A ona koja je zaista udovica i pusta, uzda se u Boga, i ostaje u molitvama i molitvama noću i danju.
6 Ali ona koja živi u zadovoljstvu mrtva je dok je živa.
7 I ove stvari zapovijedaju da budu besprijekorne.
8 Ali ako se neko ne brine za svoje, a posebno za one iz svoje kuće, on se odrekao vjere i gori je od nevjernika.
9 Neka se u broj mlađih od šezdeset godina ne uzima udovica koja je bila žena jednog čovjeka,
10 Dobro prijavljeno za dobra djela; ako je odgajala djecu, ako je udomila strance, ako je prala noge svecima, ako je olakšala nevoljnike, ako je marljivo pratila svako dobro djelo.
11 Ali mlađe udovice odbijaju: jer kad se počnu raskalaširati protiv Krista, udat će se;
12 Imajući prokletstvo, jer su odbacili svoju prvu vjeru.
13 I uz to nauče biti besposleni, lutajući od kuće do kuće; i ne samo besposleni, već i prepirci i užurbani, govoreći stvari koje ne bi trebali.
14 Zato ću da se mlađe žene udaju, da rađaju djecu, da vode kuću, da ne daju povoda protivniku da govori prijekorno.
15 Jer neki su već skrenuli nakon Sotone.
16 Ako koji muškarac ili žena koji vjeruju imaju udovice, neka ih oslobode, i neka crkva ne bude optužena; da bi to olakšalo onima koji su zaista udovice.
17 Neka se starešine koje dobro vladaju smatraju dostojnim dvostruke časti, posebno oni koji rade u riječi i nauci.
18 Jer Pismo kaže: Ne začepi brnjicu volu koji gazi žito. I, radnik je dostojan svoje nagrade.
19 Protiv starješine ne primajte optužbu, nego pred dva ili tri svjedoka.
20 One koji griješe ukoravaju pred svima, da se i drugi boje.
21 Zaklinjem te pred Bogom i Gospodom Isusom Hristom i izabranim anđelima, da paziš na ove stvari ne dajući prednost jedno pred drugom, ne čineći ništa iz pristrasnosti.
22 Iznenadno ne polagati ruke ni na koga, niti sudjelovati u tuđim grijesima: čuvaj se čistim.
23 Ne pij više vode, nego koristi malo vina radi stomaka i svojih često slabosti.
24 Neki ljudski grijesi su otvoreni unaprijed, idu prije na sud; i neke muškarce za njima.
25 Isto tako se i dobra djela nekih očituju unaprijed; a oni koji su inače ne mogu se sakriti.

POGLAVLJE 6

1 Neka sve sluge koji su pod jarmom smatraju svoje gospodare dostojnima svake časti, da se ne pohuli ime Božje i njegova nauka.
2 A oni koji imaju gospodare koji vjeruju, neka ih ne preziru, jer su braća; nego im radije služite, jer su vjerni i voljeni, sudionici dobrobiti. Ove stvari poučavaju i opominju.
3 Ako neko uči drugačije i ne pristane na korisne riječi, čak i na riječi Gospodina našega Isusa Krista, i na nauku koja je po pobožnosti;
4 On je ponosan, ne zna ništa, ali se zaljubljuje u pitanja i svađe riječi, od čega dolazi zavist, svađe, ogranice, zle slutnje,
5 Izopačene rasprave ljudi pokvarenog uma i lišenih istine, pretpostavljajući da je dobitak pobožnost: od takvih se povuci.
6 Ali pobožnost sa zadovoljstvom je veliki dobitak.
7 Jer ništa nismo donijeli na ovaj svijet, i sigurno je da ništa ne možemo iznijeti.
8 I imajući hranu i odjeću budimo time zadovoljni.
9 Ali oni koji žele biti bogati padaju u napast i zamku, i u mnoge lude i štetne požude, koje dave ljude u propast i propast.
10 Jer je srebroljublje korijen svakog zla: za kojim su neki žudjeli, odstupili su od vjere i probili se kroz mnoge tuge.
11 Ali ti, čovječe Božji, bježi od ovih stvari; i slijedite pravednost, pobožnost, vjeru, ljubav, strpljenje, krotost.

12 Bori se dobrom borbom vjere, uhvati se za vječni život, na koji si i pozvan, i dobro si zapovijedao pred mnogim svjedocima.
13 Zapovijedam ti pred Bogom, koji sve oživljava, i pred Kristom Isusom, koji je pred Pontije Pilatom svjedočio dobroj ispovijedi;
14 Da ovu zapovijest držiš besprijekorno, nepokolebljivo, do pojave Gospodina našega Isusa Krista:
15 Koje će u svojim vremenima pokazati, tko je blagoslovljeni i jedini moćnik, kralj kraljeva i gospodar gospodara;
16 Koji jedino ima besmrtnost, prebivajući u svjetlosti kojoj se niko ne može približiti; koga niko nije video, niti može videti: kome neka je čast i moć večna. Amen.
17 Zapovjedi onima koji su bogati na ovom svijetu, da ne budu uzvišeni i da se ne uzdaju u neizvjesno bogatstvo, nego u Boga živoga, koji nam daje sve bogato da uživamo;
18 Da čine dobro, da budu bogati dobrim djelima, spremni za distribuciju, voljni da komuniciraju;
19 Spremivši sebi dobar temelj protiv vremena koje dolazi, da se dočepaju života vječnog.
20 O Timoteju, čuvaj ono što je predano tvome povjerenju, izbjegavajući nepristojna i isprazna brbljanja i lažno zvane suprotnosti nauke:
21 Što neki tvrde da su pogriješili u pogledu vjere. Milost neka je s tobom. Amen. (Prva je poslana Timoteju iz Laodikeje, koja je najveći grad Frigije Pakatijane.)

2. Timoteju

POGLAVLJE 1

1. Pavle, apostol Isusa Krista voljom Božjom, po obećanju života koje je u Kristu Isusu,
2 Timoteju, mom ljubljenom sinu: milost, milost i mir od Boga Oca i Hrista Isusa našeg Gospoda.
3 Zahvaljujem Bogu, kome služim od svojih predaka čiste savjesti, što te se neprestano sjećam u svojim molitvama noću i danju;
4 U velikoj želji da te vidim, pamteći suze tvoje, da se ispunim radošću;
5 Kad se prisjetim neotvorene vjere koja je u tebi, koja je prvo stanovala u tvojoj baki Loizi i tvojoj majci Eunici; a ja sam uvjeren da i u tebi.
6 Zato te spominjem da pobuđuješ dar Božji koji je u tebi polaganjem mojih ruku.
7 Jer nam Bog nije dao duha straha; već moći, i ljubavi, i zdravog uma.
8 Ne stidi se, dakle, svjedočanstva našeg Gospodina, niti mene njegovog zarobljenika, nego budi dionik nevolja evanđelja prema sili Božjoj;
9 Koji nas je spasio i pozvao nas svetim pozivom, ne po našim djelima, nego po svojoj namjeri i milosti, koja nam je dana u Kristu Isusu prije početka svijeta,
10 Ali sada se očituje pojavom našeg Spasitelja Isusa Krista, koji je ukinuo smrt i iznio život i besmrtnost na svjetlo kroz evanđelje:
11 Za to sam imenovan propovjednikom, apostolom i učiteljem neznabožaca.
12 Zbog čega trpim i ove stvari; ipak se ne stidim: jer znam kome sam vjerovao i uvjeren sam da može održati ono što sam mu obećao do tog dana.
13 Čvrsto se držite oblika zdravih riječi, koje ste čuli od mene, u vjeri i ljubavi koja je u Kristu Isusu.
14 To dobro što ti je predano čuvaj Duhom Svetim koji prebiva u nama.
15 Ovo znaš da se svi oni koji su u Aziji odvrate od mene; od kojih su Phygellus i Hermogenes.
16 Gospod daj milost kući Onisifora; jer me je često osvježavao i nije se stidio mog lanca:
17 Ali, kada je bio u Rimu, vrlo me je marljivo tražio i našao me.
18 Daj mu Gospod da nađe milost Gospodnju u onaj dan; a koliko mi je stvari služio u Efesu, ti dobro znaš.

POGLAVLJE 2

1 Ti, dakle, sine moj, budi jak u milosti koja je u Kristu Isusu.
2 I ono što si čuo o meni među mnogim svjedocima, to isto povjeri vjernim ljudima, koji će moći poučiti i druge.
3 Stoga podnosiš tvrdoću, kao dobar vojnik Isusa Krista.
4 Nijedan čovjek koji se bori ne zapliće se u poslove ovog života; da bi ugodio onome koji ga je izabrao za vojnika.
5 A ako se i čovjek trudi za majstorstvo, ipak nije okrunjen, osim što se bori po zakonu.
6 Uzgajivač koji radi mora biti prvi učesnik u plodovima.
7 Razmotrite šta ja kažem; i Gospod ti da razum u svemu.
8 Zapamtite da je Isus Krist iz Davidovog sjemena uskrsnuo iz mrtvih prema mom evanđelju:
9 U čemu trpim nevolje, kao zlotvor, sve do okova; ali Božja riječ nije vezana.
10 Zato sve podnosim radi izabranih, da i oni zadobiju spasenje koje je u Hristu Isusu sa večnom slavom.
11 Vjerna je izreka: Jer ako s njim umremo, s njim ćemo i živjeti.
12 Ako trpimo, s njim ćemo i kraljevati; ako ga se odreknemo, odreći će se i on nas.
13 Ako ne vjerujemo, on ostaje vjeran: ne može se odreći.
14 Sjetite ih se ovih stvari, zavjetujući ih pred Gospodinom da se ne trude oko riječi bez koristi, nego da bi pokvarili slušaoce.
15 Proučavaj da se pokažeš kao odobren Bogu, radnik koji se ne treba stidjeti, koji ispravno dijeli riječ istine.
16 Ali kloni se bezobraznog i ispraznog brbljanja, jer će se povećati u bezbožnost.
17 I njihova će riječ pojesti kao rak: od kojih su Himenej i Filet;
18 Koji su u pogledu istine pogriješili govoreći da je vaskrsenje već prošlo; i srušiti vjeru nekih.
19 Ipak temelj Božji stoji siguran, imajući ovaj pečat, Gospod poznaje one koji su njegovi. I, neka se udalji od bezakonja svako ko izgovara ime Hristovo.
20 Ali u velikoj kući nema samo posuda od zlata i srebra, nego i od drveta i zemlje; i neke na čast, a neke na obeščašćenje.
21 Ako se, dakle, čovjek očisti od toga, bit će posuda za čast, posvećena i dostojna za gospodarevu upotrebu, i pripremljena za svako dobro djelo.
22 Bježite i mladenačke požude, nego slijedite pravdu, vjeru, ljubav prema bližnjemu, mir, s onima koji prizivaju Gospoda iz čista srca.
23 Ali glupa i nenaučena pitanja izbjegavajte, znajući da izazivaju rodne sukobe.
24 I sluga Gospodnji ne smije se boriti; ali budi blag prema svim ljudima, sklon poučavanju, strpljiv,
25 U krotosti poučavajući one koji se protive sebi; ako će im Bog možda dati pokajanje za priznanje istine;
26 I da se izvuku iz zamke đavola, koji su zarobljeni od njega po njegovoj volji.

POGLAVLJE 3

1 I ovo znajte da će u posljednjim danima doći pogibeljna vremena.
2 Jer ljudi će biti sami sebe zaljubljenici, pohlepi, hvalisavci, gordi, bogohulniki, neposlušni roditeljima, nezahvalni, nečastivi,
3 Bez prirodne naklonosti, kršitelji primirja, lažni optuživači, nekontinentni, žestoki, preziru onih koji su dobri,
4 Izdajice, opojne, visokoumne, više vole užitke nego Boga;
5 Imajući oblik pobožnosti, ali poričući njegovu moć: od takvih se udaljite.
6 Jer od ove vrste su oni koji se uvlače u kuće i vode zarobljene budalaste žene natovarene grijesima, odvedene različitim požudama,
7 Uvek uči, a nikada ne može doći do spoznaje istine.
8 Kako su se Jannes i Jambres suprotstavili Mojsiju, tako se i ovi opiru istini: ljudi pokvarenog uma, nepristojni u vjeri.

9 Ali neće dalje nastaviti, jer će se njihova ludost pokazati svim ljudima, kao što je bila i njihova.
10 Ali ti si u potpunosti poznavao moju nauku, način života, svrhu, vjeru, dugotrpljenje, milosrđe, strpljenje,
11 Progoni, nevolje, koje su me snašle u Antiohiji, u Ikoniju, u Listri; kakva sam progonstva izdržao, ali od svih me Gospod izbavio.
12 Da, i svi koji budu pobožno živeli u Hristu Isusu biće progonjeni.
13 Ali zli ljudi i zavodnici će postajati sve gori i gori, varajući se i bivajući prevareni.
14 Ali ti nastavi u onome što si naučio i u što si bio siguran, znajući od koga si ih naučio;
15 I da od djetinjstva poznaješ sveta pisma koja te mogu urazumiti na spasenje vjerom koja je u Kristu Isusu.
16 Sve je Sveto pismo nadahnuto od Boga i korisno je za nauku, za ukor, za ispravljanje, za pouku u pravednosti:
17 Da čovjek Božji bude savršen, potpuno opremljen za sva dobra djela.

POGLAVLJE 4

1 Zaklinjem te, dakle, pred Bogom i Gospodom Isusom Hristom, koji će suditi živima i mrtvima prilikom njegovog pojavljivanja i njegovog kraljevstva;
2 Propovijedajte riječ; biti trenutni u sezoni, van sezone; prekori, ukori, opominji sa svom dugotrpljivošću i naukom.
3 Jer će doći vrijeme kada oni neće podnijeti zdravu nauku; ali će po svojim željama gomilati sebi učitelje, koji ih svrbe u ušima;
4 I oni će odvratiti svoje uši od istine, i okrenut će se basnama.
5 Ali bdij u svemu, trpi nevolje, vrši posao evanđelista, daj potpuni dokaz svoje službe.
6 Jer sada sam spreman da budem nuđen, a vrijeme mog odlaska je blizu.
7 Dobro sam se borio, završio sam svoj kurs, sačuvao sam vjeru:
8 Od sada mi je pripremljen vijenac pravednosti, koji će mi dati Gospod, pravedni sudija, u onaj dan, i to ne samo meni, nego i svima onima koji vole njegovo pojavljivanje.
9 Potrudi se da uskoro dođeš k meni:
10 Jer me je Demas napustio, zavolevši sadašnji svet, i otišao je u Solun; Krescens u Galatiju, Tit u Dalmaciju.
11 Samo je Luke sa mnom. Uzmi Marka i dovedi ga sa sobom, jer mi je koristan za službu.
12 I Tihika sam poslao u Efez.
13 Ogrlicu koju sam ostavio u Troadi kod Karpa, kad dođeš, ponesi sa sobom i knjige, a posebno pergamente.
14 Aleksandar mi je kazandžija mnogo zla učinio: Gospod ga nagradi po djelima njegovim:
15 Koga se i ti čuvaj; jer je on jako izdržao naše riječi.
16 Na moj prvi odgovor niko nije stajao uz mene, ali su me svi ljudi napustili: molim Boga da im se to ne stavi na teret.
17 Ali Gospod je stajao sa mnom i ojačao me; da bi po meni propovijed bila potpuno poznata i da bi svi neznabošci čuli; i izbavih se iz lavljih usta.
18 I Gospod će me izbaviti od svakog zlog djela, i sačuvat će me u svome nebeskom kraljevstvu, kome slava u vijeke vjekova. Amen.
19 Pozdravite Prisku i Akilu i Onisiforov dom.
20 Erast je boravio u Korintu, a Trofima sam ostavio u Miletu bolesnog.
21 Potrudi se da dođeš prije zime. Pozdravlja te Eubul, i Pudens, i Linus, i Claudia, i sva braća.
22 Gospod Isus Hristos neka bude s tvojim duhom. Milost neka je s tobom. Amen. (Druga poslanica Timoteju, zaređenom za prvog episkopa Efeške crkve, napisana je iz Rima, kada je Pavle po drugi put doveden pred Nerona.)

Titus

POGLAVLJE 1

1. Pavle, sluga Božji i apostol Isusa Krista, prema vjeri izabranih Božjih i priznanju istine koja je poslije pobožnosti;
2 U nadi u vječni život, koji je Bog, koji ne može lagati, obećao prije početka svijeta;
3 Ali je u svoje vrijeme očitovao svoju riječ kroz propovijedanje, koje mi je predano prema zapovijesti Boga našeg Spasitelja;
4 Titu, mom rođenom sinu po zajedničkoj vjeri: milost, milost i mir od Boga Oca i Gospoda Isusa Krista, Spasitelja našega.
5 Zbog toga sam te ostavio na Kritu, da urediš stvari koje nedostaju i da zarediš starješine u svakom gradu, kako sam ti odredio:
6 Ako je neko neporočan, muž jedne žene, koji ima vjernu djecu koja nisu optužena za nered ili neposlušnost.
7 Jer biskup mora biti besprijekoran, kao upravitelj Božji; nije samovoljan, nije uskoro ljut, nije dat vinu, nema štrajkača, nije dat prljavom dobitku;
8 Ali ljubitelj gostoprimstva, ljubitelj dobrih ljudi, trijezan, pravedan, svet, umjeren;
9 Čvrsto se drži vjerne riječi kako je poučen, da bi mogao zdravom naukom i ohrabriti i uvjeriti one koji se protive.
10 Jer mnogo je neposlušnih i ispraznih govornika i varalica, a posebno onih od obrezanja:
11 Čija usta moraju biti začepljena, koji ruše cijele kuće, učeći ono što ne bi trebali, zarad prljavog profita.
12 Jedan od njih, čak i njihov prorok, rekao je: Krećani su uvijek lažovi, zle zvijeri, spori trbuhi.
13 Ovaj svjedok je istinit. Zato ih oštro ukori, da budu zdravi u vjeri;
14 Ne obazirući se na jevrejske bajke i zapovijedi ljudske, koje se odvraćaju od istine.
15 Za čiste je sve čisto; ali za one koji su okaljani i nevjerni ništa nije čisto; ali čak i njihov um i savest su ukaljani.
16 Oni tvrde da poznaju Boga; ali ga se u djelima poriču, jer su odvratni i neposlušni, i za svako dobro djelo odvratni.

POGLAVLJE 2

1 Ali ti govori ono što postaje zdrava nauka:
2 Da stari ljudi budu trezveni, ozbiljni, umjereni, zdravi u vjeri, u ljubavi prema bližnjemu, u strpljenju.
3 Isto tako i stare žene, da se ponašaju kako dolikuje svetosti, a ne lažne optužbe, da se ne daju puno vina, učiteljice dobrih stvari;
4 Da nauče mlade žene da budu trijezne, da vole svoje muževe, da vole svoju djecu,
5 Da budu razboriti, čedni, čuvari kuće, dobri, poslušni svojim muževima, da se riječ Božja ne huli.
6 Mladići također podstiču da budu trezveni.
7 U svemu pokazuješ sebi obrazac dobrih djela: u nauci pokazuješ neiskvarenost, ozbiljnost, iskrenost,
8 Zdrav govor, koji se ne može osuditi; da se postidi onaj koji je od suprotnog, jer o vama nema ništa loše da kaže.
9 Pozivaj sluge da budu poslušni svojim gospodarima i da im u svemu ugode; ne javlja se ponovo;
10 Ne pljačkajući, nego iskazujući svu dobru vjernost; da mogu ukrasiti nauku Boga našeg Spasitelja u svemu.
11 Jer milost Božja koja donosi spasenje javila se svim ljudima,
12 Učeći nas da, poričući bezbožnost i svjetovne požude, trebamo živjeti trezveno, pravedno i pobožno, u ovom sadašnjem svijetu;
13 Tražeći tu blagoslovenu nadu, i slavno pojavljivanje velikog Boga i našeg Spasitelja Isusa Krista;
14 Koji je sebe dao za nas da nas otkupi od svakoga bezakonja i očisti sebi narod neobičan, revan za dobra djela.
15 Ove stvari govore, opominju i ukoravaju sa svom vlašću. Neka te niko ne prezire.

POGLAVLJE 3

1 Imajte na umu da budu podložni poglavarstvima i vlastima, da se pokoravaju magistratima, da budu spremni na svako dobro djelo,
2 Da ne govorim zlo ni o jednom čovjeku, da ne budem svađalica, nego blag, pokazujući svu krotost prema svim ljudima.
3 Jer i mi smo ponekad bili glupi, neposlušni, prevareni, služeći raznim požudama i zadovoljstvima, živeli u zlobi i zavisti, mrzeli i mrzeći jedni druge.
4 Ali nakon toga javila se dobrota i ljubav Boga Spasitelja našega prema čovjeku,
5 Ne djelima pravednosti koja smo učinili, nego po svojoj milosti on nas je spasio, pranjem preporoda i obnovom Duha Svetoga;
6 Koje je obilno izlio na nas kroz Isusa Krista, našeg Spasitelja;
7 Da smo opravdani njegovom milošću da budemo nasljednici prema nadi u vječni život.
8 Ovo je vjerna riječ, i ovo želim da stalno potvrđuješ, da oni koji vjeruju u Boga mogu paziti da održavaju dobra djela. Ove stvari su dobre i korisne za ljude.
9 Ali izbjegavajte glupa pitanja, i rodoslovlja, i svađe i prepirke oko zakona; jer su neisplativi i tašti.
10 Čovjek koji je jeretik nakon prve i druge opomene odbaci;
11 Znajući da je onaj koji je takav podvrgnut i griješi, osuđen sam od sebe.
12 Kad ti pošaljem Artemasa ili Tihika, budi marljiv da mi dođe u Nikopolj, jer sam tamo odredio zimu.
13 Dovedite Zenasa odvjetnika i Apolosa na njihovo putovanje marljivo, da im ništa ne bude nedostajalo.
14 A i naši neka se nauče održavati dobra djela za nužne svrhe, da ne budu beskorisna.
15 Pozdravljaju te svi koji su sa mnom. Pozdravite one koji nas ljube u vjeri. Milost sa svima vama. Amen. (Pisano je Titu, zaređenom za prvog episkopa Krećanske crkve, iz Nikopolja u Makedoniji.)

Philemon

POGLAVLJE 1

1 Pavle, zarobljenik Isusa Hrista, i Timotej naš brat, Filimonu, našem dragom ljubljenom i saradniku,
2 I našoj voljenoj Afiji i Arhipu, našem suborniku, i crkvi u tvojoj kući:
3 Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i Gospoda Isusa Hrista.
4 Zahvaljujem Bogu svome, spominjući te uvijek u svojim molitvama,
5 Slušanje tvoje ljubavi i vjere koju imaš prema Gospodinu Isusu i prema svim svetima;
6 Da priopćenje tvoje vjere može postati djelotvorno priznanjem svakog dobra što je u tebi u Kristu Isusu.
7 Jer imamo veliku radost i utjehu u tvojoj ljubavi, jer ti se, brate, osvježavaju crijeva svetih.
8 Stoga, iako bih mogao biti mnogo hrabar u Kristu da ti naredim ono što je zgodno,
9 Ipak, radi ljubavi, radije te molim, budući da sam takav kao Pavle stariji, a sada i zatočenik Isusa Krista.
10 Preklinjem te za svog sina Onesima, koga sam rodila u svojim okovama:
11 Što ti je nekada bilo neisplativo, a sada korisno i tebi i meni:
12 Koga sam opet poslao: ti ga dakle primi, to jest moja vlastita crijeva:
13 Koga bih zadržao sa sobom, da bi mi umjesto tebe služio u okovima evanđelja:
14 Ali bez tvog uma ne bih učinio ništa; da vaša korist ne bude kao nužnost, već voljno.
15 Jer možda je zato otišao na neko vrijeme, da ga primiš zauvijek;
16 Ne sada kao sluga, nego iznad sluge, brata voljenog, posebno meni, ali koliko više tebi, i u tijelu i u Gospodinu?
17 Ako me, dakle, smatraš sudrugom, primi ga kao sebe.
18 Ako ti je učinio nepravdu, ili ti je dužan, stavi to na moj račun;
19 Ja, Pavle, to sam napisao svojom rukom, ja ću to uzvratiti; premda ti ne kažem kako mi duguješ ni samoga sebe.
20 Da, brate, daj mi da se radujem s tobom u Gospodu: osvježi moja crijeva u Gospodinu.
21 Imajući povjerenja u tvoju poslušnost, pisao sam ti, znajući da ćeš i ti učiniti više nego što kažem.
22 Ali uz to mi pripremite i prenoćište: jer se uzdam da ću vam po vašim molitvama biti dan.
23 Pozdravlja te Epafra, moj suzatvorenik u Kristu Isusu;
24 Marko, Aristarh, Demas, Lukas, moji saradnici.
25 Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista neka bude s vašim duhom. Amen.

Hebrejima

POGLAVLJE 1

1 Bože, koji je u raznim vremenima i na različite načine govorio u prošlosti ocima preko proroka,
2 U ovim posljednjim danima progovorio nam je preko svog Sina, kojega je postavio za nasljednika svega, preko kojeg je i stvorio svjetove;
3 Koji je bio sjaj njegove slave i izričit lik svoje ličnosti, i sve je podržavao riječju svoje sile, kada je sam očistio naše grijehe, sjeo je s desne strane Veličanstva na visini;
4 Učinjen je mnogo boljim od anđela, jer je nasledstvom stekao bolje ime od njih.
5 Jer kome je od anđela ikad rekao: "Ti si moj Sin, danas sam te rodio?" I opet, ja ću mu biti Otac, a on će meni biti Sin?
6 I opet, kada je uveo Prvorođenog na svijet, rekao je: I neka mu se poklone svi anđeli Božji.
7 A za anđele kaže: Koji svoje anđele čini duhovima, a svoje službenike plamenom ognjenim.
8 Ali Sinu kaže: Prijestolje tvoje, Bože, u vijeke vjekova; žezlo pravednosti je žezlo tvoga kraljevstva.
9 Ti si zavolio pravednost, a mrzio si bezakonje; zato te je Bog, tvoj Bog, pomazao uljem radosti više od drugih tvojih.
10 I, Ti, Gospode, u početku si postavio temelj zemlji; a nebesa su djela ruku tvojih.
11 Oni će propasti; ali ti ostaješ; i svi će ostarjeti kao odjeća;
12 I kao haljinu ćeš ih saviti, i oni će se promijeniti; ali ti si isti, i tvoje godine neće nestati.
13 Ali kome je od anđela u bilo koje vrijeme rekao: "Sjedi mi s desne strane, dok tvoje neprijatelje ne postavim za podnožje tvojim nogama?"
14 Nisu li svi oni službeni duhovi, poslani da služe za one koji će biti baštinici spasenja?

POGLAVLJE 2

1 Stoga bismo trebali ozbiljnije paziti na stvari koje smo čuli, da ih u bilo kojem trenutku ne bismo izmaknuli.
2 Jer ako je riječ koju su anđeli izgovorili bila postojana, i svaki prijestup i neposlušnost primili bi pravednu nagradu;
3 Kako ćemo pobjeći, ako zanemarimo tako veliko spasenje; koje je najprije počeo govoriti Gospod, a potvrdili su nam oni koji su ga čuli;
4 I Bog im svjedoči, i znakovima i čudesima, i raznim čudesima i darovima Duha Svetoga, po svojoj volji?
5 Jer anđelima nije potčinio budući svijet, o kojem govorimo.
6 Ali jedan na jednom mjestu svjedoči govoreći: Šta je čovjek da ga se sećaš? ili sine čovječji, da ga posjetiš?
7 Ti si ga učinio malo nižim od anđela; ovenčao si ga slavom i čašću, i postavio si ga nad djelima ruku svojih.
8 Sve si mu pokorio pod noge. Jer time što mu je sve potčinio, nije ostavio ništa što mu nije potčinjeno. Ali sada vidimo da mu još nije sve potčinjeno.
9 Ali vidimo Isusa, koji je učinjen malo nižim od anđela za smrtnu patnju, ovjenčanog slavom i čašću; da on po milosti Božjoj okusi smrt za svakog čovjeka.
10 Jer bilo je njemu, za koga je sve i po kome je sve, u dovođenju mnogih sinova u slavu, da kroz patnje učini savršenim zapovjednika njihovog spasenja.
11 Jer i onaj koji posvećuje i oni koji su posvećeni svi su od jednog; zbog čega se ne stidi da ih naziva braćom,
12 Govoreći: Tvoje ću ime objaviti svojoj braći, usred crkve pjevat ću ti hvalu.
13 I opet, ja ću se pouzdati u njega. I opet, evo ja i djece koju mi je Bog dao.
14 Dakle, budući da su djeca sudionici krvi i mesa, on je također uzeo dio istog; da bi smrću uništio onoga koji je imao moć smrti, to jest đavola;
15 I izbavi one koji su zbog straha od smrti čitavog života bili podvrgnuti ropstvu.
16 Jer on zaista nije preuzeo na sebe prirodu anđela; ali je uzeo na sebe Abrahamovo sjeme.
17 Zato je trebalo da u svemu bude sličan svojoj braći, da bude milosrdan i vjeran prvosveštenik u stvarima koje se odnose na Boga, da izvrši pomirenje za grijehe naroda.
18 Jer u tome što je i sam patio kušan, on je u stanju pomoći onima koji su kušani.

POGLAVLJE 3

1 Zato, sveta braćo, sudionici nebeskog poziva, smatrajte apostola i Prvosveštenika našeg zvanja, Hrista Isusa;
2 Koji je bio vjeran onome koji ga je postavio, kao što je i Mojsije bio vjeran u cijeloj svojoj kući.
3 Jer se ovaj čovjek smatrao dostojnijim više slave od Mojsija, jer onaj koji je sagradio kuću ima više časti od kuće.
4 Jer svaku kuću gradi neki čovjek; ali onaj koji je sve izgradio je Bog.
5 I Mojsije je zaista bio vjeran u cijeloj svojoj kući, kao sluga, za svjedočanstvo o onome što je trebalo govoriti poslije;
6 Ali Krist kao sin nad svojom kućom; čija smo mi kuća, ako čvrsto držimo pouzdanje i radost nade do kraja.
7 Zato (kao što kaže Duh Sveti, danas ako budete čuli njegov glas,
8 Ne otvrdnjavajte srca svoja, kao u provokaciji, u dan iskušenja u pustinji:
9 Kad su me vaši oci iskušavali, iskušavali i vidjeli moja djela četrdeset godina.
10 Zbog toga sam bio ožalošćen tim naraštajem i rekao: "Oni uvijek griješe u srcu svom; i nisu poznavali puteve moje.
11 Zato sam se zakleo u svom gnevu da neće ući u moj počinak.)
12 Čuvajte se, braćo, da u nekom od vas ne bude zloga srca nevjerstva, u odlasku od Boga živoga.
13 Ali jedni druge ohrabrujte svaki dan, dok se danas zove; da neko od vas ne bude otvrdnut prijevarom grijeha.
14 Jer smo postali dionici Krista, ako početak našeg pouzdanja držimo čvrstim do kraja;
15 Dok se kaže: Danas ako čujete glas njegov, ne otvrdnjavajte srca svoja, kao u izazivanju.
16 Jer neki su, čuvši, razdražili, ali ne sve što je po Mojsiju izišlo iz Egipta.
17 Ali s kim je bio tužan četrdeset godina? Nije li s onima koji su sagriješili, čija su leševi pali u pustinji?
18 I kome se zakleo da neće ući u njegov počinak, nego onima koji ne vjeruju?

19 Dakle, vidimo da nisu mogli ući zbog nevjere.

POGLAVLJE 4

1 Zato se plašimo da, ako nam je ostavljeno obećanje da ćemo ući u njegov počinak, izgleda da ga neko od vas nije ispunio.
2 Jer nama je propovijedano evanđelje, kao i njima; ali im propovijedana riječ nije bila od koristi, jer nije bila pomiješana s vjerom u one koji su je čuli.
3 Jer mi koji vjerujemo ulazimo u počinak, kao što je rekao: Kao što sam se zakleo u svom gnjevu, ako će ući u moj počinak, iako su djela završena od postanka svijeta.
4 Jer on je na određenom mjestu govorio o sedmom danu ovako, i Bog je sedmoga dana odmorio od svih djela svojih.
5 I na ovom mjestu opet, Ako uđu u moj počinak.
6 Budući da, dakle, ostaje da neki moraju ući u njega, a oni kojima je to prvo propovijedano nisu ušli zbog nevjere:
7 Opet ograničava određeni dan, govoreći u Davidu: Danas, nakon toliko vremena; kao što je rečeno: "Danas, ako hoćete da čujete glas njegov, ne otvrdnite srca svoja."
8 Jer da im je Isus dao odmor, zar ne bi kasnije govorio o drugom danu.
9 Stoga ostaje odmor narodu Božjem.
10 Jer ko je ušao u njegov počinak, i on je prestao od svojih djela, kao što je Bog učinio od svojih.
11 Potrudimo se, dakle, da uđemo u taj počinak, da neko ne padne nakon istog primjera nevjere.
12 Jer je Božja riječ brza, moćna i oštrija od svakog dvosjekog mača, probijajući do rascjepa duše i duha, zglobova i srži, i razabire misli i namjere srca.
13 Niti postoji stvorenje koje nije očito u njegovim očima, ali sve je golo i otvoreno očima onoga s kim imamo posla.
14 Videći dakle da imamo velikog prvosveštenika, koji je prešao na nebo, Isusa, Sina Božjeg, držimo se svog zavjeta.
15 Jer mi nemamo velikog svećenika koji se ne može dotaknuti osjećajem naših slabosti; ali je u svemu bio iskušavan kao i mi, ali bez grijeha.
16 Dođimo, dakle, hrabro k prijestolju milosti, da zadobijemo milost i nađemo milost za pomoć u vrijeme potrebe.

POGLAVLJE 5

1 Jer svaki prvosveštenik uzet među ljudima postavljen je za ljude u stvarima koje se odnose na Boga, da može prinositi i darove i žrtve za grijehe.
2 Koji se može sažaliti na neznalice i na one koji su s puta; jer je i on sam opkoljen nemoći.
3 I zbog ovoga treba, kako za narod, tako i za sebe, da prinese za grijehe.
4 I niko sebi ne uzima ovu čast, osim onoga koji je pozvan od Boga, kao što je bio Aron.
5 Tako se ni Hristos nije proslavio da postane prvosveštenik; nego onaj koji mu reče: "Ti si moj Sin, ja sam te danas rodio."
6 Kao što kaže i na drugom mjestu, Ti si svećenik zauvijek po redu Melhisedekovu.
7 Koji je u dane svoga tijela, kada je sa jakim plačem i suzama prinosio molitve i prošnje Onome koji ga je mogao izbaviti od smrti, i bio uslišan u tome da se bojao;
8 Iako je bio Sin, ipak se naučio poslušnosti kroz stvari koje je pretrpio;
9 I postavši savršen, postao je autor vječnog spasenja za sve one koji mu se pokoravaju;
10 Nazvan od Boga prvosveštenikom prema Melhisedekovom redu.
11 O kojima imamo mnogo stvari da kažemo, a koje je teško izgovoriti, budući da ste tupi za sluh.
12 Jer kada za vrijeme treba da budete učitelji, trebate da vas opet poučava koji su prva načela Božjih proročanstava; i postali su takvi kojima je potrebno mlijeko, a ne jako meso.
13 Jer svaki koji pije mlijeko nevješt je u riječi pravednosti, jer je dijete.
14 Ali jako meso pripada onima koji su punoljetni, čak i onima koji zbog upotrebe imaju svoja čula uvježbana da razaznaju i dobro i zlo.

POGLAVLJE 6

1 Stoga, napustimo načela Hristove doktrine, idemo dalje ka savršenstvu; ne postavljajući ponovo temelj pokajanja od mrtvih djela i vjere u Boga,
2 O nauci o krštenju, i o polaganju ruku, i o vaskrsenju mrtvih, i o vječnom sudu.
3 I to ćemo učiniti, ako Bog dopusti.
4 Jer je nemoguće za one koji su jednom bili prosvetljeni, i okusili nebeski dar, i postali zajedničari Duha Svetoga,
5 I okusio sam dobru riječ Božju i sile budućeg svijeta,
6 Ako će otpasti, da ih ponovo obnovim za pokajanje; videći da iznova razapinju u sebi Sina Božjeg i da ga otvoreno posrame.
7 Jer zemlja koja pije kišu koja često pada na nju i rađa bilje odgovarajuće za one kojima je obrađena, prima blagoslov od Boga:
8 Ali ono što nosi trnje i trnje, odbačeno je i blizu je prokletstvu; čiji kraj treba spaliti.
9 Ali, ljubljeni, mi smo uvjereni u bolje stvari od vas, i stvari koje prate spasenje, iako tako govorimo.
10 Jer Bog nije nepravedan da zaboravi vaše djelo i trud ljubavi, koji ste pokazali prema njegovom imenu, služeći svetima i služite.
11 I želimo da svako od vas pokaže istu marljivost za punu sigurnost nade do kraja:
12 Da ne budete lijeni, nego sljedbenici onih koji kroz vjeru i strpljenje baštine obećanja.
13 Jer kada je Bog dao obećanje Abrahamu, jer se nije mogao zakleti ni u koga većeg, zakleo se samim sobom,
14 Govoreći: Blagosloviću te, i umnožavajući, umnožiću te.
15 I tako, nakon što je strpljivo izdržao, dobio je obećanje.
16 Jer ljudi se zaista kunu većim, a zakletva za potvrdu za njih je kraj svake svađe.
17 U čemu je Bog, koji je želeo još više da pokaže nasljednicima obećanja nepromjenjivost svog savjeta, to potvrdio zakletvom:
18 Da bismo kroz dvije nepromjenljive stvari, u kojima je bilo nemoguće da Bog laže, imali snažnu utjehu, koji smo pobjegli u utočište da se uhvatimo za nadu koja je pred nama:
19 Koju nadu imamo kao sidro duše, sigurno i postojano, i koja ulazi u ono unutar vela;

20 Tamo gdje je preteča za nas ušao je čak i Isus, zauvijek postao prvosveštenik po redu Melhisedekovu.

GLAVA 7

1 Za ovog Melkisedeka, kralja Salema, svećenika Boga Svevišnjega, koji je sreo Abrahama koji se vraćao s pokolja kraljeva i blagoslovio ga;
2 Kome je i Abraham dao deseti dio svega; prvo je po tumačenju Kralj pravednosti, a nakon toga i Kralj Salema, što je Kralj mira;
3 Bez oca, bez majke, bez porijekla, bez početka dana, niti kraja života; ali nalik Sinu Božjem; stalno boravi kao sveštenik.
4 Sada razmislite koliki je bio ovaj čovjek, kome je čak i patrijarh Abraham dao desetinu plijena.
5 I zaista, oni koji su od sinova Levijevih, koji primaju svećeničku službu, imaju zapovijest da uzimaju desetinu od naroda prema zakonu, to jest od svoje braće, iako dolaze iz Abrahamovih bedara :
6 Ali onaj čije se porijeklo ne računa od njih primio je desetinu od Abrahama i blagoslovio onoga koji je imao obećanja.
7 I bez svake kontradikcije manje je blagosloveno od boljeg.
8 I ovdje ljudi koji umru primaju desetinu; ali ondje ih prima, za koje se svjedoči da živi.
9 I kako mogu tako reći, i Levi, koji prima desetinu, plaćao je desetinu u Abrahamu.
10 Jer on je još bio u bedrima svoga oca, kad ga je Melkisedek sreo.
11 Ako je, dakle, savršenstvo bilo po levitskom svećenstvu, (jer je pod njim narod primio zakon), kakva je daljnja potreba da drugi svećenik ustane po redu Melkisedekovu, a ne da bude pozvan po redu Aronovu?
12 Budući da se sveštenstvo mijenja, nužno je i promjena zakona.
13 Jer onaj o kome se ovo govori pripada drugom plemenu, od kojeg nitko nije stajao na oltaru.
14 Jer je očito da je naš Gospodin izniknuo iz Jude; o kojem plemenu Mojsije nije ništa govorio o sveštenstvu.
15 I to je još mnogo očiglednije: jer se nakon sličnosti Melkisedeka javlja drugi svećenik,
16 Koji je stvoren, ne po zakonu tjelesne zapovijesti, nego po sili beskrajnog života.
17 Jer on svjedoči: Ti si svećenik zauvijek po redu Melhisedekovu.
18 Jer zaista postoji poništenje prethodne zapovesti zbog njene slabosti i neisplativosti.
19 Jer zakon ništa nije učinio savršenim, ali je unošenje bolje nade učinilo; kojim se približavamo Bogu.
20 I utoliko što nije bez zakletve postao svećenik:
21 (Jer su ti sveštenici bili postavljeni bez zakletve; ali ovo uz zakletvu od onoga koji mu je rekao: zakleo se Gospod i neće se pokajati, ti si sveštenik zauvek po redu Melkisedekovu:)
22 Utoliko je Isus postao jamac boljeg testamenta.
23 I oni su zaista bili mnogi svećenici, jer im nije bilo dopušteno da ostanu zbog smrti:
24 Ali ovaj čovjek, zato što ostaje zauvijek, ima nepromjenjivo sveštenstvo.
25 Stoga je i on u stanju do kraja spasiti one koji dolaze Bogu po njemu, budući da je uvijek živ da se za njih zalaže.
26 Jer takav veliki svećenik postadosmo mi, koji je svet, bezopasan, neokaljan, odvojen od grešnika i uzvišen od nebesa;
27 Koji ne treba svakodnevno, kao ovi prvosvećenici, da prinosi žrtvu, prvo za svoje grijehe, a zatim za grijehe naroda: za to je učinio jednom, kada je prinio samoga sebe.
28 Jer zakon postavlja ljude velike sveštenike koji imaju nemoć; ali riječ zakletve, koja je bila od zakona, čini Sina, koji je posvećen zauvijek.

POGLAVLJE 8

1 Dakle, ovo što smo rekli je suma: Imamo takvog prvosveštenika, koji je postavljen s desne strane prijestolja Veličanstva na nebesima;
2 Služitelj svetinje i pravog šatora, koji je podigao Gospod, a ne čovjek.
3 Jer svaki prvosveštenik je zaređen da prinosi darove i žrtve; stoga je nužno da i ovaj čovjek ima nešto za prinijeti.
4 Jer da je na zemlji, ne bi trebao biti svećenik, budući da ima svećenika koji prinose darove po zakonu:
5 Koji služe primjeru i sjenci nebeskih stvari, kao što je Mojsije bio opomenut od Boga kad je trebao napraviti šator: jer, vidi, kaže on, da sve činiš po uzoru koji ti je prikazan na gori.
6 Ali sada je dobio bolju službu, utoliko je i posrednik boljeg saveza, koji je utemeljen na boljim obećanjima.
7 Jer da je taj prvi savez bio besprijekoran, onda ne bi trebalo tražiti mjesto za drugi.
8 Jer ih je zamjerio, rekao je: Evo, dolaze dani, govori Gospod, kada ću sklopiti novi savez s domom Izraelovim i s domom Judinim.
9 Ne prema savezu koji sam sklopio s njihovim ocima u dan kad sam ih uzeo za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske; jer oni ne ostadoše u mom savezu, i ja na njih nisam gledao, govori Gospod.
10 Jer ovo je savez koji ću sklopiti s domom Izraelovim poslije onih dana, govori Gospod; Ja ću svoje zakone staviti u njihov um, i zapisati ih u njihova srca, i ja ću im biti Bog, a oni će mi biti narod.
11 I neće poučavati svaki bližnjega svoga, a svaki brata svoga govoreći: Poznaj Gospoda, jer će me svi upoznati, od najmanjeg do najvećeg.
12 Jer ću biti milostiv prema njihovoj nepravdi, i grijeha njihovih i bezakonja njihovih više se neću sjećati.
13 Time što je rekao: Novi savez, prvi je učinio starim. Sada je ono što propada i stari, spremno da nestane.

POGLAVLJE 9

1 Tada je zaista prvi savez imao i uredbe božanske službe i svjetovno svetilište.
2 Jer ondje je napravljen šator; prva, u kojoj je bio svijećnjak, stol i hljebovi; koja se zove svetilište.
3 A poslije drugog vela, šator koji se zove Najsvetiji od svih;
4 Koji je imao zlatnu kadionicu i Kovčeg saveza okolo obložen zlatom, u kojem je bio zlatni lonac u kojem je bila mana, i Aronov štap koji je pukao, i ploče saveza;

5 I nad njim kerubini slave zasjenjuju milosrdnicu; o čemu sada ne možemo posebno govoriti.
6 Sada kada su ove stvari bile tako zaređene, svećenici su uvijek ulazili u prvi šator, vršeći službu Božju.
7 Ali u drugi je prvosveštenik išao sam jednom svake godine, ne bez krvi, koju je prinosio za sebe i za zablude naroda:
8 Duh Sveti ovo označava da put u najsvetije od svega još nije bio otkriven, dok je još stajao prvi šator:
9 Što je bila figura za tadašnje vrijeme, u kojem su prinošeni i darovi i žrtve, što nije moglo učiniti onoga koji je služio savršenim, što se tiče savjesti;
10 Koje su stajale samo u jelima i pićima, i u pranju u vodu, i u tjelesnim obredima, nametnutim im do vremena reformacije.
11 Ali, budući da je Krist došao kao veliki svećenik budućih dobara, kroz veći i savršeniji šator, nerukotvoren, to jest, ne od ove zgrade;
12 Ni krvlju jaraca i teladi, nego svojom krvlju jednom je ušao u sveto mjesto, zadobivši nam vječno otkupljenje.
13 Jer ako krv bikova i jaraca i pepeo junice prska nečistoće, posvećuje na očišćenje mesa:
14 Koliko će više krv Kristova, koji je kroz vječnog Duha prinio sebe neporočnog Bogu, očistiti vašu savjest od mrtvih djela da služite Bogu živom?
15 I zbog toga je on posrednik novog zavjeta, da smrću, za otkupljenje prijestupa koji su bili pod prvim zavjetom, pozvani dobiju obećanje vječnog naslijeđa.
16 Jer, tamo gdje je testament, mora postojati i smrt ostavioca.
17 Jer oporuka je na snazi nakon što su ljudi mrtvi; inače nema nikakvu snagu dok je oporučilac živ.
18 Pri čemu ni prvi zavjet nije bio posvećen bez krvi.
19 Jer kad Mojsije reče sve propise svemu narodu po zakonu, uze krv od teladi i jaraca, s vodom i grimiznom vunom i isopom, i poškropi i knjigu i sav narod,
20 Govoreći: Ovo je krv zavjeta koju vam je Bog zapovjedio.
21 Štaviše, on je poškropio krvlju i šator i sve posude službe.
22 I skoro sve stvari su po zakonu očišćene krvlju; a bez prolivanja krvi nema remisije.
23 Stoga je bilo neophodno da se obrasci stvari na nebesima pročiste ovim; ali same nebeske stvari sa boljim žrtvama od ovih.
24 Jer Hristos nije ušao u svetinje napravljene rukama, koje su likovi istinitih; nego u samo nebo, sada da se pojavi u prisustvu Boga za nas:
25 Niti da se često prinosi, kao što veliki svećenik svake godine ulazi u sveto mjesto s tuđom krvlju;
26 Jer je tada morao često stradati od postanka svijeta; ali sada se jednom na kraju svijeta pojavio da ukloni grijeh svojom žrtvom.
27 I kao što je ljudima određeno da jednom umru, ali nakon ovoga sud:
28 Tako je Krist jednom bio prinošen da ponese grijehe mnogih; i onima koji ga traže ukazati će se drugi put bez grijeha na spasenje.

POGLAVLJE 10

1 Jer zakon koji ima sjenu dobrih stvari koje dolaze, a ne samu sliku stvari, nikada ne može sa onim žrtvama koje su prinosili iz godine u godinu neprestano učiniti savršenima one koji dolaze u njega.
2 Jer onda ne bi prestali da se nude? jer da vernici jednom očišćeni nisu više trebali imati savest o gresima.
3 Ali u tim žrtvama se svake godine ponovo stvara sjećanje na grijehe.
4 Jer nije moguće da krv bikova i jaraca odnese grijehe.
5 Zato, kad dođe na svijet, kaže: žrtvu i prinos nisi htio, nego si mi tijelo pripremio.
6 Paljenice i žrtve za grijehe nisi imao zadovoljstva.
7 Tada sam rekao: Evo, dolazim (u svesci knjige piše o meni) da izvršim volju tvoju, Bože.
8 Gore kad je rekao: Žrtva i prinos, i paljenica i prinos za grijeh nisi htio, niti si imao zadovoljstva; koje nudi zakon;
9 Tada reče: Evo, dolazim da izvršim volju tvoju, Bože. On oduzima prvo, da bi uspostavio drugo.
10 Kojom voljom mi smo posvećeni kroz prinošenje tijela Isusa Krista jednom zauvijek.
11 I svaki svećenik stoji svakodnevno služeći i često prinoseći iste žrtve, koje nikada ne mogu ukloniti grijehe:
12 Ali ovaj čovjek, nakon što je prinio jednu žrtvu za grijehe zauvijek, sjeo je s desne strane Boga;
13 Od sada očekuje dok mu neprijatelji ne postanu podnožje nogama.
14 Jer jednom prinosom usavrši zauvijek one koji su posvećeni.
15 Čega nam je i Duh Sveti svjedok, jer je nakon toga prije rekao:
16 Ovo je savez koji ću sklopiti s njima nakon onih dana, govori Gospod, stavit ću svoje zakone u njihova srca, i u njihovim ću ih umovima napisati;
17 I njihovih grijeha i bezakonja neću se više sjećati.
18 Sada gdje je oproštenje ovoga, nema više prinosa za grijeh.
19 Imajući dakle, braćo, odvažnost da uđete u svetinju krvlju Isusovom,
20 Novim i živim putem, koji nam je posvetio, kroz veo, što će reći, svoje tijelo;
21 I imati velikog svećenika nad domom Božjim;
22 Približimo se istinskog srca u punoj sigurnosti vjere, poškropimo srce od zle savjesti, a naša tijela oprana čistom vodom.
23 Držimo se čvrsto ispovijedanja naše vjere bez pokolebanja; (jer je vjeran onome što je obećalo;)
24 I smatrajmo jedni druge da izazivamo na ljubav i na dobra djela:
25 Ne napuštajući okupljanje sebe, kao što je to kod nekih; nego podstičući jedni druge: i to više, što vidite da se dan približava.
26 Jer ako namjerno griješimo nakon što smo primili spoznaju istine, ne preostaje više žrtve za grijehe,
27 Ali izvjesno strahovito traženje suda i ognjeni gnjev, koji će proždrijeti protivnike.
28 Onaj koji je prezirao Mojsijev zakon umro je bez milosti pod dva ili tri svjedoka:
29 Pretpostavite, koliko će se teže kazne smatrati vrijednim onaj koji je zgazio Sina Božjega i krv Saveza, kojom je

posvećen, ubrojio kao nesvetu stvar, i učinio je uprkos Duh milosti?
30 Jer znamo onoga koji je rekao: Moja je osveta, ja ću naplatiti, govori Gospod. I opet, Gospod će suditi svom narodu.
31 Strašno je pasti u ruke živoga Boga.
32 Ali prisjetite se prošlih dana, u kojima ste, nakon što ste bili prosvijetljeni, izdržali veliku borbu nevolja;
33 Djelomično, dok ste bili učinjeni zorom i pogrdama i nevoljama; i dijelom, dok ste postali drugovi onih koji su se tako koristili.
34 Jer ste se sažalili na mene u mojim okovama i s radošću ste primili pljačku svoje imovine, znajući u sebi da na nebu imate bolju i postojanu imovinu.
35 Ne odbacujte, dakle, svoje pouzdanje, koje ima veliku nagradu.
36 Jer vam je potrebno strpljenje, da, nakon što izvršite volju Božju, možete primiti obećanje.
37 Jer još malo, i doći će onaj koji će doći, i neće odgoditi.
38 Sada će pravednik živjeti od vjere; ali ako se ko odmakne, neće se svidjeti duši mojoj.
39 Ali mi nismo od onih koji se vraćaju u propast; nego onih koji vjeruju u spasenje duše.

POGLAVLJE 11

1 Vjera je suština onoga čemu se nadamo, dokaz stvari koje se ne vide.
2 Jer su po njemu starešine dobile dobar izveštaj.
3 Kroz vjeru razumijemo da su svjetovi uokvireni Božjom riječju, tako da stvari koje se vide nisu nastale od stvari koje se pojavljuju.
4 Vjerom je Abel prinio Bogu bolju žrtvu od Kajina, kojom je dobio svjedočanstvo da je pravedan, Bog svjedoči o njegovim darovima; i njome, budući da je mrtav, još govori.
5 Vjerom je Enoh bio preveden da ne bi trebao vidjeti smrt; i nije pronađen, jer ga je Bog preveo; jer je prije prijevoda imao ovo svjedočanstvo, da je ugodio Bogu.
6 Ali bez vjere mu je nemoguće ugoditi; jer onaj koji dolazi k Bogu mora vjerovati da jeste, i da je nagrada onima koji ga marljivo traže.
7 Vjerom je Noa, upozoren od Boga na stvari koje još nisu viđene, potaknut strahom, pripremio je kovčeg za spas svoje kuće; kojim je osudio svijet i postao baštinik pravednosti koja je po vjeri.
8 Vjerom je Abraham, kada je bio pozvan da izađe na mjesto koje je trebao dobiti u baštinu, poslušao; i on izađe ne znajući kuda ide.
9 Vjerom je boravio u obećanoj zemlji, kao u stranoj zemlji, prebivajući u šatorima s Izakom i Jakovom, s njim nasljednicima istog obećanja:
10 Jer je tražio grad koji ima temelje, čiji je graditelj i tvorac Bog.
11 Kroz vjeru je i sama Sara dobila snagu da zatrudni sjeme, i rodila joj se dijete kad je prešla godine, jer je smatrala vjernim onoga koji je obećao.
12 Stoga je tamo poniknuo čak i jedan, i on kao mrtav, toliko kao zvijezda na nebu u mnoštvu, i kao pijesak koji je na obali mora bezbroj.
13 Svi su ovi umrli u vjeri, ne primivši obećanja, nego su ih vidjeli izdaleka, i bili uvjereni u njih, i zagrlili ih, i priznali da su stranci i hodočasnici na zemlji.
14 Jer oni koji tako govore jasno izjavljuju da traže zemlju.
15 I zaista, da su imali na umu tu zemlju iz koje su izašli, možda bi imali priliku da se vrate.
16 Ali sada žele bolju zemlju, to jest raj; stoga se Bog ne stidi da se zove njihovim Bogom: jer im je pripremio grad.
17 Vjerom je Abraham, kada je bio iskušan, prinio Izaka, a onaj koji je primio obećanja prinese svog jedinorođenog sina,
18 Za koje je bilo rečeno: U Izaku će se tvoje potomstvo zvati:
19 Računajući da ga je Bog mogao podići, čak i iz mrtvih; odakle ga je i primio u liku.
20 Vjerom je Izak blagoslovio Jakova i Izava za stvari koje dolaze.
21 Vjerom je Jakov, kad je bio na samrti, blagoslovio oba sina Josipova; i obožavao, oslanjajući se na vrh svog štapa.
22 Vjerom je Josip, kad je umro, spomenuo odlazak sinova Izraelovih; i dade zapovest o njegovim kostima.
23 Vjerom je Mojsije, kad se rodio, tri mjeseca sakriven od svojih roditelja, jer su vidjeli da je pravo dijete; i nisu se bojali kraljeve zapovesti.
24 Vjerom je Mojsije, kad je došao u godine, odbio da se nazove sinom kćeri faraonove;
25 Odabrati radije trpjeti nevolju s Božjim narodom, nego uživati u zadovoljstvima grijeha na određeno vrijeme;
26 Smatrajući sramotu Kristovu većim bogatstvom od blaga u Egiptu, jer je imao poštovanje prema nagradi za nagradu.
27 Vjerom je napustio Egipat, ne bojeći se gnjeva kraljevog, jer je izdržao, kao da vidi onoga koji je nevidljiv.
28 Vjerom je održao Pashu i škropljenje krvlju, da ih se ne dotakne onaj koji je prvorođenca uništio.
29 Vjerom su prošli Crveno more kao suhom; što su Egipćani pokušavali učiniti, bili su utopljeni.
30 Vjerom su se zidovi Jerihona srušili nakon što su bili opkoljeni oko sedam dana.
31 Vjerom bludnica Rahab nije poginula s onima koji nisu vjerovali, kad je s mirom primila uhode.
32 I šta da više kažem? jer ne bih imao vremena da pričam o Gedeonu, Baraku, Samsonu i Jeftaju; Davida i Samuila i proroka:
33 Koji je vjerom pokorio kraljevstva, učinio pravednost, zadobio obećanja, zaustavio usta lavovima,
34 Ugasili vatrenu silu, izmaknuli oštrici mača, od slabosti postali jaki, postali hrabri u borbi, okrenuli se u bijeg vojske vanzemaljaca.
35 Žene su ponovo oživljavale svoje mrtve: a druge su mučene, ne prihvatajući oslobođenje; da bi mogli postići bolje uskrsnuće:
36 A drugi su imali suđenje okrutnih ismijavanja i bičevanja, da, štoviše okova i zatvaranja:
37 Bili su kamenovani, rasječeni, kušani, mačem pobijeni: lutali su u ovčijim kožama i kozjim kožama; biti oskudan, pogođen, izmučen;
38 (kojih svijet nije bio dostojan:) lutali su po pustinjama, i po planinama, i po jazbinama i pećinama zemaljskim.
39 I svi ovi, pošto su dobili dobar izvještaj kroz vjeru, nisu primili obećanje:
40 Bog je dao nešto bolje za nas, da oni bez nas ne budu savršeni.

POGLAVLJE 12

1 Zato, budući da smo i mi opkoljeni tolikim oblakom svjedoka, odbacimo svaku težinu i grijeh koji nas tako lako snalazi, i trčimo sa strpljenjem trkom koja je pred nama,
2 Gledajući u Isusa, začetnika i dovršitelja naše vjere; koji zbog radosti koja mu je bila postavljena podnese krst, prezrevši sramotu, i spusti se s desne strane prijestolja Božjega.
3 Jer, razmislite o onome koji je izdržao takvu protivrečnost grešnika protiv sebe, da ne budete umorni i klonuli umovima svojim.
4 Još se niste odupirali do krvi, boreći se protiv grijeha.
5 I zaboravili ste nagovor koji vam govori kao djeci: "Sine moj, ne preziri kažnjavanje Gospodnje, niti klonuj kad te ukori od njega:
6 Jer koga Gospod voli, on kažnjava i bičuje svakog sina kojega primi.
7 Ako trpite kaznu, Bog postupa s vama kao sa sinovima; jer koji je sin koga otac ne kažnjava?
8 Ali ako ste bez kazne, u kojoj su svi sudionici, onda ste gadovi, a ne sinovi.
9 Osim toga, imali smo očeve našeg tijela koji su nas ispravljali, i mi smo im odavali poštovanje: nećemo li radije biti podložni Ocu duhova i živjeti?
10 Jer oni su nas, uistinu, nekoliko dana kažnjavali po svom vlastitom užitku; nego on radi naše koristi, da bismo bili dionici njegove svetosti.
11 Sada se nikakvo kažnjavanje za sada ne čini radosnim, već teškim; ipak, poslije donosi mirni plod pravednosti onima koji se njime ispoljavaju.
12 Zato podignite ruke koje vise i nejaka koljena;
13 I pravite ravne staze za noge svoje, da se hromo ne skrene s puta; ali neka radije bude izliječeno.
14 Slijedite mir sa svim ljudima i svetost, bez koje niko neće vidjeti Gospodina:
15 Pažljivo gledajući da tko ne izgubi milosti Božju; da vas ne bi uznemirio bilo kakav korijen gorčine koji izvire i da se mnogi time ne oskvrne;
16 Da ne bude bilo kakvog bludnika ili pokvarenog, kao što je Isav, koji je za jedan zalogaj mesa prodao svoje prvorodstvo.
17 Jer znate kako je kasnije, kada je htio naslijediti blagoslov, bio odbačen: jer nije našao mjesto za pokajanje, iako ga je pažljivo tražio sa suzama.
18 Jer niste došli na goru koja bi se mogla dotaknuti i koja je ognjem izgorjela, niti u tamu, tamu i oluju,
19 I zvuk trube i glas riječi; koji su glas oni koji su čuli molili da im se ta riječ više ne govori:
20 (Jer oni nisu mogli izdržati ono što im je naređeno, i ako makar i zvijer dotakne planinu, bit će kamenovana ili probijena strijelom:
21 I prizor je bio tako strašan, da je Mojsije rekao: Strašno se bojim i drhtim :)
22 Ali došli ste na goru Sion i u grad Boga živoga, nebeski Jeruzalem, i u nebrojeno mnoštvo anđela,
23 Općem saboru i crkvi prvorođenih, koji su zapisani na nebu, i Bogu Sudiji svega, i duhovima savršenih ljudi pravednih,
24 I Isusu, posredniku novog saveza, i krvi škropljenja, koji govori bolje od Abelove.
25 Pazite da ne odbijate onoga koji govori. Jer ako nisu pobjegli oni koji su odbili Onoga koji je govorio na zemlji, mnogo više nećemo pobjeći mi ako se odvratimo od onoga koji govori s neba:
26 Čiji je glas tada potresao zemlju, a sada je obećao, govoreći: Još jednom ću potresti ne samo zemlju nego i nebo.
27 I ova riječ, Još jednom, označava uklanjanje onih stvari koje su uzdrmane, kao stvari koje su stvorene, da one stvari koje se ne mogu poljuljati mogu ostati.
28Zato primamo kraljevstvo koje se ne može pomaknuti, imajmo milost, kojom možemo služiti Bogu prihvatljivo s poštovanjem i strahom pred Bogom:
29 Jer naš Bog je oganj koji proždire.

POGLAVLJE 13

1 Neka se nastavi bratska ljubav.
2 Ne zaboravite da zabavljate strance: jer su na taj način neki nesvjesno ugostili anđele.
3 Sjetite se onih koji su u okovima, kao vezanih s njima; i one koji trpe nevolje, kao što ste i sami u tijelu.
4 Brak je u svima častan i postelja neokaljana; a bludnicima i preljubnicima Bog će suditi.
5 Neka vaš razgovor bude bez pohlepe; i budite zadovoljni onim što imate, jer je rekao: Nikada te neću ostaviti niti ću te ostaviti.
6 Tako da smelo kažemo: Gospod je moj pomoćnik, i neću se bojati šta će mi čovek učiniti.
7 Sjetite se onih koji vladaju vama, koji su vam govorili riječ Božju: čija vjera slijedi, s obzirom na kraj njihovog razgovora.
8 Isus Hrist isti juče, i danas, i zauvek.
9 Nemojte se baviti roniocima i čudnim doktrinama. Jer dobro je da srce bude utvrđeno milošću; ne s mesom, koje nije koristilo onima koji su u njemu bili zauzeti.
10 Mi imamo oltar, s kojeg nemaju pravo jesti oni koji služe šatoru.
11 Jer tijela tih zvijeri, čiju krv u svetilište donosi veliki svećenik za grijeh, spaljuju se izvan logora.
12 Zato je i Isus, da bi svojom krvlju posvetio narod, patio bez vrata.
13 Izađimo dakle k njemu van logora, noseći njegovu sramotu.
14 Jer ovdje nemamo trajnog grada, nego tražimo onaj koji će doći.
15 Po njemu, dakle, prinosimo Bogu žrtvu hvale neprestano, to jest, plod naših usana koji hvale njegovu imenu.
16 Ali činiti dobro i komunicirati ne zaboravite: jer takve žrtve su Bogu zadovoljne.
17 Poslušajte one koji imaju vlast nad vama i pokorite se, jer oni paze na vaše duše, kao oni koji moraju polagati račun, da to čine s radošću, a ne s tugom, jer vam je to neisplativo.
18 Molite se za nas: jer vjerujemo da imamo čistu savjest, da u svemu želimo pošteno živjeti.
19 Ali ja vas molim da učinite to radije, da vam se što prije vratim.
20 A Bog mira, koji je povratio iz mrtvih Gospodina našega Isusa, tog velikog pastira ovaca, krvlju vječnoga saveza,

21 Učini da budete savršeni u svakom dobrom djelu da
vršite njegovu volju, čineći u vama ono što je ugodno u
njegovim očima, kroz Isusa Krista; kome je slava u vijeke
vjekova. Amen.
22 I molim vas, braćo, primite riječ ohrabrenja, jer sam
vam napisao pismo u nekoliko riječi.
23 Znajte da je naš brat Timotej pušten na slobodu; sa
kojim, ako uskoro dođe, vidimo se.
24 Pozdravite sve one koji nad vama vladaju i sve svete.
Oni iz Italije vas pozdravljaju.
25 Milost sa svima vama. Amen.

James

POGLAVLJE 1

1 Jakov, sluga Boga i Gospoda Isusa Hrista, dvanaest plemena koja su rasejana, pozdrav.
2 Braćo moja, smatrajte sve to radošću kada padnete u razna iskušenja;
3 Znajući ovo, da iskušavanje vaše vjere proizvodi strpljenje.
4 Ali neka strpljenje ima svoje savršeno djelo, da budete savršeni i cjeloviti, ne oskudijevajući ništa.
5 Ako nekome od vas nedostaje mudrosti, neka traži od Boga koji svima daje obilno, a ne kori; i daće mu se.
6 Ali neka traži u vjeri, bez pokolebljivosti. Jer onaj koji se koleba je poput morskog vala kojeg vjetar tjera i baca.
7 Jer neka taj čovjek ne misli da će primiti nešto od Gospoda.
8 Dvoumni čovjek je nestabilan na svim svojim putevima.
9 Neka se brat niskog stepena raduje što je uzvišen:
10 Ali bogati, u tome što je ponižen, jer će proći kao cvijet trave.
11 Jer sunce tek iziđe sa žarkom žegom, već će osušiti travu, i cvijet njen opada, i nestaje milost njegovog izgleda; tako će i bogataš nestati na svojim putovima.
12 Blago čovjeku koji trpi iskušenje, jer kad bude iskušan, primit će vijenac života, koji je Gospod obećao onima koji ga ljube.
13 Neka niko ne kaže kad je kušan: Ja sam iskušavan od Boga; jer Bog se ne može kušati zlom, niti on ikoga kuša.
14 Ali svaki je čovjek u iskušenju kada je odvučen od vlastite požude i zaveden.
15 Onda kada je požuda zatrudnjela, rađa grijeh, a grijeh, kada se završi, rađa smrt.
16 Nemojte pogriješiti, moja voljena braćo.
17 Svaki dobar dar i svaki savršeni dar je odozgo i silazi od Oca svjetla, kod koga nema promjene, ni sjene okretanja.
18 On nas je svojom voljom rodio riječju istine, da budemo neka vrsta prvina njegovih stvorenja.
19 Zato, moja ljubljena braćo, neka svaki čovjek bude brz da čuje, spor da govori, spor na gnjev:
20 Jer gnjev ljudski ne čini pravdu Božju.
21 Zato odbacite svu prljavštinu i suvišnost nevaljala, i primite s krotkošću ucijepljenu riječ, koja može spasiti vaše duše.
22 Ali budite izvršitelji riječi, a ne samo slušatelji, varajući sami sebe.
23 Jer ako je ko slušalac riječi, a ne izvršilac, sličan je čovjeku koji gleda svoje prirodno lice u čaši.
24 Jer on se ugleda, i ode svojim putem, i odmah zaboravi kakav je čovjek bio.
25 Ali ko pogleda u savršeni zakon slobode i nastavi u njemu, on nije zaboravni slušalac, već izvršilac posla, ovaj će čovjek biti blagoslovljen u svom djelu.
26 Ako se tko među vama čini pobožnim, a ne obuzdava svoj jezik, nego vara svoje srce, ta je vjera ovog čovjeka.
27 Čista vjera i neokaljana pred Bogom i Ocem je ovo, da posjećuje sirote i udovice u njihovoj nevolji, i da se sačuva neokaljan od svijeta.

POGLAVLJE 2

1 Braćo moja, nemojte imati vjeru u Gospoda našega Isusa Krista, Gospoda slave, u pogledu ličnosti.
2 Jer ako na vašu skupštinu dođe čovjek sa zlatnim prstenom, u lijepoj odjeći, a uđe i siromah u groznoj odjeći;
3 I imate poštovanje prema onome koji nosi gej odjeću i recite mu: Sjedi ovdje na dobrom mjestu; i reci siromasima: Stani tu ili sedi ovde pod mojim podnožjem:
4 Niste li, dakle, pristrasni u sebi i postali ste suci zlih misli?
5 Čujte, moja ljubljena braćo, nije li Bog izabrao siromašne ovoga svijeta bogate vjerom i nasljednike kraljevstva koje je obećao onima koji ga ljube?
6 Ali vi ste prezreli siromahe. Zar vas bogataši ne tlače i ne vuku pred sudije?
7 Zar ne hule na ono dostojno ime kojim ste nazvani?
8 Ako ispunjavate kraljevski zakon prema pismu: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe, činite dobro.
9 Ali ako imate poštovanje prema osobama, činite grijeh i uvjereni ste u zakon kao prestupnici.
10 Jer tko god se drži cijelog zakona, a ipak u jednoj točki povrijedi, za sve je kriv.
11 Jer onaj koji je rekao: Ne čini preljubu, rekao je i: Ne ubij. Ako ne učiniš preljubu, a ako ubiješ, postao si prestupnik zakona.
12 Tako govorite i tako radite, kao oni kojima će se suditi po zakonu slobode.
13 Jer će imati sud bez milosti, koji nije pokazao milosrđe; a milost se raduje osudi.
14 Kakva je korist, braćo moja, ako čovjek kaže da ima vjeru, a djela nema? može li ga vjera spasiti?
15 Ako su brat ili sestra goli i bez dnevne hrane,
16 I reče im jedan od vas: "Idite u miru, grijte se i nasitite se!" bez obzira na to ne dajete im ono što je potrebno tijelu; šta to donosi?
17 Tako je i vjera, ako nema djela, mrtva jer je sama.
18 Da, čovjek može reći: Ti imaš vjeru, a ja imam djela: pokaži mi svoju vjeru bez svojih djela, a ja ću ti pokazati svoju vjeru svojim djelima.
19 Ti vjeruješ da postoji jedan Bog; dobro činiš: i đavoli vjeruju i drhte.
20 Ali hoćeš li znati, o tašti čovječe, da je vjera bez djela mrtva?
21 Nije li se Abraham, naš otac, opravdao djelima, kad je prinio Izaka svoga sina na oltar?
22 Vidiš li kako je vjera djelovala s njegovim djelima, i djelima je vjera postala savršena?
23 I ispuni se pismo koje kaže: Abraham je povjerovao Bogu, i to mu je pripisano za pravednost; i nazvan je Prijatelj Božji.
24 Vidite dakle kako se djelima čovjek opravdava, a ne samo vjerom.
25 Isto tako, zar se Rahab bludnica nije opravdala djelima kad je primila glasnike i poslala ih drugim putem?
26 Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez djela mrtva.

POGLAVLJE 3

1 Braćo moja, ne budite mnogo gospodari, znajući da ćemo primiti veću osudu.

2 Jer u mnogim stvarima vrijeđamo sve. Ako neko ne uvrijedi riječju, on je savršen čovjek i može zauzdati cijelo tijelo.
3 Gle, konjima stavljamo komade u usta da nas poslušaju; i mi se okrećemo oko celog njihovog tela.
4 Pogledajte i brodove, koji iako su tako veliki i tjerani su od žestokih vjetrova, ipak se okreću s vrlo malim kormilom, gdje god namjesnik želi.
5 Tako je i jezik mali ud, a hvali se velikim stvarima. Gle, kako veliku stvar pali mala vatra!
6 I jezik je oganj, svijet bezakonja: tako je i jezik među našim udovima, da onečišćuje cijelo tijelo i zapaljuje tok prirode; i zapaljeno je u paklu.
7 Jer svaka vrsta zvijeri, i ptica, i zmija, i stvari u moru, pripitomljena je i ukroćena je od ljudi.
8 Ali jezik niko ne može ukrotiti; to je neposlušno zlo, puno smrtonosnog otrova.
9 Time blagoslivljamo Boga i Oca; i time proklinjemo mi ljude, koji smo stvoreni po ugledu na Boga.
10 Iz istih usta izlazi blagoslov i prokletstvo. Braćo moja, ovo ne bi trebalo da bude tako.
11 Da li izvor na istom mjestu pušta slatku i gorku vodu?
12 Može li smokva, braćo moja, roditi plodove masline? ili vinovu lozu, smokve? tako da nijedna fontana ne može davati slanu i slatku vodu.
13 Ko je među vama mudar čovjek i nadaren znanjem? neka iz dobrog razgovora pokaže svoja djela s krotkošću mudrosti.
14 Ali ako imate gorku zavist i svađu u svojim srcima, ne hvalite se i ne lažite protiv istine.
15 Ova mudrost ne silazi odozgo, već je zemaljska, čulna, đavolska.
16 Jer gdje je zavist i svađa, tamo je zbrka i svako zlo djelo.
17 Ali mudrost koja je odozgo je prvo čista, zatim miroljubiva, blaga i laka za postupanje, puna milosrđa i dobrih plodova, bez pristrasnosti i bez licemjerja.
18 A plod pravednosti sije se u miru onima koji mir čine.

POGLAVLJE 4

1 Otkud ratovi i borbe među vama? Zar ne odatle, čak i od vaših požuda koji rat u vašim članovima?
2 Žudite, a nemate: ubijate, želite imati, a ne možete dobiti: borite se i ratujete, a nemate, jer ne tražite.
3 Tražite, a ne primate, jer tražite pogrešno, da biste to potrošili na svoje požude.
4 Vi preljubnici i preljubnice, zar ne znate da je prijateljstvo svijeta neprijateljstvo prema Bogu? ko god, dakle, bude prijatelj svijeta, neprijatelj je Božji.
5 Mislite li da Pismo uzalud kaže: Duh koji živi u nama poželi da zavidi?
6 Ali on daje više milosti. Zato kaže: Bog se oholima odupire, a poniznima daje milost.
7 Pokorite se dakle Bogu. Oduprite se đavolu i on će pobjeći od vas.
8 Približite se Bogu, i on će se približiti vama. Očistite svoje ruke, grešnici; i očistite svoja srca, dvoumni.
9 Tuži se, žali i plači: smijeh tvoj neka se pretvori u žalost, a tvoja radost u žalost.
10 Ponizite se pred Gospodom, i on će vas podići.
11 Ne govorite zlo jedni o drugima, braćo. Ko govori zlo o svom bratu i sudi bratu svome, govori o zakonu i sudi zakon; ali ako ti sudiš zakon, ti nisi izvršilac zakona, nego sudija.
12 Jedan je zakonodavac, koji može spasiti i uništiti: tko si ti da sudiš drugome?
13 Idite sada vi koji kažete: Danas ili sutra idemo u takav grad, i tamo ćemo ostati godinu dana, i kupovati i prodavati i dobiti dobit.
14 A vi ne znate šta će biti sutra. Za šta je tvoj život? To je čak i para, koja se pojavljuje na kratko, a zatim nestaje.
15 Zato što treba da kažete: Ako Gospod hoće, mi ćemo živeti, i činićemo ovo ili ono.
16 Ali sada se radujte svojim hvalisanjem: svako takvo veselje je zlo.
17 Prema tome, onome koji zna činiti dobro, a ne čini, to je grijeh.

POGLAVLJE 5

1 Idite do sada, vi bogataši, plačite i urlajte zbog svojih bijeda koje će vas zadesiti.
2 Tvoje bogatstvo je pokvareno, a odjeća tvoja izjedala se moljcem.
3 Tvoje zlato i srebro su se raspali; i njihova će rđa biti svjedok protiv vas, i izješće vaše meso kao oganj. Skupljali ste blago za posljednje dane.
4 Gle, viče najam radnika koji su požnjeli vaše njive, koji ste zadržali prijevarom, i vapaji onih koji su požnjeli ušli su u uši Gospoda sabaota.
5 Živjeli ste u zadovoljstvu na zemlji i bili ste razuzdani; nahranili ste svoja srca, kao u dan klanja.
6 Pravednika ste osudili i ubili; i on ti se ne opire.
7 Zato budite strpljivi, braćo, do dolaska Gospodnjeg. Gle, vinogradar čeka dragoceni plod zemlje, i ima dugo strpljenje za njega, dok ne primi ranu i kasnu kišu.
8 Budite i vi strpljivi; utvrdi srca svoja, jer se približava dolazak Gospodnji.
9 Ne ljutite se jedni na druge, braćo, da ne budete osuđeni; gle, sudija stoji pred vratima.
10 Uzmite, braćo moja, proroke, koji su govorili u ime Gospodnje, za primjer patnje i strpljenja.
11 Gle, smatramo sretnima one koji izdrže. Čuli ste za Jobovu strpljivost i vidjeli ste kraj Gospodnji; da je Gospod veoma sažaljen i milostiv.
12 Ali iznad svega, braćo moja, ne kunite se, ni nebom, ni zemljom, ni nekom drugom zakletvom: nego neka vaše da bude da; a tvoje ne, ne; da ne padnete na osudu.
13 Da li je neko od vas oboleo? neka se moli. Je li veselo? neka pjeva psalme.
14 Da li je neko bolestan među vama? neka pozove starešine crkve; i neka se pomole nad njim, pomažući ga uljem u ime Gospodnje.
15 I molitva vjere će spasiti bolesnika, i Gospod će ga podići; i ako je počinio grijehe, biće mu oprošteni.
16 Priznajte svoje greške jedni drugima i molite jedni za druge, da ozdravite. Učinkovita usrdna molitva pravednika mnogo pomaže.
17 Ilija je bio čovjek podložan istim strastima kao i mi, i usrdno se molio da ne padne kiša; i nije padala kiša na zemlju tri godine i šest mjeseci.
18 I on se ponovo pomoli, i nebo je dalo kišu, a zemlja je donela svoj plod.

19 Braćo, ako neko od vas odstupi od istine, pa ga neko obrati;
20 Neka zna da će onaj koji grešnika obrati od zablude njegova puta spasiti dušu od smrti, i sakriti će mnoštvo grijeha.

1 Peter

POGLAVLJE 1

1. Petar, apostol Isusa Krista, strancima rasutim po Pontu, Galatiji, Kapadokiji, Aziji i Bitiniji,
2 Izabrati po predznanju Boga Oca, kroz posvećenje Duha, na poslušnost i škropljenje krvlju Isusa Krista: Blagodat vam i mir neka se umnoži.
3 Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji nas je po svom preobilnom milosrđu ponovo rodio u živu nadu uskrsnućem Isusa Krista iz mrtvih,
4 U baštinu netruležnu i neokaljanu i koja ne vene, sačuvanu na nebu za vas,
5 Koji su sačuvani silom Božjom kroz vjeru za spasenje spremno da se otkriju u posljednje vrijeme.
6 U čemu se jako radujete, iako ste sada u neko vrijeme, ako je potrebno, u teškoćama ste zbog brojnih iskušenja:
7 Da bi se kušnja vaše vjere, koja je mnogo vrijednija od zlata koje propada, iako je iskušana ognjem, našla na hvalu, čast i slavu prilikom pojave Isusa Krista:
8 Koga ne vidjeste, volite; u koga, iako ga sada ne vidite, a vjerujete, radujete se radošću neizrecivom i punom slave.
9 Primite kraj svoje vjere, čak i spasenje vaših duša.
10 Za koje su spasenje ispitivali i marljivo istraživali proroci, koji su proricali o milosti koja će vam doći:
11 Istražujući šta ili na koji način je Hristov Duh koji je bio u njima označavao, kada je unapred svedočio o Hristovim stradanjima i o slavi koja će uslediti.
12 Kome je otkriveno da su oni ne sebi, nego nama služili stvarima koje su vam sada izvijestili oni koji su vam propovijedali evanđelje s Duhom Svetim poslanim s neba; koje stvari anđeli žele da pogledaju.
13 Zato opašite bedra svog uma, budite trijezni i nadaj se do kraja u milost koja će vam se donijeti prilikom objave Isusa Krista;
14 Kao poslušna djeca, ne oblikujući se prema prethodnim požudama u svom neznanju:
15 Ali kao što je svet onaj koji vas je pozvao, tako i vi budite sveti u svakom pogledu;
16 Jer je pisano: Budite sveti; jer ja sam svet.
17 I ako prizivate Oca, koji bez obzira na osobe sudi prema djelu svakoga, provedite vrijeme svog boravka ovdje u strahu:
18 Budući da znate da niste otkupljeni raspadljivim stvarima, kao što su srebro i zlato, od svog ispraznog razgovora koji ste primili predanjem od vaših otaca;
19 Ali dragocjenom krvlju Kristovom, kao jagnjeta bez mane i bez mane:
20 Koji je zaista bio predodređen prije postanka svijeta, ali se pokazao u ovim posljednjim vremenima za vas,
21 Koji po njemu vjerujete u Boga koji ga je uskrsnuo iz mrtvih i dao mu slavu; da vaša vjera i nada budu u Boga.
22 Pošto ste očistili svoje duše slušanjem istine kroz Duha na neliku ljubav prema braći, gledajte da ljubite jedni druge čistim srcem žarko.
23 Nanovo se roditi, ne od raspadljivog sjemena, nego od neraspadljivog, po Božjoj riječi, koja živi i ostaje dovijeka.
24 Jer svako je tijelo kao trava, i sva slava ljudska kao cvijet trave. Trava vene i cvet joj opada:
25 Ali riječ Gospodnja traje dovijeka. I ovo je riječ koja vam se propovijeda po evanđelju.

POGLAVLJE 2

1 Zato odbacivši svaku zlobu, i svaku prijevaru, i licemjerje, i zavist, i sve zle govore,
2 Kao novorođene bebe, poželite iskreno mlijeko riječi, da biste uz njega mogli rasti:
3 Ako je tako, okusili ste da je Gospod milostiv.
4 Kome dolazak, kao na živi kamen, zaista zabranjen ljudima, ali izabran od Boga i dragocjen,
5 I vi, kao živo kamenje, sazidate duhovnu kuću, sveto sveštenstvo, da prinesete duhovne žrtve, ugodne Bogu od Isusa Hrista.
6 Zbog toga je također sadržano u Svetom pismu: Evo, ja polažem u Sion kamen temeljac, izabrani, dragocjeni; i tko vjeruje u njega, neće se posramiti.
7 Dakle, vama koji vjerujete da je on dragocjen, a onima koji su neposlušni, kamen koji su graditelji zabranili, on je postao glava ugla,
8 I kamen spoticanja i stijena sablazni, čak i onima koji se spotiču na riječ, neposlušni; za što su i određeni.
9 Ali vi ste izabrani naraštaj, kraljevsko svećenstvo, sveti narod, poseban narod; da objavite hvale onoga koji vas je pozvao iz tame u svoju čudesnu svjetlost:
10 Koji u prošlosti nisu bili narod, a sada su narod Božji: koji nisu bili pomilovani, a sada su zadobili milost.
11 Dragi ljubljeni, molim vas kao stranci i hodočasnici, uzdržavajte se od telesnih požuda, koje ratuju protiv duše;
12 Imajući iskren razgovor među neznabošcima, da, dok govore protiv vas kao zlikovaca, da po vašim dobrim djelima, koja će gledati, proslave Boga u dan posjete.
13 Pokorite se svakom ljudskom zakonu radi Gospoda: bilo da je to kralju, kao vrhovnom;
14 Ili namjesnicima, kao onima koje on šalje na kaznu zlikovaca i na hvalu onih koji dobro čine.
15 Jer takva je volja Božja da dobrim činjenjem utišate neznanje ludih ljudi:
16 Kao slobodni, i ne koristeći svoju slobodu za ogrtač zlobe, nego kao sluge Božje.
17 Poštuj sve ljude. Volim bratstvo. Boj se Boga. Poštuj kralja.
18 Sluge, budite pokorni svojim gospodarima sa svim strahom; ne samo dobrim i nežnim, već i nasilnicima.
19 Jer ovo je zahvalno, ako čovjek zbog savjesti prema Bogu podnosi tugu, stradajući krivo.
20 Jer kakva je to slava ako, kad vas biju za svoje greške, budete to strpljivo podnosili? ali ako, kada činite dobro i patite zbog toga, to strpljivo prihvatate, to je Bogu prihvatljivo.
21 Jer i na to ste pozvani, jer je i Krist stradao za nas, ostavljajući nam primjer, da slijedite njegove stope.
22 Koji grijeha nije učinio, niti se prijevare našla u ustima njegovim.
23 Koji, kada je bio vređan, više nije vređan; kada je patio, nije prijetio; ali se predao onome koji sudi pravedno:
24 Koji je sam ponio naše grijehe u svom tijelu na drvo, da mi, mrtvi grijesima, živimo za pravednost: čijim ranama ste iscijeljeni.
25 Jer ste bili kao ovce zalutale; ali sada su vraćeni pastiru i biskupu vaših duša.

POGLAVLJE 3

1 Isto tako, vi žene, budite podložni svojim muževima; da, ako neko ne posluša riječ, može i bez riječi dobiti razgovor žena;
2 Dok oni gledaju tvoj čedan razgovor u kombinaciji sa strahom.
3 čiji ukras neka ne bude onaj vanjski ukras od pletenja kose, nošenja zlata ili odijevanja;
4 Ali neka to bude skriveni čovjek srca, u onome što nije truležno, čak i ukras krotkog i tihog duha, što je u očima Boga dragocjeno.
5 Jer na ovaj način u staro vrijeme ukrašavale su se i svete žene, koje su se uzdale u Boga, pokoravajući se svojim muževima:
6 Kao što je Sara poslušala Abrahama, nazivajući ga gospodarom: čije ste kćeri, sve dok radite dobro i ne bojite se ni sa kakvim čuđenjem.
7 Isto tako, vi muževi, ostanite s njima u skladu sa znanjem, odajući čast ženi, kao slabijoj posudi, i kao zajednički nasljednici milosti života; da vaše molitve ne budu ometane.
8 Konačno, budite svi jednodušni, sažalivajući se jedni prema drugima, volite kao braća, budite samilosni, budite ljubazni:
9 Ne davati zlo za zlo, ili ometanje za ometanje, nego naprotiv blagoslov; znajući da ste na to pozvani, da baštinite blagoslov.
10 Jer ko želi život ljubiti i vidjeti dobre dane, neka zadrži svoj jezik od zla i usne svoje da ne govore prijevaru.
11 Neka se kloni zla i neka čini dobro; neka traži mir i ostvari ga.
12 Jer su oči Gospodnje nad pravednicima, i uši njegove otvorene za njihove molitve, a lice je Gospodnje protiv onih koji čine zlo.
13 A ko je onaj koji će vam nauditi, ako ste sljedbenici onoga što je dobro?
14 Ali ako patite radi pravde, sretni ste;
15 Ali posvetite Gospoda Boga u svojim srcima, i budite spremni da svakom čovjeku koji vas pita za razlog nade koja je u vama, uvijek odgovorite s krotošću i strahom.
16 Imati čistu savjest; da, dok govore zlo o vama, kao o zlikovcima, da se postide koji lažno optužuju vaš dobar razgovor u Hristu.
17 Jer bolje je, ako je volja Božja, da trpite za dobro činjenje nego za zlo.
18 Jer i Krist je jednom stradao za grijehe, pravedan za nepravedne, da nas privede Bogu, pogubljen u tijelu, ali oživljen Duhom.
19 Po čemu je također otišao i propovijedao duhovima u zatvoru;
20 Koje su nekada bile neposlušne, kada je nekada dugotrpljenje Božja čekalo u dane Noe, dok se arka pripremala, u kojoj je malo, to jest, osam duša spašeno vodom.
21 Slična figura kojoj nas čak i krštenje sada spasava (ne odbacivanje telesne prljavštine, nego odgovor čiste savjesti prema Bogu) vaskrsenjem Isusa Krista:
22 Koji je otišao na nebo i s desne je strane Boga; anđeli i vlasti i moći koji su mu potčinjeni.

POGLAVLJE 4

1 Zato što je Hristos stradao za nas u telu, naoružajte se i vi istim umom: jer onaj koji je stradao u telu prestao je greh;
2 Da više ne živi ostatak svog vremena u tijelu za požude ljudi, već za volju Božju.
3 Jer prošlo vrijeme našeg života može nam biti dovoljno da izvršimo volju neznabožaca, kada smo hodali u raskalašnosti, požudama, prekomjernom piću, veseljima, gozbama i odvratnim idolopoklonstvima:
4 Pri čemu oni misle da je čudno da ne trčite s njima na istu neredu, govoreći zlo o vama:
5 Ko će dati račun onome koji je spreman suditi žive i mrtve.
6 Jer zbog toga je evanđelje propovijedano i mrtvima, da im se sudi po ljudima po tijelu, a da žive po Bogu duhom.
7 Ali kraj svega je blizu: budite dakle trijezni i bdijte u molitvi.
8 I iznad svega imajte među sobom gorljivo milosrđe: jer će ljubav pokriti mnoštvo grijeha.
9 Iskoristite gostoprimstvo jedni prema drugima bez zamjeranja.
10 Kao što je svaki čovjek primio dar, tako i služite jedni drugima, kao dobri upravitelji mnogostruke Božje milosti.
11 Ako tko govori, neka govori kao proročanstvo Božje; ako tko služi, neka to čini kao po moći koju Bog daje: da se Bog u svemu proslavi kroz Isusa Krista, kojemu je hvala i vlast u vijeke vjekova. Amen.
12 Ljubljeni, misli da nije čudno u vezi sa vatrenim iskušenjem koje će te suditi, kao da ti se nešto čudno dogodilo:
13 Ali radujte se, jer ste učesnici u Hristovim stradanjima; da se i vi, kada se otkrije njegova slava, obradujete velikom radošću.
14 Ako vam se ruga zbog imena Hristovog, srećni ste; jer duh slave i Božji počiva na vama: s njihove strane se o njemu zlo govori, a s vaše strane on je slavljen.
15 Ali neka niko od vas ne pati kao ubica, ili kao lopov, ili kao zločinac, ili kao zauzet u tuđim stvarima.
16 Ali ako neko pati kao kršćanin, neka se ne stidi; ali neka slavi Boga u ovo ime.
17 Jer je došlo vrijeme da sud počne u domu Božjem; i ako prvo počne od nas, kakav će biti kraj onima koji se ne pokoravaju evanđelju Božjem?
18 I ako se pravednik jedva spasi, gdje će se pojaviti bezbožnik i grešnik?
19 Zato neka oni koji pate po volji Božjoj predaju čuvanje svoje duše njemu u dobrom činjenju, kao vjernom Stvoritelju.

POGLAVLJE 5

1 Pozivam starešine koje su među vama, koji su također starješina i svjedok stradanja Hristovih, a također i učesnik slave koja će se otkriti:
2 Pasite stado Božje koje je među vama, preuzimajući nadzor nad njim, ne prisilno, nego voljno; ne zbog prljave zarade, već spremnosti;
3 Niti kao gospodari nad Božjim naslijeđem, nego kao uzor stadu.
4 A kad se pojavi glavni pastir, primit ćete vijenac slave koji ne vene.

5 Isto tako, vi mlađi, pokorite se starijima. Da, svi se pokoravajte jedni drugima i obucite se u poniznost, jer se Bog oholima protivi, a poniznima daje milost.
6 Ponizite se, dakle, pod moćnu ruku Božju, da vas u svoje vrijeme uzvisi:
7 Prebacite svu svoju brigu na njega; jer on brine za tebe.
8 Budi trijezan, bdij; jer vaš protivnik đavo, kao lav koji riče, hoda okolo tražeći koga da proždere.
9 Kojima se odupirite postojano u vjeri, znajući da su iste nevolje u vašoj braći koja su u svijetu.
10 Ali Bog svake milosti, koji nas je pozvao u svoju vječnu slavu u Kristu Isusu, nakon što ste malo trpjeli, učini vas savršenima, utvrdi, ojača, utvrdi.
11 Neka mu je slava i vlast u vijeke vjekova. Amen.
12 Po Silvanu, vašem vjernom bratu, pretpostavljam, napisao sam ukratko, podstičući i svjedočeći da je ovo prava milost Božja u kojoj stojite.
13 Crkva koja je u Babilonu, izabrana zajedno s vama, pozdravlja vas; a tako i Markus moj sin.
14 Pozdravite jedni druge poljupcem milosrđa. Mir vama svima koji ste u Hristu Isusu. Amen.

Druga Petrova poslanica

POGLAVLJE 1

1 Simon Petar, sluga i apostol Isusa Krista, onima koji su s nama stekli vrijednu vjeru pravednošću Boga i Spasitelja našega Isusa Krista:
2 Blagodat i mir neka vam se umnoži spoznajom Boga i Isusa Gospodina našega,
3 Kao što nam je njegova božanska moć dala sve što se tiče života i pobožnosti, kroz spoznaju onoga koji nas je pozvao na slavu i vrlinu:
4 Čime su nam data izuzetno velika i dragocjena obećanja: da po njima budete dionici božanske prirode, izbjegnuvši pokvarenost koja je u svijetu požudom.
5 I pored toga, dajući svu marljivost, dodajte svojoj vjeri vrlinu; i vrlina znanja;
6 I do znanja umjerenost; i umerenosti strpljenje; i strpljenje pobožnost;
7 A pobožnosti bratska dobrota; i bratskoj dobroti dobročinstva.
8 Jer ako je ovo u vama i obilno, čini vas da nećete biti neplodni niti bez ploda u poznanju Gospodina našega Isusa Krista.
9 Ali onaj kome ove stvari nedostaju je slijep i ne vidi daleko, i zaboravio je da je očišćen od svojih starih grijeha.
10 Zato se radije, braćo, potrudite da potvrdite svoj poziv i izbor: jer ako ovo činite, nikada nećete pasti.
11 Jer tako će vam se obilno poslužiti ulaz u vječno kraljevstvo našeg Gospodina i Spasitelja Isusa Krista.
12 Zbog toga neću biti nemaran da vas uvijek spominjem na ove stvari, iako ih znate i utvrdite se u sadašnjoj istini.
13 Da, mislim da je potrebno, sve dok sam u ovom tabernakulu, da vas uzburkam tako što vas spomenem;
14 Znajući da uskoro moram odbaciti ovaj svoj šator, kao što mi je Gospod naš Isus Krist pokazao.
15 Štaviše, trudit ću se da nakon moje smrti budete u mogućnosti imati ove stvari uvijek u sjećanju.
16 Jer mi nismo slijedili lukavo smišljene bajke kada smo vam obznanili moć i dolazak Gospodina našega Isusa Krista, nego smo bili očevici njegovog veličanstva.
17 Jer on primi od Boga Oca čast i slavu, kada mu dođe takav glas od velike slave: Ovo je Sin moj ljubljeni, koji je po mojoj volji.
18 I ovaj glas koji je dolazio s neba čuli smo, kad smo bili s njim na svetoj gori.
19 Imamo i sigurniju riječ proročanstva; na koje dobro činite što pazite, kao na svjetlo koje sija na tamnom mjestu, sve dok ne svane dan i ne ustane zvijezda u vašim srcima:
20 Znajući ovo prvo, da nijedno proročanstvo Svetog pisma nije od bilo kakvog privatnog tumačenja.
21 Jer proročanstvo nije došlo u staro vrijeme voljom čovjeka, nego su sveti Božji ljudi govorili dok su bili potaknuti Duhom Svetim.

POGLAVLJE 2

1 Ali bilo je i lažnih proroka među narodom, kao što će među vama biti lažnih učitelja, koji će tajno unositi proklete jeresi, odričući se čak i Gospoda koji ih je kupio, i dovesti na sebe brzu propast.
2 I mnogi će slijediti njihove pogubne puteve; zbog koga će se ružno govoriti o putu istine.
3 I od pohlepe će lažnim riječima prodavati od vas: čiji sud sada dugo vremena ne odugovlači, i njihova osuda ne spava.
4 Jer ako Bog nije poštedio anđele koji su sagriješili, nego ih je bacio u pakao i predao u okove tame, da budu zadržani za sud;
5 I nije poštedio stari svijet, nego je spasio Noju, osmu osobu, propovjednika pravednosti, dovodeći potop na svijet bezbožnika;
6 I pretvaranje gradova Sodome i Gomore u pepeo osudilo ih je svrgavanjem, čineći ih uzorom onima koji će poslije živjeti bezbožno;
7 I izbavio pravednog Lota, uznemiren prljavim razgovorom zlih:
8 (Jer je onaj pravednik koji je stanovao među njima, gledajući i slušajući, gnjavio svoju pravednu dušu iz dana u dan njihovim nezakonitim djelima;)
9 Gospod zna kako izbaviti pobožne iz iskušenja, a nepravednike zadržati za dan suda da budu kažnjeni:
10 Ali ponajviše oni koji hode za tijelom u požudi nečistoće i preziru vlast. Drski su oni, samovoljni, ne plaše se da govore zlo o dostojanstvu.
11 Dok anđeli, koji su veći u moći i moći, ne iznose pogrdne optužbe protiv njih pred Gospodom.
12 Ali ovi, kao prirodne zvijeri, stvorene da budu uzete i uništene, govore zlo o stvarima koje ne razumiju; i potpuno će propasti u vlastitoj pokvarenosti;
13 I primiće nagradu za nepravdu, kao oni koji smatraju da je zadovoljstvo da se bune danju. Oni su mrlje i mrlje, koji se bave vlastitim obmanama dok se guštaju s vama;
14 Imajući oči pune preljube, i koje ne mogu prestati od grijeha; mame nestabilne duše: srce koje su vežbali pohlepnim postupcima; prokleta djeca:
15 Koji su napustili pravi put i zalutali su, slijedeći put Balaama, sina Bosorova, koji je volio platu nepravdu;
16 Ali je bio ukoren zbog svog bezakonja: nijemi magarac koji je govorio ljudskim glasom zabranio je ludilo proroka.
17 To su bunari bez vode, oblaci koje oluja nosi; kome je magla tame sačuvana zauvek.
18 Jer kada govore velike nabujale riječi taštine, mame požudom tjelesnom, velikom razuzdanošću one koji su bili čisti pobjegli od onih koji žive u zabludi.
19 Dok im obećavaju slobodu, oni su sami sluge pokvarenosti: jer od koga je čovjek pobijeđen, njime je i doveden u ropstvo.
20 Jer ako se, nakon što su pobjegli od zagađivanja svijeta spoznanjem Gospoda i Spasitelja Isusa Krista, opet zapleću u njega i pobjeđuju, posljednji im je kraj gori od početka.
21 Jer im je bilo bolje da nisu poznali put pravednosti, nego da se, nakon što su ga upoznali, okrenu od svete zapovijesti koja im je dana.
22 Ali dogodilo im se po istinitoj poslovici, pas se opet okrenuo svojoj bljuvotini; i krmaču koja je bila oprana valjala se u blatu.

POGLAVLJE 3

1 Ovu drugu poslanicu, ljubljeni, sada vam pišem; u oba na koje budim vaše čiste umove u znak sjećanja:
2 Da biste imali na umu riječi koje su prije izgovorili sveti proroci, i zapovijed nas apostola Gospoda i Spasitelja:
3 Znajući ovo prvo, da će u posljednjim danima doći rugači koji će hoditi za svojim požudama,
4 I govoreći: Gdje je obećanje njegovog dolaska? jer otkako su očevi usnuli, sve stvari nastavljaju kao što su bile od početka stvaranja.
5 Jer ovo oni svojevoljno ne znaju da su po Božjoj riječi nebesa bila od davnina i zemlja koja stoji iz vode i u vodi:
6 Od čega je svijet koji je tada bio, preliven vodom, propao:
7 Ali nebo i zemlja, koji su sada, istom riječju, čuvani su za vatru protiv dana suda i propasti bezbožnih ljudi.
8 Ali, ljubljeni, ne budite neznani o ovoj jednoj stvari, da je jedan dan kod Gospoda kao hiljadu godina, a hiljadu godina kao jedan dan.
9 Gospod ne kasni sa svojim obećanjem, kao što neki ljudi računaju omalovažavanjem; ali je dugotrpljiv prema nama, ne želi da iko propadne, nego da svi dođu do pokajanja.
10 Ali dan Gospodnji će doći kao lopov u noći; u kojoj će nebesa proći uz veliku buku, a elementi će se rastopiti od žarke vrućine, također će zemlja i djela koja su na njoj izgorjeti.
11 Videći dakle da će se sve ove stvari raspasti, kakvi biste trebali biti u svim svetim razgovorima i pobožnosti,
12 Čekate i žurite za dolazak dana Božjeg, u kojem će se nebesa u plamenu raspasti, a elementi će se rastopiti od žarke vrućine?
13 Ipak, mi, prema njegovom obećanju, tražimo nova nebesa i novu zemlju, u kojima prebiva pravednost.
14 Zato, ljubljeni, budući da tražite takve stvari, budite marljivi da se nađete od njega u miru, besprijekorni i besprijekorni.
15 I uzmite u obzir da je dugotrpljivost našeg Gospodina spas; kao što vam je napisao i naš ljubljeni brat Pavle prema mudrosti koja mu je dana;
16 Kao i u svim njegovim poslanicama, govoreći u njima o ovim stvarima; u kojima su neke stvari koje je teško razumjeti, koje oni koji su neučeni i nestabilni iskorištavaju, kao što rade i druge spise, na vlastitu propast.
17 Dakle, vi, ljubljeni, budući da to već znate, čuvajte se da i vi, odvedeni zabludom zlih, ne otpadnete od vlastite postojanosti.
18 Ali rastite u milosti i poznanju našeg Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista. Neka mu je slava i sada i u vijeke vjekova. Amen.

Prva Jovanova poslanica

POGLAVLJE 1

1 Ono što je bilo od početka, što smo čuli, što smo vidjeli svojim očima, što smo gledali, i naše su ruke držale, Riječi života;
2 (Jer se život očitovao, i mi smo ga vidjeli, i svjedočimo, i pokazujemo vam onaj vječni život, koji bješe kod Oca i koji se javio nama;)
3 Ono što smo vidjeli i čuli objavljujemo vam, da i vi imate zajedništvo s nama; i zaista je naše zajedništvo s Ocem i sa Sinom njegovim Isusom Kristom.
4 I ovo vam pišemo, da vaša radost bude puna.
5 Ovo je, dakle, poruka koju smo čuli o njemu i objavljujemo vam da je Bog svjetlost i da u njemu nema nikakve tame.
6 Ako kažemo da imamo zajedništvo s njim i hodamo u tami, lažemo, a ne činimo istinu:
7 Ali ako hodimo u svjetlosti, kao što je on u svjetlosti, imamo zajedništvo jedni s drugima, i krv Isusa Krista, njegovog Sina, čisti nas od svakog grijeha.
8 Ako kažemo da nemamo grijeha, varamo se, a istine nema u nama.
9 Ako priznamo svoje grijehe, vjeran je i pravedan da nam oprosti grijehe naše i da nas očisti od svake nepravde.
10 Ako kažemo da nismo sagriješili, činimo ga lažovom, i njegove riječi nema u nama.

POGLAVLJE 2

1 Dječice moja, ovo vam pišem, da ne griješite. I ako ko zgriješi, imamo zastupnika kod Oca, Isusa Krista, pravednika:
2 I on je pomirba za grijehe naše: i ne samo za naše, nego i za grijehe cijelog svijeta.
3 I po tome znamo da ga poznajemo, ako držimo njegove zapovijesti.
4 Tko kaže: Poznajem ga, a zapovijesti njegove ne drži, lažac je i istine nema u njemu.
5 Ali ko drži njegovu riječ, u njemu je zaista ljubav Božja savršena; po tome znamo da smo u njemu.
6 Onaj koji kaže da ostaje u njemu treba i sam da tako hodi, kao što je išao.
7 Braćo, ne pišem vam novu zapovest, nego staru zapovest koju ste imali od početka. Stara zapovijest je riječ koju ste čuli od početka.
8 Opet vam pišem novu zapovijest koja je istinita u njemu i u vama: jer je tama prošla, a pravo svjetlo sada svijetli.
9 Ko govori da je u svjetlu, a mrzi brata svoga, u tami je sve do sada.
10 Ko ljubi brata svoga, ostaje u svjetlosti, i u njemu nema sablazni.
11 Ali ko mrzi brata svoga, u tami je, i hodi u tami, i ne zna kuda ide, jer mu je ta tama zaslijepila oči.
12 Pišem vam, dječice, jer su vam grijesi oprošteni radi njegovog imena.
13 Pišem vam, oci, jer poznajete Onoga koji je od početka. Pišem vam, mladići, jer ste pobijedili zloga. Pišem vam, dječice, jer ste poznali Oca.
14 Pisao sam vam, oci, jer poznajete Onoga koji je od početka. Pisao sam vam, mladići, jer ste jaki, i riječ Božja ostaje u vama, i vi ste pobijedili zloga.
15 Ne volite svijet, niti ono što je u svijetu. Ako neko voli svijet, ljubavi Očeve nema u njemu.
16 Jer sve što je u svijetu, požuda tijela, požuda očiju i oholost života, nije od Oca, nego je od svijeta.
17 I svijet prolazi, i požuda njegova, a tko vrši volju Božju ostaje zauvijek.
18 Dječice, ovo je posljednji put: i kao što ste čuli da će antihrist doći, čak i sada ima mnogo antihrista; pri čemu znamo da je to posljednji put.
19 Izašli su od nas, ali nisu bili od nas; jer da su bili od nas, bez sumnje bi nastavili s nama; ali su izašli da im se pokaže da nisu svi mi.
20 Ali vi imate pomazanje od Svetoga, i znate sve.
21 Nisam vam pisao zato što ne znate istinu, nego zato što je znate, i da nijedna laž nije od istine.
22 Ko je lažov osim onoga koji poriče da je Isus Krist? On je antihrist, koji poriče Oca i Sina.
23 Tko god odriče Sina, taj nema Oca; (ali) tko priznaje Sina, ima i Oca.
24 Neka, dakle, ostane u vama, što ste čuli od početka. Ako ono što ste čuli od početka ostane u vama, i vi ćete ostati u Sinu i u Ocu.
25 I ovo je obećanje koje nam je obećao, čak i život vječni.
26 Ovo sam vam napisao za one koji vas zavode.
27 Ali pomazanje koje ste primili od njega ostaje u vama, i ne trebate da vas itko uči; nego kao što vas isto pomazanje uči o svemu, i istina je, i nije laž, i kao što je poučavalo vi ćete ostati u njemu.
28 I sada, dječice, ostanite u njemu; da, kada se on pojavi, imamo povjerenja i da se ne stidimo pred njim prilikom njegovog dolaska.
29 Ako znate da je pravedan, znate da je svaki koji čini pravdu od njega rođen.

POGLAVLJE 3

1 Gle, kakvu nam je ljubav Otac podario, da se sinovima Božjim nazovemo: zato nas svijet ne poznaje, jer ga nije poznavao.
2 Ljubljeni, sada smo sinovi Božji, i još se ne vidi šta ćemo biti; ali znamo da ćemo, kad se pojavi, biti kao on; jer ćemo ga videti takvog kakav jeste.
3 I svaki čovjek koji ima ovu nadu u njega čisti se, kao što je čist.
4 Svaki koji čini grijeh, i zakon krši, jer grijeh je prijestup zakona.
5 I znate da se on pojavio da uzme naše grijehe; i u njemu nema grijeha.
6 Tko god u njemu ostane, ne griješi;
7 Dječice, neka vas nitko ne vara: tko čini pravdu, pravedan je, kao što je i on pravedan.
8 Onaj koji čini grijeh je od đavola; jer đavo griješi od početka. U tu svrhu se pojavio Sin Božji da uništi djela đavola.
9 Svaki koji je rođen od Boga ne čini grijeha; jer njegovo sjeme ostaje u njemu; i ne može griješiti, jer je rođen od Boga.

10 U tome se očituju djeca Božja i djeca đavola: ko ne čini pravdu nije od Boga, ni onaj koji ne voli brata svoga.
11 Jer ovo je poruka koju ste čuli od početka, da volimo jedni druge.
12 Ne kao Kajin, koji je bio od tog zloga, i ubio svog brata. I zašto ga je ubio? Jer njegova vlastita djela su bila zla, a njegova brata pravedna.
13 Ne čudite se, braćo moja, ako vas svijet mrzi.
14 Znamo da smo prešli iz smrti u život, jer volimo braću. Ko ne voli brata svoga, ostaje u smrti.
15 Svaki koji mrzi brata svoga je ubica; i znate da nijedan ubica nema život vječni koji prebiva u njemu.
16 Po tome opažamo ljubav Božju, jer je on dao život svoj za nas; a mi smo dužni da položimo svoje živote za braću.
17 Ali ko ima ovozemaljsko dobro, a vidi brata da mu je potreban, i zatvori utrobu sažaljenja od njega, kako ljubav Božja prebiva u njemu?
18 Djeco moja, nemojmo voljeti riječju, ni jezikom; ali na delu i istini.
19 I po ovome znamo da smo od istine, i uvjerit ćemo svoja srca pred njim.
20 Jer ako nas naše srce osuđuje, Bog je veći od našeg srca i zna sve.
21 Ljubljeni, ako nas naše srce ne osuđuje, onda imamo pouzdanje u Boga.
22 I sve što zamolimo, primamo od njega, jer držimo njegove zapovijesti i činimo ono što je ugodno pred njegovim očima.
23 A ovo je njegova zapovijest, da vjerujemo u ime njegovog Sina Isusa Krista i da ljubimo jedni druge, kao što nam je dao zapovijest.
24 I onaj koji drži njegove zapovijedi prebiva u njemu, i on u njemu. I po ovome znamo da on ostaje u nama, po Duhu koji nam je dao.

POGLAVLJE 4

1 Ljubljeni, ne vjerujte svakom duhu, nego kušajte duhove jesu li od Boga: jer mnogi lažni proroci iziđoše u svijet.
2 Po ovome spoznajte Duha Božjega: Svaki duh koji priznaje da je Isus Krist došao u tijelu, od Boga je.
3 I svaki duh koji ne priznaje da je Isus Krist došao u tijelu nije od Boga; a ovo je onaj duh antihrista, za kojeg ste čuli da će doći; a čak i sada već postoji na svijetu.
4 Vi ste od Boga, dječice, i pobijedili ste ih, jer veći je onaj koji je u vama nego onaj koji je u svijetu.
5 Oni su od svijeta; zato govore o svijetu, i svijet ih sluša.
6 Mi smo od Boga: ko poznaje Boga, sluša nas; ko nije od Boga, ne sluša nas. Po ovome poznajemo duh istine i duh zablude.
7 Ljubljeni, ljubimo jedni druge, jer ljubav je od Boga; i svaki koji voli, rođen je od Boga i poznaje Boga.
8 Ko ne voli, ne poznaje Boga; jer Bog je ljubav.
9 U tome se očitovala ljubav Božja prema nama, jer je Bog poslao svog jedinorođenog Sina na svijet, da živimo kroz njega.
10 Ovdje je ljubav, ne da smo mi voljeli Boga, nego da je on ljubio nas i poslao svog Sina da bude pomirnica za naše grijehe.
11 Ljubljeni, ako nas je Bog tako ljubio, i mi smo dužni da volimo jedni druge.
12 Niko nije vidio Boga ni u jednom trenutku. Ako volimo jedni druge, Bog prebiva u nama, i njegova ljubav je savršena u nama.
13 Po ovome znamo da prebivamo u njemu, a on u nama, jer nam je dao od svoga Duha.
14 I mi smo vidjeli i svjedočimo da je Otac poslao Sina da bude Spasitelj svijeta.
15 Ko god prizna da je Isus Sin Božji, Bog prebiva u njemu, a on u Bogu.
16 I mi smo spoznali i povjerovali u ljubav koju Bog gaji prema nama. Bog je ljubav; a ko prebiva u ljubavi, prebiva u Bogu i Bog u njemu.
17 U tome je naša ljubav savršena, da imamo odvažnost na dan suda: jer kakav je on, takvi smo i mi na ovom svijetu.
18 U ljubavi nema straha; ali savršena ljubav izgoni strah: jer strah ima muku. Ko se boji nije savršen u ljubavi.
19 Mi ga volimo, jer je on prvi zavoleo nas.
20 Ako neko kaže: Ja volim Boga, a mrzi brata svoga, lažac je; jer ko ne voli brata svoga kojeg vidi, kako može ljubiti Boga koga ne vidi?
21 I ovu zapovijest imamo od njega: Ko ljubi Boga, ljubi i brata svoga.

POGLAVLJE 5

1 Svaki koji vjeruje da je Isus Krist, rođen je od Boga; i svaki koji ljubi onoga koji je rodio voli i onoga koji je od njega rođen.
2 Po ovome znamo da volimo djecu Božju, kada ljubimo Boga i držimo njegove zapovijesti.
3 Jer ovo je ljubav Božja, da držimo njegove zapovijesti, i njegove zapovijesti nisu teške.
4 Jer sve što je rođeno od Boga pobjeđuje svijet; i ovo je pobjeda koja pobjeđuje svijet, naša vjera.
5 Ko je onaj koji pobjeđuje svijet, nego onaj koji vjeruje da je Isus Sin Božji?
6 Ovo je onaj koji je došao vodom i krvlju, Isus Krist; ne samo vodom, već vodom i krvlju. I Duh je taj koji svjedoči, jer je Duh istina.
7 Jer postoje tri koja svjedoče na nebu, Otac, Riječ i Sveti Duh; a ovo troje je jedno.
8 I troje svjedoče na zemlji, Duh, voda i krv; i ovo troje se slažu u jednom.
9 Ako primimo svjedočanstvo ljudi, Božje je svjedočanstvo veće: jer ovo je svjedočanstvo Božje koje je posvjedočio o svom Sinu.
10 Tko vjeruje u Sina Božjega, ima svjedočanstvo u sebi; jer ne vjeruje zapisu koji je Bog dao o svom Sinu.
11 I ovo je zapis, da nam je Bog dao život vječni, i ovaj život je u njegovom Sinu.
12 Tko ima Sina, ima život; a ko nema Sina Božijeg, nema života.
13 Ovo sam napisao vama koji vjerujete u ime Sina Božjega; da znate da imate život vječni i da vjerujete u ime Sina Božjega.
14 A ovo je povjerenje koje imamo u njega, da nas čuje, ako nešto zamolimo po njegovoj volji:
15 I ako znamo da nas čuje, šta god da tražimo, znamo da imamo molbe koje smo tražili od njega.
16 Ako neko vidi brata svoga kako griješi grijehom koji nije na smrt, neka zamoli, i dat će mu život za one koji

griješe ne na smrt. Postoji grijeh do smrti: ne kažem da će
se moliti za to.
17 Svaka je nepravda grijeh, a grijeha nema do smrti.
18 Znamo da svaki koji je rođen od Boga ne griješi; a ko je
rođen od Boga, čuva se, i bezbožnik ga se ne dotiče.
19 I znamo da smo od Boga, i da ceo svet leži u zlu.
20 I znamo da je Sin Božji došao i dao nam razum, da
spoznamo onoga koji je istinit, i da smo u istinitome Sinu
njegovom Isusu Kristu. Ovo je pravi Bog i život vječni.
21 Dječice, čuvajte se idola. Amen.

Drugi Jovan

POGLAVLJE 1

1 Starješina izabranoj gospođi i njenoj djeci, koju volim u istini; i ne samo ja, nego i svi oni koji su poznali istinu;
2 Istine radi, koja prebiva u nama i bit će s nama zauvijek.
3 Blagodat s vama, milost i mir od Boga Oca i od Gospoda Isusa Hrista, Sina Očevog, u istini i ljubavi.
4 Veoma sam se obradovao što sam našao da od tvoje dece hode u istini, kao što smo primili zapovest od Oca.
5 I sada te molim, gospođo, ne kao da sam ti napisao novu zapovijest, nego onu koju smo imali od početka, da volimo jedni druge.
6 A ovo je ljubav da hodimo po njegovim zapovestima. Ovo je zapovijest, da, kao što ste čuli od početka, po njoj hodite.
7 Jer mnogi varalice uđoše na svijet, koji ne priznaju da je Isus Krist došao u tijelu. Ovo je varalica i antihrist.
8 Gledajte na sebe, da ne izgubimo ono što smo učinili, nego da primimo punu nagradu.
9 Ko god prestupi i ne ostane u nauci Hristovoj, nema Boga. Ko ostaje u nauci Hristovoj, ima i Oca i Sina.
10 Ako vam netko dođe i ne donese ovu nauku, nemojte ga primati u svoju kuću, niti mu molite Boga da požuri:
11 Jer onaj ko mu daje Božju brzinu, učesnik je njegovih zlih djela.
12 Imajući mnogo toga da vam napišem, ne bih pisao papirom i mastilom, ali se nadam da ću doći k vama i govoriti licem u lice, da naša radost bude puna.
13 Pozdravljaju te djeca tvoje izabrane sestre. Amen.

Third John

POGLAVLJE 1

1 Stariji ljubljenom Gaju, koga volim u istini.
2 Ljubljeni, želim iznad svega da napreduješ i budeš zdrav, kao što napreduje tvoja duša.
3 Jer sam se jako obradovao kada su braća došla i svjedočila o istini koja je u tebi, kao što i ti hodiš u istini.
4 Nemam veće radosti nego čuti da moja djeca hode u istini.
5 Ljubljeni, ti vjerno činiš sve što činiš braći i strancima;
6 Koji su posvjedočili o tvom milosrđu pred crkvom: ako ih pobožno dovedeš na put, dobro ćeš učiniti:
7 Zato što su radi njegovog imena izašli, ne uzimajući ništa od neznabožaca.
8 Mi, dakle, treba da primamo takve da bismo mogli biti saradnici istine.
9 Pisao sam crkvi, ali Diotref, koji voli da ima prvenstvo među njima, ne prima nas.
10 Zato ću se, ako dođem, sjetiti njegovih djela koja čini, hvaleći nas zlobnim riječima; i nezadovoljan time, niti sam prima braću, i zabranjuje onima koji to žele, i izgoni ih iz crkve.
11 Ljubljeni, ne slijedite ono što je zlo, nego ono što je dobro. Ko čini dobro, od Boga je, a ko čini zlo, nije vidio Boga.
12 Demetrije ima dobar izvještaj o svim ljudima, io samoj istini: da, i mi također svjedočimo; i znate da je naš zapis istinit.
13 Imao sam mnogo stvari da napišem, ali neću ti pisati mastilom i perom:
14 Ali vjerujem da ću te uskoro vidjeti i razgovarat ćemo licem u lice. Neka je mir. Pozdravljaju te naši prijatelji. Pozdravite prijatelje po imenu.

Jude

POGLAVLJE 1

1 Juda, sluga Isusa Krista i brat Jakovljev, onima koje je Bog Otac posvetio i sačuvao
u Isusu Kristu, i zove se:
2 Blagodat vam i mir i ljubav neka se umnože.
3 Ljubljeni, kada sam se trudio da vam pišem o opštem spasenju, bilo mi je potrebno da
pišući vam i podstičući vas da se ozbiljno borite za vjeru koja je jednom bila data svetima
je predat.
4 Jer postoje određeni ljudi koji su se nesvjesno ušuljali, koji su predodređeni za ovaj sud, zli
ljudi koji menjaju milost Boga našega u slobodu i jedinog Gospoda Boga i Gospoda našeg Isusa Hrista
odrekao se
5 Onda ću vas podsetiti, iako ste to nekada znali, da je Gospod, nakon što je poslao ljude
spasio Egipat, a zatim uništio nevjernike.
6 A anđele koji nisu zadržali svoju prvu stanicu, nego su napustili svoje prebivalište, On ima u vječnim okovima pod
tama se zadržala do suda velikog dana.
7 Baš kao Sodoma i Gomora i gradovi oko njih na isti način, predajući se bludu i
pošli za tuđim mesom, neka budu primjer, dok trpe osvetu vječne vatre.
8 Na isti način ovi prljavi sanjari prljaju tijelo, preziru vlast i govore zlo o dostojanstvu.
9 Ali arhanđel Mihael, kada se borio sa đavolom o kojem je raspravljao oko Mojsijevog tela, nije
nije se usudio iznijeti klevetničku optužbu protiv njega, nego je rekao: Neka te ukori Gospod.
10 Ali oni govore zlo o stvarima koje ne znaju; ali ono što znaju po prirodi, poput zvijeri, time uništavaju sami sebe.
11 Teško njima! jer su išli putem Kajina i pohlepno trčali za Valamovom greškom
nagradu, i poginuo u kontradikciji Jezgra.
12 Ovo su mrlje na tvojim gozbama ljubavi, kada piruju s tobom, hraneći se bez straha: oblaci
jesu li bez vode, nošeni vjetrovima; drveće čiji plod uvene, bez ploda, dva puta mrtav, do
korijenje iščupano;
13 Bijesni morski valovi, pjene svoju sramotu; zvijezde lutalice, kojima je tama
tama je zauvek sačuvana.
14 I Enoh, sedmi od Adama, takođe je prorekao o njima i rekao: Evo, Gospod dolazi sa deset hiljada
Njegovi sveci,
15 da izvrše sud nad svima i da osude sve koji su zli među njima za sva njihova zla djela
koje su bezbožno počinili, i od svih njihovih oštrih govora koje su zli grešnici govorili protiv njega.
16 To su mrmljači, prigovarači koji hode po svojim željama; a njihova usta govore veliko uzbuđenje
riječi, sa divljenjem prema ljudima koje treba iskoristiti.
17 Ali, ljubljeni, zapamtite riječi koje su prije izgovorili apostoli Gospodina našega Isusa Krista;
18 Kako su vam rekli da u posljednje vrijeme moraju postojati rugači koji prema svojim zlim
požude moraju hodati.
19 To su oni koji se odvajaju, čulno, bez Duha.
20 A vi, ljubljeni, nazidajte se na svojoj presvetoj vjeri, dok se molite u Duhu Svetome,
21 Čuvajte se u ljubavi Božjoj, dok čekate milost Gospodina našega Isusa Krista do
vječni život.
22 A s nekima imajte samilost, što čini razliku:
23 A drugi spašavaju sa strahom izvlačeći ih iz vatre; mrzim čak i odeću umrljanu mesom.
24 I onome koji te može sačuvati od pada i staviti te besprijekorne pred lice svoje slave
s velikom radošću,
25 Jedinome premudrom Bogu, Spasitelju našem, neka je slava i veličanstvo, vlast i moć, sada i uvijek i uvijek. Amen

Otkrivenje

POGLAVLJE 1

1 Otkrivenje Isusa Krista, koje mu je Bog dao, da pokaže svojim slugama stvari koje će se uskoro dogoditi; i poslao je i označio to preko svog anđela svome sluzi Ivanu:
2 Koji je zabilježio riječ Božju i svjedočanstvo Isusa Krista i sve što je vidio.
3 Blago onom koji čita i onima koji slušaju riječi ovog proročanstva i drže ono što je u njemu napisano, jer je vrijeme blizu.
4. Ivan sedam crkava koje su u Aziji: Blagodat vam i mir od onoga koji jest, koji je bio i koji će doći; i od sedam duhova koji su pred njegovim prijestoljem;
5 I od Isusa Krista, koji je vjerni svjedok, i Prvorođenac od mrtvih, i knez kraljeva zemlje. Onome koji nas je ljubio i oprao nas od naših grijeha svojom krvlju,
6 I učinio nas kraljevima i svećenicima Bogu i Ocu njegovu; neka mu je slava i vlast u vijeke vjekova. Amen.
7 Gle, dolazi s oblacima; i vidjet će ga svako oko, i oni koji ga probodoše, i sva će plemena na zemlji plakati zbog njega. Čak i tako, Amen.
8 Ja sam Alfa i Omega, početak i svršetak, govori Gospod, koji jeste, i koji je bio, i koji će doći, Svemogući.
9 Ja Jovan, koji sam i vaš brat i saputnik u nevolji, i u kraljevstvu i strpljenju Isusa Hrista, bio sam na ostrvu koje se zove Patmos, za reč Božiju i za svedočanstvo Isusa Hrista.
10 Bio sam u Duhu na dan Gospodnji, i čuo iza sebe veliki glas, kao trube,
11 Govoreći: Ja sam Alfa i Omega, prvi i posljednji; i: Što vidiš, zapiši u knjigu i pošalji u sedam Crkava koje su u Aziji; do Efesa i do Smirne, i do Pergama, i do Tijatire, i do Sarda, i do Filadelfije i do Laodikeje.
12 I okrenuo sam se da vidim glas koji je govorio sa mnom. I okrenuvši se, vidjeh sedam zlatnih svijećnjaka;
13 I usred sedam svijećnjaka jedan sličan Sinu Čovječjemu, odjeven u haljinu do stopala, i opasan oko pasa zlatnim pojasom.
14 Glava mu i kosa bijahu bijele kao vuna, bijele kao snijeg; a oči su mu bile kao plamen ognjeni;
15 I noge su mu poput finog mjedi, kao da su izgorjele u peći; i njegov glas kao šum mnogih voda.
16 I imao je u desnoj ruci sedam zvijezda, a iz njegovih usta izlazio je oštar mač s dvije oštrice, a lice mu je bilo kao što sunce sija u njegovoj snazi.
17 I kad sam ga vidio, pao sam pred njegove noge kao mrtav. I položi desnu ruku na mene govoreći mi: Ne boj se; Ja sam prvi i poslednji:
18 Ja sam onaj koji živi i bijah mrtav; i evo, ja sam živ zauvek, Amen; i imaju ključeve pakla i smrti.
19 Napiši stvari koje si vidio, i ono što je, i ono što će biti u budućnosti;
20 Tajna sedam zvijezda koje si vidio u mojoj desnoj ruci, i sedam zlatnih svijećnjaka. Sedam zvijezda su anđeli sedam crkava, a sedam svijećnjaka koje si vidio jesu sedam crkava.

POGLAVLJE 2

1 Anđelu crkve Efeške napiši; Ovo govori onaj koji u desnoj ruci drži sedam zvijezda, koji hoda usred sedam zlatnih svijećnjaka;
2 Znam tvoja djela, i tvoj trud, i tvoje strpljenje, i kako ne možeš podnijeti one koji su zli, a ti si kušao one koji govore da su apostoli, a nisu, i našao si ih lažovima.
3 I podnosio si, i imao strpljenja, i radi mog imena se trudio, i nisi se onesvijestio.
4 Ipak, imam nešto protiv tebe, jer si ostavio svoju prvu ljubav.
5 Sjeti se, dakle, odakle si pao, i pokaj se i čini prva djela; inače ću brzo doći k tebi i maknut ću tvoj svijećnjak s njegovog mjesta, osim ako se ne pokaješ.
6 Ali ovo imaš, da mrziš djela Nikolaita, koja i ja mrzim.
7 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama; Onome koji pobijedi daću da jede sa drveta života, koje je usred raja Božjeg.
8 I anđelu crkve u Smirni napiši; Ovo govori Prvi i Posljednji, koji je bio mrtav, a živ je;
9 Znam tvoja djela, i nevolju, i siromaštvo, (ali ti si bogat) i znam hulu onih koji govore da su Židovi, a nisu, nego su sinagoga Sotone.
10 Ne bojte se ničega od onoga što ćete pretrpjeti: gle, đavo će neke od vas baciti u tamnicu, da budete suđeni; i imat ćete nevolju deset dana: budi vjeran do smrti, i dat ću ti vijenac života.
11 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama; Onaj koji pobijedi neće biti povrijeđen od druge smrti.
12 I anđelu crkve u Pergamu napiši; Ovo govori onaj koji ima oštar mač s dvije oštrice;
13 Znam tvoja djela i gdje obitavaš, čak i gdje je sjedište Sotone; i čvrsto držiš moje ime, i nisi se odrekao moje vjere, čak ni u one dane u kojima je Antipa bio moj vjerni mučenik, koji je ubijen među vama, gdje je Sotona stanuje.
14 Ali imam nekoliko stvari protiv tebe, jer tamo imaš one koji drže nauku Balaamovu, koji je naučio Balaka da baci kamen spoticanja pred sinove Izraelove, da jedu stvari žrtvovane idolima i da počine blud.
15 I ti imaš one koji drže doktrinu Nikolaita, koju ja mrzim.
16 Pokajte se; inače ću brzo doći k tebi i borit ću se protiv njih mačem usta svojih.
17 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama; Onome koji pobijedi dat ću da jede od skrivene mane, i dat ću mu bijeli kamen, a u kamenu novo ime napisano, koje niko ne zna osim onoga koji ga prima.
18 I anđelu crkve u Tijatiri napiši; Ovo govori Sin Božji, koji ima oči kao plamen ognjeni, a noge su mu kao fini mjed;
19 Znam tvoja djela, i ljubav, i služenje, i vjeru, i tvoje strpljenje, i tvoja djela; i poslednji da bude više od prvog.
20 Ipak, imam nešto protiv tebe, jer dopuštaš toj ženi Jezabel, koja sebe naziva proročicom, da poučava i zavodi moje sluge da čine blud i da jedu idolima žrtvovane.
21 I dao sam joj prostora da se pokaje zbog svog bluda; i nije se pokajala.
22 Evo, ja ću je baciti u postelju, a one koji s njom čine preljubu u veliku nevolju, ako se ne pokaju za svoja djela.
23 I ubiću njenu djecu smrću; i sve će crkve znati da sam ja onaj koji ispituje uzde i srca; i dat ću svakom od vas po djelima vašim.

24 Ali vama, i ostalima u Tijatiri, svima koji nemaju ovu doktrinu, i koji nisu poznali sotonine dubine, kako govore; Neću staviti na vas nikakav drugi teret.
25 Ali ono što ste već držali čvrsto dok ne dođem.
26 A onom koji pobijedi i čuva moja djela do kraja, njemu ću dati vlast nad narodima.
27 I vladat će njima željeznom šipkom; kao posude lončarski razbiće se do drhtaja, kao što sam primio od Oca svoga.
28 I ja ću mu dati jutarnju zvijezdu.
29 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama.

POGLAVLJE 3

1 I anđelu crkve u Sardu napiši; Ovo govori onaj koji ima sedam Duhova Božjih i sedam zvijezda; Znam tvoja djela, da imaš ime da živiš, a mrtav si.
2 Budi oprezan i osnaži preostale stvari koje su spremne umrijeti, jer nisam našao tvoja djela savršena pred Bogom.
3 Sjeti se, dakle, kako si primio i čuo, i drži se i pokaj se. Ako dakle ne budeš bdio, doći ću na tebe kao lopov, i nećeš znati u koji ću čas doći na tebe.
4 Imaš nekoliko imena čak i u Sardu koja nisu oskvrnila svoje haljine; i hodat će sa mnom u bijelom, jer su dostojni.
5 Ko pobijedi, taj će se obući u bijele haljine; i neću izbrisati njegovo ime iz knjige života, nego ću priznati njegovo ime pred svojim Ocem i pred anđelima njegovim.
6 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama.
7 I anđelu crkve u Filadelfiji napiši; Ovo govori onaj koji je svet, onaj koji je istinit, onaj koji ima ključ Davidov, onaj koji otvara, a niko ne zatvara; i zatvara, i niko ne otvara;
8 Znam tvoja djela: evo, ja sam stavio pred tobom otvorena vrata, i niko ih ne može zatvoriti, jer imaš malo snage, i održao si riječ moju, i nisi se odrekao imena mog.
9 Evo, učinit ću ih iz sinagoge Sotone, koji govore da su Židovi, a nisu, ali lažu; evo, učinit ću ih da dođu i poklone se pred tvojim nogama, i da znaju da sam te volio.
10 Budući da si održao riječ moje strpljivosti, i ja ću te sačuvati od časa iskušenja, koji će doći na sav svijet, da iskuša one koji žive na zemlji.
11 Evo, dolazim brzo: drži to što imaš, da niko ne uzme tvoju krunu.
12 Onoga koji pobijedi napravit ću stup u hramu Boga moga, i on više neće izlaziti; i napisat ću na njemu ime Boga svoga i ime grada Boga moga, koji je novi Jerusalim , koji silazi s neba od Boga moga; i napisat ću na njemu svoje novo ime.
13 Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama.
14 I anđelu crkve Laodikijske napiši; Ovo govori Amen, vjerni i istiniti svjedok, početak stvaranja Božjeg;
15 Znam djela tvoja, da nisi ni hladan ni vruć: htio bih da si hladan ili vruć.
16 Pa zato što si mlak, a nisi ni hladan ni vruć, izbacit ću te iz svojih usta.
17 Jer ti kažeš: Bogat sam i bogat sam, i ništa mi ne treba; i ne znaš da si jadan, i jadan, i siromašan, i slijep, i gol:
18 Savjetujem te da kupiš od mene zlato okušano u ognju, da se obogatiš; i bijele haljine da se obučeš i da se ne vidi sramota tvoje golotinje; i pomaži svoje oči melemom za oči da vidiš.
19 Koje god volim, korim i kažnjavam: budite dakle revni i pokajte se.
20 Evo, stojim na vratima i kucam: ako neko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu, i večeraću s njim, i on sa mnom.
21 Onome koji pobjeđuje dat ću da sjedi sa mnom na mom prijestolju, kao što sam i ja pobijedio, i sjeo sam sa svojim Ocem na prijestolje njegov.
22 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama.

POGLAVLJE 4

1 Poslije toga pogledah, i gle, vrata se otvoriše na nebu; i prvi glas koji sam čuo bio je kao da je truba govorila sa mnom; koji je rekao: "Popni se ovamo, i pokazaću ti stvari koje će biti u budućnosti."
2 I odmah sam bio u duhu: i gle, prijesto je postavljen na nebu, i jedan sjedi na prijestolju.
3 I onaj koji je sjedio trebao je gledati kao kamen jaspis i sardinu; a oko prijestolja je bila duga, na vidiku kao smaragd.
4 A oko prijestolja bijaše dvadeset i četiri sjedišta; i na sjedištima vidjeh dvadeset i četiri starješine kako sjede, obučeni u bijele haljine; a na glavama su imali zlatne krune.
5 I s prijestolja su izlazile munje i gromovi i glasovi; i bilo je sedam ognjenih svjetiljki koje su gorjele pred prijestoljem, a to su sedam Duhova Božjih.
6 A ispred prijestolja bilo je stakleno more poput kristala; a usred prijestolja i oko prijestolja, četiri zvijeri pune očiju sprijeda i iza.
7 I prva zvijer je bila poput lava, a druga zvijer kao tele, i treća zvijer imala je lice kao čovjek, a četvrta zvijer bila je kao orao koji leti.
8 I četiri zvijeri imale su svaka od njih šest krila oko sebe; i bili su puni očiju iznutra; i ne miruju ni dan ni noć govoreći: Svet, svet, svet, Gospode Bože Svemogući, koji je bio, i jeste i koji će doći.
9 I kada te zvijeri daju slavu i čast i zahvalnost Onome koji sjedi na prijestolju, koji živi u vijeke vjekova,
10 Dvadeset i četiri starješine padaju pred onoga koji sjedi na prijestolju, i klanjaju se Onome koji živi u vijeke vjekova, i bacaju svoje krune pred prijestolje govoreći:
11 Dostojan si, Gospode, da primiš slavu i čast i moć: jer si ti sve stvorio, i za tvoju volju jesu i stvorene su.

POGLAVLJE 5

1 I vidjeh u desnoj ruci onoga koji je sjedio na prijestolju knjigu ispisanu iznutra i na poleđini, zapečaćenu sa sedam pečata.
2 I vidjeh snažnog anđela kako glasno objavljuje: Ko je dostojan da otvori knjigu i skine pečate s nje?
3 I nijedan čovjek na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom, nije mogao otvoriti knjigu, niti pogledati u nju.
4 I ja sam mnogo plakao, jer se niko nije našao dostojan da otvori i pročita knjigu, niti da pogleda u nju.
5 I jedan od starješina mi reče: Ne plači! Evo, lav iz Judinog plemena, Davidov korijen, nadvladao je da otvori knjigu i skine sedam njenih pečata.
6 I vidio sam, i gle, usred prijestolja i četiri zvijeri, i usred starješina, stajalo je Jagnje kao što je bilo zaklano, sa

sedam rogova i sedam očiju, što su sedam duhova od Boga poslat po svoj zemlji.
7 I došao je i uzeo knjigu iz desnice onoga koji je sjedio na prijestolju.
8 I kad je uzeo knjigu, četiri zvijeri i dvadeset i četiri starješine padoše pred Jagnjetom, imajući svaki od njih harfe i zlatne čaše pune mirisa, koji su molitve svetaca.
9 I otpjevali su novu pjesmu govoreći: Dostojan si uzeti knjigu i otvoriti njene pečate, jer si pobijen, i otkupio si nas Bogu svojom krvlju od svakoga roda, jezika i naroda, i nacija;
10 I učinio nas je Bogu našem kraljevima i svećenicima, i mi ćemo kraljevati na zemlji.
11 I vidjeh, i čuh glas mnogih anđela oko prijestolja i zvijeri i starješine; i broj ih je bio deset tisuća puta deset tisuća, i tisuće tisuća;
12 Govoreći u sav glas: Dostojno je Jagnje zaklano da primi moć i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i čast, i slavu, i blagoslov.
13 I svako stvorenje koje je na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i ono što je u moru, i sve što je u njima, čulo sam kako govorim: Blagoslov i čast, slava i moć neka onome koji sjedi na prijestolju i Jagnjetu u vijeke vjekova.
14 I četiri zvijeri rekoše: Amen. I dvadeset i četiri starješine padoše i pokloniše se Onome koji živi u vijeke vjekova.

POGLAVLJE 6

1 I vidio sam kada je Jagnje otvorilo jedan od pečata, i čuo sam, kao buku groma, jednu od četiri zvijeri kako govori: Dođi i vidi.
2 I vidjeh, i gle, bijeli konj; i onaj koji je sjedio na njemu imao je luk; i dade mu se kruna, i iziđe pobjeđujući i pobijediti.
3 I kad je otvorio drugi pečat, čuo sam drugu zvijer kako govori: Dođi i vidi.
4 I iziđe drugi konj koji je bio crven; i data je vlast onome koji je sjedio na njemu da uzme mir sa zemlje i da se međusobno ubijaju; i dat mu je veliki mač.
5 I kad je otvorio treći pečat, čuo sam treću zvijer kako govori: Dođi i vidi. I vidjeh, i gle, crni konj; a onaj koji je sjedio na njemu imao je par vaga u ruci.
6 I začuh glas usred četiri zvijeri kako govori: Mera pšenice za peni i tri mere ječma za penija; i pazi da ne povrijediš ulje i vino.
7 I kad je otvorio četvrti pečat, čuo sam glas četvrte zvijeri kako govori: Dođi i vidi.
8 I pogledah, i gle, blijedi konj, i njegovo ime što je sjedio na njemu bilo je Smrt, a pakao ga je pratio. I dade im se vlast nad četvrtim dijelom zemlje, da ubijaju mačem, i glađu, i smrću, i zvijerima zemaljskim.
9 I kada je otvorio peti pečat, vidio sam pod oltarom duše onih koji su bili ubijeni zbog riječi Božje i zbog svjedočanstva koje su imali:
10 I povikaše iz sveg glasa govoreći: Dokle, Gospode, svet i istinit, nećeš suditi i osvetiti krv našu nad onima koji žive na zemlji?
11 I svakom od njih date su bijele haljine; i rečeno im je da se još malo odmore, dok se ne ispune i njihovi drugovi i njihova braća, koji će biti ubijeni kao što su bili.
12 I vidjeh kad je otvorio šesti pečat, i gle, bio je veliki potres; i sunce je postalo crno kao kostrijet, a mjesec je postao kao krv;
13 I zvijezde s neba pale su na zemlju, kao što smokva baca svoje prevremene smokve, kad je potrese snažan vjetar.
14 I nebo se udaljilo kao svitak kad se skupi; i svaka planina i ostrvo su pomereni sa svojih mesta.
15 I kraljevi zemlje, i velikani, i bogataši, i poglavari, i moćnici, i svaki rob, i svaki slobodan čovjek, sakrili su se u jame i u stijene brdskih;
16 I reče planinama i stijenama: Padnite na nas i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na prijestolju i od gnjeva Jagnjeta.
17 Jer je došao veliki dan gnjeva njegova; a ko će moći da stoji?

GLAVA 7

1 I nakon ovih stvari vidjeh četiri anđela kako stoje na četiri ugla zemlje, držeći četiri vjetra zemlje, da vjetar ne duva na zemlju, ni na more, ni na kakvo drvo.
2 I vidjeh drugog anđela kako se diže s istoka, s pečatom Boga živoga; i povika iz sveg glasa četiri anđela, kojima je dano da povrijede zemlju i more,
3 Govoreći: Ne škodi zemlji, ni moru, ni drveću, dok ne zapečatimo sluge Boga našega na njihovim čelima.
4 I čuo sam broj onih koji su bili zapečaćeni: bilo je zapečaćenih sto četrdeset i četiri tisuće od svih plemena sinova Izraelovih.
5 Od Judinog plemena zapečaćeno je dvanaest hiljada. Od Rubenova plemena zapečaćeno je dvanaest hiljada. Od Gadovog plemena zapečaćeno je dvanaest hiljada.
6 Od Aserovog plemena zapečaćeno je dvanaest hiljada. Od plemena Neptalima bilo je zapečaćeno dvanaest hiljada. Od plemena Manasinog zapečaćeno je dvanaest hiljada.
7 Od plemena Simeonovog zapečaćeno je dvanaest hiljada. Od Levijevog plemena zapečaćeno je dvanaest hiljada. Od Isakarovog plemena zapečaćeno je dvanaest hiljada.
8 Od Zabulonova plemena zapečaćeno je dvanaest hiljada. Od Josipovog plemena zapečaćeno je dvanaest hiljada. Od Benjaminovog plemena zapečaćeno je dvanaest hiljada.
9 Poslije ovoga vidjeh, i gle, veliko mnoštvo, koje niko nije mogao izbrojati, od svih naroda i plemena, i ljudi i jezika, stajaše pred prijestoljem i pred Jagnjetom, odjeveni u bijele haljine i palme u njihovim rukama;
10 I povika iz sveg glasa govoreći: Spasenje Bogu našemu koji sjedi na prijestolju i Jagnjetu.
11 I svi anđeli stadoše oko prijestolja, oko starješina i četiri zvijeri, i padoše pred prijestoljem na lica svoja, i klanjahu se Bogu,
12 Govoreći: Amen: Blagoslov, i slava, i mudrost, i hvala, i čast, i moć i moć, Bogu našemu u vijeke vjekova. Amen.
13 A jedan od starješina odgovori govoreći mi: Šta su ovi obučeni u bijele haljine? i odakle su došli?
14 A ja sam mu rekao: Gospodine, ti znaš. I reče mi: "Ovo su oni koji iziđoše iz velike nevolje, i oprali su haljine svoje i ubijelili ih u krvi Jaganjčevoj."
15 Zato su oni pred prijestoljem Božjim i služe mu dan i noć u hramu njegovu; i onaj koji sjedi na prijestolju prebivat će među njima.

16 Neće više gladovati, niti žeđati; niti će ih sunce obasjati, niti će vrelina.
17 Jer Jagnje koje je usred prijestolja pašće ih i vodiće ih do živih izvora voda, i Bog će obrisati sve suze s očiju njihovih.

POGLAVLJE 8

1 I kada je otvorio sedmi pečat, nastade tišina na nebu oko pola sata.
2 I vidio sam sedam anđela koji su stajali pred Bogom; i dato im je sedam truba.
3 I drugi anđeo je došao i stao na oltar, držeći zlatnu kadionicu; i dano mu je mnogo tamjana da ga prinese uz molitve svih svetih na zlatnom oltaru koji je bio ispred prijestolja.
4 I dim od tamjana, koji je dolazio uz molitve svetih, uzdigao se pred Bogom iz ruke anđela.
5 I anđeo uze kadionicu, napuni je ognjem oltara i baci je u zemlju; i nastadoše glasovi i gromovi, i munje i potres.
6 I sedam anđela koji su imali sedam truba pripremili su se da zatrube.
7 Prvi anđeo zatrubi, i uslijediše grad i vatra pomiješani s krvlju, i bačeni su na zemlju; i treći dio drveća izgori, i sva zelena trava izgori.
8 I drugi anđeo zatrubi, i kao da je velika gora goruća ognjem bačena u more; i treći dio mora postade krv;
9 I treći dio stvorenja koja su bila u moru i imala život, umrije; a treći dio brodova je uništen.
10 I treći anđeo je zatrubio, i pala je velika zvijezda s neba, gorjela kao svjetiljka, i pala je na trećinu rijeka i na izvore vode;
11 I ime zvijezde zove se pelin; i treći dio voda postade pelin; i mnogi ljudi pomriješe od vode, jer su ogorčene.
12 I četvrti anđeo zatrubi, i pogodi treći dio sunca, treći dio mjeseca i treći dio zvijezda; tako je treći dio njih potamnio, i dan nije zasjao ni trećinu, a isto tako i noć.
13 I vidjeh, i čuh anđela kako leti posred neba, govoreći jakim glasom: Jao, jao, jao, stanovnicima zemlje zbog drugih glasova trube tri anđela, koji su tek da zvuči!

POGLAVLJE 9

1 I zatrubi peti anđeo, i vidjeh zvijezdu kako pada s neba na zemlju; i dade mu se ključ od bezdane.
2 I otvori jamu bez dna; i diže se dim iz jame, kao dim iz velike peći; a sunce i zrak pomračiše od dima iz jame.
3 I izađoše iz dima skakavci na zemlju, i data im je moć, kao što imaju moć zemaljski škorpioni.
4 I bilo im je naređeno da ne povrijede travu na zemlji, ni bilo šta zeleno, ni drvo; već samo oni ljudi koji nemaju Božji pečat na svojim čelima.
5 I bilo im je dano da ih ne ubijaju, nego da se muče pet mjeseci; a njihova muka je bila kao muka škorpiona kad udari čovjeka.
6 I u te dane ljudi će tražiti smrt, i neće je naći; i htjet će umrijeti, i smrt će pobjeći od njih.
7 A oblici skakavaca bili su kao konji pripremljeni za borbu; a na glavama im bijahu kao zlatne krune, a lica su im bila kao lica ljudi.
8 I imali su kosu kao ženska kosa, a zubi su im bili kao zubi lavova.
9 I imali su naprsne oklope, kao naprsnike od željeza; i zvuk krila njihovih bio je kao zvuk kočija mnogih konja koji jure u boj.
10 Imali su repove poput škorpiona, a u repovima su im bili ubodi, a njihova moć je bila da rani ljude pet mjeseci.
11 I imali su kralja nad sobom, a to je anđeo bezdane, čije je ime na hebrejskom jeziku Abadon, a na grčkom mu je ime Apolion.
12 Jedan jad je prošao; i, gle, slijede još dva jada.
13 I zatrubi šesti anđeo, i začuh glas iz četiri roga zlatnog oltara koji je pred Bogom,
14 Rekavši šestom anđelu koji je imao trubu: Odriješi četiri anđela koja su svezana u velikoj rijeci Eufrat.
15 I bila su oslobođena četiri anđela, koji su bili pripremljeni za sat, dan, mjesec i godinu, da ubiju trećinu ljudi.
16 I broj vojske konjanika bio je dvije stotine tisuća tisuća, i čuo sam njihov broj.
17 I tako sam vidio konje u viziji i one koji su sjedili na njima, s oklopima od ognja, jacinta i sumpora; a glave konja bile su kao glave lavova; a iz njihovih usta izlaziše vatra i dim i sumpor.
18 Od ove trojice poginuo je treći dio ljudi, od vatre, i od dima i od sumpora, koji je izlazio iz njihovih usta.
19 Jer im je moć u ustima i u repovima, jer su im repovi bili kao zmije, i imali su glave, i od njih bole.
20 A ostali ljudi koji nisu bili ubijeni ovim pošastima nisu se pokajali za djela svojih ruku, da se ne klanjaju đavolima i idolima od zlata, srebra, mjedi, kamena i drveta: ne može ni vidjeti, ni čuti, ni hodati:
21 Niti su se pokajali za svoja ubojstva, ni za svoje čarobnjake, ni za blud, ni za svoje krađe.

POGLAVLJE 10

1 I vidjeh drugog moćnog anđela kako silazi s neba, obučen u oblak; i duga mu je bila na glavi, a lice mu je bilo kao sunce, a noge kao ognjeni stupovi.
2 I imao je u ruci otvorenu knjižicu, i stavio je desnu nogu na more, a lijevu nogu na zemlju,
3 I povika jakim glasom, kao kad lav riče; i kad je povikao, sedam gromova oglasi se svojim glasovima.
4 I kada je sedam gromova izgovorilo svoje glasove, htio sam pisati; i čuo sam glas s neba kako mi govori: Zapečati ono što je sedam gromova izgovorilo i ne piši ih.
5 I anđeo kojeg sam vidio kako stoji na moru i na zemlji podiže svoju ruku prema nebu,
6 I zakleo se Onim koji živi u vijeke vjekova, koji je stvorio nebo i stvari koje su na njemu, i zemlju, i stvari koje su na njoj, i more, i stvari koje su u njemu, da će biti vremena ne više:
7 Ali u dane glasa sedmog anđela, kada će on zatrubiti, misterija Božja trebala bi biti gotova, kao što je objavio svojim slugama prorocima.
8 I glas koji sam čuo s neba opet mi progovori i reče: Idi i uzmi knjižicu koja je otvorena u ruci anđela koji stoji na moru i na zemlji.
9 I otišao sam do anđela i rekao mu: Daj mi knjižicu. A on mi reče: Uzmi i pojedi; i zagorčaće ti trbuh, a u ustima će ti biti sladak kao med.

10 I uzeo sam knjižicu iz ruke anđela i pojeo je; a u ustima mi je bio sladak kao med; i čim sam ga pojeo, trbuh mi je bio gorak.
11 I reče mi: Moraš ponovo prorokovati pred mnogim narodima, i narodima, i jezicima i kraljevima.

POGLAVLJE 11

1 I dade mi se trska kao štap; i anđeo stade govoreći: Ustani i izmjeri hram Božji, i oltar i one koji se u njemu klanjaju.
2 Ali dvor koji je izvan hrama izostavi i ne mjeri ga; jer je dat neznabošcima, a sveti grad će gaziti četrdeset i dva mjeseca.
3 I dat ću vlast dvojici svojih svjedoka, i oni će prorokovati tisuću dvjesta i šezdeset dana, obučeni u kostrijet.
4 Ovo su dvije masline i dva svijećnjaka koji stoje pred Bogom zemlje.
5 I ako ih tko želi povrijediti, vatra izlazi iz njihovih usta i proždire njihove neprijatelje;
6 Ovi imaju moć zatvoriti nebo, da ne pada kiša u dane njihovog proročanstva, i imaju moć nad vodama da ih pretvore u krv, i da udare zemlju svim pošastima, kad god žele.
7 I kad završe sa svojim svjedočanstvom, zvijer koja izlazi iz bezdane zaratit će protiv njih, pobijedit će ih i ubiti.
8 I njihova će mrtva tijela ležati na ulici velikog grada, koji se duhovno zove Sodoma i Egipat, gdje je i naš Gospod bio razapet.
9 I oni iz naroda i plemena i jezika i naroda vidjet će njihova mrtva tijela tri dana i po, i neće dopustiti da se njihova mrtva tijela stave u grobove.
10 I oni koji žive na zemlji će se njima radovati i veselit će se i slati darove jedan drugome; jer su ova dva proroka mučila one koji su živjeli na zemlji.
11 I nakon tri i po dana Duh života od Boga uđe u njih, i stadoše na noge svoje; i veliki strah obuze one koji ih vide.
12 I začuše veliki glas s neba kako im govori: "Popnite se ovamo." I uzađoše se na nebo u oblaku; i njihovi neprijatelji su ih gledali.
13 I istoga časa nasta veliki potres, i deseti dio grada pade, i u potresu pobije sedam tisuća ljudi, a ostatak se uplaši i odaše slavu Bogu nebeskom.
14 Drugi jad je prošao; i gle, treći jao dolazi brzo.
15 I sedmi anđeo zatrubi; i začu se veliki glasovi na nebu koji govore: Kraljevstva ovoga svijeta postadoše kraljevstva Gospodina našega i Krista njegova; i on će vladati u vijeke vjekova.
16 I dvadeset i četiri starješine, koji su sjedili pred Bogom na svojim sjedištima, padoše ničice i klanjahu se Bogu,
17 Govoreći: Zahvaljujemo ti, Gospode Bože Svemogući, koji jesi i propao i koji ćeš doći; jer si uzeo svoju veliku moć i zavladao.
18 I narodi su se razgnjevili i došao je gnjev tvoj, i vrijeme mrtvih, da im se sudi, i da daješ nagradu svojim slugama, prorocima, i svetima, i onima koji se boje tvoga imena, mali i veliki; i trebao bi uništiti one koji uništavaju zemlju.
19 I otvori se hram Božji na nebu, i vidje se u njegovom hramu kovčeg zavjeta njegova; i biše munje, i glasovi, i gromovi, i potres i veliki grad.

POGLAVLJE 12

1 I pojavi se veliko čudo na nebu; žena obučena u sunce, i mjesec pod nogama njenim, a na glavi joj kruna od dvanaest zvijezda:
2 A ona je, trudna, plakala, mučeći se pri porođaju, i bolovala zbog porođaja.
3 I pojavi se još jedno čudo na nebu; i gle velikog crvenog zmaja, koji ima sedam glava i deset rogova, i sedam kruna na glavama svojim.
4 I njegov rep povuče trećinu zvijezda na nebu i baci ih na zemlju; i zmaj stane pred ženu koja je bila spremna da bude rođena, da proždere njezino dijete čim se rodi.
5 I ona je rodila muško dijete, koje je trebalo vladati svim narodima gvozdenim štapom; i dijete njezino bi uzneseno Bogu i prijestolju njegovu.
6 A žena je pobjegla u pustinju, gdje ima pripremljeno mjesto od Boga, da je tamo hrane hiljadu dvjesta i šezdeset dana.
7 I nasta rat na nebu: Mihael i njegovi anđeli borili su se protiv zmaja; i borio se zmaj i njegovi anđeli,
8 I nije pobijedio; niti se njihovo mjesto više nalazilo na nebu.
9 I zbačen je veliki zmaj, ta stara zmija, nazvana Đavo i Sotona, koja vara cijeli svijet: on je zbačen na zemlju, i njegovi anđeli bili su zbačeni s njim.
10 I čuh jak glas kako govori na nebu: Sada je došlo spasenje i snaga, i kraljevstvo Boga našega, i sila Krista njegova; jer je zbačen tužitelj naše braće, koji ih je optužio pred Bogom našim. i noć.
11 I oni su ga pobijedili krvlju Jaganjčevom i riječju svoga svjedočanstva; i nisu voljeli svoje živote do smrti.
12 Zato se radujte nebesa i vi koji na njima prebivate. Teško stanovnicima zemlje i mora! jer je đavo sišao k vama s velikim gnjevom, jer zna da ima samo kratko vrijeme.
13 I kada je zmaj vidio da je bačen na zemlju, progonio je ženu koja je rodila muško dijete.
14 A ženi su data dva krila velikog orla, da može odletjeti u pustinju, na svoje mjesto, gdje se hrani neko vrijeme, vremena i pola vremena, od lica zmije.
15 I zmija je bacila iz svojih usta vodu kao potop za ženom, da bi je odnio potopom.
16 I zemlja je pomogla ženi, i zemlja je otvorila svoja usta, i progutala poplavu koju je zmaj izbacio iz svojih usta.
17 I zmaj se razgnjevi na ženu, i pođe da zarati s ostatkom njenog sjemena, koji drže zapovijesti Božje i imaju svjedočanstvo Isusa Krista.

POGLAVLJE 13

1 I stadoh na pijesak morskom, i vidjeh zvijer kako se diže iz mora, sa sedam glava i deset rogova, i na rogovima njegovim deset kruna, a na glavama njegovim ime hula.
2 I zvijer koju sam vidio bila je poput leoparda, a noge su joj bile kao noge medvjeda, a usta kao usta lava; i zmaj mu dade svoju moć, svoje sjedište i veliku vlast.
3 I vidio sam jednu od njegovih glava kao da je ranjena na smrt; i smrtna rana mu je zacijelila: i sav se svijet čudio za zvijeri.

4 I pokloniše se zmaju koji je dao moć zvijeri; i pokloniše se zvijeri govoreći: Tko je kao zvijer? ko je u stanju da zarati sa njim?
5 I dadoše mu se usta koja govore velike stvari i hule; i data mu je vlast da nastavi četrdeset i dva mjeseca.
6 I otvori usta svoja u huli na Boga, da huli na ime njegovo, njegov šator i one koji žive na nebu.
7 I bilo mu je dano da zarati sa svetima i da ih pobijedi; i dade mu se vlast nad svim plemenima, jezicima i narodima.
8 I svi koji žive na zemlji poklonit će mu se, čija imena nisu zapisana u knjizi života Jagnjeta zaklanog od postanka svijeta.
9 Ako ko ima uho, neka čuje.
10 Ko odvodi u ropstvo, u ropstvo će otići; tko ubija mačem, mora biti ubijen mačem. Ovdje je strpljenje i vjera svetaca.
11 I vidjeh drugu zvijer kako izlazi iz zemlje; i imao je dva roga kao jagnje, i govorio je kao zmaj.
12 I on koristi svu moć prve zvijeri pred sobom, i čini da se zemlja i oni koji žive na njoj klanjaju prvoj zvijeri, čija je smrtonosna rana zacijeljena.
13 I čini velika čuda, tako da vatru siđe s neba na zemlju pred ljudima,
14 I obmanjuje one koji žive na zemlji pomoću onih čuda koja je imao moć činiti u očima zvijeri; govoreći onima koji žive na zemlji da naprave lik zvijeri, koja je imala ranu od mača i živa.
15 I imao je moć da oživi lik zvijeri, da lik zvijeri progovori i učini da oni koji se ne budu klanjali liku zvijeri budu ubijeni.
16 I čini da svi, i mali i veliki, bogati i siromašni, slobodni i robovi, dobiju žig u svoju desnu ruku, ili na svoja čela:
17 I da nitko ne može kupiti ili prodati, osim onoga koji je imao žig, ili ime zvijeri, ili broj njenog imena.
18 Ovdje je mudrost. Ko ima razum neka izbroji broj zvijeri, jer je to broj čovjeka; a njegov broj je šest stotina šezdeset i šest.

POGLAVLJE 14

1 I pogledah, i gle, Jagnje je stajalo na gori Sion, a s njim sto četrdeset i četiri hiljade, sa imenom njegovog Oca napisano na njihovim čelima.
2 I začuh glas s neba, kao glas mnogih voda, i kao glas velike grmljavine, i čuh glas harfi kako harfaju svojim harfama:
3 I pjevali su kao novu pjesmu pred prijestoljem i pred četirima zvijerima i starješinama; i niko nije mogao naučiti tu pjesmu osim sto četrdeset i četiri hiljade, koji su bili otkupljeni sa zemlje.
4 To su oni koji se nisu oskvrnili sa ženama; jer su djevice. To su oni koji slijede Jagnje gdje god da ide. Oni su otkupljeni od ljudi, kao prvina Bogu i Jagnjetu.
5 I u ustima njihovim ne nađe se prijevare, jer su bez greške pred prijestoljem Božjim.
6 I vidjeh drugog anđela kako leti posred neba, imajući vječno evanđelje da propovijeda onima koji žive na zemlji, i svakom narodu, i rodu, i jeziku i ljudima,
7 Govoreći u sav glas: Boj se Boga i daj mu slavu; jer je došao čas suda njegova; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vode.
8 A za njim je drugi anđeo govoreći: Pao je Babilon, pao je, taj veliki grad, jer je napojio sve narode vinom gnjeva svog bluda.
9 I treći anđeo pođe za njima govoreći jakim glasom: Ako se ko pokloni zvijeri i njenom liku i primi žig njegov na čelo ili u ruku,
10 Isti će piti vino gnjeva Božjega, koje se bez mješavine izlije u čašu gnjeva njegova; i biće mučen ognjem i sumporom u prisustvu svetih anđela i u prisustvu Jagnjeta.
11 I dim njihove muke diže se u vijeke vjekova, i nemaju odmora ni danju ni noću, koji se klanjaju zvijeri i njenom liku, i koji primaju žig imena njegova.
12 Evo strpljenja svetih: evo onih koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu.
13 I čuh glas s neba koji mi govori: Napiši: Blago mrtvima koji umiru u Gospodu od sada; Da, govori Duh, da se odmore od svojih trudova; i njihova djela ih prate.
14 I pogledah, i gle oblak bijeli, a na oblaku sjedi kao Sin Čovječji, koji ima na glavi zlatnu krunu, a u ruci oštar srp.
15 I drugi anđeo iziđe iz hrama, vičući iz sveg glasa onome koji sjedi na oblaku: Ubaci srp svoj i požnjeti, jer je došlo vrijeme da žanješ; jer je žetva na zemlji zrela.
16 I onaj koji je sjedio na oblaku bacio je svoj srp na zemlju; i zemlja je požnjeta.
17 I drugi anđeo je izašao iz hrama koji je na nebu, i on je također imao oštar srp.
18 I drugi anđeo izađe iz oltara, koji je imao vlast nad vatrom; i povika jakim vapajem onome koji je imao oštar srp, govoreći: Zabij svoj oštar srp i skupi grozdove loze zemaljske; jer je njeno grožđe potpuno zrelo.
19 I anđeo je bacio svoj srp u zemlju, i sabrao lozu sa zemlje, i bacio je u veliku presu gnjeva Božjeg.
20 I tiješa se gazila izvan grada, i krv je potekla iz presa, čak do konjskih uzda, na razmaku od tisuću i šest stotina stadija.

POGLAVLJE 15

1 I vidjeh drugi znak na nebu, velik i čudesan, sedam anđela koji imaju sedam posljednjih zala; jer je u njima ispunjen gnjev Božji.
2 I vidjeh kao da je stakleno more pomiješano s vatrom; i oni koji su izvojevali pobjedu nad zvijeri, i nad njenim likom, i nad njegovim žigom, i nad brojem njegovog imena, stoje na staklenom moru , imajući Božje harfe.
3 I pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjeg, i pjesmu Jagnjetovu govoreći: Velika su i čudesna djela tvoja, Gospode Bože Svemogući; pravedni su i istiniti putevi tvoji, Kralju svetih.
4 Ko se neće bojati tebe, Gospode, i ne proslaviti ime tvoje? jer si ti jedini svet: jer će svi narodi doći i pokloniti se pred tobom; jer su sudovi tvoji objavljeni.
5 I nakon toga pogledah, i gle, otvori se hram šatora svjedočanstva na nebu:
6 I iziđe sedam anđela iz hrama, sa sedam zala, obučeni u čisti i bijeli lan, i grudi su im opasane zlatnim pojasima.
7 I jedna od četiri zvijeri dade sedam anđela sedam zlatnih čaša punih gnjeva Božjeg, koji živi u vijeke vjekova.
8 I hram se napuni dimom od slave Božje i od njegove moći; i nijedan čovjek nije mogao ući u hram, dok se ne ispuni sedam zala sedam anđela.

POGLAVLJE 16

1 I čuo sam veliki glas iz hrama kako govori sedmorici anđela: Idite svojim putevima i izlijte čaše gnjeva Božjeg na zemlju.
2 Prvi je otišao i izlio svoju čašu na zemlju; a na ljude koji su imali žig zvijeri i na one koji su se klanjali njenom liku pala je opasna i teška rana.
3 I drugi anđeo izli svoju čašu na more; i postade kao krv mrtvaca; i svaka živa duša umrla je u moru.
4 I treći anđeo izli svoju čašu na rijeke i izvore vode; i postali su krv.
5 I čuo sam anđela voda kako govori: Pravedan si, Gospode, koji jesi, i bio, i koji ćeš biti, jer si tako presudio.
6 Jer oni su prolili krv svetaca i proroka, a ti si im dao krv da piju; jer su dostojni.
7 I čuo sam drugog s oltara kako govori: Tako, Gospode Bože Svemogući, istiniti su i pravedni sudovi tvoji.
8 I četvrti anđeo izli svoju čašu na sunce; i data mu je moć da spali ljude vatrom.
9 I ljudi su bili spaljeni od velike vrućine, i hulili su na ime Boga, koji ima vlast nad ovim pošastima; i nisu se pokajali da mu daju slavu.
10 I peti anđeo izli svoju čašu na sjedište zvijeri; i njegovo je kraljevstvo bilo puno tame; i grizli su svoje jezike od bola,
11 I hulili su Boga nebeskoga zbog svojih bolova i svojih rana, i nisu se pokajali za svoja djela.
12 I šesti anđeo izli svoju čašu na veliku rijeku Eufrat; i voda njegova presuši se da se pripremi put kraljevima istoka.
13 I vidio sam tri nečista duha kao žabe kako izlaze iz usta zmaja, i iz usta zvijeri, i iz usta lažnog proroka.
14 Jer oni su duhovi đavola, koji čine čuda, koji izlaze kraljevima zemlje i cijelog svijeta, da ih okupe u bitku tog velikog dana Boga Svemogućeg.
15 Evo dolazim kao lopov. Blago onome koji bdi i čuva haljine svoje, da ne hoda gol i ne vide sramotu njegovu.
16 I sakupio ih je na mjesto koje se na hebrejskom jeziku zove Armagedon.
17 I sedmi anđeo je izlio svoju čašu u zrak; i dođe veliki glas iz hrama nebeskog, s prijestolja, govoreći: Učinjeno je.
18 I nastadoše glasovi, i gromovi, i munje; i dogodio se veliki potres, kakav nije bio otkad su ljudi na zemlji, tako snažan potres i tako velik.
19 I veliki grad se podijeli na tri dijela, i gradovi naroda padoše; i veliki Babilon dođe u sjećanje pred Bogom, da joj da čašu vina žara gnjeva njegova.
20 I svako je ostrvo pobjeglo, a planine se ne nađoše.
21 I pade na ljude velika tuča s neba, svaki kamen težak talenat; i ljudi huliše Boga zbog pošasti tuče; jer je pošast bila izuzetno velika.

POGLAVLJE 17

1 I dođe jedan od sedam anđela koji su imali sedam čaša, i razgovaraše sa mnom govoreći mi: Dođi ovamo; Pokazat ću ti sud velike kurve koja sjedi na mnogim vodama:
2 S kojom su kraljevi zemlje počinili blud, i stanovnici zemlje su se napili vinom njezina bluda.
3 I on me odvede u duhu u pustinju; i vidjeh ženu kako sjedi na grimiznoj zvijeri, punoj imena bogohuljenja, sa sedam glava i deset rogova.
4 A žena je bila odjevena u purpurnu i grimiznu boju, ukrašena zlatom, dragim kamenjem i biserima, u ruci je imala zlatnu čašu punu gadosti i prljavštine njenog bluda.
5 A na njenom čelu bijaše napisano ime, MISTERIJA, VAVILON VELIKI, MAJKA BLUDNICA I GADNOSNOSTI ZEMLJE.
6 I vidio sam ženu pijanu krvlju svetaca i krvlju Isusovih mučenika; i kad sam je vidio, začudio sam se s velikim divljenjem.
7 I anđeo mi reče: Zašto si se začudio? Reći ću ti tajnu žene i zvijeri koja je nosi, koja ima sedam glava i deset rogova.
8 Zvijer koju si vidio bila je i nije; i izaći će iz bezdane i otići u propast; i čuditi će se oni koji žive na zemlji, čija imena nisu zapisana u knjizi života od postanka svijeta, kada vide zvijer koja je bila, i nije, a ipak jeste.
9 I ovdje je um koji ima mudrost. Sedam glava su sedam planina, na kojima žena sjedi.
10 I ima sedam kraljeva: pet je palo, jedan je, a drugi još nije došao; a kada dođe, mora da nastavi kratak razmak.
11 I zvijer koja je bila i nije, čak je i ona osma, i od sedam je, i odlazi u propast.
12 A deset rogova koje si vidio su deset kraljeva, koji još nisu primili kraljevstvo; ali primi vlast kao kraljevi jedan sat sa zvijeri.
13 Oni imaju jednoumlje i dat će svoju moć i snagu zvijeri.
14 Ovi će zaratiti s Jagnjetom, i Jagnje će ih pobijediti, jer je on Gospodar gospodara i Kralj kraljeva, a oni koji su s njim pozvani su, izabrani i vjerni.
15 I on mi reče: Vode koje si vidio, gdje sjedi kurva, to su narodi i mnoštvo, narodi i jezici.
16 I deset rogova koje si vidio na zvijeri, oni će omrznuti kurvu, i učinit će je pustošom i golom, i pojesti će njeno meso i spaliti je ognjem.
17 Jer Bog je stavio u njihova srca da ispune njegovu volju, da se slože i daju svoje kraljevstvo zvijeri, dok se riječi Božje ne ispune.
18 A žena koju si vidio je taj veliki grad, koji vlada nad kraljevima zemlje.

POGLAVLJE 18

1 I nakon ovih stvari vidio sam drugog anđela kako silazi s neba, koji je imao veliku moć; i zemlja je obasjana njegovom slavom.
2 I silno povika snažnim glasom, govoreći: Pao je Babilon veliki, pao je i postao je stan đavola, i utočište svakog zlog duha, i kavez svake nečiste i mrske ptice.
3 Jer svi su narodi pili vino gnjeva njezina bluda, i kraljevi zemaljski bludničili su s njom, i trgovci zemaljski su se obogatili obiljem njezinih poslastica.
4 I začuh drugi glas s neba, govoreći: Izađite iz nje, narode moj, da ne budete udionici u grijesima njezinim i da ne primite njegove pošasti.
5 Jer su grijesi njeni doprli do neba, i Bog se sjetio njenih bezakonja.
6 Nagradite je kao što je ona nagradila vas, i udvostručite joj duplo prema djelima njezinim: čašom koju je napunila napunite svome dvojniku.

7 Koliko se samo proslavila i lijepo živjela, toliko joj muke i tuge daj: jer ona u srcu svome govori, ja sjedim kraljica, nisam udovica i neću vidjeti tuge.
8 Zato će za jedan dan doći pošasti njezine, smrt, tuga i glad; i ona će biti potpuno spaljena ognjem, jer jak je Gospod Bog koji joj sudi.
9 I kraljevi zemaljski, koji su činili blud i s njom lijepo živjeli, oplakivat će je i naricati za njom, kad budu vidjeli dim njenog spaljivanja,
10 Daleko stoji od straha od muke njene govoreći: Jao, jao, taj veliki grad Babilone, taj moćni grad! jer za jedan sat dolazi sud tvoj.
11 I trgovci na zemlji će plakati i tugovati nad njom; jer niko više ne kupuje njihovu robu:
12 Trgovina od zlata i srebra, i dragog kamenja, i bisera, i finog lana, i purpura, i svile, i grimiza, i svega tvoga drveta, i svih vrsta posuda od slonovače, i svih vrsta posuda od najdragocjenijeg drveta i od mesinga, i gvožđa i mermera,
13 I cimet, i mirisi, i masti, i tamjan, i vino, i ulje, i fino brašno, i pšenica, i stoke, i ovce, i konji, i kola, i robovi, i duše ljudi.
14 I plodovi za kojima je tvoja duša žudjela otišli su od tebe, i sve stvari koje su bile slatke i dobre su otišle od tebe, i ti ih više uopće nećeš naći.
15 Trgovci ovim stvarima, koje je ona obogatila, stajat će daleko od straha od njene muke, plačući i naricajući,
16 I govoreći: Jao, jao, taj veliki grad, koji je bio odjeven u lan i purpur i grimiz, i ukrašen zlatom, dragim kamenjem i biserima!
17 Jer u jednom satu tako veliko bogatstvo nestaje. I svaki zapovednik, i sva četa u lađama, i mornari, i oni koji trguju po moru, stajahu izdaleka,
18 I povikaše kad vidješe dim njenog gorenja govoreći: Kakav je grad ovaj veliki grad!
19 I baciše prah na svoje glave, i vikahu, plačući i jaučući govoreći: Jao, jao, taj veliki grad, u kojem su se obogatili svi koji su imali brodove u moru zbog njegove skupoće! jer je za jedan sat postala pusta.
20 Radujte se zbog nje, nebo, i vi sveti apostoli i proroci; jer te je Bog osvetio na njoj.
21 I moćni anđeo uze kamen kao veliki mlinski kamen i baci ga u more govoreći: Tako će silom biti srušen taj veliki grad Babilon i više ga se neće naći.
22 I glas harfista i svirača, i svirača i trubača neće se više čuti u tebi; i nijedan zanatlija, bilo kog zanata, neće se više naći u tebi; i zvuk mlinskog kamena više se neće čuti u tebi;
23 I svjetlost svijeće više neće svijetliti u tebi; i glas mladoženja i nevjeste se više neće čuti u tebi: jer su tvoji trgovci bili velikaši na zemlji; jer su tvojim čarobnjaštvom svi narodi prevareni.
24 I u njoj je nađena krv proroka i svetaca i svih koji su bili pobijeni na zemlji.

POGLAVLJE 19

1 I nakon ovih stvari začuh veliki glas mnogih naroda na nebu koji govore: Aleluja; Spasenje i slava, i čast i moć Gospodu Bogu našemu!
2 Jer istiniti i pravedni su njegovi sudovi, jer je on sudio velikoj kurvi, koja je pokvarila zemlju svojim bludom, i osvetio krv svojih slugu na njenoj ruci.
3 I opet rekoše: Aleluja. I njen dim se dizao zauvek i zauvek.
4 I dvadeset i četiri starješine i četiri zvijeri padoše i pokloniše se Bogu koji sjedi na prijestolju govoreći: Amen! Aleluja.
5 I začu se glas s prijestolja govoreći: Hvalite Boga našega, svi sluge njegove, i vi koji ga se bojite, mali i veliki.
6 I čuh kao glas velikog mnoštva, i kao glas mnogih voda, i kao glas silnih gromova, koji govore: Aleluja, jer vlada Gospod Bog svemogući.
7 Radujmo se i radujmo se i dajmo mu čast, jer je došla svadba Jagnjetova, i njegova se žena pripremila.
8 I bilo joj je dopušteno da se obuče u lan, čist i bijel, jer je lan pravednost svetih.
9 I reče mi: Napiši: Blago onima koji su pozvani na svadbenu večeru Jaganjčevu. I reče mi: Ovo su istinite riječi Božje.
10 I pao sam pred njegove noge da mu se poklonim. A on mi reče: Gledaj da to ne činiš, ja sam tvoj suradnik i tvoja braća koja imaju svjedočanstvo Isusovo; klanjaj se Bogu, jer je svjedočanstvo Isusovo duh proroštva.
11 I vidjeh nebo otvoreno, i gle, bijeli konj; a onaj koji je sjedio na njemu nazvan je Vjeran i Istiniti, i u pravdi sudi i ratuje.
12 Oči su mu bile kao plamen ognjeni, a na glavi mu mnogo kruna; i imao je napisano ime koje niko nije znao, osim on sam.
13 I bio je odjeven u haljinu natopljenu krvlju, a ime mu se zove Riječ Božja.
14 I vojske koje su bile na nebu pratile su ga na bijelim konjima, obučeni u lan, bijeli i čisti.
15 I iz njegovih usta izlazi oštar mač, da njime pobije narode, i on će vladati njima željeznom šipkom, i gazi vinsku presu žestine i gnjeva Svemogućeg Boga.
16 I na svojoj haljini i na bedru ima ispisano ime: KRALJ KRALJEVA I GOSPODAR GOSPODOVA.
17 I vidio sam anđela kako stoji na suncu; i povika iz sveg glasa govoreći svim pticama koje lete posred neba: Dođite i saberite se na večeru Boga velikoga;
18 Da možete jesti meso kraljeva, i meso kapetana, i meso moćnika, i meso konja, i onih koji sjede na njima, i meso svih ljudi, slobodnih i robova, oboje mali i veliki.
19 I vidio sam zvijer, i kraljeve zemlje i njihove vojske, okupljene da vode rat protiv onoga koji je sjedio na konju i protiv njegove vojske.
20 I zvijer je uhvaćena, a s njom i lažni prorok koji je činio čuda pred njom, kojima je prevario one koji su primili žig zvijeri i one koji su se klanjali njenom liku. Obojica su živi bačeni u ognjeno jezero koje je gorelo sumporom.
21 A ostatak je pobijen mačem onoga koji je sjedio na konju, koji je mač izlazio iz njegovih usta; i sve su se ptice nasitile njihovim mesom.

GLAVA 20

1 I vidio sam anđela kako silazi s neba, s ključem od bezdane i velikim lancem u ruci.
2 I uhvatio je zmaja, tu staru zmiju, koja je đavo i sotona, i svezao ga hiljadu godina,
3 I bacite ga u jamu bez dna, zatvorite ga i stavite pečat na njega da više ne vara narode dok se ne navrši hiljadu godina; a nakon toga mora se malo razriješiti.

4 I vidjeh prijestolje, i oni sjedoše na njih, i sud im je dat; i vidjeh duše onih kojima su odrubljene glave zbog Isusovog svjedočanstva i zbog riječi Božje, i koji se nisu klanjali zvijeri, ni njegov lik, niti su primili njegov žig na svoja čela ili u njihove ruke; i oni su živeli i vladali sa Hristom hiljadu godina.
5 Ali ostali mrtvi nisu ponovo živjeli dok se ne završi hiljadu godina. Ovo je prvo vaskrsenje.
6 Blagoslovljen i svet onaj koji ima udjela u prvom uskrsnuću: nad takvima druga smrt nema moći, nego će oni biti svećenici Božji i Kristovi, i kraljevat će s njim hiljadu godina.
7 I kada istekne hiljadu godina, Sotona će biti pušten iz svog zatvora,
8 I izaći će da zavede narode koji su na četiri strane zemlje, Goga i Magoga, da ih sakupe u boj: čiji je broj kao pijesak morski.
9 I popeše se na širinu zemlje, i opkoliše logor svetih i ljubljeni grad; i oganj siđe od Boga s neba i proždere ih.
10 I đavo koji ih je prevario bačen je u jezero ognjeno i sumporno, gdje su zvijer i lažni prorok, i mučit će se dan i noć u vijeke vjekova.
11 I vidjeh veliko bijelo prijestolje i onoga koji je sjedio na njemu, od čijeg su lica pobjegla zemlja i nebo; i za njih nije bilo mesta.
12 I vidio sam mrtve, male i velike, kako stoje pred Bogom; i knjige se otvoriše; i otvori se druga knjiga, koja je knjiga života; i mrtvima se sudi po onome što je u knjigama napisano, prema djelima svojim.
13 I more je dalo mrtve koji su bili u njemu; i smrt i pakao predadoše mrtve koji su bili u njima; i svakom im je suđeno prema djelima svojim.
14 I smrt i pakao bačeni su u ognjeno jezero. Ovo je druga smrt.
15 I koji se ne nađe zapisan u knjizi života, bačen je u ognjeno jezero.

POGLAVLJE 21

1 I vidjeh novo nebo i novu zemlju: jer prvo nebo i prva zemlja prođoše; i više nije bilo mora.
2 I ja, Jovan, vidjeh sveti grad, novi Jerusalim, kako silazi od Boga s neba, pripremljen kao nevjesta ukrašena za svog muža.
3 I začuh veliki glas s neba kako govori: Evo, šator Božji je s ljudima, i on će stanovati s njima, i oni će biti njegov narod, i sam Bog će biti s njima i biti njihov Bog.
4 I Bog će obrisati sve suze s njihovih očiju; i više neće biti smrti, ni tuge, ni plača, ni bola, jer ono što je ranije prošlo.
5 A onaj koji je sjedio na prijestolju reče: Evo, sve činim novo. I reče mi: Napiši, jer su ove riječi istinite i vjerne.
6 I on mi reče: Učinjeno je. Ja sam Alfa i Omega, početak i kraj. Žednom ću dati besplatno izvor vode života.
7 Onaj koji pobijedi, sve će naslijediti; i ja ću biti njegov Bog, a on će biti moj sin.
8 Ali strahoviti, i nevjerni, i odvratni, i ubice, i bludnici, i vračari, i idolopoklonici, i svi lažovi, imat će svoj dio u jezeru koje gori ognjem i sumporom: što je druga smrt.
9 I došao mi je jedan od sedam anđela koji su imali sedam čaša punih sedam posljednjih zala, i razgovarao sa mnom govoreći: Dođi ovamo, pokazaću ti nevjestu, Jagnjetovu ženu.
10 I odvede me u duhu na veliku i visoku goru, i pokaza mi taj veliki grad, sveti Jeruzalem, koji silazi s neba od Boga,
11 Imajući slavu Božju, i njena svjetlost bijaše kao kamen najdragocjeniji, kao kamen jaspis, bistar kao kristal;
12 I imao je zid velik i visok, i imao dvanaest vrata, a na vratima dvanaest anđela, i imena napisana na njima, koja su imena dvanaest plemena sinova Izraelovih:
13 Na istoku troja vrata; na sjeveru tri kapije; na jugu tri kapije; a na zapadnoj tri kapije.
14 A gradski je zid imao dvanaest temelja i na njima imena dvanaest Jagnjetovih apostola.
15 A onaj koji je sa mnom razgovarao imao je zlatnu trsku da izmjeri grad i vrata njegova i zidove.
16 I grad je bio četvrtast, a dužina je velika kao širina; i izmjerio je grad trskom, dvanaest hiljada stadija. Njegova dužina i širina i visina su jednake.
17 I izmjeri zid njegov, sto četrdeset i četiri lakta, po mjeri čovjeka, to jest anđela.
18 A zidina njegova bila je od jaspisa, a grad je bio čisto zlato, kao čisto staklo.
19 I temelji gradskog zida bili su ukrašeni raznim dragim kamenjem. Prvi temelj bio je jaspis; drugi, safir; treći, kalcedon; četvrti, smaragd;
20 Peti, sardoniks; šesti, sardius; sedmi, krizolit; osmi, beril; deveti, topaz; deseti, krizopras; jedanaesti, jacinth; dvanaesti, ametist.
21 I dvanaest vrata bijahu dvanaest bisera; svaka nekoliko kapija bila je od jednog bisera; a ulica grada bila je od čistog zlata, kao od prozirnog stakla.
22 I ne vidjeh u njemu hrama, jer Gospod Bog Svemogući i Jagnje su hram njegov.
23 I gradu nije bilo potrebno ni sunce, ni mjesec da bi u njemu svijetlio, jer ga je Božja slava obasjala, a Jagnje mu je svjetlost.
24 I narodi onih koji su spašeni hodat će u svjetlu toga, i kraljevi zemlje unose u nju svoju slavu i čast.
25 I vrata se njegova danju uopće neće zatvarati, jer tamo neće biti noći.
26 I oni će unijeti slavu i čast naroda u njega.
27 I neće u nju ući ništa što je nečisto, niti bilo ko što čini gadost ili čini laž, nego oni koji su zapisani u Jaganjčevoj knjizi života.

POGLAVLJE 22

1 I pokazao mi je čistu reku vode života, bistru kao kristal, koja izlazi iz prestola Boga i Jagnjeta.
2 Usred njegove ulice, i s obje strane rijeke, bilo je drvo života, koje je rađalo dvanaest vrsta plodova i davalo je svoj plod svakog mjeseca; a lišće je bilo za liječenje nacije.
3 I neće više biti prokletstva, nego će prijestolje Božje i Jaganjčevo biti u njemu; i sluge će mu služiti:
4 I vidjet će mu lice; i njegovo će ime biti na njihovim čelima.
5 I tamo neće biti noći; i ne trebaju im svijeća, niti svjetlost sunca; jer im Gospod Bog daje svjetlost, i oni će kraljevati u vijeke vjekova.
6 I reče mi: "Ove su riječi vjerne i istinite; i Gospod, Bog svetih proroka, posla svog anđela da pokaže svojim slugama ono što će se uskoro učiniti.
7 Evo, dolazim brzo: blagosloven je onaj koji drži riječi proročanstva ove knjige.

8 I ja, Jovan, vidio sam te stvari i čuo ih. I kad čuh i videh, padoh da se poklonim pred nogama anđela koji mi to pokaza.
9 Tada mi kaže: "Pazi da to ne činiš, jer ja sam tvoj drug, i tvoja braća proroci, i oni koji drže riječi ove knjige: Bogu se klanjajte.
10 I reče mi: Ne pečati riječi proročanstva ove knjige, jer je vrijeme blizu.
11 Ko je nepravedan, neka bude još nepravedan; a koji je prljav, neka se još uprlja; a tko je pravedan, neka bude još pravedan;
12 I evo, dolazim brzo; i moja je nagrada sa mnom, da dam svakom čovjeku prema njegovom poslu.
13 Ja sam Alfa i Omega, početak i kraj, prvi i posljednji.
14 Blago onima koji vrše njegove zapovijesti, da imaju pravo na drvo života i da uđu kroz vrata u grad.
15 Jer spolja su psi, i vračari, i bludnici, i ubice, i idolopoklonici, i svaki koji voli i laže.
16 Ja, Isus, poslao sam svog anđela da vam posvjedoči ove stvari u crkvama. Ja sam korijen i potomak Davidov, i zvijezda sjajna i jutarnja.
17 I Duh i nevjesta govore: Dođi. A ko čuje neka kaže: Dođi! I neka dođe onaj koji je žedan. A ko hoće, neka slobodno uzme vodu života.
18 Jer ja svjedočim svakom čovjeku koji čuje riječi proročanstva ove knjige: Ako tko doda ovo, Bog će mu dodati pošasti koje su zapisane u ovoj knjizi:
19 I ako neko oduzme riječi iz knjige ovog proročanstva, Bog će oduzeti njegov dio iz knjige života i iz svetog grada i iz stvari koje su napisane u ovoj knjizi.
20 Onaj koji svedoči o tome kaže: "Doći ću brzo." Amen. Ipak, dođi, Gospode Isuse.
21 Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista sa svima vama. Amen.